РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСТЬ

МІСЦЯ
а) в'язн
у в'яз
міст
б) каме
сього
Драб
Кали
Баба
в) місц

, ДЕ УТРИМУВАЛИСЬ В'ЯЗНІ ПІД ЧАС СЛІДСТВА:
ниці: Умань, Черкаси, Звенигородка (крім того, утримувались
зницях Гайсина, Вінниці, Лубен, Полтави, Києва та інших
України);
ри попереднього ув'язнення (КПУ) в райцентрах (крім існуючих
одні райцентрів Гельмязів Золотоніського р-ну, Ковалівка
івського р-ну, Ротмістрівка Смілянського р-ну, Мокра
гірка Катеринопільського р-ну, Буки Маньківського р-ну,
нка і Ладижинка Уманського р-ну);
я масових страт і поховань — Умань, Черкаси, Чигирин (1921 р.).

Отак і ви прочитайте!
Щоб не сонним снились
Всі неправди, щоб розкрились
Високі могили
Перед вашими очима,
Щоб ви розпитали
Мучеників кого, коли,
За що розпинали!

Тарас Шевченко

"І мертвим, і живим..."
(Повне зібрання творів у 6 томах. К., 1969 р., Т.І., стор.335)

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ ІНСТИТУТ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

У ДВАДЦЯТИ СЕМИ ТОМАХ

ГОЛОВНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

ТРОНЬКО П.Т.
(голова)
РЕЄНТ О.П.
(заступник голови)
ДАНИЛЮК Ю.З.
БОГУНОВ С.М.
БОГУЦЬКИЙ Ю.П.
БОРЯК Г.В.
ВОЙНАЛОВИЧ В.А.
ГОРБИК В.О.
ЖУЛИНСЬКИЙ М.Г.
ЗЯБЛЮК М.П.
КОКІН С.А.
КРЕМЕНЬ В.Г.
КУРАС І.Ф.
ЛИТВИН В.М.
ЛОЗИЦЬКИЙ В.С.
МАКОВСЬКА Н.В.
МАРЧУК Є.К.
МОТРЕНКО Т.В.
НОВОХАТЬКО Л.М.
ПАПАКІН Г.В.
ПРИСТАЙКО В.І.
ПШЕННІКОВ О.М.
ПИРІГ Р.Я.
РЕПРИНЦЕВ О.Ф.
РУБЛЬОВ О.С.
СКЛЯРЕНКО Є.М.
СМИРНОВ Ю.О.
СМОЛІЙ В.А.
СОХАНЬ П.С.
ТАБАЧНИК Д.В.
ЧИЖ І.С.
ШЕМШУЧЕНКО Ю.С.

ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСНА РАДА І ОБЛАСНА ДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЯ

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСТЬ

Книга третя

ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

ЧАБАН А.Ю.
(голова)
ПОЛІЩУК В.Т.
(заступник голови)
ЖУК П.М.
(секретар редакційної колегії)
ГОЛОВКОВСЬКИЙ В.С.
ДУБОВИЙ О.М.
КЛИМЕНКО Т.А.
КУЛЕША В.О.
МОРОЗОВ А.Г.
КУЛІНСЬКИЙ М.Й.
КОЗЛЕНКО І.Г.
КОСТЕЦЬКИЙ М.А.
ТОМІЛЕНКО С.А.
ШПАК В.Т.
ЗАХАРЧЕНКО В.І.

ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСНА РЕДАКЦІЙНО-ВИДАВНИЧА ГРУПА З ПІДГОТОВКИ ТОМУ

ЖУК П.М.
ЗАХАРЧЕНКО В.І.
РУБЦОВА В.Г.
КРИВЕНКО С.І.
ДАВИДЕНКО В.О.

Видавництво "Тясмин"

ББК 63.3(4Укр)6-49
Р-96

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСТЬ

Книга третя

Сміла: Тясмин, 2003. — 528 с.
ISBN 966-7036-42-1

Третя книга «Реабілітовані історією. Черкаська область» продовжує публікацію в розрізі районів довідок про реабілітованих (переданих УСБУ по Черкаській області й уточнених у районних держадміністраціях і міськрадах) репресованих у позасудовому порядку – «двійками», «трійками», «особливими нарадами» і «колегіями».

Цю книгу, як і попередні, ми передаємо бібліотекам, музеям, школам, ВНЗ, органам державної влади.

Редколегія з удячністю чекає від читачів зауважень, доповнень, уточнень довідок і списків, щоб їх використати в додатковому томі.

Серія «Реабілітовані історією», започаткована з ініціативи Героя України, лауреата Національної премії України імені Т.Г.Шевченка, академіка НАН України П.Т.Тронька – як данина пам'яті про всіх невинно убієнних, принижених і зганьблених тоталітарним режимом.

Це наше покаяння за багаторічний страх, замовчування і байдужість.

Це застереження, дзвін на сполох до рішучої протидії силам, які сьогодні закликають до «твердої руки» диктатури в демократичній упаковці.

Упорядники книги наголошують, якщо попередні покоління нічому не навчили тріумф і трагедія Паризької комуни, істинність демократії і жорстокість тиранії в дні диктатури якобінців, то, можливо, прилучення до пам'яті власної долі, власного «тріумфу» і найжахливішої за всі часи існування людства трагедії застереже від повторення лиховісних періодів історії

Царство Небесне загиблим, вічна пам'ять і біль на многії літа живим.

ББК 63.3(4Укр)6-49
Р-96

Рецензенти: Масненко В.В. — доктор історичних наук.
Морозов А.Г. — доктор історичних наук.

ISBN 966-7036-42-1

©

РОЗДІЛ І.

СПИСКИ РЕАБІЛІТОВАНИХ ЖЕРТВ ТОТАЛІТАРНОГО РЕЖИМУ, РЕПРЕСОВАНИХ У ПОЗАСУДОВОМУ ПОРЯДКУ

Гранітні обеліски, як медузи,
Повзли, повзли і вибилися з сил —
На цвинтарі розстріляних ілюзій
Уже немає місця для могил.
Мільярди вір — зариті у чорнозем,
Мільярди щасть — розвіяні у прах.
Душа горить. Палає лютий розум.
І ненависть регоче на вітрах.
Коли б усі одурені прозріли,
Коли б усі убиті ожили,
То небо, від прокльонів посіріле,
Напевне б репнуло від сорому й хули.
Тремтіть, убивці! Думайте, лакузи!
Життя не наліза на ваш копил.
Ви чуєте? — На цвинтарі ілюзій
Уже немає місця для могил!
Уже народ — одна суцільна рана,
Уже від крові хижіє земля.,
І кожного катюгу і тирана
Уже чекає зсукана петля.
Розтерзані, зацьковані, убиті
Підводяться і йдуть чинити суд,
І їх прокльони, злі й несамовиті,
Впадуть на душі плісняві і ситі,
І загойдають дерева на вітті
Апостолів злочинства і облуд!

Василь Симоненко.
«Берег чекань», вид-во «Пролог», Нью-Йорк, 1965 р., с.137.

ГОРОДИЩЕНСЬКИЙ РАЙОН

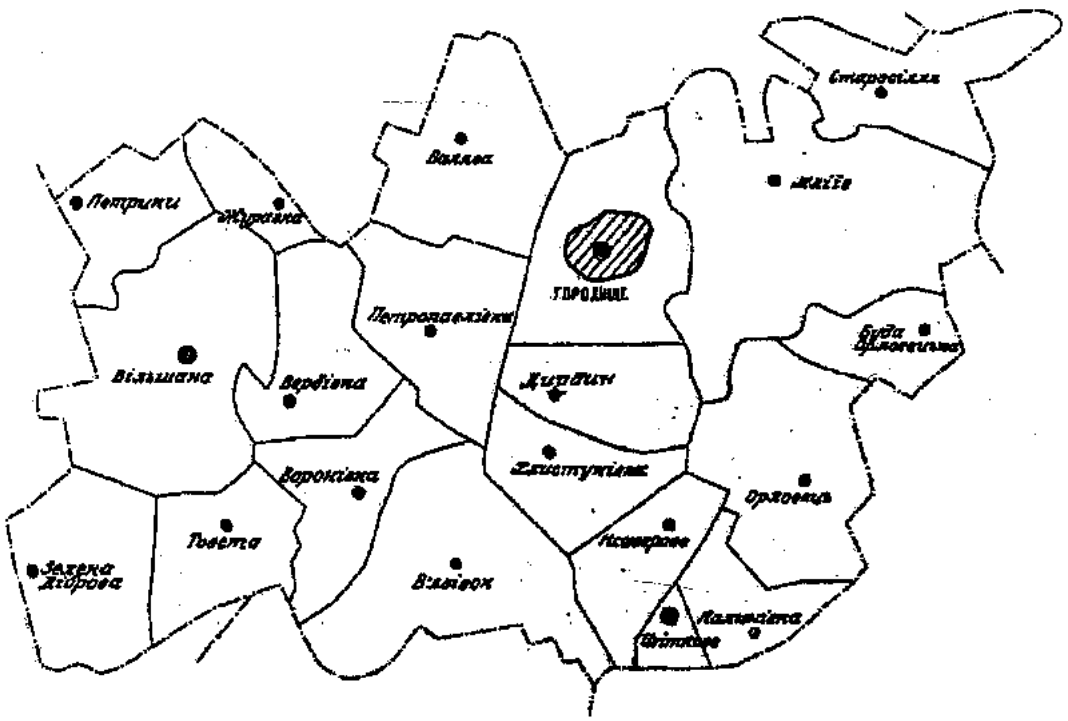

Районний центр	— м. Городище
Кількість населення	— 49 307
Територія	— 0,9 тис. кв. км.
Міст	— 1
Селищ міського типу	— 2
Сільських поселень	— 29

АЙЗАКОВИЧ Матвій Нусинович, 1900 р.н., уродженець с. Паволоч Попельнянського р-ну, Житомирської обл., українець, б/п. Проживав у с. Вільшана Городищенського району. РПК, агент с/г поставок, при райуповноваженому. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 листопада 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р..

АНДРІЄНКО Сергій Омелькович, 1883 р.н., уродженець с. Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Мліїв Городищенського району. Працював у Мліївській споживчій кооперації заготівельником. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

АНДРУЩЕНКО Віктор Петрович, 1913 р.н., с. Мліїв, українець, б/п. Проживав у с. Ксаверове. Завуч НСШ. ОН НКВС СРСР 13 серпня 1942 р. засуджений до 20 років ВТТ. Реабілітований 28 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р..

АНДРУЩЕНКО Захарій Іванович, 1887 р.н., уродженець с. Казивці Кам'янець-Подільського р-ну Хмельницької обл, українець, б/п. Проживав у с. Хлистунівка Городищенського р-ну. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

АННУЧИН Іван Андронович, 1883 р.н., м. Какінадзе Австро-Угорщина, серб, б/п. Проживав у с. В'язівок Городищенського району. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

АНЧЕВСЬКИЙ Олександр Миколайович, 1900 р.н., уродженець с. Зелена Діброва Городищенського району, поляк, б/п. Проживав у с. Хлистунівка Городищенського району. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

АРТЕМЕНКО Іван Іванович, 1896 р.н., уродженець с. Хлистунівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлистунівка. Колійний обхідник. ОК Київського облсуду засуджений до 6 р. ВТТ, з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований 28 березня 1989 р. колегією з кримінальних справ ВС УРСР.

АТАМАНЕНКО Кіндрат Максимович, 1880 р.н., м. Городище, українець, б/п. Проживав у м. Городищі. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 листопада 1960 р. Черкаським облсудом.

БАГАЦЬКИЙ Яків Семенович, 1876 р. народження, м.Городище, українець, б/п. Проживав у с. Набоків. Обліковець колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 грудня 1961 Черкаським облсудом.

БАЗИЛЕНКО Гаврило Олександрович, 1896 р.н., уродженець с. Набоків Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Набоків. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 травня 1957 р.Черкаським облсудом.

БАКЛИЦЬКИЙ Михайло Якович, 1893 р.н., м. Городище, українець. Проживав у м. Городище. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 серпня 1965 р., Черкаським облсудом.

БАКЛИЦЬКИЙ Трохим Михайлович 1886 р.н., м. Городище, українець, б/п. Проживав у м. Городище. Агроном у колгоспі. ОН НКВС СРСР 9 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 23 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

БАКУН Митрофан Григорович, 1878 р.н., уродженець с. Михайлівка Тетіївського р-ну Київської обл., українець, б/п. Проживав у с. Валява Городищенського р-ну. Медфельдшер. Трійкою

УНКВС по Київській обл. 5 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАЛЕХА Пантелеймон Андрійович, 1887 р.н., уродженець с. Вербівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вербівка. Робітник Вільшанського цукрового заводу: ро ОН НКВС СРСР 17 серпня 1937 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 5 листопада 1965 р. Черкаським облсудом.

БАС Семен Григорович, 1890 р.н., уродженець с. Болотня (Польща), українець, б/п. Проживав у с. Воронівка Городищенського р-ну. Колгосп ім. Чапаєва. Колгоспник. Постановою НКВС СРСР 4 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАЩЕНКО Максим Ігнатович, 1891 р.н., уродженець с. Завадівка К.-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Городище. Працював на цегельному заводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1927 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БЕЗПАЛИЙ Євдоким Сергійович, 1899 р.н., с. Петропавлівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петропавлівка. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 9 жовтня 1938 р. засуджений до 20 років ВТТ. Реабілітований 8 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БЕЗСМЕРТНИЙ Іван Йосипович, 1901 р.н., уродженець с. Процеве Бориспільського р-ну Київської обл. українець, колишній член ВКП(б.). Проживав у м. Городище. Голова райвиконкому. ВК ВС СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 грудня 1952 р. ВК ВС СРСР .

БЕЗЧЕСНИЙ Степан Тимофійович, 1893 р.н., уродженець с. Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Мліїв. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1958 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

БЕРЖАНСЬКИЙ Альфред Франсович, 1902 р.н., м. Київ, поляк, б/п. Проживав у м. Городище. Викладач с/г технікуму. Комісією НКВС і Прокурором СРСР 16 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

БЕРНАТ Едуард Петрович, 1905 р.н., Польща, поляк, б/п. Проживав у с. Вільшана Городищенського р-ну. Мірошник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 липня 1965 р. Черкаським облсудом.

БИБА Данило Якович, 1889 р.н., м.Городище, українець, б/п. Проживав у с.Дирдине Городищенського району. Ветфельдшер. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

БИБА Констянтин Олександрович, 1894 р.н., уродженець с. Завороттє Козелецького р-ну Чернігівської обл., українець, б/п. Проживав у м. Городищі. Рахівник в сільгосптехнікумі. ОН НКВС 21 жовтня 1942 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 30 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

БІДА Яків Тимофійович, 1898 р.н., с. Валява Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Валява. Селянин. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 10 березня 1931 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БІЛОУС Терентій Іванович, 1896 р.н., Румунія, українець, б/п. Проживав у с. Вільшана. Колгоспник. Постановою НКВС і прокурора СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 серпня 1965 р., судовою колегією з кримінальних справ ВС УРСР.

БОГАЧ Федір Захарович, 1898 р.н., уродженець с. Петропавлівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с .Петропавлівка. Вантажник на цукровому заводі . Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПРВ СРСР від 16 січня 1989 р.

БОГОВИК Іван Васильович, 1877 р.н., уродженець с. Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець. Бджоляр. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БОЛІНСЬКИЙ Семен Олександрович, 1885 р.н., с. Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Городище. Заготівельник. ОН НКВС СРСР 21 жовтня 1938 р. засуджений до 8 років ВТТ. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

БОНДАР Андрій Миколайович, 1894 р.н., уродженець с. Петропавлівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петропавлівка. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 листопада 1937 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БОНДАР Гаврило Кононович, 1886 р.н., уродженець с. В'язівок Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.В'язівок. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БОНДАР Іван Артемович, 1894 р.н., уродженець с. Буда-Орловецька Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Буда-Орловецька. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БОНДАР Харитон Семенович, 1899 р.н., уродженець с. Зелена Діброва Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Зелена Діброва. Коваль колгоспу ім. Петровського. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 30 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Семен Іванович,и 1886 р.н., уродженець с. Буда-Орловецька Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Буда-Орловецька. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БОНДАРЬ Макар Іванович, 1893 р.н., уродженець с. В'язівок Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. В'язівок. Кравець. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

БОНДАРЬ Устим Микитович, 1874 р.н., уродженець с. В'язівок Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. В'язівок. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 лютого 1989 р. Черкаським облсудом.

БОРИСЮК Микола Андрійович, 1891 р.н., с. Зелена (Галичина), українець, б/п. Проживав у с. Мліїв Городищенського р-ну. Науковий співробітник дослідної станції садівництва. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 грудня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БРАУНЕР Федір Федорович, 1897 р.н., уродженець с. Воронівка Городищенського р-ну, німець, б/п. Проживав у Городищенському р-ні. Слюсар Лисянської МТС. ОН НКВС СРСР 3 травня 1940 р. засуджений до 5 років ВТТ. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БУР'ЯН Олексій Лукович, 1896 р.н., уродженець с. Петропавлівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петропавлівка. Робітник цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БУРКЕВИЧ Микола Йосипович, 1889 р.н., уродженець с. Поручин Бережанського повіту (Галичина), українець, б/п. Проживав у с. В'язівок Городищенського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 травня 1989 р. Черкаським облсудом.

БУРКУТ Андрій Сидорович, 1874 р.н., уродженець с. Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БУРКУТ Микола Тимофійович, 1899 р.н., уродженець с. Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Мліїв. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 11 грудня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БУРЛАКА Марк Іванович, 1883 р.н., с. Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Колгоспник Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 вересня 1958 р. президією Черкаського облсуду.

ВАСИЛЕНКО Григорій Васильович, 1895 р.н., уродженець с. Набоків Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Набоків. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1958 р. Черкаським облсудом.

ВАХАЛЬСЬКИЙ Мар'ян Северинович, 1888 р.н., уродженець с. Сквира Київської обл., поляк, б/п. Проживав у с.Вільшана Городищенського р-ну. Уповноважений по заготівлі. Постановою НКВС і Прокурором СРСР 26 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1961 р. ВТ КВО.

ВИТКОВСЬКИЙ Казимир Ідельфансович, 1893 р.н., с. Сквира Київської обл., поляк, б/п. Проживав у м. Городище. Друкар. Постановою НКВС і Прокурором СРСР 16 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 червня 1959 р. ВС УРСР.

ВОВК Павло Степанович, 1897 р.н., уродженець с. Мліїв. Теля у колгоспі. ОН НКВС СРСР 28 вересня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 10 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВОЛОДЬКО Архип Григорович, 1875 р.н., уродженець с.Хлистунівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлистунівка. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВОЛОШИН Никифор Максимович, с.Набоків Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Набоків. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ВУАЛИЧ-ГНАТЕНКО Мотря Федорівна, 1887 р.н., уродженка с.Коловерти Рівненської обл., українка, б/п. Проживала в с.Старосілля Городищенського р-ну. Не працювала. ОН НКВС СРСР 22 грудня 1937 р. засуджена до 10 років ВТТ. Реабілітована 8 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГАВРИЛЮК Йосип Миколайович, 1896 р.н., уродженець с.Менишено Холмської губернії (Польща), українець, б/п. Проживав у с.Воронівка Городищенського р-ну. Працівник Вільшанського цукрового заводу. Постановою НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГАЙДАЙ Володимир Іванович, 1925 р.н., м.Городище, українець, б/п. Проживав у м.Городище. Військовослужбовець, сержант в/ч 12945. ВТ в/ч 64116 11 травня 1950 р. засуджений до 25 років ВТТ з позбавленням у правах на 5 р. Реабілітований 28 липня 1956 р. ВК ВС СРСР.

ГАЙДАМАКА Василь Іванович, 1884 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГАЙДАЧІ Михайло Ігнатович, 1907 р.н., м.Кривий Ріг Дніпропетровської обл., українець, член ВКП(б). Проживав на ст. Цвіткове Городищенського р-ну. Начальник штабу МЦВО ст. Цвіткове. Трійкою УНКВС по Одеській обл. 21 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 травня 1959 р. ВТ КВО.

ГАЛУШКА Митрофан Миронович, 1882 р.н., уродженець с.Старосілля Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Старосілля. Одноосібник. ОН НКВС СРСР 7 квітня 1938 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 28 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГАННОХА Леонтій Денисович, 1881 р.н., уродженець с.Вербівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ГАНОХА Семен Михайлович, 1883 р. народження, с. Вербівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вербівка. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 16 січня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГАРАНЬ Ігнат Максимович, 1910 р.н., с. Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Мліїв. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГАРАЩЕНКО Григорій Наумович, 1913 р.н., уродженець с. В'язівок Городищенського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець 94 стр. дивізії. ВТ 94 стр. дивізії 5 березня 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ з позбавленням у правах на 5 р., після війни засланий на спец.поселення в Красноярський край. Реабілітований 29 грудня 1956 р. ВК ВС СРСР.

ГАРКАВЕНКО Дмитро Костянтинович, 1894 р.н., уродженець с. Воронівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Воронівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 березня 1966 р. Черкаським облсудом.

ГЕРАСИМЕНКО Василь Сергійович, 1897 р.н., уродженець с. Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Мліїв. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГИБАЛО Григорій Пилипович, 1879 р.н., уродженець с. Серединці Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Серединці. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГЛАДКИЙ Йосип Минович, 1900 р.н., с. Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв Городищенського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ГЛАДКИЙ Василь Йосипович, 1896 р.н., уродженець с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Городище. Учитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 30 липня 1959 р. Черкаським облсудом.

ГЛАДКИЙ Дмитро Макарович, 1892 р.н., уродженець с. Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Агротехнік у колгоспі. ОН НКВС СРСР 9 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ Реабілітований 6 січня 1960 р. Черкаським облсудом.

ГЛАДКИЙ Федір Васильович, 1897 р.н., уродженець с. Мліїв Городищенського р-ну. Проживав у с.Мліїв. Одноосібник. ОН НКВС СРСР 17 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 серпня 1960 р. ВС УРСР.

ГНИТЕР Хома Максимович, 1895 р.н., Польща, українець, б/п. Проживав у с. Валява Городищенського р-ну. Завідувач навчальною частиною НСШ в с.Валява. ОН НКВС СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 червня 1962 р. Черкаським облсудом.

ГНОТ Василь Никифорович, 1876 р.н., уродженець с. Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Орловець, Городищенського р-ну. Робітник Смілянського цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 серпня 1937 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 16 січня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОЛИК Пилип Федорович, 1887 р.н., уродженець с. Валява Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Валява. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОЛУБ Леонтій Никифорович, народився в Зеленій Діброві Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Зелена Діброва. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

ГОМБЕРГ Борис Давидович, 1897 р.н., с. Вільшана Городищенського р-ну, єврей, б/п. Проживав у м. Городище. Пекар. Постановою НКВС і Прокурора СРСР 2 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОНТАР Наум Олексійович, 1896 р.н., уродженець с. Старосілля Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Старосілля. Тесля-кустар. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

ГОНЧАР Василь Іванович, 1904 р.н., уродженець с. Буда-Орловецька Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Буда-Орловецька. Одноосібник. ОН НКВС СРСР 17 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 серпня 1960 р. ВС УРСР.

ГОНЧАР Олександр Семенович, 1898 р.н., уродженець с. Буда-Орловецька Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Буда-Орловецька. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОРІДЬКО Максим Лаврентійович, 1894 р.н., уродженець с. Мліїв. Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Мліїв. Тимчасово не працював. ОН НКВС СРСР 22 вересня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 12 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОРІДЬКО Трохим Явтухович, 1898 р.н., уродженець с. Мліїв Городищенського р-ну. Агротехнік у колгоспі. ОН НКВС СРСР 8 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 6 січня 1960 р. Черкаським облсудом.

ГРАБОВСЬКА Федора Яківна, 1883 р.н., уродженка с. Дирдине Городищенського р-ну, українка, б/п. Проживала в м. Городище. Не працювала. ВТ 5-ї Повітряної Армії 22 березня 1944 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 14 лютого 1965 р. ВТ НКВО.

ГРАБОВСЬКИЙ Андрій Олександрович, 1883 р.н., м.Варшава (Польща), поляк, б/п. Проживав у с Вербівка Городищенського р-ну. Працівник Вільшанської МТС. Постановою НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГРЕБЕНЮК Микола Сергійович, 1897 р.н., уродженець с. Червона Слобода Черкаського р-ну, українець. Проживав у м.Городище. Директор НСШ в м. Городище. ВК ВС СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 грудня 1957 р. ВК ВС СРСР.

ГРЖЕВНЯК Владислав Мартинович, 1905 р.н., м. Станіслав, поляк, виключений з лав ВКП(б.) у 1937 р. Проживав у м.Городище. Голова Городищенської с/р. ОН НКВС СРСР 28 березня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 23 березня 1960 р. Черкаським облсудом.

ГРИЦАЙ Ісидір Олексійович, 1900 р.н., уродженець с. Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Мліїв. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

ГРУНТОВИЙ Авдій Микитович, 1882 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Орловець. Одноосібник. НКВС УРСР 17 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 серпня 1960 р. ВС УРСР.

ГУБЕНКО Митрофан Петрович, 1884 р.н., с. Хлистунівка,Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Хлистунівка . Робітник Хлистунівського гранітного кар'єру. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 жовтня 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 24 вересня 1959 р. Черкаським облсудом.

ГУМАНЕНКО Федір Никифорович, 1891 р.н., уродженець с. Петропавлівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петропавлівка. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДАВИДЕНКО Філімон Васильович, 1895 р.н., уродженець с.Дирдине Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дирдине. Обліковець у колгоспі ім. Ворошилова. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

ДЕМЧЕНКО Семен Григорович, 1891 р.н., уродженець с. Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Одноосібник. ОН НКВС СРСР 9 жовтня 1938 р. засуджений до 8 років ВТТ Реабілітований 6 січня 1960 р. Черкаським облсудом.

ДЕНИСЕНКО Василь Іванович, 1922 р.н., уродженець с. Петрики Городищенського р-ну, Київської обл., українець, б/п, м.Телави в/ч 55174. Штурман екіпажу. ВТ в/ч 32881 засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 серпня 1968 р. ВС СРСР.

ДЕНИСЕНКО Кузьма Якович, 1918 р.н., уродженець с. Моргунове Городищенського р-ну, українець, б/п. Рядовий РА 80 гвардійської стр. дивізії м. Відень. ВК ВС СРСР 30 грудня 1953 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 28 травня 1960 р. пленумом ВС СРСР.

ДЕРЕВ'ЯНКО Микола Назарович, 1882 р.н., уродженець с.Валява Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Валява. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 27 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

ДЕРЕВ'ЯНКО Пилип Архипович, 1899 р.н., уродженець с. Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Мліїв. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

ДЕРЕВЧЕНКО Аврам Сидорович, 1891 р.н., уродженець с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 вересня 1988 р. Черкаським облсудом.

ДРАБОВСЬКИЙ Роман Кузьмович, 1890 р.н., уродженець с.В'язівок Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.В'язівок. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 березня 1959 р. ВТ КВО.

ДРЕМЛЮК Дем'ян Федорович, 1880 р.н., с.Товста Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Товста. Одноосібник. ОН при колегії ДПУ УРСР 1 березня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 28 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДРОБОТ Терентій Семенович, 1885 р.н., с. Моринці Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Моринці. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1927 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДРОБЯГА Андрій Пилипович, 1917 р. народження, м. Запоріжжя, українець, б/п. Проживав у с.Петропавлівка Городищенського р-ну. Військовослужбовець 657 стр. полку. ОН НКВС СРСР 15 липня 1942 р. засуджений до закінчення війни. Реабілітований 31 жовтня 1956 р. ВС СРСР.

ДЯДЮРА Іван Демидович, 1895 р.н., с. Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Мліїв. Одноосібник. ОН про колегії ДПУ УРСР 23 жовтня 1932 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 28 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДЯКУН Євдокія Михайлівна, 1893 р.н., уродженка с. Якштикол Десенського повіту Віленської обл., українка, б/п. Проживала в с. Петропавлівка Городищенського р-ну. Домогосподарка. ОН НКВС СРСР 9 жовтня 1938 р. засуджена до 5 р. ВТТ. Реабілітована 26 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЄРЕМЕНКО Павло Петрович, 1900 р.н., уродженець с.Набоків Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Набоків. Заготівельник Городищенського сільСТ. Трійкою УНКВС по

Київській обл. 20 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЖИДЮК Миколай Дмитрович, 1894 р.н., уродженець с. Пасивно Польща, українець, б/п. Проживав у м.Городище. Не працював. Постановою НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЖУГАН Іван Якимович, 1895 р.н., уродженець с. Петропавлівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петропавлівка. Обліковцем у сільСТ. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЖУК Петро Митрофанович, 1890 р.н., м.Городище, українець, б/п. Проживав у м. Городище. Бухгалтер в ТСОавіахім. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 липня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЖУЛЯ Левко Григорович, 1890 р.н., с. Мліїв, Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Мліїв. Агротехнік у колгоспі. ОН НКВС СРСР 9 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 6 січня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЗАБОКРИЦЬКИЙ Степан Іванович, 1897 р.н., м. Туркакол, Тюркського р-ну, Холмської губернії, українець, б/п. Проживав у с. В'язівок Городищенського р-ну. Робітник в Хлистунівського гранкар'єру. ВТ НКВС по Київській обл., 30 липня 1941 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 вересня 1989 р. Черкаським облсудом.

ЗАГОРОДНІЙ Іван Семенович, 1906 р.н., уродженець с.Маслівка Миронівського р-ну, Київської обл., українець, б/п. Проживав у м.Городище. Викладач у Городищенському с/г технікумі. Комісією НКВС і Прокурором СРСР 16 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

ЗАЙЦЕВ Олександр Олександрович, 1897 р.н., м.Київ, українець, б/п. Проживав у м.Городище. Юрисконсульт на цукровому заводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 березня 1980 р. ВТ КВО.

ЗАКРЕВСЬКИЙ Антон Іванович, 1903 р.н., уродженець с. Роздевлишки Польща, поляк. б/п. Проживав у с. Буда-Орловецька Городищенського р-ну. Обліковць у лісництві. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 червня 1961 р. Черкаським облсудом.

ЗАКРЕВСЬКИЙ Полікарп Михайлович, 1905 р.н., м. Липовецьк Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с.Вільшана Городищенського р-ну. Бухгалтер на цукровому заводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАНЄГІН Дмитро Іванович, 1903 р.н., с. Старосілля Смілянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Орловець Городищенського р-ну. Хлібороб. КОУ НКВС УРСР 4 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАТУЛА Матвій Йосипович, 1875 р.н., с. Митків Гайсинського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Мліїв, Городищенського р-ну. Робітник цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗЕЛЕНСЬКИЙ Кузьма Анатолійович, 1897 р.н., с. Зелена Діброва Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Зелена Діброва. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 лютого 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 4 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗЕМЕЦЬКИЙ Людвиг Лаврентійович, 1890 р.н., м.Варшава, поляк, б/п. Проживав у с. Вільшана Городищенського р-ну. Працював бухгалтером райст. Комісією НКВС і Прокурором СРСР 10 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 листопада 1957 р. ВТ КВО.

ЗЕМЛЯНСЬКИЙ Юхим Кузьмович, 1886 р.н., уродженець с. Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Орловець. Працював чоботарем в артелі "Прогрес". Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 17 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЗІНЧЕНКО Іван Максимович, 1903 р. народження, с. В'язівок Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. В'язівок. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1927 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 жовтня 1965 р. Черкаським облсудом.

ІВАНЧЕНКО Конон Єфремович, 1898 р.н., уродженець с. Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Орловець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовт-

ня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ІЛЬЧЕНКО Артем Онисимович, 1900 р.н., уродженець с. Сегединці Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сегединці. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАЛІНІЧЕНКО Лука Михайлович, 1906 р.н., уродженець с. Воронівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Воронівка. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 31 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАМІНСЬКИЙ Іван Андрійович, 1886 р.н., уродженець с.Вербівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вільшана Городищенського р-ну. Працював каменярем. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 липня 1965 р. Черкаським облсудом.

КАМІНСЬКИЙ Степан Андрійович, 1886 р.н., уродженець с. Вільшана Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вільшана Городищенського р-ну. Працював каменярем. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 липня 1965 р. Черкаським облсудом.

КАРАКОЦА Іван Гаврилович, 1895 р. народження, с. Вільшана Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вільшана. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 24 серпня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАРПЕНКО Євген Васильович, 1889 р.н., уродженець с. Вільшана Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вільшана. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 травня 1962 р. Черкаським облсудом.

КАЧУРА Іван Кіндратович. 1903 р.н., уродженець с. Набоків Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вільшана. Церковний староста. Колегією ДПУ УРСР 13 грудни 1930 р. засуджений до 5 років ВТТ Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КИДЕЛЯ Прокіп Варфоломійович, 1898 р. народження, м.Миронівка Київської обл. , українець, б/п. Проживав у м.Городище. Референт райст. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 квітня р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

КИЛИМНИК Йосип Якович, 1894 р.н., уродженець с. В'язівок Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. В'язівок. Священнослужитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 грудня 1988 р. Черкаським облсудом.

КИРПАТИЙ Кирило Оксентієвич, 1895 р.н., уродженець с. Ксаверове Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав с. Ксаверове. Одноосібник. ОН НКВС СРСР 13 березня 1938 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 10 серпня 1960 р. ВС УРСР.

КИСЛИЦЯ Андрій Опанасович, 1907 р.н., уродженець с.Вільшана Городищенського р-ну, українець, член ВКП(б). Військовослужбовець, пом. нач. 1-го відділу штабу 206 прикордонного загону військ НКВД. ВТ НКВС Московської обл., 4 серпня 1945 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 14 травня 1960 ЦТ Білоруського ВО.

КІДРЕНОВСЬКИЙ Василь Данилович, 1880 р.н., уродженець с. Коханівка Кам'янського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Орловець Городищенського р-ну. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КЛИМЕНКО Григорій Якимович, 1900 р.н., уродженець с. Вербівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вербівка. Військовослужбовець. ОН НКВС СРСР 15 червня 1942 р. взятий під варту у ВТТ на період війни. Реабілітований 22 травня 1958 р. ВТ Московського ВО.

КЛИМЕНКО Яків Макарович, 1896 р.н., уродженець с. Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Мліїв. Працював лісником. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОВАЛЕНКО Мойсей Прокопович, 1879 р.н., уродженець с.Вільшана Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вільшана. Церковний староста. Колегією ДПУ УРСР 13 грудня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОВАЛЬ Дмитро Пилипович, 1883 р.н., уродженець с.Буда-Орловецька Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Буда-Орловецька. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 13 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 серпня 1960 р. ВС УРСР.

КОВЕЛА Денис Якович, 1893 р.н., уродженець с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Мліїв. Працював лісником. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОЛОМІЄЦЬ Прохор Ількович, 1895 р.н., уродженець с.Валява Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Валява. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 9 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЛОМІЄЦЬ Федір Якович, 1898 р.н., уродженець с.Валява Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Валява. Безробітний. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 серпня 1932 р. засуджений до 5 р. ВТТ Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЛОСОВСЬКИЙ Віктор Іванович, 1900 р.н., уродженець с.Листопадове Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Ксаверове Городищенського р-ну. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 січня 1930 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОМПАНІЄЦЬ Іван Леонтійович, 1891 р.н., уродженець с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 липня 1958 р. ВТ КВО.

КОРНІЄНКО Іван Григорович, 1904 р.н., уродженець с.Межерічка Радомишильського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Городище. Працював завідувачем райфінвідділу. ОН НКВС СРСР 19 липня 1935 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОСТЮК Овксентій Андрійович, 1893 р.н., уродженець с.В'язівок Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.В'язівок. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

КРАВЕЦЬ Ульян Варфоломійович, 1887 р.н., уродженець с.Вільшана Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вільшана. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

КРАВЧЕНКО Омелян Овксентійович, 1898 р.н., уродженець с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

КРАВЧЕНКО Петро Овксентійович, 1896 р.н., уродженець с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 квітня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

КРАВЧЕНКО Сергій Михайлович, 1882 р.н., уродженець с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Працював ветсанітаром у промартілі с.Мліїв. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

КРАВЧЕНКО Феодосій Титович, 1897 р.н., уродженець с.Кирилівка Климівського р-ну, Орловської обл., українець, б/п. Проживав у м.Городище. Працював інспектором в райфінвідділі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 11 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

КРАВЧЕНКО Яків Іванович, 1893 р.н., уродженець с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 серпня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1989 р. Черкаським облсудом.

КРАСНИЦЬКИЙ Василь Панасович, 1907 р.н., уродженець с.Зелена Діброва Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Зелена Діброва. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

КРАСНЮК Дмитро Іванович, 1892 р.н., с.Мліїв, службовець. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 30 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРИЖАНІВСЬКИЙ Григорій Мусійович, 1877 р.н., уродженець с. Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Орловець. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУЛИГА Михайло Іванович, 1895 р.н., уродженець с. Валява Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Валява. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня

1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 23 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУЛІНИЧ Семен Іванович, 1879 р.н., уродженець с. Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Орловець. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 9 лютого 1930 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУНИНЕЦЬ Петро Михайлович, 1888 р.н., уродженець с. Уніев Ляховецького р-ну, Вінницької обл., українець, б/п . Проживав у с. Воронівка Городищенського р-ну. Без певних занять. Постановою НКВС СРСР 22 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУРІННИЙ Олексій Матвійович, 1890 р.н., уродженець с. Старосілля Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Старосілля. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 квітня 1988 р. Черкаським облсудом.

КУРЯВИЙ Опанас Ількович, 1911 р.н., уродженець с. Калинівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Калинівка. Працював черговим перону ст. Цвіткове. ВТ Одеської залізниці 16 вересня 1944 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 4 січня 1961 р. Черкаським облсудом.

КУРЯВИЙ Петро Данилович, 1895 р.н., уродженець с. Ксаверове Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ксаверове. Працював на залізниці. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

КУЧЕР Василь Михайлович, 1903 р.н., уродженець с. Набоків Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Набоків. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

КУЧЕРЕНКО Самійло Іовлевич, 1882 р.н., уродженець с. Калинівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Калинівка. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 квітня 1898 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУШНІР Кирило Павлович, 1885 р.н., уродженець с. Воронівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Воронівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 квітня 1963 р. Черкаським облсудом.

ЛАВРИНЕНКО Михайло Іванович, 1902 р.н., уродженець с. Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Орловець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 липня 1959. Черкаським облсудом.

ЛАВРИНЕНКО Федір Федорович, 1896 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛАЙТКЕЦ Ярослав Іванович, 1900 р.н., уродженець с. Меженіска Базаровського р-ну, чех, б/п. Проживав у м. Городище. Працював майстром на Городищенському маслозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 21 березня 1962 р. Черкаським облсудом.

ЛАПЧЕНКО Петро Євменович, 1910 р.н., с. Валява Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Валява. Працював слюсарем Корсунської МТС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 жовтня 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 14 березня 1966 р. Черкаським облсудом.

ЛАПЧЕНКО Петро Михайлович, 1902 р.н., уродженець с. Валява Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Валява. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 серпня 1954 Черкаським облсудом.

ЛЕБЕДИНЕЦЬ Олексій Сидорович, 1893 р.н., уродженець с. В'язівок, Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. В'язівок. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛЕВЧЕНКО Сергій Романович, 1908 р.н., уродженець с. Петрики Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петрики. Військовослужбовець 74 стр. полку. ВТ НКВС 6 січня 1943 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 1 липня 1943 р. ВТ Зак. ВО.

ЛЕДЗЕВИЧ Микола Авдійович, 1896 р.н., Польща, українець, б/п. Проживав у м. Городище. Працював завгоспом на цукрозаводі. 22 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 6 квітня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЛИСЕНКО Микола Іванович, 1880 р.н., уродженець с. Валява Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Валява. Тимчасово не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1989 р.згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛИСЕНКО Нестор Митрофанович, 1890 р.н., уродженець с. Старосілля Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Старосілля. Працював робітником на цегельному заводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 січня 1973 р. Черкаським облсудом.

ЛИСЕНКО Федір Денисович, 1895 народження, с. Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у Тургенському вівцерадгоспі Алма-Атинської обл., Каз.РСР. ВТ ВМ бази Біломорської флотилії 3 січня 1945 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 12 листопада 1968 р. ВТ КСФ.

ЛИХОШВА Василь Лукович, 1902 р.н., уродженець с. Гнилець Звенигородського р-ну, українець, Член ВКП(б). Проживав у м. Городище. Працював інструктором Городищенського райкому партії. ОН НКВС СРСР 28 березня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 21 лютого 1962 р. Черкаським облсудом.

ЛИЧАЧЕНКО Микола Пилипович, 1900 р.н., с. Казатин, українець, б/п. Проживав у с. Орловець Городищенського р-ну. Працював учителем СШ. ОН НКВС СРСР 9 жовтня 1938 засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 23 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛИЧЕНКО Карпо Григорович, 1901 р.н., уродженець с. Старосілля Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Старосілля. Робітник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛІСОВИЙ Іван Семенович, 1874 р.н., уродженець с. Гнилець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гнилець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛІСОВСЬКИЙ Михайло Іванович, 1906 р.н., уродженець с. Мукш-Китайгородська Кам'янець-Подільської обл., українець, б/п. Проживав у м. Городище. Працював зав. Шкірвендиспансером. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 січня 1956 р. ВТ ККВО.

ЛУПАШКО Кирило Гордійович, народився в с. Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Мліїв. Колгоспник. У 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 січня 1989 р. Черкаським облсудом.

ЛЮТЕНКО Григорій Іванович, 1894 р.н., м. Черкаси, українець, б/п. Проживав у м. Городище. Працював лісоводом райземвідділу. ОН НКВС СРСР 21 жовтня 1838 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 30 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛЮТИЙ Василь Іванович, 1900 р.н., м. Городище, українець, б/п. Проживав у м. Городище. Працював обліковцем цукрозаводу. ОН НКВС СРСР 29 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 5 червня 1959 р. ВС УРСР.

ЛЮТИЙ Федір Никифорович, 1893 р. народження, м. Городище, українець, б/п. Проживав у м. Городище. Працював грабарем на цукрозаводі. Київським облсудом 26 квітня 1939 р. засуджений до 2 років ВТТ. Реабілітований 22 грудня 19 г. ВС УРСР.

ЛЯШКО Сава Іванович, 1891 р.н., уродженець с. Ксаверове Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ксаверове. Працював обліковцем на Городищенському цукровому заводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

МАЙБОРОДА Іван Григорович, 1914 р.н., уродженець с. Зелена Діброва Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Зелена Діброва Городищенського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

МАЙБОРОДА Ілько Ількович, 1904 р.н., уродженець с. Зелена Діброва Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Зелена Діброва. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

МАЙБОРОДА Никон Остапович, 1916 р.н., с. Зелена Діброва Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Зелена Діброва. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25

квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

МАЙДАНИК Олександр Петрович, 1890 р.н., уродженець с. Мартинівка Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Городище. Працював нормувальником на цукровому заводі. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 3 жовтня 1957 р. Черкаським облсудом.

МАЛИНОВСЬКИЙ Іван Леонтійович, 1885 р.н., уродженець с. Баранне Поле Богуславського р-ну, Київської обл. поляк, б/п. Проживав у с. В'язівок Городищенського р-ну. Працював начальником поштового відділення. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 березня 1959 р. ВТ КВО.

МАЛЬЧЕНКО Іван Юхимович, 1896 р.н., уродженець с. Старосілля Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Старосілля. Працював теслею в Набутівському цукрозаводі. Спеціальною колегією Київського облсуду в лютому 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ Реабілітований 24 листопада 1961 р. ВС УРСР.

МАРЕНИЧ Михайло Данилович, 1896 р.н., уродженець с. Набоків Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Набоків. Працював зав. перевалкою райст. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 березня 1967 р. Черкаським облсудом.

МАРЕНИЧ Степан Арсентійович, 1891 р.н., м. Городище, українець, б/п. Проживав у м. Городище. Працював продавцем. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 28 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАРЧЕНКО Сидір Іванович, 1896 р.н., уродженець с. Старосілля Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Старосілля. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 10 січня 1989 р. Черкаським облсудом.

МАСЮК Клим Дмитрович, 1874 р.н., с. Вільшана Городищенського р-ну, українець, б/п. Без постійного місця проживання. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 жовтня 1837 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАТВІЄНКО Андрій Гаврилович, 1917 р.н., уродженець с. Старосілля Городищенського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець .ОН НКВС СРСР 12 лютого 1944 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 25 лютого 1967 р. ВТ Ленінградського ВО

МАТВІЙКО Зиновій Григорович, 1896 р.н., уродженець с. Старосілля Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Старосілля. Індивідуальна трудова діяльність. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МЕЛЬНИК Омелько Іванович, 1866 р.н., с. Валява Городищенського р-ну, українець, б/п.Проживав у с. Валява. Працював електромонтером на Городищенському цукрозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

МЕТИК Феодосій Прокопович, народився в с. Вільшана Городищенського р-ну. Працював бухгалтером в артілі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

МИКУЛИЧ Василь Антонович, 1895 р.н., ст. Здолбунів Рівненська обл., українець, б/п. Проживав у с. Журавка Городищенського р-ну. Працював бухгалтером у колгоспі. Постановою НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 жовтня 1959 р. ВТ КВО.

МИНЬКО Андроник Матвійович, 1888 р.н., уродженець с. Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Мліїв. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 вересня 1958 р. президією Черкаського облсуду.

МИХАЙЛИК Тимофій Лазаревич, 1898 р.н., уродженець с. Тараща Київської обл. українець, б/п. Проживав у м. Городище. Працював зав. заготконтори. ОН НКВС СРСР 21 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 2 квітня 1959 Черкаським облсудом.

МІРОШНИК Нестор Євтихійович, 1897 р.н., уродженець с. В'язівок, Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. В'язівок. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 22 вересня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МІРОШНИК Яким Климович, 1907 р.н., уродженець с. Буда-Орловецька Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Буда-Орловецька. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 13 березня 1933 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 10 серпня 1960 р. ВС УРСР.

МІЩУК Цезар Станіславович, 1902 р.н., уродженець с. Сатанов Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у с. Вільшана Городищенського р-ну. Працював бухгалтером на цукрозаводі. ОН НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 липня 1959 р. ВТ КВО.

МОГИЛЬНИЙ Олексій Петрович, 1906 р.н., уродженець с. Набоків Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Набоків. Працював вантажником в гранкар'єрі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 травня 1967 Черкаським облсудом.

МУРАВСЬКИЙ Альбін Філіціалович, 1908 р.н., уродженець с. Шпецька Буда Марклівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цвіткове Городищенського р-ну. Працював молотобійником на Матусівському цукровому комбінаті. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МУСІЄНКО Терентій Пилипович, 1892 р.н., м. Городище, українець, б/п. Проживав у м. Городище. Працював бухгалтером в райфінвідділі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МУСІЄНКО Устим Павлович, 1901 р.н., уродженець с. Хлистунівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлистунівка. Робітник Городищенського цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 липня 1959 р. Черкаським облсудом.

МУСІЄНКО Федір Андрійович, 1900 р.н., уродженець с.Набоків Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Набоків. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 вересня 1958 р. президією Черкаського облсуду.

МУСІЙКО Митрофан Андрійович, 1888 р.н., уродженець с. Петровського Київської обл. українець, б/п. Проживав у м. Городище. Без певних занять. 19 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НАБОК Василь Іванович, 1898 р.н., с. Набоків Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Набоків. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НАБОК Іван Михайлович, 1901 р.н., уродженець с. Набоків Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Набоків. Працював вантажником в гранкар'єрі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

НАБОК Яків Іванович, 1906 р.н., с. Набоків Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Набоків. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 траня 1957 р. Черкаським облсудом.

НАСИДЬКО Конон Олександрович, 1898 р.н., уродженець с. Вільшана Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вільшана. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

НЕЛІПА Іван Якович, 1897 р.н., уродженець с. Мліїв Городищенського р-ну, б/п. Проживав у с.Буда Орловецька. Колгоспник. Колегією УРСР 29 квітня 1933 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 7 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НЕЛІПА Сільвестр Вакулович, 1894 р.н., уродженець с. Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Мліїв. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 серпня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1959 р. Черкаським облсудом.

НЕСТЕРЕНКО Давид Платонович, 1901 р.н., уродженець с. Вільшана Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вільшана. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

НЕСТЕРЕНКО Дмитро Маркович, 1923 р.н., уродженець с. Вільшана Городищенського р-ну, українець, б/п, прожвивав у с. Вільшана. Колгоспник. ВТ 57 стрілецької дивізії 19 листопада 1946 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 серпня 1967 р. ВС УРСР.

НЕСТЕРЕНКО Дмитро Никифорович, 1894 р.н., уродженець с. Вільшана колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

НЕЧИТАЙЛО Захар Атремович, 1889 р.н., уродженець с. Зелена Діброва Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Зелена Діброва. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл.

25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

НЕЧИТАЙЛО-СЕМЕНЧУК Артем Павлович, 1906 р.н., уродженець с. Зелена Діброва Городищенського р-ну, р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Зелена Діброва. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

НИКОНЕНКО Василь Григорович, 188 р.н., уродженець с. В'язівок, Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. В'язівок. Колгоспник. ОН НКВС 22 вересня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 12 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НІКОЛАЄНКО Григорій Кіндратович, 1900 р.н., с. Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Орловець. Працював їздовим у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НІКОЛАЄНКО Никифір Андрійович, 1900 р.н., уродженець с. Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Орловець. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НІКОЛЕНКО Яким Андрійович, 1901 р.н., уродженець с. Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Орловець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 листопада 1962 р. Черкаським облсудом.

НОЧОВНИЙ Олександр Іванович, 1876 р.н., уродженець с. Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Орловець. Тимчасово не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОЗЮМЕНКО Трохим Андрійович, 1899 р.н., уродженець с. Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Орловець. Тимчасово не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОСАДЧИЙ Іван Архипович, 1900 р.н., уродженець с. Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Орловець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 10 жовтня 1089 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОСАДЧИЙ Терентій Юхимович, 1878 р. народження, с.Калинівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Калинівка. Працював мірошником. ОН НКВС СРСР 13 березня 1938 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 24 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОСВІТНИЙ Михайло Гурович, 1923 р.н., уродженець с. Хлистунівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець. ВТ Гвардійської танкової дивізії 30 липня 1945 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 16 лютого 1955 р. ВС СРСР.

ОСОВІТНІЙ Захар Федорович, 1907 р.н., уродженець с. Хлистунівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Хлистунівка. Працював бурильником у гранкар'єрі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 лютого 1961 р. Черкаським облсудом.

ОСОВСЬКИЙ Вікентій Петрович, 1881 р.н., Вінцевич-Віленська губернія, Польща, поляк, б/п. Проживав у с. Вільшана Городищенського р-ну. Працював продавцем. НКВС і Прокурором СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОСОВСЬКИЙ Петро Вікентійович, 1914 р.н., с. Стовбці Мінської обл., поляк, б/п. Проживав у с. Вільшана Городищенського р-ну. Тимчасово не працював. ОН НКВС СРСР 11 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 серпня 1989 р. ВТ КВО.

ОСТАПЕНКО Лука Макарович, 1906 р.н., уродженець с. Набоків Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Набоків. Працював теслею. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 10 серпня 1989 р. згідно згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОСТРОМИНСЬКИЙ Тимофій Адольфович, 1887 р.н., м. Городище, поляк, б/п. Проживав у м. Городище. Працював вагарем на заводі. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1937 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 9 жовтня 1957 р. Черкаським облсудом.

ОХРІМЕНКО Йосип Семенович, 1895 р.н., уродженець с. Старосілля Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Старосілля. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 4 січня 1961 р. Черкаським облсудом.

ОХРІМЕНКО Михайло Кузьмович, 1901 р.н., м. Городище, українець, б/п. Проживав у м. Городище. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОХРІМЕНКО Харитон Амосович, 1901 р.н., м. Городище, українець, б/п. Проживав у м.Городище. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАВЛЕНКО Іван Петрович, 1898 р.н., уродженець с. Калинівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Калинівка. Працював теслею у колгоспі. ОН НКВС СРСР 28 вересня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ Реабілітований 10 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАЛЕВСЬКИЙ Микола Якович, 1903 р.н., м. Біла Церква, українець, б/п. Проживав у с. Вільшана Городищенського р-ну. Швець. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 липня 1965 р. Черкаським облсудом.

ПАНАСЕНКО Зиновій Іванович, 1893 р.н., м. Городище, українець, б/п. Проживав у м.Городище. Працював ст. бухгалтером на м'ясокомбінаті. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПАНАСЮК Павло Ігнатович, 1892 р.н., Польща, поляк, б/п. Проживав у с. Набоків Городищенського р-ну. Працював теслею Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПАНЬКО Петро Михайлович, 1881 р.н., м.Городище, українець, б/п. Проживав у м.Городище. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЕДЧЕНКО Олександр Пилипович, 1891 р.н., уродженець с.Калинівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав на ст. Цвіткове. Працював слюсарем на станції Цвіткове. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 січня 1961 р. Черкаським облсудом.

ПЕДЧЕНКО Петро Григорович, 1879 р.н., м.Городище, українець, б/п. Проживав у м.Городищі. Працював касиром в артілі. ОН НКВС СРСР 21 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом.

ПЕДЧЕНКО Петро Федосійович, 1888 р.н., м.Городище, українець, б/п. Проживав у м.Городище. Без певних занять. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 12 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЕЛЮХНО Йосип Григорович, 1915 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець 7 стрілецької бригади. ВТ 7 запасної стр. дивізії 7 липня 1942 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 21 березня 1989 р. ВТ КВО.

ПЕТРЕНКО Данило Захарович, 1903 р.н., уродженець с.Хлистунівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлистунівка. Робітник Хлистунівського гранкар'єру. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

ПЕТРЕНКО Микола Устимович, 1896 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 10 березня 1931 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 26 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЕТРУХА Никифір Федорович, 1900 р.н., м.Городище, українець, б/п. Проживав у м.Городище. Тимчасово не працював. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 23 березня 1960 р. Черкаським облсудом.

ПЕТРУХА Олексій Петрович, 1902 р.н., уродженець с.Дирдине Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дирдине. Швець. Трійкою УНКВС по Київській обл. 18 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 червня 1962 р. Черкаським облсудом.

ПЕТРУХА Федір Михайлович, 1896 р.н., уродженець с.Дирдине Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дирдине. Працював бухгалтером Городищенського райземвідділу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПІДГУРСЬКА Ядвига Леопольдівна, 1884 р.н., уродженка с.Каштурівка Тетіївського р-ну, полька, б/п. Проживала в с.Вербівка Городищенського р-ну. Домогосподарка. Постановою НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. засуджена до розстрілу. Реабілітована 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПІДМОГИЛЬНИЙ Іван Терентійович, 1899 р.н., уродженець с.Дирдине Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дирдине. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 липня 1959 р. Черкаським облсудом.

ПІКУЛЬ Василь Гаврилович, 1907 р.н., уродженець с.Старосілля Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Старосілля. Військовослужбовець. ОН НКВС СРСР 18 вересня 1940 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 4 квітня 1958 р. ВТ КВО.

ПІКУЛЬ Степан Андрійович, 1902 р.н., уродженець с.Старосілля Городищенського р-ну, українець, б/п, виключений з лав ВКП(б). Проживав у с.Старосілля. Працював зав. райземвідділом. ОН НКВС СРСР 28 березня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 24 червня 1957 р. ВТ КВО.

ПІСКУН Григорій Гераснмович, 1891 р.н., уродженець с.Вербівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вербівка. Робітник цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ПЛАСТУН Іван Федорович, 1897 р.н., уродженець с.В'язівок, Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.В'язівок. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЛАСТУН Нестор Савович, 1890 р.н., уродженець с.В'язівок, Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.В'язівок. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЛАСТУН Петро Антонович, 1895 р.н., уродженець с.В'язівок, Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.В'язівок. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЛИГАЧ Іван Андрійович, 1900 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець. Не працював . Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЛИГАЧ Трохим Єпіфанович, 1904 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець. Працював трактористом у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПЛЬОТКА Кіндрат Петрович, 1897 р.н., уродженець с.Дирдине Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дирдине. Працював колгоспним фельдшером. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 24 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПЛЮЩ Іван Якович, 1898 р.н., уродженець с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Працював лісником. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПОДУПЕЙКО Сава Степанович, 1888 р.н., уродженець с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОДУПЕЙКО Юзефа Лукашівна, 1891 р.н., Польща, полька, б/п. Проживала на ст. Цвіткове Городищенського р-ну. Домогосподарка, Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 вересня 1938 р. засуджена до 10 років ВТТ. Реабілітована 29 березня 1960 р. ВТ КВО.

ПОЖАР Карпо Гаврилович, 1907 р.н., уродженець с.Набоків Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Набоків. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПОЗНАХОВСЬКИЙ Михайло Микитович, 1893 р.н., уродженець с.Березове Волинської губернії, українець, б/п. Проживав у с.Вільшана Городищенського р-ну. Працював секретарем райпрокуратури. НКВС та Прокурором СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1958 р. ВТ КВО.

ПОЛІЩУК Василь Никифорович, 1907 р.н., уродженець с.Косівка Володарського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Городище. Працював на цукровому заводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОНОМАРЕНКО Дмитро Йосипович, 1878 р.н., с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОНОМАРЕНКО Михайло Тимофійович, 1901 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ПОРІЛИЙ Микола Васильович, 1907 р.н., уродженець с.Вільшана Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вільшана. Працював на Вільшанському цукрозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОЧИНОК Семен Опанасович, 1900 р.н., уродженець с.Калинівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Калинівка. Працював вагарем на ст. ім Т. Г. Шевченка. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 січня 1961 р. Черкаським облсудом.

ПОЩЕНСЬКИЙ Сава Максимович, 1878 р.н., с.Хлистунівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вільшана. Працював вагарем на цукрокомбінаті. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРАНТЕНКО Михайло Якович, 1900 р.н., уродженець с.Ліплява Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Городище. Працював зоотехніком у райземвідділі. ОН НКВС СРСР 21 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 30 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПРИХОДЬКО Федір Васильович, 1890 р.н., уродженець с.Хлистунівка , українець, б/п. Проживав у с.Хлистунівка. Працював пом. експедитора в гранкар'єрі. Трійкою УНКВС по Одеській обл., 21 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 серпня 1959 р. Черкаським облсудом.

РАЧИБА Іван Григорович, 1882 р.н., уродженець с.Воронівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Воронівка. Робітник Вільшанського цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РЕЗНИЧЕНКО Онисим Васильович, 1882 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець. Одноосібник. Колегією ДПУ УРСР 13 березня 1933 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 10 серпня 1960 р. ВС УРСР.

РЕМІНЯКА Михайло Костянтинович, 1901 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець. Не працював. ОН НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 21 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РЕШЕТНИК Самсон Петрович, 1898 р.н., уродженець с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 грудня 1988 р. Черкаським облсудом.

РЕШЕТНЯК Яків Єрофейович, 1892 р.н., уродженець с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РИНКОВИЙ Андрон Іванович, 1876 р.н., в. Валява Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Валява. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РОЗУМОВИЧ-КОНТАЛО Кіндрат Іванович, 1890 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Копальня Голубовка шахта 300, кріпильник. Колегією ДПУ УРСР 7 березня 1931 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РОЛИЧ (Ралич) Олександр Іванович, 1883 р.н., В. Дніпровськ Дніпропетровської обл., українець, б/п. Проживав у м.Городище. Працював касиром на залізничній станції. ОН НКВС СРСР

23 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 лютого 1967 р. Черкаським облсудом.

РЯБИЧ Максим Іванович, 1897 р.н., уродженець с.Старосілля Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Городище. Бухгалтер цегельного заводу, Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 14 травня 1957 р. ВТ КВО.

РЯБЧИЧ Василь Іванович, 1895 р.н., с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Старосілля, Зав. дільницею в лісництві. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЕМЕНЧУК Сава Павлович, 1902 р.н., уродженець с.Зелена Діброва Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Зелена Діброва. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 1 листопада 1952 р. Черкаським облсудом.

СЕМЕНЯК Петро Пилипович, 1900 р.н., уродженець с.Дирдине Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дирдине, Працював зав. облікового столу. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 24 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

СЕМЕШКО Терентій Панасович, 1874 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець, Працював теслею на Городищенському цукрозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЕРЕДА Антон Никифорович, 1897 р.н., уродженець с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Колгоспник. Трійкою НКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 вересня 1954 р. Черкаським облсудом.

СЕРНЕЦЬКИЙ Іван Марцелович, 1894 р.н., м.Олькуш (Польща), поляк, б/п. Проживав у с.Старосілля Городищенського р-ну. Працював сторожем МТС. УНКВС СРСР 16 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 січня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СИЛЕНКО Сергій Хомович, 1886 р.н., м.Городище, українець, б/п. Проживав у с.Набоків Городищенського р-ну. Працював бухгалтером колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 травня 1957 Черкаським облсудом.

СИЛКО Федір Федорович, 1889 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець. Робітник млина. ОН НКВС СРСР 21 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

СИНЕЛЬНИК Степан Ількович, 1913 р.н., уродженець с.Реневка Білгородської обл., українець, б/п. Проживав у с.Орловець Городищенського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 липня 1959 р. Черкаським облсудом.

СИНЬКЕВИЧ Іван Михайлович, 1893 р.н., Польща, поляк б/п. Проживав у м.Городище. Працював рахівником Городищенського маслозаводу. ОН НКВС СРСР 16 січня 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 січня 1960 р. Черкаським облсудом.

СИТКЕВИЧ Петро Логвинович, 1891 р.н., с.Тараща Київської обл., українець, б/п. Проживав у м.Городище. Працював виконробом Городищенського МТС. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 9 жовтня 1957 р. Черкаським облсудом.

СИЧ Овксентій Миколайович, 1889 р.н., уродженець с.В'язівок, Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Городище. Працював директором середньої школи. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 4 червня 1959 р. Черкаським облсудом.

СКЛІНКО Василь Кузьмович, 1895 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець, селянин. Колегією ДПУ УРСР 10 березня 1931 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 26 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СКЛЯНКО Василь Кузьмович, 1895 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 вересня 1937 засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СКОРИК Пантелеймон Якимович, 1889 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець. Одноосібник. ДПУ УСРСР 13 березня 1933 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 10 серпня 1960 ВС УРСР.

СКОРОХОД Микола Іванович, 1911 р.н., уродженець с.Романове Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у м.Городище. Працював бухгалтером Городищенського РПС. Трійкою УНКВС

по Київській обл. 20 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 березня р. Черкаським облсудом.

СЛЕДЬ Михайло Івнович, 1875 р.н., уродженець с.Хлистунівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлистунівка. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 28 вересня 1938 р. засуджений до 5 р. заслання. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЛІПЧЕНКО Василь Федорович, 1898 р.н., уродженець с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Працював рахівником Ірдинського торфопідприємства. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 березня 1969 р. Черкаським облсудом.

СМОТРИТЕЛЬ Хома Михайлович, 1896 р.н., уродженець с.Хлистунівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлистунівка. Працював бурильщиком скважини на гранкар'єрі. Трійкою УНКВС по Одеській обл., 8 р. ВТТ. Реабілітований 28 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СПІВАК Григорій Петрович, 1899 р.н., уродженець с.Набоків. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 квітня р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

СПІВАК-БОГАТЧЕНКО Михайло Іванович, 1897 р.н., м.Городище, українець, б/п. Проживав у м.Кривий Ріг. Працював прохідником шахти. ОН НКВС СРСР 12 березня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання.Реабілітований 20 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТАРИК Михайло Семенович, 1894 р.н., уродженець с.Хлистунівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлистунівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТЕЦЕНКО Мирон Васильович, 1889 р.н., уродженець с.Кирилівка (нині Шевченкове) Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Зелена Діброва Городищенського р-ну. Без певних занять. Колегією ДПУ УРСР 13 квітня 1930 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 30 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТЕЦЮВА Олександр Кіндратович, 1895 р.н., уродженець с.Зелена Діброва. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

СТЕЦЮРА Степан Пилипович, 1885 р.н., уродженець с.Зелена Діброва. Без певного місця роботи. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТОЛЯРЧУК Михайло Тимофійович, 1881 р.н., м.Львів, українець, б/п. Проживав у м.Городище. Працював механіком інкубаторної станції. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 2 серпня 1958 р. ВТ КВО.

СТОРЧОВИЙ Федір Васильович, 1892 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець. Працював рахівником Орловецького млина. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

СТОЦЬКА Марія Опанасівна, 1914 р.н., уродженка с.Буда-Орловецька Городищенського р-ну, українка, б/п. Проживала в с.Буда-Орловецька. Колгоспниця. ДПУ УРСР 13 березня 1933 р. засуджена до 6 р. ВТТ. Реабілітована 16 серпня 1960 р. ВС УРСР.

СТРІЛЕНКО Платон Михайлович, 1899 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець. Одноосібник. ДПУ УСРСР 13 березня 1933 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 10 серпня 1960 ВС УРСР.

ТЕРТИЧНИЙ Данило Якович, 1889 р.н., уродженець с.В'язівок, Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.В'язівок. Працював рахівником колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 вересня 1938 р. , засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 березня 1959 р. ВТ КВО.

ТИХЕНКО Остап Орестович, 1902 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 сервня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТИЩЕНКО Мефодій Вакулович, 1902 р.н., уродженець с.Вільшана Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вільшана. Колгоспник. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ТКАЧЕНКО Григорій Андрійович, 1896 р.н., уродженець с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Колгоспник.Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937р.

засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТКАЧЕНКО Спиридон Наумович, 1903 р.н., уродженець с.Вербівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вербівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ТКАЧЕНКО Юхим Федорович, 1892 р.н., уродженець с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

ТКАЧЕНКО Яким Федорович, 1885 р.н., уродженець с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 жовтня 1927 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТРОФИМЕЦЬ (Трохимець) Кирило Матвійович, 1896 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Городище. Плановик Городищенської райспоживспілки. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ТРОХИМЕЦЬ Василь Матвійович, 1887 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ТРОХИМЕЦЬ Іван Трохимович, 1879 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

ТЮТЮН Григорій Олексійович, 1898 р.н., уродженець с.Новоселівка Хмельницького р-ну, Одеської обл., українець, б/п. Проживав у м.Городище. Працював на цукрозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

УЛЬЗЬКО Ілько Степанович, 1892 р.н., уродженець с.Валява Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Валява. Працював заготівельником Городищенського сільпо. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

УМАНЕЦЬ Ілларіон Ананійович, 1873 р.н., уродженець с.Зелена Діброва Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Зелена Діброва. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 вересня 1927 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

УС Андрій Юрійович, 1890 р.н., с.Дирдине Городищенського р-ну, українець, б/п. Працював у с.Дирдине. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. 4 жовтня 1950 р. зісланий в Джамбульську обл., КазРСР. Реабілітований 24 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ФІЛІПСЬКИЙ Григорій Григорович, 1873 р.н., м.Городище, українець, б/п. Проживав у м.Городище. Не працював Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ФУРМАН Іван Григорович, 1894 р.н., уродженець с.В'язівок, Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.В'язівок. Працював продавцем у сільмазі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ХАРЕНКО Влас Мусійович, 1907 р.н., уродженець с.В'язівок, Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.В'язівок, Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ХАТЕНКО Микита Нестерович, 1880 р.н., уродженець с.В'язівок, Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.В'язівок. Робітник Цвітковського сінопункту. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

ХОМЕНКО Петро Федорович, 1894 р.н., уродженець с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЦАРИНИК Петро Давидович, 1882 р.н., уродженець с.Набоків Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Набоків. Працював теслею у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській

обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 14 липня 1961 р. Черкаським облсудом.

ЦОПА Нестор Амвросійович, 1902 р.н., уродженець с.Зелена Діброва Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Зелена Діброва. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 14 липня 1961 р. Черкаським облсудом.

ЦЬОПА Зосим Федорович, 1892 р.н., уродженець с.Зелена Діброва Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Зелена Діброва. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

ЧАПЛЯ Іван Андрійович, 1895 народження с.В'язівок, Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.В'язівок. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧАПЛЯ Яків Карпович, 1880 р.н., уродженець с.В'язівок, Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.В'язівок. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧЕНЧИК Яків Савович, 1885 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець. Колгоспник. ОС НКВС СРСР 21 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЧЕПУРНИЙ Юхим Євтухович, 1882 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець. Працював робітником на цукрозаводі. ОН НКВС СРСР 9 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 23 лютого 1987 Черкаським облсудом.

ЧЕРЕДНИЧЕНКО Іван Трохимович, 1986 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 21 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЧЕРНИЧЕНКО Максим Іванович, 1900 р.н., уродженець с.Старосілля Городищенського р-ну, українець, член ВКП(б). Проживав у с.Мліїв. Працював зав. райфінвідділом. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 липня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЧОВЛИТКО Олександр Петрович, 1903 р.н., уродженець с.Будки, Польща, білорус, б/п. Проживав у с.Дирдине Городищенського р-ну. Працював робітником цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧОРНИЙ Василь Кузьмович, 1897 р.н., уродженець с.Калинівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Калинівка. Працював сигнальником блокпостів ст. ім. Т.Г. Шевченка. 29 квітня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 січня 1961 р. Черкаським облсудом.

ЧОРНОБАЙ Сава Мусійович, 1888 р.н., уродженець с.В'язівок, Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.В'язівок. Працював робітником на кар'єрі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧОРНОБЛИВЕЦЬ Григорій Кіндратович, 1913 р.н., уродженець с.Орловець Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Орловець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЧУЄНКО Василь Никифорович, 1907 р.н., уродженець с.Петропавлівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Петропавлівка. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧУПИЛКО Андрій Федорович, 1894 р.н., уродженець с.Валява Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Валява. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 16 травня 1965 р. Черкаським облсудом.

ШАБАЛА Василь Леонтійович, 1892 р.н., уродженець с.Вільшана Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вільшана. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 21 серпня 1932 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 7 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШАПОВАЛ Демид Калинович, 1898 р.н., м.Городище, українець, б/п. Проживав у м.Городище. Працював інспектором в райвідділі. ОН НКВС СРСР 21 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 14 березня 1989 р. ВС УРСР.

ШАПОВАЛ Петро Матвійович, 1892 р.н., уродженець с.Ксаверове Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Ксаверове. Робітник. ОН НКВС СРСР 7 квітня 1935 р. засуджений до

5 р. ВТТ. Реабілітований 7 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШАПОВАЛ Федір Явтухович, 1900 р.н., уродженець с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ШЕВЧЕНКО Артем Аврамович, 1884 р.н., уродженець с.Склименці Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв Городищенського р-ну. Працював рахівником Іржинського торфородовища. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ШЕВЧЕНКО Василь Офілович (Теофілович), 1900 р.н., уродженець с.Вільшана Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вільшана. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Володимир Іванович, 1884 р.н., уродженець с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Йосип Семенович, 1903 р.н., уродженець с.Вільшана Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вільшана. Працював слюсарем колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 червня 1962 р. Черкаським облсудом.

ШЕВЧЕНКО Йосип Явтухович, 1896 р.н., уродженець с.Старосілля Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Старосілля. Не працював Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Наум Терентійович, 1899 р.н., уродженець с.Вільшана Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вільшана. Робітник. ОН НКВС СРСР 28 вересня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 9 липня 1959 р. Черкаським облсудом.

ШЕВЧЕНКО Филимон Микитович, 1887 р.н., уродженець с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Селянин. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШЕШКО Марк Федорович, 1896 р.н., уродженець с.Солов'ївка Брусиловського р-ну, Житомирської обл., українець, б/п. Проживав у м.Городище. Працював агрономом в сільгосптехнікумі. НКВС і Прокуратурою СРСР 16 січня р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

ШКОЛА Іван Юхимович, 1885 р.н., уродженець с.Ордалівка Хмелівського р-ну, Кіровоградської обл., українець, б/п. Проживав у м.Городище. Працював лікарем в райлікарні. ВТ військ НКВС р-ну, Київській обл. 27 лютого 1945 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 2 травня 1950 р. ВС УРСР.

ШМОРКУН Аврам Васильович, 1880 р.н., уродженець с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р., згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШТЕПА Юрій Маркович, 1886 р.н., уродженець с.Дирдине Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дирдине. Працював трактористом МТС. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 20 грудня 1961 р. Черкаським облсудом.

ЩЕРБА Степан Хомович, 1907 р.н., с.Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мліїв. Робітник окрдільниці. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЩЕРБАК Денис Улянович, 1879 р.н., уродженець с.Зелена Діброва Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Зелена Діброва. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЯКУБОВСЬКИЙ Федір Павлович, 1886 р.н., с.Володарка Київської обл., поляк, б/п. Проживав у с.Вільшана Городищенського р-ну. Працював кухарем на Вільшанському цукрозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЯМКОВИЙ Степан Михайлович, 1897 р.н., уродженець с.Воронівка Городнщенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Воронівка. Робітник Вільшанського цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЯНКОВИЙ Вісаріон Михайлович, 1882 р.н., уродженець с.Воронівка Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Воронівка. Працював бригадиром на Вільшанському цукрозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 17 серпня 1966 р. Черкаським облсудом.

ЯРОВЕНКО Олексій Варкавович, 1897 р.н., уродженець с.Товста Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Товста. Працював конюхом у колгоспі.ОН НКВС СРСР 21 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 13 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЯЦЕНКО Опанас Володимирович, 1888 р.н., уродженець с.Старосілля Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Старосілля. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 5 листопада 1965 р. Черкаським облсудом.

ЯЦИК Іван Платонович, 1911 р.н., уродженець с.Валява Городищенського р-ну, українець, б/п. Служба в ВМФ. Рядовий 7 дивізії торкатерів ВМФ. ВТ тихоокеанського флоту 1 лютого 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 11 січня 1957 р. ВС УРСР.

ДРАБІВСЬКИЙ РАЙОН

Районний центр	— смт. Драбів
Кількість населення	— 42 635
Територія	— 1,2 тис. кв. км.
Селищ міського типу	— 2
Сільських поселень	— 49

АНТОНЮК Михайло Пилипович, 1896 р.н., уродженець Польщі, поляк, б/п. Мешканець смт.Шрамківка. Працював конюхом на цукрозаводі. 26 жовтня 1937 р. постановою НКВС і Прокурора СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований Реабілітований 8 липня 1970 р.

БИХОВЕЦЬ Павло Олександрович, 1904 р.н., уродженець м.Ковель, українець, б/п. Мешканець с.Степанівка. Колгоспник. 27 вересня 1838 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований Реабілітований 17 травня 1960 р. ВТ КВО.

БИЧЕВИЙ Семен Павлович, 1899 р.н., уродженець с.Стукалівка Полтавської обл, українець, б/п. Мешканець с.Білоусівка, робітник торф. артілі. Трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1962 р. Черкаським облсудом.

БУДА Іван Йосипович, уродженець с.Кіров Чернігівської обл, українець, б/п. Мешканець смт.Шрамківка. Працював робітником цукрозаводу. 26 жовтня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 червня 1959 р. ВТ КВО.

БАСАНСЬКИЙ Яків Омелянович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с.Яворівка, українець, б/п. Робітник Шрамківського цукрозаводу. 19 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 липня 1989 р. Прокурором і УКДБ Черкаської обл.

БАРАБАШ Кирило Омелянович, 1873 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п, колгоспник. 11 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1964 р. Черкаським облсудом.

БАСАНСЬКИЙ Петро Омелянович, 1909 р.н., уродженець і мешканець с.Яворівка, українець, б/п. Тимчасово не працював. 2 грудня 1937 р. КОУ НКВС УРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 липня 1989 р. Прокурором і УКДБ.

БЕРЕЖНИЙ Яків Пилипович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 11 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1989 р. Прокурором і УКДБ.

БІЛИК Антон Олексійович, 1916 р.н., уродженець і мешканець смт.Драбів, українець, б/п, червоноармієць. 18 серпня 1941 р. ВТ Чернігівського гарнізону засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 липня 1989 р. ВТ КВО.

БОРОВИК Микола Тимофійович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с.Кононівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 10 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВАСЕНКО Павло Миколайович, 1892 р.н., уродженець с.Жорнокльови, українець, б/п. Мешканець с.Шкодунівка (Богдани) Золотоніського р-ну. 28 серпня 1937 р. УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 червня 1963 р. Черкаським облсудом.

ВИНОГРАДОВ Костянтин Федорович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с.Нехайки Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 27 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОПАЛО Петро Наумович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с.Безбородьки Драбівського р-ну, українець, б/п. Коваль. 13 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 жовтня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОПАЛО Федір Наумович, 1895 р.н., уродженець с.Панфіли Київської обл, українець, б/п. Мешканець с.Безбородьки. Колгоспник. 28 серпня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГУРЖІЙ Сергій Григорович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п, тимчасово не працював. 1 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 липня 1980 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГЕЦЬКО Василь Дмитрович, 1900 р.н., уродженець Польщі, українець, б/п. Мешканець с.Демки. Колгоспник. 8 лютого 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 червня 1989 р. згідно з Указом ПВП СРСР від 16 січня 1989 р.

ГАНЖА Тихон Дем'янович, 1906 р.н., уродженець і мешканець с.Нехайки Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 листопада 1937 р. трійкою УНКВС Полтавської обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 вересня 1963 р. Черкаським облсудом.

ГВОЗДИК Петро Іванович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с.Перервинці Драбівського р-ну, українець, б/п. Не працював. 27 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24. лютого1959 р. Черкаським обл судом.

ГВОЗДИК Юхим Зіновійович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с.Перервинці Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 27 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 лютого 1959 р. Черкаським облсудом.

ДЕМ'ЯНЕНКО Аврам Михайлович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с.Демки Драбівського р-ну, українець, б/п. Тимчасово не працював. 25 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДЕСЯТНИК Прокіп Павлович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Тимчасово не працював. 27 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 серпня 1962 р. Черкаським облсудом.

ДЕРНОВИЙ Федосій Йосипович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с.Гречанівка Драбівського р-ну., українець, б/п. Колгоспник. 2 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 березня 1965 р. Черкаським облсудом.

ЄРЕМЕНКО Костянтин Андрійович, 1907 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п, колгоспник. 2 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1964 р. Черкаським облсудом.

ЄЖЕРСЬКИЙ Яп Францович, 1882 р.н., уродженець Польщі, поляк. Мешканець с.Жорнокльови. Колгоспник. 10 вересня 1937 р. трійкою УНКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗІНЧЕНКО Ілько Григорович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 10 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 листопада 1964 р. Черкаським облсудом.

ЗІНЧЕНКО Семен Михайлович, 1905 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 27 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 травня 1964 р. Черкаським облсудом.

ЗАГОРОДСЬКИЙ Андрій Пилипович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с.Яворівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Зав.пунктом райст. 1 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 червня 1961 р. Черкаським облсудом.

ЗГУРОВЕЦЬ Юхим Михайлович, 1879 р.н., уродженець і мешканець с.Яворівка Драбівського р-ну, українець, б/п, тимчасово не працював. 25 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ІВКО Йосип Панасович, 1892 р.н., уродженець с.Мечеть Гребінківського р-ну, українець, б/п. Мешканець с.Демки. Вчитель. 17 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАТЮШКО Григорій Романович, 1901 р.н., уродженець с.Рудня Рівненського повіту, українець, б/п. Мешканець смт.Шрамківка. Робітник цукрозаводу. 27 вересня 1960 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 травня 1960 р. ВТ КВО.

КОДЬ Сильвестр Євдокимович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с.Мехедівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Тимчасово не працював. 10 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 вересня 1989 р. Черкаським облсудом.

КОЛЯДА Ларіон Федорович, 1889 р.н., уродженець с.Плужники Ковалевського р-ну, українець, б/п. Мешканець с.Кононівка. Колгоспник. 16 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

КОСТЕНКО Кузьма Юхимович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с.В.Хутір Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 грудня 1974 р.Черкаським облсудом.

КАЮК Микола Федорович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 5 вересня 1937 р. трійкою УНКВС Полтавської обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 лютого 1967 р. Черкаським облсудом.

КАРБАН Степан Федорович, 1914 р.н., уродженець і мешканець с.Безбородьки Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 24 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУЧЕРЯВИЙ Василь Петрович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с.Нехайки Драбівського р-ну, Українець, б/п. Колгоспник. 27 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУЛЯ Юзеф Михайлович, 1894 р.н., уродженець Польщі, поляк, б/п. Мешканець смт.Драбів-.Робітник бурякопункту. 29 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КІТ Іван Пилипович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с.Бирлівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 2 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 вересня 1963 р. Черкаським облсудом.

КОВАЛЕНКО Леонтій Іванович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с.Погреби Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 вересня 1963 р. Черкаським облсудом.

КУЛИК Микита Трохимович, 1907 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Коваль торфоартілі. 27 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 серпня 1962 р. Черкаським облсудом.

КОПОВИЙ Дмитро Григорович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с.Кононівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Касир райфінвідділу. 27 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 вересня 1963 р.Черкаським облсудом.

КИЯН Яким Тимофійович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с.Свічківка Драбівського р-ну, українець, б/п. Директор школи. 31 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

КУЛИК Гаврило Антонович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Тимчасово не працював. 27 грудня 1962 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 березня 1962 р. Черкаським облсудом.

КРАСОТА Іван Васильович, 1911 р.н., уродженець і мешканець с.Олімпіадівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Різнороб райст. 27 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 березня 1962 р. Черкаським облсудом.

ЛІСУН Іван Трохимович, 1883 р.н., уродженець і мешканець с.В.Хутір Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 23 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1987 р. Черкаським облсудом.

ЛАЗОРЕНКО Роман Петрович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с.Криштопівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Конюх цукрозаводу. 27 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 лютого 1963 р. Черкаським облсудом.

ЛЕВЧЕНКО Єгор Махтесвич, 1882 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Тимчасово не працював. 2 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 травня 1966 р. Черкаським облсудом.

ЛАВРИК Пилип Дмитрович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с.Нехайки Драбівського р-ну, Українець, б/п. Колгоспник. 27 грудня 1937 р. трійкою УНКВС Полтавської обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛАВРИК Олександр Назарович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с.Нехайки Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 серпня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛИСАК Василь Лазарович, 1881 р.н., уродженець с.Мойсівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Мешканець смт.Шрамківка. Кравець. 1 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 6 січня 1989 р.

ЛІСОВЕЦЬ Борис Антонович, 1890 р.н., уродженець с.Безпальче Драбівського р-ну, українець, б/п. Мешканець с.Кононівка. Колгоспник. 5 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 серпня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАКСИМОВИЧ Василь Федорович, 1906 р.н., уродженець і мешканець с.Митлашівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Рахівник заготзерно. 1 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

МИХАЙЛЕНКО Пилип Федорович, 1887 р.н., уродженець і мешканець с.Нехайки Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 27 вересня 1938 р. Трійкою. УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 травня 1960 р. ВТ КВО.

МАРЧЕНКО Микита Андрійович, 1902 р.н., уродженець с.Тептіївка Київської обл, українець, б/п. мешканець с.В.Хутір. Колгоспник. 23 березня 1938 р. трійкою УКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1937 р. Черкаським облсудом.

МАРЧЕНКО Іван Хомович, 1910 р.н., уродженець і мешканець с.Митлашівка Драбівського р-ну, українець, б/п, колгоспник. 27 грудня 1937 р. трійкою УКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 червня 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

МЕДВІДЬ Григорій Омелянович, 1869 р.н., уродженець і мешканець с.Мехедівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Тимчасово не працював. 30 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 жовтня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МОЦНИЙ Іван Степанович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с.Митлашівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Тимчасовоне працював. 29 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАРЧЕНКО Віктор Іванович, 1908 р.н., уродженець і мешканець с.Митлашівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Тимчасовоне працював. 1 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 серпня 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

МАЗУР Тихін Іванович, 1876 р.н., уродженець с.Степанівка Київської обл, українець, б/п. Мешканець с.Нехайки. Хлібороб. 21 березня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МИС Олександр Францевич, 1911 р.н., уродженець м.Дубно Волинської обл, українець, б/п. Мешканець ст.Драбів, шофер радгоспу. 8 лютого 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 серпня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАРЧЕНКО Хома Петрович, 1882 р.н., уродженець с.Михайлівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Мешканець с.Митлашівка, хлібороб. 12 лютого 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 липня 1989 р. Прокурором і УКДБ Черкаської обл.

МОРОЗ Матвій Семенович, 1896 р н., уродженець і мешканець с.Свічківка Драбівського р-ну, українець, б/п. Секретар сільради. 31 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

МОЦНИЙ Ілько Степанович, 1908 р.н., уродженець і мешканець с.Митлашівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 27 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 квітня 1961 р. Черкаським облсудом.

МЕЛЕЦЬКИЙ Самійло Сергійович, 1910 р.н., уродженець і мешканець х.Козачий Драбівського р-ну, українець, б/п. Пресувальник сінопункту. 27 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 вересня 1959 р. Черкаським облсудом.

МАЛОРОД Іван Васильович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с.Нехайки Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 серпня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НАГАЙНИК Григорій Матвійович, 1885 р.н., уродженець с.Горошино Полтавської обл, українець, б/п. Мешканець с.Митлашівка. Завгосп дослідної станції. 5 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 грудня 1960 р. Черкаським облсудом.

НИЗЕНКО Никифор Михайлович, 1905 р.н., уродженець с.Демки Драбівського р-ну, українець, б/п. Мешканець с.Білоусівка. Конюх райлікарні. 10 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НИЗЕНКО Єгор Данилович, 1906 р.н., уродженець с.Демки Драбівського р-ну, українець, б/п. Мешканець смт.Шрамківка. Колгоспник. 27 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 листопада 1965 р. Черкаським облсудом.

НИЗЕНЬКО Єгор Іванович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с.Демки Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 10 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р. від 16 січня 1989 р.

НЕРОЗНАК Микита Макарович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п.Тимчасово не працював. 2 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 червня 1966 р. Черкаським облсудом.

НЕРОЗНАК Мусій Якович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 27 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 грудня 1963 р. Черкаським облсудом.

НЕРОЗНАК Петро Андрійович, 1887 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 27 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 березня 1964 р. Черкаським облсудом.

НЕРОЗНАК Іван Ларіонович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Робітник радгоспу. 27 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 березня 1964 р.Черкаським облсудом.

НЕРОЗНАК Семен Якович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 5 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1964 р.Черкаським облсудом.

НЕРОЗНАК Василь Власович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 2 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 березня 1964 р. Черкаським облсудом.

НАТАЛЕНКО Федір Тимофійович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с.Нехайки Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРИЙМАК Георгій Панфілович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с.В.Хутір Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня.1957 р. Черкаським облсудом.

ПЕТРИНА Матвій Данилович, 1882 р.н., уродженець с.Студовка, Київської обл, українець, б/п. Мешканець с.Безбородьки. Колгоспник. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС Полтавської обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня.1957 р.Черкаським облсудом.

ПУСТОВАР Сава Семенович, 1897 р.н.,уродженець і мешканець с.Нехайки Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 вересня 1962 р. Черкаським облсудом.

ПОГОРІЛИЙ Іван Свиридович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с.Погреби Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 червня 1989 р. Черкаським облсудом.

ПОХВАЛЮК Степан Остапович, 1893 р.н., уродженець і мешканець смт.Шрамківка, українець, б/п. Конюх цукрозаводу. 4 листопада 1937 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 вересня 1966 р.Черкаським облсудом.

ПАВЛИК Сергій Аврамович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Тимчасово не працював. 5 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. Черкаським облсудом.

ПАВЛИК Микола Сергійович, 1908 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Тимчасово не працював. 27 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 вересня 1989 р. Прокурором і УКДБ Черкаської обл.

ПЕДАШ Єгор Прокопович, 1891 р.н., уродженець с.Нехайки Драбівського р-ну, українець, б/п. Мешканець х.Петровського. Колгоспник. 29 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАЛЯНИЧКА Самійло Григорович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с.Коломиці Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 29 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПУСТОВАР Яків Денисович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с.Нехайки Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 11 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРОКУРОР Василь Миронович, 1882 р.н., уродженець Румунії, румун, б/п. Мешканець с.Степанівка. Колгоспник. 29 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАЛІЙ Федір Омелянович, 1905 р.н., уродженець с.Коломиці Драбівського р-ну, українець, б/п. Мешканець м.Прилуки. Полковий уповноважений 0075 стр. дивізії. 25 вересня 1938 р. ВК ВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 листопада 1959 р. ВК ВС СРСР.

ПАВЛИК Остап Федорович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 10 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОГОРІЛИЙ Свиридон Петрович, 1872 р.н., уродженець і мешканець с.Погреби Драбівського р-ну, українець, б/п. Тимчасово не працював. 11 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 березня 1937 р. Черкаським облсудом.

ПОХВАЛЮК Марко Остапович, 1897 р.н., уродженець с.Комовка, Польща, українець, б/п. Мешканець смт.Шрамківка. Завідувач їдальнею. 26 жовтня 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 травня 1962 р. ВТ КВО.

ПОТАПЕНКО Харитон Васильович, 1890 р.н., уродженець і мешканець смт.Драбів, українець, б/п. Тесля. 10 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 липня 1989 р. Прокурором і УКДБ Черкаської обл.

ПАЛІЙ Антоніна Костянтинівна, 1886 р.н., уродженка с.Зосин, Польща, полька, б/п. Мешканка с.Коломиці. Вихователька дитсадка. 29 січня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджена до розстрілу. Реабілітована 28 листопада 1959 р. ВК ВС СРСР.

ПЕТРЕНКО Петро Хомич, 1894 р.н., уродженець с.Лехнівка Київської обл, українець, б/п. Мешканець с.Степанівка. Вчитель. 27 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований.

ПУСТОВАР Семен Митрофанович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с.Нехайки Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 10 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РАДЧЕНКО Кузьма Васильович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Приватний кравець. 2 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 травня 1966 р. Черкаським облсудом.

РОЗКЛАДІЙ Микола Федотович, 1906 р.н., уродженець і мешканець смт.Шрамківка, українець, б/п. Вантажник цукрозаводу. 5 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 серпня 1966 р. Черкаським облсудом.

РАДЧЕНКО Іван Іванович, 1905 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 29 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РАДЧЕНКО Іван Степанович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 10 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 травня 1989 р. Черкаським облсудом.

РЯБОВОЛ Митрофан Андрійович, 1873 р.н., уродженець с.Бирлівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Мешканець с.Гречанівка. Не працював. 30 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТАШНИК Густав Михайлович, 1888 р.н., уродженець Австрії, українець, б/п. Мешканець смт.Драбів. Учитель німецької мови. 5 жовтня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 листопада 1960 р. ВТ КВО.

СКИБІНСЬКИЙ Сакій Вавилович, 1903 р.н., уродженець с.Хатьки Київської обл, українець, б/п. Мешканець с.Жорнокльови. Колгоспник. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

СОРОКА Ілько Павлович, 1898 р.н., уродженець с.Мехедівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Мешканець с.Рождественське. Хлібороб. 2 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 червня 1967 р. Черкаським облсудом.

СУРМАЧ Гаврило Федорович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с.Свічківка Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 31 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

СЕНЬ Петро Данилович, 1907 р.н., уродженець і мешканець с.Мехедівка Драбівського р-ну, українець, б/п, тимчасово не працював. 14 березня 1938 р. трійкою НКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідноз Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЛИНЬКО Федір Кирилович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с.В.Хутір Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СИДОРЕЦЬ Семен Антонович, 1886 р.н., уродженець с.Жорнокльови Драбівського р-ну, українець, б/п. Мешканець с.Нехайки. Колгоспник. 29 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 вересня 1989 р. Прокурором і УКДБ Черкаської обл.

СЕМЕНКО Семен Євстахійович, 1896 р.н., уродженець с.Свічківка Драбівського р-ну, українець, б/п. Мешканець с.Мар'янівка. Директор школи. 31 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

СКОПИЧ Семен Дмитрович, 1883 р.н., уродженець смт.Драбів, українець, б/п. Мешканець с.Дуніновка. Колгоспник. 31 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

СУЛИМА Федір Сидорович, 1905 р.н., уродженець с.Павлівщина Драбівського р-ну, українець, б/п. Мешканець м.Ворошиловград. Червоноармієць АД № 23563. 14 жовтня 1941 р. ВТ гарнізону м.Ворошиловграда засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 березня 1989 р. ВТ КВО.

ТЕРЕБИЛО Павло Махтесвич, 1880 р.н., уродженець і мешканець с.Безбородьки Драбівського р-ну, українець, б/п. Тимчасовоне працював. 5 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТОВМА Василь Оникійович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с.Митлашівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Тимчасовоне працював. 17 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 серпня 1962 р. Черкаським облсудом.

ТЕЛЕПА Михайло Пилипович, 1884 р.н., уродженець і мешканець смт.Драбів, українець, б/п. Бухгалтер райвузла зв'язку. 31 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

УДОВИЧЕНКО Павло Варфоломійович, 1900 р.н., уродженець с.В.Хутір Драбівського р-ну, українець, б/п. Служив в Червоній Армії санінструктором. 10 грудня 1941 р. ВТ 10 зап. стр. бригади засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 червня 1989 р. ВТ Північно-Кавказького ВО.

ФИЛОНЕНКО Павло Степанович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с.В.Хутір Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 23 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р.Черкаським облсудом.

ФРОЛІН Іван Григорович, 1888 р.н., уродженець м.Юно Західн. обл, росіянин, б/п. Мешканець х.Іванівка. Муляр. 26 жовтня 1937 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 вересня 1962 р. ВТ КВО.

ХОМЕНКО Григорій Петрович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с.Свічківка Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 31 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

ХАВРОНИЧ Гаврило Іванович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Робітник торфартілі. 2 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 лютого 1963 р. Черкаським облсудом.

ЧЕРЕПАНОВ Микола Петрович, 1900 р.н., уродженець с.Лебедин Шполянського р-ну, українець, б/п. Мешканець смт.Шрамківка. Робітник цукрозаводу. 15 грудня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 серпня 1889 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧАЛИЙ Кузьма Сергійович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 27 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1964 р. Черкаським облсудом.

ШУРДУБА Павло Назарович, 1877 р.н., уродженець і мешканець с.Перше Травня Гребінківського р-ну, українець, б/п. Робітник цукрозаводу. 31 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

ШУРДУБА Назар Назарович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с.Перше Травня Гребінківського р-ну, українець, б/п. Робітник цукрозаводу. 31 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

ФЕНДРИК Гнат Савович, 1879 р.н., уродженець Литви, українець б/п. Мешканець с.Безбородьки. Одноосібник. 15 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШЕРЕМЕТ Лука Григорович, 1887 р.н., уродженець с.Домантове Золотоніського р-ну, українець, б/п. Мешканець смт.Шрамківка. Робітник цукрозаводу. 29 грудня 1937 р.

трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШЕПЕЛЬ Йосип Герасимович, 1890 р.н., уродженець с.Висока Чернігівської обл, українець, б/п. Мешканець смт.Драбів. Землемір. 31 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЯКОВЕНКО Павло Аврамович, 1895 р.н., уродженець с.Харківці Полтавської обл, українець, б/п. Мешканець с.Кантакузівка. Директор школи. 2 грудня 1937 р. трійкою УНКС Полтавської обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1958 р.Черкаським облсудом.

РЕАБІЛІТОВАНІ, ЯКІ НА ТЕРИТОРІЇ РАЙОНУ НЕ ПРОЖИВАЛИ

ГЕЙКО Дем'ян Лукич, 1875 р.н., уродженець і мешканець с.Перше Травня Гребінківського р-ну Полтавської обл, українець, б/п. Колгоспник. 31 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЗГУРСЬКИЙ-ОМЕЛЬЧЕНКО Павло Іванович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с.Гельмязів Золотоніського р-ну, українець, б/п. Учитель. 25 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ОБИХОД Даниіо Андрійович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с.Чорнобай, українець, б/п. Колгоспник. 4 вересня 1937 р. КОУ НКВС УРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 липня 1989 р. Прокурором і УКДБ Черкаської обл.

РЕВА Галактіон Семенович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с.Коврай Золотоніського р-ну, українець, б/п. Тимчасовоне працював. 2 грудня 1937 р. КОУ НКВС УРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 липня 1989 р. Прокурором і УКДБ Черкаської обл.

СИДЕНКО Семен Євстахійович, 1896 р.н., уродженець с.Свічківка Драбівського р-ну, українець, б/п. Мешканець с.Мар'янівка Гребінківського р-ну. Директор школи. 31 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

ШЕВЧЕНКО Трохим Євдокимович, 1887 р.н., уродженець і мешканець с.Нехайки, українець, б/п. Колгоспник. 4 вересня 1937 р. КОУ НКВС УРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 вересня 1989 р. Прокурором і УКДБ Черкаської обл.

ФОРОСТОВСЬКИЙ Павло Павлович, 1900 р.н., уродженець с.Безпальче, українець, б/п. Мешканець м.Золотоноша, будівельник тресту "Південзахідтрансбуд", дільниця № 2. 29 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ДОДАТКОВИЙ СПИСОК
РЕАБІЛІТОВАНИХ ГРОМАДЯН ДРАБІВСЬКОГО РАЙОНУ, ВИЯВЛЕНИХ ПІД ЧАС ПОДВІРНОГО ОПИТУВАННЯ ПРАЦІВНИКАМИ СІЛЬСЬКИХ РАД

смт Драбів

БЕЗНОС Василь Тимофійович, 1891 р.н., українець. Колгоспник. 10 вересня 1939 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 10 жовтня 1964 р.

ВЛАСЕНКО Володимир Тихонович, 1904 р.н., українець, с.Дуніновка. Тимчасово не працював. 16 серпня 1932 р. трійкою колегії ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 10 червня 1989 р.

ДЕМИДЕНКО Єгор Митрофанович, 1909 р.н., українець, с. Дуніновка. Тимчасово не працював. 19 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 1 червня 1989 р.

ДИКИЙ Григорій Михайлович, 1906 р.н, українець. Не працював. 19 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 1 червня 1989 р.

ЖУК Яків Никифорович, 1902 р.н, українець. Військовослужбовець. 21 червня 1944 р. ВТ 33 армії засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 6 червня 1945 р.

КУПКІН Савва Олександрович, 1907 р.н, росіянин. Військовий ветлікар. 31 грудня 1938 р. ВТ Київського ВО засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 17 травня 1958 р.

ЛАВРИНЕНКО Іван Гнатович, 1904 р.н, українець. Колгоспник. 1 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

МІРОШНИК Андрій Максимович, 1912 р.н, українець. Будівельник колгоспу. 16 грудня 1932 р. трійкоюДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р.

МИХЛИК Іван Єгорович, 1897 р.н, українець. Колгоспник. 29 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1989 р.

НЕВ'ЯЗАНИЙ Микола Омелянович, 1907 р.н, українець. Служив у армії. 20 травня 1950 р. ВТ Полтавського гарнізону засуджений до 25 р. ВТТ. Реабілітований 26 жовтня 1957 р.

НОСОК Марко Петрович, 1898 р.н, українець. Колгоспник. 29 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 січня 1989 р.

ПЛІЧКО Федір Дмитрович, 1879 р.н, українець. Тимчасово не працював. 29 травня 1930 р. трійкою колегії ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 15 вересня 1989 р.

ПРОСЯНИК Мусій Карпович, 1888 р.н, українець. Зав. універмагом. 5 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 14 червня 1989 р.

ПЕРЕРВА Дмитро Данилович, 1914 р.н, українець. Червонофлотець. 2 березня 1940 р. ВТ Чорноморського Флоту засуджений до 3 р. Реабілітований 23 грудня 1940 р.

САВИЦЬКИЙ Гнат Андрійович, 1894 р.н, українець. Кустар. 11 лютого 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 13 липня 1989 р.

СКОПИЧ Григорій Сидорович, 1890 р.н, українець, Золотоноша. Сторож райлікарні. 1 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 9 червня 1989 р.

СКОПИЧ Григорій Трохимович, 1887 р.н, українець. Колгоспник. 29 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 липня 1989 р.

ТКАЧУК Федір Миколайович, 1876 р.н, українець, Тесля. 11 лютого 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 13 липня 1989 р.

ЦИБУЛЯ Лук'ян Омелянович, 1894 р.н, українець. Колгоспник. 1 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 11 червня 1989 р.

ШУРУБУРА Никифор Євменович, 1913 р.н, українець. Військовослужбовець, командир роти. 20 вересня 1944 р. ВТ 27 армії засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 6 вересня 1965 р.

ЩЕРБАК Савва Йосипович, 1908 р.н, українець. Колгоспник. 29 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 10 липня 1989 р.

смт.Шрамківка

АНТОНЮК-ПОХВАЛЮК Софія Остапівна 1908 р.н., полька. Домогосподарка. 24 червня 1928 р. ОН НКВС СРСР засуджена до 5 р. ВТТ. Реабілітована 9 липня 1970 р.

БУДА-ВАПУЦ Любов Олександрівна, 1899 р.н., білоруска. Домогосподарка. 24 червня 1928 р. ОН НКВС СРСР засуджена до 5 р. ВТТ. Реабілітована 26 червня 1959 р.

ВЛАСЮК Федір Дем'янович, 1900 р.н, українець. Робітник. 23 лютого 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 листопада 1959 р.

ІВАНЕЦЬ Євмен Ларіонович, 1887 р.н, українець. Робітник. 1 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 31 жовтня 1989 р.

КРИВОНІС Григорій Матвійович, 1884 р.н, українець. Робітник. 29 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

МОГИЛЮК Василь Михайлович, 1900 р.н, українець. Працював у кооперації. 10 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

ПОХВАЛЮК Устина Никифорівна, 1899 р.н., українка. Домогосподарка. 24 червня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджена до 5 р. ВТТ. Реабілітована.

СКАКУН Кирило Якович, 1908 р.н, українець. Колгоспник. 27 липня 1942 р. ВС Татарської АРСР засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований 19 жовтня 1965 р.

ТУРЧИНСЬКА Віра Леонтіївна, 1928 р.н., українка. Учениця середньої школи. 26 грудня 1945 р. Полтавським облсудом засуджена до 5 р. ВТТ. Реабілітована 24 березня 1946 р.

ХИЖНЯК Іван Михайлович, 1905 р.н, українець. Колгоспник. 27 липня 1942 р. ВС Татарської АРСР засуджений до 7 р. Реабілітований 19 жовтня 1965 р.

Безпальче

ГАЙКА Михайло Олександрович, 1892 р.н, українець. Тимчасово не працював. 13 січня 1930 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 4 жовтня 1989 р.

ГОРОДИНЕЦЬ Григорій Ігорович, 1896 р.н, українець. Тимчасово не працював. 14 квітня 1936 р. трійкою колегії ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 10 липня 1989 р.

ГОРОДИНЕЦЬ Марія Полікарпівна, 1911 р.н., українка. Колгоспниця. 16 грудня 1931 р. Комісією ДПУ УРСР засуджена до 4 р. ВТТ. Реабілітована 2 вересня 1991 р.

ГАЙКА Софія Іванівна, 1899 р.н., українка. Колгоспниця. 17 березня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 31 березня 1989 р.

ДЕРКАЧ Олександр Якимович, 1893 р.н, українець. Не працював. 13 січня.1930 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 4 жовтня 1989 р.

ДЕРКАЧ Омелян Якимович, 1888 р.н, українець. Тимчасово не працював. 13 січня 1930 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 4 жовтня 1989 р.

ДУБЕНЕЦЬ Данило Омелянович, 1892 р.н, українець. Колгоспник. 17 серпня 1944 р. ВТ військ НКВС Полтавської обл. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 15 січня 1992 р.

ДУБЕНЕЦЬ Іван Олександрович, 1907 р.н, українець. Не працював. 13 січня 1930 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 4 жовтня 1989 р.

ДУБЕНЕЦЬ Микола Євгенович, 1871 р.н, українець. Тимчасово не працював. 13 січня 1930 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 4 жовтня 1989 р.

ДУБЕНЕЦЬ Степан Євграфович, 1892 р.н, українець. Не працював. 13 січня 1930 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 4 жовтня 1989 р.

ДУБЕНЕЦЬ Федір Степанович 1877 р.н, українець. Не працював. 13 січня 1930 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 4 жовтня 1989 р.

КОВАЛЬЧУК Микола Олексійович, 1900 р.н, українець. Тимчасово не працював. 13 січня 1930 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 4 жовтня 1989 р.

МИХАЙЛІВСЬКА Ганна Григорівна, 1884 р.н., українка. Тимчасово не працювала. 14 квітня 1930 р. трійкою ДПУ СРСР засуджена до 5 р. ВТТ. Реабілітована 10 липня 1989 р.

ФОРОСТОВСЬКИЙ Павло Павлович, 1900 р.н, українець. Тимчасово не працював. 14 квітня 1930 р. трійкою ДПУ СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 10 липня 1989 р.

Безбородьки

АРТЕМОВ Микола Олександрович, 1919 р.н, українець. Служив в армії. 26 вересня 1945 р. ВТ 57 армії засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 березня 1958 р.

КУКСА Панас Іванович, 1892 р.н, українець. Будівельник. 30 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 18 червня 1960 р.

РУДЬ Микола Іванович, 1902 р.н, українець. Колгоспник. 21 лютого 1938 р. Полтавським облсудом засуджений до 4 р. ВТТ. Реабілітований 25 грудня 1965 р.

СТУПАЦЬКИЙ Іван Вікторович, 1883 р.н, українець. Тимчасово не працював. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 17 серпня 1960 р.

ЩЕРБАК Марія Дмитрівна, 1890 р.н., українка. Тимчасово не працювала. 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 29 травня 1989 р.

Бирлівка

АНАНЧЕНКО Петро Трохимович, 1897 р.н, українець. Колгоспник. 1 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 23 жовтня 1964 р.

ВОВК Михайло Євклович, 1906 р.н, українець. Колгоспник. 110.1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 грудня 1988 р.

КОЛЯДА Трохим Федорович, 1892 р.н, українець. Комірник їдальні. 12 листопада 1941 р. виїзною сесією Верховного Суду Татарської РСР засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований 6 жовтня 1962 р.

КАРАСЬ Андрій Григорович, 1902 р.н, українець. Колгоспник. 1 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 вересня 1962 р.

КІТ Дмитро Миколайович, 1903 р.н, українець. Колгоспник. 30 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 жовтня 1965 р.

КІТ Гнат Пилипович, 1903 р.н, українець. Колгоспник. 1 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 18 травня 1989 р.

КУЧЕР Іван Семенович, 1895 р.н, українець. Не працював. 30 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 31 березня 1989 р.

КІТ Петро Пилипович, 1906 р.н, українець. Не працював. 5 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1989 р.

Білоусівка

БАРАБАШ Григорій Омеляпович, 1894 р.н, українець. Завгосп. 10 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 4 березня 1961 р.

БЕРЕЖНИЙ Петро Омелянович, 1915 р.н, українець. Колгоспник. 13 квітня 1939 р. ВТ Харківського ВО засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 28 листопада 1964 р.

БЕРЕЖНИЙ Омелян Митрофанович, 1891 р.н, українець. Не працював. 1 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1989 р.

БАС Яків Свиридонович, 1880 р.н, українець. Не працював. 19 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 січня 1989 р.

БАРАБАШ Лаврентій Панасович, 1888 р.н, українець. Землероб. 7 грудня 1932 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 29 листопада 1989 р.

ВОВЧИНСЬКИЙ Ігор Іванович, 1884 р.н, українець. Землероб. 25 жовтня 1932 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. Реабілітований 16 січня 1989 р.

ВІТЕР Федот Семенович, 1881 р.н, українець. Не працював. 4 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 16 березня 1960 р.

ВОВЧАНСЬКИЙ Микола Ігорович, 1910 р.н, українець. Землероб. 25 жовтня 1931 р. ОН колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 25 серпня 1989 р.

ГОРОБЕЦЬ Петро Михайлович, 1893 р.н, українець. Робітник. 19 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 18 серпня 1962 р.

ГАПЧЕНКО Михайло Степанович, 1907 р.н, українець. Бухгалтер. 30 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 14 вересня 1989 р.

ДЕСЯТНИК Іван Павлович, 1906 р.н, українець. Колгоспник. 5 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 грудня 1988 р.

ЖАЛОБЕЦЬКИЙ Григорій Васильович, 1910 р.н, українець. Робітник. 23 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 2 серпня 1960 р.

ЖЕЛІЗНЯК Григорій Петрович, 1891 р.н, українець. Робітник. 5 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 жовтня 1967 р.

ЗІНЧЕНКО Трохим Михайлович, 1900 р.н, українець. Землероб. 29 травня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 25 серпня 1989 р.

КУЛИК Федір Давидович, 1876 р.н, українець. Колгоспник. 5 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 24 вересня 1966 р.

КУЛИК Гнат Федорович, 1907 р.н, українець. Колгоспник. 5 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 11 травня 1967 р.

КУЛИК Григорій Михайлович, 1907 р.н., українець. Робітник. 19 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 червня 1963 р.

КАЮК Мусій Іванович, 1911 р.н, українець. Не працював. 19 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 31 березня 1966 р.

ЛЕВЧЕНКО Василь Андрійович, 1910 р.н, українець. Робітник торфкопу. 23 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1979 р.

НЕРОЗНАК Трохим Йосипович, 1900 р.н, українець. Не працював. 5 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 червня 1963 р.

ОЛІЙНИК Захар Федотович, 1910 р.н, українець. Колгоспник. 23 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1989 р.

ОЛІЙНИК Федір Пилипович, 1905 р.н, українець. Не працював. 4 лютого 1933 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 20 жовтня 1965 р.

ПОТАПЕНКО Тимофій Іванович, 1895 р.н, українець. Бухгалтер колгоспу. 29 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 жовтня 1965 р.

ПАВЛИК Гнат Іванович, 1894 р.н, українець. Колгоспник. 17 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 лютого 1964 р.

РАДЧЕНКО Кирило Васильович, 1890 р.н, українець. Робітник торфкопу. 29 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 листопада 1959 р.

ФЕДОРЕНКО Іван Корнійович, 1894 р.н, українець. Землероб. 26 квітня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 19 червня 1989 р.

Бойківщина

ОЛЕКСІЄНКО Олексій Андрійович, 1903 р.н, українець. Хлібороб. 22 липня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 7 серпня 1989 р

ОЛЕКСІЄНКО Овсій Андрійович, 1895 р.н, українець. Хлібороб. 22 липня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 24 серпня 1989 р.

ОЛЕКСІЄНКО Федір Севастянович, 1892 р.н, українець. Колгоспник. 16 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 червня 1989 р.

ОЛЕКСІЄНКО Федір Овсійович, 1900 р.н, українець. Колгоспник. 16 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. Реабілітований 19 січня 1989 р.

ВІТРОВ Олександр Нестерович, 1903 р.н, українець. Колгоспник. 19 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 10 жовтня 1964 р.

ВЛАСЕНКО Тихін Трохимович, 1897 р.н, українець. Колгоспник. 22 липня 1930 р. трійкою колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 23 серпня 1989 р.

ГАЛУШКА Михайло Григорович, 1895 р.н, українець. Не працював. 17 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 червня 1989 р.

ЗАПОРОЖЕЦЬ Петро Григорович, 1879 р.н, українець. Хлібороб. 22 липня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 3 р. Реабілітований 23 серпня 1989 р.

КАСНІКОВ Кузьма Михайлович, 1892 р.н., білорус. Колгоспник. 2 вересня 1938 р. Полтавським облсудом засуджений до 6 р. ВТТ. Реабілітований 4 квітня 1989 р.

МИНКА Лука Васильович, 1880 р.н, українець. Хлібороб. 22 липня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 23 серпня 1989 р.

УСОВ Фалалей Родіонович, 1891 р.н, українець. Колгоспник. 19 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 24 травня 1961 р.

ШУЛЬГА Павло Силович, 1895 р.н, українець. Хлібороб. 22 липня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 23 серпня 1989 р.

ШУЛЬГА Іван Романович, 1884 р.н, українець. Хлібороб. 22 липня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 23 серпня 1989 р.

ШУЛЬГА Йосип Романович, 1877 р.н, українець. Хлібороб. 22 липня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 23 серпня 1989 р.

Великий Хутір

ГРИЦАЧЕНКО Григорій Павлович, 1896 р.н, українець. Колгоспник. 17 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1989 р.

ЖУК Пилип Григорович, 1903 р.н, українець. Колгоспник. 9 січня 1943 р. ОН УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 29 серпня 1989 р.

КЛОЧКО Іван Федосійович, 1898 р.н, українець. Одноосібник. 24 травня 1931 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р.

ЯКОВЕНКО Микола Ількович, 1909 р.н, українець. Колгоспник. 9 січня 1943 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 29 червня 1989 р.

Демки

ГЕРАЩЕНКО Павло Васильович, 1893 р.н, українець. Колгоспник. 6 грудня 1932 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 25 серпня 1989 р.

ДАВИДЕНКО Олександр Григорович, 1899 р.н, українець. Хлібороб. 10 березня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 10 червня 1989 р.

ЖИЦЬКИЙ Кузьма Ількович, 1890 р.н, українець. Хлібороб. 6 квітня 1938 р. Полтавським облсудом засуджений до 4 р. ВТТ. Реабілітований 14 липня 1989 р.

НИЗЕНЬКО Гаврило Данилович, 1903 р.н, українець. Одноосібник. 22 грудня 1932 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р.

НИЗЕНЬКО Ігор Іванович, 1895 р.н, українець. Хлібороб. 14 березня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

НИЗЕНЬКО Гаврило Данилович, 1903 р.н, українець. Не працював. 30 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1989 р.

ОЛАБИН Григорій Матвійович, 1895 р.н, українець. Одноосібник. 25 квітня 1930 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 3 серпня 1989 р.

ПУХ Андрій Йосипович, 1900 р.н, українець. Колгоспник. 29 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 червня 1989 р.

РОГОВИЙ Павло Іванович, 1899 р.н, українець. Військовослужбовець. 11 березня 1933 р. ОН колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

ст.Драбів

БАЛАШАК Франц Лукович, 1883 р.н, чех. Робітник дослідної станції. 11 лютого 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 8 липня 1989 р.

ПЕТРОВСЬКИЙ Броніслав Вікентійович, 1892 р.н, українець. Робітник цукрорадгоспу. 10 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 10 жовтня 1964 р.

ЧАЛИЙ Андрій Максимович, 1894 р.н, українець. Сторож на залізниці. 20 травня 1944 р. ВТ Полтавського гарнізону засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 лютого 1961 р.

Жорнокльови

ПЛЕТІНЬ Наталка Михайлівна, 1902 р.н., українка. Хлібороб. 19 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 10 серпня 1989 р.

ПЕРЕХРЕСТ Іван Петрович, 1898 р.н, українець. Колгоспник. 25 лютого 1930 р. ОН колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 10 липня 1989 р.

ПАДАЛКА Яків Микитович, 1870 р.н, українець. Колгоспник. 25 лютого 1930 р. ОН колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 10 серпня 1989 р

ПЕРЕХРЕСТ Дмитро Павлович, 1872 р.н, українець. Колгоспник. 25 лютого 1930 р. ОН колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

ПАДАЛКА Василь Костянтинович, 1870 р.н, українець. Колгоспник. 25 лютого 1930 р. ОН колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

ПІЩАНСЬКА Зінаїда Іванівна, 1893 р.н., українка. Не працювала. 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 25 травня 1989 р.

СКИБІН Костянтин Павлович, 1883 р.н, українець.Священнослужитель. 25 лютого 1930 р. ОН колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

ФІЛИК Максим Микитович, 1885 р.н, українець. Колгоспник. 11 лютого 1938 р. ОН відділу НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 16 вересня 1963 р.

Золотоношка

ВИГУЛЯНИЙ Гаврило Федорович, 1908 р.н, українець. Колгоспник. 16 травня 1938 р. Полтавським облсудом засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 30 березня 1989 р.

КОВАЛЕВСЬКИЙ Іван Петрович, 1891 р.н, українець. Хлібороб. 29 травня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 16 серпня 1989 р.

КАЛІНІЧЕНКО Олексій Степанович, 1908 р.н, українець. Хлібороб. 29 травня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 16 серпня 1989 р.

ПРИХОДЬКО Іван Кирилович, 1904 р.н, українець. Хлібороб. 29 травня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 17 липня 1989 р.

ПРИХОДЬКО Василь Кирилович, 1903 р.н, українець. Хлібороб. 29 травня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 17 липня 1989 р.

СТЕШЕНКО Микола Лукич, 1909 р.н, українець. Хлібороб. 29 травня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 17 липня 1989 р.

СІРИЙ Ігор Аркадійович, 1910 р.н, українець. Хлібороб. 29 травня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 17 липня 1989 р.

СІРИЙ Павло Аркадійович, 1901 р.н, українець. Хлібороб. 29 травня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 17 липня 1989 р.

ЩЕРБИНА Ілько Ількович, 1872 р.н, українець. Священник. 29 травня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 16 серпня 1989 р.

Кантакузівка

БУРТІН Василь Дмитрович, 1923 р.н, українець. Хлібороб. 2 червня 1940 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 19 травня 1987 р.

ВЛАСЕНКО Антон Андрійович, 1905 р.н, українець. Колгоспник. 25 січня 1945 р. ВТ військ НКВС Полтавської обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 січня 1992 р.

ГАЙДАЙ Григорій Лук'янович, 1897 р.н, українець. Колгоспник. 2 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 5 лютого 1963 р.

КРИВЕНЧЕНКО Іван Федорович, 1888 р.н, українець. Одноосібник. 7 травня 1931 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р.

КРИВЕНЧЕНКО Степан Семенович, 1878 р.н, українець. Одноосібник. 7 травня 1931 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р.

КУТОВИЙ Василь Андрійович, 1907 р.н, українець. Не працював. 4 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 31 березня 1989 р.

КОРАБЕЛЬ Федір Митрофанович, 1908 р.н, українець. Колгоспник. 17 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 104.1989 р.

МАЦЮТА Григорій Андрійович, 1871 р.н, українець. Одноосібник. 28 травня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 16 січня 1989 р.

ТКАЧЕНКО Тихін Юхимович, 1907 р.н, українець. Не працював. 4 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 31 березня 1989 р.

ЧЕРНІКОВ Іван Федорович, 1912 р.н, українець. Військовослужбовець. 20 грудня 1935 р. ВТ 13 стр. корпусу засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 19 грудня 1989 р.

Коломиці

ГОЛОБОРОДЬКО Марко Миколайович, 1900 р.н, українець. Робітник цукрозаводу. 5 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 7 березня 1962 р.

РЕКА Олександр Олександрович, 1911 р.н, українець. Військовослужбовець. 20 березня 1935 р. ВТ Приморської групи військ окремого корпусу Далекосхідної армії засуджений до 2 р. ВТТ. Реабілітований 1 червня 1989 р.

Кононівка

КРУГЛЯК Серафим Федорович, 1903 р.н, українець. Колгоспник. 17 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1989 р.

КАРПЕНКО Костянтин Терентійович, 1911 р.н, українець. Штурвальник комбайна. 1 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 7 серпня 1962 р.

НАТУРА Іван Степанович, 1899 р.н, українець. Не працював. 25 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 червня 1989 р.

ПУСТЕЛЬНИК Іван Петрович, 1919 р.н, українець. Комендант училища м.Сестрорецька. 26 серпня 1952 р. ВТ Ленінградського ВО засуджений до 25 р. ВТТ. Реабілітований 19 серпня 1988 р.

РАКОВСЬКИЙ Михайло Іванович, 1895 р.н, українець. Рахівник. 27 липня 1942 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 29 червня 1961 р.

Ковалівка

ВЛАСЕНКО Никифор Митрофанович, 1897 р.н, українець. Колгоспник. 4 квітня 1933 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 16 січня 1989 р.

КОНЕЦЬ Павло Тихонович, 1909 р.н, українець. Робітник. 29 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 7 червня 1989 р.

ПАЛІЄНКО Олексій Олексійович, 1904 р.н, українець. Колгоспник. 2 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 вересня 1957 р.

ПАЛІЄНКО Варфоломій Михайлович, 1884 р.н, українець. Колгоспник. 28 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 грудня 1988 р.

ПІНЧУК Олександр Олексійович, 1902 р.н, українець. Робітник заготзерна. 1 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 29 травня 1989 р.

ШЕМКУС Михайло Йосипович, 1889 р.н., литовець. Колгоспник. 11 лютого 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 10 квітня 1975 р.

Криштопівка

БАБИЧ Микола Федорович, 1916 р.н, українець. Військовослужбовець, командир взводу. 31 січня 1944 р. ВТ 206 стр. дивізії засуджений. Реабілітований 19 жовтня 1989 р.

КУРЕДА Василь Костянтинович, 1879 р.н, українець. Член комуни. 7 грудня 1932 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р.

КОВАЛЕВСЬКИЙ Степан Петрович, 1895 р.н, українець. Одноосібник. 12 грудня 1932 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р

КОВАЛЕВСЬКИЙ Корній Петрович, 1898 р.н, українець. Хлібороб. 29 травня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 16 липня 1989 р.

СТЕПАНОК Федір Андрійович, 1887 р.н, українець. Одноосібник. 22 грудня 1932 р. ОН колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р.

Левченки

ЄВТУШЕВСЬКА Катерина Іванівна, 1894 р.н., українка. Домогосподарка. 19 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 10 серпня 1989 р.

РУДЬ Павло Іванович, 1907 р.н, українець. Колгоспник. 16 липня 1938 р. Полтавським облсудом засуджений до 4 р. ВТТ. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

Мойсівка

БОГОСЛАВЕЦЬ Василь Харлампійович, 1908 р.н, українець. Колгоспник. 19 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 грудня 1988 р.

БОГОСЛАВЕЦЬ Андрій Панасович, 1887 р.н, українець. Колгоспник. 19 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 грудня 1988 р.

БОГОСЛАВЕЦЬ Яків Васильович, 1914 р.н, українець. Колгоспник. 1 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 травня 1989 р.

ДАЦЕНКО Федір Кирилович, 1885 р.н, українець. Робітник. 9 грудня 1932 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р.

ЛУК'ЯНЕНКО Кирило Максимович, 1894 р.н, українець. Колгоспник. 3 вересня 1938 р. Полтавським облсудом засуджений до 6 р. ВТТ. Реабілітований 13 червня 1989 р.

НОВИЦЬКИЙ Сергій Іванович, 1896 р.н, українець. Колгоспник. 17 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 1 червня 1988 р.

ПОГОРІЛИЙ Федір Тимофійович, 1913 р.н, українець. Шофер. 14 квітня 1938 р. Полтавським облсудом засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ФЕДОРЕЦЬ Євстахій Андрійович, 1879 р.н, українець. Колгоспник. 31 березня 1931 р. ОН колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 травня 1989 р.

Мехедівка

БАШТАН Василь Федотович, 1897 р.н, українець. Колгоспник. 1 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 27 серпня 1960 р.

БЕЗЛЮДА Петро Никифорович, 1915 р.н, українець. Не працював. 21 грудня 1946 р. ВТ Полтавського гарнізону засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 5 жовтня 1949 р.

БАБКО Василь Іванович, 1927 р.н, українець. Військовослужбовець. 7 січня 1949 р. ВТ військ МВС Іркутської обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 липня 1956 р.

ГОПКА Пимон Юхимович, 1895 р.н, українець. Колгоспник. 19 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 16 грудня 1988 р.

МЕДВІДЬ Максим Ісакович, 1918 р.н, українець. Колгоспник. 23 травня 1939 р. Полтавським облсудом засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований 28 квітня 1989 р.

МЕДВІДЬ Дмитро Ісакович, 1908 р.н, українець. Не працював. 30 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 16 червня 1989 р.

МАТВІЄНКО Василь Кіндратович, 1907 р.н, українець. Колгоспник. 16 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 6 червня 1989 р.

СЕНЬ Данило Михайлович, 1873 р.н, українець. Хлібороб. 29 травня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 16 січня 1989 р.

СИТНИК Іван Семенович, 1897 р.н, українець. Різнороб. 15 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

СИТНИК Іван Йосипович, 1907 р.н, українець. Колгоспник. 29 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 травня 1989 р.

СИТНИК Григорій Свиридович, 1897 р.н, українець. Колгоспник. 23 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1989 р.

СИТНИК Платон Андрійович, 1897 р.н, українець. Колгоспник. 10 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 січня 1989 р.

ЯКОВЕЦЬ Михайло Іванович, 1898 р.н, українець. Колгоспник. 1 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 січня 1989 р.

Митлашівка

КОЛІСНИК Фокій Костянтинович, 1865 р.н, українець. Не працював. 29 травня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 15 вересня 1989 р.

КОЛІСНИК Петро Фокійович, 1902 р.н, українець. Коваль-машиніст. 1 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 7 серпня 1962 р.

ЛІСОВИЙ Григорій Лукич, 1894 р.н, українець, шофер МТС. 11 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 14 листопада 1966 р.

ЛЕП'ЯЇЦЬКИЙ Степан Олексійович, 1879 р.н, українець. Не працював. 29 травня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 18 серпня 1989 р.

ЛЯШЕНКО Федір Іванович, 1891 р.н, українець. Не працював. 29 травня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

МАРЧЕНКО Микола Хомич, 1904 р.н, українець. Колгоспник. 4 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 31 березня 1989 р.

ТРОЙНИЦЬКИЙ Володимир Іванович, 1898 р.н, українець. Не працював. 29 травня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

ТХІР Іван Васильович, 1913 р.н, українець. Різнороб. 1 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 24 червня 1989 р.

ТОВМА Василь Архипович, 1903 р.н, українець. Колгоспник. 19 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 19 січня 1989 р.

ЧАЛИЙ Євлампій Кирилович, 1892 р.н, українець. Колгоспник. 1 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 11 березня 1959 р.

ЧАЛИЙ Степан Максимович, 1877 р.н, українець, колгоспник. 19 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1989 р.

Михайлівка

БУКА Василь Лаврентійович, 1907 р.н, українець. Не працював. 6 грудня 1932 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 19 червня 1989 р.

ВАРЕННЯ Антон Онуфрійович 1894 р.н, українець, Не працював. 1 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 14 вересня 1989 р.

ТКАЧЕНКО Гнат Євменович, 1880 р.н, українець. Одноосібник. 31 травня 1931 р. ОН колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р.

ТКАЧЕНКО Іван Федосійович, 1919 р.н, українець. Військовослужбовець. 14 листопада 1943 р. ВТ 55 армії засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 жовтня 1989 р.

ШАПОВАЛ Іван Семенович, 1899 р.н, українець. Голова колгоспу. 15 травня 1938 р. Полтавським облсудом засуджений до 6 р. ВТТ. Реабілітований 24 листопада 1961 р.

ШАРАХА Кирило Митрофанович, 1893 р.н, українець. Колгоспник. 19 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 1 квітня 1989 р.

Нехайки

БАБАК Олександр Петрович, 1899 р.н, українець. Колгоспник. 27 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 17 травня 1960 р.

БРОВКО Іван Дементійович, 1899 р.н, українець. Колгоспник. 27 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 17 травня 1960 р.

БУГАЙ Михайло Юхимович, 1875 р.н, українець. Хлібороб. 7 травня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований.

КЛОЧКО Іван Михайлович, 1899 р.н, українець. Колгоспник. 27 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 17 травня 1960 р.

КУЧЕРЯВИЙ Василь Петрович, 1901 р.н, українець. Одноосібник. 9 грудня 1932 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р.

КОХНО Михайло Григорович, 1905 р.н, українець. Одноосібник. 2 січня 1931 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р.

КУЛІНСЬКИЙ Григорій Федорович, 1908 р.н, українець. Колгоспник. 30 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 23 серпня 1987 р.

НЕКРОЗ Василь Григорович, 1907 р.н, українець. Одноосібник. 29 травня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 25 серпня 1989 р.

ПУСТОВАР Іван Іванович, 1897 р.н, українець. Колгоспник. 23 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 вересня 1962 р.

ПУСТОВАР Петро Петрович, 1901 р.н, українець. Колгоспник. 17 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 1 квітня 1989 р.

ПУСТОВАР Олександр Іванович, 1889 р.н, українець. Колгоспник. 8 березня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 червня 1989 р.

ПУСТОВАР Василь Митрофанович, 1893 р.н, українець. Колгоспник. 23 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 січня 1989 р.

ШОСТАК Тихін Якович, 1898 р.н, українець. Одноосібник. 23 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 грудня 1988 р.

Перервинці

ГВОЗДИК Петро Миколайович, 1892 р.н, українець. Заготівельник. 15 січня 1945 р. ВТ військ НКВС Полтавської обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 21 вересня 1956 р.

Погреби

БОГОСЛАВЕЦЬ Матвій Ількович, 1884 р.н, українець. Колгоспник. 17 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 1 квітня 1989 р.

ВАСИЛЕНКО Дмитро Іванович, 1892 р.н, українець. Колгоспник. 5 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 31 березня 1965 р.

ГАЛАГАН Нестор Данилович, 1879 р.н, українець. Голова сільської ради. 1 липня 1930 р. ОН колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 31 грудня 1976 р.

КРАВЧЕНКО Яків Пархомович, 1907 р.н, українець. Колгоспник. 17 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 10 квітня 1989 р.

Рождественське

СОТНИК Родіон Карпович, 1890 р.н, українець. Колгоспник. 23 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 31 березня 1989 р.

Степанівка

ВАСИЛЮК Савка Самійлович, 1901 р.н, українець. Колгоспник. 11 лютого 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 серпня 1989 р.

ГНУЧА Микола Степанович, 1890 р.н, українець. Не працював. 29 травня 1930 р. трійкою колегії ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

МАРЧЕНКО Сергій Іванович, 1904 р.н, українець. Робітник цукрозаводу. 19 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 червня 1964 р.

ПРОКОПЕЦЬ Іван Устимович, 1879 р.н, українець. Різнороб. 5 лютого 1930 р. колегією особового управління НКВС УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 23 серпня 1989 р.

ПОНЕ Іван Михайлович, 1898 р.н, українець. Слюсар колгоспу. 16 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 5 листопада 1961 р.

ФУРКАЙ Костянтин Антонович, 1896 р.н., українець. Не працював. 25 травня 1930 р. трійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

Свічківка

ДУДЧЕНКО Харитон Антонович, 1886 р.н, українець. Не працював. 1 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 7 вересня 1989 р.

ОМЕЛЬЧЕНКО Микола Михеєвич, 1911 р.н, українець. Колгоспник. 17 червня 1938 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 15 жовтня 1991 р.

СОКОЛ Ларіон Сильвестрович, 1899 р.н, українець. Колгоспник 17 березня 1939 р. Полтавським облсудом засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований 28 червня 1963 р.

СІНКЕВИЧ Олександр Овксентійович, 1905 р.н, українець. Колгоспник. 19 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 16 вересня 1963 р.

Яворівка

ЗГУРОВЕЦЬ Яків Михайлович, 1893 р.н, українець. Колгоспник. 19 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 жовтня 1965 р.

КОВРИГА Семен Назарович, 1896 р.н, українець. Колгоспник. 23 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Харківській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 вересня 1989 р.

ПАРАФІН Йосип Іванович, 1891 р.н, українець. Слюсар-механік. 10 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 грудня 1988 р.

Остапівка

ОМЕЛЬЧЕНКО Антон Гнатович, 1906 р.н, українець. Військовослужбовець. 31 січня 1945 р. ВТ Житомирського гарнізону засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 червня 1958 р.

Гречанівка

ВІЛЬГОШ Марко Дмитрович, 1896 р.н, українець. Колійний обхідник. 16 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 серпня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Олексій Кононович, 1897 р.н, українець. Колгоспник. 17 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 18 квітня 1989 р.

ЖАШКІВСЬКИЙ РАЙОН

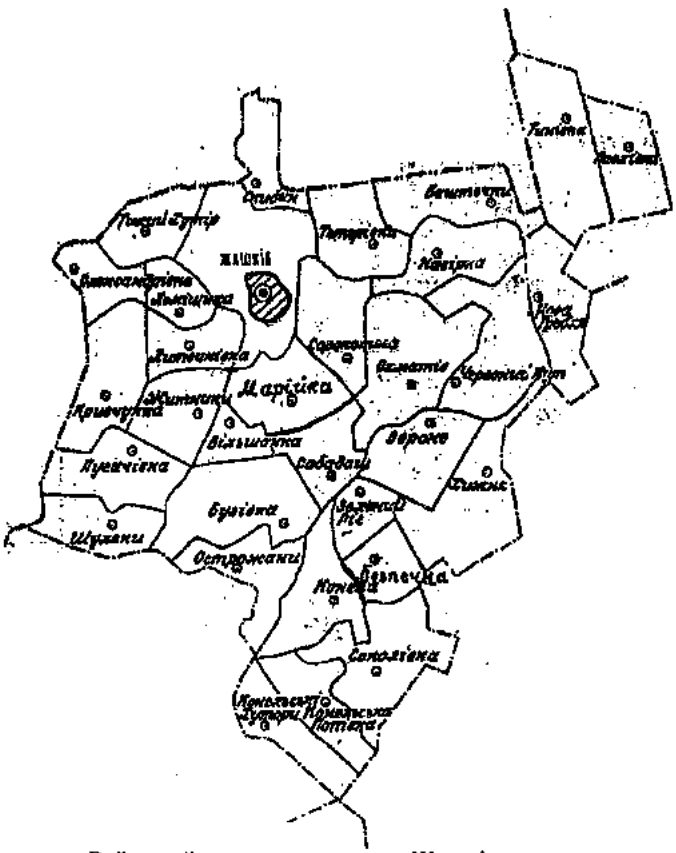

Районний центр	— м. Жашків
Кількість населення	— 45 626
Територія	— 1,0 тис. кв. км.
Міст	— 1
Сільських поселень	— 37

АДАМСЬКИЙ Антон Якович, 1896 р.н., м.Берестечко, поляк. Проживав у с.Городище Жашківського р-ну, Черкаської обл. Священнослужитель. ОН при НКВС СРСР 26 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

АНДРІЄВСЬКИЙ Логвин Гнатович, 1895 р.н., м.Івачев Горишній р-н, Тернопільська обл., українець. Проживав у м.Жашкові, Черкаської обл. Учитель. ОН при НКВС СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 червня 1960 р. ВТ КВО.

АРБУЗОВ Антон Михайлович, 1912 р.н., м.Київ, українець. Проживав у с.Павлівка Жашківського р-ну, Черкаської обл. Різнороб колгоспу "Червона Армія". ОН при НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАБЕНКО Данило Мефодійович, 1901 р.н., уродженець с.Розумници Ставищанського р-ну, українець. Проживав у с.Побійна Жашківського р-ну. Директор школи. ОН при НКВС СРСР 9 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 листопада 1957 р.

БАБІЙ Антон Павлович, 1897 р.н., уродженець с.Сорокотяга Жашківського району. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

БАБІЙ Олександр Іванович, 1896 р.н., уродженець с.Тинівка, Жашківського р-ну, українець. Проживав у с.Тинівка. Різнороб колгоспу. ОН при ДПУ УРСР 10 червня 1930 р. засуджений до 3 р. висилки. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16. січня.1989 р.

БАГІНСЬКИЙ Петро Трохимович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с.Павлівка, Жашківського р-ну,, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1963 р.

БАКАЛО Василь Онуфрійович, 1888 р.н., м.Жашків. Проживав у м.Жашків Черкаської обл., українець. Рахівник. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

БАРАНСЬКИЙ Володимир Кіндратович, 1989 р.н., м.Мольма, українець. Кочегар пекарні. Проживав у м.Жашків, Черкаської обл. ОН НКВС СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАСЮК Ілько Пилипович, 1898 р.н., уродженець с.Соколівка, Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Різнороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

БАСЮК Ілько Пилипович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с.Соколівка. Проживав у с.Соколівка Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Різнороб. Колегією ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БЕВЗ Василь Степанович 1899 р.н., уродженець с.Соколівка. Проживав у с.Соколівка Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 4 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БЕЖУК Дмитро Гаврилович, 1898 р.н., уродженець с.Іспас, Коломийського повіту, українець. Учитель. НКВС і Прокурором СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 травня 1962 р. ВС УРСР.

БЕЗУГЛЮК Василь Прокопович, 1915 р.н., уродженець с.Нагірна. Проживав у с.Нагірна Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Учитель. НКВС і Прокуратором СРСР 28 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 січня 1958 р. ВС СРСР.

БЕЛІНОВСЬКИЙ Яків Трохимович, 1900 р.н., с.Побійна. Проживав у с.Побійна Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 6 квітня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БЕЛОПОЛЬСЬКИЙ Петро Степанович, 1895 р.н., уродженець с.Соколівка. Проживав у с.Соколівка Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БЕЛЬДІЙ Ілько Васильович, 1915 р.н., уродженець с.Вільшанка. Проживав у с.Вільшанка Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 10 квітня 1956 р. Черкаським облсудом.

БЕНЬ Олексій Стефанович, 1905 р.н., уродженець с.Вільшанка. Проживав у с.Вільшанка Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Бригадир колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 11 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу . Реабілітований 21 жовтня 1961 р.Черкаським облсудом.

БІЛИК Василь Семенович, 1899 р.н., с.Городище. Проживав у с.Городище Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець, вантажник "Заготзерна". Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 17 серпня 1964 р. Черкаським облсудом.

БІЛИК Кузьма Семенович, 1896 р.н., уроженець і мешканець с.Городище Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець, вантажник "Заготзерна". Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БІЛОШИНСЬКИЙ Данило Антонович, 1881 р.н., уродженець і мешканець с.Сорокотяга Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Колгоспник. ОН при Колегії ДПУ УССР 10 травня 1931 р. засуджений до 3 р. висилки. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокуратурою Черкаським облсудом.

БЛИЗНЮК Євгеній Йосипович, 1875 р.н., уродженець і мешканець с.Вороне Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

БЛОЩИНСЬКИЙ Данило Антонович, 1881 р.н., уродженець і мешканець с.Сорокотяга Жашківського р-ну, Черкаської обл., укколгоспник. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 7 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БЛОЩИНСЬКИЙ Семен Данилович, 1905 р.н., уродженець і мешканець с.Сорокотяга Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Колгоспник. ОН при колегії НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 7 серпня 1989 р.

БОГАЧЕВСЬКА Анна Євстигніївна, 1901 р.н., уродженка і мешканка с.Маньківка, Маньківського р-ну, Черкаської обл., українка, учитель. ОН НКВС СРСР 14 грудня 1937 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 22 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БОГЕКО Петро Вавилович, 1901 р.н., уродженець і мешканець м.Жашків Черкаської обл., українець, помічник механіка. НКВС і Прокурором СРСР 13 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований.

БОЙКО Антон Макарович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с.Конельські хутори Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Тесля, трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БОНДАР Степан Васильович, 1901 р.н., уродженець і мешканець Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 22 серпня 1956 р. Черкаським облсудом.

БОНДАРЕНКО Григорій Описимович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с.Зелений Ріг Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Колгоспник . Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 6 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Іван Іванович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с.Скибин Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1956 р. ВС УРСР.

БОНДАРЕНКО Федір Іванович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с.Нова Гребля Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець, слюсар. НКВС і Прокуратором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 січня 1965 р. ВС УРСР.

БОНДАРЕНКО Федір Іванович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с.Нова Гребля Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець, слюсар. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 січня 1965 р. ВС УРСР.

БОРЕЙЧУК Варфоломей Володимирович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с.Верхнячка Христинівського р-ну Черкаської обл., українець, каменяр. ОН НКВС СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 травня 1954 р. ВС УРСР.

БОРТНИК Дем'ян Іванович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с.Нова Гребля Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БРОВЧЕНКО Маркіл Максимович, 1881 р.н., уродженець і мешканець с.Хижня Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 липня 1989 р. Прокурором і УКДБ Черкаської обл.

БРОДЕЦЬКИЙ Пилип Федорович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с.Нагірна Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Колгоспник. НКВС СРСР 2 грудня 1939 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 серпня 1959 р. ВС УРСР.

БУКАЛО Федір Степанович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с.Тихий Хутір Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець, учитель. НКВС і Прокурором СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 липня 1960 р. ВТ НКВО.

БУРСЬКИЙ Іван Августинович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с.Шуляки Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Робітник радгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 квітня 1957 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

БУХЕНСЬКИЙ Клим Олександрович, 1905 р.н., уродженець і мешканець с.Нагірна Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Голова сільської ради. НКВС і Прокурором СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 жовтня 1958 р. ВС УРСР.

БУХЕНСЬКИЙ Онисим Омелянович, 1898 р.н., уродженець і мешканець м.Жашків Черкаської обл., українець. Рахівник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 квітня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

БУЧИНСЬКИЙ Іван Антонович, 1891 р.н., уродженець с.Ковшовате Таращанського р-ну Київської обл. Мешканець м.Жашків Черкаської обл., українець. Учитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 26 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ВАСІЛЬЦЕВ Іван Степанович, 1890 р.н., м.Дрогобич. Мешканець м.Жашків Черкаської обл., українець. Помічник слюсаря. ОН НКВС СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВАЩУК Мирон Федорович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с.Бузівка Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 4 листопада 1961 р. Черкаським облсудом.

ВЕРЗУН Григорій Петрович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с.Хижня Жашківського р-ну, Черкаської обл. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ВОВКОТРУБ Матвій Карпович, 1883 р.н., уродженець і мешканець с.Тинівка Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

ВОВНА Роман Пимепович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с.Конела Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. ОН МДБ СРСР 2 вересня 1950 р. засуджений до висилки в Красноярський край. Реабілітований 10 жовтня 1989 р. Прокуратурою Черкаської обл.

ВОЙТЕНКО Мойсей Мартинович, 1906 р.н., уродженець і мешканець с.Охматів Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 лютого 1959 р. Черкаським облсудом.

ВОЙЦЕХІВСЬКИЙ Броніслав Станіславович, 1906 р.н., уродженець і мешканець с.Шуляки Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Одноосібник. ОН при колегії ДПУ УРСР 28 березня 1931 р. засуджений до 3 р. висилки. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ВОЙЦЕХІВСЬКИЙ Михайло Іванович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с.Сорокотяга Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Одноосібник. ОН ДПУ УРСР 28 березня 1931 р. засуджений до 3 р. висилки. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокуратурою Черкаської обл.

ВОЛИНЕЦЬ Володимир Павлович, 1911 р.н., уродженець і мешканець с.Пугачівка Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Різнороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ВОЛИНЕЦЬ Зосим Єфремович, 1897 р.н., уродженець і мешканець м.Жашків Черкаської обл., українець. Непрацював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 11 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 лютого 1961 р. Черкаським облсудом.

ВОЛИНЕЦЬ Павло Афанасович, 1914 р.н., уродженець і мешканець с.Тетерівка, Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Військовослужбовець , ВТ КВО. 31 грудня 1948 р. до 25 р. ВТТ. Реабілітований 2 листопада 1971 р. ВС СРСР.

ГАЙДАЙ Михайло Павлович, 1896 р.н., уродженець с.Суходони, Бродівського р-ну ,Львівської обл. Мешканець м.Жашкова Черкаської обл., українець. Кустар-кравець. НКВС і Прокурором СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 червня 1960 р. ВТ КВО.

ГАЛЯНЕВИЧ Іван Анфимович, 1906 р.н., м.Гайсин, Вінницької обл. Мешканець м.Жашкова Черкаської обл., українець. Токар цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 26 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 листопада 1961 р. Черкаським облсудом.

ГАНИЩЕНКО Михайло Якович, 1888 р.н., уродженець і мешканець м.Жашків, Черкаської обл. Працівник райспоживспілки. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГАРБАР Панас Миколайович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с.Тинівка, Жашківського району, Черкаської обл. Колгоспник. Київським облсудом засуджений до 4 р. ВТТ. Реабілітований 30 травня 1989 р. ВС СРСР.

ГАРЯЧУН Іван Тимофійович, 1906 р.н., уродженець і мешканець с.Житники, Жашківського р-ну, Черкаської обл. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1956 р. ВС УРСР.

ГАСИЧ Степан Степанович, 1897 р.н., уродженець с.Ручиці, Вілейська волость, Польща, білорус. Хлібороб. Мешканець м.Жашкова Черкаської обл. ОН НКВС СРСР 22 вересня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 17 вересня 1959 р. Черкаським облсудом.

ГЕЙЧЕНКО Григорій Мартинович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с.Тинівка, Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Безробітний. Трійкою УНКВС по Київській обл. 31 травня 1989 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 31 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГНАТЮК Карпо Кузьмович, 1906 р.н., місце народження невідоме, українець, з партії виключено. Секретар партбюро. 31 березня 1933 р. ОН при колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 17 вересня 1959 р. Черкаським облсудом.

ГНЄДАШ Кирило Дмитрович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с.Охматів, Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 18 червня 1960 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 18 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

ГНІДЕНКО Григорій Дмитрович, 1898 р.н., українець, уродженець і мешканець с.Тернава, Монастирищенського р-ну, Черкаської обл. Священик. ОН ДПУ СРСР 19 червня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОЛОВІНСЬКИЙ Антон Якович, 1897 р.н., уродженець с.Ющківці Оратівського р-ну. Мешканець с.Житники, поляк. Слюсар колгоспу. Постановою НКВС СРСР 19 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОРБАТЮК Михайло Порфирович, 1895 р.н., уродженець с.Ющківці, Оратівського р-ну, Вінницької обл. Мешканець м.Жашків,українець. Ветфельдшер ветполіклініки. ОН УНКВС по СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 травня 1959 р. ВС УРСР.

ГОРИК Жан (Іван) Францович, 1908 р.н., уродженець с.Лужанка, Чернівецького повіту. Мешканець м.Жашків, чех. Ремміх-майстер на цукровому заводі. 16 листопада 1937 р. НКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 травня 1960 р. Черкаським облсудом.

ГОРОШКО Христина Іванівна, 1885 р.н., уродженка і мешканка с.Леміщиха Жашківського р-ну, українка. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджена до 8 р. ВТТ. Реабілітована 16 січня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОРЯЧИЙ Іван Павлович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с.Тинівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОРЯЧИЙ Іван Павлович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с.Тинівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. ОН при Колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГРАБОВСЬКИЙ Генріх Валеріанович, 1905 р.н., уродженець с.Мотовилівка Фастівського р-ну. Мешканець м.Жашків, поляк. Ливарник на цукровому заводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

Гранатюк Петро Маркіянович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с.Житники Жашківського р-ну. Колгоспник. 29 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГРЕЧЯН (Гречан) Йосип Филимонович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с.Скибин Жашківського р-ну, українець. Голова колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГРИНЮК Парфен Іванович, 1905 р.н., уродженець і мешканець с.Нагірна Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Постановою НКВС СРСР 11 грудня 1937 р засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 грудня 1937 р. ВС УРСР.

ГРОЗДЬ Олександр Олександрович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с.Скибин Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГУНЬКО Кіндрат Іванович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с.Скибин Жашківського р-ну, українець. Пиляр. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 89 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГУРАВСЬКИЙ Іван Іванович, 1886 р.н., уродженець і мешканець Жашківського р-ну, українець, хлібороб. ОН НКВС СРСР 21 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 3 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГУРСЬКИЙ Болеслав Гаврилович, 1885 р.н., х.Лісівка, Коростенського р-ну. Мешканець м.Жашків, поляк. Сторож млина. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 березня 1965 р. Черкаським облсудом.

ГУРТОВИЙ Орест Андрійович, 1892 р.н., уродженець і мешканець Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Комісією НКВС 12 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 вересня 1963 р. ВТ КВО.

ГУСАК Антон Леонтійович, 1903 р.н., уродженець с.Житники, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 липня 1959 р. Черкаським облсудом.

ДАНИЛЮК Роман Іванович, 1874 р.н., уродженець с.Острожани, Жашківського р-ну, українець. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл.22 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 вересня 1961 р. Черкаським облсудом.

ДАРМОГРАЙ Федот Якович, 1892 р.н., с.Павлівка, Жашківського р-ну, українець. Їздовий. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ДЕМИЦЬКИЙ Ананій Євдокимович, 1889 р.н., с.Скибин, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1956 р. ВС УРСР

ДЕНЕЖКО Антон Порфирійович, 1878 р.н., с.Соколівка, Жашківського р-ну, українець. Швець. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 16 січня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДЖЕМЕСЮК Яків Дмитрович, 1893 р.н., с.Кривчунка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 10 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДЗЮМЕНКО Никифор Сафронович, 1894 р.н., с.Вільшанка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Постановою НКВС СРСР 11 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 жовтня 1959 р. ВС УРСР.

ДИБКАЛЮК Кузьма Єфимович, 1901 р.н., уродженець с.Снігурівка, Тетіївського р-ну, Київської обл. Мешканець с.Адамівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по

Київській обл. 30 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу Реабілітований 26 липня 1961 р. Черкаським облсудом.

ДИСЯК Володимир Гаврилович, 1886 р.н., уродженець с.Балашівка, Бершадського р-ну, Вінницької обл. Мешканець с.Острожани, українець. Різнороб у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДМИТРЕНКО Мойсей Дмитрович, 1889 р.н., с.Конела, Жашківського р-ну, українець. Сторож. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 вересня 1961 р. Черкаським облсудом.

ДОЦЕНКО Тихон Тихонович, 1914 р.н., с.Леміщиха, Жашківського р-ну, українець. Військовослужбовець. ВТ 7 Кавказького корпусу засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 8 травня 1962 р. ВТ КВО

ДРОБОТ Кирило Омелянович, 1903 р.н., м.Жашків, українець, ветсанітар у колгоспі. НКВС СРСР 15 жовтня 1933 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 4 листопада 1969 р. Черкаським облсудом.

ДУМА Єфрем Йосипович, 1900 р.н., м.Глодаси, Одеської обл. Мешканець с.Пугачівка, зоотехнік радгоспу. 1937 р. Київським облсудом засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 серпня 1957 р. ВС УРСР.

ДУМА Микола Антонович, 1899 р.н., уродженець с.Вербиш, Галичина. Мешканець с.Соколівка, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 89 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДУНДА Ілько Степанович, 1908 р.н., с.Соколівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 березня 1960 р. Черкаським облсудом.

ДУНДА Федір Омелянович, 1989 р.н., с.Соколівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЄФИМОВ Василь Юхимович, 1905 р.н., уродженець с.Нова Михайлівка, Сумського р-ну. Мешканець с.Пугачівка, українець, виключений лав ВКП (б). Агроном. 1937 р. Київським облсудом засуджений до розстрілу. Реабілітований 1952 р. ВС УРСР.

ЄФИМЧУК Павло Іванович, 1907 р.н., с.Нагірна, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. 23 листопада 1937 р. НКВС і Прокуратурою СРСР був засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 січня 1958 р. ВС УРСР.

ЖАБОРОВСЬКИЙ Григорій Миколайович, 1895 р.н., уродженець с.Ставище, Київської обл. Мешканець с.Побічна, українець. Колгоспник. 11 грудня 1937 р. Постановою НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 жовтня 1959 р. ВС УРСР.

ЖЕБЕТ Мина Федорович, 1905 р.н., с.Іваньки, Жашківського р-ну, член КПРС, українець. Голова завкому цукрового заводу. НКВС і Прокуратурою СРСР 10 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 березня 1964 р. ВТ КВО.

ЖУК Микола Радіонович, 1908 р.н., с.Пугачівка, Жашківського р-ну, українець. Робітник цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЖУРАВЕЛЬ Демид Михайлович, 1886 р.н., с.Нагірна, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. НКВС СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 серпня 1959 ВС УРСР.

ЗАБУДСЬКИЙ Іван Минович, 1901 р.н., с.Охматів, Жашківського р-ну, українець. Не працював. КОУ НКВС УРСР 29 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 червня 1989 р. Прокуратурою Черкаської обл.

ЗАБУДСЬКИЙ Кирило Іванович, 1889 р.н., с.Охматів, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЗАБУДСЬКИЙ Пилип Іванович, 1907 р.н., с.Охматів, Жашківського р-ну, українець. Не працював. КОУ НКВС УРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 13 липня 1989 р. Прокуратурою Черкаської обл.

ЗАБУДСЬКИЙ Сергій Павлович, 1913 р.н., с.Охматів, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАВАДСЬКИЙ Іларіон Федорович, 1889 р.н., уродженець с.Нагірна, Жашківського р-ну. Мешканець с.Червоний Кут, українець. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАВАДСЬКИЙ Назарій Федорович, 1875 р.н., с.Побіна, Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Колгоспник. 30 березня 1933 р. Трійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. заслання. Реабілітований 30 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАВОДЯНСЬКИЙ Феодосій Юхимович, 1899 р.н., с.Житники, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

ЗАВОДЯНСЬКИЙ Фока Семенович, 1901 р.н., с.Житники, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. в Київської обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЗАГРЕБЕЛЬНИЙ Іван Ульянович, 1886 р.н., с.Червоний Кут, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. 23 вересня 1936 р. НКВС СРСР засуджений на 5 р. ВТТ. Реабілітований 8 квітня 1961 р. Прокуратурою Черкаської обл.

ЗАКОРЖЕВСЬКИЙ Онуфрій Людкович, 1886 р.н., Польща, поляк, тесля-ремісник. Мешканець с.Нова Гребля Жашківського р-ну. Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Ревбілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАКРУЖНИЙ Павло Адамович, 1915 р.н., Білорусія, білорус. Мешканець м.Жашків. Пом. бухгалтера. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

ЗАМЛИНСЬКИЙ Степан Михайлович, 1895 р.н., уродженець с.Біляновичі (Галичина), українець. Тесля колгоспу. Мешканець с.Побійна. Постановою НКВС СРСР 16 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 жовтня 1959 р. ВС УРСР.

ЗАМРИГА Данило Микитович, 1888 р.н., с.Скибин, Жашківського р-ну, українець. Кравець колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 31 березня 1989 р. Прокуратурою Черкаської обл.

ЗАПЛІШНИЙ Евстафій Митрофанович, 1905 р.н., с.Пугачівка, Жашківського р-ну, українець. Служба в РСЧА. 6 серпня 1941 р. ВТ 13 Зах. буд. бригади засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 травня 1989 р. ВТ КВО.

ЗАРНИЦЬКИЙ Шльома Янкілевич, 1900 р.н., м.Аккерман, Одеської обл., єврей. Зав.приймальною цукрового заводу. Постановою НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 квітня 1989 р. Прокуратурою Черкаської обл.

ЗАТИРКО Евменій Филимонович, 1891 р.н., с.Побійна, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. 30 квітня 1933 р. Трійкою Колегії ДПУ СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАТОНОВСЬКИЙ Сергій Миронович, 1899 р.н., с.Нова Гребля, українець. Сторож цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЗУБАЧЕВСЬКИЙ Захар Іванович, 1897 р.н., с.Скибин, Жашківського р-ну, українець. Слюсар МТС. 29 травня 1938 р. засуджений Київським облсудом до 4 р. ВТТ. Реабілітований 9 червня 1956 р. ВС УРСР.

ІЛЬЧЕНКО Дмитро Трохимович, 1898 р.н., м.Жашків, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ІЛЬЧЕНКО Дмитро Федорович, 1897 р.н., м.Жашків, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ІЩЕНКО Максим Тимофійович, 1901 р.н., уродженець с.Старосілля, Черкаської обл. Мешканець м.Жашків, українець, член ВКП(б). НКВС і Прокуратурою СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 листопада 1957 р. ВТ КВО.

ІЩЕНКО Петро Йосипович, 1900 р.н., с.Тинівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. УНКВС в Київській обл. 16 жовтня 1937 р.був засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ІЩЕНКО Федір Тимофійович, 1905 р.н., уродженець с.Анопіль, Потіївського р-ну, Житомирської обл. Мешканець с.Багва Жашківського р-ну, українець. Робітник радгоспу. Трійкою УНКВС

по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 жовтня 1963 р. Черкаським облсудом.

КАВАЛЬ Євдоким Микитович, 1888 р.н., м.Жашків, українець. Рахівник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р.Черкаським облсудом.

КАЛЮЖНИЙ Мефодій Ісидорович, 1898 р.н., с.Бузівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 липня 1961 р. Черкаським облсудом.

КАЛЮЖНИЙ Степан Миколайович, 1892 р.н., с.Бузівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 травня 1938 р засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1959 р. Черкаським облсудом.

КАМІНСЬКИЙ Петро Якимович, 1903 р.н., с.Скибин, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1956 р. ВС УРСР.

КАМІНСЬКИЙ Яків Феліксович, 1906 р.н., с.Шуляки, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 травня 1966 р. Черкаським облсудом.

КАРМАЛІТ Іван Петрович, 1908 р.н., с.Житники, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 липня 1961 р. Черкаським облсудом.

КАРМАЛІТА Давид Іванович, 1896 р.н., с.Житники, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1956 р. ВС УРСР.

КИРИЛЮК Василь Карпович, 1920 р.н., с.Скибин, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. ВТ НКВС СРСР 10 липня 1941 р засуджений до розстрілу . Реабілітований 19 жовтня 1989 р. Черкаським облсудом.

КЛІЗЕРСЬКИЙ Аврам Іванович, 1882 р.н., с.Скибин, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 травня 1962 р. Черкаським облсудом.

КОБИЛЯНСЬКИЙ Володимир Семенович, 1899 р.н., м.Фастів, Київської обл. мешканець м.Жашків, українець. Бухгалтер Березинського цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 31 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОВАЛЬ Василь Кузьмович, 1902 р.н., м.Жашків, українець. Колгоспник. НКВС СРСР 21 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 15 липня 1989 р. Прокуратурою Черкаської обл.,

КОВАЛЬ Григорій Семенович, 1910 р.н., м.Жашків, українець. Службовець. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 травня 1959 р. ВС УРСР.

КОВАЛЬ Тихон Карпович, 1917 р.н., с.Тетерівка, Жашківського р-ну, українець. Учитель. НКВС СРСР 11 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 жовтня 1959 р. ВС УРСР.

КОВАЛЬ Ульян Іванович, 1903 р.н., с.Баштечки, Жашківського р-ну, українець. Учитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 вересня 1961 р. Черкаським облсудом.

КОВТУН Леонтій Федорович, 1896 р.н., с.Тинівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЗЛОВСЬКИЙ Станіслав Петрович, 1901 р.н., м.Чечельник, Вінницької обл.,мешканець м.Жашків, поляк. Майстер кагатного цеху Жашківського цукрового заводу. НКВС СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу Реабілітований 26 квітня 1961 р. ВТ КВО.

КОЛОМІЄЦЬ Петро Микитович, 1900 р.н., с.Сабадаш, Жашківського р-ну, українець. Зав. їдальнею. НКВС СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 березня 1959 р. ВС УРСР.

КОМАНЧУК Варнава Пилипович, 1888 р.н., с.Вороне, Жашківського р-ну, українець. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОНДРАТЮК Марія Мусіївна, 1899 р.н., с.Сорокотяга, Жашківського р-ну, українка, не працювала. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджена до 8 р. ВТТ. Реабілітована 24 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОНОНЮК-МЕЛЬНИЧУК Яків Пилипович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с.Шуляки Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. НКВС СРСР 11 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 жовтня 1959 р. ВС УРСР.

КОПИТІН Олександр Васильович, 1903 р.н., м.Ромни, Полтавської обл., українець. Ст. бухгалтер. Київським облсудом 16-21 жовтня 1937 р. засуджений до ВМП. Реабілітований 9 серпня 1957 р. ВС УРСР.

КОРБІВСЬКИЙ Яків Костянтинович, 1899 р.н., с.Житники, Жашківського р-ну, українець. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОРЕНЮК Петро Трохимович, 1907 р.н., с.Нестерівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 жовтня 1953 р. Черкаським облсудом.

КОРЕЦЬ Родіон Сафронович, 1895 р.н., с.Побійна, Жашківського р-ну, українець. Робітник радгоспу.Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1960 р. Черкаським облсудом.

КОРЧИНСЬКИЙ Микола Андрійович, 1903 р.н., с.Конела, Жашківського р-ну, українець. Бухгалтер Бузівської МТС. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

КОТЕНКО Павло Григорович, 1868 р.н., с.Безпечна, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

КРАВЧЕНКО Василь Зосимович, 1906 р.н., м.Київ, українець. Мешканець с.Пугачівка, зоотехнік. Київським облсудом 16 жовтня 1937 р. засуджений до 20 р. ВТТ. Реабілітований 9 серпня 1957 р. ВС УРСР.

КРАВЧЕНКО Гервасій Григорович, 1898 р.н., с.Волнянка, Таращанського р-ну, Київської обл. Учитель. ОН НКВС СРСР 25 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 вересня 1959 р. ВС УРСР.

КРАВЧЕНКО Дмитро Васильович, 1885 р.н., с.Охматів, Жашківського р-ну, українець. Робітник Жашківського цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 листопада 1961р.Черкаським облсудом.

КРАХМАЛЬНИЙ Іван Тарасович, 1910 р.н., с.Конела Жашківського р-ну, українець. Військовослужбовець. ВТ ВПС ЧФ 28 березня 1943 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 лютого 1958 р. ВТ ЧФ.

КРАХМАЛЬНИЙ Мирон Павлович, 1905 р.н., с.Конела Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1933 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 7 квітня 1978 р. Черкаським облсудом.

КРИВЕНКО Марія Григорівна, 1922 р.н., с.Нова Гребля, Жашківського р-ну, Черкаської обл., українка. Військовий фельдшер. ВТ Сталінградського ВО 28 січня 1942 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 17 червня 1965 р. ВС УРСР.

КРИНШПУН Давид Мойсейович, 1899 р.н., м.Кишинів. Мешканець м.Жашків, єврей. Уповноважений лісзагторгу. НКВС СРСР 26 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРУГЛИЙ Петро Порфирійович, 1898 р.н., с.Звенигородка Звенигородського р-ну. Мешканець с.Соколівка, українець. Учитель.Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований 14 травня 1958 р. Черкаським облсудом.

КРУЛИКОВСЬКИЙ Станіслав францевич, 1893 р.н., ст.Устинівка П-З залізниці, поляк. Бухгалтер цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований 21 травня 1958 р. Черкаським облсудом.

КУКУРУДЗА Іван Семенович, 1896 р.н., с.Біляновичі (Галичина) мешканець с.Побійна, українець. Колгоспник. Постановою НКВС СРСР 16 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 жовтня 1959 р. ВС УРСР.

КУКУРУЗА Євстратій Хомович, 1890 р.н., с.Конела Жашківського р-ну, українець, муляр Бузівської МТС. Трійкою УНКВС по Київській обл.14 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

КУМАНОВСЬКИЙ Карпо Радіонович, 1904 р.н., с.Хижня, Жашківського р-ну. Одноосібник. ОН ДПУ УРСР 10 травня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

КУРКА Герасим Родіонович, 1897 р.н., с.Скибин, Жашківського р-ну, українець. Одноосібник. ОН ДПУ УРСР 6 січня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУЦЬ Петро Опанасович, 1839 р.н., уродженець с.Конела Жашківського р-ну, українець. Експедитор Ставищанського РПС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЛАБЮК Вавил Федорович, 1911 р.н., с.Нагірна, Жашківського р-ну, українець. Бригадир колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 травня 1959 р. ВС УРСР.

ЛАВРЕНЮК Наум Остафович, 1883 р.н., с.Побійна Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 6 квітня 1930 р. засуджений до 7 р. заслання. Реабілітований 15 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛАНОВЛЮК Петро Васильович, 1874 р.н., уродженець с.Житники, Жашківського р-ну, українець. Землекоп Жашківського цукрового заводу. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. заслання. Реабілітований 13 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛАХМАНЮК Кась'ян Федорович, 1900 р.н., с.Побійна, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 6 квітня 1930 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛАХМАНЮК Федір Іванович, 1870 р.н., с.Побійна, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 6 квітня 1930 р. засуджений до 7 р. заслання. Реабілітований 15 червня 1989 р.

ЛЕВИЦЬКИЙ Кирило Семенович, 1889 р.н., с.Олександрівка, Жашківського р-ну, українець. Рахівник колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 30 грудня 1961 р. Черкаським облсудом.

ЛЕВЧУК Антон Парфенович, 1899 р.н., с.Нагірна, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛЕВЧУК Микола Іванович, 1898 р.н., с.Нагірна, Жашківського р-ну, українець. Моторист. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 серпня 1989 р. Прокуратурою і УКДБ Черкаської обл.

ЛИГА Ілько Павлович, 1897 р.н., с.Бузівка, Жашківського р-ну, українець. Молотобійник кузні. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 вересня 1961 р. Черкаським облсудом.

ЛИСЕНКО Дмитро Хомович, 1907 р.н., с.Сорокотяга, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 9 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛІПСЬКИЙ Митрофан Іванович, 1894 р.н., с.Соколівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 березня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЛІСНЕВСЬКИЙ Іцка Бешкевич, 1890 р.н., с.Конела, Жашківського р-ну, єврей, член ВКП(б). Коваль колгоспу. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 26 березня 1962 р. Черкаським облсудом.

ЛОГВИНЮК Андрій Миколайович, 1905 р.н., с.Острожани, Жашківського р-ну, українець. Шофер рибтресту.Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛОГВИНЮК Сергій Якович, 1900 р.н., с.Острожани, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛОЗОВИЙ Семен Якович, 1881 р.н., с.Литвинівка, Жашківського р-ну, українець. Одноосібник. ОН при Колегії ДПУ СРСР 3 січня 1931 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ЛОЗОВИЙ Федір Антонович, 1886 р.н., с.Литвинівка, Жашківського р-ну, українець. Одноосібник. ОН при Колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ЛУК'ЯНОВ Ілько Васильович, 1896 р.н., с.Павлівка, Жашківського р-ну, українець, конюх. Постановою НКВС СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 січня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛЬОПКО (Лепко) Михайло Корнійович, 1902 р.н., с.Конела, Жашківського р-ну. Їздовий колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 вересня 1961 р. Черкаським облсудом.

ЛЮБАРСЬКИЙ Антон Кирилович, 1889 р.н., с.Конело-Попівка, Жашківського р-ну, українець. Одноосібник. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ЛЮБАРСЬКИЙ Григорій Михайлович, 1925 р.н., с.Вільшанка, Жашківського р-ну, українець, . Спец. Таб.Судом УТЛ і КМВС УРСР 2 березня 1949 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 17 жовтня 1956 р. ВС УРСР.

ЛЮБАРСЬКИЙ Михайло Митрофанович, 1875 р.н., с.Пугачівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 липня 1961 р. Черкаським облсудом.

ЛЮБЧЕНКО Іван Йосипович, 1904 р.н., с.Верхнячка, Христинівського р-ну, українець. Майстер цеху Жашківського цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 травня 1959 р. ВС УРСР.

МАЗУР Порфирій Михайлович, 1883 р.н., с.Бабани, Уманського р-ну. Мешканець Жашківського р-ну, українець. Сторож маслозаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

МАЗУР Яків Андрійович, 1895 р.н., с.Вікнине, Джулинського р-ну, Вінницької обл. Мешканець с.Охматів, українець. Вчитель. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 25 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

МАКАРЕНКО Нестір Федорович, 1891 р.н., с.Веприк, Фастівського р-ну, Київської обл. українець. Агроном Жашківського цукрового заводу. Трійкою Колегії ДПУ УРСР 11 лютого 1930 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 31 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАЛЯР Іван Карпович, 1898 р.н., с.Соколівка, українець. Безробітний. Трійкою Колегії ДПУ УРСР 10 березня 1931 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАЛЯРЧУК Ілько Юхимович, 1889 р.н., с.Молодецьке, Маньківського р-ну, українець, безробітний. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 вересня 1963 р. Черкаським облсудом.

МАМОЧКА Яків Гаврилович, 1907 р.н., с.Житкики, Жашківського р-ну. Водій сільгоспкооперації. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1956 р. ВС УРСР.

МАМУЛА Борис Григорович, 1893 р.н., с.Ясинок, Хорватія, хорват. Мешканець м.Жашків. Службовець Ставищанського райст. Трійкою НКВС СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 травня 1959 р. ВС УРСР.

МАНДРИК Григорій Петрович, 1894 р.н., уродженець с.Базарниці. Мешканець с.Попівка, Жашківського р-ну, українець. Учитель. НКВС СРСР і Прокурором 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 червня 1960 р. ВТ КВО.

МАРИНКЕВИЧ Федір Ігнатович, 1897 р.н., с.Сорокотяга, Жашківського р-ну, українець. Робітник цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований 7 березня 1964 р. Черкаським облсудом.

МАРТИНЮК Тимофій Іванович, 1882 р.н., с.Тинівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Київським облсудом 5-6 жовтня 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 30 травня 1989 р. ВС УРСР.

МАРТИСЕНКО Дмитро Іванович, 1910 р.н., с.Беспальче Драбівського р-ну. Мешканець м.Жашків, українець. Ветлікар цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

МАСЛОВ Іван Іванович, 1905 р.н., с.Пугачівка, Жашківського р-ну, українець. Учитель. 10 грудня 1936 р. Київським облсудом засуджений до 6 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1961 р. ВС УРСР.

МАТВЕЙЦЕВ Михайло Петрович, 1879 р.н., с.Пугачівка, Жашківського р-ну, касир свинорадгоспу. 26 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 24 травня 1961 р. Черкаським облсудом.

МАХИНЯ Кузьма Йосипович, 1886 р.н., с.Тетерівка, Жашківського р-ну, українець. Одноосібник. 3 січня 1931 р. ОН при Колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

МЕДИНСЬКИЙ Дмитро Матвійович, 1887 р.н., с.Скибин, Жашківського р-ну, українець. Коваль колгоспу. Постановою НКВС СРСР засуджений до розстрілу. 16 січня 1938 р. Реабілітований 17 жовтня 1959 р. ВС УРСР.

МЕЛЬНИЧУК Пилип Конович, 1899 р.н., с.Вільшанка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 травня 1959 р. ВС УРСР.

МЕЛЬНИЧУК Семен Опанасович, 1898 р.н., с.Вільшанка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 травня 1959 р. ВС УРСР.

МЕТЕЛИЦЯ Петро Прохорович, 1882 р.н., уродженець с.Аркадіївка, Яготинського р-ну, Київської обл. Мешканець м.Жашків, українець. Священник. ОН при колегії ДПУ УРСР 13 травня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МИРГОРОДСЬКИЙ Клементій Олександрович, 1911 р.н., с.Тинівка, Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Безробітний, Київським облсудом 5-6 жовтня 1937 р. засуджений до 2 р. ВТТ. Реабілітований 30 травня 1989 р. ВС УРСР.

МИРГОРОДСЬКИЙ Клим Олександрович, 1911 р.н., с.Тинівка, Жашківського р-ну. Безробітний. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 січня 1989 р. Черкаським облсудом.

МИРГОРОДСЬКИЙ Севастьян Дем'янович, 1908 р.н., с.Тинівка, Жашківського р-ну, українець. Одноосібник. ОН при Колегії ДПУ УРСР 9 січня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МИХАЙЛЮК Мефодій Семенович, 1883 р.н., с.Пугачівка, Жашківського р-ну, українець. Робітник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МИХАЛЕВСЬКИЙ Андрій Остапавич, 1889 р.н., с.Шуляки, Жашківського р-ну, українець. Різнороб Первомайського цукрового заводу. 23 квітня 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 23 березня 1960 р. Черкаським облсудом.

МИХАЛЕВСЬКИЙ Леонтій Тимофійович, 1890 р.н., с.Шуляки, Жашківського р-ну, поляк, колгосп ім. Петровського. Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МІЛІНСЬКИЙ Юхим Іванович, 1888 р.н., с.Терлин, Монастирищинського р-ну. Мешканець с.Конельська Попівка. українець, безробітний. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МІЛЛЕР Франц Францович, 1900 р.н., с.Дібрівка, Тетіївського р-ну, поляк. Слюсар Жашківського цукрового заводу. Пост. НКВС і Прокурором СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 квітня 1961 р. ВТ КВО.

МІНЧЕНКО Інокентій Максимович, 1899 р.н., с.Дружелюбівка, Одеської обл. Мешканець с.Нова Гребля, українець, зав. відгодівельним пунктом Березинського цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

МОГИЛЕВЕЦЬ Микита Омелянович, 1912 р.н., с.Семенівка Одеської обл., українець. Не працював. Мешканець с.Житники. Спецколегією Київського облсуду 26 березня 1937 р. засуджений до 4 р. ВТТ. Реабілітований 30 вересня 1965 р. ВС УРСР.

МОЛОДИХ Прокофій Дмитрович, 1886 р.н., м.Жашків, українець. Їздовий. Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 березня 1962 р. Черкаським облсудом.

МОРОЗ Стефан Аврамович, 1903 р.н., с.Тинівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Київським облсудом 5-6 жовтня 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 30 травня 1989 р. ВС УРСР.

МОРОЗЮК Макар Йосипович, 1887 р.н., с.Медувата, Монастирищенського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 9 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МОСЕЙЧУК Тит Павлович, 1903 р.н., с.Тайки, Ємільчанського р-ну, Житомирської обл. Мешканець с.Пугачівка Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Комісією НКВС СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 серпня 1959 р. ВС УРСР.

МОСКАЛЮК Євгеній Данилович, 1888 р.н., с.Тинівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МУЗИКА Карпо Мойсейович, 1870 р.н., м.Жашків, українець. Сторож. Трійкою УНКВС по Київській обл. 11 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 лютого 1961 р. Черкаським облсудом.

МУЗИКА Яків Дмитрович, 1881 р.н., с.Побійна,Жашківського р-ну. Різнороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 лютого 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 16 січня 1989 р. Черкаським облсудом.

МУКОМОЛ Микола Коскофонтович, 1903 р.н., с.Яцківці Монастирищенського р-ну. Мешканець с.Побійна, українець. Учитель. Комісією НКВС СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 серпня 1959 р. ВС УРСР.

МУРЗА Арсентій Лаврентійович, 1876 р.н., с.Хижня, Жашківського р-ну, українець. Одноосібник. ОН при Колегії ДПУ УРСР 10 травня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

НАБЕКАЛО Іван Юхимович, 1897 р.н., с.Бузівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

НАБЕКАЛО Йосип Якович, 1895 р.н., с.Бузівка, Жашківського р-ну, українець. Працював поденно муляром. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 листопада 1961 р. Черкаським облсудом.

НАБЕКАЛО Михайло Семенович, 1891 р.н., с.Бузівка, Жашківського р-ну, українець. Тесля. ОН НКВС СРСР 9 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 17 серпня 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

НАБЕКАЛО Тихон Єфремович, 1904 р.н., с.Бузівка, українець. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 9 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 28 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НАВЕРЧАК Іван Кирилович, 1895 р.н., с.Медувата, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 29-30 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 9 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

НАВЕРЧАК Микита Кирилович, 1900 р.н., с.Медувата, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 7-9 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НАДЗЕЛЬСЬКИЙ Фелікс Валентинович, 1899 р.н., с.Дашенка, Володимир-Волинського р-ну. Мешканець с.Пугачівка, Жашківського р-ну. Рахівник свинорадгоспу, українець, Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НАКОНЕЧНИЙ Степан Омельянович, 1899 р.н., с.Осторожани, Жашківського р-ну. Сторож. ВТ військ МВС. Київської обл. 8 травня 1949 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 листопада 1955 р. ВТ КВО.

НАЮК Кирило Павлович, 1893 р.н., с.Соколівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НЕСЛИЙ Ігнат Ігнатович, 1906 р.н., с.Леміщиха, Жашківського р-ну, українець. Сторож складу Ставищанського райст. Трійкою УНКВС по Київській обл. 11 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 лютого 1961 р. Черкаським облсудом.

НОВОСЕЛЕЦЬКИЙ Никандр Андрійович, 1902 р.н., с.Побійна, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою НКВС СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР.

ОБЕРЕМОК Парфентій Федорович, 1906 р.н., с.Костянтинівка. Мешканець м.Жашків, українець. Інспектор заготівлі. ОН НКВС СРСР 14 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 вересня 1956 р. ВТ КВО.

ОЛЕЙНИК Пилип Семенович, 1899 р.н., с.Вороне, Жашківського р-ну, українець. Бухгалтер сільст. ВТ військ НКВС 15 грудня 1944 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 лютого 1960 р. ВТ КВО.

ОЛІЙНИК Корній Іванович, 1886 р.н., с.Вороне, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОЛІЙНИК Пилип Семенович, 1899 р.н., с.Вороне, Жашківського р-ну, українець. Бухгалтер сільст. ВТ військ НКВС Київської обл. 15 грудня 1944 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 лютого 1960 р. ВТ КВО.

ОЛІЙНИК Сергій Прокопович, 1909 р.н., с.Охматів, Жашківського р-ну. Вантажник заготзерна. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 травня 1963 р. Черкаським облсудом.

ОЛЬБЕРТ Георгій Станіславович, 1924 р.н., Одеська обл. Мешканець с.Пугачівка, українець. Військовослужбовець. ВТ 1-й Гвард. Армії 21 січня 1945 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 14 жовтня 1955 р. ВТ КВО.

ОНЕНКО Трохим Васильович, 1894 р.н., Польща. Мешканець м.Жашків, ОН НКВС СРСР 10 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 листопада 1957 р. ВС УРСР.

ОНИЩУК Євдоким Андрійович, 1901 р.н., с.Побійна, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою при Колегії ДПУ УРСР 6 квітня 1930 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОНИЩУК Опанас Семенович, 1877 р.н., с.Побійна, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Засуджений 6 квітня 1930 р. Трійкою при Колегії ДПУ УРСР Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОНИЩУК Семен Іванович, 1903 р.н., с.Побійна, Жашківського р-ну. Ст. конюх. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 травня 1959 р. ВС УРСР.

ОРЛЕНКО Роман Андрійович, 1896 р.н., с.Микитенці, Польща. Мешканець с.Скибки. Учитель. Пост. НКВС і Прокурором СРСР 9 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 листопада 1957 р. ВТ КВО.

ОСАДЧИЙ Тимофій Максимович, 1878 р.н., м.Жашків, українець. Сторож коопторгу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 11 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 лютого 1961 р. Черкаським облсудом.

ОСАДЧУК Роман Пилипович, 1902 р.н., уродженець Бесарабії, українець. Мешканець с.Тетерівка, Колгоспник. ОН при Колегії ДПУ УРСР 28 квітня 1933 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 8 червня 1989 р. ПВР СРСР.

ПАВІЛЬКОВСЬКИЙ Віктор Леонтійович, 1910 р.н., Криворізького р-ну, Дніпропетровської обл., поляк. Кочегар Цибулівського цукрового заводу. Комісією НКВС СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 липня 1960 р. ВТ КВО.

ПАВІЛЬКОВСЬКИЙ Ернест Григорович, 1890 р.н., с.Шуляки, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 листопада 1963 р. Черкаським облсудом.

ПАВІЛЬКОВСЬКИЙ Іван Людвигович, 1887 р.н., с.Шуляки, Жашківського р-ну, Черкаської обл., поляк. Коваль, слюсар. НКВС СРСР 19 січня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАВІЛЬКОВСЬКИЙ Гнат Семенович, 1897 р.н., с.Шуляки, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 листопада 1963 р. Черкаським облсудом.

ПАВЛІЙ Григорій Якович, 1894 р.н., с.Кривець, Жашківського р-ну, українець. Майстер на залізниці. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 квітня 1964 р. Черкаським облсудом.

ПАВЛОВСЬКА Теофілія Олександрівна, 1873 р.н., с.Коритня, Монастирищенського р-ну, мешканка с.Шуляки, полька. Колгоспниця. Пост. НКВС СРСР 19 січня 1938 р. засуджена до розстрілу. Реабілітована 16 січня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАВЛОВСЬКИЙ Віктор Францович, 1893 р.н., Ясюківки, Валєйського повіту, Польща, поляк. Мешканець с.Соколівка. Бондар колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПАВЛОВСЬКИЙ Йосип Адольфович, 1906 р.н., с.Шуляки, Жашківського р-ну, українець. Швець. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 жовтня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАВЛОВСЬКИЙ Йосип Станіславович, 1893 р.н., с.Нагірна, Жашківського р-ну, поляк. Садівник Райземвідділу.НКВС СРСР 19 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАВЛОВСЬКИЙ Станіслав Іванович, 1899 р.н., с.Шуляки, Жашківського р-ну, українець. Селянин. Трійкою Колегії ДПУ УРСР 17 грудня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 13 липня 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ПАВЛОВСЬКИЙ Тадеуш Юліанович, 1901 р.н., с.Шуляки, Жашківського р-ну. Слюсар колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 жовтня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАВЛЮК Василь Павлович, 1883 р. с.Федюківка, Лисянського р-ну, Черкаської обл., українець. Колгоспник. ОН при Колегії ДПУ УРСР 19 червня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАДЗЕРНИЙ Петро Григорович, 1890 р.н., с.Бузівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р.

ПАДЧУК Григорій Миколайович, 1898 р.н., с.Жовчів, Роготинського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАЛАЖЧУК Яків Давидович, 1876 р.н., українець, м.Жашків. Без певних занять. ОН НКВС СРСР 21 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 31 серпня 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ПАЛАМАРЧУК Мойсей Сафронович, 1890 р.н., с.Леміщиха, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 7 серпня 1989 р. Черкаським облсудом.

ПАЛАНИЧ Тодот (Тит) Григорович, 1899 р.н., с.Вороне, Жашківського р-ну, українець. Комірник колгоспу. НКВС СРСР 26 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 квітня 1958 р. ВТ КВО.

ПАЛЕНКО Григорій Степанович, 1901 р.н., с.Кривчунка, Жашківського р-ну. Слюсар свинорадгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 26 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАЛІЙ Омельян Микитович, 1889 р.н., с.Вороне, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАНАСЮК Григорій Якович 1879 р.н., с.Тинівка, Жашківського р-ну, українець. Хлібороб. ОН при Колегії ДПУ УРСР 25 березня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАСЄКА Андрій Миколайович, 1925 р.н., с.Конельські Хутори, Жашківського р-ну, українець. Військовослужбовець. ВТ військ МВС Вінницької обл. 27 грудня 1948 р. засуджений до 25 р. ВТТ. Реабілітований 11 лютого 1955 р. ВТ Прокурором Черкаської обл.

ПАСТУШЕНКО Іван Самсонович, 1894 р.н., с.Сабадаш. Мешканець с.Бузівка, Жашківського р-ну, українець. Бухгалтер Бузівської МТС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 січня 1960 р. Черкаським облсудом.

ПАСТУШЕНКО Яків Іванович, 1905 р.н., с.Вороне, Жашківського р-ну, українець. Садівник. ВТ КВО військ НКВС Київської обл. 15 грудня 1944 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 лютого 1960 р. Черкаським облсудом.

ПАТИК Йосип Матвійович, 1895 р.н., с.Скибин, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1956 р. Верховним судом УРСР.

ПАЦЕЛЮК Юхим Григорович, 1890 р.н., с.Скибин Київської обл., українець. Тесля Пугачівського свинорадгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 липня 1961 р. Черкаським облсудом.

ПЕРВУН Іван Семенович, 1908 р.н., с.Софіївка, Дніпропетровської обл. Мешканець м.Жашків, українець, Жашк. Райвиконком, інструктор фізкультури. Верховний Суд Баш. АРСР 29 жовтня 1941 р. засуджений до 8 р. ВТТ. з позбавленням у правах на 5 р. Реабілітований 15 квітня 1959 р. ВС РРФСР.

ПЕТРУК Антон Ісидорович, 1902 р.н., с.Нагірна, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. ОН при НКВС СРСР 21 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 30 червня 1961 р. Черкаським облсудом.

ПЕТРУК Сидір Миронович, 1867 р.н., с.Нагірна, українець. Колгоспник. Трійкою при Колегії ДПУ УРСР 4 квітня 1930 р. засуджений до 7 р. заслання. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЕЧЕНЮК Степан Платонович, 1912 р.н., с.Винарівка, Київської обл. мешканець м.Жашків, українець. Пекар. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПЄЛИХ Микола Іванович, 1875 р.н., с.Яблунівка, Білоцерківського р-ну, мешканець с.Кривчунка, українець. Одноосібник. ОН при Колегії ДПУ УРСР 18 травня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання.Реабілітований 16 січня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПІДДУБНИЙ Ілько Степанович, 1909 р.н., с.Ксендзівка, Уманського р-ну. Мешканець с.Пугачівка, Жашківського р-ну, українець. Робітник свинорадгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПІДДУБНИЙ Корній Сафонович, 1891 р.н., с.Медвин, Богуславського р-ну. Мешканець с.Побійна. Робітник. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 лютого 1959 р. Черкаським облсудом.

ПІДПАЛКО Іван Євтихійович, 1907 р.н., с.Житники, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Київським облсудом 26 січня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 10 листопада 1989 р. ВС УРСР.

ПІДПАЛЮК Андрій Іванович, 1896 р.н., с.Житники, Жашківського р-ну, українець. Продавець сільст. НКВС СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 серпня 1959 р. ВС УРСР.

ПЛАКСИЦЬКИЙ Олексій Федорович, 1912 р.н., с.Мартинівка, Канівського р-ну, Черкаської обл. Мешканець м.Жашків, українець. Гол. інженер цукрового заводу. Пост. НКВС і Прокурором СРСР 3 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 листопада 1965 р.

ПЛАХУТА Іван Степанович, 1888 р.н., с.Хмільна, Канівського р-ну, Черкаської обл. Мешканець м.Жашків, українець. Бухгалтер цукрового заводу. Трійкою при Колегії ДПУ УРСР 11 лютого 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ПОБЕРЕЖЕЦЬ Олексій Григорович, 1865 р.н., с.Побійна, Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 6 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОДЗЬОРІЙ Данило Кіндратович, 1884 р.н., с.Бузівка, Жашківського р-ну, українець. Сторож сільмагу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 вересня 1961 р. Черкаським облсудом.

ПОЛІШУК Йосип Филимонович, 1882 р.н., с.Сорокотяга, Жашківського р-ну. Коваль цукрового заводу.Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 лютого 1961 р. Черкаським облсудом.

ПОЛІЩУК Андрій Логвинович, 1890 р.н., с.Сорокотяга, Жашківського р-ну, українець. Робітник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 жовтня 1964 р. Черкаським облсудом.

ПОЛІЩУК Григорій Іванович, 1894 р.н., с.Павлівка, Жашківського р-ну, українець. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

ПОЛІЩУК Севаст'ян Іванович, 1889 р.н., с.Тинівка Жашківського р-ну, українець. Одноосібник. ОН при Колегії ДПУ УРСР 23 грудня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 13 жовтня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОЛІЩУК Федір Трохимович, 1890 р.н., с.Скибин, Жашківського р-ну, українець. Тесля Жашк. цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 травня 1962 р. Черкаським облсудом.

ПОЛЯНСЬКИЙ Станіслав Станіславович, 1906 р.н., м.Біла Церква, Київської обл. Мешканець м.Жашків, українець, виключений з лав ВКП (б). Продавець магазину. Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом.

ПОПЛАВСЬКИЙ Петро Єрастович, 1908 р.н., с.Вільшанка,, Жашківського р-ну, українець. Робітник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 11 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 жовтня 1961 р. Черкаським облсудом.

ПОПРАВКА Матвій Миронович, 1886 р.н., с.Бузівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 вересня 1961 р. Черкаським облсудом.

ПРИСЯЖНЮК Василь Андрійович, 1888 р.н., с.Тинівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. ОН при Колегії ДПУ УРСР 19 червня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРИТУЛА Іван Тихонович, 1874 р.н., с.Зелений Ріг, Жашківського р-ну, українець. Хлібороб. ОН при Колегії ДПУ УРСР 23 грудня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 3 жовтня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРИТУЛЬСЬКИЙ Митрофан Андрійович, 1883 р.н., с.Побійна, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1960 р. Черкаським облсудом.

ПРИТУЛЬСЬКИЙ Омелян Павлович, 1889 р.н., с.Побійна, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до 8 р. заслання. Реабілітований 21 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРИЩАК Пилип Тихонович, 1903 р.н., с.Побійна, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРОКОПЕНКО Антон Андрійович, 1907 р.н., с.Хижня, Жашківського р-ну, Член ВКП(б). Військовий технік. ВТ 28 жовтня 1942 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 квітня 1966 р. ВТ Зах.ВО.

ПРОКОПЧУК Олексій Самійлович, 1906 р.н., с.Медувата, Жашківського р-ну. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 30 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПУСТОВІТ Роман Глібович, 1902 р.н., с.Нагірна, Жашківського р-ну, українець. Рахівник колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

ПУШКО Петро Корнійович, 1875 р.н., с.Охматів,Жашківського р-ну, українець. Одноосібник. ОН при колегії ДПУ УРСР 8 березня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

РАДЗИХОВСЬКИЙ Йосип Степанович, 1887 р.н., с.Мончин, Бердянського р-ну, поляк. Контролер цукрового заводу. Мешканець м.Жашків. Постановою НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 жовтня 1959 р. ВС УРСР.

РАДОВАНОВ Богдан Петрович, 1897 р.н., п.Сараєво (Сербія), серб. Голова колгоспу. Мешканець м.Жашків. ОН НКВС СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 жовтня 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

РАК Юхим Кіндратович, 1877 р.н., м.Жашків, українець. Колгоспник. ОН при колегії ДПУ УРСР 10 травня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

РАТУШНИЙ Михайло Олексійович, 1891 р.н., с.Мал.Березинка, українець. Бухгалтер. Пост. Комісії НКВС і прокурора СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 січня 1965 р. ВС УРСР.

РАФАЛЬСЬКИЙ Тимофій Антонович, 1876 р.н., х.Лісова Балка, Корсунь-Шевченківського р-ну, поляк. Сторож РПС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 червня 89 р.згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РАХУБА Логвин Іванович, 1894 р.н., с.Аркадіївка, Яготинського р-ну, Київської обл. українець. Мешканець с.Пугачівка. Одноосібник. ОН при колегії ДПУ УРСР 13 травня 1930 р. засудже-

ний до 3 р. заслання. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РЕЙН (Регент) Кирило Андронович, 1897 р.н., с.Вільшанка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. . Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 серпня 1938 р засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 червня 1963 р. Черкаським облсудом.

РЕМПШНСЬКИЙ Альбін Олександрович, 1905 р.н., с.Конела, Жашківського р-ну, поляк. Мешканець с.Шуляки. Обійник. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 30 квітня 1933 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РИБАК Петро Романович, 1906 р.н., м.Жашків, українець. Колгоспник. . Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

РИБАЛЬСЬКИЙ Яків Андрійович, 1870 р.н., с.Червоний Кут, українець. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

РИБЧЕНКО Дементій (Думукіл) Олексійович, 1904 р.н., с.Острожани, Жашківського р-ну, українець. Робітник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 листопада 1961 р. Черкаським облсудом.

РОМОВИЧ Овксентій Лаврентійович, 1898 р.н., с.Нагірна, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Пост. НКВС і Прокурором СРСР 28 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 січня 1958 р. ВС УРСР.

РУДЕНКО Григорій Харитонович, 1906 р.н., с.Скибин, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 26 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РУДЧИК Онопрій Максимович, 1875 р.н., Польща, українець. Мешканець с.Побійна. Працював за наймом. Трійкою УНКВС по Київській обл. 11 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 жовтня 1961 р. Черкаським облсудом.

САВЧУК Василь Іванович, 1902 р.н., с.Пугачівка, Жашківського р-ну, українець. Рахівник цукрового заводу. НКВС і Прокурором СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 червня 1960 р. ВТ КВО.

САВЧУК Трохим Ількович, 1893 р.н., с.Острожани, Жашківського р-ну, українець. Їздовий в МТС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

САРАНА Григорій Петрович, 1895 р.н., с.Сабадаш, Жашківського р-ну, українець. Заготівельник Уманьторгу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

СВИРИДІВСЬКИЙ Бернард Іванович, 1884 р.н., с.Олександрівка, Жашківського р-ну, українець. Продавець магазину в с.Шуляки. Пост. НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СВИРИДІВСЬКИЙ Леопард Грацианович, 1900 р.н., с.Олександрівка, Жашківського р-ну, поляк. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 вересня 1938 р. Черкаським облсудом.

СЕМКО Василь Єремійович, 1913 р.н., с.Бузівка, Жашківського р-ну, українець. Їздовий. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 вересня 1961 р. Черкаським облсудом.

СЕРВЕТНИК Василь Матвійович, 1903 р.н., с.Конело-Попівка, Жашківського р-ну, українець. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЕРВЕТНИК Спиридон Матвійович, 1899 р.н., с.Конело-Попівка, Жашківського р-ну, українець. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СИЛЕЦЬКИЙ Василь Григорович, 1899 р.н., с.Нагірна, Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Робітник цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1960 р. Черкаським облсудом.

СИНИЦЬКИЙ Дмитро Андрійович, 1904 р.н., с.Юрківка, Ставищанського р-ну, Київської обл. українець. Мешканець с.Побійна. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 11 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 жовтня 1961 р. Черкаським облсудом.

СИНИЦЯ Демид Олексійович, 1885 р.н., с.Лобачів, Б.-Церківського р-ну, українець. Мешканець с.Лемещиха. Одноосібник. ОН при колегії ДПУ УРСР 6 січня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СКЛОВСЬКИЙ Іван Степанович, 1880 р.н., с.Струсове, Лучинецького р-ну. Мешканець с.Нова Гребля, поляк. Не працював. Постан. НКВС і прокурора СРСР 19 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЛІПАЧУК Іван Пахомович, 1897 р.н., с.Вільшанка, Жашківського р-ну, українець. Зав. разрахунковим столом цукр. комбінату. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 лютого 1964 р. Черкаським облсудом.

СЛОБОДЯНИК Пилип Нілов-Миронович, 1896 р.н., с.Побійна, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 11 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 жовтня 1961 р. Черкаським облсудом.

СЛОБОДЯНИК Терентій Логвинович, 1903 р.н., с.Побійна, Жашківського р-ну, українець. Робітник цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1960 р. Черкаським облсудом.

СЛОБОДЯНИК Филимон Васильович, 1903 р.н., с.Побійна, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 6 квітня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЛОМІНСЬКИЙ Ігнатій Дмитрович, 1882 р.н., с.Стадниця, Жашківського р-ну, українець. Санітар-утилізатор. ОН при колегії ДПУ УРСР 9 жовтня 1933 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 13 червня 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

СЛУХАЙ Михайло Данилович, 1893 р.н., с.Литвинівка, Жашківського р-ну, українець. Хлібороб. Трійкою УНКВС при колегії ДПУ УРСР 11 лютого 1930 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СМАЛІЙ Максим Макарович, 1897 р.н., с.Пугачівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 липня 1961 р. Черкаським облсудом.

СМЕЛЯНИЧ Данило Михайлович, 1889 р.н., Югославія, серб. Робітник лісництва. Мешканець с.Соколівка. НКВС і Прокурором СРСР 16 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 червня 1960 р. ВС УРСР.

СМИК Пімон Сахович, 1876 р.н., с.Житники, Жашківського р-ну, українець. Одноосібник. ОН при колегії ДПУ УРСР 6 квітня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

СОКІЛ Хома Трифонович, 1880 р.н., с.Тинівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СОКОЛОВСЬКИЙ Юхим Алімшевич, 1898 р.н., с.Житники, Жашківського р-ну, поляк. Колгоспний коваль. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 травня 1959 р. Верховним судом УРСР.

СОРОКА Євгеній Петрович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с.Вороне. Лікар сільської лікарні. ВТ КВО військ НКВС Київської обл. 15 грудня 1944 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 лютого 1960 р. ВТ КВО.

СТАСЕНКО Флор Сергійович, 1896 р.н., с.Холоблен, БРСР, білорус, виключений з ВКП(б). Директор Пугачівського бурякорадгоспу. Київським облсудом 16-21 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 серпня 1957 р. ВС УРСР.

СТЕЛЬМАХ Ілько Степанович, 1903 р.н., с.Багва, Жашківського р-ну, українець. Робітник цукрового заводу. КОУ НКВС УРСР 9 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 11 липня 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

СТЕПАНЮК Григорій Данилович, 1892 р.н., с.Нагірна, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. НКВС і Прокурором СРСР 28 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 січня 1958 р. ВС УРСР.

СТЕПАНЮК Давид Юхимович, 1884 р.н., с.Сорокотяга, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТОЙКО Михайло Семенович, 1897 р.н., с.Балучі, Злочевського р-ну, Львівської обл., українець. Мешканець с.Лемещиха. Колгоспник. Пост. НКВС СРСР 16 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СУГАКА Іван Григорович, 1890 р.н., с.Кривчунка, Жашківського р-ну, українець. На різних роботах у цукрорадгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СУЗАНСЬКИЙ Андрій Левкович, 1905 р.н., м.Жашків, українець. Слюсар цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р.Черкаським облсудом.

СУПРУН Олексій Савович, 1893 р.н., с.Тинівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. заслання. Реабілітований 2 липня 1959 р. Черкаським облсудом.

СУХОМУТОВ Арсеній Никифорович, 1910 р.н., с.Пугачівка, Жашківського р-ну, українець. Червоноармієць саперного бат. ВТ стрілецької дивізії 13 листопада 1942 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 24 березня 1989 р. ВТ Далекосхід. ВО.

СУЧОК Гнат Трохимович, 1905 р.н., с.Соколівка, Жашківського р-ну, українець. Робітник цукрового заводу. ОН при колегії ДПУ УРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТАРАБАН Іван Никифорович, 1897 р.н., м.Жашків, українець. Приймальник Жаш. заготконтори.Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 травня 1954 р.

ТАРАМБУЛА Еремій Семенович, 1903 р.н., с.Роги, Маньківського р-ну, українець. Мешканець с.Соколівка. Голова колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

ТАРНОВСЬКИЙ Ульян Євполович, 1898 р.н., с.Нагірна, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 травня 1959 р. ВС УРСР.

ТЕРЛИШЬКИЙ Стефан Степанович, 1897 р.н., Польща. Вагар Березинського цукрового заводу. НКВС і Прокурором СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 травня 1960 р. ВС УРСР.

ТИМОШЕНКО Василь Абрамович, 1891 р.н., с.Шубині Стави, українець. Одноосібник. ОН при колегії ДПУ УРСР 21 листопада 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ТИМОШИК Андрій Маркович, 1899 р.н., с.Бузівка, українець. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТИТАРЧУК Георгій Трохимович, 1892 р.н., с.Житники, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 9 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 28 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТИТОЧКА Карп Павлович, 1900 р.н., с.Конело-Цеберманове, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 14 січня 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ТИШКЕВИЧ Сильвестр Кирилович, 1905 р.н., с.Скибин, Жашківського р-ну, українець. Службовець. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 лютого 1959 р. Черкаським облсудом.

ТКАЧ Олексій Петрович, 1876 р.н., с.Тинівка,Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

ТКАЧУК Онисим Калинникович, 1868 р.н., с.Тетерівка, Жашківського р-ну, українець. Не працював. ОН при колегії ДПУ УРСР 28 квітня 1933 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 16 січня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТУРГАНОВИЧ Григорій Аристархович, 1892 р.н., с.Княжики, Монастирищинського р-ну, українець. Мешканець с.Соколівка. Священник. ОН при колегії ДПУ УРСР 3 вересня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ТХОРОВСЬКИЙ Роман Леонтійович, 1906 р.н., с.Шуляки, Жашківського р-ну, українець. Бухгалтер райфінвідділу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1958 р. Черкаським облсудом.

УРБАНОВСЬКИЙ Олександр Макарович, 1893 р.н., с.Тетерівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

УЦЕХА Тимофій Филимонович, 1893 р.н., с.Нова Гребля Жашківського р-ну, українець. Робітник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ФЕДЬКОВСЬКИЙ Григорій Петрович, 1899 р.н., с.Молодецьке, Маньківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 травня 1964 р. Черкаським облсудом.

ФІЦ Бернард Олександрович, 1900 р.н., німець, с.Лодзянівка, Жашківського р-ну. Мешканець с.Пугачівка, німець. Рахівник-касир. НКВС і Прокурором СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 червня 1960 р. ВТ КВО.

ФОМЕНКО (Хомепко) Федір Тимофійович, 1886 р.н., с.Нова Гребля, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ФРАЄР Вільгельм Христофорович, 1885 р.н., німець, с.Деребчине, Ямпільського р-ну. Мешканець с.Побійна. Працював колісником. НКВС і Прокурором СРСР 19 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 грудня 1960 р. ВТ КВО.

ХОЛЯВІНСЬКИЙ Іван Кузьмович, 1900 р.н., с.Острожани, Жашківського р-ну, українець. Бригадир тракторної бригади. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 14 липня 1962 р. Черкаським облсудом.

ХОМІЦЬКИЙ Назар Сазонович, 1873 р.н., Польща, поляк. Мешканець с.Шуляки. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 жовтня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ХОМ'ЯК Панас Андрійович, 1890 р.н., с.Тинівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

ХОРОШКЕВИЧ Семен Трохимович, 1869 р.н., с.Колесники, Мстиславського повіту, Могилевської губернії, білорус. Мешканець с.Сорокотяга. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЦЕЙТЛИН Зельман Натанович, 1906 р.н., м.Сміла, Черкаської обл., єврей. Мешканець с.Пугачівка, Член ВКП(б). Заст. начальника політ. відділу свинорадгоспу. Київським облсудом 16-21 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 серпня 1957 р. ВС УРСР.

ЦИМБАЛ Данило Онисимович, 1904 р.н., с.Побійна, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 6 квітня 1930 р. засуджений до 7 р. заслання. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЦИМБАЛ Зельман Натанович, 1906 р.н., с.Побійна, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 6 квітня 1930 р. засуджений до 7 р. заслання. Реабілітований 15 червня 1989 р. ВС УРСР.

ЧАЙКА Іван Ігнатович, 1898 р.н., с.Побійна, Жашківського р-ну, українець. Завгосп колгоспу "Перемога". Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 травня 1959 р. ВС УРСР.

ЧАПРАК Захар Якович, 1898 р.н., с.Шуляки, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 листопада 1963 р. ВС УРСР.

ЧАПРАК Іван Якович, 1895 р.н., с.Шуляки, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС 26 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 листопада 1963 р. Черкаським облсудом.

ЧАЮН Данило Тимофійович, 1884 р.н., с.Пугачівка, Жашківського р-ну, українець. Продавець сільст. Пост. НКВС СРСР 11 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР.

ЧАЮН Лазар Онисимович, 1886 р.н., с.Пугачівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧАЮН Лазар Онисимович, 1886 р.н., с.Пугачівка, Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Одноосібник. ОН при колегії ДПУ УРСР 13 травня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 25 травня 1989 р.

ЧЕРНИШУК Василь Никифорович, 1901 р.н., с.Житники, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1956 р. ВС УРСР.

ЧЕРНИЩУК Олександр Михайлович, 1909 р.н., с.Житники, Жашківського р-ну, виключений із ВКП(б). Бригадир колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 травня 1959 р. ВС УРСР.

ЧЕРНОТА Маркіян Захарович, 1882 р.н., с.Хижня, Жашківського р-ну, українець. Одноосібник. ОН при колегії ДПУ УРСР 9 січня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧЕРНЯВСЬКИЙ Олександр Іванович, 1883 р.н., с.Сорокотяга, Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Службовець. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧЕРНЯВСЬКИЙ Павло Степанович, 1898 р.н., с.Пугачівка, Жашківського р-ну, українець. Робітник колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 26 березня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧЕРНЯВСЬКИЙ Спиридон Якович, 1882 р.н., с.Пугачівка, Жашківського р-ну, українець. Грабар цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧОРНОВІЛ Терентій Васильович, 1890 р.н., с.Бузівка, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 вересня 1961 р. Черкаським облсудом.

ШАБАШ Степан Іванович, 1880 р.н., с.Павлівка, Жашківського р-ну, українець. Одноосібник. ОН при колегії ДПУ УРСР 4 січня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 13 жовтня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШВЕЦЬ Мефодій Павлович, 1904 р.н., с.Баштечки, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 9 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 9 листопада 1960 р. Черкаським облсудом.

ШЕВЧЕНКО Іван Никифорович, 1880 р.н., с.Марійка,Жашківського р-ну, українець. Селянин - одноосібник. ОН при колегії ДПУ УРСР 12 квітня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ШЕВЧУК Єлисей Іванович, 1881 р.н., м.Жашків, українець. Тесля на елеваторі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 11 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 лютого 1961 р. Черкаським облсудом.

ШЕКЕРУН Лука Оверкович, 1879 р.н., уродженець і мешканець с.Шуляки, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. НКВС СРСР 11 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 жовтня 1959 р. ВС УРСР.

ШЕПЕЛЬ Володимир Карпович, 1898 р.н., м.Жашків. Рахівник кооперативу. Трійкою при комісії ДПУ УРСР 26 січня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 16 січня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШЕРСТЯК Григорій Демидович, 1893 р.н., с.Скибин, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1956 р. ВС УРСР.

ШИДЛОВСЬКИЙ Вацлав Йосипович, 1895 р.н., м.Брацлав, поляк. Мешканець м.Жашків. Робітник Жашківського цукрового заводу. ОН НКВС СРСР 14 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 вересня 1956 р. ВТ КВО.

ШИМАНСЬКИЙ Іван Васильович, 1884 р.н., с.Шуляки, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Комісією НКВС СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 липня 1959 р. ВТ КВО.

ШОРТ Прокофій Ількович, 1907 р.н., с.Марійка, Жашківського р-ну, українець. ВТ групи Радянських Військ в Німеччині 31 серпня 1948 р. засуджений до 25 р. ВТТ, скорочено вирок до 11 р. ВТТ. Реабілітований 13 грудня 1973 р.

ШОТЕК Йосип Юрійович, 1893 р.н., Польща, поляк. Мешканець с.Тинівка. Колгоспник. Пост. НКВС СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШРАМ Кирило Юзович, 1904 р.н., с.Кринички, Дніпропетровської обл., українець. Мешканець с.Пугачівка. Начальник політвідділу свинорадгоспу. Київським облсудом 16-21 жовтня 1937 р. засуджений до 20 р. ВТТ. Реабілітований 9 серпня 1957 р. ВС УРСР.

ШУЛЕЙ Йосип Войтович, 1895 р.н., с.Вулько, Польща, поляк. Мешканець м.Жашків. Конюх. Пост. НКВС і прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЩИРЕЦЬКИЙ Ілько Олександрович, 1911 р.н., с.Нагірна, Жашківського р-ну, українець. Учитель. Комісією НКВС СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 серпня 1959 р. ВС УРСР.

ЮРЧЕНКО Василь Наумович, 1927 р.н., м.Жашків, українець. Військовослужбовець. ВТ в/ч 63470 16 серпня 1949 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 14 листопада 1989 р. Військовою комісією ВС СРСР.

ЮРЧЕНКО Кирило Наумович, 1903 р.н., с.Червоний Кут, Жашківського р-ну, українець. Їздовий Березинського цукрового заводу. Пост. НКВС і Прокурора СРСР 16 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 лютого 1962 р. ВС УРСР.

ЮХНЕВИЧ Альфонс Феліксович, 1894 р.н., уродженець с.Сідабри, Віленської губернії, поляк. Мешканець с.Конельські Хутори. Колгоспник. НКВС і Прокурором СРСР 9 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 квітня 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ЯРИЧЕВСЬКИЙ Михайло Никифорович, 1914 р.н., м.Жашків, українець. Тесля. Трійкою УНКВС по Київській обл. 11 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 лютого 1961 р. Черкаським облсудом.

ЯРМОЛІНСЬКИЙ Кирило Ількович, 1888 р.н., с.Скибин, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1956 р. ВС УРСР.

ЯРОШ Іван Овксентійович, 1878 р.н., с.Побійна Жашківського р-ну, Черкаської обл., українець. Колгоспник. . Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 травня 1938 р засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 лютого 1959 р. Черкаським облсудом.

ЯРОШ Іван Овксентійович, 1879 р.н., с.Побійна, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. Трійкою при Кол. ДПУ УРСР 6 квітня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЯРОШ Петро Кирилович, 1917 р.н., уродженець с.Ходорівка, Корнінського р-ну, українець. Мешканець м.Жашків. Слюсар Жашківського цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 травня 1959 р. ВС УРСР.

ЯРОШ Яким Овксентійович, 1895 р.н., с.Побійна, Жашківського р-ну, українець. Зав. фермою. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 жовтня 1961 р. Черкаським облсудом.

ЯЩУК Мефодій Павлович, 1897 р.н., с.Шуляки, Жашківського р-ну, українець. Зав. пекарнею. Комісією НКВС 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 липня 1959 р. ВТ КВО.

ЯЩУК Юхим Дмитрович, 1878 р.н., с.Шуляки, Жашківського р-ну, українець. Колгоспник. НКВС і прокурором СРСР 14 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. Реабілітований 21 жовтня 1959 р. ВС УРСР.

ЗВЕНИГОРОДСЬКИЙ РАЙОН

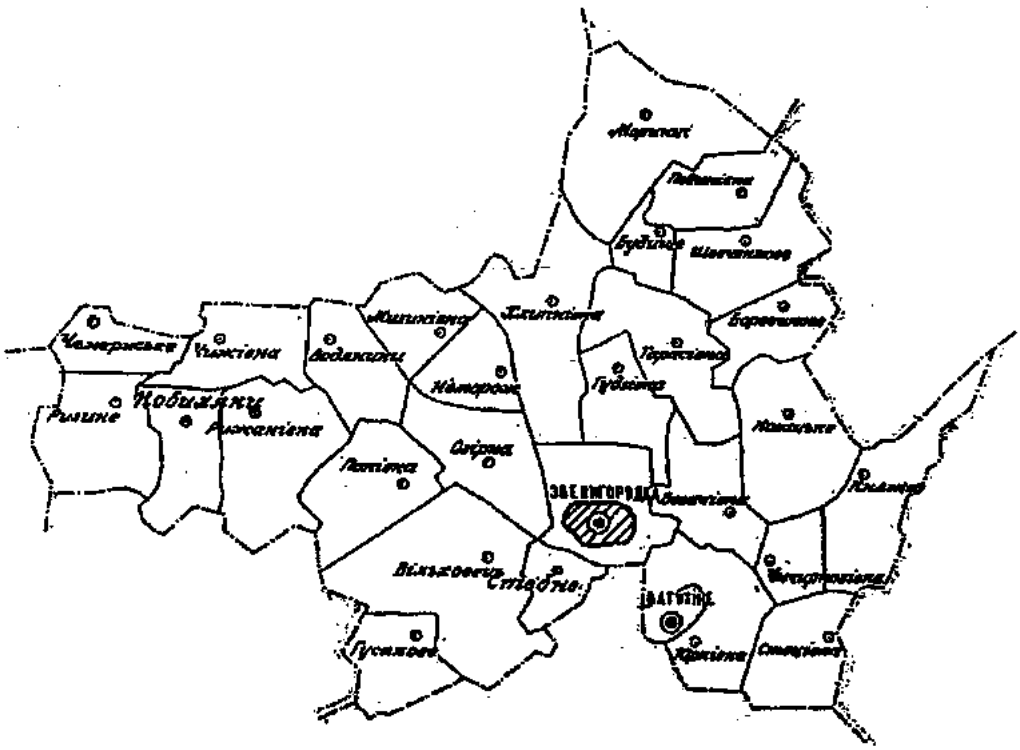

Районний центр	— м.Звенигородка
Кількість населення	— 53 685
Територія	— 1,0 тис. кв. км.
Міст	— 1
Сільських поселень	— 39

АЛЕКСЄЄВ Кирило Семенович, 1887 р.н., уродженець м. Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м. Звенигородка. Працював у райлікарні столярем. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 березня 1960 р. Черкаським облсудом.

АЛЕКСЄЄВ Петро Сергійович, 1881 р.н., уродженець м. Звенигородка, українець, б/п, малограмотний. Проживав у м. Звенигородка. Член артілі кожушників (чинбарів, шкіряників). Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

АНДРУЩЕНКО Яків Іванович, 1902 р.н., уродженець с. Скаліватка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Скаліватка. Працював ст. конюхом в колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

АНКЕЛЕВИЧ Володимир Михайлович, 1891 р.н., уродженець с. Милятин Львівського повіту, Галичина, українець, б/п. Проживав у м. Звенигородка. Прац. робітником ЖОУ. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

АНТОНЕНКО Іван Васильович (Власович), 1894 р.н., уродженець м. Звенигородка, українець, б/п. Проживав у с. Звенигородка. Працював рахівником-касиром в «Птахпродукт». Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

АРТЕМЕНКО Мефодій Іларіонович, 1907 р.н., уродженець с. Моринці Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Моринці. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

БАБЕНКО Олексій Денисович, 1904 р.н., уродженець с. Гудзівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гудзівка. Колгоспник. Засуджений 29 вересня 1938 р. ОН НКВС СРСР до 8 р. ВТТ. Реабілітований 24 вересня 1966 р. Черкаським облсудом.

БАБЕНКО Федір Микитович, 1910 р.н., уродженець с. Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Хлипнівка. Хлібороб. Засуджений 17 серпня 1931 р. ОН ДПУ УРСР до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАБІЄНКО Тарас Григорович, 1891 р.н., уродженець с. Ризине Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ризине. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАБІЙ Євдоким Фокійович, 1898 р.н., уродженець с. Княжа Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Княжа. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

БАБУШКО Харитон Григорович, 1887 р.н., уродженець с. Стецівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Стецівка. Їздовий на млині. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 квітня 1969 р. Черкаським облсудом.

БАБЧЕНКО Опксій Захарович, 1886 р.н., уродженець с. Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Попівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березея 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

БАЛЬЦЕРАК Казимир Йосипович, 1892 р.н., уродженець с. Рудники, Польща, поляк, б/п. Проживав у м. Звенигородка. Працював на залізниці Цвітково-Жашків. Зав. охорони. Засуджений 19 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАРАБАН Кузьма Сафронович, 1885 р.н., уродженець м. Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м. Звенигородка. Рахівник сільгоспартілі. Засуджений 1 грудня 1931 р. ОН ДПУ УРСР до 3 р. ВТТ. Реабілітований 17 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАРАБАНОВ Володимир Кузьмович, 1910 р.н., уродженець с. Тарасівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Звенигородка. Службовець. Засуджений 4 липня 1944 р. ВТ НКВС Київської обл. до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 березня 1955 р. ВТ КВО.

БАРАБАШ Фарбіян Владиславович, 1894 р.н., уродженець м. Браславль, Польща, поляк, б/п. Проживав у с. Моринці Звенигородського р-ну. Технік-будівельник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

БАРБАДИМ Ілько Павлович, 1886 р.н., уродженець с. Шевченкове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шевченкове. Рахівник сільгосптехнікуму. Засуджений 10 квітня 1938 р. Київським облсудом до 5 р. ВТТ. Реабілітований 23 січня 1965 р. Київським облсудом.

БЕВЗЕНКО Григорій Калістратович, 1887 р.н., уродженець с. Вільховець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вільховець. Працював ел. монтером на Вільхів. цукрохаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

БЕЗВЕРХИЙ Іларіон Васильович, 1894 р.н., уродженець м. Браславль, Польща, українець, б/п. Проживав у м. Звенигородка. Працював робітником на маслозаводі. Розкуркулений. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

БЕЗВЕРХИЙ Петро Дем'янович, 1904 р.н., уродженець с. Михайлівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Михайлівка. Одноосібник. Засуджений 10 травня 1931 р. ОН ДПУ УРСР до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БЕЗКРОВНИЙ Маркіян Пилипович, 1881 р.н., уродженець с. Вільховець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вільховець. Працював теслею на Вілхов. цукрозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

БЕЗКРОВНИЙ Михайло Пилипович, 1890 р.н., уродженець с. Вільховець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вільховець. Прац. на вузькоколійній залізниці садівником розсадника. Засуджений 9 травня 1937 р. Київським облсудом до 5 р. ВТТ. Реабілітований 7 лютого 1961 р. ВС УРСР.

БЕЗРЕБРИЙ Прокіп Трохимович, 1898 р.н., уродженець с. Чемериське Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Чемериське, коваль в колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 травня 1989 р. за Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БЕЗРОДНИЙ Олексій Пашасович, 1898 р.н., уродженець с. Моринці, Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Моринці. Працював у колгоспі на різних роботах. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 липня 1989 р. за Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БЕЛЯВСЬКИЙ Леонтій Володимирович, 1881 р.н., уродженець с. Ризине Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Звенигородка. Працював дроворубом на пивзаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 травня 1989 р. за Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Юліан Якович, 1875 р.н., уродженець м. Звенигородка, поляк, б/п. Проживав у м. Звенигородка. Фельдшер інфекційної лікарні. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 жовтня 1936 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 червня 1959 р. ВТ КВО.

БІЛОУС Яків Охрімович, 1898 р.н., уродженець с. Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Юрківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квіітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

БІЛОШТАНЬ Іван Васильович, 1889 р.н., уродженець с. Н. Українка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ново-Українка. Працював вчителем в сільській школі. Трійкою ДПУ УРСР 2 вересня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 23 липня 1989 р. за Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БІРЧУК Яків Андрійович, 1899 р.н., уродженець с. Рижанівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Рижанівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

БЛОНСЬКИЙ Пантелеймон Йосипович, 1876 р.н., уродженець с. Андріївка Подільської губернії, українець, б/п. Проживав у м. Звенигородка. Пенсіонер. Засуджений 3 травня 1940 р. ОН НКВС СРСР до 5 р. заслання. Реабілітований 1 вересня 1989 р. за Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БЛЮМА Петро Олепксандрович, 1889 р.н., уродженець м. Ковель Волинської обл., українець, б/п. Проживав у м. Звенигородка. Працював бухгалтером в ліспромгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1989 р. Черкаським облсудом.

БОЙКО Каленик Васильович, 1888 р.н., уродженець с. Мурзинці Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Мурзинці. Працював касиром в райфо. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 лютого 1958 р. Черкаським облсудом.

БОЙКО Корній Пилипович, 1874 р.н., уродженець с. Пединівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Пединівка. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 серпня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня1989 р.

БОЙКО Никон Варфоломійович, 1899 р.н., уродженець с. Пединівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Пединівка. Кологоспник. Засуджений 25 квітня 1938 р. ОН НКВС СРСР до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. ВС УРСР.

БОЙКО Юрій Кіндратович, 1895 р.н., уродженець с. Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Попівка. Працював заст. голови колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

БИЧЕНКО Григорій Мусійович, 1883 р.н., уродженець с.Чемериське Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чемериське. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 липня 1959 р. Черкаським облсудом.

БИЧЕНКО Роман Логвинович, 1898 р.н., уродженець с.Чемериське Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чемериське. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 листопада 1962 р. Черкаським облсудом.

БОНДАР Дмитро Трифонович, 1884 р.н., уродженець с.Кобиляки Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Кобиляки. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

БОНДАРЕНКО Аврам Степанович, 1880 р.н., уродженець с.Пединівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Пединівка. Хлібороб. Трійкою ДПУ УРСР 31 березня 1930 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Іван Лук'янович, 1894 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. На різних роботах. ОН ДПУ УРСР 23 грудня 1932 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Йосип Панасович, 1897 р.н., уродженець с.Шевченкове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шевченкове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 серпня 1934 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 серпня 1969 р. Черкаським облсудом.

БОНДАРЕНКО Семен Кіндратович, 1895 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Рахівник дільниці "Заготскот". ОН НКВС СРСР 28 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 січня 1959 р. ВС УРСР.

БОНДАРЕНКО Сергій Клементійович, 1894 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Секретар м'ясохолодильного складу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

БОРИСЕНКО Марко Мартинович, 1885 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Рахівник міського маслозаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 серпня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

БОРОВИК Іван Якович, 1898 р.н., уродженець с.Боровикове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Боровикове. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

БОРОВИК Сергій Порфирійович, 1892 р.н., уродженець с.Боровикове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Боровикове. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

БОРОВСЬКА Ганна Володимирівна, 1897 р.н., уродженка м.Умань, українка, б/п. Проживала у м.Звенигородка. Домогосподарка. ОН НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. засуджена до розстрілу. Реабілітована 22 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БОСЕНКО Мусій Кирилович, 1884 р.н., уродженець с.Моринці Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Моринці. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

БРАЙЧЕНКО Матвій Вакулович, 1897 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Комірник у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

БУЛИГА Яків Михайлович, 1895 р.н., уродженець Польщі, українець, б/п. Проживав у с.Боровикове. Пасічник у колгоспі ім. 15-річчя ВЛКСМ. ОН НКВС СРСР 14 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 червня 1961 р.

БУРЛАЧЕНКО Іван Артемович, 1877 р.н., уродженець с.Озірне Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БУРСАК Петро Спиридонович, 1897 р.н., уродженець с.Неморож Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Неморож. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БУТКОВСЬКА Віталіса Яківна, 1899 р.н., уродженка с.Вороховиця Кам'янець-Подільського р-ну, полька, б/п. Проживала у м.Звенигородка. Санітарка в поліклініці. ОН НКВС СРСР 19 січня 1938 р. засуджена до розстрілу. Реабілітована 22 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БУТКОВСЬКИЙ Теофіл Якович, 1887 р.н., уродженець м.Кам'янець-Подільський, поляк, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Гол. механік на цукрозаводі. ОН НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1958 р. ВТ КВО.

БУЧАК Мартиян Васильович, 1899 р.н., уродженець с.Ризине Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Ризине. Робітник у Пехівському лісництві. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

ВАСИЛЕНКО Пилип Радіонович, 1895 р.н., уродженець с.Скаливатка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Скаливатка. Бригадир у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

ВДОВИЧЕНКО Іван Григорович, 1906 р.н., уродженець с.Рижанівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Рижанівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ВДОВИЧЕНКО Кирсант Максимович, 1904 р.н., уродженець с.Гусакове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гусакове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ВДОВИЧЕНКО Яким Максимович, 1896 р.н., уродженець с.Гусакове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гусакове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

ВЕРБОВИЙ Панас Федорович, 1907 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Лісоруб Козацького лісництва. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВЕРБОВИЙ Семен Потапович, 1891 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Одноосібник. ОН ДПУ УРСР 25 квітня 1930 р. засуджений до 5 р. заслання. Реабілітований 31 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВЕЧІРКО Онисим Прокопович, 1898 р.н., уродженець с.Вільховець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вільховець. Бухгалтер Звенигородського плодозаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВИХВАТЕНЬ Яким Федорович, 1901 р.н., уродженець с.Чемериське Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чемериське. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 листопада 1962 р. Черкаським облсудом.

ВІННИК Микита Йосипович, 1904 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

ВІТРЕНКО Іван Сільвестрович, 1895 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 квітня 1960 р. Черкаським облсудом.

ВІТРЕНКО Панас Давидович, 1889 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Працював продавцем у магазині сільпо. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ВЛАСЕНКО Василь Миколайович, 1897 р.н., уродженець с.Мизинівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мизинівка. Не працював. ОН МДБ СРСР 6 жовтня 1951 р. засуджений до заслання в Новосибірську обл. Реабілітований 10 травня 1958 р. ВС УРСР.

ВЛАСЮК Антін Антипович, 1894 р.н., уродженець с.Чемериське Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чемериське. Працював рахівником на Жашківському цукрозаводі. ОН ДПУ УРСР 7 квітня 1932 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВЛАСЮК Григорій Архипович, 1900 р.н., уродженець с.Чемериське Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чемериське. Одноосібник. ОН ДПУ УРСР 7 квітня 1932 р. засуджений до розстрілу з заміною вироку до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВЛАСЮК Кузьма Климентійович, 1897 р.н., уродженець с.Чемериське Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чемериське. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВОВЕНКО Олексій Корнійович, 1906 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1989 р. Черкаським облсудом згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВОВК Прокіп Мусійович, 1889 р.н., уродженець с.Рижанівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Рижанівка. Швець. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 11 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВОВЧЕНКО Петро Демидович, 1910 р.н., уродженець с.Гудзівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гудзівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ВОЗЛЮБЛЕНИЙ Антін Васильович, 1876 р.н., уродженець с.Стара Буда Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Стара Буда. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ВОЛКОВСЬКИЙ Василь Семенович, 1898 р.н., уродженець с.Заражани Хотинського р-ну Чернівецької обл., українець, б/п. Проживав у с.Моринці. Працював лісорубом Звенигородського лісгоспу. ОН НКВС СРСР 6 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 грудня 1963 р. ВС РСР.

ВОЛОСОЖАР Михайло Єфремович, 1902 р.н., уродженець с.Софіївка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Софіївка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 вересня 1956 р. ВТ КВО.

ВОЛОЩУК Антін Степанович, 1898 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Працював бригадиром млина у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

ВОРОНЕНКО Іван Данилович, 1898 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Працював бригадиром у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

ГАБЕЛКА Петро Сидорович, 1885 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ГАВРИЛЕНКО Павло Климович, 1881 р.н., уродженець с.Журжинці Лмсянського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював столярем маслозаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГАВРИШ Микола Йосипович, 1901 р.н., уродженець с.Стара Буда Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював у ліспромгоспі бухгалтером-економістом.

Трійкою НКВС по Київській обл. 17 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГАЛАНЦ Ілько Францович, 1907 р.н., уродженець с.Скоморотка Плисківського р-ну Київської обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Секретар РК ЛКСМУ. ОН НКВС 28 березня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 28 липня 1962 р. Черкаським облсудом.

ГАЛЕПА Семен Федорович, 1897 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Одноосібник. Трійкою ДПУ УРСР 2 вересня 1930 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 25 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГАЛУЗИНСЬКИЙ Іван Григорович, 1905 р.н., уродженець с.Гудзівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гудзівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ГАЛУЗИНСЬКИЙ Михайло Григорович, р.н. невідомий, уродженець с.Гудзівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гудзівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

ГАНАГА Іван Григорович, 1885 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородвського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ГАРБУЗ Іван Савович, 1895 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Працював на шахті. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГЕНДЛЕР Зейлик Якович, 1884 р.н., уродженець м.Мацков Волинської губернії (нині Польща), єврей, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Інструктор "Укрхарчпрому". Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 січня 1958 р. ВТ КВО.

ГЛОВ'ЯК Федір Іванович, 1893 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Вчитель. Трійкою ДПУ УРСР 2 вересня 1930 р. позбавлений права прживання у режимних округах. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГЛУШКО Нечипір Васильович, 1897 р.н., уродженець с.Босівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Стара Буда Звенигородського р-ну. Хлібороб. ОН ДПУ УРСР 10 травня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГНЕДЕНКО Іван Тарасович, 1910 р.н., уродженець с.Гнилець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гнилець. Військовослужбовець. ВТ 80 гв. стр. дивізії засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 9 жовтня 1959 р. ВТ Прикарпат. ВО.

ГОЛЕГА Іван Дмитрович, 1913 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОЛІК Дмитро Тимофійович, 1901 р.н., уродженець с.Мурзинці Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мурзинці. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ГОЛІЧЕНКО Григорій Радіонович, 1891 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Бугалтер кооспілки в м.Колпашовка, Тюменської обл. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 1 листопада 1962 р. Черкаським облсудом.

ГОЛОВА Ілько Дмитрович, 1897 р.н., уродженець с.Сільце Подгаєцького повіту Галичини, українець, б/п. Проживав у с.Мизинівка Звенигородського р-ну. Кравець-кустар. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 жовтня 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОЛОВКО Роман Іванович, 1897 р.н., уродженець с.Краменставці Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с.Мазинівка Звенигородського р-ну. Тесля житлов. кооперації. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОЛУБ Федот Клементійович, 1894 р.н., уродженець с.Шевченкове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шевченкове. Працював у колгоспі на різних роботах. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОМЕНЮК Іван Лук'янович, 1876 р.н., уродженець с.Водяники Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Водяники. Одноосібник. ОН ДПУ УРСР 10 травня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОНЧАР Олександр Левкович, 1877 р.н., уродженець с.Софіївка Звенигородвського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Софіївка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 вересня 1956 р. ВТ КВО.

ГОНЧАРЕНКО Михайло Антонович, 1899 р.н., уродженець с.Ганжаловка Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Конюх в сільгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ГОРОБЕЦЬ Андріан Григорович, 1900 р.н., уродженець с.Михайлівка Звенигородвського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Михайлівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 квітня 1933 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГРИБ Григорій Антонович, 1881 р.н., уродженець с.Княже Звенигородвського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Княже. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 6 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГРИБ Іларіон Васильович, 1866 р.н., уродженець с.Княже Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Княже. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

ГРИБ Мефодій Євдокимович, 1904 р.н., уродженець с.Княже Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Княже. Одноосібник. ОН ДПУ УРСР 27 квітня 1933 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГРИГОРЕНКО (Горовенко) Григорій Дмитрович, 1898 р.н., уродженець с.Юрківка, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГРИШКО Сергій Сафонович, 1891 р.н., уродженець с.Лосинець Томашевського повіту, українець, б/п. Проживав у с.Ризине. Вчитель. ОН НКВС СРСР 5 вересня 1942 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 29 серпня 1958 р.

ГРИЩЕНКО Данило Йосипович, 1898 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Бухгалтер у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

ГРОГУЛЕНКО Матвій Панасович, 1904 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

ГРОДЗИНСЬКИЙ Семен Іванович, 1890 р.н., уродженець с.Гнилець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Вчитель у медшколі. ОН НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГУЗІЙ Євгенія Яківна, 1920 р.н., уродженка с.Розсоховатка Катеринопільського р-ну, українка, б/п. Проживала у м.Ватутіно Звенигородського р-ну. Не працювала. Київським облсудом 27 лютого 1953 р. засуджена до 25 р. ВТТ. Реабілітована 16 червня 1989 р. ВС СРСР.

ГУЛЯР Василь Антонович, 1884 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГУПАЛО Михайло Панасович, 1900 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ГУТШТЕЙН Семен Олександрович, 1888 р.н., уродженець с.Михайлівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Михайлівка. Селянин. ОН ДПУ УРСР 21 серпня 1932 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 7 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДАНИЛЬЧЕНКО Артем Артемович, 1887 р.н., уродженець с.Моринці Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Моринці. Вчитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ДАЦ Андрон Іванович, 1896 р.н., уродженець с.Стеціівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Стеціівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 18 березня 1968 р. Черкаським облсудом.

ДАЦКО Михайло Семенович, 1892 р.н., уродженець с.Шевченкове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шевченкове. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДЕМЕРЛІЙ Логвин Мартинович, 1901 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

ДЕМЧУК Антін Артемович, 1890 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Одноосібник. ОН ДПУ УРСР 2 вересня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДЕМЧУК Петро Микитович, 1897 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Одноосібник. ОН ДПУ УРСР 2 вересня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДЕМЧУК Самуїл Іванович, 1901 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ДЕРЕВЯНКО Василь Феоктистович, 1889 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ДЕРКАЧ Іван Андрійович, 1897 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Колгоспник. ОН ДПУ УРСР 27 квітня 1933 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

ДЕРКАЧ Леонід Давидович, 1927 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Колгоспник. ВТ в/ч 19295 22 жовтня 1949 р. засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований 11 травня 1988 р. ВС СРСР.

ДЕХТЯР Іван Миколайович, 1893 р.н., уродженець с.Гусакове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гусакове. Конюх у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДЕХТЯР Сава Миколайович, 1891 р.н., уродженець с.Гусакове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гусакове. Конюх у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДЖУГАН Самійло Васильович, 1896 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ДЗЮНЬ Степан Архипович, 1894 р.н., уродженець с.Ступичне Шполянського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Бригадир на Товкмацькому заготпункті. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ДИШЛЕВИЙ Федот Ількович, 1896 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ДОВГАЛЕНКО Кіндрат Федосійович, 1895 р.н., уродженець с.Озірна Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Скаліватка. Робітник на кар'єрі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДОВГАЛЕНКО Павло Олексійович, 1910 р.н., уродженець с.Озірна Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Озірна. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 березня 1966 р. Черкаським облсудом.

ДОВГАНЬ Гаврило Назарович, 1900 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Голова колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

ДОРОШЕНКО Дмитро Григорович, 1889 р.н., уродженець с.Мілків кол. Мостиського повіту, Галиція, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Швець-кустар. ОН НКВС СРСР 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДРЕНЬ Тихін Іванович, 1868 р.н., уродженець с.Скаліватка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Скаліватка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ДУБОВИЙ Роман Тимофійович, 1901 р.н., уродженець с.Скаліватка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Скаліватка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

ДУДНИК Іван Федотович, 1905 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ДУДНИК Кіндрат Павлович, 1879 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ДУДНИК Федір Максимович, 1887 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ДУМА Яків Степанович, 1882 р.н., уродженець с.Софіївка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Софіївка. Їздовий у ліспромгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 вересня 1956 р. ВТ КВО.

ДЯЧЕНКО Антін Миколайович, 1897 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

ДЯЧЕНКО Кузьма Павлович, 1898 р.н., уродженець с.Павлівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Павлівка. Селянин. ОН ДПУ УРСР 21 серпня 1932 р. засуджений до 3 р. умовно. Реабілітований 7 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДЯЧЕНКО Петро Євсейович, 1901 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Селянин-одноосібник. ОН ДПУ УРСР 4 вересня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 25 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

ДЯЧЕНКО Петро Євсейович, 1901 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Вагар на млині. ОН ДПУ УРСР 2 вересня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДЯЧЕНКО Прокіп Каленикович, 1892 р.н., уродженець с.Шевченкове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шевченкове. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 24 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 березня 1989 р. Черкаським облсудом.

ДЯЧЕНКО Юрій Меркурійович, 1883 р.н., уродженець с.Моринці Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Моринці. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЄРЦ Вільгельм Карлович, 1894 р.н., уродженець колонії Бубно Барановського р-ну Житомирської обл., німець, б/п. Проживав у с.Мурзинці Звенигородського р-ну. Візник лісу в Звенигородському лісництві. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЖАРЧИНСЬКИЙ Гвідон Йосипович, 1903 р.н., уродженець с.Яблонівка Барановського р-ну Житомирської обл., поляк, б/п. Проживав у с.Козацьке. Слюсар в Шполянській лісодільниці. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЖУГАН Петро Тихонович, 1893 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Бухгалтер електростанції. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЖУГАН Тимофій Юрійович, 1909 р.н., уродженець с.Будище Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Будище. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 31 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАДОРОЖНИЙ Петро Пимонович, 1894 р.н., уродженець с.Воронівка Київської обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Фотограф. ОН НКВС СРСР 11 квітня 1942 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 29 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАКЛУННИЙ Степан Пантелеймонович, уродженець с.Мизинівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мизинівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАКУТНИЙ Іван Нестерович, 1902 р.н., уродженець с.Чичиркозівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чичиркозівка. Колгоспник. Київським облсудом 20 січня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 19 жовтня 1960 р. ВС УРСР.

ЗАЛИВАКІН Іван Федотович, 1888 р.н., уродженець с.Бутурліно Воронежської обл. українець, б/п. Проживав у с.Ризине Звенигородського р-ну. Лісничий Пехівського лісництва. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАХАРЧЕНКО Аврам Кирилович, 1897 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Працював на шахті №18 в Снежнянському р-ні. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

ЗАХАРЧЕНКО Олексій Григорович, 1900 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Зав. колгоспною пасікою. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

ЗАХАРЧЕНКО Павло Якимович, 1897 р.н., уродженець с.Чемериське Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чемериське. Рахівник у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАХАРЧЕНКО Трохим Харитонович, 1897 р.н., уродженець с.Чемериське Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чемериське. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗЕЛІНСЬКИЙ Володимир Георгійович, 1896 р.н., уродженець с.Сигизівка Полянського р-ну Київської обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Черговий на залізничній ст. Звенигородка. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 вересня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЗЕЛІНСЬКИЙ Володимир Іванович, 1896 р.н., уродженець с.Гнилець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Озірне Звенигородського р-ну. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗИМА Іван Назарович, 1903 р.н., уродженець м.Христинівка Черкаської обл., українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1939 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ІВАНЧЕНКО Григорій Дмитрович, 1891 р.н., уродженець с.Гусакове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гусакове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ІЛЬЯШЕНКО Антон Якович, 1866 р.н., уродженець с.Зелена Діброва Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Священнослужитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ІЩЕНКО Мефодій Порфирійович, 1900 р.н., уродженець с.Ст. Буда Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Ст. Буда. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ІЩЕНКО Харлампій Васильович, 1901 р.н., уродженець с.Рижанівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Рижанівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

КАБАННИК Сергій Авдійович, 1899 р.н., уродженець с.Гусакове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гусакове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до (данних немає). Реабілітований 18 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

КАБАНЯЧИЙ Григорій Михайлович, 1874 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шевченкове. Десятник. ОН НКВС СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений розстрілу. Реабілітований 16 червня 1959 р. ВС УРСР.

КАБАНЯЧИЙ Дмитро Макарович, 1900 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Селянин. ОН ДПУ УРСР 21 серпня 1932 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 7 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАБАНЯЧИЙ Дмитро Макарович, 1900 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Тесля на шахті "Жовтень". Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 жовтня 193_ р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАВЧИНСЬКИЙ Едуард Станіславович, 1893 р.н., уродженець с.Антосино, Польща, поляк, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Заготівельник. ОН НКВС СРСР 7 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАВЧИНСЬКИЙ Сигизмунд Станіславович, 1903 р.н., уродженець с.Небелівка Повисоцького р-ну Кіровоградської обл., поляк, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Рахівник на Червонянському млині. ОН НКВС СРСР 7 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 березня 1960 р. ВТ КВО.

КАЛЮЖНИЙ Іван Васильович, 1906 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

КАЛЮЖНИЙ Максим Пилипович, 1892 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

КАЛЮЖНИЙ Мусій Федорович, 1898 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

КАЛЮЖНИЙ Олександр Кіндратович, 1899 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Обліковець у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

КАЛЮЖНИЙ Павло Матвійович, 1901 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

КАЛЮЖНИЙ Сергій Остапович, 1897 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Ветсанітар у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

КАЛЮЖНИЙ Степан Пилипович, 1896 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

КАЛЮЖНИЙ Яків Матвійович, 1905 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Бригадир у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

КАТАШЕВ Василь Михайлович, 1878 р.н., уродженець кол. Володимирської губернії, росіянин, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Вчитель. ОН ДПУ УРСР 12 березня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 25 січня 1973 р. Черкаським облсудом.

КАЧУР Іван Макарович, 1888 р.н., уродженець с.Кайтанівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Скаліватка Звенигородського р-ну. ОН НКВС УРСР 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 вересня 1957 р. Черкаським облсудом.

КАЧУРА Петро Микитович, 1904 р.н., уродженець с.Княже Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Княже. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

КАЮК Яким Федорович, 1901 р.н., уродженець с.Рижанівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Рижанівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

КВАШЕНКО Гиля Іов (Гива) Андрійович, 1894 р.н., уродженець с.Скаліватка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Скаліватка. Завгосп у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

КИБЗУН Микола Федотович, уродженець с.Журжинці Лисянського р-ну, українець, член ВЛКСМ. Проживав у м.Ватутіно. Військовослужбовець. ВТ в/ч 30636 25 серпня 1952 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 вересня 1953 р. ВС СРСР.

КИСЛИЧЕНКО Іван Юхимович, 1889 р.н., уродженець с.Шевченкове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шевченкове. Вчитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

КИСЛООКИЙ Кузьма Андронович, 1903 р.н., уродженець с.Гусакове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гусакове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

КЛИМЕНКО Василь Євменович, 1900 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Селянин. ОН ДПУ УРСР 21 серпня 1932 р. засуджений до 3 р. умовно. Реабілітований 7 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КЛИМЕНКО Данило Описимович, 1888 р.н., уродженець с.Боровикове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Боровикове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

КЛОПОТЕНКО Микита Сергійович, 1898 р.н., уродженець с.Скаліватка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Скаліватка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

КЛОПОТЕНКО Порфирій Макарович, 1890 р.н., уродженець с.Скаліватка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Скаліватка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОБКО Микола Іванович, 1902 р.н., уродженець с.Іванівка Дніпропетровської обл., українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Вчитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОВАЛЕВСЬКИЙ Петро Миколайович, 1881 р.н., уродженець м.Умань, поляк, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Бугалтер на Звенигородському плодокомбінаті. ОН НКВС СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОВАЛЕНКО Ульян Лук'янович, 1901 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОВАЛЬ Гафія Андріївна, 1890 р.н., уродженка с.Брагинці Чернігівської обл., українка, б/п. Проживала у м.Ватутіно. Не працювала. Київським облсудом 27 лютого 1953 р. засуджена до 25 р. ВТТ. Реабілітована 16 червня 1989 р. ВС УРСР.

КОВАЛЬСЬКИЙ Вацлав Олександрович, 1902 р.н., уродженець с.Сувалки Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у с.Шевченкове Звенигородського р-ну. Слюсар у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

КОВЕНЄВ Адам Пилипович, 1887 р.н., уродженець м.Кишинів (Молдова), українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Службовець. ОН НКВС СРСР 18 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 жовтня 1959 р. ВТ КВО.

КОВТУН Роман Нифонович, 1881 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Чорнороб на шахті "Октябрина". Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЖУШКО Григорій Ількович, 1894 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Бригадир у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

КОЗИК Іван Якович, 1901 р.н., уродженець с.Вільховець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вільховець. Робітник на цукрозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 квітня 1963 р. Черкаським облсудом.

КОЗІЙ Онисим Прокопович, 1896 р.н., уродженець с.Скаліватка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Скаліватка. Хлібороб. ОН ДПУ УРСР 21 лютого 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЗІЙ Сергій Михайлович, 1898 р.н., уродженець с.Скаліватка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Скаліватка. Робітник на "Заготскот". Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

КОЛЕСНИК-МАЯ Яків Федорович, 1890 р.н., уродженець с.Чемериське Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чемериське. Директор школи. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОЛЕСНІЧЕНКО Микола Артемович, 1896 р.н., уродженець х.Коколово Новоукраїнського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Агроном в райземвідділі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1960 р. Черкаським облсудом.

КОМАРСЬКИЙ Михайло Андрійович, 1888 р.н., уродженець с.Бабчинці Чорновецького р-ну Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Юрисконсульт. ОН НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 січня 1958 р. ВС СРСР.

КОМИЗ Іван Никифорович, 1886 р.н., уродженець с.В. Годомці Бердиченського р-ну Житомирської обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Касир в аптеці. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОМІРЕНКО Іван Сергійович, 1899 р.н., уродженець с.Водяники Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Водяники. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОМІРЕНКО Федір Опанасович, 1886 р.н., уродженець с.Рижанівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Рижанівка. Сторож у школі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОМПАНІЄНКО Тит Якович, 1901 р.н., уродженець с.Моринці Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Моринці. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОНОНЕНКО Григорій Маркович, 1901 р.н., уродженець с.Моринці Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Моринці. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОНОНЧУК Іларіон Сидорович, 1891 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Селянин-одноосібник. Колегією ДПУ УРСР 25 квітня 1930 р. засуджений до 5 р. заслання. Реабілітований 10 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОРБУТОВИЧ Гнат Домінкович, 1896 р.н., уродженець с.Морозівка Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Перукар. ОН НКВС СРСР 7 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОРНИЧ Михайло Воніфатійович, 1882 р.н., уродженець м.Кам'янець-Подільський Хмельницької обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОРОЛЬ Онисим Семенович, 1898 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОРОЛЬ Онисим Семенович, 1899 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Не працював. ОН ДПУ УРСР 6 травня 1933 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОСОЙ Ілько Іванович, 1904 р.н., уродженець с.Вотилівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Шофер у "Сільгосппостачі". Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 грудня 1958 р.

КОТЕНКО Деонісій Єфремович, 1895 р.н., уродженець с.Журжинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Вчитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОТЕНКО Семен Миронович, 1893 р.н., уродженець с.Гусакове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гусакове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

КОТЕНКО Юхим Миронович, 1890 р.н., уродженець с.Гусакове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гусакове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 січня 1989 р. Черкаським облсудом.

КОЦЮБЕНКО Антон Савович, 1881 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОЦЮБИНСЬКИЙ Володимир Титович, 1895 р.н., уродженець с.Жаб'янка Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЧЕГУРА Павло Антонович, 1889 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

КРАВЕЦЬ Андрон Титович, 1902 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Тесля. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРАВЕЦЬ Василь Архипович, 1880 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

КРАВЕЦЬ Федір Андрійович, 1882 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

КРАВЧЕНКО Євген Леонтійович, 1894 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

КРАВЧЕНКО Лук'ян Демидович, 1882 р.н., уродженець с.Кобиляки Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Кобиляки. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРАВЧЕНКО Петро Григорович, 1912 р.н., уродженець с.Будище Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шевченкове. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРАМАРЕНКО Іван Петрович, 1886 р.н., уродженець с.Водяники Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Сторож "Уманьторгу". Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

КРАМАРЕНКО Петро Петрович, 1878 р.н., уродженець с.Водяники Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Заготівельник "Харчоторгу". Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

КРАСИЛЬНИК Данило Михайлович, 1882 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

КРАСИЛЬНИК Яків Андрійович, 1899 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Збійник шахти "Октябрьская". Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРАСУЦЬКИЙ Дмитро Михайлович, 1891 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Теля. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

КРЕКОТЕНЬ Леонтій Фотійович, 1885 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Зав. їдальнею школи. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

КРЕКОТЕНЬ Порфирій Іванович, 1900 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Рахівник у лісництві. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

КРИВДА Михайло Якович, 1884 р.н., уродженець с.Водяники Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Водянки. Не працював. ОН ДПУ УРСР 1 грудня 1931 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований.

КРИЖНІЙ Григорій Терентійович, 1900 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРИЖНІЙ Олександр Терентійович, 1909 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Їздовий у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРИМСЬКИЙ Юхим Юхимович, 1872 р.н., уродженець м.Володимир-Волинський, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Викладач у профмехшколі. ОН ДПУ УРСР 13 лютого 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КСЕНЖУК Омелян Федорович, 1890 р.н., уродженець с.Мурзинці Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мурзинці. Машиніст на залізничній ст. Звенигородка. ОН НКВС СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 квітня 1953 р. ВТ КВО.

КУДІЄНКО Іван Гнатович, 1894 р.н., уродженець с.Гудзівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гудзівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

КУЛЬБАЧЕНКО Олександр Самсонович, 1905 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

КУЛЬПОВИЧ Вікентій Сигизмундович, 1894 р.н., уродженець Вайтлушки, Польща, литовець, б/п. Проживав у с.Вільховець Звенигородського р-ну. Бухгалтер на цукрозаводі. ОН НКВС СРСР 7 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУЛЬПОВИЧ Зіновій Едуардович, 1906 р.н., уродженець с.Вільховець Звенигородського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с.Вільховець. Бригадир у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 жовтня 1936 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 червня 1959 р. ВТ КВО.

КУЛЬПОВИЧ Ян Едуардович, 1915 р.н., уродженець с.Вільховець Звенигородського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с.Вільховець. Водій на маслозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 червня 1959 р. ВТ КВО.

КУРДУС Родіон Трохимович, 1887 р.н., уродженець с.Чижівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чижівка. Бригадир у Шевченківському лісництві. ОН НКВС СРСР 21 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 27 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

КУТНЕНКО Феодосій Якимович, 1905 р.н., уродженець с.Скаліватка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Скаліватка. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

КУЧЕР Василь Петрович, 1888 р.н., уродженець с.Кобиляки Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Кобиляки. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 листопада 1960 р. Черкаським облсудом.

КУЧЕРЯВИЙ Іван Опанасович, 1888 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Сторож у кооперації. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

КУЧЕРЯВИЙ Яків Федотович, 1890 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

КШЕМІНСЬКИЙ Вітольд Пилипович, 1893 р.н., уродженець с.Михайлівці Вінницької обл, поляк, б/п. Проживав у с.Моринці Звенигородського р-ну. Заготівельник у колгоспі. ОН НКВС СРСР 4 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛАВРЕНЮК Іван Васильович, 1895 р.н., уродженець с.Красностав Вінницької обл, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Викладач у с/г технікумі. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 19 лютого 1960 р. ВТ КВО.

ЛАВРІНЕНКО Олексій Андрійович, 1890 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Бригадир у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

ЛАВРІНЕНКО Степан Онуфрійович, 1900 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Колгоспник. ВТ Київського гарнізону 17 січня 1941 р. засуджений до 15 р. ВТТ. Реабілітований 18 серпня 1966 р. ВС СРСР.

ЛАВРІЧЕНКО Андрій Васильович, 1884 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛАГОДА Іван Зиновійович, 1888 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Майстер Козацького лісництва. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЛАГОДА Лука Ульянович, 1886 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЛАГОДА Митрофан Зиновійович, 1885 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. ОН ДПУ УРСР 30 березня 1933 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 10 жовтня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛАНГЕЙ Бениціон Шимонович, 1906 р.н., уродженець с.Вільшанка Київської обл., єврей, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Продавець в універмазі. ОН НКВС СРСР 29 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 25 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛАХНО Меркурій Олександрович, 1885 р.н., уродженець с.Майданівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Робітник у Шевченківському лісництві. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛЕВЧЕНКО Федір Максимович, 1896 р.н., уродженець с.Чемериське Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чемериське. Слюсар у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛЕГЕНЬКИЙ Прохір Маркович, 1879 р.н., уродженець с.Вільховець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вільховець. Робітник на вузькоколійці. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛЕГУШ Сергій Васильович, 1898 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Голова колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЛЕХКАРЬ Григорій Іванович, 1899 р.н., уродженець с.Римник Дрогобичської обл., українець, б/п. Проживав у с.Моринці. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 4 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛИВИЦЬКИЙ Йосип Михайлович, 1901 р.н., уродженець с.Новоставка Одеської обл., поляк, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював в Укоопкнига, на момент арешту не працював. ОН НКВС СРСР 19 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 листопада 1959 р. ВТ КВО.

ЛИСОГОР Зіновій Федорович, 1897 р.н., уродженець с.Стебне Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Стебне. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 червня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЛИСОКОНЬ Іван Опуфрійович, 1897 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

ЛИТВИН Іван Прокопович, 1898 р.н., уродженець м.Закомари (Галичина), українець, б/п. Проживав у с.Рижанівка Звенигородського р-ну. Тесля у колгоспі. ОН НКВС СРСР 19 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛИТВИНЕНКО Григорій Іванович, 1885 р.н., уродженець с.Москаленки Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка Звенигородського р-ну. Грабар на шахті. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЛИТВИНЕНКО Данило Степанович, 1884 р.н., уродженець с.Ярошівка Полтавської обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Касир на плодозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛИЧЕНКО Михайло Кузьмович, 1905 р.н., уродженець с.Скаліватка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Скаливатка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 вересня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛІНЧЕВСЬКИЙ Данило Михайлович, 1895 р.н., уродженець с.Стебне Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював у райспоживспілці. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 серпня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЛІСОВИЙ Маркіян Семенович, 1890 р.н., уродженець с.Гнилець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гнилець. Працював у колгоспі ім. Косіора. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛІСОВИЙ Сила Купріянович, 1897 р.н., уродженець с.Гнилець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гнилець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 грудня 1966 р. Черкаським облсудом.

ЛОЗИНСЬКИЙ Йосип Сергійович, 1901 р.н., уродженець с.Гнилець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гнилець. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 16 травня 1965 р. Черкаським облсудом.

ЛОМАНИЙ Сергій Дмитрович, 1885 р.н., уродженець с.Рижанівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Рижанівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЛОРИНЕЦЬ Михайло Семенович, 1888 р.н., уродженець с.Зелена Діброва Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Чорнороб на пивзаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛОСЬ Денис Миколайович, 1902 р.н., уродженець с.Ямпіль Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Касир на міськстанції ТЕК. ОН НКВС СРСР 27 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 травня 1964 р. ВТ КВО.

ЛОЦМАН Борис Олексійович, 1901 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЛУКЕТ Теодор Іванович, 1901 р.н., уродженець с.Капітанівка Новомиргородського р-ну Кіровоградської обл., латиш, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Робітник в товаристві сліпих. ОН НКВС СРСР 8 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1959 р. ВТ КВО.

ЛЬВОВИЧ Олександр Петрович, 1898 р.н., уродженець с.Дрездки Волинської обл., українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Вчитель у сільській школі. ОН НКВС СРСР 10 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 жовтня 1957 р. ВТ Приб. ВО.

ЛЮБЧАНСЬКИЙ Іван Андрійович, 1900 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Бухгалтер в артілі. ОН НКВС СРСР 16 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 квітня 1959 р. ВТ КВО.

ЛЯПУН Максим Матвійович, 1890 р.н., уродженець с.Гудзівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гудзівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЛЯХОВЕЦЬКИЙ Павло Хомович, 1901 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Їздовий у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛЯХОВЕЦЬКИЙ Павло Хомович, 1901 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Селянин. ОН ДПУ УРСР 28 січня 1932 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 7 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛЯЧИНСЬКИЙ Казимір Адамович, 1902 р.н., уродженець м.Звенигородка, поляк, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Завгосп у піонертаборі. ОН НКВС СРСР 19 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 червня 1958 р. ВС СРСР.

ЛЯЧИНСЬКИЙ Станіслав Адамович, 1904 р.н., уродженець м.Звенигородка, поляк, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Касир у школі водіїв. ОН НКВС СРСР 16 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 квітня 1959 р. ВТ КВО.

МАДИБУРА Пилип Васильович, 1892 р.н., уродженець Польщі, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Лікар. ОН НКВС СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 грудня 1957 р. ВС УРСР.

МАЗУРЕНКО Володимир Савович, 1920 р.н., уродженець с.Чеснопіль Тальнівського р-ну Черкаської обл., українець, б/п. Проживав у с.Шевченкове. Вчитель у школі. ВТ КВО 8 жовтня 1952 р. засуджений до 25 р. ВТТ. Реабілітований 13 листопада 1963 р. ВС СРСР.

МАЗУРЕНКО Олександр Костянтинович, 1902 р.н., уродженець с.Чемериське Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чемериське. Секретар сільради. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 серпня 1962 р. Черкаським облсудом.

МАЙБОРОДА Федір Якович, 1883 р.н., уродженець с.Стебне Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Стебне. Рахівник на нафтобазі ст. Звенигородка. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

МАЛИЦЬКИЙ Петро Андрійович, 1894 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Десятник у лісництві. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

МАРГУЛІС Яків Пінхесович, 1922 р.н., уродженець м.Звенигородка, єврей, б/п. Проживав у м.Київ. Військовослужбовець. ВТ Півн. Кавказ. ВО 13 червня 1944 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Півн. Кавказ. ВО.

МАРКС Юлій Самійлович, 1889 р.н., уродженець м.Тульчин Вінницької обл., німець, б/п. Проживав у с.Ризино (х. Софіївка). Мехтехнік у Пехівському лісництві. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

МАРТИНЕНКО Прокіп Павлович, 1884 р.н., уродженець с.Юрківка, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

МАРЧЕНКО Петро Денисович, 1901 р.н., уродженець с.Линове Талалаївського р-ну Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Збирач утильсировини. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1935 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

МАРЧЕНКО Прокіп Давидович, 1900 р.н., уродженець с.Озірне Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Озірне. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 березня 1966 р. Черкаським облсудом.

МАРЧЕНКО Яків Андрійович, 1889 р.н., уродженець с.Шевченкове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шевченкове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 березня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 серпня 1965 р. Черкаським облсудом.

МАСИЧ Онисим Васильович, 1875 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАТВІЄНКО Євген Тимофійович, 1882 р.н., уродженець с.Богачівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богачівка. Робітник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у листопаді 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАТВІЄНКО Кузьма Петрович, 1897 р.н., уродженець с.Богачівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богачівка-Коваль у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у листопаді 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАТВІЄНКО Олександр Тимофійович, 1884 р.н., уродженець с.Богачівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богачівка. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 грудня 1988 р. Черкаським облсудом.

МАТВІЄНКО Пилип Петрович, 1899 р.н., уродженець с.Богачівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богачівка. Рахівник у колгоспі с.Петраківка Катеринопільського р-ну. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в листопаді 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАТУЛА Дем'ян Воніфатійович, 1898 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Завгосп у райлікарні. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 грудня 1959 р. Черкаським облсудом.

МАТУЛА Іван Єфремович, 1909 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Слюсар на Шполянській лісодільниці. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований в 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАТУЛА Сава Назарович, 1903 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Робітник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

МАТУЛА Юхим Андрійович, 1898 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Робітник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

МАЦЮК Лука Євдокимович, 1905 р.н., уродженець с.Рижанівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Рижанівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1959 р. Черкаським облсудом.

МЕДУШЕВСЬКИЙ Броніслав Олександрович, 1878 р.н., уродженець м.Двинськ, поляк, б/п. Проживав у с.Вільховець Звенигородського р-ну. Різнороб на цукрозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 жовтня 1936 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 червня 1959 р. ВТ КВО.

МЕЛЕННИЙ Григорій Семенович, 1898 р.н., уродженець с.Вільховець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вільховець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МЕЛЬНИК Василь Прокопович, 1889 р.н., уродженець с.Демшин Кам'янець-Подільського р-ну Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Робітник на маслозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МЕЛЬНИК Іван Мартинович, 1900 р.н., уродженець с.Гнилець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гнилець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

МЕЛЬНИЧЕНКО Андріан Іванович, 1892 р.н., уродженець с.Мурзинці Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Рахівник у конторі Укрзаготплодоовоч. Трійкою

УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

МЕРВА Антон Трифонович, 1897 р.н., уродженець с.Гнилець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гнилець. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 16 травня 1965 р. Черкаським облсудом.

МЕХТОДІЄНКО Кирило Юрійович, 1899 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Лісоруб у Вільховецькому лісництві. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

МЕХТОДІЄНКО Мусій Васильович, 1907 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

МЕЩЕНКО Єлисей Арсенійович, 1911 р.н., уродженець с.Рижанівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Рижанівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

МЕЩЕНКО Іван Арсенійович, 1909 р.н., уродженець с.Рижанівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Рижанівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

МИЗЕЦЬКИЙ Леонід Вікторович, 1882 р.н., уродженець с.Ромашки Б. Церківського р-ну Київської обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Священник. Колегією ДПУ УРСР 6 лютого 1930 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МИЛОКОСТИН Трохим Іванович, 1894 р.н., уродженець с.Моринці Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Моринці. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

МИРГОРОДСЬКИЙ Василь Іванович, 1897 р.н., уродженець с.Шевченкове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шевченкове. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 квітня 1937 р. засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований 31 серпня 1989 р. Черкаським облсудом.

МИРОНЕНКО Олександр Михайлович, 1892 р.н., уродженець с.Стецівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Стецівка. Конюх на залізн. ст. Помошна Кіровоградської обл. ОН ДПУ УРСР 20 серпня 1931 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МИРОНЮК Хома Федорович, 1892 р.н., уродженець Румунії, українець, б/п. Проживав у с.Моринці. Приймальник на цукрозаводі у с.Почапинці. ОН НКВС СРСР 28 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 2 липня 1959 р. Черкаським облсудом.

МИХАЙЛЕВСЬКА Софія Станіславівна, 1905 р.н., уродженка с.Хижинці Лисянського р-ну, полька, б/п. Проживала в м.Звенигородка. Друкарка у міськраді. ОН НКВС СРСР 19 січня 1938 р. засуджена до розстрілу. Реабілітована 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МИХАЙЛЮК Андрій Павлович, 1901 р.н., уродженець с.Чемериське Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чемериське. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 листопада 1962 р. Черкаським облсудом.

МИШЕВСЬКИЙ Порфирій Олексійович, 1879 р.н., уродженець с.Кирнички Одеської обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МОЙСА Петро Кузьмович, 1902 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. ДПУ УРСР 30 квітня 1933 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 8 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МОРОЗ Федір Іванович, 1891 р.н., уродженець с.Княже Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Княже. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

МОРОЗЕНКО Мануїл Іванович, 1898 р.н., уродженець с.Гусакове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гусакове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

МОСКАЛЕНКО Климентій Полікарпович, 1893 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

МРУГА Леонтій Володимирович, 1896 р.н., уродженець с.Чичиркозівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чичиркозівка. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МУДРИЦЬКИЙ Іван Матвійович, 1894 р.н., уродженець с.Озірне Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Озірне. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 березня 1966 р. Черкаським облсудом.

МУРАВСЬКИЙ Пилип Леонтійович, 1884 р.н., уродженець с.Моринці Звенигородського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с.Моринці. Сторож ліспромгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

НАСТЕНКО Андрій Іванович, 1882 р.н., уродженець с.Будище Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Касир у конторі "Укрзаготплодоовоч". Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 2 липня 1959 р. Черкаським облсудом.

НЕВЕНГЛОВСЬКИЙ Болеслав Мечеславович, 1897 р.н., уродженець с.Вільшана Городищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Бухгалтер у поліклініці. ОН НКВС СРСР 7 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НЕВІДОМИЙ Володимир (без по-батьк.); 1927 р.н., уродженець с.Чичиркозівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чичиркозівка. Військовослужбовець. 18 травня 1948 р. ВТ в/ч 62920 засуджений до 10 р. ВТТ із поразкою в правах до 3 р. Реабілітований 23 лютого 1989 р. ВТ Білоруського ВО.

НЕДОТОПА Архип Пилипович, 1871 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до ВМП 28 березня 1938 р. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

НЕЧИПОРЕНКО Микита Іванович, 1880 р.н., уродженець с.Стеціївка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Стеціївка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

НЕЧИПОРЕНКО Сергій Фотійович, 1898 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. 30 квітня 1933 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 10 жовтня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НЕЧУХРАНИЙ Федір Прокопович, 1906 р.н., уродженець с.Майданівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Будище. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 31 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НИКОЛЕНКО Іван Іванович, 1898 р.н., уродженець с.Озірка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Озірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по.Київській обл. 10 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 березня 1966 р. Черкаським облсудом.

НИЧИПОРЕНКО Корній Кононович, 1903 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня Черкаським облсудом.

НОВАК Степан Григорович, 1877 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 31 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НОВИКОВ Анатолій Йосипович, 1899 р.н., уродженець с.Комарівка Хмельницької обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював у сільгосппостачі зав. складом. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

НОЛЬДЕ Євген Анатолійович, 1892 р.н., уродженець с.Дмитрівка Херсонської обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НОЛЬДЕ Микола Анатолійович, 1892 р.н., уродженець с.Миколаївка Херсонської обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював бухгалтером у Будинку хворої дитини. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 червня 1989 р. за згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОБЕДЗИНСЬКИЙ Леопольд Пантелеймонович, 1872 р.н., уродженець Польщі, поляк, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював сторожем у школі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 жовтня 1936 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 червня 1959 р. ВТ КВО.

ОВЧАРЕНКО Федір Прохорович, 1894 р.н., уродженець с.Моринці Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Моринці. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ОГНЄВИЙ Єфрем Єфремович, 1896 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ОГНЄВИЙ Семен Мефодійович, 1895 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ОГНЄВИЙ Семен Тимофійович, 1889 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ОГНЄВИЙ Яків Ількович, 1878 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Працював робітником у Козацькому лісництві. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ОГНІВЕНКО Іван Якович, 1901 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював робітником на цукрозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОЛЕХОВСЬКИЙ Леон Олександрович, 1886 р.н., уродженець м.Вінниця, поляк, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював зав. базою "Утильторгу". 26 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 лютого 1959 р. ВС СРСР.

ОНИКЄЄНКО Степан Трифопович, 1895 р.н., уродженець с.Рижанівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Рижанівка. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ОНОПРІЄНКО Павло Савович, 1892 р.н., уродженець с.Козацьке, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ОПОШНЯНСЬКИЙ Петро Григорович, 1899 р.н., уродженець с.Гнилець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гнилець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 грудня 1966 р. Черкаським облсудом.

ОРЛЄНКО Григорій Іванович, 1895 р.н., уродженець с.Вільховець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вільховець. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОРЛИК Яків Никифорович, 1888 р.н., уродженець с.Чичиркозівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чичиркозівка . Працював у радгоспі на різних роботах. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 18 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОСАДЧИЙ Макар Тарасович, 1892 р.н., уродженець с.Будище Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Будище. Працював робітником у сільгоспшколі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 14 серпня 1962 р. Черкаським облсудом.

ОСАДЧИЙ Микола Кирилович, 1888 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Працював бригадиром у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

ОСАДЧИЙ Полікарп Єфремович, 1907 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

ОСАУЛЕНКО Марко Максимович, 1891 р.н., уродженець с.Княжа Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Княжа. Працював ветсанітаром у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ОХРІМЕНКО Василь Васильович, 1896 р.н., уродженець с.Чемериське Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чемериське. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОХРІМЕНКО Петро Андрійович, 1898 р.н., уродженець с.Чемериське Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чемериське. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАНАСЕНКО Ілько Євтропович, 1893 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював завгоспом комунгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ПАНАСЕНКО Ксенія Тимофіївна, 1894 р.н., уродженка с.Вільховець Звенигородського р-ну, українка, б/п. Проживала у м.Звенигородка. Працювала робітницею в артілі. 27 лютого 1953 р. Київським облсудом засуджена до 25 р. ВТТ. Реабілітована 16 червня 1989 р. ВС УРСР.

ПАНАСЕНКО Петро Парамонович, 1887 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював діловодом ліспромгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПАНАСЕНКО Степан Кіндратович, 1885 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПЕРЕПИЛИЦЯ Макар Феодосійович, 1899 р.н., уродженець с.Озірна Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Озірна. Працював лісорубом у лісництві. Трійкою УНКВС по Київські обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 лютого 1958 р. Черкаським облсудом.

ПЕРЕПИЛИЦЯ Федір Феодосійович, 1895 р.н., уродженець с.Озірна Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Озірна. Колгоспник. ОН НКВС УРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до заслання у Казахстан. Реабілітований 20 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЕРЕСТЮК Михайло Семенович, 1900 р.н., уродженець с.Колодіївка Житомірської обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював бухгалтером на маслозаводі. Трійкою УНКВС по Київські обл. 27 серпня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПЕТРЕНКО Іван Семенович, 1894 р.н., уродженець с.Смільченці Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював пом. бухгалтера райсільпостачу. 1 грудня 1931 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 17 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПИЛИПЕНКО Яків Сидорович, 1889 р.н., уродженець с.Ризино (х. Софіївка) Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав на х.Софіївка. Лісоруб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 вересня 1956 р. ВТ КВО.

ПИНТАЛЬ Михайло Францович, 1891 р.н., уродженець м.Звенигородка, поляк, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював зав. майстернею МТС. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 7 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПИНТАЛЬ Петро Францович, 1902 р.н., уродженець м.Звенигородка, поляк, член ВПК/б/. Начальник штабу ОРРО КВФ. ОН НКВС СРСР 29 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 грудня 1956 р. ВС СРСР.

ПИСАНКА Харитон Мартинович, 1899 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

ПИСАНКО Михайло Силович, 1874 р.н., уродженець с.Стебне Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Стебне. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПІГІДА Василь Трифонович, 1898 р.н., уродженець с.Чемериське Звенигордського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чемериське. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПІДБЕРЕЖНИЙ Іван Васильович, 1900 р.н., уродженець с.Пединівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Пединівка. Робітник у лісництві. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПІНКАС Петро Федорович, 1897 р.н., уродженець с.Рижанівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Рижанівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня

1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЛАХОТНИК Антон Артемович, 1881 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Селянин. ОН ДПУ УРСР 27 квітня 1933 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 10 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЛАХОТНИК Михайло Артемович, 1897 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Працював у кооперації. ОН ДПУ УРСР 2 вересня 1930 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1989 р.

ПЛАХТІЄНКО Тимофій Степанович, 1891 р.н., уродженець с.Шубстави Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Вчитель у школі №3. Трійкою УНКВС по Київські обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПЛЕВАК Гаврило Степанович, 1894 р.н., уродженець с.Водяники Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Водяники. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київські обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

ПЛЕТЕНКО Єфрем Онисимович, 1888 р.н., уродженець с.Михайлівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Михайлівка. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОВСТЯНКО Олександр Максимович, 1895 р.н., уродженець с.Михайлівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Не працював. ВТ військ МВД Київської обл. 27 листопада 1946 р. засуджений до 20 р. ВТТ. Реабілітований 1 листопада 1955 р. ВТ КВО.

ПОГОРЕЦЬКИЙ Олександр Іванович, 1884 р.н., уродженець с.Лука-Борська Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 січня 1989 р. ВС УРСР.

ПОГРІБНИЙ Овсій Самсонович, 1898 р.н., уродженець с.Скаліватка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Скаліватка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київські обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПОДГРУЖНИЙ Іван Гервасійович, 1901 р.н., уродженець с.Пединівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Боровиково Звенигородського р-ну. Рахівник. ОН НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1961 р. ВТ КВО.

ПОДИЛІНА Ганна Андріївна, 1929 р.н., уродженка с.Ігорівське Смоленської обл., росіянка, б/п. Проживала у м.Ватутіне. Санітарка в поліклініці. Київським облсудом 27 лютого 1953 р. засуджена до 25 р. ВТТ. Реабілітована 16 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОДОПЛІЧКО Макар Євменович, 1877 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. ОН ДПУ УРСР 30 квітня 1933 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 10 січня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОДОПЛІЧКО Макар Євменович, 1877 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київські обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ПОЛЕШ Лаврентій Степанович, 1863 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОЛІШВАЙКО Василь Ларіонович, 1888 р.н., уродженець с.Водяники Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Водяники. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київські обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

ПОЛІЩУК Данило Данилович, 1891 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київські обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПОЛІЩУК Данило Семенович, 1894 р.н., уродженець с.Михайлівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Михайлівка. Колгоспник. ОН ДПУ УРСР 30 квітня 1933 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 10 жовтня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОЛІЩУК Нечипір Свиридович, 1896 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київські обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

ПОЛІЩУК Олександр Васильович, 1892 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київські обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПОЛІЩУК Панас Васильович, 1900 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київські обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПОЛІЩУК Петро Кононович, 1867 р.н., уродженець с.Стеціївка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав нелегально у с.Стеціївка. Священнослужитель. Трійкою УНКВС по Київські обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОМАЗАН Петро Сільвестрович, 1876 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Одноосібник. ОН ДПУ УРСР 25 квітня 1930 р. засуджений до 5 р. заслання. Реабілітований 31 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОНОМАРЕНКО Семен Петрович, 1897 р.н., уродженець с.Ст. Буда Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Ст. Буда. Селянин-одноосібник. ОН ДПУ УРСР 22 лютого 1931 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОНОМАРЕНКО Тимофій Іванович, 1888 р.н., уродженець с.Чемериське Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чемериське. Секретар сільради. Трійкою УНКВС по Київські обл. 14 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПОПОВИЧ Петро Єрмолайович, 1904 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Робітник. Трійкою УНКВС по Київські обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПОРЗУН Григорій Пилипович, 1922 р.н., уродженець с.Рижанівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Рижанівка. Учень СШ. ОН НКВС СРСР 5 грудня 1942 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОСТОЛЕНКО Костянтин Васильович, 1900 р.н., уродженець с.Богачівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богачівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київські обл. 3 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1989 р. Черкаським облсудом.

ПОШТАРЕНКО Родіон Сидорович, 1906 р.н., уродженець с.Озірне Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Озірне. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 березня 1966 р. Черкаським облсудом.

ПРИСЯЖНЮК Іван Прокопович, (дати немає), уродженець с.Рижанівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Рижанівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПРИТУЛА Василь Дропович, 1894 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ПРІХНО Василь Миколайович, 1894 р.н., уродженець с.Червона Слобода Черкаського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вільховець Звенигородського р-ну. Грабар на Вільховецькому цукрозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПРОСЕНЮК Микола Павлович, 1894 р.н., уродженець м.Кам'янець-Подільський Хмельницької обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Кресляр у комунгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПУХАЛЬСЬКИЙ Ананій Никонорович, 1896 р.н., уродженець с.Жаборище Житомирської обл., українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

РАДЗЕВИЧ Йосип Леонтійович, 1890 р.н., уродженець с.Малин Острожинського р-ну Рівненської обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Агроном у насінневій райлабораторії. ОН НКВС СРСР 16 грудня 1941 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 16 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РАЙКОВСЬКИЙ Мар'ян Денисович, 1894 р.н., уродженець с.Ялошив Барановського р-ну Житомирської обл., поляк, б/п. Проживав у с.Княже. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РАСПУТНІЙ Антон Іванович, 1890 р.н., уродженець с.Водяники Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Єрки Катеринопільського р-ну. Робітник у каменоломні. Трійкою УНКВС

по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

РАСПУТНІЙ Іван Степанович, 1899 р.н., уродженець с.Водяники Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Водяники. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

РАСПУТНІК Іван Гаврилович, 1885 р.н., уродженець с.Водяники Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Єрки Катеринопільського р-ну. Робітник у каменоломні. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

РЕНГАЧ Григорій Панасович, 1913 р.н., уродженець с.Гусакове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Без певного місця проживання. Робітник. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РЕУТ Леон Михайлович, 1891 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Секретар-касир у райст. ОН НКВС СРСР 3 жовтня 1936 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 серпня 1959 р. ВТ КВО.

РОМАНЕНКО Тетяна Іванівна, 1880 р.н., уродженка с.Стецівка Звенигородського р-ну, українка, б/п. Проживала у с.Стецівка. Домогосподарка. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 березня 1938 р. засуджена до розстрілу. Реабілітована 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РОМАНЧУК Дмитро Артемович, 1898 р.н., уродженець с.Чемериське Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чемериське. Їздовий у колгоспі. ОН НКВС СРСР 28 вересня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 16 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РОПОТИЛО Анатолій Іванович, 1901 р.н., уродженець с.Черповоди Уманського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Інструктор санстанції. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 жовтня 1936 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 червня 1958 р. ВТ КВО.

РУДЕНКО Данило Пилипович, 1900 р., уродженець с.Гусакове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гусакове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

РУДКОВСЬКИЙ Петро Іванович, 1879 р.н., уродженець с.Титариски Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Священнослужитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РУДНИЦЬКИЙ Антон Іванович, 1877 р.н., уродженець с.Городок Вінницької обл, поляк, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Робітник на млині. ОН НКВС СРСР 16 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 квітня 1959 р. ВТ КВО.

РУДЧЕНКО Михайло Миколайович, 1889 р.н., уродженець с.Гусакове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гусакове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1989 р. Черкаським облсудом.

РЯБОНЕНКО Леонтій Васильович, 1892 р.н., уродженець с.Гудзівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гудзівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

САВЧУК Варфоломій Кирилович, 1889 р.н., уродженець с.Янівка Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Тимчасово не працював. КОУ НКВС УРСР 12 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

САМБОР Борис Аврамович, 1883 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Бухгалтер у райлікарні. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

САМБОР Максим Аврамович, 1887 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

САМБОР Яків Михайлович, 1898 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Вчитель СШ. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

САМОЙЛЕНКО Іван Каленикович, 1897 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

САМОЙЛЕНКО Каленик Сидорович, 1893 р.н., уродженець с.Моринці Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Моринці. Бригадир будівельників у колгоспі. ОН НКВС СРСР 5

жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

САМОЙЛЕНКО Лука Каленикович, 1901 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

СВИНТУШЕВСЬКИЙ Чеслав Мартинович, 1900 р.н., уродженець с.Вільховець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вільховець. Зав. клубом. ОН ДПУ УРСР 27 квітня 1933 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 13 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЕРВАТИНСЬКИЙ Василь Йосипович, 1902 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

СЕРВАТИНСЬКИЙ Прокіп Васильович, 1888 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

СЕРЕЖКО Наум Антонович, 1889 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Не працював. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЕРЕЗВОН Роман Опифанович, 1892 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацькс. Коваль у колгоспі ім. І Травня. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СИНГАЙ Кирило Іович, 1883 р.н., уродженець с.Вільховець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вільховець. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СИТНИЦЬКИЙ Степан Степанович, 1889 р.н., уродженець с.Бурти Волинської обл., поляк, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Бугалтер райради. ОН НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 січня 1958 р. ВС УРСР.

СКРИПАЙ Нечипір Савович, 1885 р.н., уродженець с.Стецівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Стецівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 березня 1961 р. Черкаським облсудом.

СЛАБОШПИЦЬКИЙ Арсеній Володимирович, 1908 р.н., уродженець с.Мар'янівка Шполянського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Викладач у школі № 5. ОН МВС СРСР 11 квітня 1942 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Покарання замінено направленням у діючу армію. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЛИНЬКО Василь Єфремович, 1890 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЛИНЬКО Мусій Логвинович, 1881 р.н., Дібрівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЛОБОДЯНИК Сава Потапович, 1893 р.н., уродженець с.Шевченкове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Боровиково. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 26 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СНІСАР Степан Сергійович, 1878 р.н., уродженець с.Княже Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Княже. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

СНІТКО Панас Андрійович, 1898 р.н., уродженець с.Боровикове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Боровиково. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

СОВООКИЙ Венедикт Андрійович, 1887 р.н., уродженець с.Чичиркозівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чичиркозівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

СОВТЕНКО Іван Павлович, 1876 р.н., уродженець с.Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СОКОЛЕНКО-КЛЮК Володимир Францович, 1905 р.н., х.Київський Вороніжської обл., українець, б/п. Проживав у с.Гнилець Звенигородського р-ну. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 16 травня 1965 р. Черкаським облсудом.

СОЛОВЕЙ Василь Максимович, 1910 р.н., уродженець с.Михайлівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Михайлівка. Одноосібник. ОН НКВС ДПУ УРСР 9 січня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СОПИНСЬКИЙ Іван Сельвестрович, 1891 р.н., уродженець с.Рижанівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Рижанівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

СПАРТАК-СТРЕПАК Наум Антонович, 1913 р.н., уродженець м.Львів, українець, б/п. Проживав у с.Вільховець. Шофер Вільховського цукрозаводу. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТАНКЕВИЧ Станіслав Йосипович, 1890 р.н., уродженеуь м.Рига, поляк, б/п. Проживав у с.Вільховець Звенигородського р-ну. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 березня 1962 р. ВТ КВО.

СТЕЦЕНКО Андрій Ількович, 1901 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Робітник на залізниці. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТЕЦЕНКО Кіндрат Давидович, 1877 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

СТРИГУН Василиса Варфоломіївна, 1925 р.н., уродженка с.Кобринове Тальнівського р-ну, українка, б/п. Проживала у м.Ватутіне. Санітарка в аптеці. Київським облсудом 27 лютого 1953 р. засуджена до 25 р. ВТТ. Реабілітована 17 червня 1989 р. ВС УРСР.

СТРИМАКОВ Юрій Петрович, 1898 р.н., уродженець с.Ст. Буда Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Ст. Буда. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

СТРУК Артем Спиридонович, 1889 р.н., уродженець с.Стебне Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Стебне. Бригадир у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

СУПРУН Петро Семенович, 1895 р.н., уродженець с.Гайворон Кіровоградської обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював зав. сільгосппостачем. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

СУРЖКО Антон Якович, 1890 р.н., уродженець с.Гнилець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гнилець. Не працював. ОН ДПУ УРСР 19 березня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СУРМА Броніслав Іванович, 1889 р.н., уродженець с.Високо-Лелевськ, Польща, поляк, б/п. Проживав у с.Гусакове Звенигородського р-ну. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 9 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СУХОДОЛЬСЬКИЙ Степан Іванович, 1879 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Тесля райжитлоуправління. ОН НКВС СРСР 1 липня 1942 р. засуджений до 5 р. заслання. Реабілітований 25 травня 1963 р. Черкаським облсудом.

СЮКАЛО Іван Петрович, 1892 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

СЮКАЛО Фекла Платонівна, 1899 р.н., уродженка с.Козацьке Звенигородського р-ну, українка, б/п. Проживала у с.Козацьке. Не працювала. ОН НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітована 12 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЮКАЛО Юхим Михайлович, 1882 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ТАНЦЮРА Фокій Прокопович, 1888 р.н., уродженець с.Мизинівка Звенигородського р-ну. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТАРАН Андрій Семенович, 1894 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ТАРАН Петро Тарасович, 1893 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ТАРАНУХА Порфирій Овксентійович, 1887 р.н., уродженець с.Шевченкове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шевченкове. Рахівник сільпо. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ТАТІЄВСЬКИЙ Протасій Дорофійович, 1884 р.н., уродженець с.Чичиркозівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Робітник на сінопункті м.Шпола. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТЕЛІЖЕНКО Макар Калістратович, 1905 р.н., уродженець с.Гудзівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гудзівка. Селянин-одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

ТЕЛІЖЕНКО Марко Григорович, 1894 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ТЕРЕЩЕНКО Софія Мефодієвна, 1887 р.н., уродженка с.Попівка Звенигородського р-ну, українка, б/п. Проживала у м.Звенигородка. Зав. музеєм історії. ОН ДПУ УРСР засуджена до 3 р. заслання. Реабілітована 25 січня 1973 р. Черкаським облсудом.

ТЕРЕЩЕНКО Софія Мефодієвна, 1887 р.н., уродженка Попівка Звенигородського р-ну, українка, б/п. Проживала у м.Самарканд Уз. РСР. Вчителька. Київським облсудом 1 серпня 1935 р. засуджена до 3 р. ВТТ. Реабілітована 16 червня 1973 р. ВС РСР.

ТЕРЕЩЕНКО-МАРЧЕНКО Галина Мефодієвна, 1881 р.н., уродженка с.Попівка Звенигородського р-ну, українка, б/п. Проживала у м.Звенигородка. Зав. музеєм історії. Чернігівським облсудом 19 листопада 1935 р. засуджена до 2 р. ВТТ. Реабілітована 5 квітня 1973 р. ВС УРСР.

ТЕТІЄВСЬКИЙ Іван Іванович, 1876 р.н., уродженець с.Чичиркозівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чичиркозівка . Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТИМЧЕНКО Андрій Власович, 1892 р.н., уродженець с.Стеціівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Стеціівка. Бухгалтер в "Заготскот". ОН НКВС 18 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 жовтня 1959 р. ВС УРСР.

ТИТАРЕНКО Калістрат Євдокимович, 1898 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Робітник Почапинського цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ТИТАРЕНКО Павло Романович, 1879 р.н., уродженець с.Рижанівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Рижанівка. Колгоспник. ОН ДПУ СРСР 28 серпня 1931 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТИТАРЕНКО Павло Романович, 1879 р.н., уродженець с.Рижанівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Рижанівка. Швець. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТИХОНЕНКО Герасим Іванович, 1890 р.н., уродженець с.Богачівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богачівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ТИЩЕНКО Роман Тихонович, 1892 р.н., уродженець с.Озірна Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював у райкомунгоспі касиром-кладівником. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ТКАЧЕНКО Ганна Семенівна, 1901 р.н., уродженка м.Звенигородка, українка, б/п. Проживала в м.Звенигродка. Не працювала. Київським облсудом 27 лютого 1953 р. засуджена до 25 р. ВТТ. Реабілітована 16 червня 1989 р. ВС УРСР згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТКАЧЕНКО Іван Васильович, 1900 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Голова колгоспу ім. Сталіна. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня

1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ТКАЧЕНКО Павло Федорович, 1898 р.н., уродженець с.Озірне Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Озірне. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 березня 1966 р. Черкаським облсудом.

ТКАЧУК Клим Семенович, 1887 р.н., уродженець с.Ризино Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Ризино. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 27 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТОВСТИК Пилип Пилипович, 1889 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Працював у власному господарстві. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТОКОВИЙ Павло Миколайович, 1884 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 червня 1958 р. Черкаським облсудом.

ТОКОВИЙ Порфирій Миколайович, 1879 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 червня 1958 р. Черкаським облсудом.

ТРЕМБОВЕЦЬКИЙ Захар Прокопович, 1870 р.н., уродженець с.Неморож Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТРЕТЬЯК Макар Семенович, 1900 р.н., уродженець с.Богачівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богачівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 грудня 1958 р. Черкаськитм облсудом.

ТРИКАЛЕНКО Василь Самійлович, 1900 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, кандидат у члени ВКП/б/. Проживав у м.Звенигородка. Інспектор райвно. ОН ДПУ УРСР 27 лютого 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТРУТЕНКО Леонід Максимович, 1889 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював бухгалтером в "Укрзвготплодоовоч". Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ТУПЧІЄНКО Сава Євтухович, 1901 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Працював робітником маслозаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ТУРКОТ Сава Павлович, 1895 р.н., уродженець с.Водяники Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Водяники. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

УДОВИЧЕНКО Матвій Михайлович, 1884 р.н., уродженець с.Гадяч Полтавської обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював бухгалтером у комунгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

УСЕНКОЛ Леонід Онисимович, 1892 р.н., уродженець м.Городище Черкаської обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював рахівником пивзаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ФЕДОРЕНКО Мина Гнатович, 1888 р.н., уродженець с.Багачівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Багачівка. Селянин-одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ФЕДОРЕНКО Павло Євдокимович, 1904 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 серпня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ФЕДОРЕНКО Сергій Маркович, 1874 р.н., уродженець с.Багачівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Багачівка. Різнороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ФЕМЕНКО Іван Минович, 1892 р.н., уродженець м.Шпола, українець ,б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював агрономом. 19 грудня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 січня 1958 р. ВС УРСР.

ФЕСЕНКО Василь Романович, 1903 р.н., уродженець с.Моринці Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Моринці. Військовослужбовець. Рядовий. 26 серпня 1944 р. ВТ 41 стр. дивізії засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 5 березня 1968 р. ВТ ПК.

ФЕЩЕНКО Андрій Іванович, 1900 р.н., уродженець с.Неморож, Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Звенигородка. Працював директором Козацької СШ. ОН НКВС СРСР 11 квітня 1942 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 7 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

ХАРЧЕВНИЙ Василь Степанович, 1907 р.н., уродженець с.Водяники, Звенигородського р-ну, українець, безпартіний. Проживав у с.Водяники. Працював слюсарем у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ХАРЧЕНКО Василь Іванович, 1877 р.н., уродженець с.Козацьке, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ХАРЧЕННИЙ Яків Степанович, 1889 р.н., уродженець с.Мизинівка, Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мизинівка. Працював робітником на Юрківській шахті. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ХИМИЧ Максим Феодосійович, 1899 р.н., уродженець с.Хлипнівка, Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Закупівельник худоби. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня .1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ХОЛОМЕНЮК Яків Сидорович, 1891 р.н., уродженець с.Мизинівка, Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мизинівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 червня 1966 р. Черкаським облсудом.

ХОМЕНКО Андрій Софронович, 1902 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 вересня 1937 р засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 грудня 1964 р. Черкаським облсудом.

ЦИБУЛЬСЬКИЙ Іван Панасович, 1896 р.н., уродженець с.Чемериське Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чемериське. Працював бригадиром у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЦИБУЛЬСЬКИЙ Федір Ісакович, 1895 р.н., уродженець с.Чемериське Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чемериське. Працював теслею. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЦИМБАЛЮК Марко Амбросійович, 1894 р.н., уродженець м.Олександрівка Кіровоградської обл., українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Завідував ветлікарнею. 14 березня 1945 р. ВТ військ НКВС Київської обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 17 вересня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЧАЙКА Микола Васильович, 1920 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Військовослужбовець. ВТ 57 Армії 20 грудня 1942 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 серпня 1972 р. ВТ Півн. Кавказ. ВО.

ЧАЙКА Микола Пилипович, 1910 р.н., уродженець с.Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Козацьке. Колгоспник. 6 січня 1931 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 9 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧАЛОВСЬКИЙ Євмен Миколайович, 1902 р.н., уродженець с.Багачівка Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Багачівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЧЕРНЕНКО Сидір Семенович, 1892 р.н., уродженець с.Княжа Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Княжа. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЧЕРНИШЕНКО Овксентій Якимович, 1880 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Працював бригадиром у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЧЕРНИШЕНКО Степан Григорович, уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 серпня 1937 р.

засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 липня 1962 р. Черкаським облсудом.

ЧЛЕК Омелян Григорович, 1907 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЧМИР Василь Прокопович, 1888 р.н., уродженець с.Залізнячка Катеринопільського р-ну Черкаської обл., українець, б/п. Проживав у с.Скаліватка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЧОРНОВІЛ Олександр Мусійович, 1893 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 21 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧОРНОВОЛ Іван Іванович, 1896 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вільховець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЧОРНОВОЛ Іван Семенович, 1875 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

ЧОРНОВОЛ Йосип Петрович, 1900 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 беерезня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

ЧОРНОВОЛ Макар Петрович, 1896 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

ШБАЧКО Степан Іванович, 1890 р.н., уродженець м.Городище Черкаської обл. українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював майстром на маслозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ШВЕЦЬ Макар Лентійович, 1880 р.н., уродженець с.Рижанівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Рижанівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШВЕЦЬ Яків Демидович, 1894 р.н., уродженець с.Рижанівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Рижанівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 16 березня 1960 р. Черкаським облсудом.

ШЕВЧЕНКО Дорофій Іванович, 1892 р.н., уродженець с.Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Скаліватка Звенигородського р-ну. Чернець. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 31 липня 1937 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШЕЛУДЬКО (Желудько), 1892 р.н., уродженець с.Мурзинці Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ШЕЛУДЬКО Сергій Гнатович, 1896 р.н., уродженець с.Стецівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Стецівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1968 р. Черкаським облсудом.

ШЕЛУДЬКО Яків Гнатович, 1895 р.н., уродженець с.Стецівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Стецівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 квітня 1948 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ШЕНДЕР Михайло Іванович, 1905 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

ШЕРЕМЕТ Микола Іванович, 1882 р.н., уродженець с.Гудзівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гудзівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ШЕРСТЮК Ганна Андріївна, 1877 р.н., уродженка с.Скаліватка Звенигородського р-ну, українка, б/п. Проживала у с.Скаліватка. Домогосподарка. ОН ДПУ УРСР 21 березня 1930 р. засуджена до 3 р. заслання. Реабілітована 15 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШИМАНСЬКИЙ Михайло Павлович, 1883 р.н., уродженець с.Вільховець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вільховець. Викладач профмехшколи у м.Звенигородка. ОН

ДПУ СРСР 13 лютого 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШИНКАРЕНКО Петро Лаврентійович, 1893 р.н., уродженець с.Стецівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював у рай. відділенні Держбанку. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня Черкаським облсудом.

ШИРЖЕЦЬКИЙ Леонтій Григорович, 1870 р.н., уродженець с.Радомишль, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Не працював. ОН ДПУ УРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШКАБЕРДА Родіон Нестерович, 1867 р.н., уродженець с.Княже Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Княже. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ШКУРЕНКО Василь Гордійович, 1890 р.н., уродженець с.Скаліватка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Скаліватка. Табельник на шахті. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

ШКУРЕНКО Денис Петрович, 1898 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Статистик у промколгоспі с.Єрки. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 грудня 1959 р. Черкаським облсудом.

ШКУРЕНКО Михайло Петрович, 1896 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ШКУРЕНКО Юхим Васильович, 1895 р.н., уродженець с.Скаліватка Звенигородського р-ну, українець, безпатрійний. Проживав у с.Скаліватка. Колгоспник.Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ШЛЯХТА Сергій Петрович, 1897 р.н., уродженець с.Моринці Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Моринці. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ШЛЯХЕТКО Михайло Дем'янович, 1884 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Ченркаським облсудом.

ШЛЯХЕТКО Олексій Леонтійович, 1900 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл.3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ШЛЯХЕТКО Сергій Леонтійович, 1907 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ШЛЯХЕТКО Федір Дем'янович, 1881 р.н., уродженець с.Хлипнівка, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ШМАЙДЮК Костянтин Григорович, 1903 р.н., уродженець с.Рижанівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Рижанівка. Колгоспник. ОН ДПУ УРСР 12 вересня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШМІДТ Адам Іванович, 1909 р.н., уродженець с.Ландава Одеської обл., німець, б/п. Проживав у с.Чижівка. Візник на шахті № 10 Донбас. ОН НКВС СРСР 15 серпня 1942 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШПАЧЕНКО Захар Лаврентійович, 1900 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, член ВКП/б/. Проживав у м.Звенигородка. Працював фінагентом. ОН ДПУ УРСР 26 січня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 13 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШТАНЬКО Денис Іванович, 1904 р.н., уродженець с.Шевченкове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шевченкове. Колгоспник. Київським облсудом 4 червня 1937 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 27 лютого 1967 р. ВС УРСР.

ШТЕЛЬМАХ Ульян Романович, 1899 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював завгоспом на плодозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

ШТИЛОВ Валерій Павлович, 1928 р.н., уродженець с.Княжа Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Княжа. Робітник. ВТ ГСФГ 10 вересня 1947 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 27 серпня 1964 р. ВС СРСР.

ШТИЛУН Никодим Григорович, 1900 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Юрківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЩЕРБАК Василь Софронович, 1901 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

ЩЕРБАНЬ Захар Тимофійович, 1873 р.н., уродженець с.Багачівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Багачівка. Селянин-одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЩЕРБИНА Данило Омелянович, 1897 р.н., уродженець с.Смільчин Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Працював помічником завскладу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЩЕРБИНА Іван Варфоломійович, 1890 р.н., уродженець с.Стецівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Стецівка. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 липня 1968 р. Черкаським облсудом.

ЩЕРБИНА Яків Андрійович, 1899 р.н., уродженець с.Рижанівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Рижанівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЯКОВЕНКО Євтропій Петрович, 1901 р.н., уродженець с.Чижівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чижівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЯНИШЕВСЬКИЙ Іван Платонович, 1879 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Кустар. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЯНИШЕВСЬКИЙ Лука Іванович, 1908 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Звенигородка. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЯРОВЕНКО Антон Маркович, 1900 р.н., уродженець с.Попівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1957 р. ВТ КВО.

ЯРОВЕНКО Ничипір Філонович, 1872 р.н., уродженець с.Гудзівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гудзівка. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЯСИНСЬКИЙ Анастасій Казимирович, 1875 р.н., уродженець с.Хлипнівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЯСИНСЬКИЙ Йосип Казимирович, 1881 р.н., уродженець с.Хлипнівка, українець, б/п. Проживав у с.Хлипнівка. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 лютого 1989 р. Черкаським облсудом.

ЯЦЕНКО Максим Архипович, 1904 р.н., уродженець с.Гусакове Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гусакове. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЗОЛОТОНІСЬКИЙ РАЙОН

Районний центр	— м.Золотоноша
Кількість населення	— 48 561 (район), 28 375 (м.Золотоноша)
Територія	— 1,5 тис. кв. км.
Міст	— 1
Сільських поселень	— 60

АВРАМЕНКО Гордій Свиридович, 1886 р.н., уродженець с.Богдани, українець, б/п. Проживав у с.Богдани, Золотоніського р-ну. Хлібороб. Трійкою УНКВС 6 квітня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

АНДРІЄВСЬКИЙ Василь Семенович, 1872 р.н., уродженець с.Богодухівка Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 липня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

АНДРІЄВСЬКИЙ Олександр Володимирович, 1900 р.н., уродженець с.Дмитрівка, українець, б/п. Проживав у с.Дмитрівка Золотоніського р-ну. Колгоспник. Сесією спецколегії Полтавської обл. 31 березня 1938 р. засуджений до 6 р. ВТТ. Реабілітований 12 червня 1968 р. Пленумом ВС УРСР.

АНДРЮЩЕНКО Лазар Антонович, 1884 р.н., уродженець с.Матвіївка, українець, б/п. Проживав у с.Матвіївка Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС засуджений до 6 р. ВТТ. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

АРТЕМЕНКО Павло Андрійович, 1912 р.н., уродженець с.Богдани, українець, б/п. Проживав у с.Богдани Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1987 р. Черкаським облсудом.

АРТЕМЕНКО Павло Григорович, 1887 р.н., уродженець с.Зорівка, українець, б/п. Проживав с.Зорівка Золотоніського р-ну. Червоноармієць. ВТ 3 гв. Сталінградського Мех. корпусу 8 квітня 1944 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 травня 1989 р. ВТ КВО

АРТЮШЕНКО Павло Петрович, 1903 р.н., уродженець с.Мицалівка, українець, б/п. Проживав у с.Мицалівка Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 6 січня 1989 р.

АФЕНДИК Іван Прокопович, 1893 р.н., уродженець м.Золотоноша. українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Бухгалтер райспоживспілки. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1987 р. Черкаським облсудом.

БАДЕР Георгій Дем'янович, 1890 р.н., уродженець с.Богодухівка Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Службовець. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

БАЗИЛЕВСЬКИЙ Василь Васильович, 1894 р.н., уродженець с.Сазонівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Харків. Трійкою УНКВС 28 липня 1931 р. засуджений до 3 р. ВТТ умовно. Реабілітований 23 липня 1964 р. ВТ КВО.

БАЗИЛЕВСЬКИЙ Петро Семенович, 1891 р.н., уродженець с.Остапівка Оржицького р-ну. Полтавської обл., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Сільрада, інструктор. ОН СК ДПУ УРСР 5 лютого 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілтований 31 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАКУМ Юхим Михайлович, 1894 р.н., уродженець с.Домантово Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дмитрівка Золотоніського р-ну. Колгоспник. СК УНКВС по Полтавській обл. 11 квітня 1938 р. засуджений до 5 років ВТТ. Реабілітований 24 лютого 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАКУМ Іван Сергійович, 1916 р.н., уродженець с.Б.Слобідка, українець, б/п. Проживав у с.Б. Слободка Золотоніського р-ну. . Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 липня 1956 р. ВТ КВО.

БАКУМ Настя Миколаївна, 1852 р.н., уродженка с.Дмитрівка Золотоніського р-ну, українка, б/п. Проживала у с.Дмитрівка Золотоніського р-ну. Черниця. Полтавським облсудом 22 лютого 1938 р. засуджена до 3 р. ВТТ. Реабілітована 14 квітня 1989 р. ВС УРСР.

БАКУМ Яким Олексійович, 1882 р.н., уродженець с.Домантово Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Домантово Золотоніського р-ну. Різнороб. Колгоспник. Судом ДПУ УРСР 10 березня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 26 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАКУМ Яким Олексійович, 1891 р.н., уродженець с.Матвіївка, українець, б/п. Проживав у с.Матвіївка Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21 - 23 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

БАЛЛА Феодосія Никифорівна, 1906 р.н., уродженка с.Богодухівка Золотоніського р-ну, українка, б/п. Проживала у м.Золотоноша. Безробітна.Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджена до розстрілу. Реабілітована 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

БАРАЗА Марк Іванович, 1901 р.н., уродженець с.Кедина Гора, українець, б/п. Проживав у с.Кедина Гора Золотоніського р-ну. Голова колгоспу у с.Кедина Гора. Київським облсудом 15 грудня 1933 р. засуджений до розстрілу, ВС УРСР змінено вирок до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 червня 1969 р. Пленумом ВС УРСР.

БАРАННИК Прокіп Степанович, 1900 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коробівка Золотоніського р-ну. Хлібороб. Колегією ДПУ УРСР 20 лютого 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАШИНСЬКИЙ Юліан Франц - Максиміліанович, 1895 р.н., уродженець м.Данціг (Східна Прусія), німець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Агроном заготконтори. Трійкою КОУ НКВС 23 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАШТАН Матвій Максимович, 1883 р.н., уродженець с.Мехедівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Працівник на будівництві залізниці. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

БЕЗРУК Клим Якович, 1883 р.н., уродженець с.Дмитрівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дмитрівка Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 8 жовтня 1938 р засуджений до 20 р. ВТТ. Реабілітований 1 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

БЕЙТЛЕР Давид Августович, 1914 р.н., уродженець с.Скурати Житомирської обл., німець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Золотоніський торфорозробіток, машиніст. ОН НКВС СРСР 11 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 13 травня 1971 р. Черкаським облсудом.

БЕКМАН Микола Васильович, 1897 р.н., уродженець с.Велево Орловської обл, німець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Рахівник міськробкоопу. НКВС СРСР 10 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 жовтня 1956 р. ВТ КВО.

БЕЛЬДІЙ Артем Хрисантович, 1900 р.н., уродженець с.Дмитрівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дмитрівка Золотоніського р-ну. Їздовий колгоспу "Більшовик". Полтавським облсудом 26 лютого 1938 р. засуджений до 4 р. ВТТ. Реабілітований 6 квітня 1989 р. ВС УРСР.

БЕРЕЗА Опанас Пилипович, 1887 р.н., уродженець с.Чапаївка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чапаївка Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 6 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

БЕРКУТ Пилип Миколайович, 1904 р.н., уродженець с.Плешкані, українець, б/п. Проживав у с.Плешкані Золотоніського р-ну. Колгоспник. СК Київського облсуду 8 жовтня 1937 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 9 жовтня 1964 р. ВС УРСР.

БЄЛИЙ Петро Якович, 1895 р.н., уродженець с.Гельмязів, українець, безробітний. Проживав у с.Гельмязів Золотоніського р-ну. Зав. пекарнею. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

БІГУН Лаврентій Павлович, 1891 р.н., уродженець с.Жолобне Ярунського р-ну. Житомірської обл., українець, б/п. Проживав у шляховій казармі. Колійний майстер . Шляховий обхідник . Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

БІЛИК Іван Ількович, 1900 р.н., уродженець м.Золотоноша., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

БІЛЬЧЕНКО Іван Савович, 1878 р.н., уродженець с.Горбані Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Горбані Золотоніського р-ну. Одноосібник. Трійкою УНКВС 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 квітня 1958 р. ВС УРСР.

БОВШИК Степан Юдович, 1911 р.н., уродженець с.Ляплява Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Новосибірськ. Військовослужбовець. ОН НКВС СРСР 6 червня 1942 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 липня 1960 р. ВТ Сиб. ВО.

БОГАЦЬКИЙ Микола Михайлович, 1899 р.н., уродженець с.Гельмязів, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Безробітний. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

БОГОМИСЛОВ Микола Данилович, 1886 р.н., уродженець с.Чернещина Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Працівник Золотоніської МТС. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21 - 23 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

БОЙКО Іван Данилович, 1894 р.н., уродженець с.Піщана Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Піщана Золотоніського р-ну. Ветлікар радгоспу "Рацюківщина". ОН НКВС СРСР 29 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1989 р. Військовою Прокуратурою КВО згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БОЛБОТ Прокіп Михайлович, 1895 р.н., уродженець м.Золотоноша., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Учитель агрошколи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21 - 23 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

БОЛСУН Дем'ян Петрович, 1886 р.н., уродженець м.Золотоноша., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. . Зав. їдальнею с.-г. технікуму. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

БОНДАРЕНКО Пилип Іванович, 1881 р.н., уродженець с.Чорнобай, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Агроном артілі "Ощадність". Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

БОНЬ Варфоломій Дмитрович, 1871 р.н., уродженець с.Шабельники, українець, б/п. Проживав у с.Шабельники Золотоніського р-ну. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

БОНЬ Йосип Варфоломійович, 1900 р.н., уродженець с.Шабельники, українець, б/п. Проживав у с.Шабельники Золотоніського р-ну. Священник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

БОРИСЕНКО Григорій Назарович, 1900 р.н., уродженець с.Каленики, українець, б/п. Проживав у с.Каленики Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

БОРЩ Харитон Григорович, 1900 р.н., уродженець с.Коврай, українець, б/п. Проживав у с.Коврай Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

БОСОВИЧ Дмитро Федорович, 1892 р.н., уродженець с.Кропивна Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Кропивна Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 26 січня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 27 липня 1964 р. Черкаським обласним судом.

БРУС Гнат Васильович, 1876 р.н., уродженець с.Коврай, українець, б/п. Проживав у с.Коврай Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

БРУС Данило Петрович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с.Піщане Золотоніського р-ну. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

БРУС Іван Гнатович, 1904 р.н., уродженець с.Коврай, українець, б/п. Проживав у с.Коврай Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

БУБЛИК Григорій Петрович, 1898 р.н., уродженець с.Безпальче Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

БУБЛИК Григорій Петрович, 1898 р.н., уродженець с.Драбівці Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Драбівці Золотоніського р-ну. Одноосібник. ОН Колегії ДПУ УРСР 23 грудня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 21 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БУБЛИК Павло Петрович, 1902 р.н., уродженець с.Безпальче Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Працівник артілі "Червоний харчовик". Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

БУБЛИК Петро Якимович, 1868 р.н., уродженець х.Левченків, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Працівник артілі "Червоний харчовик". Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

БУРАВСЬКИЙ Семен Дмитрович, 1886 р.н., уродженець с.Гельмязів, українець, б/п. Проживав у с.Гельмязів Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

БУРИЙ Іван Андрійович, 1902 р.н., уродженець с.Домантово Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Домантово Золотоніського р-ну. Лісник Золотоніського лісництва. Комісією НКВС і Прокурором СРСР 23 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

БУТ Олександр Іванович, 1906 р.н., уродженець Київської обл., українець, б/п. Проживав у Золотоніському р-ні. Лісник Золотоніського лісництва. Комісією НКВС і Прокурором СРСР 23 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

БУЦЕНКО Андрій Прокопович, 1886 р.н., уродженець с.Хрущівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хрущівка Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Постановою Президіуму Черкаського облсуду.

БУЧИНСЬКИЙ Володимир Костянтинович, 1921 р.н., уродженець м.Золотоноша, українець, член ВЛКСМ. ВТ Рязанського гарнізону 14.07.42 засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 23 серпня 1956 р. ВТ Московського ВО.

ВАКУЛА Михайло Петрович, 1889 р.н., уродженець с.Скориківка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Скориківка Золотоніського р-ну. Одноосібник. ОН ДПУ УРСР 26 грудня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВАЛИКОВСЬКИЙ Гаврило Семенович, 1889 р.н., уродженець м.Черкаси, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Помічник бухгалтера. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

ВАСЕНКО Павло Миколайович, 1892 р.н., уродженець с.Жорнокльови Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав на х.Шкодунівка Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 червня 1963 р.

ВАСИЛЕНКО Микола Степанович, 1905 р.н., уродженець с.Вознесенське Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вознесенське Золотоніського р-ну. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 квітня 1958 р. ВС УРСР.

ВАСИЛЬЄВ Ілько Олександрович, 1878 р.н., уродженець с.Селище Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Адвокат. Трійкою НКВС по Черкаській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ВАСЮРА Сергій Іванович, 1893 р.н., уродженець с.Дратов Холмської губ., Польща, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Райземвідділ, рахівник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 7 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1956 р.

ВЕЛИЧКО Іван Омелянович, 1875 р.н., уродженець с.Липовське Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Працівник коноплянки. УНКВС 4 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВЕЛЬКО Олександр Степанович, 1878 р.н., уродженець с.Васютинці Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ВЕРЕТІЛЬНИК Іван Михайлович, 1903 р.н., уродженець с.Гладківщина Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гладківщина. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 грудня 1974 р. Черкаським облсудом.

ВЕРЕТІЛЬНИК Михайло Гнатович, 1873 р.н., уродженець с.Гладківщина Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гладківщина. Хлібороб. Трійкою УНКВС 19 березня 1930 р. засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований 29 листопада 1989 р.

ВЕРЕТІЛЬНИК Михайло Омелянович, 1876 р.н., уродженець с.Гладківщина Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гладківщина. Хлібороб. Трійкою УНКВС 19 лютого 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 29 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВЕРНИГОРА Андрій Йосипович, 1891 р.н., уродженець с.Богодухівка Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Франківка Чорнобаївського р-ну. Колгоспник, заготівельник сільпо. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 5 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 вересня 1964 р. Черкаським облсудом.

ВИШНЯКОВ Василь Григорович, 1913 р.н., уродженець с.Нікольське Воронежської обл., росіянин, б/п. Проживав у с.Вознесенське Золотоніського р-ну. Рядовий військовослужбовець. ВТ 67 окр. бриг. 17 січня 1942 р. засуджений до 5 років ВТТ. Реабілітований 22 лютого 1942 р. ВТ Карельського фронту.

ВІННИК Яків Наумович, 1873 р.н., уродженець с.Червонохижинці Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ВІТЕР Петро Олександрович, 1892 р.н., уродженець с.Антипівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ВЛАСЕНКО Іван Якович, 1886 р.н., уродженець с.Дубинівка Харьківської обл., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Сторож. Постановою НКВС і Прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 березня 1958 р. ВТ КВО.

ВЛАСЕНКО Микита Антонович, 1883 р.н., уродженець с.Каленики Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Броварки Золотоніського р-ну. Без роботи. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВОВК Семен Григорович, 1905 р.н., уродженець с.Липовське Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Кедина Гора Золотоніського р-ну. Працівник залізниці. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВОВК Стефан Григорович, 1897 р.н., уродженець х.Бурдоносів Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав на х.Бурдоносів. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 8 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ВОВК Федір Вікторович, 1900 р.н., уродженець с.Липовське, українець, б/п. Проживав у с.Кедина Гора Золотоніського р-ну. Рибалка. Полтавським облсудом 27 лютого 1938 р. засуджений до 4 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1961 р. ВС УРСР.

ВОЛКОВ Іван Георгійович, 1858 р.н., уродженець с.Солониці Кременчуцького пов., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

ВОРОБ'ЄВСЬКИЙ Яків Семенович, 1892 р.н., уродженець м.Бела Польща, поляк, б/п. Проживав у с.Безбородьки Драбівського р-ну, б/п. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 11 лютого 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВОРОНА Олексій Олександрович, 1915 р.н., уродженець с.Вознесенське Золотоніського р-ну, українець, виключений із ВКП(б) у 1941 р. Проживав у с.Вознесенське. Військовослужбовець. ВТ 234-ї сд 28 грудня 1944 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 15 квітня 1958 р ВТ в/ч 48240.

ГАВРИЛЕНКО Нестор Борисович, 1890 р.н., уродженець с.Каленики Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Каленики. Робітник. Трійкою при КОУ УНКВС 15 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1989 р. Черкаським облсудом.

ГАВРИШ Леонтій Микитович, 1899 р.н., уродженець с.Бурдоносівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Бурдоносівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 8 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ГАГА Поліна Іванівна, 1910 р.н., уродженка с.Підставки Золотоніського р-ну, українка, б/п. Проживала у с.Підставки. Колгоспниця. ВТ військ МВС Полтавської обл. засуджена до 5 р. ВТТ. Реабілітована 23 жовтня 1954 р. ВК ВС СРСР.

ГАЙ Матвій Юхимович, 1879 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коробівка. Колегією ДПУ УРСР 20 лютого 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГАЙ Матвій Юхимович, 1880 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 березня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 7 травня 1957 р. згідно з Указом ПВР СРСР від січня 1989 р.

ГАЙДАМАКА Нестор Трохимович, 1865 р.н., уродженець с.Беспальче Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГАЙКА Михайло Олександрович, 1865 р.н., уродженець с.Жорнокльови Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Сторож дитсадка. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГАЛИЧИЙ Василь Семенович, 1884 р.н., уродженець м.Золотоноша., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Службовець. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1957 р. Черкаським облсудом.

ГАРМАШ Микола Васильович, 1922 р.н., уродженець с.Шабельники Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шабельники. Військовослужбовець. ВТ 172 сд Чорноморського флоту 10 грудня 1941 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований ВТ Чорноморського флоту 16 лютого 1990 р.

ГАРМАШ Сергій Микитович, 1892 р.н., уродженець с.Шабельники Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шабельники. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1957 р. Черкаським облсудом.

ГАРМАШ Трифон Григорович, 1869 р.н., уродженець с.Каленики Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Каленики. Робітник. Колегією ДПУ УРСР 14 лютого 1930 р. засуджений до 5 років ВТТ. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГАРМАШ Федір Микитович, 1894 р.н., уродженець с.Шабельники Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шабельники. Тесля. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21-23 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

ГВОЗДЕВИЧ-КУЗЬМЕНКО Микола Георгійович, 1887 р.н., уродженець с.Піщане Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шабельники. Учитель. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р., засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГИНЦ Олександр Густавович, 1900 р.н., уродженець с.Юзефіна Яромського р-ну, німець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Кочегар пенькозаводу. ОН при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. засудже-

ний до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1989 р. Військовою Прокуратурою КВО згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГЛАДКИЙ Трофим Захарович, 1896 р.н., уродженець с.Мельники Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мельники Чорнобаївського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 13 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 листопада 1964 р. Черкаським облсудом.

ГЛАДКИЙ Федот Пилипович, 1898 р.н., уродженець с.Драбівці Золотоніського р-ну, українець, б/п. Прожив. у м.Золотоноша. Артіль "Победа", машиніст. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 8 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ГЛОБА Павло Степанович, 1888 р.н., уродженець с.Деньги Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Деньги. Селянин. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 8 жовтня 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 1 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ГОВОРОВ Сергій Олексійович, 1892 р.н., уродженець с.Архангельське Воронежської обл., росіянин, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Завод ім. Лепсе, рахівник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГОЛУБ Петро Олексійович, 1887 р.н., уродженець с.Богуславець Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богуславець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОНЗА Пилип Йосипович, 1905 р.н., уродженець с.Вільхи Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вільхи. Коваль колгоспу. Постановою НКВС і Прокурора СРСР 23 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

ГОНЗА Юхим Павлович, 1908 р.н., українець, б/п. Проживав у Золотоніському р-ні. Рахівник лісництва. Постановою НКВС і Прокурора СРСР 23 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

ГОНТАРЕНКО Дмитро Омелянович, 1910 р.н., уродженець с.Єсиківка Дніпропетровської обл., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Ваговий майстер. Київським облсудом 4 червня 1937 р. засуджений до 6 р. ВТТ. Реабілітований 30 грудня 1965 р. ВС УРСР.

ГОРБАЧ Андрій Степанович, 1908 р.н., уродженець с.Богодухівка Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Кочегар цегельного заводу. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГОРБАЧ Степан Якович, 1873 р.н., уродженець с.Маслівка Миронівського р-ну Київської обл., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГОРОДОВСЬКИЙ Мечеслав Вікентійович, 1886 р.н., уродженець с.Жилинці Заславського р-ну Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с.Чапаївка Золотоніського р-ну. Учитель. Постановою НКВС СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 липня 1989 р. Військовою Прокуратурою КВО згідно з УК ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОРЬОВИЙ Олексій Фомич, 1873 р.н., уродженець с.Коврай Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коврай. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 серпня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 7 травня 1957 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГРИБ Григорій Йосипович, 1899 р.н., уродженець с.Софіївка Золотоніського р-ну, українець, колишній член ВКП(б). Військовослужбовець, комісар батальйону тилового забезпечення. ВТ Ленінградського ВО 31 грудня 1937 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 21 січня 1960 р. ВС СРСР.

ГРИБ Йосип Дмитрович, 1883 р.н., уродженець с.Софіївка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Софіївка. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 6 квітня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 9 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГРИБ Степан Трохимович, 1904 р.н., уродженець с.Софіївка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Софіївка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 3 квітня 1958 р.

ГРИЦАЙ Микита Олексійович, 1880 р.н., уродженець с.Гельмязів Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гельмязів. Одноосібник.Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГРИШКО Олександр Митрофанович, 1910 р.н., уродженець с.Синьооківка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Каунас. Фабрика "Красное Знамя", відділ праці і зарплати. ОН при МВС СРСР 22 вересня 1948 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 5 вересня 1956 р. ВК ВС СРСР.

ГРУША Андрій Омелянович, 1909 р.н., уродженець с.Богуславець Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богуславець. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 3 квітня 1958 р.

ГРУША Опанас Омелянович, 1898 р.н., уродженець с.Богуславець Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ДАНИК Олексій Климович, 1895 р.н., уродженець с.Чапаївка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чапаївка Золотоніського р-ну. Швець. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21-23 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

ДАХНО Олексій Гаврилович, 1899 р.н., уродженець с.Піщане Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Піщане. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ДАЦЕНКО Олексій Іванович, 1903 р.н., уродженець с.Плешкані Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ДЕМЕШКО Іван Олексійович, 1913 р.н., уродженець с.Синьооківка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у Саратовській обл. Військовослужбовець. Постановою НКВС і Прокурора СРСР 25 жовтня засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1960 р. ВТ Білоруського ВО.

ДЖУРА Василь Іполітович, 1889 р.н., уродженець с.Богдани Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богдани. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 30 листопада 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 15 грудня 1988 р. Черкаським облсудом.

ДЗЕВИЦЬКИЙ Петро Вікентійович, 1884 р.н., уродженець с.Круподеренці Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у с.Гладківщина Золотоніського р-ну. Зав. сінопунктом. Постановою НКВС і Прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 січня 1961 р. ВТ КВО.

ДЗЮБКО Іван Петрович, 1890 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коробівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ДИКИЙ Арсентій Карпович, 1902 р.н., уродженець с.Лукашівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Піщане Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 квітня 1958 р. ВС УРСР.

ДИКИЙ Дмитро Якович, 1878 р.н., уродженець с.Зорівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Зорівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21-23 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

ДИКИЙ Іван Юрійович, 1869 р.н., уродженець с.Зорівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав на ст. Пальмира, м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДИКУЛЬ Федір Костянтинович, 1876 р.н., уродженець с.Чапаївка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чапаївка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ДИНДИН Іван Юрійович, 1893 р.н., уродженець Тяпче Станіславської обл., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Тесля. ОН НКВС СРСР 29 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 грудня 1958 р. ВТ КВО.

ДІДАШ Євмен Степанович, 1872 р.н., уродженець с.Шабельники Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шабельники. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ДІХТЯРЕНКО Никифор Степанович, 1893 р.н., уродженець с.Дмитрівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дмитрівка. Помічник машиніста буд. майданчика. Постановою НКВС і Прокурора СРСР 29 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 травня 1974 р. Черкаським облсудом.

ДІХТЯРЕНКО Олександр Петрович, 1904 р.н., уродженець с.Дмитрівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Гребінка Полтавської обл. Коваль бурякозаводу. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 4-5 грудня 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 15 грудня 1988 р. Черкаським облсудом.

ДІХТЯРЕНКО Юзефа Іванівна, 1892 р.н., уродженка с.Печекан, німкеня, б/п. Проживала у с.Дмитрівка Золотоніського р-ну. Колгоспниця. ОН НКВС СРСР 9 квітня 1938 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 23 травня 1974 р. Черкаським облсудом.

ДОРОВІЙ Матвій Данилович, 1882 р.н., уродженець с.Домантове Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Домантове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21-23 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

ДОРОФІЙ Дмитро Васильович, 1900 р.н., уродженець с.Домантове Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Домантове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 8 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ДОРОФІЙ Єлизавета Павлівна, 1892 р.н., уродженка с.Дмитрівка Золотоніського р-ну, українка, б/п. Проживала у с.Дмитрівка Золотоніського р-ну. Черниця. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджена до 4 р. ВТТ. Реабілітована 14 квітня 1989 р. ВС УРСР.

ДОРОФІЙ Яків Васильович, 1905 р.н., уродженець с.Домантове Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Домантове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 квітня 1958 р. ВС УРСР.

ДОЦЕНКО Євтихій Кирилович, 1871 р.н., уродженець с.Плешкані Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Плешкані. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ДРАКА Василь Микитович, 1903 р.н., уродженець с. Б. Слобідка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Тесля артелі "Победа". Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ДРИЖАК Іван Павлович, 1888 р.н., уродженець м.Золотоноша, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Службовець. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ДРОБОТ Надія Тихонівна, 1891 р.н., уродженка с.Вознесенське Золотоніського р-ну, українка, б/п. Проживала у с.Вознесенське. Ст. Пальмира, пожежне депо. Робітниця. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 серпня 1937 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 31 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДУБИНА Григорій Васильович, 1891 р.н., уродженець с.Домантово Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дмитрівка Золотоніського р-ну. Працівник лісництва. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 10 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 липня 1989 р. ВС УРСР.

ДУБИНА Єлисей Петрович, 1879 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Садівник. Трійкою УНКВС 9 квітня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДУБИНА Митрофан Степанович, 1899 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коробівка. Сторож лісу. ОН НКВС СРСР 23 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДУБИНА Митрофан Степанович, 1899 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коробівка. Хлібороб. Колегією ДПУ УРСР 20 лютого 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДУБИНА Моісей Степанович, 1889 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коробівка. Колюшник. Колегією ДПУ УРСР 20 лютого 1930 р. засуджений до 4 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДУБИНА Панас Степанович, 1896 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коробівка. Колюшник. Колегією ДПУ УРСР 20 лютого 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДУБИНА Федір Феноймович, 1899 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дмитрівка Золотоніського р-ну. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до 8 років ВТТ. Реабілітований 24 квітня 1989 р. ВС УРСР.

ДУБИНЕЦЬ Іван Олександрович, 1906 р.н., уродженець с.Беспальче Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ДУБОВИК Зінаїда Володимирівна, 1894 р.н., м.Рожани Ломженської губ., Польща, українка, б/п. Проживала у м.Золотоноша. Друкарка заводу Лепсе. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 вересня 1937 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 1 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ДЯДЮШКІН Володимир Пилипович, 1900 р.н., уродженець с.Слонимекол Гроднинської губ., поляк, виключений з кандидатів ВКП(б). Проживав у с.Плешкані Золотоніського р-ну. Без роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 6 жовтня 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1958 р. ВТ КВО.

ЄЗЕРСЬКИЙ Ян Францевич, 1882 р.н., уродженець м.Калічі, Польща, поляк, б/п. Проживав у с.Жорнокльови Драбівського р-ну. Мірошник. НКВС СРСР 10 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЄМЕЛЬЯНОВ Феодосій Петрович, 1903 р.н., уродженець с.Кропивна Золотоніського р-ну, українець, в минулому член ВКП(б). Проживав у с.Гельмязів Золотоніського р-ну. Секретар Гельмязівського РКП(б). ВК ВС СРСР 17 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 березня 1958 р. ВС СРСР.

ЄЩЕНКО Микита Іванович, 1876 р.н., уродженець с.Плешкані Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гельмязів Золотоніського р-ну. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЄЩЕНКО Потап Семенович, 1893 р.н., уродженець с.Плешкані Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Артіль "Ощадність". Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 червня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЖАГЛО Петро Юхимович, 1897 р.н., уродженець с.Дмитрівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дмитрівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 30 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 грудня 1989 р. Черкаським облсудом.

ЖИДЕНКО Костянтин Кирилович, 1883 р.н., уродженець с.Б.Слобідка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Їздовий бурякоконтори. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ЖИЦЬКИЙ Михайло Матвійович, 1888 р.н., уродженець с.Демки Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Лукашівка Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 січня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАБОЛОТЬКО Василь Петрович, 1917 р.н., уродженець с.Васютинці Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Васютинці. Військовослужбовець 995 сп. ВТ 32 сд 4 березня 1942 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 17 січня 1990 р. ВТ Московського ВО.

ЗАМИДРА Лаврентій Гнатович, 1885 р.н., уродженець с.Каленики Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Каленики. Різнороб. Колегією ДПУ УРСР 14 лютого 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 29 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАПІСОЧНИЙ Андрій Якович, 1890 р.н., уродженець с.Митьки Іркліївського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Бухгалтер промислової артілі ім. 1 Травня. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21-23 липня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

ЗАСОРИН Борис Олексійович, 1909 р.н., уродженець м.Золотоноша. росіянин, б/п. Військовослужбовець. Колегією ДПУ УРСР 24 лютого 1934 р. засуджений до 3 р. ВТТ умовно. Реабілітований 26 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАЦИДА Мефодій Петрович, 1889 р.н., уродженець с.Дмитрівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дмитрівка Золотоніського р-ну. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 12 квітня 1938 р. засуджений до 4 р. ВТТ. Реабілітований 16 березня 1989 р. ВС УРСР.

ЗГУРСЬКИЙ-ОМЕЛЬЧЕНКО Павло Іванович, 1885 р.н., уродженець с.Зорівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник зал. станції. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЗИМА Микола Максимович, 1902 р.н., уродженець с.Скориківка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Скориківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЗІНЧЕНКО Петро Дмитрович, 1898 р.н., уродженець с.Щербинівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Щербинівка. Без роботи. Колегією ДПУ УРСР 26 квітня 1933 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗІНЬКОВСЬКИЙ Михайло Аврамович, 1872 р.н., уродженець с.Сінне Харьківської обл., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЗЛОБИНЕЦЬ Михайло Олександрович, 1883 р.н., уродженець м.Золотоноша. українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Викладач педтехнікуму. ОН ОДПУ 22 жовтня 1928 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 26 квітня 1984 р. Черкаським облсудом.

ЗОРЯ Сергій Йосипович, 1893 р.н., уродженець с.Зорівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник зал. станції. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ІВАНЧЕНКО Іван Григорович, 1885 р.н., уродженець с.Вознесенське Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вознесенське. Одноосібник. Колегією ДПУ УРСР 26 квітня 1931 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 28 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ІВАНЬКО Арсеній Павлович, 1889 р.н., уродженець с.Б.Слобідка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Працівник артілі "Перемога". Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ІВЖЕНКО Григорій Семенович, 1893 р.н., уродженець с.Богуславець Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богуславець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21-23 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

ІГНАТ Василь Михайлович, 1881 р.н., уродженець Толтороно Угоршина, румун, б/п. Проживав у с.Новодмитрівка Золотоніського р-ну. Сторож артілі. НКВС СРСР 26 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ІЛЛЯШЕНКО Корній Семенович, 1899 р.н., уродженець с.Гельмязів Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гельмязів. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ІЛЬЄНКО Никифор Пилипович, 1901 р.н., уродженець с.Шабельники Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шабельники. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 квітня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 червня 1969 р. Черкаським облсудом.

ІЛЬЧЕНКО Євген Михайлович, 1873 р.н., уродженець с.Шабельники Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ІОВА Григорій Юхимович, 1884 р.н., уродженець с.Дмитрівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дмитрівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21-23 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

ІОВА Степан Іванович, 1891 р.н., уродженець с.Дмитрівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дмитрівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21-23 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

ІЩЕНКО Іван Якович, 1916 р.н., уродженець с.Лукащівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець, сержант. ВТ Калужського гарнізону 22 листопада 1943 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 30 грудня 1965 р. ВТ Московського ВО.

КАВРАЙСЬКИЙ Михайло Григорович, 1885 р.н., уродженець с.Каленики Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Каленики. Робітник. Трійкою УНКВС 14 лютого 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАЛАШНИК Григорій Степанович, 1912 р.н., уродженець с.Вознесенське Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вознесенське. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 серпня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 31 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАЛАШНИК Костянтин Гнатович, 1886 р.н., уродженець м.Золотоноша. українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Бухгалтер артілі "Червоний столяр". Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21-23 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

КАЛАШНИКОВ Костянтин Гнатович, 1886 р.н., уродженець м.Золотоноша. українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Працівник цегельного заводу. Колегією ДПУ УРСР 31 березня 1932 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 16 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 липня 1989 р.

КАЛИНА Микола Євдокимович, 1882 р.н., уродженець с.Синьооківка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Синьооківка. Колегією ДПУ УРСР 10 липня 1930 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАЛИНА Яків Євдокимович, 1884 р.н., уродженець с.Синьооківка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Синьооківка. Колегією ДПУ УРСР 10 лютого 1930 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАЛОШИН Володимир Іванович, 1891 р.н., уродженець м.Золотоноша. українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Бухгалтер. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 1989 р.

КАПИЛ Михайло Дмитрович, 1899 р.н., уродженець с.Синьооківка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Десятник будівництва. Постановою НКВС і Прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 липня 1958 р. ВТ КВО.

КАПИСТИНСЬКИЙ Олександр Ромуальдович, 1894 р.н., уродженець Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Лісник. ОН НКВС 4 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 1 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

КАПЛЯ Іван Никифорович, 1891 р.н., уродженець с.Снігурівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Снігурівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

КАПЛЯ Михайло Олексійович, 1893 р.н., уродженець с.Гельмязів Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гельмязів. Зав. перевалкою сільСТ. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАРАЦИН Яків Григорович, 1886 р.н., уродженець с.Прохорівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Пішане Золотоніського р-ну, Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 19 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 26 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАРБАН Федір Якимович, 1875 р.н., уродженець с.Безбородьки Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Драбівці Золотоніського р-ну. Тесля. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 січня 1989 р. згідно з Указом УК ПВР СРСР.

КАРПЕНКО Андрій Андрійович, 1879 р.н., уродженець с.Чапаївка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Різнороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАРПЕНКО Прокіп Никифорович, 1895 р.н., уродженець с.Гельмязів Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гельмязів. Голова колгоспу. ВТ військ НКВС по Полтавській обл. 17 серпня 1944 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 24 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

КАРПЕНКО Федір Феофанович, 1886 р.н., уродженець с.Гельмязів Золотоніського р-ну. Конюх. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 4 листопада 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАРПЕНКО Юхим Іванович, 1900 р.н., уродженець с.Плешкані Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коврай Золотоніського р-ну. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

КАРПЕНКО Яків Андрійович, 1893 р.н., уродженець с.Плешкані Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коврай Золотоніського р-ну. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАРПИЧ Іван Васильович, 1915 р.н., уродженець с.Лукашівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Лукашівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 серпня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1989 р. Черкаським облсудом.

КАРПИЧ Уляна Федорівна, 1882 р.н., уродженка с.Антипівка Золотоніського р-ну, українка, б/п. Проживала у с.Лукашівка Золотоніського р-ну. Колгоспниця. Трійкою УНКВС по Київській обл. 24 серпня 1937 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КВІТКА Іван Гнатович, 1899 р.н., уродженець с.Головатівка Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

КИРИЧЕНКО Іван Дем'янович, 1913 р.н., уродженець с.Дмитрівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Тесля артілі "Червоний столяр". Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 31 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КИРИЧОК Петро Петрович, 1898 р.н., уродженець х.Левченкове Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Тесля. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21-23 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

КЛЕЩУК Максим Семенович, 1895 р.н., уродженець с.Киселі Волинської обл., українець, виключений із членів ВКП(б). Проживав у с.Гельмязів Золотоніського р-ну. Замполіт Гельмязівської МТС. ОН НКВС СРСР 22 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 серпня 1958 р. ВТ КВО.

КОБЕЦЬ Іван Васильович, 1892 р.н., уродженець с.Богуславець Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богуславець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21-23 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

КОБЕЦЬ Лаврентій Іванович, 1887 р.н., уродженець с.Богуславець Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богуславець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 квітня 1958 р. ВС УРСР.

КОБЗАР Іван Олександрович, 1911 р.н., уродженець с.Гладківщина Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гладківщина . Робітник бумтресту. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 липня 1956 р. ВТ КВО.

КОБЗАР Тихон Арсентійович, 1885 р.н., уродженець с.Гладківщина Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гладківщина. Хлібороб. Колегією ДПУ УРСР 19 лютого 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 29 листопада 1989 р. Черкаським облсудом.

КОБЗАРЕНКО Олександр Демидович, 1897 р.н., уродженець с.Гельмязів Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гельмязів. Учитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 листопада 1957 р. Черкаським облсудом.

КОБЗАРЬ Тихон Арсентійович, 1886 р.н., уродженець с.Гладківщина Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гладківщина Золотоніського р-ну. Без постійного місяц роботи. Колегією ДПУ УРСР 2 липня 1930 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОВАЛЬОВ Віктор Михайлович, 1888 р.н., уродженець с.Білозір'я Черкаського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чапаївка Золотоніського р-ну. Учитель. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

КОВНАЦЬКИЙ Августин Павлович, 1882 р.н., уродженець с.Кочиліївка Житомирської обл. українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. НКВС СРСР 29 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 квітня 1989 р. згідно Указу ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОВТУНЕНКО Василь Степанович, 1892 р.н., уродженець с.Ковтуни Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Ковтуни. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21-23 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

КОВШАР Іван Гнатович, 1892 р.н., уродженець м.Конотоп, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Золотоніський лікеро-горілчаний завод. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 8 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОЖУЩЕНКО Юрій Петрович, 1890 р.н., уродженець х.Комарівка, українець, б/п. Проживав на х.Комарівка Золотоніського р-ну. Учитель. Постановою НКВС та Прокурора СРСР 23 вересня засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

КОЗАЧОК Кирило Григорович, 1883 р.н., уродженець с.Новодмитрівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Новодмитрівка. Працівник райземвідділу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЗЕЛ Іван Сергійович, 1895 р.н., уродженець с.Підставки Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Підставки. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

КОЗЛОВСЬКИЙ Микола Володимирович, 1907 р.н., уродженець с.Бугач К-Подільської обл., поляк, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 6 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1958 р. ВТ КВО.

КОЛІСНИК Костянтин Абрамович, 1894 р.н., уродженець с.Гельмязів Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гельмязів. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 4 грудня 1989 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 17 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЛІСНИК Семен Пилипович, 1905 р.н., уродженець с.Чапаївка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у Ленінській артілі ім. Дзержинського. Слухач. Постановою НКВС і Прокурора СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 лютого 1958 р. ВТ Московського ВО.

КОЛОМІЄЦЬ Данило Іванович, 1891 р.н., уродженець с.Комарівка, Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Постановою НКВС і Прокурора СРСР 23 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

КОЛОМІЄЦЬ Михайло Власович, 1902 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Їздовий. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 4-5 грудня 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 17 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЛОМІЄЦЬ Іван Олександрович, 1892 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коробівка. Одноосібник. Трійкою Колегії ДПУ УРСР 3 лютого 1930 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 лютого 1963 р. Черкаським облсудом.

КОНДРАСІЙ Василь Петрович, 1892 р.н., уродженець с.Домантово Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Домантово. Рахівник колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 11 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 26 січня 1965 р. Черкаським облсудом.

КОНОНЕЦЬ Павло Іванович, 1884 р.н., українець, б/п. Проживав на х.Комарівка Золотоніського р-ну. Колгоспник. Постановою НКВС і Прокурора СРСР 23 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

КОНЮШЕНКО Олімпій Костянтинович, 1857 р.н., уродженець с.Богодухівка Харківської обл., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл 8 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОПИТЬКО Іван Захарович, 1890 р.н., уродженець с.Гельмязів Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гельмязів. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

КОРНИЧ Григорій Бонифатійович, 1905 р.н., уродженець Польщі, поляк, б/п. Проживав у с.Богдани Золотоніського р-ну. Учитель СШ. Постановою НКВС і Прокурора СРСР 29 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 березня 1960 р. ВТ ККВО.

КОТЛЯРЕВСЬКИЙ Григорій Леонідович, 1898 р.н., уродженець с.Хрести Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хрести. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 серпня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 26 липня 1972 р. Черкаським облсудом.

КОТОЛОВ Микола Тимофійович, 1910 р.н., уродженець с.Чапаївка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чапаївка. Черкаської обл. Без роботи. ОН НКВС СРСР 9 січня 1948 р. засуджений до 6 р. ВТТ. Реабілітований 11 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЦУРАК Василь Михайлович, 1901 р.н., уродженець Польщі, поляк, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Слюсар Золотоніської МТС. НКВС СРСР 26 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1963 р. ВТ КВО.

КОШИЛЬ Федір Тихонович, 1903 р.н., уродженець с.Плешкані Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Плешкані. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

КРАВЧЕНКО Андрій Олексійович, 1898 р.н., уродженець с.Скородистик Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Скородистик. Колгоспник. СК Полтавського облсуду 30 серпня 1938 р. засуджений до 6 р. ВТТ. Реабілітований 18 листопада 1964 р. ВС УРСР.

КРАМАРЕНКО Всеволод Дмитрович, 1913 р.н., уродженець м.Золотоноша, українець, б/п. Військовослужбовець, старшина. ВТ Туапсійського ВМБ 19 червня 1942 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 5 жовтня 1989 р.

КРАМАРЕЦЬ Григорій Аврамович, 1900 р.н., уродженець х.Ковтунівка, українець, б/п. Проживав у м.Прилуки Чернігівської обл. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРАСНОЩОК Антон Григорович, 1894 р.н., уродженець Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Залізничник. НКВС і Прокуратурою СРСР 23 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

КРИКУН Олександр Васильович, 1899 р.н., уродженець с.Піщане Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Піщане. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

КУДРЯ Дем'ян Андрійович, 1903 р.н., уродженець с.Васютинці Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Васютинці. Колгоспник. СК Полтавського облсуду 25 лютого 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 9 жовтня 1964 р. ВС УРСР.

КУЗЕБНИЙ Андрій Маркович, 1885 р.н., уродженець с.Б.Слобідка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Б.Слобідка. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Київській обл. 24 серпня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р. Черкаським облсудом.

КУЗЬМЕНКО Дмитро Юхимович, 1882 р.н., уродженець м.Золотоноша, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Рахівник союзпушнини. Полтавським облсудом 14 березня засуджений до 6 р. ВТТ. Реабілітований 14 грудня 1959 р. ВС УРСР.

КУЗЬМЕНКО Йосип Прокопович, 1901 р.н., уродженець с.Олексіївка Пирятинського р-ну. Полтавської обл., українець, б/п. Проживав у с.В. Хутір Драбівського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 8 жовтня 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 1 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

КУЛИК Влас Антонович, 1875 р.н., уродженець с.Чопилки Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р.

КУЛИК Григорій Власович, 1900 р.н., уродженець с.Чопилки Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Пом. бухгалтера спиртозаводу. Трійкою УНКВС по Полтавській

обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

КУЛИК Іван Власович, 1897 р.н., уродженець с.Чопилки Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

КУЛИК Кирило Йосипович, 1889 р.н., уродженець с.Ревбинці, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

КУРИЛКО Антон Євтихійович, 1906 р.н., уродженець с.Кедина Гора Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Кедина Гора. Голова сільради. Київським облсудом 15 грудня 1933 р. засуджений до розстрілу. Вирок змінено до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 червня 1969 р. ВС УРСР.

КУРИЛКО Максим Іванович, 1897 р.н., уродженець с.Хрести Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Бухгалтер. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

КУЧЕРЕНКО Іван Михайлович, 1908 р.н., уродженець с.Кривоносівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Кривоносівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21-23 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

КУЧИНСЬКИЙ Антон Олександрович, 1898 р.н., уродженець Польщі, поляк, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. ОН НКВС СРСР 11 жовтня 1939 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 20 березня 1957 р. ВТ КВО.

ЛАНДАУ Аркадій Давидович, 1914 р.н., уродженець м.Золотоноша. єврей, б/п. Військовослужбовець. Рядовий. ВТ Окремої Московської Армії ППО 25 березня 1944 р. засуджений до 6 р. ВТТ. Реабілітований 4 січня 1960 р. ВТ Московського ВО.

ЛЕБІДЬ Костянтин Васильович, 1887 р.н., уродженець с.Мехедівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛЕГЕЗА Степан Петрович, 1874 р.н., уродженець с.Піщане Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Піщане. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 19 березня 1989 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 26 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛЕЖЕНКО Степан Федосійович, 1892 р.н., уродженець с.Шабельники Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шабельники. Хлібороб. Трійкою УНКВС 23 грудня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛЕОНТОВИЧ Яків Костянтинович, 1899 р.н., уродженець с.Каленики Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гельмязів Золотоніського р-ну. Учитель. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛЕОНТЬЄВ Віктор Георгійович, 1887 р.н., уродженець Київської обл., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Головний бухгалтер горілчаного заводу. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 12 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛЕСИК Кіндрат Михайлович, 1878 р.н., уродженець Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Завгосп школи. Постановою НКВС і Прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 серпня 1958 р. ВТ КВО.

ЛЕУСИК Юхим Іванович, 1898 р.н., уродженець с.Чудовиці Гродненської обл., Білорусія, білорус, виключений із ВКП(б). Проживав у м.Золотоноша. Управитель держбанку. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 6 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1958 р. ВТ КВО.

ЛИМАР Михайло Григорович, 1903 р.н., уродженець с.Вереміївка Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Візник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ЛИМАР Панас Григорович, 1907 р.н., уродженець м.Костянтиноград Полтавської обл., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ЛИМАР Феодосій Єгорович, 1890 р.н., уродженець с.Вереміївка Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Конюх. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛИСЕНКО Василь Трофимович, 1896 р.н., уродженець м.Переяслав-Хмельницький Київської обл., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Бухгалтер сільСТ. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ЛИСЕНКО Дмитро Васильович, 1891 р.н., уродженець м.Кременчук, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Бухгалтер артелі "Ощадність". Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21-23 липня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛИСЕНКО Іван Андрійович, 1899 р.н., уродженець с.Гельмязів Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гельмязів. Колюшник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛИСЕНКО Марко Петрович, 1864 р.н., уродженець с.Гельмязів Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1957 р. ВС УРСР.

ЛИСЕНКО Наталія Мойсеївна, 1900 р.н., уродженка с.Чопилки Пер.-Хмельницького р-ну, українка, б/п. Проживала у с.Гельмязів Золотоніського р-ну. Колгоспниця. Трійкою УНКВС 19 серпня 1937 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 31 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛИТВИН Тимофій Семенович, 1895 р.н., уродженець с.Решітки Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Софіївка Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 липня 1956 р. ВТ КВО.

ЛИТВИНЕНКО Василь Кузьмович, 1897 р.н., уродженець с.Вознесенське Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вознесенське. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛИТВИНОВ Митрофан Андрійович, 1881 р.н., уродженець м.Золотоноша. українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Рахівник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛИТОВЧЕНКО Петро Олексійович, 1903 р.н., уродженець с.Софіївка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Софіївка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 17-19 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу.Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛІВИЙ Федір Іванович, 1885 р.н., уродженець с.Антипівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 12 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 30 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛІВІЙ Микола Іванович, 1884 р.н., уродженець с.Антипівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка. Хлібороб. Колегією ДПУ УРСР 12 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 30 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛІВІЙ Микола Іванович, 1894 р.н., уродженець с.Сеньківці Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Сеньківці. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛІСНИЧЕНКО Петро Тихонович, 1912 р.н., уродженець с.Б.Слобідка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у роз'їзді Амур. Черговий роз'їзду залізниці. ВТ Далекосхідного ВО 11 липня 1937 р. засуджений до 4 р. ВТТ. Реабілітований 30 грудня 1968 р. ВС СРСР.

ЛІХНІКЕВИЧ Олексій Трохимович, 1908 р.н., уродженець с.Степанки Черкаського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Слюсар заводу ім. Лепсе. ОН НКВС СРСР 15 липня 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 5 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛОБЕНЕЦЬ Ілько Йосипович, 1887 р.н., уродженець с.Гельмязів Золотоніського р-ну, українець б/п. Проживав у с.Гельмязів. Без постійного місця роботи. Колегією ДПУ УРСР 30 вересня

1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛОБУНЕЦЬ Андрій Макарович, 1882 р.н., уродженець с.Гельмязів Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник пенькозаводу. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛОБУР Василь Петрович, 1902 р.н., уродженець с.Демки Переяслав-Хмельницького р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богдани Золотоніського р-ну. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 квітня 1958 р. ВС УРСР.

ЛОБУР Микита Петрович, 1896 р.н., уродженець с.Демки Переяслав-Хмельницького р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богдани Золотоніського р-ну. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 квітня 1958 р. ВС УРСР.

ЛОБУР Петро Олександрович, 1869 р.н., уродженець с.Богдани Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богдани Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛОЗА Василь Якович, 1876 р.н., уродженець с.Кривоносівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Кривоносівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно Указу ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛОМАКА Андрій Андрійович, 1904 р.н., уродженець с.Софіївка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Софіївка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 квітня 1958 р. ВС УРСР.

ЛОМАКА Микола Андрійович, 1901 р.н., уродженець с.Софіївка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Софіївка. Грабар. Колегією ДПУ УРСР 27 березня 1933 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 10 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛУБЕНЕЦЬ-ЯЩЕНКО Іван Родіонович, 1884 р.н., уродженець с.Сушки Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гладківщина Золотоніського р-ну. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 30 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 червня 1964 р. Черкаським облсудом.

ЛУКАШЕВИЧ Єгор Васильович, 1904 р.н., уродженець с.Плешкані Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Плешкані. Колгоспник. Полтавським облсудом 23 лютого 1938 р. засуджений до 4 р. ВТТ. Реабілітований 13 червня 1989 р. ВС УРСР

ЛУКЕРИЧ Іван Васильович, 1902 р.н., уродженець с.Ковтуни Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Ковтуни. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛУНЯКА Ольга Костянтинівна, 1922 р.н., уродженка м.Золотоноша. українка, в минулому член ВКП(б). Проживала у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. ВТ військ НКВС по Полтавській обл. 20 лютого 1945 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 26 березня 1966 р. ВС УРСР.

ЛУЦИК Василь Іванович, 1903 р.н., уродженець с.Б.Слобідка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Б.Слобідка. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 липня 1956 р. ВТ КВО.

ЛУЦИК Василь Макарович, 1907 р.н., уродженець с.Б.Слобідка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Б.Слобідка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 липня 1956 р. ВТ КВО.

ЛУЦИК Іван Спиридович, 1881 р.н., уродженець с.Б.Слобідка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Б.Слобідка. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 1 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАЗЕПА Прокіп Маркович, 1902 р.н., уродженець с.Гельмязів Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гельмязів. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

МАЙБОРОДА Борис Миколайович, 1921 р.н., уродженець м.Золотоноша. українець, б/п. Військовослужбовець.46 відділення буд. бригади АКЧ. ВТ 6 стр. корпусу 29 травня 1947 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 10 липня 1989 р. ВТ Північно-Кавказького ВО.

МАЙБОРОДА Василь Васильович, 1901 р.н., м.Золотоноша. українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Учитель. ВС Татарської АРСР 10 листопада 1941 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 1 грудня 1960 р. ВС РРФСР.

МАКАРЕНКО Максим Мусійович, 1896 р.н., уродженець с.Піщане Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Піщане. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 3 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

МАКАРЕНКО Овксентій Дмитрович, 1872 р.н., уродженець с.Гладківщина Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гладківщина. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 19 лютого 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 29 листопада 1989 р згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАКАРЕНКО Олександр Кирилович, 1897 р.н., уродженець с.Канівщина Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Канівщина. Одноосібник. Колегією ДПУ УРСР 5 грудня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 17 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАКАРЕНКО Петро Овксентійович, 1882 р.н., уродженець с.Білоусівка Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Службовець. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

МАКАРЕНКО Петро Федорович, 1897 р.н., уродженець с.Вознесенське Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вознесенське . Одноосібник. НКВС СРСР 29 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАКАРЕНКО Яків Власович, 1895 р.н., уродженець с.Піщане Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Піщане. Тракторист. ОН НКВС СРСР 28 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1898 р. згіно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАКАРЕНКО Яків Дмитрович, 1875 р.н., уродженець с.Гладківщина Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гладківщина. Колгоспник. Колегією УРСР 19 лютого 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 29 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАЛИМОН Марія Адамівна, 1886 р.н., уродженка м.Панєвєж Литва, полька, б/п. Проживала у с.Гельмязів Золотоніського р-ну. Домогосподарка. ОН НКВС СРСР 11 листопада 1938 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 29 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАЛИМОН Микола Лукович, 1882 р.н., уродженець с.Гельмязів Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гельмязів. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАЛЮЧЕНКО Микола Ларіонович, 1891 р.н., уродженець с.Плешкані Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Плешкані. Грабар. Колегією ДПУ УРСР 27 березня 1933 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 10 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАНЖУЛА Тихон Григорович, 1875 р.н., уродженець с.Піщане Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Піщане. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 19 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 26 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАРИШ Іван Миколайович, 1892 р.н., уродженець с.Баркон, Румунія, румун, б/п. Проживав у с.Пальмира Золотоніського р-ну. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 9 листопада 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАРТИНЕНКО Яків Михайлович, 1904 р.н., уродженець с.Софіївка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Софіївка. Колгоспник. ОН ДПУ СРСР 4 березня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 11 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАТВЕЄВ Павло Михайлович, 1897 р.н., м.Миколаїв, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Головний бухгалтер артелі "Червоний візник". Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

МАТВЕЄВА Катерина Степанівна, 1901 р.н., уродженка с.Опари Дорогобіцького округу, українка, б/п. Проживала у с.Хрущівка Золотоніського р-ну. Учителька. НКВС СРСР 19 жовтня 1937 р. засуджена до розстрілу. Реабілітована 9 жовтня 1973 р. ВС УРСР.

МАТИНЕНКО Аврам Кіндратович, 1874 р.н., уродженець с.Лукашівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Лукашівка. Одноосібник. Колегією ДПУ УРСР 27 квітня 1931 р.

засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 10 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАТЯЩ Гнат Йосипович, 1903 р.н., уродженець с.Лящівка Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Лящівка Чорнобаївського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 30 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 червня 1964 р. Черкаським облсудом.

МЕЗЕРНЕЦЬКИЙ Дмитро Петрович, 1882 р.н., уродженець м.Золотоноша. українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Учитель. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

МЕЛЬНИК Гаврило Каленикович, 1888 р.н., уродженець с.Піщане Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МЕЛЬНИК-ДЕНЬГА Вячеслав Олександрович, 1906 р.н., уродженець Польщі, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Учитель. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

МИКОЛАЇВ Микола Іванович, 1902 р.н., уродженець м.Новоград-Волинський, українець, б/п. Проживав у с.Коврай Золотоніського р-ну. Бухгалтер. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 6 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1958 р. ВТ КВО.

МИКОЛАЙЦЬОВ Василь Миколайович, 1908 р.н., уродженець с.Богодухівка Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дмитрівка Золотоніського р-ну. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МИРОШНИЧЕНКО Петро Євминович, 1900 р.н., уродженець с.Мицалівка, українець, б/п. Проживав у с.Вознесенське Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 серпня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 січня 1989 р. Черкаським облсудом.

МИХАЙЛЕНКО Олександр Федотович, 1902 р.н., уродженець с.Богдани Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Піщане Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

МИХАЙЛОВ Володимир Миколайович, 1883 р.н., уродженець м.Ленінград, росіянин, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Референт спиртзаводу. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21-23 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

МИХЕЙКО Іван Антонович, 1897 р.н., уродженець с.Піщане Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Піщане. Рахівник школи. Колегією ДПУ УРСР 7 травня 1930 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

МИХНОВСЬКИЙ Володимир Васильович, 1891 р.н., уродженець с.Золотоноша, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноші. Учитель. Постановою НКВС і Прокура СРСР 23 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

МІНІН Олександр Юхимович, 1921 р.н., уродженець с.Прохорівка, українець, б/п. Проживав у с.Цхалтубо евак.госпіталь. № 5438. Рядовий. ВТ 46 Армії 20 лютого 1941 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 червня 1964 р. ВТ КВО.

МІРОШНИЧЕНКО Петро Євменович, 1900 р.н., уродженець с.Мицалівка, українець, б/п. Проживав на х. Петровського Золотоніського р-ну. Одноосібник. Колегією ДПУ УРСР 3 грудня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 21 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МІХОВ Федір Панасович, 1894 р.н., уродженець х.Бахалово, Одеської обл., болгарин, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Залізничник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 23 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МІЩЕНКО Іван Васильович, 1890 р.н., уродженець с.Гладківщина Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гладківщина. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 19 лютого 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 19 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МОГИЛА Овсій Мусійович, 1886 р.н., уродженець с.Деньги Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Деньги. Колегією ДПУ УРСР 6 лютого 1930 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МОРКВА Дмитро Олексійович, 1884 р.н., уродженець с.Антипівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 12 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 30 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МОРКВА Дмитро Олексійович, 1885 р.н., уродженець с.Антипівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МОРКВА Іван Захарович, 1885 р.н., уродженець с.Антипівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 12 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 30 серпня 1989 р. згідно з указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МОРКВА Петро Григорович, 1903 р.н., уродженець с.Антипівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавські обл. 3 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

МОРОЗ Антон Карпович, 1905 р.н., уродженець Гродненської обл., Білорусія, поляк, б/п. Проживав у с.Згар Золотоніського р-ну. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 8 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МОСКАЛЕНКО Мойсей Юхимович, 1882 р.н., уродженець с.Коврай Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коврай. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 1 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МОТОРНА-ЖОХ Анна Мартинівна, 1882 р.н., уродженка с.Зборниця, Чехословачина, австрійка, б/п. Проживала у с.Кривоносівка Золотоніського р-ну. Колгоспниця. ОН НКВС СРСР 9 лютого 1938 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 17 травня 1989 р. згідно з Указом ППО СРСР від 16 січня 1989 р.

МОТОРНИЙ Яким Степанович, 1881 р.н., народження, с.Кривоносівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Кривоносівка. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 26 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НАУМЕНКО Микола Васильович, 1894 р.н., уродженець с.Богодухівка Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

НАУМЕНКО Нестор Васильович, 1885 р.н., уродженець с.Митьки Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

НЕЗАМАЙ Марія Миколаївна, 1897 р.н., уродженка Болгарії, українка, б/п. Проживала у с.Калиберда Золотоніського р-ну. Учителька. ОН НКВС СРСР 29 січня 1938 р. засуджена до розстрілу. Реабілітована 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НЕКОЗ Петро Іванович, 1876 р.н., уродженець с.Богдани Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21-23 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

НЕМИРОВСЬКИЙ Олександр Леонідович, 1882 р.н., уродженець с.Ракита Полтавської обл., українець, б/п. Проживав у с.Лукашівка Золотоніського р-ну. Колегією ДПУ УРСР і УНКВС 28-29 квітня 1933 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

НЕРУХ Костянтин Андрійович, 1897 р.н., уродженець с.Коврай Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коврай. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

НЕСТЕРЕНКО Іван Омелянович, 1901 р.н., уродженець с.Каленики Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Каленики. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

НЕСТЕРЕНКО Макар Миколайович, 1893 р.н., уродженець с.Каленики Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Каленики. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 17-19 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НЕСТЕРЕНКО Мирон Дмитрович, 1877 р.н., уродженець с.Каленики Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Каленики. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

НЕЧАЄВ Михайло Павлович, 1894 р.н., уродженець с.Беспальче, українець, б/п. Проживав у с.Лукашівка Драбівського р-ну. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

НЕЧИТАЙЛО Петро Федотович, 1901 р.н., уродженець с.Коврай Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

НІЦАК Юрій Лаврентійович, 1888 р.н., уродженець м.Золотоноша. українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Бухгалтер. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

НОРЕНКО Іван Григорович, 1889 р.н., уродженець м.Золотоноша. українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Бортник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 30 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

НОСЕНКО Андрій Федотович, 1881 р.н., уродженець с.Богуславець Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

НОСЕНКО Дмитро Семенович, 1903 р.н., уродженець с.Богуславець Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. НКВС СРСР 22 жовтня засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 серпня 1958 р. ВТ КВО.

НОСЕНКО Йосип Тимофійович, 1889 р.н., уродженець с.Богуславець Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богуславець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

НОСЕНКО Олексій Дмитрович, 1899 р.н., уродженець с.Богуславець, українець, б/п. Проживав у с.Богуславець Золотоніського р-ну. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

НОСЕНКО Петро Дем'янович, 1891 р.н., уродженець с.Богуславець Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богуславець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21-23 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

НОСЕНКО Тимофій Кирилович, 1879 р.н., уродженець с.Богуславець Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богуславець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ОВДІЄНКО Трохим Макарович, 1885 р.н., уродженець с.Скориківка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Скориківка. Одноосібник. Колегією ДПУ УРСР 27 квітня 1931 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 21 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОВЧАРЕНКО Федір Ількович, 1893 р.н., уродженець м.Золотоноша, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Продавець. Постановою НКВС і Прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 серпня 1958 р. ВТ КВО.

ОЗІРСЬКИЙ Василь Лук'янович, 1894 р.н., уродженець с.Вільхи, українець, б/п. Проживав у с.Дмитрівка Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 6 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1958 р. ВТ КВО.

ОЛЕКСЕНКО Андрій Іванович, 1901 р.н., уродженець м.Золотоноша, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Вантажник заготзерно. Обласним судом Полтавської обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 жовтня 1968 р. ВС УРСР.

ОЛИСЕЄНКО Петро Самойлович, 1881 р.н., уродженець с.Келеберда Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Келеберда. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОПРИШКО Мойсей Гаврилович, 1899 р.н., уродженець с.Б.Слобідка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Б.Слобідка. Робітник. Колегією ДПУ УРСР 31 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОРІХОВ Григорій Пилипович, 1925 р.н., уродженець с.Богуславець Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богуславець. Військовослужбовець. ВТ в/ч 23258 13 грудня 1948 р. засуджений до 10 р. ВТТ, 15 червня 1966 р. ВТ Бакинського округу ППО вирок змінено до 5 р. ВТТ. Реабілітований 25 серпня 1978 р. ВК ВС СРСР.

ОРЛОВСЬКИЙ Данило Іванович, 1878 р.н., уродженець с.Дмитрівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дмитрівка. Колгоспник. Колегією ДПУ СРСР 6 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОРЛОВСЬКИЙ Дмитро Степанович, 1911 р.н., уродженець с.Дмитрівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дмитрівка. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 6 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОРЛОВСЬКИЙ Іван Данилович, 1903 р.н., уродженець с.Дмитрівка Золотоніського р-ну. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 6 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 28 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОРЛОВСЬКИЙ Михайло Якович, 1901 р.н., уродженець с.Дмитрівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дмитрівка. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 6 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОРЛОВСЬКИЙ Олексій Миколайович, 1907 р.н., уродженець с.Дмитрівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дмитрівка. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 6 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОРЛОВСЬКИЙ Степан Степанович, 1886 р.н., уродженець с.Дмитрівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дмитрівка. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 6 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 28 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОРЛОВСЬКИЙ Юхим Миколайович, 1891 р.н., уродженець с.Дмитрівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дмитрівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21-23 липня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

ОСТАПЕЦЬ Архип Якович, 1892 р.н., уродженець с.Домантово Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Домантово. Вантажник цукропункту. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 23 листопада 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1989 р. Черкаським облсудом.

ОСЬМАК Андрій Васильович, 1886 р.н., уродженець с.Гоголєво Полтавської обл., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ПАВЕЛКО Іван Порфирович, 1897 р.н., уродженець м.Золотоноша. українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Бухгалтер. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 13 листопада 1957 р. Черкаським облсудом.

ПАВЛОВ Дмитро Федорович, 1895 р.н., уродженець м.Золотоноша. Проживав у м.Золотонша. Рахівник "Київторгу". ОН НКВС СРСР 17-19 березня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 січня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАДАЛКА Андрій Денисович, 1891 р.н., уродженець с.Богуславець Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богуславець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПАДАЛКА Омелян Андрійович, 1883 р.н., уродженець с.Богдани Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богдани. Без роботи. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАДАЛКА Панас Михайлович, 1900 р.н., уродженець с.Жорнокльови Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Промартіль "Взуття" швець. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ПАЛЕЦЬКИЙ Устим Автономович, 1869 р.н., Кременчуцький повіт, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка Золотоніського р-ну. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 березня 1930 р. засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований 30 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАЛНИН Олексій Федорович, 1876 р.н., уродженець с.Домантово Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Домантово . Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 10 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 26 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР від 16 січня 1989 р.

ПАНЧЕНКО Леонід Сергійович, 1864 р.н., уродженець м.Золотоноша. українець, б/п. Проживав у с.Скориківка Золотоніського р-ну. Учитель. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 8 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПАРОЛІС Григорій Никифорович, 1882 р.н., уродженець п. Чорнобай, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Сторож заводу ім. Лепсе. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 4-5 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

ПАРХАМОВСЬКИЙ Антон Степанович, 1897 р.н., уродженець с.Антипівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПАСЕНКО Степан Петрович, 1889 р.н., уродженець с.Антипівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 12 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 30 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЕДЬКО Петро Семенович, 1900 р.н., уродженець с.Плешкані Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коврай Золотоніського р-ну. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 1 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЕРЕВАЛЬСЬКИЙ Євдоким Іванович, 1907 р.н., уродженець с.Бубново Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Бубново . Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. ВС УРСР.

ПЕРЕХРЕСТ Дмитро Данилович, 1906 р.н., уродженець м.Золотоноша, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник птахокомбінату. ОН НКВС СРСР 27 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 серпня 1958 р. ВТ КВО.

ПЕРЕХРЕСТ Петро Антонович, 1908 р.н., уродженець с.Васютинці, українець, б/п. Військовослужбовець 15303 АД. ВТ Тульського гарнізону 14 травня 1943 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 7 серпня 1867 р. ВТ Московського ВО.

ПЕРЕХРЕСТ Федір Дмитрович, 1894 р.н., уродженець с.Жорнокльови Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Бондар. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПЕРЕХРЕСТ Феодосій Іванович, 1908 р.н., уродженець с.Жорнокльович Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПЕРЕХРЕСТ Юхим Дмитрович, 1889 р.н., уродженець с.Жорнокльови Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПЕТРАШЕВИЧ Василь Павлович, 1881 р.н., уродженець с.Дмитрівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дмитрівка. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 6 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЕТРАШЕВИЧ Яків Олександрович, 1896 р.н., уродженець с.Плешкані Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ПЕТРЕНКО Дмитро Артемович, 1895 р.н., уродженець с.Б.Слобідка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Б.Слобідка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 липня 1956 р. ВТ КВО.

ПЕТРО Юрій Вячеславович, 1912 р.н., уродженець с.Грушки Одеської обл., поляк, б/п. Проживав у с.Домантово Золотоніського р-ну. Лісотехнік. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 серпня 1959 р. Черкаським облсудом.

ПЕТРУШ Іван Андрійович, 1894 р.н., уродженець с.Антипівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка . Хлібороб. Колегією ДПУ УРСР 12 березня 1930 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 30 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЕТРУШ Іван Іванович, 1890 р.н., уродженець с.Антипівка, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПЕТРУШ Митрофан Іванович, 1885 р.н., уродженець с.Антипівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка. Хлібороб. Колегією ДПУ УРСР 12 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 30 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЕТРУШ Петро Григорович, 1897 р.н., уродженець с.Антипівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка . Хлібороб. Колегією ДПУ УРСР 12 березня 1930 р. засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований 30 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЕТРУШ Федір Іванович, 1881 р.н., уродженець с.Антипівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка. Хлібороб. Колегією ДПУ УРСР 12 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 30 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПИЛИПЕНКО Костянтин Іванович, 1898 р.н., уродженець с.Чапаївка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Чапаївка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл.9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПИЛИПЕНКО Фома Антонович, 1879 р.н., уродженець с.Крупське Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Крупське. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПИРІГ Пилип, 1899 р.н., уродженець с.Драбівці Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Драбівці. Одноосібник. Обласним судом Полтавської обл. 9 серпня 1941 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 31 серпня 1966 р. ВС УРСР.

ПИЩАТОВСЬКИЙ Василь Федорович, 1881 р.н., уродженець с.Мелесівка, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

ПІСКУН Михайло Євмінович, 1877 р.н., уродженець с.Сеньківці Золотоніського р-ну, українець, б/п. Прож у с.Сеньківці. Священник. Колегією ДПУ УРСР 21 лютого 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ Реабілітований 25 червня 1989 р. згідно Указу ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОГРЕБНИЙ Степан Васильович, 1898 р.н., уродженець с.Гельмязів, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Шофер цегельного заводу. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 січня 1960 р. Черкаським облсудом.

ПОЛУДА Сергій Трохимович, 1897 р.н., уродженець с.Прикрутки Ічнянського р-ну Чернігівської обл., українець, б/п. Проживав у с.Піщане Золотоніського р-ну. Учитель. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 8 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПОЛУЦЬКИЙ Юрій Юліанович, 1894 р.н., уродженець м.Єлець Орловської обл., поляк, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Агроном МТС Колегією ДПУ УРСР 28-29 квітня 1933 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПОНОМАР Дем'ян Федорович, 1899 р.н., уродженець с.Матвіївка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Матвіївка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21-23 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

ПОНОМАР Пилип Якович, 1891 р.н., уродженець с.Матвіївка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Матвіївка. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 10 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 26 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР 16 січня 1989 р.

ПОНОМАРЕНКО Денис Єфстафійович, 1910 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав на х.Мости Золотоніського р-ну. Дорожний працівник. Полтавським облсудом 29 березня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 14 квітня 1989 р. ВС УРСР.

ПОНОМАРЕНКО Трохим Степанович, 1896 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коробівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПОСТНИЙ Микола Корнійович, 1887 р.н., уродженець с.Синьооківка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Синьооківка. Обліковець радгоспу. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПОТЕРЯЙКО Мирон Меркурійович, 1882 р.н., Таращанський р-н, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Працівник дитбудинку. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21-23 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

ПОХОДЕНКО Йосип Васильович, 1892 р.н., уродженець с.Каленики Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Каленики. Робітник. Колегією ДПУ УРСР 14 лютого 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОХОДЕНКО Йосип Васильович, 1892 р.н., уродженець с.Каленики Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Каленики. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 жовтня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРИХОДЬКО Петро Панасович, 1887 р.н., уродженець с.Рогозівки Чернігівської обл., українець, б/п. Проживав у с.Шкодунівка Золотоніського р-ну. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений. Реабілітований 4 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРІХНЕНКО Андрій Федорович, 1901 р.н., уродженець м.Золотоноша. українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Інспектор банку. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПРОХОРЕНКО Іван Семенович, 1883 р.н., уродженець м.Золотоноша. українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Учитель. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПРОХОРЕНКО Іван Семенович, 1890 р.н., уродженець м.Золотоноша. українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Учитель. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПРОЦЕНКО Микола Олександрович, 1927 р.н., уродженець х.Коврайські Золотоніського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець. ВТ в/ч 10866 31 січня 1951 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 24 січня 1955 р. ВТ Уральського ВО.

ПРОЦЕНКО Микола Степанович, 1921 р.н., уродженець м.Золотоноша. українець, б/п. Військовослужбовець. Пом. ком. взводу 1 мінроти 237 сп. ВТ 69 сд 4 січня 1943 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 30 червня 1989 р. ВТ Московського ВО.

ПУСТОВІТ Петро Іванович, 1916 р.н., уродженець с.Безбородьки, українець, б/п. Військовослужбовець. Ст. сержант. ВТ Київського гарнізону 7 серпня 1941 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 серпня 1989 р. ВТ КВО.

ПУЩЕНКО Семен Микитович, 1884 р.н., уродженець с.Кривоносівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Кривоносівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

РАДИК Кузьма Григорович, 1888 р.н., уродженець с.Жовнино Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Жовнино. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 3 квітня 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 27 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

РАДЧЕНКО Іларіон Федотович, 1887 р.н., уродженець с.Дуніновка Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Сторож інкубаторної станції. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

РЕВА Кирило Олексійович, 1896 р.н., уродженець с.Коврай Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коврай. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

РЕВА Олексій Миколайович, 1893 р.н., уродженець с.Піщане Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Піщане. Хлібороб. Колегією ДПУ УРСР 19 березня 1930 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РЕЗА Андрій Семенович, 1893 р.н., уродженець с.Плешкані Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Плешкані. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

РЕЗНІК Григорій Олексійович, 1908 р.н., уродженець с.Коврай Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коврай. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

РЕЗНІК Олександр Олександрович, 1895 р.н., уродженець с.Коврай Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коврай. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РЕЗНІЧЕНКО Лука Федотович, 1913 р.н., уродженець с.Скрипченці Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець. Рядовий. ВТ Саратовського гарнізону 5 березня 1943 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 травня 1947 р. ВС УРСР.

РІЗАНОВ Йосип Васильович, 1894 р.н., уродженець с.Шабельники Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шабельники. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 березня 1965 р. Черкаським облсудом.

(РІЗДНИК) Різник Дмитро Семенович, 1882 р.н., уродженець с.Коврай Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коврай. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 1 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РІЗНИК Борис Антонович, 1925 р.н., уродженець с.Гельмязів Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гельмязів. Перекладач військової комендатури м.Штенберг (НДР). ВТ гарнізону м.Берлін засуджений до 25 р. ВТТ. Реабілітований 24 жовтня 1959 р. ВТ в/ч 48240.

РІЗНИК Василь Петрович, 1900 р.н., уродженець с.Коврай, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Працівник заготсіно. НКВС і Прокурором СРСР 22 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 березня 1958 р. ВТ КВО.

РІЗНИК Йосип Васильович, 1899 р.н., уродженець с.Коврай, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Промартіль "Червоний харчовик". Трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

(РОЙТМАН) Ротман Пейсах Хаймович, 1896 р.н., уродженець м.Дрогобич, єврей, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Черкаської обл. Перукар. НКВС і Прокурором СРСР 26 листопада 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1966 р. ВС УРСР.

РОМАНЕНКО Петро Сергійович, 1884 р.н., уродженець с.Богдани Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богдани. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РОМАНЕНКО Яків Олександрович, 1884 р.н., уродженець с.Піщане, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Наливальник нафтоскладу. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

РОМАНИШИН Іван Петрович, 1896 р.н., Львівська обл., українець, б/п. Проживав у с.Гельмязів Золотоніського р-ну. Зав. районної прописної каси. НКВС і Прокурором СРСР 26 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 квітня 1963 р. ВС СРСР.

РОМАНОВСЬКИЙ Андрій Селівестрович, 1898 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коробівка. Хлібороб. Колегією ДПУ УРСР 20 лютого 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. реабіл. 28 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РОМАНОВСЬКИЙ Іван Сильвестрович, 1905 р.н., уродженець х.Комарівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав на х.Комарівка. Колгоспник. НКВС і Прокурором СРСР 23 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1957 р. ВТ КВЛ

РОМАШКЕВИЧ Микола Григорович, 1892 р.н., уродженець м.Прилуки, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Зав. виробництвом промартілі "Червоний візник". Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 8 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

РОССОШЕНСЬКИЙ Панас Андрійович, 1872 р.н., уродженець м.Кременчук Полтавської обл., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Священник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

РОСТАНЕЦЬ Дмитро Іванович, 1887 р.н., уродженець с.Мелесівка, українець, б/п. Проживав у с.Мелесівка Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РОСТАНЕЦЬ Домаха Сергіївна, 1887 р.н., уродженка с.Кривоносівка, українка, б/п. Проживала у с.Зорівка Золотоніського р-ну. Колгоспниця. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 вересня 1937 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РУДЕНКО Павло Семенович, 1895 р.н., уродженець с.Каленики Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Каленики. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 3 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

РУДЕНКО Петро Миронович, 1897 р.н., уродженець с.Каленики. Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Каленики. Робітник. Колегією ДПУ УРСР 14 лютого 1930 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РУДЕНКО Платон Васильович, 1879 р.н., уродженець с.Красенівка, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

РУДНИЦЬКИЙ Вячеслав Онуприйович, 1895 р.н., уродженець с.Брониця Київської обл., поляк, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Коваль радгоспу. НКВС і Прокурором СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 серпня 1962 р. ВС УРСР.

РУДЬ Самуїл Андрійович, 1887 р.н., уродженець с.Піщане Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Піщане. Колгоспник. Полтавським облсудом 13 березня 1938 р. засуджений до 4 р. ВТТ. Реабілітований 16 березня 1989 р. ВС УРСР.

РЯЗАНОВ Григорій Васильович, 1887 р.н., уродженець с.Шабельники Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шабельники. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

САВИЦЬКИЙ Мойсей Йосипович, 1889 р.н., уродженець с.Антипівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка. Хлібороб. ОН НКВС СРСР 8 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 лютого 1964 р. ВТ КВО.

САВЧЕНКО Михайло Іванович, 1903 р.н., уродженець с.Вереміївка Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Машиніст млинкомбінату. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

САВЯК Павло Васильович, 1896 р.н., (Галичина), українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Технорук торфартілі. НКВС і Прокурором СРСР 29 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1960 р. ВТ КВО.

САГАРДА Іван Іванович, 1881 р.н., уродженець с.Корбівка, українець, б/п. Проживав у с.Коробівка Золотоніського р-ну. Священнослужитель . Колегією ДПУ УРСР 2 лютого 1930 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 лютого 1963 р. Черкаським облсудом.

САКУН Антон Арсентійович, 1882 р.н., уродженець с.Каленики Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Каленики. Робітник. Колегією ДПУ УРСР 14 лютого 1930 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

САЛІЙ Микола Іванович, 1906 р.н., уродженець с.Вознесеньське Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вознесенське. Вантажник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 грудня 1974 р. Черкаським облсудом.

САЛО Олексій Дем'янович, 1916 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коробівка. Без постійного місця роботи. Полтавським облсудом 21 лютого 1938 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 13 червня 1989 р. ВС УРСР.

САЛОГУБ Іван Петрович, 1901 р.н., уродженець с.Каленики Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Каленики. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

САМОЙЛЕНКО Данило Єлисеєвич, 1898 р.н., уродженець с.Волчок Харківської обл., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

САМОЙЛЕНКО Іван Костянтинович, 1885 р.н., уродженець с.Слобідка, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

САМОЙЛЕНКО Іван Якимович, 1864 р.н., уродженець с.Піщане Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Піщане. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований 26 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

САМОЙЛЕНКО Сергій Якимович, 1877 р.н., уродженець с.Піщане Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Піщане. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 19 березня 1930 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 26 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

САНДИГА Петро Захарович, 1868 р.н., уродженець с.В.Хутір Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Сторож залізниці Жашків - Золотоноша. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

САРАНЧА Микола Григорович, 1904 р.н., уродженець с.Вознесенське Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вознесенське. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

САХНОВСЬКИЙ Борис Григорович, 1898 р.н., уродженець с.Крутьки Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Крутьки. Учитель. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

САХНОВСЬКИЙ Володимир Юрійович, 1880 р.н., уродженець с.Крутьки, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Учитель. Колегією ДПУ УРСР 1 лютого 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 31 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЕДОЙ (Сідий) Іван Максимович, 1907 р.н., уродженець с.Гельмязів Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гельмязів. Райспоживспілка. Полтавським облсудом 3 липня 1939 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 18 жовтня 1968 р. ВС УРСР.

СЕМЕНЧЕНКО Олександр Іванович, 1897 р.н., уродженець с.Плешкані Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

СЕНЬ Андрій Васильович, 1908 р.н., уродженець с.Антипівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка. Хлібороб. Колегією ДПУ УРСР 12 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 30 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЕНЬ Пилип Васильович, 1899 р.н., уродженець с.Антипівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Дарниця. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 30 листопада 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 31 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЕНЬ Терентій Тимофійович, 1886 р.н., уродженець с.Антипівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка. Хлібороб. Колегією ДПУ УРСР 12 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 30 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЕНЬ Юхим Петрович, 1886 р.н., уродженець с.Антипівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка. Хлібороб. Колегією ДПУ УРСР 12 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 30 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЕРГІЄНКО Ігор Федорович, 1879 р.н., уродженець с.Підставки Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Безбородьки Драбівського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЕРГУЧОВ Павло Григорович, 1893 р.н., уродженець м.Золотоноша. українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Рахівник промартілі. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

СЕРДЮЧЕНКО Євген Трохимович, 1906 р.н., уродженець м.Золотоноша. українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Сільгоспснаб. ОН МДБ СРСР 1949 р. засуджений до висилки у Казахстан. Реабілітований 17 квітня 1967 р. Черкаським облсудом.

СЕРДЮЧЕНКО Євген Трохимович, 1906 р.н., уродженець м.Золотоноша. українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Банківський інспектор. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 30 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

СТЕБЛИНА Ольга Василівна, 1900 р.н., уродженка с.Дмитрівка, українка, б/п. Проживала у м.Золотоноша. Домогосподарка. ОН НКВС СРСР 29 січня 1938 р. засуджена до розстрілу. Реабілітована 22 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЕРЕБРЯНИЙ Авраам Львович, 1902 р.н., уродженець м.Золотоноша, єврей, б/п. Проживав у м.Біробіджан. Начальник технічної частини УВРС-414. ВК ВС СРСР 21 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 травня 1956 р. ВС СРСР.

СЕРЕДА Григорій Іванович, 1909 р.н., уродженець м.Золотоноша, українець, виключений із членів ВКП(б) в 1936 р. Проживав у м.Золотоноша. Майстер заводу ім. Лепсе. НКВС СРСР 9 березня 1937 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 21 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

СЕРЕДА Григорій Степанович, 1891 р.н., уродженець м.Золотоноша, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Плановик. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 23 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 січня 1989 р. Черкаським облсудом.

СЕСКЕВИЧ Йосип Іванович, 1893 р.н., уродженець с.Великі Фільварки, Польща, поляк, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Пом. сан-лікаря дільниці Укрбудкут. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 6 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1958 р. ВТ КВО.

СИДОРЕНКО Володимир Захарович, 1895 р.н., уродженець м.Київ, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник заводу ім. Лепсе. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

СИДОРЕНКО Георгій Іванович, 1883 р.н., уродженець с.Хрущівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хрущівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

СИНЬООК Антон Андрійович, 1875 р.н., уродженець с.Синьооківка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Синьооківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений ВМП. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

СИНЬООК Михайло Михайлович, 1925 р.н., уродженець с.Синьооківка, українець, член ВЛКСМ. Військовослужбовець в/ч 39450 Східн.-Сиб. ВО. ВТ Східн.-Сиб. ВО 6 травня 1948 р. засуджений до 25 р. ВТТ. Реабілітований 24 липня 1954 р.

СІРЕНКО Іван Захарович, 1888 р.н., уродженець м.Київ, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Бухгалтер-касир контори міжукраїнського птахопрому. Трійкою УНВСК по Київській обл. 10 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

СКОПИС Семен Терентійович, 1888 р.н., уродженець с.Драбово Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Десятник облшляхбуду. НКВС і Прокурором СРСР 22 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 березня 1958 р. ВТ КВО.

СКОРИК Григорій Пантелеймонович, 1911 р.н., уродженець с.Скорівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Скорівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

СКОРИК Григорій Петрович, 1885 р.н., уродженець с.Скориківка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Скориківка. Одноосібник. ОН Колегії ДПУ УРСР 20 травня 1931 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 13 грудня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СКОРИК Дмитро Петрович, 1876 р.н., уродженець с.Скорівка, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

СКОРИК Павло Іванович, 1888 р.н., уродженець с.Скорівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Скорівка. Одноосібник. Колегією ДПУ УРСР 24 квітня 1931 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 21 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СКОРОДІД Василь Миколайович, 1890 р.н., уродженець с.Михайлівка Кам'янського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Піщане Золотоніського р-ну. Учитель. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

СКРИПКА Лука Прокопович, 1901 р.н., уродженець с.Львівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Райспілка. Полтавським облсудом 15 березня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СОБКО Григорій Григорович, 1886 р.н., уродженець с.Богуславець Золотоніського р-ну,українець, б/п. Проживав у с.Богуславець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

СОБКО Іван Іванович, 1879 р.н., уродженець с.Богуславець, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

СОБКО Петро Іванович, 1876 р.н., уродженець с.Богуславець, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

СОКАЛЬСЬКИЙ Степан Федорович, 1883 р.н., уродженець с.Кропивна, українець, б/п. Проживав у м.Черкаси. Директор будинку інвалідів. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

СОЛДАТ Ісидор Мартинович, 1902 р.н., уродженець с.Коробівка, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 23 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

СПІНДОВСЬКИЙ Костянтин Андрійович, 1890 р.н., уродженець с.Степаки Кам'янець-Подільського р-ну, поляк, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Артіль "Ощадність". НКВС і Прокурором СРСР 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1957 р. ВТ КВО.

СТАРОДУБЕЦЬ Єгор Єгорович, 1905 р.н., уродженець с.М. Бурімка, українець, б/п. Проживав у с.М. Бурімка Чорнобаївського р-ну. Робітник цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 5 грудня 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 січня 1965 р. Черкаським облсудом.

СТЕБЛИНА Андрій Якович, 1882 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коробівка. Хлібороб. Колегією ДПУ УРСР 20 лютого 1930 р. засуджений до 4 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТЕБЛИНА Антон Федорович, 1897 р.н., уродженець с.Коробівка, українець, б/п. Проживав у с.Богуславець Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1958 р. Черкаським облсудом.

СТЕБЛИНА Василь Миронович, 1899 р.н., уродженець Польщі, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. СШ №3, завгосп. ОН НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТЕБЛИНА Григорій Васильович, 1891 р.н., уродженець с.Коробівка, українець, б/п. Проживав у с.Коробівка Золотоніського р-ну. Хлібороб. Колегією ДПУ УРСР 20 лютого 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТЕБЛИНА Семен Іванович, 1889 р.н., уродженець с.Коробівка, українець, б/п. Проживав у с.Коробівка Золотоніського р-ну. Колегією ДПУ УРСР 20 лютого 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1989 р. згіно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТЕБЛИНА-КАСТЕР Ліна Францівна, 1882 р.н., уродженка Латвійської РСР, латишка, б/п. Проживала у с.Коробівка Золотоніського р-ну. Колгоспниця. НКВС і Прокурором СРСР 10 лютого 1938 р. засуджена до розстрілу. Реабілітована 21 грудня 1957 р. ВС УРСР.

СТЕЛИНА Яким Васильович, 1882 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коробівка. Хлібороб. Колегією ДПУ УРСР 20 лютого 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТЕПАНЕЦЬ Василь Никифорович, 1886 р.н., уродженець Польщі, українець, б/п. Проживав у с.Плешкані Золотоніського р-ну. Колгоспник. НКВС і Прокурором СРСР 10 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТЕПАНЕЦЬ Денис Степанович, 1895 р.н., уродженець с.Плешкані Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Плешкані. Колгоспник. Київським судом 8 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 9 жовтня 1964 р. ВС УРСР.

СТЕПАНЕЦЬ Софія Адамівна, 1899 р.н., уродженка м.Полевех Польща, полька, б/п. Проживала у с.Гельмязів Золотоніського р-ну. Непрацювала. ОН НКВС СРСР 11 лютого 1938 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 22 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТЕПИК Йосип Євдокимович, 1904 р.н., уродженець с.Гладківщина Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гладківщина. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 грудня 1957 р. Черкаським облсудом.

СТИРІС Олександр Карлович, 1905 р.н., уродженець м.Лозіо Вітебсткої обл., латиш, б/п. Проживав у м.Золотоноша. 8-а буд. дільниця. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 грудня 1974 р. Черкаським облсудом.

СТРИЖАК Антон Миколайович, 1881 р.н., уродженець с.Мелесівка, українець, б/п. Проживав у с.Зорівка Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 24 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТРИЖАК Олександр Андронович, 1913 р.н., уродженець с.Зорівка, українець, б/п. Проживав у с.Хрущівка Золотоніського р-ну. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 серпня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТРОКАНЬ Дмитро Денисович, 1882 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коробівка. Священнослужитель. Колегією ДПУ УРСР 3 лютого 1930 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 лютого 1963 р. Черкаським облсудом.

СТРОКАНЬ Михайло Панасович, 1904 р.н., уродженець с.Мицалівка, українець, б/п. Проживав у с.Мицалівка. Тесля. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 17 серпня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТУПАЦЬКИЙ Андрій Васильович, 1898 р.н., уродженець с.Підставки, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Працівник райспоживспілки. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТУПАЦЬКИЙ Андрій Васильович, 1898 р.н., уродженець с.Підставки Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Підставки. Учитель. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

СТУПАЦЬКИЙ Іван Вікторович, 1883 р.н., уродженець с.Підставки, українець, б/п. Проживав у с.Безбородьки Драбівського р-ну. Одноосібник. Колегією ДПУ УРСР 24 травня 1931 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 21 листопада 1989 р. гідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СУКАЧ Пелагея Антонівна, 1910 р.н., уродженка с.Лукашівка, українка, б/п. Проживала у с.Лукашівка Золотоніського р-ну. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 серпня 1937 р. засуджена до 10 р.ВТТ. Реабілітована 3 лютого 1989 р. Черкаським облсудом.

СУПРУН Кузьма Іванович, 1883 р.н., уродженець с.Гладківщина Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гладківщина. Коваль. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 липня 1956 р. ВТ КВО.

СУШКО Андрій Махтійович, 1893 р.н., уродженець с.Ірклїїв, Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Ірклїїв. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 23 листопада 1964 р. Черкаським облсудом.

ТАБОРСЬКИЙ Йосип Федорович, 1891 р.н., уродженець с.Ільчевськ, Галичина, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Учитель. ОН НКВС СРСР 19 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 14 травня 1955 р. ВС СРСР.

ТАМЛЬЧЕНКО Данило Іванович, 1886 р.н., уродженець с.Чуднівка Лубенського р-ну. Сумської обл., українець, б/п. Проживав у с.Домантово Золотоніського р-ну. Священнослужитель. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

ТАНДІТНИЙ Борис Олександрович, 1896 р.н., уродженець м.Сміла, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ТАНДІТНИЙ Петро Олександрович, 1892 р.н., уродженець м.Сміла, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Працівник коноплемзаводу. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ТЕРЛЕЦЬКИЙ Григорій Якович, 1882 р.н., уродженець с.Антипівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 вересня

1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТЕРЛЕЦЬКИЙ Григорій Якович, 1882 р.н., уродженець с.Антипівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 12 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 30 серпня 1989 р. Згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТЕРЛЕЦЬКИЙ Дмитро Микитович, 1885 р.н., уродженець с.Антипівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 12 березня 1930 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 30 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТЕРТИЧНИЙ Антон Омелянович, 1890 р.н., уродженець с.Гладківщина Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гладківщина. Хлібороб. Колегією ДПУ УРСР 19 лютого 1930 р. засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований 29 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТЕРТИЧНИЙ Антон Омелянович, 1890 р.н., уродженець с.Гладківщина Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гладківщина. Вантажник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 серпня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 10 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТЕРТИЧНИЙ Іван Омелянович, 1886 р.н., уродженець с.Гладківщина Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гладківщина. Хлібороб. Колегією ДПУ УРСР 19 листопада 1930 р. засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований 29 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТЕРТИЧНИЙ Іван Омелянович, 1886 р.н., уродженець с.Гладківщина Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гладківщина. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтаській обл. 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТЕТЕРЯ Олександр Никифорович, 1922 р.н., уродженець с.Чернещина Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Луцьк. Бухгалтер Волинського облвійськкомату. ВТ Прикарпатського ВО 2 листопада 1948 р. засуджений до 25 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1956 р. ВС СРСР.

ТИМОШЕНКО Володимир Захарович, 1892 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коробівка. Одноосібник. Колегією ДПУ УРСР 3 лютого 1930 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 лютого 1963 р. Черкаським облсудом.

ТИМОШЕНКО Семен Васильович, 1889 р.н., уродженець м.Золотоноша. українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Працівник промартелі "Ощадність". Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТИМЧЕНКО Антон Харитонович, 1882 р.н., уродженець с.Чапаївка, українець, б/п. Проживав у с.Чапаївка Золотоніського р-ну. Кочегар. ОН НКВС СРСР 25 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 січня 1960 р. ВТ КВО.

ТИЩЕНКО Василь Андрійович, 1894 р.н., уродженець с.Піщане Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Піщане. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ТИЩЕНКО Микола Якович, 1882 р.н., уродженець с.Іркліїв Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ТИЩЕНКО Порфирій Семенович, 1897 р.н., уродженець с.Скориківка, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ТКАЧЕНКО Прокіп Андрійович, 1889 р.н., уродженець с.Драбівці Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Драбівці. Одноосібник. Колегією ДПУ УРСР 23 грудня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТРЕТЯКОВ Антон Васильович, 1887 р.н., уродженець м.Золотоноша, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Промартіль інвалідів, рахівник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ТРЕТЯКОВ Василь Васильович, 1876 р.н., уродженець м.Золотоноша. українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Бухгалтер. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ТРОЯН Олексій Васильович, 1901 р.н., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Лісник. ОН НКВС СРСР 4 довтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 1 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

ТРУБА Пилип Назарович, 1898 р.н., уродженець с.Чапаївка, українець, б/п. Проживав у с.Чапаївка Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 30 листопада 1937 р. засуджений до 8 років ВТТ. Реабілітований 8 червня 1939 р. постановою УНКВС по Полтавській обл., з-під варти звільнений.

ТУКАЛЄВСЬКИЙ Іван Петрович, 1881 р.н., уродженець с.Вереміївка, українець, б/п. Проживав у с.Вереміївка Чорнобаївського р-ну. Учитель. Колегією ДПУ УРСР 26 січня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 27 липня 1964 р. Черкаським облсудом.

ТУРЧИН Сергій Тимофійович, 1873 р.н., уродженець Б.Слобідка, українець, б/п. Проживав у с.Б.Слобідка Золотоніського р-ну. Черкаської обл. Робітник. Колегією ДПУ УРСР 30 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТУРЧИН Яків Іванович, 1898 р.н., Полтавська обл., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Учитель. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

ТУШИНСЬКИЙ Володимир Брониславович, 1896 р.н., уродженець с.Долиняни, Молдавія, поляк, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Військовий керівник автошколи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 23 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

УРБАНОВСЬКИЙ Іван Іванович, 1887 р.н., уродженець Польщі, поляк, б/п. Проживав у с.Чапаївка Золотоніського р-ну. Робітник при СШ. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

ФАЄРМАН Хаїм Якович, 1900 р.н., уродженець Польщі, єврей, б/п. Проживав у с.Гельмязів Золотоніського р-ну. ОН НКВС СРСР 14 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно Указу ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ФЕДИН Омелян Іванович, 1899 р.н., уродженець с.Антипівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка. Рахівник дитячого санаторію. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1963 р. Черкаським облсудом.

ФЕДОРЕНКО Іван Митрофанович, 1898 р.н., уродженець с.Богдани Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богдани. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ФЕДОРЕНКО Микола Степанович, 1904 р.н., уродженець с.Богдани Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Богдани. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ФЕДОРОВСЬКИЙ Іван Олексійович, 1892 р.н., уродженець с.Мельники Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ФЕДОРЯКА Анелька Миколаївна, 1890 р.н., уродженка Польщі, полька, б/п. Проживала у с.Підставки Золотоніського р-ну. Колгоспниця. Постановою НКВС СРСР 11 лютого 1938 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ФЕСАК Михайло Овсійович, 1904 р.н., уродженець с.Богдани, українець, б/п. Проживав у с.Каленики Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл.21 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

ФИЛЬ Яків Петрович, 1885 р.н., уродженець с.Чапаївка, українець, б/п. Проживав у с.Чапаївка Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

ФОРОСТОВСЬКИЙ Павло Павлович, 1900 р.н., уродженець с.Безпальче, Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ХАРЧЕНКО Данило Іванович, 1912 р.н., уродженець с.Домантове Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Домантове. Корзинщик. Полтавським облсудом 20 лютого 1938 р. засуджений до 4 р. ВТТ. Реабілітований 11 травня 1989 р. ВС УРСР.

ХАРЧЕНКО Кирило Петрович, 1886 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коробівка. Одноосібник. Колегією ДПУ УРСР 3 лютого 1930 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 лютого 1963 р. Черкаським облсудом.

ХАРЧЕНКО Платон (Потап) Гергійович, 1885 р.н., уродженець с.Коробівка, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Учитель. НКВС і Прокурором СРСР 29 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 березня 1958 р. ВТ КВО.

ХАРЧЕНКО Яків Михайлович, 1888 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коробівка. Одноосібник. Колегією ДПУ УРСР 3 лютого 1930 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 лютого 1963 р. Черкаським облсудом.

ХМАРА Іван Федорович, 1892 р.н., уродженець с.Гельмязів Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Гельмязів. Агроном колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 грудня 1961 р. Черкаським облсудом.

ХМЕЛЄВСЬКИЙ Кирило Григорович, 1910 р.н., уродженець с.Шабо Одеської обл., росіянин, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Слюсар заводу ім. Лепсе. НКВС і Прокурором СРСР 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1960 р. ВТ КВО.

ХОЛОДНИЙ Кирило Іванович, 1892 р.н., уродженець м.Золотоноша, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ХОРУЖИЙ Андрій Максимович, 1889 р.н., уродженець с.Піщане, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ХРАПКО Михайло Петрович, 1887 р.н., уродженець м.Золотоноша, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Рахівник промартілі "Ощадність". Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 жовтня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ХУДОБА Костянтин Михайлович, 1880 р.н., уродженець с.Каленики Золотоніського р-ну, українець, безпартіний. Проживав у с.Каленики. Робітник. Колегією ДПУ УРСР 14 лютого 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований згідно Указу ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ХУДОБА Михайло Семенович, 1902 р.н., уродженець с.Каленики Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Каленики. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЦИБ Микола Давидович, 1901 р.н., уродженець с.Липівське, українець, б/п. Проживав у с.Липівське Золотоніського р-ну. Колгоспник. Полтавським облсудом 5 березня 1938 р. засуджений до 4 р. ВТТ. Реабілітований 28 квітня 1989 р. ВС УРСР.

ЦУПИЛО Сава Архипович, 1896 р.н., уродженець с.Безбородьки Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Заготконтора, приймальщик. ОН НКВС СРСР 27 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 21 серпня 1958 р. ВТ КВО.

ЦЬОПКА Михайло Миколайович, 1892 р.н., уродженець с.Вознесенське Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вознесенське. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавські обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЦЮРА Іван Кирилович, 1879 р.н., уродженець м.Радомишльськ Київської обл., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Директор школи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЧАЙКА Олександр Андрійович, 1891 р.н., уродженець с.Піщане, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЧЕПІГА Василь Григорович, 1883 р.н., уродженець Київської обл., українець, б/п. Проживав у с.В. Хутір Канівського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 вересня 1938 р.

засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧЕРЕМИС Митрофан Іванович, 1891 р.н., уродженець с.Крупське Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Крупське. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 квітня 1958 р. ВС УРСР.

ЧЕРІНЬКО Олександр Іванович, 1883 р.н., уродженець с.Деньги Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Деньги. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 квітня 1958 р. ВС УРСР.

ЧЕРНЕНКО Микита Іванович, 1885 р.н., уродженець смт.Чорнобай, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Конюх Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 8 лютого 1962 р. Черкаським облсудом.

ЧЕРНЕНКО Степан Трохимович, 1903 р.н., уродженець с.Беспальче Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЧЕРНЕНКО Яків Прокопович, 1906 р.н., уродженець смт.Чорнобай, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ЧЕРНЕЦЬКИЙ Олексій Григорович, 1890 р.н., уродженець с.Лихоліти Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав на х.Іщенків Золотоніського р-ну. Черкаської обл. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЧЕРНЯВСЬКИЙ Андрій Якович, 1900 р.н., уродженець с.Синьооківка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Синьооківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 квітня 1958 р. ВС УРСР.

ЧИБЕЛЬ Антон Якович, 1904 р.н., уродженець Курляндської обл., латиш, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Агроном МТС. ОН НКВС СРСР 10 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1959 р. ВТ КВО.

ЧМИХАЛО Ілько Якович, 1889 р.н., уродженець с.Лукашівка, українець, б/п. Проживав у с.Лукашівка Золотоніського р-ну. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 27 квітня 1931 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 3 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧУБОВ Олександр Олексійович, 1874 р.н., уродженець с.Мицалівка, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЧУРУТА Йосип Дмитрович, 1887 р.н., уродженець с.Хрущівка, українець, б/п. Проживав у с.Хрущівка Золотоніського р-ну. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 29 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧУХНО Максим Парамонович, 1903 р.н., уродженець с.Б.Слобідка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Б.Слобідка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 липня 1956 р. ВТ КВО.

ЧУХНО Петро Леонтійович, 1897 р.н., уродженець с.Б.Слобідка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Б.Слобідка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 13 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 6 березня 1965 р. Черкаським облсудом.

ШАВЛАК Тетяна Захарівна, 1901 р.н., уродженка с.Зорівка Золотоніського р-ну, українка, б/п. Проживала у с.Зорівка. Колгоспниця. Трійкою УНКВС по Київській обл. 24 серпня 1937 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 7 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШАКУН Василь Трохимович, 1911 р.н., уродженець с.Кропивна Золотоніського р-ну. Проживав у м.Серпухів 2 рота 566 БАО Московського ВО. Молодш. команд. склад. ВТ Казанського гарнізону 4 квітня 1942 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 5 жовтня 1989 р. ВТ Уральського ВО.

ШАНДРА Йосип Федорович, 1885 р.н., уродженець с.Піщане Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Піщане. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 19 березня 1930 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 26 червня 1989 р. згідно Указу ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШАРИЙ Ілько Григорович, 1866 р.н., уродженець с.Вереміївка Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Пол-

тавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ШВИДАК Петро Іванович, 1890 р.н., уродженець с.Коврай Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коврай. Колгоспник. НКВС СРСР 19 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно Указу ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШЕМЧУК Лука Семенович, 1897 р.н., уродженець Польщі, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Сторож лікарні. НКВС і Прокурором СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 березня 1958 р. ВТ КВО.

ШЕНДРИК Тимофій Павлович, 1881 р.н., уродженець с.Семенівка Баришевського р-ну. Київської обл., українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ШЕПЕЛЬ Василь Миколайович, 1892 р.н., уродженець с.Скорівка, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Промартіль "Червоний столяр". Бухгалтер. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

Шмигуль Микола Пилипович, 1883 р.н., уродженець с.Коробівка, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Одноосібник Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ШЕПЕЛЬ Інокентій Андрійович, 1879 р.н., уродженець х.Згарь, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ШЕРЕМЕТ Лука Григорович, 1887 р.н., уродженець с.Домантово Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Домантово. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 10 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно зУказом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШИЛЬПИКОВ Олексій Радіонович, 1898 р.н., уродженець м.Золотоноша. українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР

ШКАРБУЛЬ Іван Васильович, 1907 р.н., уродженець с.Ревбинці Чорнобаївського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Тесля промартілі "Перемога" Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ШКЛЯРУК Антон Йосипович, 1885 р.н., уродженець Польщі, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Завгосп школи. НКВС СРСР 22 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно зУказом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШМИГУЛЬ Ананій Миколайович, 1877 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коробівка. Без роботи. Трійкою УНКВС по Київській обл. 24 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШМИГУЛЬ Михайло Пилипович, 1880 р.н., уродженець с.Коробівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коробівка. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 20 лютого 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШМОРГУН Іван Степанович, 1891 р.н., уродженець х.Гаврилівка, українець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Робітник торфартілі. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ШНЕЙДЕР Карл Християнович, 1891 р.н., уродженець Поволжя, німець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Колгоспник. НКВС СРСР 29 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШНЕЙДЕР Пилип Християнович, 1874 р.н., уродженець Поволжя, німець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Колгоспник. НКВС СРСР 9 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШНЕЙДЕР Ріхард Християнович, 1910 р.н., уродженець Поволжя, німець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 27 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1989 р. згідно Указу ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШНЕЙДЕР Фрідріх Філаймович, 1911 р.н., уродженець Поволжя, німець, б/п. Проживав у м.Золотоноша. Працівник МТС. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 27 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 серпня 1977 р. ВТ КВО.

ШПАК Михайло Автономович, 1892 р.н., уродженець с.Б.Слобідка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Б.Слобідка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 липня 1956 р. ВТ КВО.

ШУЛЬГА Панас Михайлович, 1868 р.н., уродженець с.Опушка Лубенського р-ну. Полтавської обл. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЩЕРБАК Яків Степанович, 1899 р.н., уродженець с.Безбородьки Драбівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коврай Золотоніського р-ну. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 1 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЮР'ЄВ Тимофій Сергійович, 1907 р.н., уродженець с.Урицьке Курської обл., росіянин, б/п. Проживав у с.Деньги Золотоніського р-ну. Військовослужбовець 903 сп. ВТ 242 сд 19 травня 1942 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 грудня 1989 р. ВТ КВО.

ЮРКЕВИЧ Вячеслав Францевич, 1886 р.н., уродженець Польщі, поляк, б/п. Проживав у с.Б.Слобідка Золотоніського р-ну. Колгоспник. НКВС СРСР 10 листопада 1939 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЮРЧЕНКО Павло Григорович, 1877 р.н., уродженець с.Кривоносівка, українець, б/п. Проживав у с.Кривоносівка Золотоніського р-ну. Колгсопник. Полтавським облсудом 15 березня 1938 р. засуджений до 4 р. ВТТ. Реабілітований 30 березня 1960 р. ВС УРСР.

ЮРЧЕНКО Федір Сергійович, 1878 р.н., уродженець с.Кривоносівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Кривоносівка. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 24 травня 1931 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЮРЬЄВ-СКРЯБІН Іван Григорович, 1895 р.н., уродженець с.Російська Бентяшна Куйбишевської обл., росіянин, б/п. Проживав у с.Богуславець Золотоніського р-ну. Учитель. НКВС і Прокурором СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 ьерезня 1958 р. ВТ КВО

ЯКИМЕНКО Нечипір Васильович, 1895 р.н., уродженець с.Шабельники, українець, б/п. Проживав у с.Шабельники Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 21 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

ЯКИМЕНКО Петро Васильович, 1891 р.н., уродженець с.Шабельники, українець, б/п. Проживав у с.Шабельники Золотоніського р-ну. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 квітня 1958 р. ВС УРСР.

ЯКИМЕНКО Юхим Ісидорович, 1898 р.н., уродженець с.Шабельники, українець, б/п. Проживав у с.Шабельники Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

ЯРИНОВСЬКИЙ Пилип Антонович, 1893 р.н., уродженець Польщі, поляк, б/п. Проживав у с.Піщане Золотоніського р-ну. Колгоспник. Колегією ДПУ УРСР 6 жовтня 1932 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1958 р. ВТ КВО.

ЯРМОЛЕНКО Дмитро Олексійович, 1899 р.н., уродженець с.Дмитрівка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дмитрівка. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 23 листопада 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 25 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЯРМОЛЕНКО Іван Федорович, 1891 р.н., уродженець с.Дмитрівка, українець, б/п. Проживав у с.Дмитрівка Золотоніського р-ну. Без постійного місця роботи. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 23 листопада 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1989 р. Черкаським облсудом.

ЯРОШ Вікентій Григорович, 1899 р.н., уродженець с.Б.Слобідка, українець, б/п. Проживав у с.Б.Слобідка Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 липня 1956 р. ВТ КВО.

ЯРОШЕНКО Михайло Іванович, 1892 р.н., уродженець с.Антипівка, українець, б/п. Проживав у с.Антипівка Золотоніського р-ну. Хлібороб. Колегією ДПУ УРСР 12 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 30 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЯЦЕНКО Василь Федорович, 1891 р.н., уродженець с.Бубнів, українець, б/п. Проживав у с.Б.Слобідка Золотоніського р-ну. Робітник цегельного заводу. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ЯЦЕНКО Володимир Порфирійович, 1882 р.н., уродженець с.Б.Слобідка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Б.Слобідка. Робітник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 7 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1956 р. ВС УРСР.

ЯЦЕНКО Кузьма Іванович, 1897 р.н., уродженець с.Б.Слобідка, українець, б/п. Проживав у с.Бубново Золотоніського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЯЦЕНКО Микола Сергійович, 1875 р.н., уродженець с.Піщане Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Піщане. Одноосібник. Колегією ДПУ УРСР 2 квітня 1931 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАМ'ЯНСЬКИЙ РАЙОН

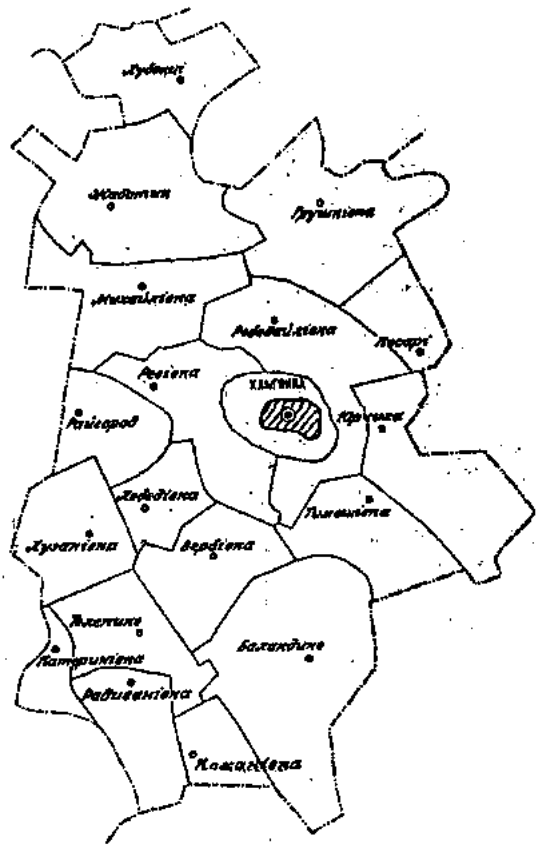

Районний центр	— м.Кам'янка
Кількість населення	— 35 447
Територія	— 0,7 тис. кв. км.
Міст	— 1
Сільських поселень	— 29

АЛЕКСЕЄНКО Пилип Терентійович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с.Пляківка, українець, б/п. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

АНДРІЄВСЬКИЙ Іван Григорович, 1878 р.н., уродженець с.Ревівка, українець, б/п. Мешканець с-ща Петрівське Михайлівської сільської ради. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

АНДРІЯНОВ Трохим Олександрович, 1898 р.н., уродженець м.Сміла, українець, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Референт по заготівлі, райспоживспілки. ОН НКВС 9 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1959 р.

АПЛАТ Анатолій Гаврилович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с.Грушківка. Безробітний. Постановою колегії ДПУ засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований у 1989 р.

АУНОВСЬКА Ольга Борисівна, 1883 р.н., уродженка м.Раненбург Рязанської обл., росіянка, б/п. Мешканка м.Кам'янка. Домогосподарка. ОН НКВС СРСР 21 червня 1938 р. засуджена до 5 р. заслання. Реабілітована у 1989 р.

АУНОВСЬКИЙ Костянтин Якович, 1894 р.н., уродженець Ломжа, Польща, українець, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Вчитель середньої школи. ОН НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 р.

БЕНЬКО Ганна Яківна, 1893 р.н., уродженка і мешканка с.Радиванівка, українка, б/п. Без певних занять. ОН НКВС СРСР 28 вересня 1938 р. засуджена до 8 р. ВТТ. Реабілітована у 1989 р.

БЕНЬКО Михайло Васильович, 1891 р.н., уродженець с.Височенка Львівської обл., українець, б/п. Мешканець с.Радиванівка. Одноосібник. ОН НКВС СРСР 28 вересня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

БЕРДНИК Іван Андрійович, 1878 р.н., уродженець і мешканець с.Завадівка, українець, б/п. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

БЕРДНИК Йосип Йосипович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с.Завадівка, українець, б/п. Без певних занять. Постановою НКВС СРСР 2 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

БЕРЕЗА Мотря Онисївна, 1898 р.н., уродженка і мешканка с.Лебедівка, українка, б/п. Не працювала. ОН НКВС СРСР 14 березня 1942 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована у 1989 р.

БІБІКОВ Яків Йосипович, 1896 р.н., уродженець с.Меняли Грубітівського повіту, Польща, українець, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Слюсар артілі "Електромеханік" м.Сміла. КОУ НКВС 11 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

БІЛАК Данило Дем'янович, 1875 р.н., уродженець с.Курилівка Ст.Костянтинівського р-ну, українець, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Пенсіонер. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

БІЛИК Дмитро Якович, 1918 р.н., уродженець с.Пляківка. Учень середньої школи. СК Київського облсуду 4 жовтня 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

БІЛОУС Федір Пилипович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с.Коханівка, українець, б/п. Тесля колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 червня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

БОБОШКО Іван Микитович, 1985 р.н., уродженець і мешканець с.Жаботин, українець, б/п. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований у 1989 р.

БОВСУНОВСЬКИЙ Людвіг Іванович. 1908 р.н., уродженець с.Майдан Олевського р-ну Житомирської обл., поляк, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Вчитель НСШ №2. Постановою НКВС СРСР 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

БОНДАРЕНКО Михайло Захарович, 1899 р.н., уродженець с.Косарі, українець, б/п. Мешканець с-ща Грекове Лубенської сільської ради. Нарядник кондукторських бригад ст. ім.Постишева. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

БОРИС Никифор Іванович, 1904 р.н., уродженець і мешканець с.Михайлівка, українець, б/п. Без певних занять. ОН при колегії ДПУ 18 січня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

БОРИСЕНКО Мусій Никифорович, 1883 р.н., уродженець і мешканець с.Вербівка, українець, б/п. Без певних занять. ОН НКВС СРСР 16 грудня 1942 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

БОСИЙ Андрій Степанович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с.Михайлівка, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою НКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

БОСИЙ Дем'ян Петрович, 1875 р.н., уродженець і мешканець с.Михайлівка, українець, б/п. Сторож колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 24 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

БУРЕЙКО Леонід Полікарпович, 1917 р.н., уродженець і мешканець с.Баландине, українець, б/п. Водій. СК Київського облсуду 20 листопада 1936 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1965 р.

ВАЛІЙ Пилип Хомич, 1882 р.н., уродженець с.Бандурове Олександрівського р-ну Кіровоградської обл., українець, б/п. мешканець с.Жаботин. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ВАРИВОДА Савелій Павлович, 1902 р.н., уродженець і мешканець м.Кам'янка, українець, б/п. Пекар. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ВАРИВОДА Тимофій Аврамович, 1878 р.н., уродженець с.Райгород, українець, б/п. Мешканець с.Михайлівка. Дроворіз Сунчанського лісництва. Трійкою УНКВС по Київській обл. 24 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ВАРИВОДА Яків Андрійович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с.Михайлівка, українець, б/п. Колгоспник. СК Київського облсуду 30 листопада 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1968 р.

ВАСИЛЕНКО Савелій Семенович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с.Тимошівка, українець, б/п. Тесля Комсомольського лісництва. ОН НКВС СРСР 13 січня 1943 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ВЕРЕМІЄНКО Василь Григорович, 1988 р.н., уродженець і мешканець с.Михайлівка, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ВЕРЕМІЄНКО Федір Григорович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с.Михайлівка, українець, б/п. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ВИСЛОУХ Карпо Дмитрович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с.Лубенці, українець, б/п. Без певних занять. Трійкою при КОУ НКВС УРСР 4 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ВІЗІНТІНІ Лучіано Джовані, 1894 р.н., уродженець м.Трієст, Італія, італієць, виключений з членів ВКП(б) у 1936 р. Мешканець м.Кам'янка. Начальник виробництва шарикопідшипникового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1957 р.

ВІЩАНСЬКИЙ Андрій Якович, 1885 р.н., уродженець с.Вербівка, українець, б/п. мешканець м.Кам'янка. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ВІЩАНСЬКИЙ Юхим Вакулович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с.Вербівка, українець, б/п. Рільник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 24 серпня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ВЛАСЕНКО Василь Васильович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с.Вербівка, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1936 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ВОЗНИЙ Андрій Герасимович, 1887 р.н., уродженець і мешканець с.Вербівка, українець, б/п. Одноосібник. ОН НКВС СРСР 16 грудня 1942 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ВОЗНИЙ Микита Степанович, 1892 р.н., уродженець с.Вербівка, українець, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Конюх райпродвідділу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 липня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ВОЙЦЕХІВСЬКИЙ Павло Никифорович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с.Юрчиха, українець, б/п. Тесляр комунгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ВОЛИНЕЦЬ Никифор Семенович, 1887 р.н., уродженець і мешканець с.Радиванівка, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

ГАЙДАЙ Микола Єлисейович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с.Телепине, українець, б/п. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 6 червня 1942 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований в 1989 р.

ГАНДЗЮРА Махтей Іванович, 1884 р.н., уродженець с.Михайлівка, українець, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Одноосібник. Трійкою при Київському ВНКВС УРСР 4 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ГАНДЗЮРА Михтей Іванович, 1881 р.н., уродженець і мешканець с.Михайлівка, українець, б/п. Без певних занять. ОН при колегії ДПУ 18 січня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ГАРБУЗОВ Андрій Семенович, 1919 р.н., уродженець м.Кам'янка, росіянин, б/п. Місце служби — управління військового коменданта м.Відень. Кухар їдальні. ВТ гарнізону радянських військ м.Відень 11 червня 1947 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1970 р.

ГЕРАНІН Іван Михайлович, 1883 р.н., уродженець і мешканець с.Райгород, українець, б/п. Начальник відділу прийому і звільнення ППВРЗ. Трійкою НКВС по Одеській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

ГЕРАСИМЕНКО Федосій Степанович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с.Грушківка, українець, б/п. Вагар Грушківського цукрового заводу. Постановою колегії ДПУ 23 лютого 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ГЕРІХ Марко Васильович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с.Ревівка, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ГНІДЕНКО Гнат Наумович, 1911 р.н., уродженець і мешканець с.Баландине, українець, б/п. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 липня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ГОЛИК Михайло Клавдійович, 1885 р.н., уродженець с.В. Черняки Вінницької обл., українець, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Головний бухгалтер підшипникового заводу. НКВС і Прокурором СРСР 11 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ГОЛОБОРОДЬКО Катерина Варфоломіївна, 1883 р.н., уродженка і мешканка с.Вербівка, українка, б/п. Не працювала. ОН НКВС СРСР 16 грудня 1936 р. засуджена до 5 р. ВТТ. Реабілітована 1959 р.

ГОНЧАРЕНКО Петро Іванович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с.Вербівка, українець, б/п. Тесля колгоспу. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ГОРОБЕЦЬ Максим Петрович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с.Флярківка, українець, б/п. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 11 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ГОРОБЕЦЬ Сидір Іванович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с.Жаботин, українець, б/п. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ГОРОДЕЦЬКИЙ Титус Петрович, 1905 р.н., уродженець с.Курівка Вінницької обл., українець, б/п. Мешканець с.Грушківка. Різноробітних промлісгоспу. Постановою НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ГРАБОВИЙ Трохим Іванович, 1891 р.н., уродженець і мешканець м.Кам'янка, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ГРЕТЧЕНКО Денис Титович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с.Райгород, українець, б/п. Кондуктор Одеської залізниці. Трійкою УНКВС по Одеській обл. 3 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ГРЕЧАНИЙ Герасим Несторович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с.Грушківка, українець, б/п. Різноробітник лісництва. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ГРЕЧКА Ісай Пантелійович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с.Райгород, українець, б/п. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 серпня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ГРЕЧКА Йосип Андрійович, 1879 р.н., уродженець і мешканець с.Юрчиха, українець, б/п. Комірник колгоспу. ОН НКВС СРСР 9 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1960 р.

ГРЕЧКА Олексій Никифорович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с.Райгород, українець, б/п. Сторож Київторгу на станції ім.Постишева. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1959 р.

ГУГОЛЬКО Іван Филимонович, 1915 р.н, уродженець с.В. Вержали, українець, б/п. Місце служби РСЧА, 1914 стрілецький полк, рядовий. ОН НКВС СРСР 10 липня 1943 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ГУРЖІЙ Григорій Маркович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с.Катеринівка, українець, б/п. Хлібороб. Трійкою КОУ НКВС УРСР 4 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ГУСЄВ Григорій Максимович, 1888 р.н., уродженець м.Клинці, Брянської обл., росіянин, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Контрольно-пропускний пункт держбанку. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ДАНІЛЕНКО Іван Трифонович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с.Лубенці, українець, б/п. Бригадир артілі «Труд-Куст». ОН НКВС СРСР 9 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ДЗОТОВСЬКИЙ Пилип Йосипович, 1870 р.н., уродженець с.Левківка Бабанського р-ну, українець, б/п. Мешканець с.Петрівське Михайлівської сільської ради. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ДІХТЯР Петро Севастянович, 1877 р.н., уродженець і мешканець с.Лузанівка, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

ДОБЖИНСЬКА Параска Максимівна, 1891 р.н., уродженка і мешканка с.Михайлівка, українка, б/п. Колгоспниця. ОН НКВС СРСР 21 липня 1938 р. засуджена до 5 р. заслання. Реабілітована у 1965 р.

ДОБЖИНСЬКИЙ Матвій Іванович, 1889 р.н., уродженець Польщі, поляк, б/п. Мешканець с.Михайлівка. Колгоспник. НКВС і Прокурором СРСР 2 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 р.

ДОВГОПОЛОВ Василь Олександрович, 1884 р.н., уродженець с.Слобода Михайлівка Дмитрієвського р-ну Курської обл., росіянин, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Священик. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ДЯЧЕНКО Гнат Овксентійович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с.Грушківка, українець, б/п. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ДЯЧЕНКО Йосип Степанович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с.Флярківка, українець, б/п. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ДЯЧЕНКО Павло Мартинович, 1894 р.н., уродженець с.Ярове, українець, б/п. Мешканець с.Райгород. Вчитель середньої школи. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ЄМЧЕНКО Арсентій Микитович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с.Михайлівка, українець, б/п. Селянин. Трійкою УНКВС по Київській обл. 24 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ЄРМОЛАЄВ Павло Петрович, 1891 р.н., уродженець с.Лебедівка, українець, б/п. Мешканець с.Тимошівка. Вчитель математики. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ЖИЛЕНКО Ганна Мусіївна, 1900 р.н., уродженка і мешканка м.Кам'янка, українка, б/п. Без певних занять. ОН НКВС СРСР 28 листопада 1937 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована у 1989 р.

ЗАРУДНИЙ Микола Сергійович, 1881 р.н., уродженець м.Ленінград, українець, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Бухгалтер Кам'янського спиртзаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ЗАСЛАВСЬКИЙ Степан (без по батькові), 1901 р.н., уродженець і мешканець с.Баландине, українець, б/п. Бригадир колгоспу. ОН НКВС СРСР 21 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ЗАСЯДЬКО Давид Семенович, 1889 р.н., уродженець с.Грушківка, українець, б/п. Мешканець с.Косарі. Сторож відгодівельного пункту. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ЗАСЯДЬКО Юхим Трохимович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с.Грушківка, українець, б/п. Різнороб Смілянського лісництва. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ЗЕЛЕНЬКО Петро Іванович, 1898 р.н., уродженець Хомського повіту Костянтинівського р-ну, українець, б/п. Мешканець с.Радиванівка. Коваль колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 вересня 1938 р засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ЗИМНИЦЬКИЙ Микола Іванович, 1887 р.н., уродженець с.Кошмак Корсунського р-ну, українець, б/п. Мешканець с.Косарі. Бухгалтер-фінансист спиртзаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ЗУБЕНКО Кирило Дорофійович, 1881 р.н., уродженець с.Мельники Чигиринського р-ну, українець, б/п. Мешканець с.Грушківка. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ЗУБЕНКО Микита Юхимович, 1890 р.н., уродженець с.Мельники Чигиринського р-ну, українець, б/п. Мешканець с.Грушківка. Службовець лісництва. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ІВАНЕНКО Мотря Іванівна, 1898 р.н., уродженка і мешканка с.Баландине, українка, б/п. Без певних занять. ОН НКВС СРСР 16 грудня 1942 р. засуджена до 8 р. ВТТ. Реабілітована у 1959 р.

ІВАНОВ Василь Йосипович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с.Лузанівка, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

ІЩЕНКО Антон Гаврилович, 1900 р.н., уродженець м.Варшава, українець, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Статист цукрозаводу. НКВС і Прокурором СРСР 22 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ІЩЕНКО Іван Сафонович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с.Грушківка, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ІЩЕНКО Олена Никифорівна, 1898 р.н., уродженка і мешканка м.Кам'янка, українка, б/п. Домогосподарка. ОН НКВС СРСР 21 червня 1938 р. засуджена до 5 р. заслання. Реабілітована у 1958 р.

КАМ'ЯНСЬКИЙ Ларіон Федорович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с.Петрівське Михайлівської сільської ради, українець, б/п. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

КАРПЕНКО Макар Іванович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с.Ревівка, українець, б/п. Різнороб колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

КАРЮКОВ Борис Дорофійович, 1896 р.н., уродженець м.Кам'янка, українець, б/п. Мешканець с.Грушківка. Рахівник спиртзаводу. НКВС і Прокурором СРСР 11 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

КВАША Іван Андрійович, рік народження невідомий, уродженець і мешканець с.Завадівка, українець, б/п. Тесля колгоспу. Трійкою УНКВС УРСР 27 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

КЛИМАШ Прокіп Дмитрович, 1897 р.н., уродженець с.Козема Скільського повіту, Галичина, українець, б/п. Мешканець с.Баландине. Зав. млином колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 вересня 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

КОВАЛЕНКО Антон Євменович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с.Лубенці, українець, б/п. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 р.

КОВАЛЕНКО Дмитро Васильович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с.Телепине, українець, б/п. Колгоспник. ОН при колегії ДПУ УРСР 1 квітня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання в Північний край. Реабілітований у 1989 р.

КОЗОВИЙ Сергій Никифорович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с.Телепине, українець, б/п. Колгоспник. ОН при колегії ДПУ УРСР 1 квітня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання в Північний край. Реабілітований у 1989 р.

КОЗУБ Григорій Іванович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с.Михайлівка, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

КОЛОМАЦЬКИЙ Олександр Петрович, 1882 р.н., уродженець с.Гнилець Городищенського р-ну, українець, б/п. Мешканець с.Петрівське Михайлівської сільської ради. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

КОЛОСОВСЬКИЙ Іван Станіславович, 1897 р.н., уродженець с.Уневи Перемишлянського району, Польща, поляк, б/п. Мешканець с.Райгород. Тесля дитячого тубсанаторію. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

КОПІЙКА Василь Терентійович, 1910 р.н., уродженець і мешканець с.Копійчана Лебедівської сільської ради, українець, б/п. Завідуючий фермою колгоспу. ВТ військ МВС Кіровоградської обл. 26 травня 1948 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1955 р.

КОРЕЦЬКИЙ Єлисей Михайлович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с.Ревівка, українець, б/п. Зав. фермою колгоспу. ОН НКВС СРСР 9 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

КОРЕЦЬКИЙ Іван Йосипович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с.Ревівка, українець, б/п. Вагар залізничної станції. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

КРАВЧЕНКО Ілько Селіверстович, 1919 р.н., уродженець с.Косарі, українець, б/п. Служба в армії. ВТ з відділом уч. бригади 22 березня 1943 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1959 р.

КРИЖАНІВСЬКИЙ Семен Григорович, 1861 р.н., уродженець м.Вишгород Київської обл., українець, б/п. Мешканець с.Райгород. Священнослужитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

КРИЖШТАНОВИЧ Галина Юліанівна, 1901 р.н., уродженка м.Тиврів Вінницької обл., полька, б/п. Мешканка м.Кам'янка. Медсестра медпункту цукрозаводу. ОН НКВС 21 червня 1938 р. засуджена до 5 р. заслання в Казахстан. Реабілітована у 1960 р.

КРИЖШТАНОВИЧ Едуард Аполонович, 1904 р.н., уродженець с.Людвигівка Ямпільського р-ну Вінницької обл., поляк, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Бухгалтер-плановик цукрозаводу. Трійкою УНКВС 22 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 р.

КРИЖШТОРОВИЧ Станіслав Аполонович, 1897 р.н., уродженець м.Могилев-Подільський, поляк, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Директор цукрозаводу. НКВС і Прокурором СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 р.

КУЛАКОВСЬКИЙ Павло Васильович, 1896 р.н., уродженець с.Завадівка, українець, б/п. Мешканець с.Флярківка Жаботинської сільської ради. Колгоспник. ОН при МДБ СРСР 29 липня 1950 р. засуджений дозаслання в Джамбульську обл. Реабілітований у 1989 р.

КУЛЬЧИЦЬКИЙ Микола Антонович, 1886 р.н., уродженець с.Кульчиця, Польща, українець. Мешканець с.Телепине. Заступник директора Телепинської МТС. ОН НКВС СРСР 4 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

КУРАЖ Самсон Маркович, 1877 р.н., уродженець і мешканець с.Грушківка, українець, б/п. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ЛЕВЧЕНКО Мефодій Гордійович, 1878 р.н., уродженець і мешканець с.Жаботин, українець, б/п. Сторож колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ЛЕОНОВ Костянтин Костянтинович, 1877 р.н., уродженець м.Варшава, поляк, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Вагар цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ЛОГА Дем'ян Опанасович, 1897 р.н., уродженець і мешканець м.Кам'янка, українець, б/п. Фельдшер поліклініки. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1959 р.

ЛУЗАН Карл Федорович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с.Радиванівка, українець, б/п. Мешканець с.Радиванівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 жовтня 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ЛУК'ЯНЕНКО Назар Гордійович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с.Баландине, українець, б/п. Коваль. ОН НКВС СРСР 21 травня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ЛУК'ЯНЕНКО Семен Павлович, 1919 р.н., уродженець і мешканець с.Баландине, українець, б/п. Колгоспник. ВТ 7 Армії 5 березня 1943 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1990 р.

М'ЯКОТА Павло Васильович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с.Телепине, українець, б/п. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 29 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. заслання. Реабілітований у 1965 р.

МАГАЙ Зот Миколайович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с.Тимошівка, українець, б/п. Одноосібник. ОН НКВС СРСР 13 січня 1943 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

МАКАРЕНКО Остап Лук'янович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с.Лубенці, українець, б/п. Тесля. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 р.

МАКСИМЕНКО Григорій Пилипович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с.Михайлівка, українець, б/п. Робітник цегельного заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

МАКСИМЕНКО Кіндрат Іванович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с.Михайлівка, українець, б/п. Робітник Косарського спиртзаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

МАХИНЯ Петро Маркович, 1882 р.н., уродженець с.Грушківка, українець, б/п. Мешканець с.Косарі. Магазинер Косарського спиртзаводу. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1959 р.

МИКИТЮК Дмитро Матвійович, 1894 р.н., уродженець Польщі, українець, б/п. Мешканець с.Михайлівка. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 вересня 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

МИКИТЮК Іван Матвійович, 1896 р.н., уродженець с.Раховчик Львівської обл., українець, б/п. Мешканець с.Михайлівка. Робітник спиртзаводу. КОУ НКВС 11 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

МИКИТЮК-СКОРОДІД Хтодора Федорівна, 1892 р.н., уродженка і мешканка с.Михайлівка, українка, б/п. Робітниця лісництва. ОН НКВС СРСР 21 червня 1938 р. засуджена до 5 р. заслання. Реабілітована у 1989 р.

МІРОШНИК Федот Іванович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с.Телепине, українець, б/п. Колгоспник. ОН при ДПУ УРСР 1 квітня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання в Північний край. Реабілітований у 1989 р.

МОГИЛЕЙ Федот Терентійович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с.Жаботин, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

МОРДЮШЕНКО Андрон Лазарович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с.Тимошівка, українець, б/п. Тесля ССТ. ОН НКВС СРСР 13 січня 1943 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

НАКОНЕЧНИЙ Іустим Пантелійович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с.Ревівка, українець, б/п. Муляр-покрівельник станції ім. Шевченка. Трійкою УНКВС по Одеській обл. 9 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1959 р.

НАКОНЕЧНИЙ Матвій Якович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с.Ревівка, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

НАКОНЕЧНИЙ Семен Тимофійович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с.Вербівка, українець, б/п. Бджоляр колгоспу. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований в 1989 р.

НАСТАСЮК Йосип Миколайоович, 1893 р.н., уродженець м.Стрий Львівської обл., українець, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Молотобійник МТС. Постановою НКВС СРСР 22 вересня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований в 1989 р.

НЕВІНГЛОВСЬКИЙ Андрій Франсович, 1877 р.н., уродженець м.Яришев Могилевської обл., поляк, б/п. Мешканець станції Райгород. Помічник начальника станції. ОН НКВС СРСР 2 січня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований в 1958 р.

НЕМЕРОВСЬКИЙ Семен Борисович, 1898 р.н., уродженець с.Телепине, єврей, член ВКП(б). Мешканець м.Київ. Начальник політвідділу 81 авіабригади. ВК ВС СРСР 8 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1956 р.

НЕСЕНЕНКО Олена Дмитрівна, 1889 р.н., уродженка і мешканка с.Вербівка, українка, б/п. Колгоспниця. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджена до розстрілу. Реабілітована в 1989 р

НЕФЕДОВ Максим Харитонович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с.Грушківка, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1959 р.

НОВОСЕЛЕЦЬКИЙ Григорій Тадеушович, 1897 р.н., уродженець Житомирської обл., поляк, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Дорожній майстер вузькоколійної залізниці цукрозаводу. НКВС і Прокурором СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1960 р.

НОЗДРЕНКО Марфа Фокіївна, 1903 р.н., уродженка с.Березівка Маньківського р-ну, українка, б/п. Мешканка с.Баландине. Хлібороб. ОН при колегії ДПУ УРСР 12 березня 1931 р. засуджена до 3 р. заслання. Реабілітована в 1989 р.

ОЛЕКСЕНКО Василь Андрійович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с.Пляківка, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 11 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1981 р.

ОЛЕКСЕНКО Гаврило Васильович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с.Пляківка, українець, б/п. Тесля колгоспу. ОН НКВС СРСР 26 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований в 1989 р.

ОЛЕКСЕНКО Петро Денисович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с.Ревівка, українець, б/п. Робітник 9-ї залізниці. Лінійним судом Одеської обл. 7 березня 1941 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований в 1964 р.

ОРИШКЕВИЧ Микита Степанович, 1900 р.н., уродженець м.Черкаси, українець, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Зав.складом артілі «Труд-Куст». КОУ НКВС УРСР 8 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований в 1989 р.

ОСАДЧЕНКО Марія Миколаївна, 1904 р.н., уродженка м.Григорівка Одеської обл., українка, б/п. Мешканка с.Грушківка. Завідуюча дитбудинком. ВТ військ НКВС Кіровоградської обл. 15 грудня 1944 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована в 1956 р.

ОСАУЛЕНКО Яким Антонович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с.Михайлівка, українець, б/п. Без певних занять. ОН при колегії ВДПУ 18 січня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований в 1989 р.

ОСКІЛКО Прокіп Федорович, 1887 р.н., уродженець с.Таборове В.Воловецького р-ну, українець, б/п. Мешканець с.Завадівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ПАНЧИК Владислав Феліксович, 1880 р.н., уродженець с.Вишев Боярського р-ну Київської обл., поляк, б/п. Мешканець с.Косарі. Грабар спиртзаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований в 1989 р.

ПАСІЧНИК Григорій Никифорович, 1891 р.н., уродженець с.Михайлівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Мешканець с.Косарі. Зав. постачанням спиртзаводу. НКВС і Прокурором СРСР 11 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1959 р.

ПЕРВАРСЬКИЙ Іван Дмитрович, 1881 р.н., уродженець с.Пугачівка Жашківського р-ну, українець, б/п. Мешканець с.Михайлівка. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ПЕТРЕНКО Іларіон Петрович, 1897 р.н., уродженець і мешканець м.Кам'янка, українець, б/п. Бухгалтер спиртзаводу. НКВС і Прокурором СРСР 11 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1959 р.

ПЕТРЕНКО Митрофан Іванович, 1879 р.н., уродженець с.Ревівка, українець, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Робітник Семенівського цукрозаводу. ОН при колегії ДПУ УРСР 20 січня 1931 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ПІВТОРАК Прокіп Артемович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с.Михайлівка, українець, б/п. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 9 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований в 1961 р.

ПІНКУЛЬ Володимир Якович, 1899 р.н., уродженець м.Рига, латиш, б/п. Мешканець с.Лузанівка. Рахівник споживкооперації. Постановою НКВС СРСР 8 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ПЛАХОВ Лука Андрійович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с.Косарі, українець, б/п. Робітник спиртзаводу. ВТ військ НКВС Кіровоградської обл. засуджений до 8 р. ВТТ з пораженням у правах до 5 р. Реабілітований в 1962 р.

ПЛУЖНИК Михайло Леонтійович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с.Михайлівка, українець, б/п. Рахівник дитбудинку. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ПЛУЖНИК Степан Леонтійович, 1907 р.н., уродженець і мешканець с.Михайлівка, українець, б/п. Молотобійник ПРЗ ст. ім. Постишева. Постановою НКВС СРСР 9 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ПЛУЖНИКОВ Іван Степанович, 1918 р.н., уродженець с.Флярківка, член ВЛКСМ. Служив в РА. Старший сержант. ВТ 59 СК 3 жовтня 1941 р. засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований в 1979 р.

ПЛЯЧЕНКО Олексій Гнатович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с.Пляківка, українець, б/п. Хлібороб. Трійкою ВДПУ 13 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований в 1989 р.

ПОГОРІЛИЙ Степан Романович, 1887 р.н., уродженець і мешканець с.Телепине, українець, б/п. Колгоспник. ОН при колегії ДПУ УРСР 1 квітня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання в Північний край. Реабілітований в 1989 р.

ПОДОЛЬСЬКИЙ Іполіт Володимирович, 1879 р.н., уродженець с.Червона Кам'янка Олександрівського р-ну Дніпропетровської обл., українець, б/п. мешканець м.Кам'янка. Експедитор Косарського спиртзаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1962 р.

ПОЛІЩУК Василь Степанович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с.Юрчиха, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ПОНОМАРЕНКО Купріян Остапович, 1875 р.н., уродженець і мешканець с.Юрчиха, українець, б/п. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ПОСИПАЙКО Опанас Іванович, 1883 р.н., уродженець і мешканець с.Завадівка, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ПРИТУЛА Самсон Омелянович, 1876 р.н., уродженець і мешканець с.Вербівка, українець, б/п. Одноосібник. ОН НКВС СРСР 16 грудня 1942 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований в 1989 р.

ПУХИР Петро Петрович, 1890 р.н., уродженець с.Телепине, українець, б/п. Мешканець с.Михайлівка. Одноосібник. ОН при колегії ДПУ УРСР 25 травня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований в 1989 р.

ПУХИР Петро Петрович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с.Телепине, українець, б/п. Різнороб колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

РЕМІЗОВ Ігор Борисович, 1890 р.н., уродженець м.Обухів, українець, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Інженер цукрозаводу. Трійкою УНКВС УРСР 29 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу.

Реабілітований в 1959 р.

РОМОДАНОВ Георгій Іванович, 1860 р.н., уродженець і мешканець с.Грушківка, українець, б/п. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

РУДЕНКО Марко Сергійович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с.Вербівка, українець, б/п. Одноосібник. ОН НКВС СРСР 16 грудня 1948 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований в 1989 р.

САВЧЕНКО Фотій Тихонович, 1887 р.н., уродженець с.Медведівка Чигиринського р-ну, українець, б/п. Вчитель. Мешканець с.Завадівка. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1959 р.

САЛАБАЙ Максим Федорович, 1882 р.н., уродженець і мешканець м.Кам'янка, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р..

САЛЕНКО Пантелей Захарович, 1887 р.н., уродженець і мешканець с.Жаботин, українець, б/п. Завідувач пивної. Постановою НКВС СРСР 2 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

СЕЗОНЕНКО Юхим Тимофійович, 1897 р.н., уродженець с.Грушківка, українець, б/п. Мешканець с.Ярове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1959 р.

СИНКЕВИЧ Леонтій Мокійович, 1880 р.н., уродженець с.Пляківка, українець, б/п. Мешканець с.Райгород. Робітник радгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

СИНКЕВИЧ Яків Савич, 1898 р.н., уродженець с.Ляхівка, українець, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

СІРА Тетяна Петрівна, 1907 р.н., уродженка і мешканка с.Михайлівка, українка, б/п. Колгоспниця. ВТ військ НКВС Кіровоградської обл. 27 липня 1944 р. засуджена до 20 р. ВТТ. Реабілітована в 1956 р.

СІРИЙ Лаврентій Матвійович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с.Михайлівка, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1959 р.

СКОРОДІД Трохим Васильович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с.Михайлівка, українець, б/п. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 9 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований в 1969 р.

СМОЛЯР Сергій Сидорович, 1881 р.н., уродженець с.Медведівка Чигиринського р-ну, українець, б/п. Мешканець с.Косарі. Священик. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

СОКОЛОВСЬКИЙ Йосип Гнатович, 1882 р.н., уродженець с.Воронка, Польща, поляк, б/п. Мешканець с.Грушківка. Робітник Смілянського лісгоспу. Постановою НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

СТЕПАНЕНКО Олексій Семенович, 1899 р.н., уродженець с.Михайлівка, українець, б/п. Мешканець с.Флярківка. Тракторист колгоспу. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований в 1989 р.

СУМЛЕННИЙ Михайло Іларіонович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с.Тимошівка, українець, б/п. Різнороб Комсомольського лісництва. 5 березня 1942 р. помер в тюремній лікарні УНКВС Красноярського краю. Кримінальне переслідування було припинене згідно ст. 4 п.1 Карного кодексу РРФСР.

ТАРСЮК Оксана Василівна, 1884 р.н., уродженка і мешканка хутора Богданівка Радиванівської сільської ради, українка, б/п. Колгоспниця. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 серпня 1937 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована в 1989 р.

ТЕМНА Єфросинія Василівна, 1891 р.н., уродженка с.Михайлівка, українка, б/п. Мешканка с.Грушківка. Домогосподарка. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджена до 8 р. ВТТ. Реабілітована в 1960 р.

ТЕМНИЙ Іван Вікторович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с.Грушківка, українець, б/п. Робітник лісництва. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1957 р.

ТЕМНИЙ Іван Іванович, 1919 р.н., уродженець і мешканець с.Грушківка, українець, б/п. Проживав на утриманні батьків. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований в 1960 р.

ТЕМНИЙ Іван Касьянович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с.Грушківка, українець, б/п. Десятник Косарського спиртзаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований в 1960 р.

ТЕРЕЩКО Іван Петрович, 1899 р.н., уродженець с.Жидовщина Гродненської обл., білорус, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Будівельник. НКВС і Прокурором СРСР 28 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1964 р.

ТЕТЕРЕЩЕНКО Лазар Мусійович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с.Райгород, українець, б/п. Без певних занять. Трійкою КОУ УДПУ УРСР 10 березня 1930 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований в 1989 р.

ТЕТЕРЕЩЕНКО Павло Мусійович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с.Райогород, українець, б/п. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ТЕТЕРЯ Петро Давидович, 1894 р.н., уродженець с.Лебедівка, українець, б/п. мешканець м.Кам'янка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ТКАЧЕНКО Кіндрат Никифорович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с.Радиванівка, українець, б/п. Рахівник колгоспу. ОН НКВС СРСР 28 вересня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований в 1989 р.

ТУМАНЕВИЧ Іполіт Іванович, 1888 р.н., уродженець с.Коровинці Чудновського р-ну Вінницької обл., поляк, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Коваль цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1959 р.

ФОМЕНКО Костянтин Серапіонович, 1868 р.н., уродженець с.Бугаївка Васильківського р-ну Київської обл., українець, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Агент доставки патоки спиртзаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1959 р.

ХАРЧЕНКО Гаврило Павлович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с.Ревівка, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований в 1989 р.

ХАРЧЕНКО Захар Никандрович, 1895 р.н., уродженець с.Триліс Фастівського р-ну Київської обл., українець, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ХАРЧЕНКО Іван Борисович, 1898 р.н., уродженець с.Вербівка, українець, б/п. Мешканець с.Михайлівка. Вчитель середньої школи. Трійкою НКВС по Київській обл. 2 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований в 1989 р.

ХАРЧЕНКО Прокіп Кирилович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с.Вербівка, українець, б/п. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ХМЕЛЬНИЦЬКА Ольга Фотіївна, 1904 р.н., уродженка с.Куликівка, українка, б/п. Мешканка с.Завадівка. Домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 червня 1938 р. засуджена до 5 р. заслання в Казахстан. Реабілітована в 1989 р.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ Володимир Петрович, 1898 р.н., уродженець м.Фастів Київської обл., українець, б/п. Мешканець с.Завадівка. Колгоспник. Постановою НКВС СРСР 22 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ЧАПИК Йосип Франсович, 1895 р.н., уродженець с.Брицлово Моратійської губернії, чех, б/п. Мешканець с.Грушківка. Агроном. Трійкою УНКВС УРСР 25 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1959 р.

ЧЕРНЯВСЬКИЙ Митрофан Радіонович, 1881 р.н., уродженець с.Райгород, українець, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Священик. ДПУ УРСР 10 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований в 1989 р.

ЧИЖЕВСЬКИЙ Сергій Макарович, 1892 р.н., уродженець с.Ребедайлівка, українець, б/п. Мешканець м.Кам'янка. Електроустановник Райгородського дитячого санаторію. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований в 1989 р.

ЧИРВА Лука Євдокимович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с.Телепине, українець, б/п. Колгоспник. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 30 квітня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання в Північний край. Реабілітований в 1989 р.

ЧОРНОМАЗ Прокіп Тимофійович, 1876 р.н., уродженець і мешканець с.Тимошівка, українець, б/п. Одноосібник. 12 вересня 1942 р. помер в тюремній лікарні УНКВС Красноярського краю, справу припинено за ст. 4 п.1 КК РРФСР.

ЧУМАК Андрій Якович, 1884 р.н., уродженець с.Вербівка, українець, б/п. Мешканець с.Юрчиха. Різноробітник "Заготскот". Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ЧУПРИНА Іван Григорович, 1887 р.н., уродженець і мешканець с.Михайлівка, українець, б/п. Без певних занять. ОН при колегії ВДПУ 18 січня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований в 1989 р.

ШАМРАЙ Григорій Дмитрович, 1875 р.н., уродженець і мешканець с.Жаботин, українець, б/п. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ШВЕЦЬ Семен Пилипович, 1881 р.н., уродженець і мешканець с.Ребедайлівка, українець, б/п. Тесляр колгоспу. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. заслання. Реабілітований в 1960 р.

ШЕВЧЕНКО Іван Антонович, 1904 р.н., уродженець і мешканець с.Михайлівка, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1959 р.

ШЕВЧЕНКО Лука Іванович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с.Флярківка, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 11 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Федір Семенович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с.Лузанівка, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1957 р.

ШЕПЕЛЬ Іван Євдокимович, 1898 р.н., уродженець с.Лілаж Донецької обл., українець, член ВКП(б). Мешканець м.Кам'янка. Працював секретарем райкому партії. ОН НКВС СРСР 11 жовтня 1939 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований в 1956 р.

ШИНКАРЕНКО Антоніна Іванівна, 1890 р.н., уродженка і мешканка с.Тимошівка, українка, б/п. Хлібороб. ОН НКВС СРСР 5 липня 1941 р. засуджена до 5 р. ВТТ. Реабілітована в 1989 р.

ШИНКАРЕНКО Іван Максимович, 1899 р.н., уродженець с.Руська Поляна Черкаського р-ну, українець, б/п. Мешканець с.Куликівка. Вчитель НСШ. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ШКВОРЕЦЬ Горпина Максимівна, 1888 р.н., уродженка і мешканка м.Кам'янка, українка, б/п. Селянка. ВТ військ МКВС Кіровоградської обл. 4 вересня 1944 р. засуджена до 15 р. ВТТ. Реабілітована в 1956 р.

ШКВОРЕЦЬ Мусій Сидорович, 1898 р.н., уродженець с.Ревівка, українець, б/п. Мешканець с.Косарі. Начальник цеху Косарського спиртзаводу. НКВС і Прокурором СРСР 11 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1959 р.

ШУЛЯЧЕНКО Панас Йосипович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с.Баландине, українець, б/п. Колгоспник. Черкаським облсудом 17-18 листопада 1954 р. засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований в 1956 р.

ШУЛЬГА Іов Іванович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с.Жаботин, українець, б/п. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ШУЛЬГА Юхим Гаврилович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с.Жаботин, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ШУЛЬГА Юхим Касьянович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с.Жаботин, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ШУМИЛО Михей Пантелейович, 1879 р.н., уродженець і мешканець с.Михайлівка, українець, б/п. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ЩЕГОЛЬСЬКИЙ Андрій Явтухович, 1875 р.н., уродженець і мешканець с.Куликівка, українець, б/п. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ЮРЧЕНКО Семен Гаврилович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с.Флярківка, українець, б/п. Не працював. ОН при МДБ СРСР 29 липня 1950 р. засуджений до заслання в Джамбульську обл. Реабілітований в 1989 р.

ЯКУНІН Пилип Онисійович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с.Райгород, українець, б/п. Виключений з ВКП(б) в 1937 р. Маляр 3-ї дистанційної колії ст. ім. Постишева. Трійкою УНКВС по Одеській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1957 р.

ЯРОШЕНКО Трохим Лаврентійович, 1874 р.н., уродженець с.Вербівка, українець, б/п. Мешканець с.Юрчиха. Вчитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1989 р.

ЯЦЕНКО Сергій Павлович, 1901 р.н., уродженець і мешканець м.Кам'янка, українець, б/п. Військовослужбовець. ВТ 38 Армії засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований в 1959 р.

ЯЦЕНКО Терентій Андрійович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с.Жаботин, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований в 1957 р.

КАНІВСЬКИЙ РАЙОН

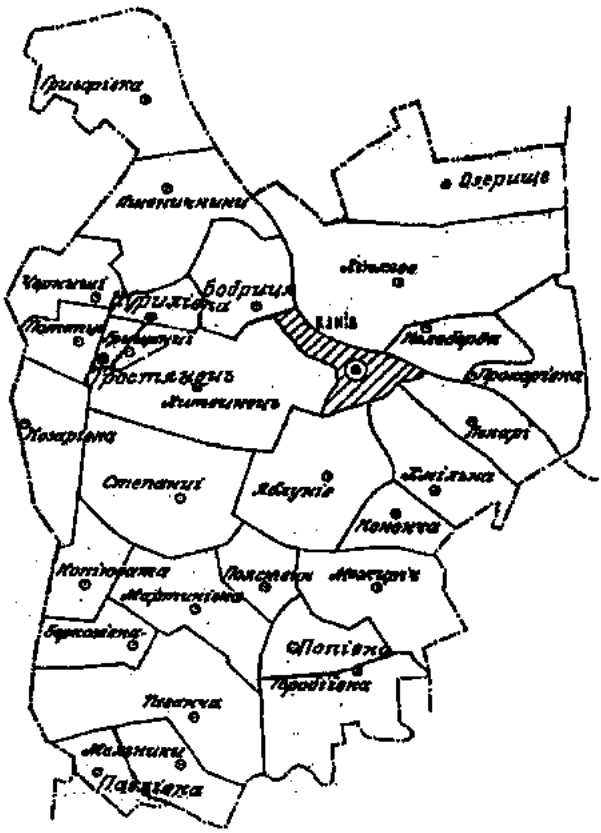

Районний центр	— м.Канів
Кількість населення	— 24 843 (район) 26735
Територія	— 1,3 тис. кв. км.
Міст	— 1
Сільських поселень	— 60

АВРАМЕНКО Йосип Порфирійович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с.Таганча, Канівського р-ну, українець, б/п. Працював на Канівському ліспромгоспі зав. ваговим пунктом на ст.Таганча. ОН НКВС СРСР 9 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 10 травня 1960 р. Черкаським облсудом.

АЛЕКСЕЄНКО Василь Кононович, 1897 р.н., уродженець с.Поташня, Канівського р-ну, українець, малограмотний, б/п. Проживав на х.Павлівна. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 29 листопада 1963 р.

АНДРІЙЧУК Іван Ульянович, 1889 р.н., уродженець м.Варшава, Польща, росіянин, б/п. Проживав у м.Канів. Працював пом.бухгалтера в Канівській ощадкасі. ОН НКВС СРСР 16 червня 1938 р. засуджений дорозстірлу. Реабілітований 30 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

АНДРУШКО Андрій Ількович, 1885 р.н., уродженець с.Пишки, К.Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав на х.Васильків Канівського р-ну. Працював на ст.Таганча, заготзерно теслею.Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

АНТОНОВИЧ Борис Павлович, 1908 р.н., уродженець м.Кам'янка, Черкаської обл. росіянин, б/п. Проживав у м.Омськ. Військовослужбовець. ВТ Сиб ВО 6 жовтня 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований ВС СРСР 9 серпня 1957 р.

БАЛИЦЬКИЙ Павло Гордійович, 1898 р.н., уродженець м.Канів, українець, б/п. Проживав у м.Канів, службовець. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

БАСИСТИЙ Климентій Іванович, 1888 р.н., уродженець с.Литвинець Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Литвинець. Працював секретарем сільради. 21 жовтня 1938 р. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 12 листопада 1954 р. Черкаським облсудом.

БАСОК Прокіп Йосипович, 1895 р.н., уродженець с.Яблунів Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Яблунів. Працював в лісництві і на різних роботах. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 12 березня 1956 р. Верховним судом УРСР.

БЕКЕШ Федір Степанович, 1883 р.н., уродженець м.Сколь Львівської обл., Українець, б/п. Проживав у с.Степанці Канівського р-ну. ОН НКВС СРСР 2 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 березня 1968 р. ВТ КВО.

БЕЛЬШЕЦЬКИЙ Амвросій Федорович, 1890 р.н., уродженець с.Черниші Канівського р-ну, українець, викл. із членів ВКП(б) в 1937 р. Проживав у м.Канів. Працював зав. Конторою "Київзаготторгу". ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

БІЛЕЦЬКИЙ Артем Петрович, 1897 р.н., уродженець с.Горобівка Канівського р-ну. Проживав у с.Горобівка. Працював рахівником у колгоспі. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 28 січня 1960 р. Черкаським облсудом.

БОЙКО Іван Якович, 1895 р.н., уродженець с.Полствин Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Полствин, хлібороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БОНДАР Олексій Григорович, 1898 р.н., уродженець м.Миколаїв, українець, б/п. Проживав у с.Степанці. Працював рахівником-касиром МТС. 4 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстірлу. Реабілітований 09 травня 1958 р. ВТ КВО.

• **БОНДАРЕНЬ Андрій Матвійович,** 1899 р.н., уродженець с.Михайлівка Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Михайлівка. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 26 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 25 травня 1989 р. Черкаським облсудом.

БОРОВИК Тимофій Іванович, 1881 р.н., уродженець с.Ліплява Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Ліплява. Не працював. 17 листопада 1938 р. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БОРЩ Гаврило Титович, 1894 р.н., уродженець с.Мартинівка Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мартинівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 січня 1960 р. Черкаським облсудом.

БОРЩ Іван Атамонович, 1894 р.н., уродженець с.Мартинівка, Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мартинівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 січня 1960 р. Черкаським облсудом.

БОРЩ Ульян Титович, 1889 р.н., уродженець с.Мартинівка Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мартинівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 січня 1960 р. Черкаським облсудом.

БРУСКО Олексій Варфоломійович, 1881 р.н., уродженець с.Ключники, Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Ключники. Працював робітником на Мартинівському цукрозаводі. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 12 грудня 1962 р. ВС СРСР

БУБЛИК Антон Хрисантійович, 1898 р.н., уродженець с.Прохорівка Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Прохорівка. Працював рахівником у споживчій кооперації. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 липня 1956 р. ВТ КВО.

БУДНИК Павло Онуфрійович, 1888 р.н., уродженець с.Мартинівка Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мартинівка. Працював на цукрозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до 10 ВТТ. Реабілітований 26 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БУЗИНСЬКИЙ Яків Калістратович, 1892 р.н., уродженець м. Могилів Подільський, українець, б/п. Проживав у м.Канів. Працював у рай лікарні. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 жовтня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БУРЧИК Євмен Омелянович, 1878 р.н., уродженець с.Черниші, Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Черниші. Працював у радгоспі на різних роботах. 7 травня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 3 р. умовно. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БУРЯК Макар Хомович, 1887 р.н., уродженець с.Яблунів Канівського р-ну, українець, б/п, прож. у с.Яблунів. Працював робітником ремонтної бази. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

БУТЕНКО Іван Євдокимович, 1899 р.н., уродженець м.Канів, українець, б/п. Проживав у м.Канів, службовець. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до роз-стрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ВАСИЛЕНКО Григорій Семенович, 1878 р.н., уродженець с.Малий Ржавець Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.М.Ржавець. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 травня 1956 р. Черкаським облсудом.

ВАСИЛЕНКО Микола Павлович, 1898 р.н., уродженець с.Малий Ржавиць Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.М. Ржавець. Колгоспник. 29 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 13 жовтня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВЕРБИЦЬКИЙ Денис Миколайович, 1898 р.н., уродженець с.Трощин Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Трощин, будівельник. ОН НКВС СРСР 4 листопада 1937 р. засуджений до розстрі лу. Реабілітований 9 лютого 1960 р. ВТ КВО.

ВЕРЕМЕЄВИЧ Володимир Петрович, 1888 р.н., уродженець с. Основа, Польща, білорус, б/п. Проживав у с. Балаклея Смілянського р-ну, Черкаської обл. Не працював. 20 жовтня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВЕРНИЗУБ Хома Данилович, 1883 р.н., уродженець с.Яблунів Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Яблунів, кравець-кустар. ОН НКВС СРСР 29 січня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 3 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВИСОЦЬКИЙ Михайло Трохимович, 1898 р.н., уродженець м.Канів, Українець, б/п. Проживав у м.Канів. Не працював. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до

розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ВИСОЦЬКИЙ Михайло Трохимович, 1898 р.н., уродженець м. Канів, українець, б/п. Проживав у м. Канів, вчитель. ОН ДПУ УРСР 26 лютого 1934 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 липня 1989 р. Черкаським облсудом. Згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВОДНИЙ Павло Панасович, 1891 р.н., уродженець с. Хмільна Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Хмільне, на різних роботах. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 26 січня 1990 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВОЩАК Тимофій Фокійович, 1883 р.н., уродженець с. Копієвате Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Копієвате. Не працював. 15 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВЧОРАШНІЙ Василь Гаврилович, 1898 р.н., уродженець с. Синявка Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Синявка. Колгоспник. 21 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 14 вересня 1989 р. Черкаським облсудом.

ГАВДЗИНСЬКИЙ Йосип Феліксович, 1888 р.н., уродженець с.Балка Одеської обл, поляк, б/п. Проживав у с. Мартинівка Канівського р-ну. Працював нормувальником на цукровому заводі. 2 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 квітня 1963 р. ВТ КВО.

ГАВРИЛЕНКО Василь Гаврилович, 1915 р.н., уродженець с.Таганча Канівського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець, інженер з озброєння. 1.09.1945 р. ВТ МВС Тихоокеанського флотузасуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 28 вересня 1958 р. ВТ Тихоокеанського округу.

ГАВРИЛЕНКО Микита Васильович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с.Березівка Канівського р-ну, українець, б/п. Працював у колгоспі на різних роботах. 1.10.1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГАЄР Григорій Омелянович, 1894 р.н., уродженець і мешканець м. Канів, українець, б/п, службовець. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГАРКАВИЙ Венедикт Павлович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Пилява Канівського р-ну, українець, б/п. Працював у колгоспі будівельником. 5 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 30 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГАРЯЧИЙ Кирило Левкович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Межиріч Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 21 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГАСЮК Дмитро Гаврилович, 1889 р.н., уродженець с. Теребиски, Холмської губернії, українець, б/п. Проживав у м. Канів. Священник. 17 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГЛУШКО Іван Романович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с.Литвинець Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 27 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. ОН НКВС СРСР 20 травня 1960 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 8 червня 1965 р. Черкаським облсудом.

ГОВДЗИНСЬКИЙ Григорій Феліксович 1877 р.н., уродженець м.Балта Одеської обл, поляк. Проживав у с.Мартинівка Канівського р-ну. Працював хіміком на цукровому заводі. 2 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 квітня 1963 р. ВТ КВО.

ГОЛУБ Василь Васильович, 1888 р.н., уродженець с.Пилява Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Малий Ржавець, вчитель. 20 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. Реабілітований 9 листопада 1956 р. Черкаським облсудом.

ГОЛЯК Іван Михайлович, 1898 р.н., уродженець м.Новоград-.Волинський, українець, б/п. Проживав у м.Канів . Працював гол.бух. у Канівському ліспромгоспі. 27 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 червня 1961 р. ВТ КВО.

ГОНЧАР Володимир Демидович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с.Бобриця Канівського р-ну, українець, б/п, заготівельник. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОРЯНИЙ Михайло Денисович, 1901 р.н., уродженець с.Поташня Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Поташня. Працював об'їздчиком в Таганчанському лісництві Канівсько-

го ліспромгоспу. 9 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 10 травня 1960 р. Черкаським облсудом.

ГОТОВИЙ Тимофій Єрмолайович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с.Черниші Канівського р-ну, українець, б/п. Не працював. 15 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОЧАРЕНКО Онисим Миропович, 1889 р.н., уродженець і мешканець м. Канів, українець, б/п, службовець. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГРАБКО Федір Петрович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Таганча Канівського р-ну, українець, б/п. Працював рахівником ВТТ в колгоспі. 17 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 березня 1960 р. Черкаським облсудом.

ГРАНОВСЬКИЙ Іван Йосипович, 1898 р.н., уродженець м.Звенигородка, українець, б/п. Проживав у м.Канів. Працював на лісозаводі начальником будівництва. 17 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 квітня 1959 р.

ГРИГОРОВИЧ Павло Михайлович, 1885 р.н., уродженець с. Кононча Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Канів службовець. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГРІНЧЕНКО Ірина Трохимівна, 1895 р.н., уродженка і мешканка с. Ржавець Канівського р-ну, українка, б/п. Домогосподарка. 29 липня 1944 р. ВТ НКВС Київської обл. засуджена до 15 р. ВТТ. Реабілітована 28 жовтня 1955 р. ВТ КВО.

ГРОЗОВСЬКИЙ Григорій Степанович, 1907 р.н., уродженець і мешканець м. Канів, українець, б/п, 689 сп. Військовослужбовець. 2 лютого 1942 р. ВТ 441 засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований 29 січня 1990 р. ВТ КВО згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГРУДНИЦЬКИЙ Юхим Трохимович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с.Ліплява Канівського р-ну, українець, б/п. Не працював. 19 липня 1935 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГРУША Михайло Денисович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с.Таганча Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 1 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГУНЬКО Денис Ананійович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с.Костенець Канівського р-ну, українець, б/п, службовець. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ДЕЛІКАТНА Лідія Олексіївна, 1902 р.н., уродженка і мешканка с. Межиріч Канівського р-ну, українка, б/п. Вчителька. 18 серпня 1944 р. ВТ засуджена до 20 р. ВТТ. Реабілітована 3 вересня 1953 р. ВТ КВО.

ДЕЛІКАТНИЙ Гаврило Іванович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Межиріч Канівського р-ну, українець. Вчителював у СШ. 15 жовтня 1934 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 ВТТ. Реабілітований 25 травня 1960 р. Черкаським облсудом.

ДЕМЧЕНКО Гнат Григорович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с. Степанці Канівського р-ну, українець, б/п. Не працював. 10 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДЕРЕВО Микола Юхимович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Пищальники Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 15 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 30 червня 1969 р. Черкаським облсудом.

ДЕРЕВО Сільвестр Максимович, 1917 р.н., уродженець с. Келеберда Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Канів. Працював екскурсоводом на Тарасовій горі. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

ДІЛЕНКО Каленик Іванович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Ліплява Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 4 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 липня 1959 р. ВТ КВО.

ДОЛЯНОВСЬКИЙ Іван Олександрович, 1881 р.н., уродженець м. Київ, українець, б/п. Проживав у с. Мартинівка Канівського р-ну. Працював електромонтером на цукровому заводі. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1959 р. ВТ КВО.

ДОРОЖНІЙ Андрій Григорович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Ковалі Канівського р-ну, українець, б/п. Працював у столовій Київського райтрансторгу службовцем. 20 квітня 1938 р.

трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 листопада 1956 р.Черкаським облсудом.

ДОРОШЕНКО Назар Гордійович, 1875 р.н., уродженець і мешканець с. Полствин Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 10 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДОРОШЕНКО Пантелей Андрійович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с.Таганча Канівського р-ну, українець, б/п. Службовець. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ДУДЕ Олексій Максимович, 1896 р.н., уродженець с. Мафій Люблінської губернії, Польща, українець, член ВКП(б). Проживав у м. Канів. Гол. Канівського райвиконкому. 10 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 квітня 1958 р. ВТ КВО.

ДЯДЮРА Станіслав Іванович, 1906 р.н., уродженець с. Гвоздів Васильківського р-ну Київської обл., українець, б/п. Проживав у м. Канів. Працював на приватних роботах. 2 грудня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 січня 1964 р. Верховним судом УРСР.

ЄФИМЕНКО Марія Петрівна, 1901 р.н., уродженка с. Степанці Канівського р-ну, українка, б/п. Проживала у с.Тростянець. Домогосподарка. 21 червня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджена до 5 р. заслання. Реабілітована 16 лютого 1966 р. Черкаським облсудом.

ЄФИМЕНКО Пимон Миколайович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Тростянець Канівського р-ну, українець. Працював бригадиром у колгоспі. 5 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 березня 1966 р. ВТ КВО.

ЖАК Іван Гаврилович, 1889 р.н., уродженець і мешканець м. Канів, українець, б/п. Службовець. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЖИТНЯ Софія Йосипівна, 1898 р.н., уродженка м. Канів Черкаської обл., українка, б/п. Проживала у с. Мартинівка Канівського р-ну. Працювала на Мартинівському цукровому заводі друкаркою. 16 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджена до розстрілу. Реабілітована 26 квітня 1963 р. ВТ КВО.

ЖМАКА Давид Семенович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с. Дар'ївка Канівського р-ну, б/п. Вчитель. 27 червня 1935 р. Київським облсудом засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 9 жовтня 1964 р. ВС УРСР.

ЖУРАВЕЛЬ Сава Йосипович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Мартинівка Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 січня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЗАБОЙ Дмитро Прокопович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Пилява Канівського р-ну, українець, б/п. Вчитель. 20 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 листопада 1956 р. Черкаським облсудом.

ЗАБОЛОТНИЙ Орест Петрович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с. Попівка Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 7 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЗАВАДСЬКА Марія Романівна, 1886 р.н., уродженка с. Кабики, Польща, полька, б/п. Проживала у м. Канів. працювала контролером ощадкаси. 16 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 27 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАВЕРТАЙНИЙ Гнат Іванович, 1889 р.н., уродженець с. Полствин Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Озерище Канівського р-ну. Колгоспник. 9 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 7 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЗАГОРУЙКО Степан Федорович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Кирилівка Канівського р-ну, українець, б/п. Службовець. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЗАДУХ Петро Йосипович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Михайлівка Канівського р-ну, українець, б/п. Рахівник меліоратор. 26 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 25 січня 1988 р. Черкаським облсудом.

ЗАПОТОЦЬКИЙ Филимон Петрович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с.Трощин Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 18 грудня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАТВОРНИЦЬКИЙ Михайло Пантелеймонович, 1899 р.н., уродженець м. Новоград-Волинський, українець, б/п. Проживав у м. Канів. Працював плановиком у ліспромгоспі. 21 жовтня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 13 липня 1957 р.Черкаським облсудом.

ЗДОХНЕНКО Володимир Васильович, 1880 р.н., уродженець і мешканець м.Канів, українець, б/п. Службовець. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЗДОХНЕНКО Євтихій Васильович, 1882 р.н., уродженець і мешканець м. Канів, українець, б/п. Службовець. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЗДОХНЕНКО Олександр Васильович, 1888 р.н., уродженець і мешканець м. Канів, українець, б/п. Не працював. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 квітня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЗОЗУЛЯ Іван Васильович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Бобриця Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 15 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗОЛОТОВ Віктор Іванович, 1894 р.н., уродженець і мешканець м. Канів, українець, б/п. Службовець. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ІВЧЕНКО Макар Якович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Малий Ржавець Канівського р-ну, українець, б/п. Працював слюсарем. 29 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 жовтня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ІГНАТЕНКО Яків Матвійович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Озерище Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 5 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ІНДУТНИЙ Андрій Євдокимович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Бобриця Канівського р-ну, українець, б/п. Священнослужитель. 13 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ІНДУТНИЙ Григорій Євдокимович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с. Бобриця Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ІНДУТНИЙ Мирон Євдокимович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с. Бобриця Канівського р-ну, українець, б/п. Селянин. 27 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ІНДУТНИЙ Нестор Євдокимович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Бобриця Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

КАЗИМИР Іван Микитович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с. Межиріч Канівського р-ну, українець, б/п. Вчитель. 6 квітня 1945 р. ВТ Черкаського гарнізону засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 27 квітня 1956 р. ВТ КВО.

КАЛИНОВСЬКИЙ Панас Панасович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с. Малий Ржавець Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 27 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАЛІНІЧЕНКО Павло Михайлович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Констянець Канівського р-ну, українець, б/п. Службовець. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

КАНІВЕЦЬ Андрій Гнатович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Потапці Канівського р-ну, українець, б/п. Не працював. 26 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАРАСЬ Фелікс Іанович, 1888 р.н., уродженець м. Кельци, Польща, поляк, б/п. Проживав у с. Козарівка Канівського р-ну. Колгоспник. 20 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАРДАШ Петро Антонович, 1877 р.н., уродженець і мешканець с. Литвинець Канівського р-ну, українець, б/п. Селянин. 9 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАТЕРИНЧУК Микола Андрійович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Беркозівка Канівського р-ну, українець, б/п. Вчитель. 26 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 березня 1966 р. ВТ КВО.

КИЗАРЕНКО Петро Андрійович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Ковалі Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 2 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КИКТЕНКО Андрій Якович, 1923 р.н., уродженець і мешканець с. Прохорівка Канівського р-ну, українець, б/п. Служба у РА., мол. сержант, механік, 20 бат. 22 грудня 1944 р. ВТ ж.д. військ засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 21 грудня 1989 р. ВТ Одес. ВО.

КИНЕЛЬ Павло Едмундович, 1904 р.н., уродженець с. Пришиб Васильківського р-ну Дніпропетровської обл, німець, б/п. Проживав у м. Канів. Працював бухгалтером у артілі "Соцтруд". 19 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КИРИЧЕНКО Юхим Леонтійович, 1879 р.н., уродженець і мешканець с. Хмільне Канівського р-ну, українець, б/п. Не працював. 9 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КИСЕЛЬОВ Герасим Прокопович, 1900 р.н., уродженець і мешканець м. Канів Черкаської обл., українець, б/п. Службовець. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

КОБЗАР Карпо Явтухович, 1874 р.н., уродженець і мешканець с. Пищальники Канівського р-ну, українець, б/п. Не працював. 13 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОБЗАР Микита Пилипович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Пищальники Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 13 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 21 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОБЗАР Петро Титович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Кононча Канівського р-ну, українець, б/п. 19 лютого 1930 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОВАЛЕНКО Кузьма Іванович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Межиріч Канівського р-ну, українець, б/п. Працював рахівником у колгоспі ім. Петровського. 8 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОВАЛЕНКО Стефан Андрійович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Малий Ржавець Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 травня 1956 р. Черкаським облсудом.

КОВТУН Іван Сапович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Полствин Канівського р-ну, українець, б/п. Працював їздовим у колгоспі. 19 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЗАРЕНКО Ольга Омелянівна, 1896 р.н., уродженка і мешканка с. Ковалі Канівського р-ну, українка, б/п. Колгоспниця. 21 червня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджена до 5 р. заслання. Реабілітована 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЗАЧЕК Матвій Кирилович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Трощин Канівського р-ну, українець, б/п. Працював слюсарем на Канівській СТС. 15 грудня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЗАЧЕНКО Костянтин Андрійович, 1899 р.н., уродженець Польщі, поляк, засуджений до арешту член ВКП (б). Проживав у м. Канів. Директор Канівської медшколи. 19 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 травня 1940 р. ВТ КВО.

КОЗАЧЕНКО Михайло Андрійович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Ковалі Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 20 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 листопада 1956 р. Черкаським облсудом.

КОЗЛОВСЬКИЙ Адам Геронимович, 1872 р.н., уродженець м. Славута Хмельницької обл, поляк, б/п. Проживав у с. Мартинівка Канівського р-ну. Працював пом. механіка на цукровому заводі. 16 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 січня 1961 р. ВС УРСР.

КОЗОДОЙ Влас Федотович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Черниші Канівського р-ну, українець, б/п. Працював зав. фермою у колгоспі. 5 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

КОЗОРІЗ Олексій Михайлович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Потапці Канівського р-ну, українець, б/п, селянин. 13 березня 1930 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 28 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЛДЯ Володимир Тихонович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Пекарі Канівського р-ну, українець, б/п. Священник. 3 травня 1931 р. колегією ДПУ УРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЛОМЕЙЦЕВ Сергій Трохимович, 1903 р.н., уродженець с. Медвин, росіянин, б/п. Рядовий РА. 22 січня 1944 р. ВТ 48 армії засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 травня 1976 р. ВТ Білор. ВО.

КОЛОТ Іван Іванович, 1893 р.н., уродженець і мешканець м. Канів, українець, б/п. Службовець. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

КОЛЯДЕНКО Григорій Онисимович, 1907 р.н., уродженець с. В. Горобіївка Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Таганча. Вчитель. 17 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 березня 1960 р. Черкаським облсудом.

КОНДЯ Іван Васильович, 1922 р.н., уродженець і мешканець м. Канів, українець, б/п. Служив у РСЧА червоноармійцем. 15 березня 1942 р. ВТ 102 окр. ст. 3 гв. корпусу засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 червня 1989 р. Півн. Кавк. ВО.

КОРЕК Марія Яківна, 1895 р.н., уродженка і мешканка с. Пилява Канівського р-ну, українка, б/п. Працювала комірницею у Степанківському дитбудинку. 21 червня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджена до 5 р. заслання у Казахстан. Реабілітована 30 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОРНІЄНКО Петро Никифорович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Полствин Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОРОТЕНКО Юхим Максимович, 1904 р.н., уродженець с. Глушки К. Шевченківського р-ну, українець, член ВКП(б). Проживав у м. Канів. Гол. райспоживспілки. 26 листопада 1937 р. ВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 серпня 1957 р. ВС СРСР.

КОСТЕНКО Кузьма Федорович, 1924 р.н., уродженець і мешканець с. Лізки Канівського р-ну, українець, б/п. Служив у РА. 10 січня 1945 р. ВТ 4 Укр. фронту засуджений до 15 р. ВТТ. Реабілітований 7 липня 1956 р. ВС СРСР.

КОСТЕНКО Микола Степанович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с. Беркозовка Канівського р-ну, українець, б/п. Працював робітником на Мартинівській селекційній станції. 19 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОСТРИК Василь Іванович, 1882 р.н., уродженець с. Ясногір'я Черкаської обл, українець, б/п. Проживав у м. Канів. Працював лісником Канівського ліспромгоспу. 16 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. Реабілітований 19 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

КОСТЮК Олексій Петрович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с.Трощин Канівського р-ну, українець, б/п. Тимчасово не працював. 19 грудня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОТЛЯР Яків Артемович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Мартинівка Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 січня 1960 р. Черкаським облсудом.

КРАВЧЕНКО Єрмолай Іванович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с.Черниші, Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 21 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 10 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРАЙОВИЙ Олександр Якович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Бобриця Канівського р-ну, українець, б/п. Працював зав. сепараторн. пунктом у колгоспі. 9 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

КРАЙОВИЙ Павло Мусійович, 1867 р.н., уродженець і мешканець с. Бобриця Канівського р-ну, українець, б/п. Не працював. 15 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1.04.1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРИВИЦЬКИЙ Євтихій Олександрович, 1897 р.н., уродженець і мешканець м.Канів, українець, б/п. Працював вантажником в Київському річковому порту. 22 грудня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 16 січня 1963 р. Черкаським облсудом.

КРИВОШИЙ Михайло Аврамович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Потапці Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 11 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1.10.1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРИВУЦА Кузьма Іванович, 1888 р.н., уродженець с. Яблунів Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Канів. бухгалтер міськ ССТ. 4 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРІПАК Григорій Устимович, 1905 р.н., уродженець с. Соболівка Полянського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Канів. Бухгалтер артілі. 15 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУДРИЦЬКИЙ Всеволод Антонович, 1880 р.н., уродженець с. Новоселиця Чигиринського р-ну , українець, б/п. Проживав у м. Канів. Священнослужитель. 9 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУКСА Петро Єрофійович, (Ярохтейович), 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Луки Канівського р-ну, українець, б/п. Селянин-одноосібник. 11 жовтня 1927 р. колегією ДПУ УРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

КУЛИК Никифір Трохимович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Таганча Канівського р-ну, українець, б/п. Працював завгоспом у лікарні. 17 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 березня 1960 р. Черкаським облсудом.

КУРДЕЧА Іван Олексійович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Малий Ржавець Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1956 р. Черкаським облсудом.

КУРИЛО Яким Семенович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Яблунів Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник . 26 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 25 травня 89 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУРІННИЙ Андрій Іванович, 1892 р.н., уродженець і мешканець м. Канів, українець, б/п. Службовець. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

КУРІННИЙ Марко Миколайович, 1882 р.н., уродженець с. Туленці Ржищівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Бересняги Канівського р-ну. Не працював. 9 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУСЬ Марія Василівна, 1911 р.н., уродженка с. Скопіївка Ів. Франківського р-ну, росіянка, б/п. Селянка-одноосібниця. Проживала у с. Пилява Канівського р-ну. 21 червня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджена до 3 р. заслання у Казахстан. Реабілітована 30 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУТАХ Лев Іванович, 1877 р.н., уродженець і мешканець м. Канів, українець, б/п. Службовець. 27 листопада 1937 р. КОУ НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУТОВИЙ Данило Павлович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с. Малий Ржавець Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 14 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 8 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУТОВИЙ Ісаак Феодосійович, 1876 р.н., уродженець і мешканець с. М.Ржавець Канівського р-ну, українець, б/п. Не працював. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУТОВИЙ Лука Матвійович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с. Малий Ржавець Канівського р-ну, українець, б/п. Теля. 20 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 листопада 1956 р. Черкаським облсудом.

КУТОВИЙ Олександр Іванович, 1881 р.н., уродженець і мешканець с. Малий Ржавець Канівського р-ну, українець, б/п. Працював механіком на Миронівській МТС. 27 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУЦЕКІНЬ Григорій Дмитрович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Попівка Канівського р-ну, українець, б/п. Вчитель. 9 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 12 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

КУЦЕКОНЬ Іван Дмитрович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Попівка Канівського р-ну, українець, б/п. Рахівник. 5 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розст-

рілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЛАУРА Зіновій Якимович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Пилява Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник у к-пі 20 річчя Жовтня. 28 вересня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 10 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛЕВИЦЬКИЙ Андрій Власович, 1868 р. уродженець і мешканець с. Пекарі Канівського р-ну, українець, б/п. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 грудня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛЕВИЦЬКА Юлія Власівна, 1878 р.н., уродженка і мешканка с. Пекарі Канівського р-ну, українка, б/п. Одноосібниця. 2 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджена до розстрілу. Реабілітована 13 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛЕМЕШКО Карпо Макарович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Грищенці Канівського р-ну, українець, б/п. Працював ветеринаром у колгоспі. 19 грудня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛЕНЧ Франц Йосипович, 1894 р.н., уродженець с. Речки Луганського р-ну Житомирської обл., поляк, б/п. Проживав у м.Канів. Працював у райлікарні теслею. 2 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛИГОЮК Григорій Герасимович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Полствин Канівського р-ну, українець, б/п. Працював ковалем Мартинівського цукрового заводу. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 травня 1956 р. Черкаським облсудом.

ЛИСАК Андрій Іванович, 1920 р.н., уродженець і мешканець с. Ліплява Канівського р-ну, українець, б/п. Служ. в РСЧА. 31 жовтня 1944 р. ВТ 7-ї гв. армії засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 13 серпня 1947 р. ВТ військ МВС Дніпропетровської обл.

ЛИСАК Петро Романович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Ліплява Канівського р-ну, українець, б/п. Не працював. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 17-19 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛИСЕНКО Кирило Гнатович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Студенець Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 18 грудня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 січня 1965 р. ВС УРСР.

ЛИСЕНКО Пилип Спиридонович, 1905 р.н., уродженець і мешканець с. Грищенці Канівського р-ну, українець, б/п. Не працював. 15 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛИСОВЕНКО Овсій Васильович, 1878 р.н., уродженець і мешканець с. Потапці, українець, б/п. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛИСОГО Давид Васильович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Миронівна Канівського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 9 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 січня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЛИТВИН Петро Семенович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Ліплява Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛИХОГЕРСТ Леонтій Явтухович, 1900 р.н., уродженець і мешканець м. Канів, українець, б/п. Бухгалтер. 1 грудня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 червня 1959 р. ВТ КВО.

ЛОБАС Петро Костянтинович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Попівка Канівського р-ну, українець, б/п. Працював секретарем навч.-виховн. частини колонії НКВС у с. Таганча. 15 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 9 березня 1956 р. Черкаським облсудом.

ЛОГВИНЕНКО Григорій Полікарпович, 1897 р.н., уродженець с.Черниші Канівського р-ну, українець, б/п. Не працював. 15 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛОГВИНОВ Григорій Михайлович, 1913 р.н., уродженець і мешканець с. Черниші Канівського р-ну, українець, б/п. Не працював. 10 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 1.09.1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛОПАТА Боніфатій Митрофанович, 1870 р.н., уродженець і мешканець м. Канів, українець, б/п. Священнослужитель. 9 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛУКІЄНКО Яків Петрович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Пилява Канівського р-ну, українець, б/п. Вчитель. 20 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 листопада 1956 р. Черкаським облсудом.

ЛУКОВСЬКИЙ Тихін Леонтійович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Полствин Канівського р-ну, українець, б/п. Працював рахівником у колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 травня 1956 р. Черкаським облсудом.

ЛЮТА Єлизавета Францівна, 1902 р.н., уродженка і мешканка м. Канів, німкеня, б/п. Домогосподарка. 10 лютого 1945 р. ОН НКВС СРСР засуджена до 5 р. ВТТ. Реабілітована 26 жовтня 1966 р. Київським облсудом.

ЛЮТИЙ Лазар Філатович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Горобівка Канівського р-ну, українець, б/п. Реабілітований працював. 15 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 30 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛЮТИЙ Хаврон Григорій Іванович, 1899 р.н., уродженець Галіції, українець, б/п. Проживав у м. Канів. Працював зав. ощадкаси. 15 грудня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 січня 1958 р. ВТ КВО.

МАЙДАН Йосип Прохорович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Ліплява Канівського р-ну, українець, б/п. Індивідуальна трудова діяльність. 28 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАЙ-ДЕБРОБЕН Марія Йосипівна, 1897 р.н., уродженка с. Александров Богуславського р-ну Київської обл., полька, б/п. Проживала у м.Канів. Працювала бухгалтером райлікарні. 2 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджена до розстрілу. Реабілітована 12 грудня 1958 р. ВТ КВО.

МАЙСТРЕНКО Андрій Петрович, 1898 р.н., уродженець с.Поташня Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав на х.Павлівка. Працював в ощадкасі. 17 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 березня 1960 р. Черкаським облсудом.

МАЙСТРЕНКО Влас Лаврентійович, 1889 р.н., уродженець с.Поташня Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав на х.Павлівка. Колгоспник. 17 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 березня 1960 р. Черкаським облсудом.

МАКАРЕНКО Полікарп Іванович, 1896 р.н., уродженець с. Помокли Переяславського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Канів. Працював службовцем в лісгоспі. 21 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

МАЛЯРЕВСЬКИЙ Іван Степанович, 1869 р.н., уродженець с. Великі Дмитровці Київської обл, українець, б/п. Проживав у с. Селище Канівського р-ну. Священник без приходу. 28 січня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

МАМРО Денис Кирилович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Мартинівка Канівського р-ну, українець, б/п. Працював на Март. цукровому заводі бригадиром газової печі. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАМРО Іидір Кирилович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Мартинівка Канівського р-ну, українець, б/п. Не працював. 2 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 4 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАНДРИЛА Герасим Макарович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Полствин Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 20 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 листопада 1956 р. Черкаським облсудом.

МАРИНІН Варсонофій Андрійович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с. Ліплява Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 4 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 липня 1959 р. ВТ КВО.

МАРИЧ Сергій Митрофанович, 1894 р.н., уродженець с. Козацьке Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Канів. Працював вчителем в школі №1. 15 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 25 травня 1960 р. Черкаським облсудом.

МАРЦЕНЮК Петро Йосипович, 1895 р.н., уродженець с. Цмовка Шепетівського р-ну Хмельницької обл, українець, б/п. Проживав у м. Канів. Тесляр в Канівському лісгоспі. 25 грудня 1937 р.

трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

МАРЧЕНКО Василь Герасимович, 1875 р.н., уродженець і мешканець с. Сетпанці Канівського р-ну, українець, б/п. Не працював. 10 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАСЛО Кузьма Гнатович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Потапці Канівського р-ну, українець, б/п. Працював трактористом в МТС. 19 грудня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 квітня 1960 р. ВТ НКВС.

МАСЛОВ Василь Овксентійович, 1896 р.н., уродженець і мешканець м. Канів, українець, б/п. Священнослужитель. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

МИКИТЕНКО Григорій Федорович, 188_ р.н., уродженець і мешканець с. Степаніці Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 28 листопада 1930 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МИХНЕВИЧ Іван Миронович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Полствин Канівського р-ну, українець, б/п. Працював теслею у колгоспі. 5 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 26 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МИХНЕВИЧ Макар Федорович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Малий Ржавець Канівського р-ну, українець, б/п. Працював теслею у колгоспі. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1956 р. Черкаським облсудом.

МИХНЕВИЧ Яків Дем'янович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Малий Ржавець Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1956 р. Черкаським облсудом.

МИХНЕНКО Сава Федорович, 1894 р.н., уродженець с. Малий Ржавець Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Канів. Священнослужитель. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований згідно Указу ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МИЧКА Данило Михайлович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Мартинівка Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 січня 1960 р. Черкаським облсудом.

МІЩЕНКО Олександр Пилипович, 1874 р.н., уродженець і мешканець с. Горобіївка Канівського р-ну, українець, б/п. Пенсіонер. 9 серпня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 липня 1958 р. ВТ КВО.

МІЩЕНКО Тимофій Антонович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Келеберда Канівського р-ну, українець, б/п. Працював у колгоспі ім. Мануїльського на різних роботах. 11 червня 1939 р. Полтавським облсудом засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований 16 червня 1989 р. ВС УРСР.

МОГИЛА Ольга Овсіївна, 1920 р.н., уродженка с. Деньги Золотоніського р-ну, українка, б/п. Проживала у с. Ліплява Канівського р-ну. Працювала робітницею в Ліплявському лісництві. 6 травня 1946 р. ОН НКВС СРСР засуджена до 3 р. заслання. Реабілітована 31 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МОЗГОВИЙ Юхим Якович, 1876 р.н., уродженець і мешканець с. Степанці Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 18 листопада 1930 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МОРОЗОВСЬКИЙ Віктор Хризонтович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Ліплява Канівського р-ну, українець, б/п. Працював завмагом. 17-19 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 березня 1961 р. Черкаським облсудом.

МОСКАЛЕЦЬ Аврам Пилипович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с. Литвинець Канівського р-ну, українець, б/п. Працював сторожем у колгоспі. 1 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МРАЧКАВСЬКИЙ Феофан Степанович, 1874 р.н., уродженець с. Піч Ржичевського р-ну Київської обл., українець, б/п. Проживав у м. Канів. Священнослужитель. 9 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МЯЛОВСЬКИЙ Кузьма Петрович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Келеберда Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НАЗАРЕНКО Йосип Якович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Мартинівка Канівського р-ну, українець, б/п. Працював хлібопекарем у колгоспі ім. 8 березня. 21 жовтня 1938 р. ОН НКВС

СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 4 лютого 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НАРІЖНИЙ Овксентій Гаврилович, 1891 р.н., уродженець с. Полствин Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мартинівка. Службовець. 20 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 листопада 1956 р. Черкаським облсудом.

НЕГРАЄНКО Омелян Касьянович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с.Черниші Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 5 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

НЕГРЕЙ Григорій Степанович, 1910 р.н., уродженець с. Прохорівка Канівського р-ну, українець, б/п. Працював у колгоспі на різних роботах. 27 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 липня 1956 р. ВТ НКВС.

НЕГРЕЙ Федір Костянтинович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Прохорівка Канівського р-ну, українець. Колгоспник. 4 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 1лютого 1963 р. Черкаським облсудом.

НЕГРЕЙ Федір Степанович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Прохорівка Канівського р-ну, українець, б/п. Працював у колгоспі на різних роботах. Трійкою УНКВС по Полтавській обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 липня 1956 р. ВТ КВО.

НЕСТЕРЕНКО Прохір Петрович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Попівка Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

НЕЧИПОРЕНКО Пилип Михайлович, 1905 р.н., уродженець с. Бровахи К. Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Горобіївка. Вчитель. 15 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 28 січня 1960 р. Черкаським облсудом.

НОСЕН Яків Левкович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Келеберда Канівського р-ну, єврей, б/п, (даних про роботу нема). 28 квітня 1930 р. колегією ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 16 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НОСЕНКО Микола Вячеславович, 1911 р.н., уродженець м. Канів, українець, б/п. Проживав у с. Яблунів Канівського р-ну. Працював у колгоспі зав. млином. 15 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

ОЛІЙНИК Мусій Карпович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с. Яблунів Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОСАДЧИЙ Микола Матвійович, 1912 р.н., уродженець і мешканець м. Канів, українець, б/п. Не працював. 17 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 жовтня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОСТРОВА Ольга Семенівна, 1924 р.н., уродженка с. Бабичі Канівського р-ну, українка, член ВЛКСМ. Військовослужбовець, рядова. 24 листопада 1944 р. ВТ 6-ї армії засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 20 листопада 1978 р. ВТ Прик. ВО.

ОСТРОВИЙ Іван Костянтинович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с. Бобриця Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАНАСЕНКО Микола Зиновійович, 1879 р.н., уродженець і мешканець с. Полствин Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПАНЧЕНКО Веніамін Григорович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с. Хмільна Канівського р-ну, українець, б/п. Священник. 15 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАНЧЕНКО Панас Степанович, 1907 р.н., уродженець і мешканець с.Хмільна Канівського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 13 серпня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 січня 1989 р. Черкаським облсудом.

ПАНЧЕНКО Степан Карпович, 1874 р.н., уродженець і мешканець с. Хмільна Канівського р-ну, українець, б/п. Священнослужитель. 9 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАШКОВСЬКИЙ Модест Микитович, 1897 р.н., уродженець с. Курилівка Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Тростянець Канівського р-ну. Священнослужитель. 15 листопада 1937

р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАЩЕНКО Тимофій Євстафійович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с.Таганча, Канівського р-ну, українець, б/п. Службовець. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р.Черкаським облсудом.

ПЕКАР Михайло Іванович, 1878 р.н., уродженець с. Дихнов, Польща, українець, б/п. Проживав у с. Прохорівка Канівського р-ну. Працював техніком ВТТ в Лісництві. 22 жовтня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 червня 89 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЕНЬКОВСЬКИЙ Мар'ян Людвигович, 1905 р.н., уродженець с. Бухни Погребищенського р-ну Вінницької обл, поляк, б/п. Проживав у с. Мартинівка. Працював кучером на цукрозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЕРЕБИЙНІС Кіндрат Кирилович, 1899 р. уродженець і мешканець с. Мартинівка Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 січня 1960 р. Черкаським облсудом.

ПЕТРЕНКО Володимир Олексійович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с.Черниші Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 15 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 12 грудня 1962 р. Черкаським облсудом.

ПИЛИПЕНКО Мефодій Степанович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Мартинівка Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПИСЬМЕНКО Андрій Євменович, 1894 р.н., уродженець і мешканець м. Канів, українець, б/п. Працював комендантом базару. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПІВЕНЬ Юхим Іванович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Курилівка Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 15 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 квітня 1960 р. Черкаським облсудом.

ПІДГАЙНИЙ Феодосій Мусійович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Яблунів Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 15 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 30 вересня 1959 р. Черкаським облсудом.

ПІДДУБНИЙ Фадей Васильович, 1870 р.н., уродженець с. Босівка Лисянського р-ну Черкаської обл., українець, б/п. Проживав у с. Луки Канівського р-ну. Священник. 8 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПІСКОВИЙ Юхим Микитович, 1876 р.н., уродженець і мешканець с. Межиріч Канівського р-ну, українець, б/п. Працював робітником на лісопилці. 15 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 5 р. заслання. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПІСКОВИЙ Яким Клементійович, 1887 р.н., уродженець і мешканець с. Лука Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 11 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

ПОГАНЮК Степан Єлисейович, 1904 р.н., уродженець і мешканець с. Прохорівка Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 27 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 липня 1956 р. ВТ КВО.

ПОЗИВАЙЛО Демид Йосипович, 1875 р.н., уродженець і мешканець с. Бобриця, Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ПОЗИВАЙЛО Дмитро Костянтинович, 1876 р.н., уродженець і мешканець с. Бобриця, Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ПОЗИВАЙЛО Мина Степанович, 1876 р.н., уродженець і мешканець с. Бобриця Канівського р-ну, українець, б/п. Працював судвиконавцем у пароплавстві (управління пароплавства № 36). 26 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОЗИВАЙЛО Мирон Федосійович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Бобриця, українець, б/п. Службовець. 23 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПОНЧЕНКО Андрій Григорович, 1883 р.н., уродженець і мешканець с. Прохорівка Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 4 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Трійкою УНКВС по Київській обл. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОПОВИЧ Овксептій Тимофійович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Межиріч Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 5 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом. 2 квітня 1959 р.

ПОРОЖНІЙ Іван Панькович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Ковалі Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 20 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 жовтня 1956 р. Черкаським облсудом.

ПОРОЖНІЙ Олексій Миколайович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Ковалі Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 20 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 жовтня 1956 р. Черкаським облсудом.

ПОТУЖНИЙ Микола Петрович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с. Лука Канівського р-ну, українець, б/п. Не працював. 11 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

ПРАВДИВИЙ Максим Гордійович, 1913 р.н., уродженець і мешканець с. Мартинівка, Канівського р-ну, українець, б/п. Працював на цукрозаводі батарейщиком. 4 грудня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 2 серпня 1957 р. ВТ КВО.

ПРОЗАЙВОДА Корній Федорович, 1876 р.н., уродженець с. Вергуни Черкаської обл, українець, б/п. Проживав у м.Канів. Працював грабарем на залізничному шляхбуді. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРОХОРЕНКО Михайло Маркович, 1913 р.н., уродженець і мешканець с. Межиріч Канівського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець на флоті. 106.1937 р. ВТ Балтфлоту засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований 14 лютого 68 ВС СРСР.

ПРОШАК Петро Никифорович, 1800 р.н., уродженець і мешканець с. Бобриця, Канівського р-ну, українець, б/п. Не працював. 15 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 30 жовтня 1967 р. Черкаським облсудом.

ПРОШАК Яків Гнатович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с. Бобриця Канівського р-ну, українець, б/п. Працював бухгалтером в школі по овочеводству. 15 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРОЩАК Петро Никифорович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с. Бобриця Канівського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 19 березня 1930 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРОЩАК Трохим Гнатович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Бобриця Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 15 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 4 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПУЖАЄНКО Макар Лук'янович, 1886 р.н., уродженець с. Русалівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Канів. Працював в педтехнікумі, рахівник-секретар. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 січня 1957 р. Черкаським облсудом.

РАДЧЕНКО Петро Ількович, уродженець і мешканець с. Поташня, Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 1 грудня 1937 трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 березня 1962 р.Черкаським облсудом.

РАЗДОБА Йосип Карлович, 1897 р.н., уродженець с. Шостаковка, Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у м. Канів, муляр. 19 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 грудня 1962 р.ВТ КВО.

РАЗУМОВИЧ Микола Олександрович, 1902 р.н., уродженець с. Грабів, Вінницької обл, українець, викл. із членів ВКП (б). Проживав у м. Канів. Працював першим секретарем РК КП (б/у). ОН НКВС СРСР 31 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 травня 1958 р. ВС УРСР.

РЕСУЦЬКА Ангеліна Іванівна, 1912 р.н., уродженка м. Вешневець, Польща, полька, б/п. Проживала у м.Канів. Працювала рахівником-касиром у "Заготскот". 16 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 30 листопада 1956 р. Черкаським облсудом.

РОМАНЮК Микита Аврамович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с. Грищенці. Не працював. 28 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

РЯБОКОНЬ Петро Никонович, 1907 р.н., уродженець с. Байбузи Черкаського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Таганча Канівського р-ну. Працював лісничим Канівського лісгоспу. 4 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 листопада 1962 р. Черкаським облсудом.

РЯБОШАПКА Панас Іванович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Беркозівка Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 21 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 11 квітня 1962 р. Черкаським облсудом.

САДОВИЙ Нечипір Антонович, 1869 р.н., уродженець і мешканець с. Пекарі Канівського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 3 травня 1931 р. колегією ДПУ УРСР засуджений до 3 р. умовно. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

САДОВИЙ Яків Нечипорович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с. Пекарі Канівського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 3 травня 1931 р. колегією ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

САЛО Василь Гаврилович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Копієвате Канівського р-ну, українець, б/п. Тесляр у колгоспі. 2 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

САЛЮК Михайло Трохимович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Пекарі Канівського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 3 травня 1931 р. колегією ДПУ УРСР засуджений до 3 р. умовно. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЕМЕНЧЕНКО Тихій Панасович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Грищенці Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 21 жовтня 1938 р. ОН КВС СРСР засуджений до 8 р. Реабілітований 13 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЕРЕДІН Андрій Максимович, 1889 р.н., уродженець с. Троїцьке Кореневського р-ну Курської обл, росіянин, б/п. Проживав у м. Канів. Інженер-лісовод, нач.експедиції дослідн. Агромеліор. Загону. 1938 р. ОН КВС СРСР засуджений до 5 р. ВТТ., у 1950 р. ОН КВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 4 квітня 1955 р. Центральним комітетом по перегляду справ.

СИВОЛАП Кирило Прокопович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Прохорівка Канівського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 4 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СИЛЕНКО Герасим Гаврилович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Межиріч Канівського р-ну, українець, б/п. Працював робітником у "Желлес". 23 грудня 1930 р. Колегією ДПУ УРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СИЛЕНКО Купріян Захарович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Межиріч Канівського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 28 вересня 1938 р. ОН КВС СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 10 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СИМОН Іван Іванович, 1910 р.н., уродженець с. Маринівка Куйбишевського р-ну Запорізької обл, німець, б/п. Проживав у с. Малий Ржавець Канівського р-ну. Вчитель. 23 вересня 1942 р. ОН КВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 17 квітня 1967 р. Черкаським облсудом. Помер у в'язниці 25 вересня 1942 р.

СИНЬООКИЙ Матвій Микитович, 1867 р.н., уродженець і мешканець с.Литвинець Канівського р-ну, українець, б/п. Селянин. 9 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 червня 1987 р. ВТ КВО.

СИНЬООКИЙ Михайло Матвійович, 1834 р.н., уродженець і мешканець с. Литвинець Українець, б/п. Працював рахівником у колгоспі. 1 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 червня 89 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СКАЧКОВ Сергій Васильович, 1895 р.н., уродженець і мешканець м. Канів.Українець, б/п. Працював бухгалтером на хлібокомбінаті. 16 січня 1938 р. ОН КВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 8 червня 1965 р. Черкаським облсудом.

СКЛЯР Григорій Пилипович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Попівка Канівського р-ну, українець, б/п. Працював на Маритнівському цукровому заводі. зав. приймальним пунктом. 15 жовтня 1938 р. ОН КВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 9 березня 1956 р. Черкаським облсудом.

СЕРЕДА Андрій Прокопович, 1874 р.н., уродженець і мешканець с. Копієвате Канівського р-ну, українець, б/п. Працював на різних роботах. 10 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СКОРИНА Андрій Сергійович, 1894 р.н., уродженець с. Литвинець Канівського р-ну, украї-

нець, б/п. Проживав у с. Ліплява, Фельдшер. 16 січня 1938 р. ОН КВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СКОРИНА Прокіп Олефірович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Ковалі Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 26 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 4 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СКРИПКА Варфоломій Пилипович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Степанці, Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 22 березня 1937 р. колегією ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16. січня .1989 р.

СКРИПЧАК Омелько Климентійович, 1881 р.н., уродженець і мешканець с. Степанці, Канівського р-ну, українець, б/п. Працював садівником. 2 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЛЮСАРЕНКО Василь Миронович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с. Попівка Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 жовтня 1938 р. ОН КВС СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 7 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

СОКОЛЕНКО Іван Овксентійович, 1900 р.н., уродженець с. Дар'ївка Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Мартинівка. Працював шофером на цукровому заводі. 15 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 7 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СОКОЛЕНКО Петро Свиридович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Беркозовка Канівського р-ну, українець, б/п. Працював на Мартинівському цукровому заводі, чорноробом. 26 жовтня 1938 р. ОН КВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 10 травня 1989 р. Черкаським облсудом.

СОКОЛОВСЬКИЙ Йосип Йосипович, 1913 р.н., уродженець с. Августов, Польща, поляк, б/п. Проживав у м. Канів. Лісник Канівського лісництва. 3 жовтня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. 12 травня 1959 р. Реабілітований Черкаським облсудом.

СТЕПАНЕНКО Арсеній Іванович, 1875 р.н., уродженець і мешканець с. Полствин Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТЕПАНЕНКО Кузьма Пилипович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Бобриця Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 квітня 1958 р. Черкаським облсудом.

СТЕПАНЕНКО Семен Прокопович. 1879 р.н., уродженець і мешканець с. Малий Ржавець Канівського р-ну, українець, б/п. Працював рахівником ВТТ. Потребкооперації. Реабілітований 27 листопада 1989 р. Черкаським облсудом.

СТЕПАНЕНКО Сидір Михайлович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Полствин Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

СТЕПАНЕНКО Яків Гнатович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Ліплява Канівського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 1 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Полтавській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТОКОЛОС Олександр Іванович, 1925 р.н., уродженець і мешканець с. Степанці Канівського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець. 19 серпня 1944 р. ВТ 50-ї сд засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 березня 1989 р. ВТ МВО.

СТРІЛЕЦЬКИЙ Данила Дмитрович, 1889 р.н., уродженець с. Росава Миронівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Канів. Працював бухгалтером Шевченківського заповідника. 27 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 16 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

СТУДЗИНСЬКИЙ Йосип Тимофійович, 1882 р.н., уродженець с. Юрков, українець, б/п. Проживав у с. Таганча Канівського р-ну. Працював лісником у Канівському лісництві. 27 вересня 1989 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СУПРУН Михайло Григорович, 1882 р.н., уродженець с. Хоцків П. Хмельницького р-ну. Київської обл, українець, б/п. Проживав у с. Озереще Канівського р-ну. Одноосібник. 22 грудня 1930 р. ОН КВС СРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СУХАРЕВСЬКИЙ Іван Іванович, 1915 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну Черкаської обл, поляк, б/п. Проживав у с. Мартинівка Канівського р-ну. Працював майстром на

цукровому заводі. 4 листопада 1937 р. ОН КВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 жовтня 1962 р. ВТ КВО.

СУХОВЕЦЬКИЙ Петро Якубович, 1903 р.н., уродженець с. Запруди Ємельнинського р-ну. Житомирської обл, поляк, б/п. Проживав у с.Михайлівка Канівського р-ну. Працював робітником Михайл. лісгоспу. 16 січня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 листопада 1959 р. ВС УРСР.

СУХОВЕЦЬКИЙ Цилистин Якубович, 1896 р.н., уродженець с. Запруди, Польща, поляк, б/п. Проживав у с. Михайлівка Канівського р-ну. Робітник Михайл. лісодільниці. 16 січня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 листопада 1989 р. ВС СРСР.

ТАРАНЕНКО Андрон Федорович, 1875 р.н., уродженець с. Верешаки Лисянського р-ну Черкаської обл, українець, б/п. Проживав у с. Мартинівка Канівського р-ну. Працював робітником на Мартинівському цукровому заводі. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТАРАНУХА Іларіон Каліcтратович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с. Пищальники Канівського р-ну, українець, б/п. Працював робітником на залізничній ст. Лазерці. Трійкою при КОУ НКВС засуджений у 1937 р. до розстрілу. Реабілітований 29 вересня 1969 р. Черкаським облсудом.

ТЕМЧЕНКО Свирид Федорович, 1892 р.н., уродженець с.Пилява Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Канів. Референт у райпотребспільці. 4 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Те 9 лютого 1962 р. ВС УРСР.

ТЕРЛЕЦЬКИЙ Василь Микитович, 1871 р.н., уродженець с. Грищенці Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Канів. Священник. 9 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТИМОШЕНКО Григорій Борисович, 1896 р.н., уродженець і мешканець м. Канв, українець, б/п. Працював рахівником у артілі "Кооптранс". 28 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ТИМЧЕНКО Тимофій Петрович, 1899 р. уродженець і мешканець с. Потапці Канівського р-ну, українець, б/п. Ст. охоронець у колгоспі. 19 січня 1938 р. ОН КВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 липня 1959 р. ВТ КВО.

ТРЕВОГИН Володимир Федорович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Козин Канівського р-ну, росіянин, б/п. Служив у РЧСА. 14 червня 1945 р. ВТ військ. НКВС Молотовської обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 14 березня 1962 р. ВТ Уральського ВО.

ТРЕПЕТ Федір Платонович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Потапці Канівського р-ну, українець, б/п. Працював їздовим у колгоспі. 22 грудня 1937 р. ОН КВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 27 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТРЕТИЦЯ Антон Антонович. 1885 р.н., уродженець с. Михайлівка Канівського р-ну, українець, б/п. Священнослужитель. 20 листопада 1932 р. ОН КВС СРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТРЕТЯЧЕНКО Трохим Ярофійович, 1889 р. уродженець с. Листвин К.Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Таганча Канівського р-ну. Працював майстром виробн. дільниці в Канівському ліспромгоспі. 9 жовтня 1938 р. ОН КВС СРСР засуджений до 8 ВТТ. Реабілітований 10 травня 1960 р. Черкаським облсудом.

ТЮТЮННИК Олексій Мартинович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с.Прохорівка Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 4 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТЮТЮННИК Федір Мартинович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с. Прохорівка Канівського р-ну, українець, б/п. Не працював. 28 березня 1938 р. трійкою УНКВС Полтавської обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 липня 1956 р. ВТ КВО.

УС Яків Михайлович, 1908 р.н., уродженець с. Хмільна Канівського р-ну, українець, виключ. із членів ВКП(б), у 1941 р. Проживав у с. Хмільна. Працював директором школи. 15 листопада 1944 р. ВТ КВО військ. НКВС Київської обл. засуджений до 15.р. ВТТ. Реабілітований 29 березня 1955 р. ВТ КВО.

УСЕНКО Аркадій Павлович, 1889 р.н., уродженець м. Сміла Черкаської обл., українець, б/п. Проживав у м. Канів. Службовець. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

УШАТОВ Василь Митрофанович, 1896 р.н., уродженець м. Канів, українець, б/п. Проживав у с. Ковалі Канівського р-ну. Агроном. 4 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засудже-

ний до розстрілу. Реабілітований 22 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ФЕДОРОВ Лука Семенович, 1868 р.н., уродженець і мешканець м. Канів Черкаської обл., українець, б/п. Працював бджолярем ВТТ. у Канівському заповіднику. 15 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ФІЛЬ Іван Федорович, 1878 р.н., уродженець і мешканець м. Канів, українець, б/п. Не працював. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ФУРСА Мусій Іванович, 1899 р.н., уродженець с. Беркозівка Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Канів. Працював бхгалтером у Канівськ. артілі інвалідів. 10 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

ХАЙНИЦЬКИЙ Мефодій Данилович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Малий Ржавець Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 2 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1958 р. ВТ КВО.

ХОЛОД Терентій Харитонович, 1887 р.н., уродженець і мешканець с. Мартинівка Канівського р-ну, українець, б/п. Працював робітником на цукровому заводі. 9 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 січня 1960 р. Черкаським облсудом.

ХОМЕНКО Кіндрат Юхимович, 1889 р.н., уродженець с. Таганча Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Канів. Працював у соцзабезі РВК. 20 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 листопада 1956 р. Черкаським облсудом.

ХОМЕНКО Трохим Данилович, 1912 р.н., уродженець і мешканець с. Кононча Канівського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець комвзводу 894 сп. 21 червня 1942 р. ВТ 211 сд. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 січня 1980 р. ВТ Моск. ВО.

ЦАП Іван Якович, 1896 р.н., уродженець і мешканець м. Канів, українець, б/п. Працював рахівником у колгоспі. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 квітня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЦАП Панас Харитонович, 1896 р.н., уродженець і мешканець м. Канів, українець, б/п. Службовець. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЦАРЕНКО Іпатій Івович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Мартинівка Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 січня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЦАРЕНКО Йосип Мефодійович, 1879 р.н., уродженець і мешканець с.Мартинівка Канівського р-ну, українець, б/п, пенсіонер. 9 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 січня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЦАРЕНКО Мина Тимофійович, 1879 р.н., уродженець і мешканець с. Мартинівка Канівського р-ну, українець, б/п. Пенсіонер. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 січня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЦВЄТКОВ Андрій Панасович, 1877 р.н., уродженець і мешканець м. Канів. Черкаської обл., українець, б/п. Одноосібник. 28 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 16 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЦИБУЛЬСЬКІЙ Олександр Григорович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с. Попівка Канівського р-ну, українець, б/п. Священнослужитель. 28 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЦИМБАЛ Іван Овсійович, 1900 р.н., уродженець с. Малий Ржавець Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Степанки Канівського р-ну. Вчитель. 20 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 листопада 1956 р. Черкаським облсудом.

ЦИМБАЛ Йосип Овсійович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Малий Ржавець Канівського р-ну, українець, б/п. Вчитель. 15 грудня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЦИМБАЛ Панас Харитонович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Малий Ржавець Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 травня 1956 р. Черкаським облсудом.

ЧАЛЕНКО Петро Юхимович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Межиріч Канівського р-ну, українець, б/п. Працював в ощадкасі контролером. 15 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений

до 5 р. ВТТ. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧАЛЕНКО Сергій Юхимович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Межиріч Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 15 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 11 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧЕРЕДНИЧЕНКО Лук'ян Єрофійович, 1902 р.н., уродженець с. Синявка Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Озерище Канівського р-ну. Працював в райспоживспілці референтом. 19 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 травня 1988 р. Черкаським облсудом.

ЧЕРНЕНКО Дементій Данилович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Попівка Канівського р-ну, українець, б/п. Працював бухгалтером на Мартинівському цукровому заводі. 7 жовтня 1942 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЧМІЛЬ Григорій Федорович, 1881 р.н., уродженець і мешканець с. Бобриця Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЧУБ Георгій Якимович, 1889 р.н., уродженець і мешканець м. Канів, українець, б/п. Службовець. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЧУХНО Анатолій Степанович, 1885 р.н., уродженець с. Бубнова Слобідка Золотоніського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Прохорівка Канівського р-ну. Не працював. 27 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 липня 1956 р. ВТ КВО.

ШВАЦЬКИЙ Петро Миронович, 1888 р.н., с. Малий Ржавець Канівського р-ну, українець, б/п. Працював вчителем в сільській школі. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 травня 1956 р. Черкаським облсудом.

ШЕВЧЕНКО Мартин Іванович. 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Черниші Канівського р-ну, українець, б/п. Не працював. 31 березня 1930 р. Колегією ДПУ УРСР засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований 30 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Теофан Силович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Пшиничники Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 4 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШЕВЧУК Гнат Олексійович, 1888 р.н., уродженець с. Малевичі Волинської обл., українець, б/п. Проживав у с. Бобриця Канівського р-ну. Тесля. 19 грудня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 червня 1960 р. ВС УРСР.

ШЕСТОПАЛ Федот Мусійович, 1897 р.н., уродженець с. Корнилівка Канівського р-ну, українець, б/п. Червоноармієць. 7 червня 1945 р. ВТ головбази ТОФ засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 21 липня 1966 р. ВС СРСР.

ШИЛО Панас Васильович, 1883 р.н., уродженець с. Попівка Канівського р-ну, українець, б/п. Не працював. 28 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШКУНДРА Мартин Кузьмович. 1876 р.н., уродженець і мешканець с.Попівка Канівського р-ну, українець, б/п. Службовець. 23 квітня 1938 р. УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ШУЛЬГА Зіновій Сазонович. 1877 р.н., уродженець і мешканець с. Тростянець Канівського р-ну, українець, б/п. Працював рахівником у колгоспі. 3 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШУЛЬГА Іван Семенович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с.Тростянець Канівського р-ну, українець, б/п. Службовець. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЩАЦЬКИЙ Кіндрат Миронович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Малий Ржавець Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 травня 1956 р. Черкаським облсудом.

ЩЕРБА Віктор Медардович, 1873 р.н., уродженець с. Кумейки Черкаської обл., українець, б/п. Проживав у с. Степанки Канівського р-ну. Працював продавцем в магазині "Центроспирт". 2 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЩЕРБИНА Василь Микитович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Яблунів Канівського р-

ну, українець, б/п. Колгоспник. 21 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 22 серпня 1956 р. Черкаським облсудом.

ЩОЧКІН Іван Васильович, 1880 р. уродженець с. Митинов Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с. Кумейки Черкаської обл. Працював рахівником на Кумейській дільниці Канівського МПХ. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЮРЧЕНКО Максим Сергійович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Таганча Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 28 травня 1930 р. Шевченківським окружним судом засуджений до 3 р. умовно. Реабілітований 28 вересня 1989 р. Черкаським облсудом.

ЮРЧЕНКО Панас Антонович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с. Беркозівка Канівського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 30 червня 1962 р. Черкаським облсудом.

ЯРМОЛА Григорій Пилипович, 1887 р.н., уродженець і мешканець м. Канів, українець, б/п. Службовець. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЯРМОЛА Микола Федорович, 1897 р.н., уродженець і мешканець м. Канів. Черкаської обл., українець, б/п. Працював в райспоживспілці. 4 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЯРМОЛА Семен Семенович. 1902 р.н., уродженець і мешканець м. Канів, українець, б/п. Працював завскладом райспоживспілки. 11 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЯХИМОВИЧ Костянтин Карпович, 1921 р.н., уродженець і мешканець м. Канів. Черкаської обл., українець, б/п. Військовослужбовець. 612 винищ. полк. 11 вересня 1942 р. ВТ КВО. 422 сд засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 5 червня 1989 р. ВТ Півн. Кавк. ВО.

КАТЕРИНОПІЛЬСЬКИЙ РАЙОН

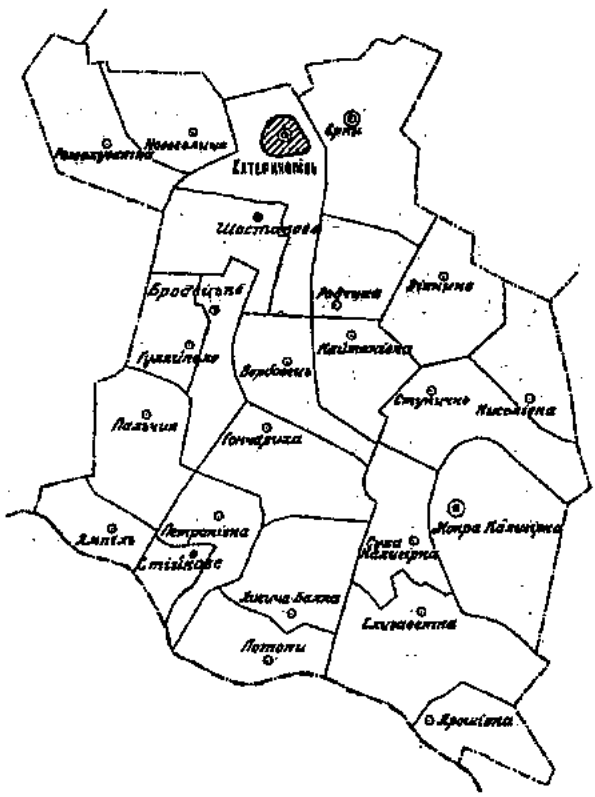

Районний центр	— смт. Катеринопіль
Кількість населення	— 28 993
Територія	— 0,7 тис. кв. км.
Селищ міського типу	— 2
Сільських поселень	— 31

АРГАТЮК Ананій Павлович, 1892 р.н., уродженець с. Ямпіль, Катеринопільського р-ну, українець, б/п, освіта 3 класи. Проживав у с. Ямпіль. Заст. голови колгоспу. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

АРГАТЮК Василь Онуфрійович, 1891 р.н, уродженець с. Ямпіль, Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ямпіль. Обліковець тракторної бригади. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

АРТЕМОВ Анатолій Павлович, 1928 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Військовослужбовець Радянської Армії, молодший сержант в/ч 74263. ВТ в/ч 74263 31 травня 1950 р. засуджений до 10 р. ВТТ з поразкою в правах на 5 р. Реабілітований 11 січня 1954 р. ВС СРСР.

БАБЧЕНКО Роман Никонович, 1912 р.н., уродженець с. Радчиха Катеринопільського р-ну Черкаської обл., українець, б/п. Військовослужбовець. НКВС СРСР 27 вересня 1940 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 24 листопада 1958 р. ВТ Моск.ВО.

БАДАНЮК Максим Євстратійович, 1875 р.н., уродженець с. Бродецьке Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Бродецьке. Кондуктор залізничної ст. Поташ. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАДРАК Антін Степанович, 1904 р.н., уродженець с. Шостаково Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шостаково. Військовослужбовець. 29 листопада 1942 р. ВТ 336 сд засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 23 червня 1989 р. ВТ Моск.ВО.

БАДРАК Трохим Єфремович, 1889 р.н., уродженець с. Шостакове Катеринопільського р-ну Черкаської обл., українець, б/п. Проживав у с. Шостакове. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАЙДАЧЕНКО Олексій Гаврилович, 1882 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

БАЙДАЧЕНКО Сергій Єлисейович, 1887 р.н., уродженець смт.Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт.Катеринопіль. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р. Черкаським облсудом.

БАЙДАЧЕНКО Яків Єлисейович, 1889 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Рахівник проммайстерні "Іскра". 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р. Черкаським облсудом.

БАЛАДИНСЬКИЙ Станіслав Павлович, 1882 р.н., уродженець с. Котлярівка Сквирського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Майстер ковбасного цеху. 13 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

БАЛУЦЬКИЙ Григорій Степанович, 1896 р.н., уродженець с. Стійкове Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Стійкове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

БАЛУЦЬКИЙ Іван Юхимович, 1889 р.н., уродженець с. Стійкове Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Стійкове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1958 р.

БАРАЩУК Олександр Онисимович, 1878 р.н., уродженець с. Ярошівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ярошівка. Когоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

БЕЗПАЛИЙ Федот Якимович, 1893 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ямпіль. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 18 серпня 1989 р. Черкаським облсудом.

БЕЗУСИЙ Никанор Іванович, 1902 р.н., уродженець с. Гуляйполе Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гуляйполе. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

БІЛАШ Костянтин Петрович, 1879 р.н., уродженець м. Кременчук Полтавської обл., українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Агроном у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

БІЛИК Микита Якович, 1869 р.н., уродженець с. Ступичне Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ступичне. Робітник на лісорозробках. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

БІЛОУС Іван Іванович, 1898 р.н., уродженець с. Бродецьке Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Бродецьке. Хлібороб. 17 квітня 1930 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БІЛОУС Микола Митрофанович, 1902 р.н., уродженець с. Гончариха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гончариха. Колгоспник. 26 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 червня 1966 р. Черкаським облсудом.

БОГУНЕНКО Іван Степанович, 1910 р.н., уродженець с. Шендерівка, К. Шевченківського р-ну Черкаської обл., українець, б/п. Проживав у с. Єрки. Машиніст на залізн. ст. Звенигородка. НКВС і Прокурором СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 квітня 1959 р. ВТ КВО.

БОЙКО Євдокія Пилипівна, 1926 р.н., уродженка с. Россоховатка Катеринопільського р-ну, українка, б/п. Проживала у с. Россоховатка. Колгоспниця. ВТ військ. НКВС Київської обл. засуджена у 1953 р. до 10 р. ВТТ. Реабілітована 30 листопада 1989 р. Черкаським облсудом.

БОЙКО Михайло Андрійович, 1888 р.н., уродженець с. Гуляйполе Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гуляйполе. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

БОЙКО Трифон Євдокимович, 1898 р.н., уродженець с. М.Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М.Калигірка. Бригадир у колгоспі. 15 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 березня 1956 р. Черкаським облсудом.

БОЙЧЕНКО Іван Мировович, 1903 р.н., уродженець с. Луківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 квітня 1959 р. ВТ КВО.

БОЙЧЕНКО Олександр Мировович, 1896 р.н., уродженець с. Луківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Луківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 червня 1959 р. ВТ КВО.

БОЙЧЕНКО Федот Мусійович, 1900 р.н., уродженець с. Луківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Луківка. Працював трактористом МТС. Реабілітований 21 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Кирило Якович, 1902 р.н., уродженець с. М.Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М.Калигірка. Колгоспник. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БОРОВСЬКИЙ Владислав Владиславович, 1899 р.н., уродженець Білорусії, поляк, б/п. Проживав у с. Єрки. Машиніст на ст. Звенигородка. НКВС і Прокурором СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

БУЛУЦЬКИЙ Іларіон Юхимович, 1891 р.н., уродженець с. Стійкове Катеринопільського р-ну Черкаської обл., українець, б/п. Проживав у с. Стійкове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

БУРІЙ Олксандр Макарович, 1896 р.н., уродженець с. Лисича Балка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Л. Балка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

БУРЛАЙ Фотій Федосійович, 1897 р.н., уродженець с. Ярошівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ярошівка. Робітник на Ярошівському цукрозаводі. 4 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київської обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

БУТРИК Василь Григорович, 1900 р.н., уродженець с. Ступичне Катеринопільського р-ну Черкаської обл., українець, б/п. Проживав у с. Ступичне. Приймальник зерна. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ВАНИКОВСЬКА Яніна Петрівна, 1900 р.н., уродженка с. Низнис Мінської обл., полька, б/п. Проживала у с. Єрки. Не працювала. ОН НКВС СРСР 21 червня 1938 р. засуджена до 5 р. заслання. Реабілітована 19 травня 1959 р. ВТ КВО.

ВАРАНИЦЯ Тарас Дем'янович, 1899 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Комбайнер у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ВАСЬКЕВИЧ Семен Захарович, 1890 р.н., уродженець с. Пальчик Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Пальчик. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВАСЬКЕВИЧ Тимофій Федорович, 1895 р.н., уродженець с. Пальчик Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Пальчик. Обліковець у колгоспі ім. Блюхера. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений 27 листопада 1937 р. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

ВЕПРИК Семен Гаврилович, 1897 р.н., уродженець с. Вікнине Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вікнине. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ВЕРБОВСЬКИЙ Панас Федорович, 1872 р.н., уродженець с. Киселівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Киселівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВЕРЕТ Іван Савович, 1897 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ямпіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р. Черкаським облсудом.

ВЕРОЗУБ Петро Антонович, 1895 р.н., уродженець с. Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка. Завгосп у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 24 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ВИХРИСТЕНКО Микола Іванович, 1884 р.н., уродженець с. Ступичне Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ступичне. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ВІННІЧЕНКО Іван Семенович, 1887 р.н., уродженець с. Мліїв Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ярошівка. Обліковець на цукрозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ВІТРАНЕНКО Ганна Гнатівна, 1926 р.н., уродженка с. Залізнячка Катеринопільського р-ну, українка, б/п. Проживала у с. Залізнячка. Колгоспниця. ВТ НКВС по Київській обл. 23 липня 1938 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 30 грудня 1989 р. Черкаським облсудом.

ВЛАДОВИЧ Омелян Кіндратович, 1900 р.н., уродженець с. Новоселиця Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Новоселиця. Бригадир у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ВОВКОТРУБ Єрофей Авер'янович, 1894 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Бригадир у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р. Черкаським облсудом.

ВОВКОТРУБ Юхим Прокопович, 1903 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 лютого 1968 р. Черкаським облсудом.

ВОНІКОВСЬКИЙ Вацлав Антонович, 1897 р.н., уродженець м. Житомир, поляк, б/п. Проживав у с. Єрки. Машиніст на залізн. ст. Звенигородка. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопа-

да 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 квітня 1959 р. ВТ КВО.

ВОРОВИЙ Яків Федорович, 1899 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ярошівка. Робітник на цукрозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 лютого 1968 р. Черкаським облсудом.

ВОРОНЕВИЧ Олександр Іванович, 1881 р.н., уродженець с. Лисича Балка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Лисича Балка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 квітня 1959 р. ВТ КВО.

ГАВРИЛЮК Демид Васильович, 1889 р.н., уродженець с. Лисича Балка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Лисича Балка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 24 лютого 1938 р. засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований 26 серпня 1967 р. ВС УРСР.

ГАВРИЛЮК Демид Зосимович, уродженець с. Лисича Балка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Лисича Балка. Колгоспник. Київським облсудом 24 лютого 1938 р. засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований 26 вересня 1967 р. ВС УРСР.

ГАВРИШ Каленик Омелькович, 1892 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Рахівник у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 травня 1956 р. Черкаським облсудом.

ГАВРИШ Павло Павлович, 1896 р.н., уродженець с. Шостакове Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шостакове. Рахівник у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 грудня 1968 р. Черкаським облсудом.

ГАЛАН Олексій Кирилович, 1898 р.н., уродженець с. Розсоховатка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Розсоховатка. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 22 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ГАЛЬКЕВИЧ Олександр Никодимович, 1891 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ямпіль. Колгоспник. 14 березня 1938 р. ОН УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 червня 1958 р. Черкаським облсудом.

ГАРКАВИЙ Леонтій Селівестрович, 1881 р.н., уродженець с. Гуляйполе Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гуляйполе. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГАРМИДЕР Василь Кирилович, 1897 р.н., уродженець с. Луківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Луківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 червня 1959 р. ВТ КВО.

ГЕДЗЬ Пилип Савелійович, 1872 р.н., уродженець с. Луківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Луківка. Не працював. ОН УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГЕДЗЬ Прокіп Пилипович, 1904 р.н., уродженець с. Луківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Луківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 червня 1959 р. ВТ КВО.

ГЕЛЮХА Дмитро Костянтинович, 1900 р.н., уродженець Польщі, українець, б/п. Проживав у с. Розсоховатка. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 22 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ГЕНЬ Самсон Гаврилович, 1885 р.н., уродженець с. Вікнине Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вікнине. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 31 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГІРНИК Іван Потапович, 1898 р.н., уродженець с. Вербовець Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вербовець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

ГІРНИК Іван Степанович, 1886 р.н., уродженець с. Вербовець Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вербовець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 березня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОЛОВАКА Яків Іванович, 1870 р.н., уродженець с. Новоселиця Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Новоселиця. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГОЛОВАНЮК Нечипір Трифонович, 1884 р.н., уродженець с. Розсоховатка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Розсоховатка. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 22 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ГОНЧАРЕНКО Дем'ян Артемович, 1884 р.н., уродженець с. Гуляйполе Катеринопільського р-

ну, українець, б/п. Проживав у с. Гуляйполе. Працював теслею у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОНЧАРЕНКО Максим Лаврентійович, 1898 р.н., уродженець с. М.Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М.Калигірка. Бригадир у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 березня 1956 р. Черкаським облсудом.

ГОРБЕНКО Михайло Григорович, 1892 р.н., уродженець с. Петроостров Одеської обл., українець, б/п. Проживав у с. Ярошівка. Працював обліковцем на Ярошівському цукрозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ГОРДІЄНКО Ілько Антонович, 1902 р.н., уродженець с. Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка . Бригадир. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГОРЕЦЬКИЙ Ніфанд Петрович, 1881 р.н., уродженець с. Бродецьке Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Бродецьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 вересня 1959 р. Черкаським облсудом.

ГРАБЕНКО Ісидор Мусійович, 1882 р.н., уродженець с. Ступичне Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ступичне. Сторож Киселівської МТС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 вересня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГРАБЕНКО Павло Мусійович, 1901 р.н., уродженець с. Ступичне Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ступичне. Вантажник у Киселівській експедиції. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

ГРАНОВСЬКИЙ Григорій Никифорович, 1875 р.н., уродженець с. Покровка, Н. Архангельського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Лісоруб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р. Черкаським облсудом.

ГРИГОРЕНКО Ананій Максимович, 1896 р.н., уродженець с. Розсоховатка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Розсоховатка. Працював трактористом у МТС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГРИЦЕНКО Микола Дмитрович, 1913 р.н., уродженець с. Богачівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ярошівка. Лісоруб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р. Черкаським облсудом.

ГРИЦЬ Антон Юхимович, 1903 р.н., уродженець Польщі, білорус, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГРУШЕЦЬКИЙ Пилип Андрійович, 1894 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Рахівник у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р. Черкаським облсудом.

ГУДЗЕНКО Мефодій Іович, 1896 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 травня 1967 р. Черкаським облсудом.

ГУРСЬКИЙ Іван Федорович, 1918 р.н., уродженець с. Бродецьке Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Бродецьке. Червоноармієць ВТ 136 сд. 19 вересня 1942 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 березня 1969 р. ВТ ЛВО.

ГУРСЬКИЙ Прокіп Андрійович, 1895 р.н., уродженець с. Бродецьке Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ярошівка. Тесля Ярошівського цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 травня 1956 р. Черкаським облсудом.

ГУРТОВСЬКИЙ Петро Петрович, 1890 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 травня 1956 р. Черкаським облсудом.

ГУШЛЯ Тимофій Захарович, 1894 р.н., уродженець с. Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Войтівка Уманського р-ну. Вчитель. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 5 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ДАШКІВСЬКИЙ Степан Миколайович, 1894 р.н., уродженець с. Петраківка Катеринопільсь-

кого р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 вересня 1956 р. Черкаським облсудом.

ДЕМЧЕНКО Василь Митрофанович, 1895 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка. Працював бухгалтером у МТС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

ДЕМЧЕНКО Григорій Васильович, 1890 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ямпіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 11 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

ДЗИКОВСЬКИЙ Павло Пилипович, 1886 р.н., уродженець с. Лисича Балка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Лисича Балка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

ДІДУК Іван Минович, 1909 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Працював шофером у МТС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

ДЕМКО Олександр Семенович, 1893 р.н., уродженець с. Киселівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Працював сторожем на цукрокомбінаті. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 серпня 1937 р. засуджений до ВМП. Реабілітований 30 червня 1961 р. Черкаським облсудом.

ДЕМКО Павло Микитович, 1904 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 квітня 1938 р. засуджений до ВМП. Реабілітований 9 березня 1956 р. Черкаським облсудом.

ДЕРЕВЕЦЬКИЙ Михайло Іванович, 1920 р.н., уродженець с. Ступичне Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ступичне. Служба в РА. Засуджений 12 травня 1945 р. ВТ 110 сд до 5 р. ВТТ. Реабілітований 21 червня 1989 р. ВТ СВО.

ДЕХТЯРЕНКО Юхим Ілліч, 1885 р.н., уродженець с. Кобилянки Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Кобилянки. Не працював. Засуджений 28 грудня 1937 р. ОН НКВС УРСР до ВМП. Реабілітований 11 липня 1968 р. Черкаським облсудом.

ДЖУС Микита Давидович, 1906 р.н., уродженець с. Ярошівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ярошівка. Колгоспник. Засуджений 28 квітня до ВМП. Реабілітований 13 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ДЗИКОВСЬКИЙ Дем'ян Пилипович, 1898 р.н., уродженець с. Лисича Балка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Лисича Балка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 11 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДІДУХ Корній Минович, 1903 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Полікарп Родіонович, 1898 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Працював завгоспом в колгоспі. Засуджений 8 квітня 1942 р. ОН НКВС СРСР до 5 р. ВТТ умовно. Реабілітований 30 травня 1989 р. за Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДОВЖЕНКО Іларіон Григорович, 1894 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Працював робітником в хлібопекарні. Засуджений 14 листопада 1937 р. ОН НКВС УРСР до розстрілу. Реабілітований 4 грудня 1959 р. ВТ КВО.

ДОМНИЦЬКИЙ Василь Пилипович, 1899 р.н., уродженець с. Лисича Балка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Лисича Балка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 вересня 1956 р. Черкаським облсудом.

ДОМНИЦЬКИЙ Дем'ян Федорович, 1891 р.н., уродженець с. Лисича Балка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Л. Балка. Працював на Ярош. цукрозаводі табельником. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 листопада 1938 р. засуджений. до 8 р. ВТТ. Реабілітований 12 листопада 1959 р. ВТ КВО.

ДРАЧУК Степан Іларіонович, 1910 р.н., уродженець с. Рижівка Уманського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Працював агрономом в МТС.Засуджений 18 квітня 1938 р. ОН ДПУ УРСР до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

ДРИБАС Сидір Дорофійович, 1906 р.н., уродженець с. Бродецьке Катеринопільського р-ну,

українець, б/п. Проживав у с. Бродецьке. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 січня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 червня 1989 р. за Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДРОВОРУБ Іван Кіндратович, 1901 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 24 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 травня 1967 р.

ДУБ Іларіон Матвійович, 1893 р.н., уродженець с. С. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. С. Калигірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ДУБЕЛЬ Євтух Тимофійович, 1884 р.н., уродженець Польщі, поляк, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 листопада 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 30 травня 1989 р. за Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДЯЧЕНКО Антон Кіндратович, 1888 р.н., уродженець с. С. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. С. Калигірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ДЯЧЕНКО Григорій Тарасович, 1906 р.н., уродженець с. Майданівка Тальнівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Єрки. Працював ковалем в залізн. депо. Засуджений 5 листопада 1937 р. ОН НКВС УРРСР до розстрілу. Реабілітований 24 квітня 1959 р. ВТ КВО.

ДЯЧЕНКО Петро Нечипорович, 1891 р.н., уродженець с. Павлівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Одноосібник. Засуджений 17 листопада 1930 р. ОН ДПУ УРСР до 3 р. заслання. Реабілітований 17 листопада 1989 р. за Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЄВТУШЕНКО Василь Антонович, 1910 р.н., уродженець с. Киселівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Киселівка. Військовослужбовець. Пом. нач. штабу. 31 березня 1942 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 4 лютого 1957 р. ВТ ДВО.

ЄРЕМЕНКО Іван Максимович, 1906 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЄРЕМЕНКО Ілько Тимофійович, 1904 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Працював рахівником у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЖИВЧУК Антон Андрійович, 1896 р.н., уродженець смт. Єрки Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Працював директором в школі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЖУКОВЕЦЬКИЙ Григорій Михайлович, 1880 р.н., уродженець с. Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 вересня 1956 р. Черкаським облсудом.

ЖУКОВСЬКИЙ Пилип Микитович, 1908 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЗАБУДСЬКИЙ Федір Акинданович, 1900 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Працював рахівником в лісгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЗАДЕРАКА Василь Мефодійович, 1897 р.н., уродженець с. Гончариха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гончариха. Бригадир радгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 липня 1989 р. за Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАЛЕВСЬКИЙ Михайло Пилипович, 1893 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ямпіль. Обліковець бригади. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЗАСУНЬКО Яків Варфоломійович, 1898 р.н., уродженець с. Вербовець Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вербовець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

ЗАХАРЧЕНКО Павло Дмитрович, 1888 р.н., уродженець с. Папуженці Тальнівського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Вчитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

ІВАНЧЕНКО Дмитро Федотович, 1897 р.н., уродженець с. Петраківка, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка. Бригадир у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ІЩЕНКО Іван Ничипорович, 1871 р.н., уродженець с. Гуляйполе Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гуляйполе. Хлібороб. 21 лютого 1930 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 4 червня 1961 р. Черкаським облсудом.

КАЛИНОВСЬКИЙ Іван Павлович, 1882 р.н., уродженець с. Лисича Балка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Лисича Балка. Колгоспник. ОН НКВС 9 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

КАЛИНОВСЬКИЙ Матвій Іванович, 1883 р.н., уродженець с. Лисича Балка, українець, б/п. Проживав у с. Л.Балка. Робітник в радгоспі "Любисток". Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 2 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

КАЛІУШКО Григорій Маркович, 1878 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р. Черкаським облсудом.

КАЛІУШКО Олександр Григорович, 1904 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р. Черкаським облсудом.

КАЛІУШКО Федір Пилипович, 1901 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Працював бригадиром у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р. Черкаським облсудом.

КАЛНИБОЛОТЧУК Андрій Григорович, 1898 р.н., уродженець с. Гончариха, українець, б/п. Проживав у с. Гончариха. Працював агрономом у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 квітня 1959 р.

КАЛНИБОЛОТЧУК Іван Дем'янович, 1895 р.н., уродженець с. Гончариха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гончариха. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

КАЛНИБОЛОТЧУК Прокіп Іванович, 1894 р.н., уродженець с. Гончариха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гончариха. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАЛНИБОЛОТЧУК Трохим Семенович, 1899 р.н., уродженець с. Луківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Луківка. Зав. млином. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАМІНСЬКИЙ Дмитро Юхимович, 1893 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ямпіль. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

КАМІНСЬКИЙ Іван Юхимович, 1888 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ямпіль. Завгосп у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р. Черкаським облсудом.

КАМІНСЬКИЙ Костянтин Іларіонович, 1892 р.н., уродженець с. Лисича Балка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Л. Балка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 квітня 1959 р. ВТ КВО.

КАМІНСЬКИЙ Михайло Юхимович, 1885 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ямпіль. Бригадир у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р. Черкаським облсудом.

КАМІНСЬКИЙ Станіслав Антонович, 1875 р.н., уродженець с. Волковці Хмельницької обл., поляк, б/п. Проживав у с. Єрки Катеринопільського р-ну. Машиніст на залізничній ст. Звенигородка. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 квітня 1959 р. ВТ КВО.

КАРАТНЮК Корній Гаврилович, 1903 р.н., уродженець с. Розсоховатка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Розсоховатка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 22 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

КАРАТНЮК Костянтин Єфремович, 1902 р.н., уродженець с. Гуляйполе Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гуляйполе. Бригадир у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській

обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 жовтня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАРЛАШ Яків Павлович, 1899 р.н., уродженець с. Надлик Н. Архангельського р-ну, українець, б/п. Проживав на ст. Звенигородка. Робітник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

КАРНАУШЕНКО Назар Гордійович, 1889 р.н., уродженець с. Єлизаветка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Єлизаветка. Конюх в школі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 липня 1967 р. Черкаським облсудом.

КАРНАУШЕНКО Назар Гордійович, 1889 р.н., уродженець с. Єлизаветка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Єлизаветка. Кучер в СШ. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 червня 1967 р. Черкаським облсудом.

КАТЕРИНЮК Параскева Іванівна, 1896 р.н., уродженка смт. Катеринопіль, українка, б/п. Проживала у смт. Катеринопіль. Працювала вчителькою у школі. 13 червня 1937 р. НКВС СРСР засуджена до розстрілу. Реабілітована 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАТРИЧ Тимофій Григорович, 1883 р.н., уродженець с. Гончариха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гончариха. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 листопада 1970 р. Черкаським облсудом.

КИКОТЬ Прохір Сергійович, 1895 р.н., уродженець с. Єлизаветка Катеринопільського р-ну українець, б/п. Проживав у с. Єлизаветка Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 березня 1956 р. Черкаським облсудом.

КИНИЧЕНКО Андрій Федосійович, 1867 р.н., уродженець с. Пальчик Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Пальчик. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

КИНИЧЕНКО Єфрем Кирилович, 1883 р.н., уродженець с. Пальчик Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Не працював. 4 грудня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КИНИЧЕНКО Іларіон Юхимович, 1893 р.н., уродженець с. Стійкове Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Стійкове. Пом. бугалтера Петраківської МТС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

КИРИЛЕНКО Пахом Петрович, 1888 р.н., уродженець с. Єрки Катеринопільського р-ну, українець, б/п.Проживав у с. Єрки. Грабар. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 вересня 1956 р. Черкаським облсудом.

КИСІЛЬ Володимир Микитович, 1898 р.н., уродженець с. Краснопол Чернігівської обл., українець, б/п. Проживав у с. Ярошівка Катеринопільського р-ну. Шофер. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1989 р. облпрокур.

КИСІЛЬ Григорій Іванович. 1894 р.н., уродженець с. М.Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

КИСЛОВСЬКИЙ Андрій Микитович, 1889 р.н., уродженець с. Гусаково Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Розсоховатка Катеринопільського р-ну. Вчитель у СШ. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 22 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

КИЯНИЧЕНКО Тихін Якимович, 1899 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 27 грудня 1967 р. Черкаським облсудом.

КЛАПУЩЕНКО Гаврило Прокопович, 1880 р.н., уродженець с. Гуляйполе Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гуляйполе. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

КЛЕЩЕНКО Петро Вікентійович, 1876 р.н., уродженець с. Бродецьке Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Бродецьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р. Черкаським облсудом.

КЛИНОВ Микола Сергійович, 1896 р.н., уродженець м. Астрахань, росіянин, б/п. Проживав у с. Гончариха Катеринопільського р-ну. Бригадир у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 квітня 1959 р.

КЛИЦЕНКО Григорій Вікентійович, 1875 р.н., уродженець с. Бродецьке Катеринопільського

р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Бродецьке. Не працював. 16 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КЛЮВАК Григорій Тимофійович, 1887 р.н., уродженець с. Соболівка Шполянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Киселівка Катеринопільського р-ну. Одноосібник. ОН ДПУ УРСР 17 листопада 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 17 листопада 1989 р. Прокуратурою обл.

КЛЮЧЕВСЬКИЙ Варсонофій Андрійович, 1886 р.н., уродженець м.Черкаси, українець, б/п. Проживав у с. Єрки Катеринопільського р-ну. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 2 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОВАЛЬСЬКИЙ Василь Олексійович, 1896 р.н., уродженець с. Вербовець Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Лисича Балка. Мирошник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 30 червня 1967 р. Черкаським облсудом.

КОВАЛЬСЬКИЙ Михайло Олексійович, 1896 р.н., уродженець с. Лисича Балка, українець, б/п. Проживав у с. Лисича Балка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 лютого 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 червня 1967 р. Черкаським облсудом.

КОВБАСА Іван Кирилович, 1898 р.н., уродженець с. Розсоховатка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Розсоховатка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 22 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

КОВТУН Сидір Панасович, 1890 р.н., уродженець с. Гончариха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гончариха. Колгоспник. Київським облсудом 7 листопада 1939 р. засуджений до 4 р. ВТТ. Реабілітований 22 грудня 1967 р. ВС УРСР.

КОДЕНЕЦЬ Іван Леонтійович, 1892 р.н., уродженець с. М.Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М.Калигірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОДЕНЕЦЬ Карпо Андрійович, 1900 р.н., уродженець с М.Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Працював касиром райфінвідділу. Трійкою УНКВС по Київській обл.

КОДЕНЕЦЬ Пилип Андрійович, 1893 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 жовтня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОДЕНЕЦЬ Прохір Андрійович, 1896 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 травня 1967 р. Черкаським облсудом.

КОДОНЕЦЬ Данило Лентійович, 1880 р.н., уродженець с. М. Калигірка, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 березня 1956 р. Черкаським облсудом.

КОЖЕВНІКОВ Венедикт-Віктор Андрійович, 1908 р.н., уродженець с. Проба Воронезької обл., росіянин, член ВКП(б). Проживав у с. Петраківка Катеринопільського р-ну. Заст. директора МТС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 вересня 1956 р. Черкаським облсудом.

КОЖУШКО Андрій Якович, 1909 р.н., уродженець с. Вербовець Катеринопільського р-ну , українець, б/п. Проживав у с. Радчиха Катеринопільського р-ну. Не працював. Київським облсудом 27 лютого 1953 р. засуджений до 25 р. ВТТ. Реабілітований Верховним судом УРСР.

КОЗІРОВСЬКИЙ Василь Андрійович, 1900 р.н., уродженець с. Луківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Колодисте. Працював робітником у радгоспі. 23 лютого 1938 р. Київським облсудом засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований 6 серпня 1963 р. ВС УРСР.

КОЛОМЕЙЧУК Андрій Михайлович, 1894 р.н., уродженець Польщі, українець, б/п. Проживав у с. Єрки Катеринопільського р-ну. Машиніст на залізничній ст. Звенигородка. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

КОНДРАЦЬКИЙ Іван Романович, 1893 р.н., уродженець с. Стійкове Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка Катеринопільського р-ну. Учитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 вересня 1956 р. Черкаським облсудом.

КОНОВАЛЕНКО Ананій Корнійович, 1881 р.н., уродженець с. Гуляйполе Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гуляйполе. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

КОРЖЕВСЬКИЙ Іван Йосипович, 1889 р.н., уродженець с. Волковці Хмельницької обл., поляк б/п. Проживав у с. Єрки Катеринопільського р-ну. Машиніст на ст. Звенигородка. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 квітня 1959 р. ВТ КВО.

КОРОВЧЕНКО Олексій Якович, 1897 р.н., уродженець с. Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка. Колгоспник. ОН ДПУ УРСР 25 жовтня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 11 грудня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОРОЛЬ Юхим Тимофійович, 1887 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 березня 1956 р. Черкаським облсудом.

КОТЕНКО Григорій Олексійович, 1899 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт.Катеринопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений 5 листопада 1937 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОТЕНКО Ісаак Антонович, 1899 р.н., уродженець с. Ступичне Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ступичне. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОТЕНКО Олександр Харлампійович, 1899 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 24 лютого 1975 р. Черкаським облсудом.

КОТЛЯРЕНКО Сава Федотович, 1893 р.н., уродженець с. Любашівка Одеської обл., українець, б/п. Проживав на ст. Звенигородська. Експедитор Катеринопільського РСС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОХАНЧУК Григорій Микитович, 1887 р.н., уродженець с. Гончариха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гончариха. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 листопада 1970 р. Черкаським облсудом.

КРАВЧЕНКО Андрій Юхимович, 1887 р.н., уродженець с. Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 вересня 1956 р. Черкаським облсудом.

КРАВЧЕНКО Єфрем Малахійович, 1896 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у с. Бродецьке Катеринопільського р-ну. Хлібороб. ОН ДПУ УРСР 7 квітня 1930 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРАВЧЕНКО Іван Захарович. 1897 р.н., уродженець с. Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

КРАВЧЕНКО Іван Олексійович, 1888 р.н., уродженець с. Луківки Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 квітня 1959 р. ВТ КВО.

КРАВЧЕНКО Йосип Микитович, 1886 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРАВЧЕНКО Карпо Олексійович, 1892 р.н., уродженець с. Луківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Луківка. Одноосібник. ОН ДПУ УРСР 26 січня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 28 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРАВЧЕНКО Карпо Олексійовчис, 1893 р.н., уродженець с. Луківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Луківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 квітня 1959 р. ВТ КВО.

КРАВЧЕНКО Кирило Григорович, 1900 р.н., уродженець с. Бродецьке, українець, б/п. Проживав у с. Бродецьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р. Черкаським облсудом.

КРАВЧЕНКО Кузьма Аврамович, 1906 р.н., уродженець с. Ступичне Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ступичне. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

КРАВЧЕНКО Марко Матвійович, 1901 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М.Калигірка. Колгоспник. ОН НКВС 23 квітня 1938 р. засуд-

жений до розстрілу. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРАВЧЕНКО Пилип Петрович, 1894 р.н., уродженець с. Луківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Луківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРАСИЦЬКИЙ Матвій Вікентійович, 1901 р.н., уродженець м. Бердичев Житомирської обл., українець, б/п. Проживав у с. Єрки Катеринопільського р-ну. Працював бухгалтером на залізничному складі. 21 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 21 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня.

КРИЖАНОВСЬКИЙ Данило Миронович, 1893 р.н., уродженець с. Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка. Працював завгоспом в МТС. 1 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРИЖАНОВСЬКИЙ Павло Панасович, 1892 р.н., уродженець с. Кайтанівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Кайтанівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 вересня 1959 р. Черкаським облсудом.

КРУТИЙ Хома Гордійович, 1894 р.н., уродженець с. Ступічне Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ступічне. Колгоспник. 23 квітня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУЗЬМЕНКО Савелій Федорович, 1896 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ярошівка Катеринопільського р-ну. Працював у колгоспі пом. бухгалтера. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

КУКУРІКА Свирид Федосійович, 1890 р.н., уродженець с. Соболівка Шполянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Киселівка Катеринопільського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

КУКУРУЗА Іван Якович, 1874 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ямпіль. Хлібороб. ОН НКВС СРСР 9 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУКУРУЗА Микола Якович, 1882 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ямпіль. Не працював. ОН НКВС СРСР 9 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУЛИКОВСЬКИЙ Тимофій Семенович, 1903 р.н., уродженець с. Лисича Балка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Лисича Балка. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 26 серпня 1939 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 16 червня 1968 р.

КУЦАЙ Олексій Степанович, 1883 р.н., уродженець с. Єрки Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Єрки. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУЦЕНКО Іван Антонович, 1898 р.н., уродженець с. Шостаково Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шостаково. Колгоспник. Київським облсудом 9 жовтня 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 19 грудня 1967 р. ВС УРСР.

КУЦЕНКО Йосип Захарович, 1895 р.н., уродженець с. Вербовець Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вербовець. Колгоспник. 4 грудня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУЦЕНКО Кузьма Андрійович, 1892 р.н., уродженець с. Вербовець Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вербовець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

КУЦОПАЛ Логвин Якович, 1900 р.н., уродженець с. Володимирівка Кіровоградської обл., українець, б/п. Проживав у с. М.Калигірка Катеринопільського р-ну. Голова М. Калигірськ. райвиконкому. Київським облсудом 6 серпня 1937 р. засуджений 8 р. ВТТ. Реабілітований 2 вересня 1958 р. ВС УРСР.

КУЧЕРЕНКО Федір Васильович, 1903 р.н., уродженець с. Покровка Н-Архангельського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Вчитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

КУШНІР Юхим Іванович, 1894 р.н., уродженець с. Киселівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Киселівка. Працював грабарем на бурякопункті. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1960 р. Чер-

каським облсудом.

КУШНІРЕНКО Микола Венедиктович, 1900 р.н., уродженець с. Лисича Балка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Лисича Балка. Секретар в сільраді. ОН НКВС 9 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 1 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

ЛАДОВИЧ Терентій Варфоломойович, 1899 р.н., уродженець с. Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка. Працював бригадиром у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЛАТАНСЬКИЙ Григорій Вакулович, 1892 р.н., уродженець с. Луківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Луківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 липня 1959 р. ВТ КВО.

ЛАТАНСЬКИЙ Петро Вакулович, 1898 р.н., уродженець с. Луківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Луківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 липня 1959 р. ВТ КВО.

ЛАТАНСЬКИЙ Федір Григорович, 1874 р.н., уродженець с. Луківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Луківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 липня 1959 р. ВТ КВО.

ЛЕВЕНЕЦЬ Павло Гаврилович, 1896 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЛЕСНИЧЕНКО Панас Климович, 1903 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Працював конюхом в МТС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЛЕТАНСЬКИЙ Григорій Вакулович, 1893 р.н., уродженець с. Луківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Луківка. Одноосібник. 26 січня 1930 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 28 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 28 листопада 1989 р.

ЛЕЩЕНКО Антін Тихонович, 1899 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Працював у колгоспі ветфельдшером. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 вересня 1956 р. Черкаським облсудом.

ЛИСЕНКО Борис Устинович, 1885 р.н., уродженець с. Пальчик Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Пальчик. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЛИСЕНКО Микола Васильович, 1902 р.н., уродженець с. Кайтанівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Кайтанівка. Одноосібник. 6 квітня 1931 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 28 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛІНЧЕВСЬКИЙ Кузьма Ількович, 1885 р.н., уродженець с. Радчиха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Радчиха. Працював робітником відгодівельного пункту. 10 листопада 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 березня 1960 р. ВТ КВО.

ЛІНЧЕВСЬКИЙ Макар Григорович, 1902 р.н., уродженець с. Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЛІНЧЕВСЬКИЙ Федір Софронович, 1894 р.н., уродженець с. Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛОЗА Поліна Семенівна, 1903 р.н., уродженка с. Єрки Катеринопільського р-ну, українка, б/п. Проживала у с. Єрки. Не працювала. 27 лютого 1953 р. Київським облсудом засуджена до 25 р. ВТТ. Реабілітована 16 червня 1989 р. ВС УРСР.

ЛОЗИНСЬКИЙ Федот Єфремович, 1895 р.н., уродженець с. Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка. Працював у колгоспі бригадиром. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛОЗОВИЙ Фока Михайлович, 1866 р.н., уродженець с. Новоселиця Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Новоселиця. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 24 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛУБЯНИЙ Олексій Львович, 1901 р.н., уродженець с. Стійкове Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Стійкове. Працював у колгоспі бригадиром. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЛУКАШЕНКО Гнат Петрович, 1901 р.н., с. Полісся, білорус, б/п. Працював секретарем в райвиконкомі. 6 серпня 1937 р. Київським облсудом засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 2 вересня 1958 р. ВС УРСР.

ЛУКОВИЙ Микита Захарович, 1905 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Рахівник. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 серпня 1963 р. Черкаським облсудом.

ЛУШКА Андрій Ярофійович, 1897 р.н., уродженець с. Шостаково Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шостаково. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЛУШКА Іван Васильович, 1891 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у с. Шостакове Катеринопільського р-ну. Працював у колгоспі бригадиром. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛУШКА Микита Ярофійович, 1886 р.н., уродженець с. Шостаково Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шостакове. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЛЯДЕЦЬКИЙ Карл Григорович, 1889 р.н., уродженець с. Колодисте Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Фотограф. У лютому 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЛЯХОВЕЦЬ Пелагея Василівна, 1904 р.н., уродженка м.Сміла Черкаської обл., українка, б/п. Проживала у с. Єрки Катеринопільського р-ну. Не працювала. 27 лютого 1953 р. Київським облсудом засуджена до 25 р. ВТТ. Реабілітована 16 червня 1898 р. ВС УРСР.

ЛЯШЕНКО Панас Гаврилович, 1890 р.н., уродженець Харківської обл., українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну. Працював фельдшером. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

МАЗУРЕНКО Павло Омелькович, 1896 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ямпіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 квітня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 18 серпня 1989 р. Прокурором і УКДБ обл.

МАЙКЕВИЧ Андрій Никифорович, 1894 р.н., уродженець Польщі, українець. б/п. Проживав у с. Розсоховатка Катеринопільського р-ну. Колгоспник. 5 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 22 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

МАНДРИК Панас Кирилович, 1885 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 5 листопада 1967 р. Черкаським облсудом.

МАНДРИКА Дмитро Лук'янович, 1901 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Працював ковалем у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р. Черкаським облсудом.

МАНДРИКА Лука Хомович, 1893 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Працював майстром пастериз. пункта. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р. Черкаським облсудом.

МАНЖУЛА Кузьма Мусійович, 1895 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

МАНЖУЛА Микола Купріянович, 1897 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Тесля Ярошівського бурякорадгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

МАНЖУЛА Петро Мусійович, 1872 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

МАРКОВСЬКИЙ Пилип Карпович, 1895 р.н., уродженець Вологодської губ., поляк, б/п. Проживав у с. Розсоховатка Катеринопільського р-ну. Хлібороб. ОН НКВС 5 жовтня 1938 р. засудже-

ний до 8 р. ВТТ. Реабілітований 20 липня 1989 р. Прокуратурою і УКДБ обл. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАРТИНЕНКО Денис Іванович, 1899 р.н., уродженець с. Шостакове Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шостакове. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

МАТВІЄНКО Володимир Данилович, 1911 р.н., уродженець с. Германівка Обухівського р-ну Київської обл., українець, б/п. Проживав у с. Ямпіль Катеринопільського р-ну. Працював вчителем в СШ. 11 травня 1937 р. Київським облсудом засуджений до 4 р. ВТТ. Реабілітований 29 червня 1960 р. Верховним судом УРСР.

МЕДВЕДЕНКО Федір Федорович, 1885 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Ямпіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

МЕЛЬНИК Василь Петрович, 1887 р.н., уродженець с. Березовка Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с. Новоселиця Катеринопільського р-ну. Лісоруб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 22 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

МЕЛЬНИК Іван Юхимович, 1888 р.н., уродженець Христинівського р-ну українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Вчитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

МЕЛЬНИКОВ-МИЛЬМАК Олександр Юхимович, 1900 р.н., уродженець м. Житомир, єврей, виключ. із членів ВКП/б/ в 1935 р. Проживав у смт. Катеринопіль. Працював головою колгоспу. 29 серпня 1937 р. Київським облсудом засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 23 липня 1957 р. ВС УРСР.

МЕЛЬНИЧЕНКО Андріян Степанович, 1872 р.н., уродженець с. Веселий Кут Тальнівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Веселий Кут. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 травня 1938 р. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МЕЛЬНИЧЕНКО Леонід Леонтійович, 1899 р.н., уродженець м. Чугуєв Харківської обл., українець, б/п. Проживав у с. Єлизаветка Катеринопільського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

МЕЛЬНИЧЕНКО Нечипір Федосійович, 1893 р.н., уродженець с. Єлизаветка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ступичне. Сторож МТС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 серпня 1968 р. Черкаським облсудом.

МЕЛЬНИЧЕНКО Яків Феодосійович, 1900 р.н., уродженець с. Єлизаветка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Єлизаветка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

МЕНЯЙЛО Дементій Григорович, 1901 р.н., уродженець с. Розсоховатка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Розсоховатка. Працював робітником на залізничній ст. Розсоховатка. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МИЗЕЦЬКИЙ Ларіон Матвійович, 1898 р.н., уродженець с. Шостакове Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шостакове. Теля у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МИЗЕЦЬКИЙ Степан Ананасович, 1898 р.н., уродженець с. Шостакове Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шостакове. Працював у колгоспі бригадиром. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 2 червня 1969 р. Черкаським облсудом.

МИКУЛИНСЬКИЙ Леонід Єлізарович, 1890 р.н., уродженець с. Піщане Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Єрки. Працював десятником лісодільниці. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МИХАЙЛЕВСЬКИЙ Дмитро Гаврилович, 1888 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ямпіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

МИХАЙЛОВСЬКИЙ Михайло Іванович, 1900 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ямпіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

МИХАЙЛОВСЬКИЙ Павло Іванович, 1897 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ямпіль. Працював рахівником. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р. Черкаським облсудом.

МІНЯЙЛО Григорій Григорович, 1886 р.н., уродженець с. Розсоховатка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Розсоховатка. Сторож. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

МОВЧАН Іларіон Петрович, 1896 р.н., уродженець с. Новоселиця Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Новоселиця. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

МОКЛЮЧЕНКО Іван Павлович, 1900 р.н., уродженець с. Луківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Луківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

МОКЛЮЧЕНКО Панас Трохимович, 1900 р.н., уродженець с. Луківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Луківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МОКЛЮЧЕНКО Степан Якович, 1897 р.н., уродженець с. Луківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Луківка. Працював у колгоспі бригадиром. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МОКЛЮЧЕНКО Трохим Демидович, 1887 р.н., уродженець с. Луківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Луківка. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 18 березня 1959 р.

МОРОЗ Мойсей Андрійович, 1896 р.н., уродженець с. Радчиха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Радчиха. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

МОРОЗ Панас Петрович, 1875 р.н., уродженець с. Ломате Коримівського р-ну Полтавської обл., українець, б/п. Проживав у с. Ярошівка. Вагир. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

МОСКАЛЕНКО Степан Тарасович, 1894 р.н., уродженець с. Новоселиця Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Новоселиця. Працював робітником на Тальнівському цукрозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 вересня 1966 р. Черкаським облсудом.

МУЗИЧЕНКО Карпо Феодосійович, 1896 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Працював полеводом у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р. Черкаським облсудом.

МЯЛКОВСЬКИЙ Степан Матвійович, 1897 р.н., уродженець с. Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка. Працював зав. млином в с. Стецівка Звенигородського р-ну. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 22 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

НАГОРНИЙ Василь Антонович, 1898 р.н., уродженець с. Янчин Галичини, українець, б/п. Проживав у с. Єрки Катеринопільського р-ну. Працював робітником на кар'єрі. 19 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НАДЕЛЬНЮК Євсей Михайлович, 1884 р.н., уродженець с. Вікнине Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вікнине. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НАДУТИЙ Іван Овксентійович, 1895 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 травня 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НАДУТИЙ Мойсей Лазаревич, 1886 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 травня 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НАХАЙЧУК Петро Іванович, 1923 р.н., уродженець с. Павлівка Тальнівського р-ну, украї-

нець, б/п. Проживав у с. Єрки Катеринопільського р-ну. Працював слюсарем на ТЕЦ. Київським облсудом засуджений до 25 р. ВТТ. Реабілітований 16 червня 1989 р. ВС УРСР.

НЕСВЯЧЕНИЙ Андрій Семенович, 1903 р.н., уродженець с. Ступичне Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ступичне. Рахівник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1961 р. Черкаським облсудом.

НЕСВЯЧЕНИЙ Іван Мойсейович, 1900 р.н., уродженець с. Ступичне Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ступичне. Бухгалтер Матусівської МТС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

НЕСТЕРЕНКО Андрій Григорович, 1901 р.н., уродженець с. Розсоховатка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Розсоховатка. Працював секретарем в сільраді. 5 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 22 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

НИЖНИК Юхим Андрійович, 1905 р.н., уродженець с. Ступичне Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ступичне. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1951 р. Черкаським облсудом.

НОВАК Франц Вікентійович, 1888 р.н., уродженець Польщі, поляк, б/п. Проживав у с. Радчиха Катеринопільського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 січня 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НОВИЦЬКИЙ Василь Андрійович, 1888 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Шорник у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1979 р. Черкаським облсудом.

НОСУЛИЧ Спиридон Павлович, 1880 р.н., уродженець с. Ромейки Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну. Працював рахівником на Ярошівському цукрозаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 серпня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОДНОСУМ Дмитро Макарович, 1897 р.н., уродженець с. Гончариха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гончариха. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 вересня засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

ОЛЬХОВЕЦЬКИЙ Петро Максимович, 1887 р.н., уродженець с. Розсоховатка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Розсоховатка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 22 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ОЛІЙНИК Єлисей Іванович, 1893 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1967 р. Черкаським облсудом.

ОЛІЙНИК Захар Зиновійович, 1872 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОЛІЙНИК Іван Каленикович, 1883 р.н., уродженець с. Єрки Катеринопільського р-ну, українець. б/п. Проживав у с. Єрки. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОЛІЙНИК Іван Матвійович, 1890 р.н., уродженець с. Єрки Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Єрки. Працював робітником на елеваторі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 4 січня 1961 р. Черкаським облсудом.

ОЛІЙНИК Никін Павлович, 1875 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Одноосібник. 18 листопада 1930 р. ОН ДПУ засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 28 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОЛІЙНИК Федір Михайлович, 1881 р.н., уродженець с. Єрки Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Єрки. Одноосібник. 13 грудня 1930 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 жовтня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОЛІЙНИК Хома Федорович, 1876 р.н., уродженець с. Єрки Катеринопільського р-ну, українець. б/п. Проживав у с. Єрки. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОЛІЙНИК Юрій Михайлович, 1897 р.н., уродженець с. Волкове Хмельницької обл., поляк, б/п. Проживав у с. Єрки Катеринопільського р-ну. Працював слюсарем залізничного депо ст. Звенигородка. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабі-

літований 24 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ОЛЬШАНСЬКИЙ Олексій Леонтійович, 1899 р.н., уродженець с. Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка. Працював на МТС бригадиром. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 11 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОРЛОВСЬКИЙ Леонтій прокопович, 1899 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, член ВКПб (1931-38 р.р.). Проживав у с. Ямпіль. Голова колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 березня 1962 р. Черкаським облсудом.

ОСАДЧИЙ Степан Никифорович, 1889 р.н., уродженець с. Гончариха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гончариха. Бригадир у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1927 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ОСЕННІЙ Андрій Сергійович, 1903 р.н., уродженець с. Ново-Григорьйєвське Північно-Кавказького краю, українець, б/п. Проживав у с. Єрки Катеринопільського р-ну. Працював вантажником на залізничній ст. Звенигородка. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1989 р. Черкаським облсудом.

ОСТАПЕНКО Андрій Євдокимович, 1911 р.н., уродженець с. Шостакове Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шостакове, українець, б/п. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ОСТАПЕНКО Василь Євдокимович, 1904 р.н., уродженець с. Шостакове Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шостакове. Швець. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 вересня 1956 р. Черкаським облсудом.

ОСТАПЕНКО Федір Євдокимович, 1900 р.н., уродженець с. Шостакове Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шостакове. Кравець. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 вересня 1956 р. Черкаським облсудом.

ОЧЕРЕТЯНИЙ Петро Захарович, 1900 р.н., уродженець с. Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка. Працював зав. ощадкасою. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПАВЛИК Василь Єлисейович, 1918 р.н., уродженець с. Бродецьке Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Бродецьке. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 вересня 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 29 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАВЛИК Данило Іванович, 1898 р.н., уродженець с. Гончариха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гончариха. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАВЛИК Наум Венедиктович, 1896 р.н., уродженець с. Бродецьке Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Бродецьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р.

ПАВЛИК Нечипір Романович, 1877 р.н., уродженець с. Бродецьке Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Бродецьке. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАДЗИНА Гаврило Михайлович, 1903 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 16 квітня 1968 р. Черкаським облсудом.

ПАДЗИНА Михайло Андрійович, 1866 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ПАДЗИНА Семен Михайлович, 1911 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ПАДЮК Онуфрій Павлович, 1884 р.н., уродженець с. Гуляйполе Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гуляйполе. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР.

ПАЛАТНО Апатій Якимович, 1883 р.н., уродженець с. Кайтанівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Кайтанівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 жов-

тня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 24 вересня 1961 р. Черкаським облсудом.

ПАЛАТНО Іван Гаврилович, 1888 р.н., уродженець с. Кайтанівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Кайтанівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 24 вересня 1961 р. Черкаським облсудом.

ПАЛІЄНКО Олексій Мартинович, 1882 р.н., уродженець с. Бродецьке Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Бродецьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р.

ПАНЧЕНКО Вакула Семенович, 1884 р.н., уродженець с. Луківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Луківка. Одноосібник. 26 січня 1930 р. ДПУ СРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 28 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЕЛИХ Микола Кирилович, 1883 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Слюсар в Киселівськ. МТС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 березня 1956 р. Черкаським облсудом.

ПЕРЕКОПАЙКО Сергій Якович, 1896 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ямпіль. Коваль колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПЕРЕНКО Кузьма Харитонович, 1899 р.н., уродженець с. Вербовець, українець, б/п. Проживав у с. Вербовець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ПЕСЧАНЮК антін Іванович, 1891 р.н., уродженець с. Нестеровці К-Подольського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Єрки. Працював в артілі "ДКА" возчиком каменю. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЕТУХОВ Антін Логвичнович, 1890 р.н., уродженець с. Посид Ново-Зибківського р-ну, Росія, росіянин, б/п. Проживав у с. М.Калигірка Катеринопільського р-ну. Заст. голови у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 березня 1956 р. Черкаським облсудом.

ПЕЧЕРИЦЯ Іван Іванович, 1884 р.н., уродженець с. Колодисте Тальнівського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЕЧИБОРЩ Іван Артемович, 1872 р.н., уродженець с. Кайтанівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Кайтанівка. Сторож. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОГОРЕЦЬКИЙ Григорій Степанович, 1899 р.н., уродженець с. Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПОГРЕБНИЙ Олександр Федорович, 1893 р.н., уродженець с.Кайтанівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт.Катеринопіль. Вчитель в школі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПОЛІКАРЕНКО Марко Корнійович, 1874 р.н., уродженець с.Шостакове Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шостакове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПОЛІКАРЕНКО Федір Корнійович, 1874 р.н., уродженець с.Шостакове Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шостакове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПОЛІШУК Петро Стратонович, 1914 р.н., уродженець с.Єрки Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Єрки. Слюсар в залізничному депо. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 квітня 1959 р. ВТ КВО.

ПОЛІЩУК Віктор Олексійович, 1880 р.н., уродженець с.Киселівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Киселівка. Одноосібник. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 17 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОЛІЩУК Григорій Дмитрович, 1883 р.н., уродженець с.Вербовець Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Вербовець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПОЛІЩУК Іван Никифорович, 1892 р.н., уродженець с.Бродецьке Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Бродецьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. засудж 3

травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р.

ПОЛІЩУК Костянтин Лаврентійович, 1901 р.н., уродженець с.Ступичне Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Ступичне. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 березня 1956 р. Черкаським облсудом.

ПОЛТАШЕВСЬКИЙ Петро Лентійович, 1897 р.н., уродженець с.Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Ямпіль. Працював у колгоспі конюхом. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

ПОНОМАРЕНКО Мина Петрович, 1902 р.н., уродженець смт.Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт.Катеринопіль. Працював сторожем у промартілі. Засудж 9 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 30 червня 1961 р. Черкаським облсудом.

ПОНОМАРЕНКО Прокіп Хрисанович, 1878 р.н., уродженець с.Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Петраківка. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОНОМАРЕНКО Тарас Корнійович, 1888 р.н., уродженець с.Шостакове Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Шостакове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОПОВИЧ Яків Юхимович, 1895 р.н., уродженець с.Залізнячка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Залізнячка. Ассенізатор на залізничній ст. Звенигородка. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОЧТОВЕНКО Онисим Трифонович, 1880 р.н., уродженець с.Єрки Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Єрки. Працював робітником на залізничній ст. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 березня 1960 р. ВТ КВО.

ПРИХОДЬКО Іван Васильович, 1895 р.н., уродженець с.Розсоховатка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Розсоховатка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 22 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ПРИХОДЬКО Михайло Сазонович, 1903 р.н., уродженець с С.Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.С. Калигірка. Продавець РСС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРОХВАТИЛО Семен Тихонович, 1905 р.н., уродженець с.Вільховець, українець, б/п. Проживав у с.Єрки. Працював машиністом на залізничній ст. 5 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 квітня 1959 р. ВТ КВО.

ПУГАЧ Павло Васильович, 1905 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Тракторист у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 грудня 1959 р. Черкаським облсудом.

ПУГАЧ Яків Васильович, 1900 р.н., уродженець с. Ступичне Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ярошівка. Робітник в радгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 13 лютого 1968 р. Черкаським облсудом.

ПУШКОВСЬКИЙ Григорій Іванович, 1888 р.н., уродженець с. Єрки Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Єрки. Грабар на елеваторі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

РАДІЄНКО Василь Євдокимович, 1893 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ямпіль. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

РАК Аврам Іванович, 1897 р.н., уродженець с. Колодисте Тальнівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Колодисте. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

РАСКИДНИЙ Зиновій Никифорович, 1890 р.н., уродженець с. Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 липня 1962 р. Черкаським облсудом.

РАЧИНСЬКИЙ Йосип Юхимович, 1890 р.н., уродженець с. Лепиль Вітебської обл., білорус, б/п. Проживав у с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну. Слюсар в МТС. ОН НКВС СРСР 19

листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РИБАК Архип Овсійович, 1918 р.н., уродженець с. Єрки Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Єрки. Військовослужбовець РЧСА. ОН НКВС СРСР 4 жовтня 1940 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 26 червня 1958 р. ВТ МВО.

РИБАК Данило Ананійович, 1865 р.н., уродженець с. Єрки Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Єрки. Сторож в артілі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 вересня 1956 р. Черкаським облсудом.

РОГАЛЬСЬКИЙ Онуфрій Павлович, 1882 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ямпіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р. Черкаським облсудом.

РУДЕНКО Григорій Павлович, 1899 р.н., уродженець с. Гуляйполе Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гуляйполе. Священник. ОН ДПУ УРСР 24 січня 1930 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 31 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РУДЕНКО Кіндрат Купріянович, 1893 р.н., уродженець с. Киселівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Киселівка. Військовослужбовець, рядовий. ВТ 274 СД 9 вересня 1941 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 листопада 1967 р. ВТ КВО.

РУДЕНКО Михайло Тимофійович, 1897 р.н., уродженець с. Гончариха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гончариха. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

РУДЕНКО Яків Миколайович, 1888 р.н., уродженець с. Шостакове Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шостакове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

САЙКО Василь Григорович, 1889 р.н., уродженець Австрії, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Робітник в промартілі. ОН НКВС СРСР 9 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 30 червня 1961 р. Черкаським облсудом.

САМЕЛЮХ Михайло Іванович, 1909 р.н., уродженець с. Бродецьке Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Бродецьке. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

САМОЙЛЕНКО Олексій Іванович, 1926 р.н., уродженець с. Ярошівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ярошівка. Колгоспник. 8 грудня 1944 р. ВТ НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 11 листопада 1955 р. ВТ КВО.

САРНАВСЬКИЙ Мартин Антонович, 1890 р.н., уродженець с. Кемар Городецького р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Єрки Катеринопільського р-ну. Працював на елеваторі грабарем. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 травня 1962 р. Черкаським облсудом.

СВИСТУН Іван Васильович, 1881 р.н., уродженець с. Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

СВЯТЕЦЬКИЙ Явтух Трохимович, 1882 р.н., уродженець с. Ступичне Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ступичне. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 березня 1936 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 березня 1956 р. облсудом.

СИДОРЕНКО Андрій Микитович, 1894 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 травня 1967 р. Черкаським облсудом.

СИТНИК Євмен Зиновійович, 1888 р.н., уродженець с. Гуляйполе Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гуляйполе. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

СИТНИК Яків Зиновійович, 1894 р.н., уродженець с. Гуляйполе Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гуляйполе. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

СКЛЯР Карл Гаврилович, 1900 р.н., уродженець с. М. Калигірка, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС УРСР по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

СКОРОМНИЙ Олександр Нестерович, 1890 р.н., уродженець с. Залізнячка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Залізнячка. Працював сторожем на ст. Звенигородка. 31 січня 1942 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 30 грудня 1961 р. Черкаським облсудом.

СЛИВА Дмитро Єфремович, 1893 р.н., уродженець с. Радчиха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Радчиха. Працював на Киселівській насін. базі їздовим. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 вересня 1969 р. Черкаським облсудом.

СЛЮСАРЕНКО Наум Федосійович, 1891 р.н., уродженець с. Єрки Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Єрки. Сторож в каплиці. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 2 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

СНІГУР Олександр Тимофійович, 1898 р.н., уродженець с. Шостакове Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шостакове. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 17 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СНІСАРЕНКО Леоній Федорович, 1899 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

СНІТКО Никифор Вакулович, 1901 р.н., уродженець с. Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Киселівка Катеринопільського р-ну. Вчитель. 3 січня 1931 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 25 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СНІТКО Яків Вакулович, 1886 р.н., уродженець с. Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Киселівка Катеринопільського р-ну. Вчитель. 2 вересня 1930 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 25 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СОКУРЕНКО Павло Федорович, 1896 р.н., уродженець с. Ярошівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Лисича Балка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 вересня 1956 р. Черкаським облсудом.

СОМОВИЧ Йосип Казимирович, 1885 р.н., уродженець м. Двинськ Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у с. Ямпіль Катеринопільського р-ну. Хлібороб. 21 вересня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 15 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СОФИНЮК Василь Антонович, 1910 р.н., уродженець м. Бендери, українець, б/п. Проживав у с. Єрки Катеринопільського р-ну. Працював машиністом на залізниці. 23 грудня 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 серпня 1961 р. ВТ КВО.

СТЕЦЕНКО Василь Гнатович, 1902 р.н., уродженець с. Н. Архангельськ, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Працював в РСТ зав. базою. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

СТОГНІЄНКО Павло Дементійович, 1898 р.н., уродженець с.Стебне Звенигордського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Єрки Катеринопільського р-ну. Вантажник в Лисянській споживспілці на складі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 вересня 1956 р. Черкаським облсудом.

СТОКОЛОС Тимофій Мусійович, 1903 р.н., уродженець с. Новоселиця Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Новоселиця. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 серпня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 30 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СУКАЧ Матвій Андрійович, 1899 р.н., уродженець Галичини, українець, б/п. Проживав у с. Радчиха Катеринопільського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

СУРУДА Іван Казимирович, 1881 р.н., уродженець Польщі, поляк, б/п. Проживав у с. Лисича Балка Катеринопільського р-ну. Працював столярем. Засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 10 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СУСЬКИЙ Терентій Семенович, 1893 р.н., уродженець с. Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка. Механізатор в МТС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ТАРАНЕНКО Данило Дем'янович, 1881 р.н., уродженець с. Гуляйполе Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гуляйполе. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТАРАНЕНКО Трохим Васильович, 1880 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п.

Проживав у смт. Катеринопіль. Працював в промартілі сторожем. 3 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 30 червня 1961 р. Черкаським облсудом.

ТЕЛІЖЕНКО Радіон Корнійович, 1883 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТИХОНЕНКО Петро Остапович, 1893 р.н., уродженець с. Радчиха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Радчиха. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 вересня 1969 р. Черкаським облсудом.

ТИХОНЕНКО Ярема Максимович, 1891 р.н., уродженець с. Радчиха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Радчиха. Працював робітником відгодівельного пункту. 10 листопада 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 березня 1960 р. ВТ КВО.

ТКАЧЕНКО Кузьма Ампоійович, 1903 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

ТРУСЕВИЧ Федір Пилипович, 1898 р.н., уродженець с. Ярошівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ярошівка. Працював на цукрозаводі робітником. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

ТУПЧІЄНКО Артем Олексійович, 1874 р.н., уродженець с. Вербовець Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вербовець. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 26 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТУПЧІЄНКО Володимир Васильович, 1874 р.н., уродженець с. Вербовець Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вербовець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 вересня 1967 р. Черкаським облсудом.

ТУПЧІЄНКО Євмен Антонович, 1875 р.н., уродженець с. Вербовець Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вербовець. Одноосібник. 22 серпня 1941 р. ВТ НКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 вересня 1989 р. Черкаським облсудом.

ТУПЧІЄНКО Іван Купріянович, 1896 р.н., уродженець с. Вербовець Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вербовець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

УНІКОВСЬКИЙ Гаврило Андрійович, 1898 р.н., уродженець с. Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

УСПАЛЕНКО Степан Петрович, 1897 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ямпіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

УСПАЛЕНКО Филимон Євменович, 1887 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ямпіль. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1967 р. Черкаським облсудом.

УСТЕНКО Іван Павлович, 1902 р.н., уродженець с. Киселівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Киселівка. Одноосібник. 17 листопада 1930 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 17 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

УСТЕНКО Іван Павлович, 1902 р.н., уродженець с. Надчотаєвка Шполянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Киселівка Катеринопільського р-ну. Вантажник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 березня 1956 р. Черкаським облсудом.

ФАРЕНИЙ Микола Михайлович, 1897 р.н., уродженець с. Лисича Балка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Лисича Балка. Працював у колгоспі завгоспом. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 26 лютого 1960 р. Черкаським облсудом.

ХАРЧЕНКО Леонтій Якимович, 1886 р.н., уродженець с. Вербовець Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вербовець. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ХІМІЧ Захар Феодосійович, 1898 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Працював водієм в артілі. 5 квітня 1938 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 вересня 1956 р. Черкаським облсудом.

ХІМІЧ Іван Якович, 1890 р.н., смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катери-

нопіль. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу Реабілітований 30 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ХІМІЧ Петро Максимович, 1902 р.н., уродженець с. Розсоховатка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Розсоховатка. Колгоспник. 5 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 22 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ХІМІЧ Полікарп (Порфирій) Якович, 1884 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Робітник в промартілі. 9 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 30 червня 1961 р. Черкаським облсудом.

ХОДЗИЦЬКИЙ Василь Степанович, 1896 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ямпіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р. Черкаським облсудом.

ЦАРИННИК Андрій Никифорович, 1899 р.н., уродженець с. Ступичне Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ступичне. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 жовтня 1967 р. Черкаським облсудом.

ЦВЯШЕНКО Панас Харитонович, 1898 р.н., уродженець с. Новоселиця Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Новоселиця. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1958 Черкаським облсудом.

ЦЕХМІСТРЕНКО Ілько Іванович, 1877 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Колгоспник. 15 вересня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЦИБУЛЬКО Артем Савович, уродженець с. Єрки Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Єрки. Працював у колгоспі сторожем. 15 вересня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЦИСЕЛЬСЬКИЙ Дмитро Олександрович, 1897 р.н., уродженець с. Лисича Балка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Лисича Балка. Працював у колгоспі бригадиром. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЦИНДРИН Йосип Іванович, 1886 р.н., уродженець Югославії, хорват, б/п. Проживав у с. Новоселиця Катеринопільського р-ну. Робітник Тальнівського цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 вересня 1966 р. Черкаським облсудом.

ЦИСЕЛЬСЬКИЙ Василь Андрійович, 1880 р.н., уродженець с. Лисича Балка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Лисича Балка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЦИСЕЛЬСЬКИЙ Микола Петрович, 1903 р.н., уродженець с. Стійкове Катеринопільського р-ну, українець, колишній член ВКП/б, виключ. Проживав у с. Стійково. Вчитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 серпня 1956 р. ВС УРСР.

ЧАЛОВСЬКА Марія Титівна, 1923 р.н., уродженка с. Новоселиця Катеринопільського р-ну, українка, б/п. Проживала у с. Новоселиця. Колгоспниця. 23 серпня 1939 р. ОН НКВС засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 30 листопада 1989 р. Черкаським облсудом.

ЧЕЛОВСЬКИЙ Тит Авакумович, 1899 р.н., уродженець с. Новоселиця Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Новоселиця. Одноосібник. 25 квітня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЧЕРЕВАТЮК Гнат Леонтійович, 1904 р.н., уродженець с. Радчиха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Радчиха. Одноосібник. 25 квітня 1938 р. ОН НКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЧЕРЕВАТЮК Савелій Пилипович, 1910 р.н., уродженець с. Радчиха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Радчиха. Обліковець тваринної бази. 25 квітня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЧЕРЕВАТЮК Сергій Аврамович, 1878 р.н., уродженець с. Радчиха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Радчиха. Робітник заготконтори. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧЕРНІЄНКО Полікарп Іванович, 1878 р.н., уродженець с. Гончариха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гончариха. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 листопада 1970 р.

ЧЕРНІЄНКО Прокофій Йосипович, 1896 р.н., уродженець с. Гуляйполе Катеринопільського

р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гуляйполе. Колгоспник. 28 березня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧЕРНОЗУБ Макар Васильович, 1876 р.н., уродженець с. Веселий Кут Тальнівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Веселий Кут. Одноосібник. 10 травня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧМИРЬ Анатолій Васильович, 1905 р.н., уродженець с. Залізнячка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Залізнячка. Військовослужбовець. 8 березня 1938 р. ВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 листопада 1957 р. ВС СРСР.

ЧНИСАК Степан Михайлович, 1890 р.н., уродженець Польщі, поляк, б/п. Проживав у с. Радчиха Катеринопільського р-ну. Працював робітником на відгодівельному пункті. 10 жовтня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 березня 1960 р.

ЧЕНЧИК Полікарп Касьянович, 1892 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт.Катеринопіль. Колгоспник. 10 травня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЧОВНИК Леонтій Дементійович, 1897 р.н., уродженець с. Бродецьке Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Бродецьке. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 вересня 1956 р. Черкаським облсудом.

ЧОРНОВІЛ Григорій Петрович, 1884 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Одноосібник. 17 листопада 1930 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 17 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧУМАК Андрій Дмитрович, 1896 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЧУМАК Василь Федорович, 1893 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. М. Калигірка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 травня 1967 р. Черкаським облсудом.

ШАНІНСЬКИЙ Мар'ян Іванович, 1892 р.н., уродженець Польщі, поляк, б/п. Проживав у с. Петраківка Катеринопільського р-ну. Працював ковалем у колгоспі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШАРУНОВИЧ Мустам Омелянович, 1895 р.н., уродженець Польщі, поляк, б/п. Проживав у с.Єрки Катеринопільського р-ну. Працював машиністом на ст. Звенигородка. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 квітня 1959 р. ВТ КВО.

ШАХРАЙ Степан Павлович, 1900 р.н., уродженець с. Новоселиця Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Новоселиця. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ШВЕЦЬ Андрій Никонович, 1899 р.н., уродженець с. Ярошівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ярошівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

ШВЕЦЬ Митрофан Степанович, 1886 р.н., уродженець с. Єрки Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Єрки. Працював стрілочником на залізниці. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений 1 листопада 1937 р. до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШВЕЦЬ Порфирій Пилипович, 1894 р.н., уродженець с. Губник, українець, б/п. Проживав на ст. Звенигородка. Працював начальником дистанції на залізничній станції. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1958 р.

ШЕВЧЕНКО Андрій Радіонович, 1898 р.н., уродженець с. Радчиха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Радчиха. Коваль. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 грудня 1956 р. Черкаським облсудом.

ШЕВЧЕНКО Василь Іванович, 1881 р.н., уродженець с. Веселий Кут Тальнівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Веселий Кут. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Іван Степанович, 1892 р.н., уродженець с. Петраківка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петраківка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 квітня

1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

ШЕВЧЕНКО Михайло Ісакович, 1886 р.н., уродженець с. Гончариха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Гончариха. Колгоспник. 23 лютого 1938 р. Київським облсудом засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований 13 квітня 1989 р. ВС УРСР.

ШЕЛУДЬКО Корній Гнатович, 1888 р.н., уродженець с. Стецівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Киселівка Катеринопільського р-ну. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШКРАБАН Євмен Іванович, 1893 р.н., уродженець с. Киселівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Киселівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 жовтня 1967 р. Черкаським облсудом.

ШКРАБАН Петро Іванович, 1877 р.н., уродженець с. Лотошове Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Лотошове. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений 13 квітня 1938 р. до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

ШКРАБАН Степан Леонтійович, 1887 р.н., уродженець с. Незнань Струїлівського р-ну, Галичина, українець, б/п. Проживав у с. Єрки Катеринопільського р-ну. Грабар на кар'єрі. 19 січня 1938 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШКУРАТОВА Лідія Полікарпівна, 1922 р.н., уродженець с. Ш. Балка Херсонської обл., українка, б/п. Проживала у с. Єрки Катеринопільського р-ну. Працювала робітницею на кар'єрі. 27 лютого 1953 р. Київським облсудом засуджена до 25 р. ВТТ. Реабілітована 16 квітня 1989 р. ВС УРСР.

ШКУРЕНКО Ананій Филипович, 1887 р.н., уродженець с. Єрки Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Єрки. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений 5 квітня 1938 р. до розстрілу. Реабілітований 14 вересня 1956 р. Черкаським облсудом.

ШКУРЕНКО Семен Григорович, 1873 р.н., уродженець с. Радчиха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Радчиха. Двірник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ШТЕПАН Іван Семенович, 1891 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Заготівельник Уманьторгу. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШТЕПАН Трохим Дмитрович, 1891 р.н., уродженець смт. Катеринопіль, українець, б/п. Проживав у смт. Катеринопіль. Завгосп. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ШТОНДА Андрій Михайлович, 1902 р.н., уродженець с. Ступичне Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ступичне. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

ШУЛЯК Тихін Леонтійович, 1899 р.н., уродженець с. Новоселиця Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Новоселиця. Вагар. Трійкою УНКВС по Київській обл. 24 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ШУЛЯКОВСЬКИЙ Яків Остапович, 1886 р.н., уродженець с.Тяснівка Н. Волинського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Радчиха Катеринопільського р-ну. Працював завгоспом в школі. 21 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 16 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЩЕРБАК Володимир Кузьмович, 1874 р.н., уродженець с. Веселий Кут Тальнівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Веселий Кут. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЮРЧИК Гнат Васильович, 1900 р.н., уродженець с. Соболівка Шполянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Соболівка. Не працював. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЮРЧИК Павло Андрійович, уродженець с. Соболівка Шполянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Соболівка. Працював на Киселівській МТС рахівником. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 9 березня 1989 р.

ЯКИМЕЦЬ Степан Іванович, 1899 р.н., уродженець Галичини, українець, б/п. Проживав у с. Єлизаветка Катеринопільського р-ну. Вчитель в СШ. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЯКУБЕНКО Олександр Григорович, 1901 р.н., уродженець с. Петроострів Одеської обл., українець, б/п. Проживав у с. Ярошівка Катеринопільського р-ну. Вчитель в СШ. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений 15 квітня 1938 р. до розстрілу. Реабілітований 25 грудня 1956 р. Черкась-

ким облсудом.

ЯЛКОВСЬКИЙ Антон Андрійович, 1880 р.н., уродженець с. Лисича Балка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Лисича Балка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 березня засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЯНИЦЬКИЙ Василь Федорович, 1896 р.н., уродженець с.Томашівці, українець, б/п. Проживав у с. Лоташово Катеринопільського р-ну. Вчитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 22 червня 1898 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1898 р.

ЯНТАЛЕЦЬ Федір Іванович, 1900 р.н., уродженець с. Єлизаветка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Єлизаветка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЯРМОЛЕНКО Прокіп Савович, 1880 р.н., уродженець с. Новоселиця Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Новоселиця. Швець. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЯНКОВСЬКИЙ Микола Августович, 1893 р.н., уродженець с. М. Калигірка Катеринопільського р-ну, б/п, німець. Проживав у с. М. Калигірка. Конюх на пошті. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЯСИНСЬКИЙ Іван Олксандрович, 1893 р.н., уродженець Ковенського пов., поляк, б/п. Проживав у с. Єрки Катеринопільського р-ну. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 грудня 1962 р. Черкаським облсудом.

ЯСИНСЬКИЙ Лев Вікентійович, 1896 р.н., уродженець с. Стецівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Радчиха Катеринопільського р-ну. Працював на відгодівельному пункті зав. земельн. дільниці. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 березня ВТ КВО.

КОРСУНЬ-ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ РАЙОН

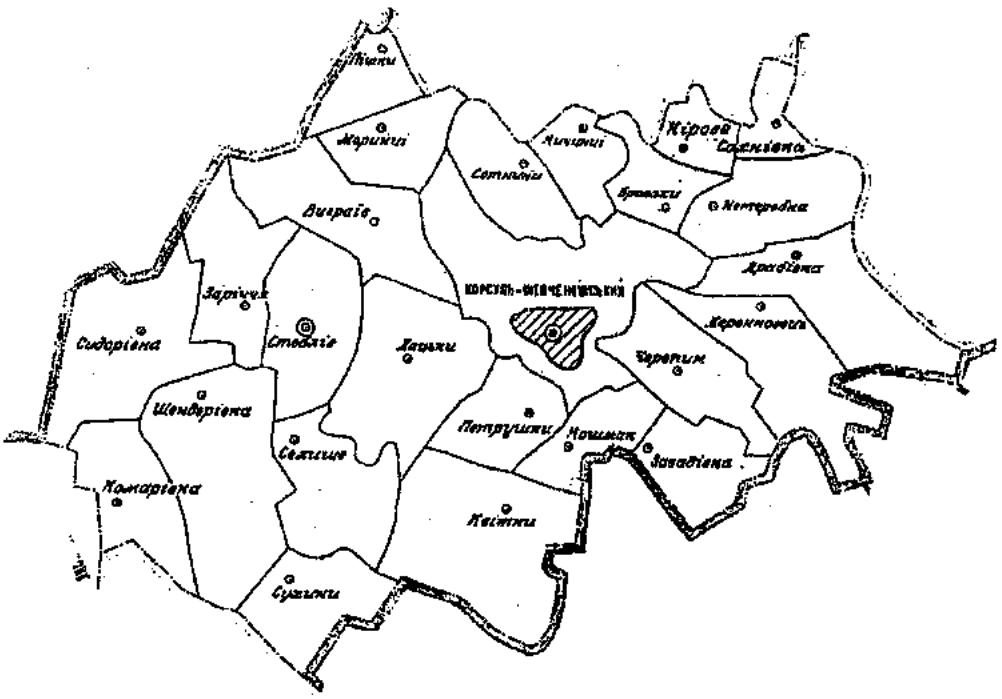

Районний центр	— м. Корсунь-Шевченківський
Кількість населення	— 50 052
Територія	— 0,9 тис. кв. км.
Міст	— 1
Селищ міського типу	— 1
Сільських поселень	— 52

АВРАМЕНКО Герасим Єлисейович, 1899 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Обліковець Стеблівської суконної фабрики. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 р.

АЛЄКСЄЄНКО Василь Кононович, 1897 р.н., уродженець с. Поташні, українець, б/п. Проживав на х. Павлівка Корсунь-Шевченківського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 11 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 р.

АЛЄКСЄЄНКО Ісаак Мартинович, 1904 р.н., уродженець с. Кірове Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Києві. Військрук електромеханічного технікуму. ВТ Східно-Сибірської залізниці засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

АНДРЄЄВ Микола Іванович, 1893 р.н., уродженець с. Могилівка Дунаєвецького р-ну Хмельницької обл, українець, б/п. Проживав у смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну Черкаської обл. Начальник цеху Стеблівської суконної фабрики. 27 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1960 р.

АРТИКУЛ (Атртикула) Микола Олексійович, 1916 р.н., уродженець і мешканець с. Деренковець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Червоноармієць комендантського взводу. ВТ 8 сд військ НКВС 8 березня 1942 р. засуджений до розстрілу. 31 березня 1943 р. ВТ Південно-Західного фронту вирок змінено до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

АРТИКУЛ Олексій Петрович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с. Деренковець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Зав. цегельним заводом с. Деренковець. 21 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

БАБИЧ Максим Якимович, 1910 р.н., уродженець і мешканець с. Сахнівка Корсунь-Шевченківського р-ну Черкаської обл, українець, б/п. Молодший командир РА. ОН НКВС СРСР 27 вересня 1940 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 3 липня 1958 р.

БАБ'ЯК Петро Володимирович, 1904 р.н., уродженець і мешканець с. Нетеребка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Червоноармієць. ВТ 304 сд Південно-Західного фронту 7 травня 1942 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований .

БАБ'ЯК Іван Денисович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с. Нетеребка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

БАБ'ЯК Ульян Онисимович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Нетеребка Корсунь-Шевченківського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 січня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 р.

БАРАНЕНКО Іван Гордійович, 1888 р.н., уродженець м. Корсунь-Шевченківський, росіянин, б/п. Проживав у с. Дубровка Дубровського р-ну Орловської обл. Начальник мобілізаційної частини РВК. ОН НКВС СРСР 10 липня 1940 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1958 р.

БАРДАДИМ Павло Федорович, 1880 р.н., уродженець с. Карашина Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Бригадир колгоспу. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1960 р.

БЕРЕЗОВ Георгій Захарович, 1869 р.н., уродженець с. Нижні Боки Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Агроном райземвідділу. НКВС СРСР 26 вересня 1938 р. засуджений до 5 р. заслання. Реабілітований у 1989 р.

БЗЕНКО Мойсей Іванович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Бровахи Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник колгоспу ім. Сталіна. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

БИЧЕНКО Михайло Климентійович, 1892 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевчен-

ківський, українець, б/п. Бухгалтер. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. (помер).

БИЧОК Петро Григорович, 1896 р.н., уродженець с. Петрашовка Подольського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Завадівка Корсунь-Шевченківського р-ну Черкаської обл. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1968 р.

БІЛИК Фокій Андрійович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Бровахи Корсунь-Шевченківського р-ну, українець,б/п. Без визначеного роду заняття. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1989 р.

БІЛОКУР Михайло Федорович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Черепин Корсунь-Шевченківського р-ну, українець,б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

БЛОНСЬКИЙ Станіслав Вікентійович, 1898 р.н., уродженець с. Ксаверове Вінницької обл., поляк б/п. Проживав у с. Цвітково Городищенського р-ну. Зав.електростанцією с. Цвітково. ОН НКВС СРСР 30 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 р.

БОЙКО Антон Мартинович, 1886 р.н., уродженець с. Кирилівка Вільшанського р-ну, Київської обл., Українець, б/п. Проживав у смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну Черкаської обл. Грабар. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

БОНДАРЕНКО Василь Миколайович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Гута-Селицька Корсунь-Шевченківського р-н, українець, б/п. Вчитель школи. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 р.

БОНДАРЕНКО Дмитро Іванович, 1891 р.н., уродженець с. Гута-Селицька Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Селище Корсунь-Шевченківського р-ну. Лісник Вільшанського лісництва. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

БОНДАРЕНКО Іван Антонович, 1888 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Пекар. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 р.

БОНДАРЕНКО Микита Петрович, 1894 р.н., уродженець с. Гута-Селицька Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Селище Корсунь-Шевченківського р-ну. Рахівник цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

БОРЖЕМСЬКИЙ Володимир Гнатович, 1869 р.н., уродженець с. Луки Таращанського р-ну, Київської обл., поляк, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Сторож пекарні. НКВС СРСР 16 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

БОРЛЮТА Дмитро Платонович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с. Сотники Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Кустар. КВУ НКВС УРСР 28 січня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

БУРЯК Йосип Герасимович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Сидорівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п, Колгоспник . НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

БУЦЕНКО Дем'ян Федотович, 1883 р.н., уродженець і мешканець с. Нехворощ Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Без визначеного виду діяльності. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

БУЦЕНКО Лаврентій Федорович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Нехворощ Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

БУЦЕНКО Олександр Васильович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Нехворощ Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Швець. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

БЯЛО Наум Овсійович, 1878 р.н., уродженець і мешканець с. Сотники Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ВАН Фа Іван Хандович, 1881 р.н., уродженець с. Шандуль, Китай, китаєць, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Кустар. ОН НКВС СРСР 22 вересня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1961 р.

ВАРЕНИК Василь Іванович, 1892 р.н., уродженецт смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-

ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований.

ВАСИЛЕНКО Кирило Сидорович, 1893 р.н., уродженець с. Сидорівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сидорівка. Колгоспник. Київським облсудом 1 грудня 1937 р. засуджений до 6 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ВАСИЛЕНКО Роман Максимович, 1879 р.н., уродженець с. Селище Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Селище. Одноосібник. ОН при колегії ОГПУ 18 січня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ВЕЛИВЧЕНКО Анатолій Іванович, 1913 р.н., уродженець с. Комарівка Корсунь-Шевченківської обл, українець, б/п. Проживав у смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1972 р.

ВЕЛИВЧЕНКО Роман Опанасович, 1906 р.н., уродженець с. Комарівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну Черкаської обл. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ВЕНЕЦЬ Артем Іванович, 1880 р.н., уродженець с. Деренковець Корсунь-Шевченківського р-ну Черкаської обл, українець, б/п. Проживав у с.Деренковець. Селянин. Трійкою КОУ НКВС УРСР 4 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ВЕРБЕНКО Іван Григорович, 1891 р.н., уродженець с.Шендерівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шендерівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ВЕРЕМІЄНКО Кирило Якович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Нетеребка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 р.

ВЕРЕМКО Левко Павлович, 1877 р.н., уродженець с. Терятик Холмської губернії, Польща, українець, б/п. Проживав у с. Деренковець Корсунь-Шевченківського р-ну. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ВИПНА Данило Степанович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Селище Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. ОН колегії ДПУ УРСР 28 листопада 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований у 1989 р.

ВИПНА Степан Якович, 1876 р.н., уродженець і мешканець с. Селище Корсунь-Шевченківського р-ну Черкаської обл, українець, б/п. Працював на різних роботах. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ВИПНА Степан Якович, 1876 р.н., уродженець і мешканець с. Селище Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. ОН Колегії ДПУ УРСР 18 січня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ВИРКО Матвій Пилипович, 1883 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський Черкаської обл, українець, б/п. Рахівник машзаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 р.

ВИРКО Феофан Володимирович, 1890 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський Черкаської обл, українець, б/п. Без визначеного виду діяльності. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ВИСОЦЬКИЙ Олександр Володимирович, 1890 р.н., уродженець м.Чернігів, поляк , б/п. Проживав у с. Селище Корсунь-Шевченківського р-ну Черкаської обл. Працював гол.бухгалтером Селищанського цукрового заводу. НКВС СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ВИТКОВСЬКИЙ Героним Вікентійович, 1906 р.н., уродженець с. Рокитне Київської обл, поляк, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Робітник ст. Корсунь. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 р.

ВИХРЕСТ Опанас Остапович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Черепин Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Голова колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 квітня 1939 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ВИШНЕВСЬКИЙ Петро Прокопович, 1895 р.н., уродженець с. Табори Баранівського р-ну, Житомирської обл, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Зоотехнік райземвідділу. НКВС СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1970 р.

ВЛАСЕНКО Трохим Іванович, 1881 р.н., уродженець і мешканець с. Черепин Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. ОН Колегії ДПУ УРСР 16 березня 1930 р. засуджений

до 3 р. заслання. Реабілітований у 1989 р.

ВОЛКОВ Петро Микитович, 1890 р.н., уродженець м. Белий Калінської обл, росіянин, б/п. Працював у смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну. Вчитель школи. ОН колегії ДПУ УРСР 21 грудня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ВОРУШИЛОВ Андрій Васильович, 1886 р.н., уродженець і мешканець м.Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 24 січня 1930 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ВУЙЦИК Йосип Іванович, 1871 р.н., уродженець Польщі, поляк, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Кустар. Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ГАРКУША Архип Кіндратович, 1883 р.н., уродженець і мешканець с. Сотники Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ГАРКУША Василь Євтухович, 1895 р.н., уродженець с. Старосілля Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Мліїв Городищенського р-ну. Працював бухгалтером дослідної ст. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1966 р.

ГАРКУША Григорій Павлович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Кичинці Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Працював у лісництві на різних роботах. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р..

ГЕРАСИМЕНКО Павло Сафонович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну Черкаської обл, українець, б/п. Колгоспник. Київським облсудом 24 липня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1964 р.

ГЛУЩКО Дмитро Харитонович, 1881 р.н., уродженець і мешканець с. Литвинець Черкаської обл, українець. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 р.

ГЛУЩЕНКО Мефодій Харитонович, 1898 р.н., уродженець с. Біївці Богославського р-ну, Київської обл, українець,б/п. Проживав у с. Сидорівка Корсунь-Шевченківського р-ну. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ГЛУЩЕНКО Яків Андрійович, 1870 р.н., уродженець і мешканець с. Шендерівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ГЛАДЧЕНКО Лаврентій Якович, 1886 р.н., уродженець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну Черкаської обл. Рахівник колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ГОЛОМБОВСЬКИЙ Михайло Опанасович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Нетеребка Корсунь-Шевченківського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ГОНЧАРЕНКО Степан Максимович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Селище Корсунь-Шевченківського р-ну, українець,б/п. Вчитель. ОН НКВС СРСР 21 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1958 р.

ГОРОБЕЦЬ Михайло Васильович, 1887 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Слюсар суконної фабрики. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

ГРЕБЕНКО Микита Степанович, 1883 р.н., уродженець і мешканець с. Карашина Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Бригадир колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ГРИГОР Іван Наумович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с. Селище Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 р.

ГРИМАЛЬСЬКИЙ Григорій Ісакович, 1885 р.н., уродженець с. Яцуки Богуславського р-ну, Київської обл, українець, б/п. Проживав у с. Шендерівка Корсунь-Шевченківського р-ну. Без визначеного виду діяльності. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ГРИНЮК Володимир Максимович, 1891 р.н., уродженець с. Дорогов Ганинського р-ну Івано-Франківської обл., українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Працював на різних роботах у МТС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу.

Реабілітований у 1989 р.

ГУДЗЕНКО Марко Лукич, 1868 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Без визначеного виду діяльності. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ГУПАЦ Леон Аронович, 1899 р.н., уродженець Польщі, єврей, виключений з ВКП(б) у 1937 р. Проживав у Києві. Працював завгоспом Корсунь-Шевченківського будинку відпочинку ПЗ залізниці. Комісією УНКВС прокуратури СРСР 2 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1957 р.

ГУРАМСЬКИЙ Володимир Овксентійович, 1885 р.н., уродженець с. Яновка Богуславського р-ну, Київської обл, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Тех. бухгалтер артілі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 31 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ГУРИНЕНКО Гнат Якович, 1877 р.н., уродженець і мешканець с. Тараща Корсунь-Шевченківського р-ну., українець, б/п. Вчитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

ГУСАК Матвій Григорович, 1879 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Сторож педшколи. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ДАВИДЕНКО Іван Авер'янович, 1898 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський. Машиніст ст. Цвітково. КОУ НКВС УРСР 21 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ДАВИДЕНКО Каліст рат Макарович, 1895 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Працював на різних роботах на ГЕС. КОУ НКВС УРСР 14 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ДАВИДЕНКО Степан Макарович, 1894 р.н., уродженець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Робітник верстатобудівного заводу. КОУ НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 р.

ДАВИДЕНКО Федір Варфоломійович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Кошмак Корсунь-Шевченківського р-ну., українець, б/п. Парторг колгоспу. ОН НКВС СРСР 2 листопада 1938 р. засуджений до 2 р. ВТТ. Реабілітований у 1959 р.

ДАНІЛЬЧЕНКО Євген Дмитрович, 1911 р.н., уродженець і мешканець с. Корнилівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець. ВТ 5-ї армії засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 1989 р.

ДВІРНЯК Лаврентій Михайлович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Шендерівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Без визначеного виду діяльності. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 р.

ДЕМ'ЯН Опанас Фролович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Деренковець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 р.

ДЕМ'ЯН Петро Фролович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Деренковець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1961 р.

ДЕМ'ЯНОВ Іван Павлович, 1906 р.н., уродженець с. Деренковець Корсунь-Шевченківського р-ну, росіянин, б/п. Військовослужбовець. ВТ Сибірського ВО 22 вересня 1942 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ДЕНИСЕНКО Павло Максимович, 1904 р.н., уродженець і мешканець с. Сухини Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 квітня 1936 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 р.

ДЕШЛЮК Кузьма Якович, 1901 р.н., уродженець с. Ступично Київської обл, українець, б/п. Проживав у с. Селище Корсунь-Шевченківського р-ну. Бухгалтер цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 р.

ДЗВОНКОВСЬКИЙ Іван Казимирович, 1911 р.н., уродженець м. Золотоноша Черкаської обл, поляк, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський . Шофер машинодорожної станції. ОН НКВС СРСР 10 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1958 р.

ДЗВОНКОВСЬКИЙ Ростислав Казимирович, 1914 р.н., уродженець м. Олександрівка, поляк, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський , ст. Шендерівка. Шофер колгоспу. Комісією НКВС і Прокуратурою СРСР 7 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 р.

ДЗВОНОКОВСЬКА Ганна Демидівна, 1886 р.н., уродженка с. Безпальче Драбівського р-ну,

Черкаської обл., українка, б/п. Проживала у м. Корсунь-Шевченківський. Без визначеного виду діяльності. Пост. НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1989 р.

ДОВГОПОЛИЙ Андрій Олексійович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с. Миколаївка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. КОУ НКВС СРСР 25 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ДОЛИНСЬКИЙ Маркел Йосипович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Яблунівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Без визначеного виду діяльності. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ДОРОШЕНКО Кіндрат Самійлович, 1877 р.н., уродженець і мешканець с. Кичинці Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Без визначеного виду діяльності. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ДОРОШЕНКО Кіндрат Самійлович, 1879 р.н., уродженець і мешканець с. Кичинці Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. ОН НКВС СРСР 28 грудня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований у 1989 р.

ДОРОШЕНКО Митрофан Микитович, 1890 р. уродженець і мешканець с. Кичинці Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Без визначеного виду діяльності. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ДОЦЕНКО Андрій Євгенійович, 1896 р.н., уродженець с. Неморож, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Головний бухгалтер держбанку. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 р.

ДУДА Устим Архипович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Деренковець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1961 р.

ЄМЕЦЬ Модест Дем'янович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Хильки Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ЄНДРЖІЄВСЬКИЙ Марко Степанович, 1905 р.н., уродженець Польщі, поляк, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Без визначеного виду діяльності. НКВС СРСР 25 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

ЄНДРЖІЄВСЬКИЙ Степан Йосипович, 1872 р.н., Польща, поляк, б/п. Прожива у м. Корсунь-Шевченківський. Працював зав. виробництвом фарбувального заводу. НКВС УРСР 5 листпада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ЄФІМОВ Іван Павлович, 1905 р.н., уродженець м. Уфа, росіянин, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський . Кухар будинку відпочинку. Судом Одеської залізниці 8 квітня 1938 р. засуджений до 4 р. ВТТ. Реабілітований у 1958 р.

ЖЕЖЕРУН Мефодій Якович, 1896 р.н., уродженець с. Шевченкове Київської обл, українець, б/п. Проживав у смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну. Працював на пошті. НКВС СРСР 2 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 р.

ЖИТНЯ Софія Йосипівна, 1898 р.н., уродженка м. Канів Черкаської обл., українка, б/п. Проживала у с. Мартинівка Канівського р-ну. Працювала на цукровому заводі. НКВС СРСР 16 січня 1938 р. засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1963 р.

ЗАБЕДЕЙКО Андрій Петрович, 1907 р.н., уродженець с. Зацепілово Харківської обл, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський . Перший секретар райкому. ОН НКВС СРСР 3 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1955 р.

ЗАБОЛОТНІЙ Федір Георгійович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Комарівка Корсунь-Шевченківського р-ну. Черкаської обл, українець, б/п. Одноосібник. ДПУ УРСР 28 грудня 1938 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований у 1989 р.

ЗАБОРОВСЬКИЙ Антон Юлійович, 1897 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Бухгалтер банку. Комісією НКВС і Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

ЗАДОРОЖНІЙ Іван Андрійович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Нетеребка Корсунь-Шевченківського р-ну., українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 р.

ЗАЙЧЕНКО Іван Іванович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с.Кичинці Корсунь-Шевченківського р-ну., українець, б/п. Працював у колгоспі на різних роботах. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ЗАКОПАЙКО Йосип (Сергій) Логвинович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Шендерівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл.

28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ЗАСОБА Артем Іванович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Киченці Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Без визначеного виду діяльності. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ЗАСОБА Леонтій Іванович, 1881 р.н., уродженець і мешканець с. Кичинці Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Без визначеного виду діяльності. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ЗАСЯДЬВОВК Мефодій Олімпійович, 1886 р. уродженець і мешканець с. Шендерівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 31 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ЗАТОВСЬКИЙ Іван Титович, 1887 р.н., уродженець с. Березняки Черкаської обл, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський . Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 31 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ЗАХАРЕНКО Яків Крисанович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Бровахи Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Коваль колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ЗБОРОВСЬКИЙ Олександр Савович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с. Деренковець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ЗБРОВСЬКИЙ Олександр Савович, 1879 р.н., уродженець і мешканець с. Деренковець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ЗМІЄВСЬКА Ольга Іванівна, 1898 р.н., уродженка с. Кольцин, Польща, українка, б/п. Проживала у м. Корсунь-Шевченківський . Вчителька. Постановою НКВС СРСР 16 січня 1938 р. засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1989 р.

ЗУЄНКО Сергій Іванович, 1900 р.н., уродженець с. Сухини Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Червоноармієць. ВТ 208-ї сд 27 березня 1942 р. засуджений до розстрілу. 15 квітня 1942 р. ВК ВС УРСР замінено до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ІВАНЮК Михайло Михайлович, 1883 р.н., уродженець с. Дубачі, Польща, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський .Фотограф артілі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ІВАЩЕНКО Наум Пилипович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Черепин Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

КАЛИНА Марко Михайлович, 1897 р.н., уродженець с. Пруси, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Працівник артілі. 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 р.

КАРАСЬ Макар Йосипович, 1877 р.н., уродженець і мешканець с. Деренковець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 26 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

КАСЬЯНЕНКО Андрій Петрович, 1913 р.н., уродженець с. Квітки Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець дивізіону 55 полку НКВС. ВТ прикордонної та внутрішньої охорони УРСР по Київської обл. 30 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

КАТЕРУША Михайло Михайлович, 1885 р.н., уродженець с. Черепин Корсунь-Шевченківського р-ну. Хлібороб. ОН при колегії ДПУ УРСР 16 березня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований у 1989 р.

КАТЕРУША Симен Миронович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Черепин Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

КАТЕРУША Яків Кирилович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Черепин Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

КАТУЛЬСЬКИЙ Емануїл Петрович, 1904 р.н., уродженець м. Київ, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Буфетник ст. Корсунь. Трійкою УНКВС по Одеській обл., 29 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 р.

КВІТНЯК Іван Михайлович, 1893 р.н., уродженець с. Сопки, Польща, поляк, в минулому член ВКП(б). Проживав у м. Корсунь-Шевченківський . Обліковець ливарно-механічного заводу. НКВС

СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 р.

КЛЕЦЕНКО Іван Гнатович, 1899 р.н., уродженець с. Гончариха Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський . Бухгалтер держбанку. Комісією НКВС СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

КЛЕЦЕНКО Павлина Петрівна, 1901 р.н., уродженка і мешканка м. Корсунь-Шевченківський, українка, б/п. Вчителька школи № 4. ОН НКВС СРСР 21 червня 1938 р. засуджена до 5 р. ВТТ. Реабілітована у 1959 р.

КОБЧЕНКО Сава Данилович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Черепин Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

КОВАЛЕНКО Іван Михайлович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с. Миколаївка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Корсунь-Шевченківського р-ну. Трійкою УНКВС по Київській обл. 18 листопада 1930 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

КОВТУН Василь Олімпійович, 1900 р.н., уродженець с. Яблунівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Агент постачання чавунно-ливарного заводу. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1956 р.

КОВТУН Григорій Олімпійович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Яблунівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Голова колгоспу. Комісією УНКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1929 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

КОВТУН Іван Михайлович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с. Нетеребка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Без визначеного виду діяльності. Трійкою УНКВС по Київській обл. 31 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

КОВТУН Микита Михайлович. 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Нетеребка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Тимчасово не працював. НКВС СРСР 1 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1960 р.

КОВТУН Михайло Григорович, 1879 р.н., уродженець і мешканець с. Бровахи Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 р.

КОЗАЧЕНКО Марко Петрович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Черепин Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Без визначеного виду діяльності. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 жвтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

КОЗЛОВ Йосип Васильович, 1899 р.н., уродженець м. Брянськ, росіянин, член ВКП(б). Проживав у м. Корсунь-Шевченківський . Голова Корсунського райвиконкому. ВК ВС 15 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1957 р.

КОЛЬВАХ Данило Федорович, 1876 р.н., уродженець і мешканець с. Квітки Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

КОЛЯДА Пилип Данилович, 1904 р.н., уродженець і мешканець с. Горобіївка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1963 р.

КОРКІШКО Василь Всеволодович, 1896 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Бухгалтер сільської СТ. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

КОРКІШКО Опанас Дем'янович, 1898 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Полевод колгоспу. НКВС СРСР 26 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

КОРКУЛЕНКО Никифір Іванович, 1898 р.н., уродженець с. Петрушки Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець. ВТ головної бази ЧФ 17 червня 1942 р. засуджений до 4 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

КОРНІЄНКО Оникій Артемович, 1883 р.н., уродженець і мешканець с. Бровахи Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1942 р.

КОСТРО Ян Пилипович, 1884 р.н., уродженець м. Варшава, поляк, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Фарбуваньник. НКВС СРСР 2 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

КОТЛЯР Микола Никифорович, 1898 р.н., уродженець с. Вільхівчик Корсунь-Шевченківського р-ну. Хлібороб. Трійкою ДПУ по Київській обл. 13 березня 1930 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

КОШМАН Михайло Федорович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Литвинець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 р.

КРАВЧЕНКО Архип Дементійович, 1878 р.н., уродженець с. Туркенці Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

КРАВЧУК Семен Іванович, 1902 р.н., уродженець с. Шлякин, Польща, українець, член ВКП(б). Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 р.

КРИМОВСЬКИЙ Володимир Пилипович, 1908 р.н., уродженець с. Ходарково, поляк, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Зав.контрольно-реестрац. пунктом держбанку. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

КУЗНЕЦОВ Іван Олександрович, 1896 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський. Тесля ГЕС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 жовтня1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

КУЗНЕЦОВА Марія Іванівна, 1907 р.н., уродженка ст. Бянкіно Молотовської залізниці. Росіянка, б/п. Проживала у м. Корсунь-Шевченківський. Домогосподарка. ОН НКВС СРСР 8 серпня 1938 р. засуджена до 5 р. ВТТ. Реабілітована у 1958 р.

КУПЕРШМІДТ Леонід Абрамович, 1919 р.н., уродженець с. Шендерівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець, помічник командира мінометного дивізіону 151 сб. ВТ 151 окремої сб 11 червня 1942 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1974 р.

КУХАРСЬКИЙ Євтихій Іванович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с. Сухини Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1933 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

КУЦЕНКО Андрій Онисимович, 1893 р.н., уродженець с. Цибулево Херсонської обл., українець, б/п. Проживав у с. Сотники Корсунь-Шевченківського р-ну. Одноосібник. КОУ НКВС СРСР 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

КУЦЕНКО Євтихій Власович, 1901 р.н., уродженець с. Синиця Богуславського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шендерівка Корсунь-Шевченківського р-ну. Вчитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 р.

ЛАГОДЗІНСЬКИЙ Андрій Степанович, 1894 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Робітник бавовняно-паперової фабрики. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1961 р.

ЛАГОДЗІНСЬКИЙ Костянтин Юхимович, 1883 р.н., уродженець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Обліковець лікарні. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1939 р.

ЛАГОДЗІНСЬКИЙ Михайло Романович, 1896 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Без визначеного виду діяльності. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1961 р.

ЛЕВІТСЬКИЙ Іван Фролович, 1877 р.н., уродженець с. Харліївка Сквирського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 р.

ЛЕВЧЕНКО Микола Тихонович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Шендерівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

ЛИЗОГУБ Мин Йосипович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Шендерівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ЛИЗОГУБ Омелян Гордійович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Шендерівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ЛИСЕНКО Григорій Пилипович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Деренківець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Робітник Набутівського цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

ЛИСЕНКО Демид Миколайович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Бровахи Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ЛИСЕНКО Микита Якович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Деренковець Корсунь-Шев-

ченківського р-ну, українець, б/п. Без визначеного роду занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ЛИСЕНКО Павло Якович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с. Дерепковець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 р.

ЛИТВИНЕНКО Ілько Григорович, 1888 р.н., уродженець с. Камен Шляхетської губ, українець, б/п. Проживав у м.Корсунь-Шевченківський. Касир педшколи. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1958 р.

ЛИТВИН Степан Венидиктович, 1892 р.н., уродженець с. Гермонівка Обухівського р-ну, Київської обл, українець, б/п. Проживав у смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну. Кустар. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ЛИТВИНЕНКО Антон Макарович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Ситники Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Фельдшер колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 р.

ЛИХВАРЬ Йосип Давидович, 1883 р.н., уродженець і мешканець с. Шендерівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

ЛІ Тунжін, 1886 р.н., уродженець м. Харбін, Китай, китаєць, б/п. Проживав у м.Корсунь-Шевченківський. Кустар. ОН НКВС СРСР 22 вересня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1961 р.

ЛОГВИНЕНКО Василь Романович, 1894 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 р.

ЛОНДА Мефодій Захарович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Нехворощ Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ЛУГАРИЧ Юхим Іванович, 1886 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Вагар млина. ОН НКВС СРСР 22 вересня 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ЛЬОНЧЕНКО Петро Никифорович, 1885 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Торговець свиньми. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

МАЄВСЬКИЙ Богдан Іванович, 1897 р.н., уродженець с. Михайлівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Контролер рай. ощадкаси. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

МОЙСИЯК Іван Гнатович, 1883 р.н., уродженець і мешканець с. Ліпляве Канівського р-ну Черкаської обл, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Касир держбанку. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 р.

МАКАРЕНКО Микола Васильович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Листвино Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1959 р.

МАКАРОВИЧ Пилип Іванович, 1901 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1956 р.

МАКСИМЕНКО Євтихій Семенович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с. Сухини Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 р.

МАКСИМЕНКО Матвій Йосипович, 1883 р.н., уродженець і мешканець с. Квітки Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 лютого 1930 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

МАКСИМЕНКО Ничипір Васильович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с. Сухини Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Вагар цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

МАКСИМЕНКО Ничипір Володимирович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Сухини Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 р.

МАЛЮК Денис Самійлович, 1885 р. уродженець і мешканець с. Дерепковець Корсунь-Шев-

ченківського р-ну, українець, б/п. Тесля. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

МАНЗЮК Андрій Дмитрович, 1892 р.н., с. Скрипченці Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. ОН НКВС СРСР 28 листопада 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований у 1989 р.

МАРИНЕНКО Карпо Васильович, 1906 р.н., уродженець с. Ситники Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Нехворощ Корсунь-Шевченківського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1982 р.

МАРЧЕНКО Григорій Якович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Старосілля Петровського р-ну Київської обл, українець, б/п. Службовець пошти. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 р.

МАСЛО Василь Вікторович, 1909 р.н., уродженець с. Квітки Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сухини Корсунь-Шевченківського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 р.

МАСЛО Григорій Васильович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Квітки Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

МАСЛО Павло Васильович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Квітки Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

МАСЛЮК Венедикт Антонович, 1877 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 квітня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

МАСЮК Данило Артемович, 1865 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Без визначеного виду діяльності. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

МАСЮК Іван Зіновійович, 1920 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. ВТ Моск.ВО 9 січня 1945 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1960 р.

МАТВІЄНКО Кирило Дмитрович, 1893 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

МАТЮШИНЕЦЬ Юрій Степанович, 1890 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. ОН НКВС СРСР 28 листопада 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований у 1989 р.

МАУЛИК Леон Юлійович, 1896 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, чех, б/п. Працівник поліклініки. Постановою НКВС і Прокурора СРСР 16 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 р.

МАУЛИК Олена Іванівна, 1901 р.н., уродженка м. Вільно, українка, б/п. Проживала у м. Корсунь-Шевченківський. Обліковець на залізничній станції. НКВС СРСР 21 червня 1938 р. засуджена до 5 р. заслання. Реабілітована у 1958 р.

МАУЛИК Станіслав Юлійович, 1894 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, чех, б/п. Експедитор на залізниці. Постановою НКВС і Прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 р.

МАШКОВСЬКИЙ Гнат Васильович, 1901 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

МИРОШНИЧЕНКО Федір Петрович, 1882 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Нормувальник верстатобудівного заводу. Постановою НКВС і Прокурора СРСР 7 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 р.

МИСАН Микола Якимович, 1901 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Робітник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

МИСЬКО Атрем Юхимович, 1915 р.н., уродженець і мешканець с. Бровахи Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець. Постановою НКВС і Прокурора СРСР 18 вересня 1940 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1958 р.

МИСЬКО Яким Тихонович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с. Деренковець Корсунь-Шев-

ченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 р.

МИХАЙЛОВСЬКА Стелла Миколаївна, 1913 р.н., уродженка с. М.Побелянка Вінницької обл. Полька, б/п. Проживала у м. Корсунь-Шевченківський. Секретар школи. ОН НКВС СРСР 22 грудня 1937 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована у 1958 р.

МІЗІН Михайло Матвійович, 1922 р.н., уродженець с. Кірове Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Служба у ЧА . ВТ Новосибірського гарнізону 20 червня 1942 р. засуджений до 10 р. ВТТ. 23 травня 1944 р. справу призупинено по касаційній заяві. Реабілітований у 1955 р.

МОРГУН Григорій Євстихійович, 1913 р.н., уродженець с.Сотники Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Служба у лавах ЧА. ВТ 1 кінного корпусу КВО 10 квітня 1937 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований у 1961 р.

МОРКОВНИК Іван Амвросійович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Листвина Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1962 р.

МОСКАЛЕНКО Іван Олександрович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Завадівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Робітник. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

МОСКАЛЕНКО Яким Олександрович, 1905 р.н., уродженець і мешканець с. Завадівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Робітник. ОН НКВС СРСР 29 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

МОЧУЛЬСЬКИЙ Олександр Тимофійович, 1895 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Бухгалтер ПЧ-8 ст. Корсунь Одеської залізниці. Трійкою УНКВС по Одеській обл. 9 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 р.

НАЗАРЕНКО Михайло Герасимович, 1896 р.н., уродженець с. Миропілля Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Бухгалтер Миронівської контори сільгосппостач. Трійкою УНКВС по Київській обл. 31 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

НАЗАРЕНКО Андрій Іванович, 1876 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Без визначеного виду діяльності. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 р.

НАЗАРЕНКО Мойсей Семенович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с. Черепин Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 2 р. нагляду за місцем прож. Реабілітований у 1989 р.

НАЗАРЕНКО Степан Северинович, 1878 р.н., уродженець і мешканець с. Черепин Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. ОН при колегії ДПУ УРСР 16 березня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований у 1989 р.

НЕМИРСЬКИЙ Пантелей Микитович, 1864 р.н., уродженець і мешканець с. Гарбузин Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Конюх у заготзерні м.Корсунь. НКВС СРСР 14 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

НЕТРЕБЕНКО Олександр Микитович, 1911 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Завгосп колгоспу. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1956 р.

НІКОЛЕНКО Андрій Петрович, 1899 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 р.

НІКОЛЕНКО Ілько Тихонович, 1894 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

НІКОЛАЄНКО Леонтій Пилипович, 1865 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 2 р. гласного надзору за місцем проживання. Реабілітований у 1989 р.

НІКОЛЕНКО Михайло Ксенофонтович, 1898 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1956 р.

НІКОЛАЙЧУК Адам Васильович, 1889 р.н., уродженець с. Погорільці, Польща, українець, б/п. Проживав у с. Гарбузин Корсунь-Шевченківського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

НІКОЛЕНКО Корній Тихонович, 1887 р.н., уродженець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р.

засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 р.

НІКОЛЕНКО Мефодій Петрович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Комарівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Бухгалтер колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

НОВИЦЬКИЙ Михайло Антонович, 1864 р.н., уродженець і мешканець с. Нетеребка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ОБЕРТИНСЬКИЙ Михайло Денисович, 1896 р.н., уродженець с. Деренківець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Старосілля Корсунь-Шевченківського р-ну. Рахівник колгоспу. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1966 р.

ОНІЩЕНКО Йосип Данилович, 1920 р.н., уродженець і мешканець с. Дацьки. Колгоспник, українець, б/п. ВТ кавалер. Донського казачого корп.24 квітня 1944 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 р.

ОНІЩЕНКО Петро Савович, 1906 р.н., уродженець і мешканець с.Склименці Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ОНІЩЕНКО Тетяна Овксентіївна, 1916 р.н., уродженка і мешканка с.Дацьки Корсунь-Шевченківського р-ну. Українка, б/п. Колгоспниця. ОН НКВС СРСР 24 вересня 1945 р. засуджена до 5 р. ВТТ. Реабілітована у 1965 р.

ОРЖЕПОВСЬКИЙ Борис Іванович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Сухини Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Вчитель школи. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ОСАДЧИЙ Зіновій Прокопович, 1909 р.н., уродженець і мешканець с.Петрики Городищенського р-ну Черкаської обл, українець, б/п. Селянин. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1965 р.

ОСАУЛЕНКО Федір Данилович, 1887 р.н., уродженець і мешканець с. Завадівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Безробітний. ОН ДПУ УРСР 19 березня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ПАВЛЕНКО Дем'ян Минович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Сухини Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ПАВЛЕНКО Дмитро Мойсейович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Деренковець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Швець артілі "Прогрес". Постановою НКВС і прокурора СРСР 26 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 р.

ПАВЛЕНКО Тимофій Лукович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Сухини Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Тесля. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1975 р.

ПАВЛИНСЬКИЙ Павло Кузьмович, 1897 р.н., уродженець с. Острог Волинської губернії, Польща, українець, б/п. Проживав у с. Шендерівка Корсунь-Шевченківського р-ну. Машиніст цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 30 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ПАВЛИЧЕНКО Василь Павлович, 1881 р.н., уродженець Богуславськоно р-ну Київської обл, українець, б/п. Проживав у с. Шендерівка Корсунь-Шевченківського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1958 р.

ПАЙ Тишан, 1897 р.н., уродженець м.Шандунь, Китай, китаєць, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Черкаської обл. Кустар. ОН НКВС СРСР 22 вересня 1937 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1961 р.

ПАЛИВОДА Василь Якович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Квітки Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Без визначеного виду діяльності. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ПАЛИЙ Степан Харитонович, 1883 р.н., уродженець м. Здолбунів Волинської обл., Українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Рахівник артілі каменярів. Комісією НКВС і Прокурором СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ПАНЧУХА Михайло Григорович, 1877 р.н., уродженець с. Смотринець Грубинівського р-ну. Польща, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Священник. КОУ НКВС СРСР 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ПАРУСЕНКО Броніслава Целістинівна, 1900 р.н., уродженка с. Козятин Вінницької обл., полька, б/п. Проживала у м. Корсунь-Шевченківський. Секретар-друкарка на ГЕС. ОН НКВС

СРСР 14 листопада 1937 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована у 1989 р.

ПАРУСЕНКО Павло Антонович, 1892 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Робітник по найму. НКВС СРСР 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ПАХАРЕНКО Терентій Якович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Квітки Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Без визначеного виду діяльності. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ПЕДЧЕНКО Петро Іванович, 1894 р.н., уродженець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Проживав у с. Сухини Корсунь-Шевченківського р-ну. Бухгалтер МТС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1989 р.

ПЕРЕДЕРІЙ Оникій Єфремович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с. Яблунівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. ОН при колегії ДПУ УРСР 28 листопада 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований у 1989 р.

ПЕРЕТЯТЬКО Сидір Маркович, 1884 р.н., уродженець с. Хирівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну. Бухгалтер МТС. НКВС і Прокурором СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 р.

ПЕРЕХРЕСТ Дмитро Федорович, 1887 р.н., уродженець і мешканець с. Бровахи Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 р.

ПЕТРОВ Іван Федорович, 1882 р.н., уродженець м. Київ, українець, виключений з лав ВКП(б). Проживав у м.Корсунь-Шевченківський. Слюсар машзаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1958 р.

ПІСКУН Петро Євдокимович, 1909 р.н., уродженець і мешканець с. Вербівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Без визначеного виду діяльності. Трійкою колегії ДПУ УРСР 27 листопада 1937 р. засуджений до 3 р. умовно. Реабілітований у 1989 р.

ПЛАХА Кіндрат Минович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Сухини Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ПОБОЧЕНКО Агафон Трохимович, 1887 р. уродженець с. Яблунівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Корсунське лісництво. Трійкою УНКВС по Київській обл. 18 серпня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1966 р.

ПОПИК Семен Михайлович, 1885 р.н., уродженець Люблінської губернії, Польща, українець, б/п. Проживав у с. Гарбузин Корсунь-Шевченківського р-ну. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 22 вересня 1937 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ПОПОЛОВ Іван Єфремович, 1900 р. уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ПОРТЯНКО Йосип Герасимович, 1887 р. уродженець і мешканець с. Селище Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Рахівник школи. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ПОЧАТЕНКО Мойсей Ананійович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Квітки Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Тесля колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ПРИВОЛОДСЬКИЙ Григорій Юхимович, 1886 р.н., уродженець с. Тараща Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну. Електромонтер суконної фабрики. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ПРИХОДЬКО Василь Іванович, 1874 р.н., уродженець с. Заріччя Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Каменяр. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 травня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ПРУТАС Михайло Петрович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с. Нетеребка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ПРУТАС Терентій Михайлович, 1906 р.н., уродженець і мешканець с. Нетеребка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1966 р.

ПУСТОВОЙТ Григорій Гаврилович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Нетеребка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Рахівник буряковирощувального товариства. Трійкою

при колегії ДПУ УРСР 4 грудня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ПУХЛІЙ Мефодій Павлович, 1886 р.н., уродженець с. Лебедин Шполянського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Експедитор цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ПШОНО Микита Хомович, 1882 р.н., уродженець с. Кірове Корсунь-Шевченківського р-ну. Кравець. НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

П'ЯТАК Василь Павлович, 1886 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Робітник суконної фабрики. Трійкою УНКВС по Київській обл. 19 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

РАДЧЕНКО Никодим Пантелеймонович, 1887 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1972 р.

РАДЧЕНКО Олександр Андрійович, 1887 р.н., уродженець і мешканець с. Корнилівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

РАДЧЕНКО Юхим Адамович, 1904 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Водій МТС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

РЕВНЮК Семен Дем'янович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с. Буда Бровахівська Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 р.

РЕЗНІЧЕНКО Лука Федотович, 1913 р.н., уродженець с. Скрипченці Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець. ВТ Саратовського гарнізону 5 березня 1943 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1974 р.

РОЗНОВСЬКИЙ Тимофій Матвійович, 1894 р.н., уродженець с. Дубровиця Тарнобіржського повіту, Польща, поляк, б/п. Проживав у смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну. Бригадир колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

РЯДЧЕНКО Всеволод Пантелеймонович, 1895 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Бригадир рослинницької бригади. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1961 р.

САВИЦЬКИЙ Павло Калєникович, 1887 р.н., уродженець і мешканець с. Квітки Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 22 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

САВЧЕНКО Гаврило Іванович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Черепин Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

САЄНКО Семен Микитович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с. Буда Бровахівська Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 р.

САЄНКО Фотій Романович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Черепин Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Робітник залізниці. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

САЙЧУК Броніслава Володимирівна, 1903 р.н., уродженка м.Київ, українка, б/п. Проживала у с. Селище Корсунь-Шевченківського р-ну. Вихователька дитячих ясел цукрового заводу. ОН НКВС СРСР 21 червня 1938 р. засуджена до 5 р. ВТТ. Реабілітована у 1959 р.

САЙЧУК Михайло Павлович, 1901 р.н., уродженець с. Туронін, Польща, українець. Проживав у с. Селище Корсунь-Шевченківського р-ну. Комірник цукрового заводу. НКВС СРСР 4 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

САМОЙЛЕНКО Хома Данилович, 1904 р.н., уродженець і мешканець с. Бровахи Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Без визначеного виду діяльності. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1959 р.

САХНО Кіндрат Степанович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Квітки Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Робітник лісництва. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1962 р.

САХНО Харитон Мамонтович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Квітки Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

СВЯТЕНКО Тимофій Петрович, 1905 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Токар машзаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 р.

СЕМИВОЛОС Григорій Якович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с. Селище Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. ОН при колегії ДПУ УРСР 18 січня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

СЕМИВОЛОС Григорій Якович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с. Селище Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Паровичник Майданівського цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 р.

СЕМЕНОВ Іван Іванович, 1883 р.н., уродженець с. Мацковка Лубенського р-ну Полтавської обл, росіянин, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Без визначеного виду діяльності. Постановою НКВС СРСР 3 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

СЕМЕНЮК Левко Іванович, 1897 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Токар чавунно-ливарного заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 р.

СЕРБІН Василь Андрійович, 1883 р.н., уродженець і мешканець с. Селище Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. ОН при колегії ДПУ УРСР 18 січня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

СЕРБІН Василь Андрійович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с. Селище Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1965 р.

СЕРГІЄНКО Олександр Степанович, 1897 р.н., уродженець с. Пішки Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Селище Корсунь-Шевченківського р-ну. Тесля. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

СЕРГІЄНКО Яків Михайлович, 1893 р.н., уродженець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Бухгалтер машинобудівного заводу. Постановою НКВС і прокурора СРСР 19 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 р.

СЕРЕДЕНКО Микола Трохимович, 1908 р.н., уродженець с. Скрипченці Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. До призову у ЧА прож. у м. Донецьк. Військовослужбовець. ВТ ВПС Червономорського флоту 28 березня 1943 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований.

СИДОРЕНКО Вікентій Степанович, 1883 р.н., уродженець і мешканець с. Сидорівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

СИДОРЕНКО Карп Миколайович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Сидорівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

СИДОРОВИЧ Степанида Владиславівна, 1900 р.н., уродженка с. Лука Корсунь-Шевченківського р-ну. Полька, б/п. Проживала у смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну. Заступник бухгалтера Стеблівської суконної фабрики. НКВС СРСР 14 листопада 1937 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована у 1989 р.

СИНЬООКИЙ Петро Васильович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Литвинець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 р.

СІМШАГ Петро Тарасович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с.Шендерівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 р.

СІРЕНКО Віктор Михайлович, 1926 р.н, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Військовослужбовець, старшина. ВТ в/ч 92401 14 вересня 1950 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1958 р.

СІРЕНКО Микола Степанович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Нетеребка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Працював у своєму господарстві. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 4 грудня 1930 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

СІРЕНКО Микола Стефанович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Нетеребка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Працював у колгоспі на різних роботах. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

СКОБЛЕНКО Іван Омелянович, 1915 р.н., уродженець с. Сидорівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Романівка Котовського р-ну Приморського краю. Військо-

вослужбовець. ВТ ВПС Тихокеанського Флоту 2 грудня 1948 р. засуджений до 10 р.ВТТ з обмеженням в правх на 5 р. Реабілітований у 1960 р.

СКОРИНА Макар Петрович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Литвинець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 р.

СЛІПЧЕНКО Ганна Дем'янівна, 1927 р.н., уродженка і мешканка смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українка, б/п. Колгоспниця. ВТ військ НКВС Українського округу 3 березня 1946 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована у 1957 р.

СЛІПЧЕНКО-ПЕРЕТЯТЬКО Антоніна Романівна, 1904 р.н., уродженка і мешканка смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українка, б/п. Вчителька. ОН НКВС СРСР 21 червня 1938 р. засуджена до 5 р. заслання. Реабілітована у 1961 р.

СЛУПСЬКИЙ Архип Іванович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с. Гарбузин Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1972 р.

СЛУЧАК Іван Іванович, 1902 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Хлібороб. ОН при колегії ДПУ УРСР 7 квітня 1930 р. засуджений до 3-р. заслання. Реабілітований у 1989 р.

СЛУЧАК Іван Іванович, 1902 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Токар машбуду. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

СОБОЛЬ Данило Савович, 1875 р.н., уродженець і мешканець с. Сухини Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

СОБОЛЬ Микола Маркович, 1970 р.н., уродженець і мешканець с. Туркенці Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Священнослужитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

СОКОЛЬСЬКИЙ Іван Петрович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Деренковець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Конюх. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

СОКОЛЬСЬКИЙ Максим Петрович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Деренковець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

СОЛОБАЙ Андрій Миколайович, 1891 р.н., уродженець с. Кропивна Золоченського повіту, українець, б/п. Проживав у с. Киченці Корсунь-Шевченківського р-ну. Скотар. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

СЕМЕНЕНКО Митрофан Савович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Шендерівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

СТЕБНОВСЬКА Ольга Костянтинівна, 1889 р.н., уродженка м. Городець, Польща, росіянка, б/п. Проживала у м. Корсунь-Шевченківський. Домогосподарка. ОН НКВС СРСР 21 червня 1938 р. засуджена до 5 р. заслання. Реабілітована у 1958 р.

СТЕБНОВСЬКИЙ Семен Аркадійович, 1881 р.н., уродженець с. Повитє Ковельського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Корсунь-Шевченківський. Вчитель математики. Комісією УНКВС і Прокуратури УРСР 4 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

СТЕПАНЕНКО Степан Терентійович, 1915 р.н., уродженець с. Ситники Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець. ВТ 2 кавалерійського корпусу КВО 15 грудня 1937 р. засуджений до 6 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

СТОГНІЙ Євдоким Гнатович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Шендерівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

СТРОЧИНСЬКИЙ Лука Платонович, 1887 р.н., уродженець і мешканець с. Деренковець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Тесля.Засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

СУДОМ Василь Несторович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Литвинець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 квітня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 р.

СУК Костянтин Карпович, 1890 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Тесля м. Біла Церква. Постановою НКВС і Прокурора СРСР 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

СУК Самуїл Кузьмович, 1898 р. уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, украї-

нець, б/п. Бухгалтер райкомунгоспу. НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

СУХОДОЛЬСЬКИЙ Венедикт Сидорович, 1885 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Садівник-городник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 23 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

СУХОПАРА Микола Андрійович, 1919 р.н., уродженець і мешканець с. Завадівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Помічник вагаря на заводі ім. Петровського. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ТАРАН Степан Андрійович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Сахнівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ТАРАНЕНКО Михайло Дементійович, 1878 р.н., уродженець і мешканець с. Селище Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. ОН колегії ДПУ УРСР 28 листопада 1930 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ТАРАНЕНКО Ольга Антонівна, 1912 р.н., уродженка м. Одеса. українка, б/п. Проживала у м. Корсунь-Шевченківський. Робітниця пед. технікуму. НКВС СРСР 12 січня 1946 р. засуджена до 5 р. заслання. Реабілітована у 1989 р.

ТАТЬЯНКО (Татьяненко) Микола Андрійович, 1895 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Вагранщик верстатобудівного заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ТЕПЛЕНКО Яків Євдокимович, 1883 р.н., уродженець і мешканець с.Черепин Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. ОН колегії ДПУ УРСР 16 березня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований у 1989 р.

ТЕРЛИЖЕНКО Микита Кіндратович, 1893 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Слюсар чавунно-ливарного заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 р.

ТИЩЕНКО Афанасій Сафронович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Ольшана Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 15 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ТИЩЕНКО Семен Іванович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Сухини Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1975 р.

ТКАЛИЧ Анрій Іванович. 1886 р. уродженець і мешканець м.Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Бухгалтер мехзаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1959 р.

ТКАЛИЧ Василь Іванович, 1889 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Рахівник комітету заготовок. Трійкою УНКВС по Київській обл. 31 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 р.

ТКАЧЕНКО Михайло Макарович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Валява Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Тесля у колгоспі. КОУ НКВС УРСР 5 жовтня 1936 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ТКАЧЕНКО Федір Савович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с.Черепин Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ТОВСТИК Володимир Оникійович, 1879 р.н., уродженець і мешканець с. Гута-Селищанська Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ТОВСТОНОС Федір Іванович. 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Сегединці Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 11 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 р.

ТОМІЛЕНКО Гордій Павлович, 1901 р.н., уродженець с. Сухини Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Заріччя Корсунь-Шевченківського р-ну. Вчитель. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

ТОМІЛЕНКО Самуїл Михайлович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Сухини Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ТОПЧІЙ Петро Микитович, 1893 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Машиніст. Трійкою УНКВС по Київській обл. 21 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ТОПЧІЙ Терентій Атремович, 1896 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківсь-

кий, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 28 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ТЕРТИЧНИЙ Іван Якович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Завадівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 29 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ТХОРЖЕВСЬКИЙ Леонід Захарович, 1896 р.н., уродженець с. Фастівці Фастівського р-ну Київської обл., поляк, б/п. Бухгалтер буфету ст. Корсунь. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 р.

УЛАНОВСЬКИЙ Яків Йосипович, 1921 р.н., уродженець с. Шендерівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Ярославське технічне училище, учень, молодщий сержант. ВТ Ярославського гарнізону 30 серпня 1944 р. засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований у 1970 р.

УМАНЕЦЬ Іван Іванович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Зелена Діброва Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Тесля колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

УСАЧЕНКО Павло Якимович, 1918 р.н., уродженець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Проживав у м. Київ. Студент держуніверситету. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1967 р.

УСТЕНКО Костянтин Юхимович, 1913 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Нормувальник чавуно-ливарного заводу. ВТ військ НКВС Київської обл. 30 липня 1941 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

УСТЕНКО Терентій Юхимович, 1898 р.н., уродженець с. Виграїв Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Лікар-хірург поліклініки. ОН НКВС СРСР 11 квітня 1944 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

УСТЕНКО Федір Гур'янович, 1885 р.н., уродженець с. Синиці Київської обл, українець, б/п. Проживав у с. Сидорівка Корсунь-Шевченківського р-ну. Вчитель школи. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

УСТЕНКО Юхим Назарович. 1876 р.н., уродженець і мешканець с. Виграїв Корсунь-Шевченківського р-ну. Продавець магазину. Трійкою УНКВС по Київській обл. 31 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 р.

ФАРИСЕЙ Іван Никифорович, 1872 р.н., уродженець і мешканець с. Сухини Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 р.

ФЕДОТЕНКО Федот Опикійович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Деренківець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Грабар цукрового заводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ФЕЛЬДМАН-КАСТРО Роза Ізраїлівна, 1904 р.н.,уродженка с. Велки Коростенського р-ну Житомирської обл, єврейка, б/п. Проживала у м. Корсунь-Шевченківський. Домогосподарка. ОН НКВС СРСР 21 червня 1938 р. засуджена до 5 р. ВТТ. Реабілітована у 1989 р.

ФІЯЛКОВСЬКИЙ Корній Артемович, 1896 р.н.,уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 р.

ФРУНЗЕ Роман Антонович, 1884 р.н., м. Київ, українець, б/п. уродженець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ФЮК Алоїз Володимирович, 1904 р.н., уродженець ст. Баглай м. Кам'янське Дніпропетровської обл., поляк, б/п. Проживав у с. Буда-Бровахівська Корсунь-Шевченківського р-ну. Без визначеного виду діяльності. Постановою НКВС і прокурора СРСР 27 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ХАРЧЕНКО Овсій Іванович, 1896 р. уродженець і мешканець с. Деренковець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ХОЛОДНЯК Прокіп Мокійович (Максимович), 1896 р.н., уродженець і мешканець с.Черепин Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Бухгалтер колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ХОМЕНКО Володимир Олександрович, 1888 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ХОМЕНКО Дмитро Микитович, 1894 р.н., уродженець і мешканець смт.Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 15 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ХОМЕНКО Іван Максимович, 1892 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Тесля сільСТ. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 р.

ХОМЕНКО Михайло Андрійович, 1899 р.н., уродженець м. Білгород, українець, б/п. Проживав у смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований у 1956 р.

ЦАРЕНКО Федір Прокопович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Завадівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ЦИПРИК Едуард Войцехович, 1904 р.н., уродженець м. Біла Церква Київської обл, українець, б/п..Проживав на ст. Корсунь Корсунь-Шевченківського р-ну. Помічник начальника ст. Корсунь.14 вересня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання у Північний край. Реабілітований у 1989 р.

ЦЮКОЛО Григорій Петрович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Литвинець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 р.

ЧАПЛИЦЬКИЙ Георгій Михайлович, 1899 р.н., уродженець м. Київ, українець, б/п. Проживав у м.Корсунь-Шевченківський. Зав. радіовузлом. НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ЧЕЧЕЛЬ Єфрем Дементійович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Сидорівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1989 р.

ЧЕЧЕЛЬ Павло Дементійович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с. Сидорівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. ОН колегії ДПУ УРСР 28 грудня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований у 1989 р.

ЧЕЧЕЛЬ Павло Дементійович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с. Сидорівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ЧОРНОУС Кирило Іванович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Сухини Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Без визначеного виду діяльності. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ЧОРНОУС Микита Титович, 1878 р.н., уродженець і мешканець с. Сухини Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 р.

ЧОРНОУС Сергій Мойсейович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с. Сухини Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1975 р.

ЧУМАК Іван Іванович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с.Деренківець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Священник. ОН НКВС СРСР 7 травня 1930 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ШАКАЛОВ Іван Максимович, 1902 р.н., уродженець Богуславського р-ну. Київської обл, українець, б/п. Проживав у с. Сидорівка Корсунь-Шевченківського р-ну. Одноосібник. ОН колегії ДПУ УРСР 28 листопада 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований у 1989 р.

ШАРПИЛО Пилип Семенович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Деренковець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. КолгоНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Євдоким Феодосійович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с. Квітки Корсунь-Шевченківського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Йосип Симонович (Семенович), 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Деренковець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 4 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1962 р.

ШЕВЧЕНКО Микола Федорович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Гарбузин Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Без визначеного виду діяльності. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ШЕЛЕСТ Іван Костянтинович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Деренковець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ШКРЕБТІЄНКО Пантелеймон Власович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с. Петрушки Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 31 березня 1930 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ШТЕФАН Архип Максимович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Черепин Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспний бригадир. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ШТЕФАН Іван Купріянович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Деренковець Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Без визначеного виду діяльності. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ШТЕФАН Сергій Максимович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Черепин Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ЩЕРБАКОВ Захар Кіндратович, 1898 р.н., уродженець і мешканець смт. Стеблів Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п.Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

ЩЕРБИНА Дмитро Олександрович, 1878 р.н., уродженець с. Зелена Діброва Городищенського р-ну, Українець, б/п. Проживав у с. Набоково Корсунь-Шевченківського р-ну. Робітник . ОН НКВС СРСР 5 жовтня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

ЩИГОЛЬСЬКИЙ Опанас Явтухович, 1890 р.н., уродженець с. Кулинівка Кам'янського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Завадівка Корсунь-Шевченківського р-ну. Колгоспний коваль. Трійкою УНКВС по Київській обл. 10 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ЯКОВИМ Олександр Олексійович, 1878 р.н., уродженець і мешканець с. Буда-Бровахівська Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Без визначеного виду діяльності. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ЯНИЦЄВСЬКИЙ Антон Іванович, 1892 р.н., уродженець і мешканець м. Корсунь-Шевченківський, українець, б/п. Працював у магазині книготоргівлі. Комісією УНКВС і Прокурором СРСР 4 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ЯРОСЛАВСЬКИЙ Олександр Андрійович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с. Шендерівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Зав. рибгосподарством колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

ЯТИЩУК Андрій Федотович, 1892 р.н., уродженець Польщі, українець, б/п. Проживав у м.Корсунь-Шевченківський. Колгоспний бригадир. Трійкою УНКВС і Прокурором СРСР 16 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р.

ЯЩЕНКО Антон Тихонович, 1873 р.н., уродженець і мешканець с. Сахнівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. ОН при колегії ДПУ УРСР 21 березня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований у 1989 р.

ЛИСЯНСЬКИЙ РАЙОН

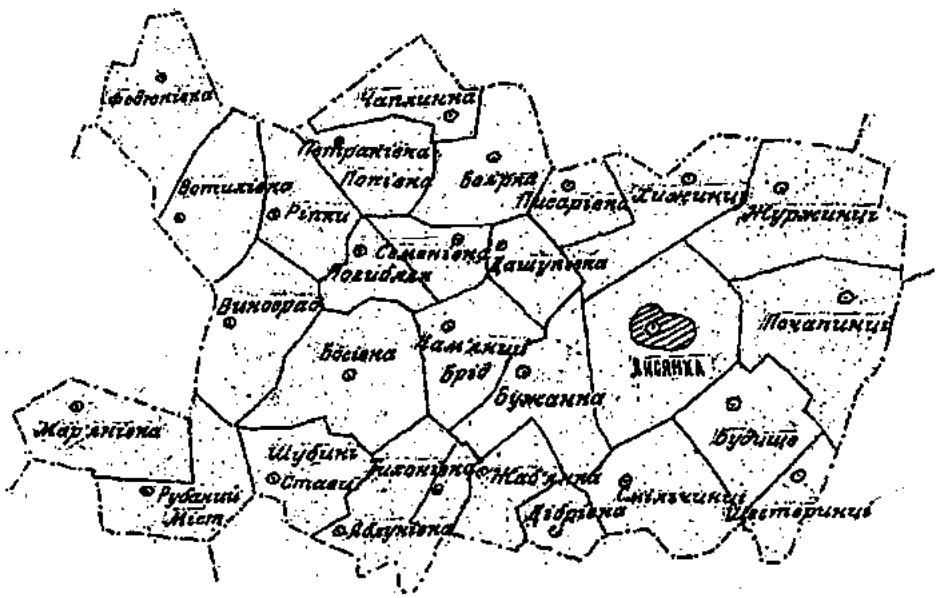

Районний центр	— смт. Лисянка
Кількість населення	— 28 762
Територія	— 0,7 тис. кв. км.
Селищ міського типу	— 1
Сільських поселень	— 38

АДАМЕЦЬ Микита Васильович, 1904 р.н., уродженець с. Босівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Босівка. Трійкою УНКВС 1 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

АДАМОВИЧ Григорій Платонович, 1891 р.н., уродженець с. Писарівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Писарівка. Різнороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 3 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

АНДРІЄВСЬКИЙ Софрон Васильович, 1884 р.н., уродженець с. Скоромошни Калішевського р-ну Київської обл., українець, б/п. Проживав у с. Почапинці Лисянського р-ну. Механік цукрового заводу. 26 листопада 1937 р. згідно з постановою НКВС і прокурора СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 листопада 1957 р. Черкаським облсудом.

АНДРУЩЕНКО Микола Йосипович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Федюківка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 лютого 1960 р. Черкаським облсудом.

АРТЕМЕНКО Павло Максимович, 1877 р.н. Проживав у смт. Лисянка, українець, б/п. Учитель. 28 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 лютого 1960 р. Черкаським облсудом.

АТАМАНСЬКИЙ Василь Микитович, 1895 р.н., с. Животівка Київської обл. Оратовського р-ну, б/п. Проживав у с. Почапинці Лисянського р-ну, українець. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 січня 1957 р., ВТ КВО.

БАКАЛ Михайло Захарович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Босівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 17 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

БАЛАС Максим Олексійович, 1873 р.н., уродженець і мешканець с. Боярка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу . Реабілітований 25 червня 1964 р. Черкаським облсудом.

БАШТОВИЙ Овксентій Феофомович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с. Вотилівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 1 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БЕЗУГЛИЙ Кіндрат Григорович, 1886 р.н., уродженець с. Яблунівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Тихонівка Лисянського р-ну. Колгоспник. 16 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БЕРЕГОВИЙ Денис Корнійович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Семенівка Лисянського району, українець, б/п. Колгоспник. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

БИКУЛЕЦЬ Никодим Іванович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО.

БІДНЮК Микола Іванович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Товсті Роги Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Президією Черкаського облсуду.

БІЛОУС Дмитро Семенович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с.Франківка Лисянського р-ну, українець, б/п. 20 листопада 1937 р. КОУ НКВС УРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітова-

ний 13 червня 1980 р. Прокурором і УКДБ Черкаської обл.

БІЛОУС Лотвин Іванович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Ріпки Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 1 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 3 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

БІЛЯНОВСЬКИЙ Василь Федосійович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Почапинці Лисянського р-ну, українець. б/п. Механік. 26 листопада 1937 р. згідно з Постановою УНКВС і Прокурора СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 листопада 1957 р. ВТ Білоруською ВО.

БЛАЗИК Антін Севастянович, 1887 р.н., уродженець смт. Ставище Київської обл., українець, б/п. Проживав у смт. Лисянка. Колгоспник. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 березня 1960 р. ВТ КВО.

БЛАЗИК Бронеслав Антонович, 1910 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Працював зав. відділом союздруку. 21 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 лютого 1960 р. Черкаським облсудом.

БОГІНСЬКИЙ Павло Трифонович, 1901 р.н., уродженець с. Павлівка Жашківського р-ну Черкаської обл., українець, б/п. Одноосібник. Проживав у с. Бужанка Лисянського р-ну. 10 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

БОЙКО Кузьма Овсійович, 1906 р.н., уродженець с. Капітанівка Катеринопільського р-ну, б/п. Проживав у с. Верещаки Лисянського р-ну. Робітник. 17 листопада 1937 р. згідно з Постановою УНКВС і прокурора СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1959 р. ВС УРСР.

БОЙКО Назар Іванович, 1900 р.н, с.Яблунівка Лисянського р-ну, українець. Проживав у с.Яблунівка. Працював у колгоспі на різних роботах. Постановою трійки при Київському обл. управлінні НКВД УРСР від 26 квітня 1938 р. до розстрілу. Вирок виконаний 19 травня 1938 р. Реабілітований Постановою президії Черкаського облсуду 3 вересня 1958 р.

БОЙКО Сергій Олексійович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Федюківка Лисянського р-ну, українець. Колгоспник. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 грудня 1962 р. Черкаським облсудом.

БОЙКО Яків Овсійович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Федюківка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 листопада 1962 р. Черкаським облсудом.

БОМАС Франц Михайлович, 1886 р.н., уродженець с. Лошни, Галичина, українець, б/п. Проживав у с. Виноград Лисянського р-ну. Одноосібник. 16 листопада 1937 р. Постановою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 березня 1989 р. Прокурором Черкаського обл. суду.

БОНДАРЕНКО Андрій Володимирович, 1906 р.н., уродженець і мешканець с. Дібрівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Робітник. 3 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 травня 1960 р. Черкаським облсудом.

БОНДАРЕНКО Григорій Іванович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 1 березня 1931 р. ОН Колегії ДПУ УРСР засуджений до 3-х р. умовно та 26 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 листопада 1989 р. та 21 травня 1968 р. Черкаським облсудом.

БОНДАРЕНКО Пилип Іванович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Шубині Стави Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 5 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

БОРИСЕНКО Семен Петрович, 1903 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Священик. 1 грудня 1931 р. ОН Колегії ДПУ засуджений до 3 р. Реабілітований 17 серпня 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

БОРОВИЙ Мойсей Максимович, 1876 р.н., уродженець с. Яблунівка, Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Лисянка, сторож. 7 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

БОРОВИЙ Петро Мойсійович, 1907 р.н., уродженець і мешканець с. Яблунівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським судом.

БОРОДАТИЙ Микола Харитонович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Рубаний Міст Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 4 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 27 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

БРАСЛАВЕЦЬ Амросій Федосійович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Будище Лисянського р-ну. 3 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітова-

ний згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БУБЛЕЙКО Іван Іванович, 1873 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. 25 серпня 1930 р. трійкою при колегії ДПУ УРСР засуджений до 5 р. заслання. Реабілітований 18 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БУБЛЕЙКО Лука Михайлович, 1908 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Колгоспник. 28 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

БУБЛЕЙКО Платон Іванович, 1895 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Колгоспник. 4 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. до 10 р. ВТТ. Реабілітований 17 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БУГАЙ Семен Васильович, 1876 р.н., уродженець і мешканець с. Ріпки Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

БУЛЬБА Катерина Луківна, 1926 р.н., уродженка с. Ганжалівка. Проживала в с. Ганжалівка Лисянського р-ну, сім'я її батька Бульби Луки Михайловича в 1930 р. була розкуркулена, дочка Катерина виховувалась в Успенському дитячому будинку. Реабілітована 9 листопада 1994 р. згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради. Мешканка м. Москви.

БУРКАТ Андрій Йосипович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Кам'яний Брід, українець, б/п. Колгоспник. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 17 серпня 1956 р. Черкаським облсудом.

БУРОВ Аркадій Васильович, 1914 р.н., м. Волгоград, українець, б/п. Проживав у с. Почапинці Лисянського р-ну. Працював начальником електроцеху. 7 квітня 1952 р. засуджений до заслання в Красноярський край. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БУТЕНКО Овксентій Артемович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Почапинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 10 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

БУТЕНКО Порфирій Артемович, 1897 р.н., Проживав у с. Почапинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 червня 1958 р. Черкаським облсудом.

БУТЕНКО Степан Іванович, 1887 р.н., уродженець с. Молдавське Турганського повіту (Галичина), українець, б/п. Працював жорником цукрового заводу. 19 січня 1938 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БУЦ Микита Данилович, 1900 р.н., с. Порадівка Лисянського р-ну, українець, б/п. 4 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВАЛИЦЬКИЙ Микита Степанович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Шубині Стави, українець, б/п. Хлібороб. 25 травня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 Прокурором Черкаської обл.

ВДОВИЧЕНКО Захар Овксентійович, 1898 р .н., народився у с. Бужанка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 квітня 38. р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958. р. Черкаським облсудом.

ВЕНГЕР Федір Романович, 1896 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець б/п. Працював сторожем МТС. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ВЕРЕШЕНКО Василь Корнійович, 1906 р.н., народився і проживав в с. Шубині Стави, українець, б/п. Колгоспник. 9 жовтня 1957 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 жовтня 1957 р. Черкаським облсудом.

ВЕРЕЩАК Петро Гаврилович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Почапинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Працював помічником бухгалтера цукрозаводу. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 січня 1957 р. ВТ КВО.

ВЕСЕЛОВСЬКИЙ Віктор Антипович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Писарівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 липня 1989 р.

ВИСОТЕНКО Василь Прохорович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с.Боярка Лисянського р-ну, українець, б/п.. Колгоспник. 9 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засудже-

ний до 10 р. ВТТ. Реабілітований 27 липня 1964 р. Черкаським облсудом.

ВИШНЕВСЬКИЙ Лаврентій Гнатович, 1895 р.н., уродженець с. Дмитренки Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Порадівка Лисянського р-ну. Працював рахівником цукрозаводу. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 лютого 1969 р. ВТ КВО.

ВИШНЕВСЬКИЙ Макар Костьович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с. Федюківка Лисянського р-ну, українець б/п. Колгоспник. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС Київською обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 грудня 1962 р. Черкаським облсудом.

ВЛАСЕНКО Одарка Тимофіївна, 1888 р.н., народилася і проживала у селі Писарівка Лисянського р-ну, українка, б/п. Засуджена 5 жовтня 1938 р. до 5 р.ВТТ. Реабілітована згідно зУказом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВЛАСЕНКО Петро Дмитрович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Боярка Лисянського р-ну, українець, б/п, бригадир. 14 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 4 липня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВЛАСЮК Опанас Порфирович, 1903 р.н., Польща, українець, б/п. Проживав у с. Борисівка Лисянського р-ну. Колгоспник. 16 листопада 1937 р. згідно з постановою НКВС і прокурора СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований Колегією Верховного Суду УРСР.

ВОВКОВІНСЬКИЙ Нестор Григорович, 1800 р.н., уродженець і мешканець с. Вотилівка Лисянського р-ну, українець б/п. Колгоспник.-19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 58.р. Черкаським облсудом.

ВОВЧЕНКО Михайло Опанасович, 1890 р.н. Проживав у с. Шубині Стави Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 жовтня 1959 р.Черкаським облсудом.

ВОЛОДЧЕНКО Степан Омелянович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Боярка Лисянського р-ну, українець, б/п, рахівник. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВОЛОДЧЕНКО Федот Демидович, 1900 р.н., народився і проживав у с. Боярка Лисянського р-ну, українець, б/п, колгоспник. 14 листопада 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 27 липня 1964 р. Черкаським облсудом.

ГАВРИЛЮК Юрій Максимович, 1881 р.н., уродженець і мешканець с. Вотилівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

ГАЙДУК Іван Тимофійович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Будище Лисянського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець. 9 жовтня 1941 р. ВТ 34 кав.дивізії засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 лютого 1990 р. ВТ КВО.

ГАЛАТ Яків Васильович, 1893 р.н., уродженець с. Лебедин Шполянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Почапинці Лисянського р-ну. Механік цукрозаводу. 26 листопада 1952 р. згідно з постановою НКВС і Прокурора СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 14 листопада 1952 р. ВТ Біл. ВО.

ГАНЖА Андрій Антонович, 1897 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка Черкаської обл., українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р.Черкаським облсудом.

ГАНЖА Василь Іванович, 1894 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

ГАНЖА Іван Іванович, 1883 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець б/п. 25 серпня 1930 р. трійкою при Колегії ДПУ УРСР. Реабілітований 18 вересня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР 16 січня 1989 р.

ГАНЖА Порфирій Трохимович, 1868 р.н., уродженець і мешканець с. Дібрівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Залізничник. 4 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу, реабілітований 26 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГАНЖА Федір Трохимович, 1908 р.н., уродженець і мешканець с. Дібрівка Лисянського р-ну, українець, б/п. 4 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 27 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГАНТУХ Пилип Олексійович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Вотилівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 25 грудня 1930 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ГАРБУЗ Степан Тихопович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с. Порадівка Лисянського р-ну,

українець, б/п. Колгоспник. 4 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 31 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР 16 січня 1989 р.

ГЕРМАН Платон Юхимович, 1894 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР 16 січня 1989 р.

ГЕРМАН Тимофій Петрович, 1897 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Колгоспник. 1 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1988 р. Черкаським облсудом.

ГЛАДКИЙ Панас Федорович, 1892 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Одноосібник. 28 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

ГЛУЩЕНКО Андрій Наумович, 1886 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Одноосібник. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГЛУЩЕНКО Андрій Терентійович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с.Босівка Лисянського р-ну, Черкаської обл., українець, б/п. Різноробочий. 20 листопада 37. р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГЛУЩЕНКО Григорій Опанасович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Дібрівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Нарядник МТС. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ГЛУЩЕНКО Григорій Терентійович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с. Босівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 4 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 16 серпня 1989 р. Прокурором УКДБ обл.

ГЛУЩЕНКО Іван Карпович, 1905 р.н., народився у с. Капітанівка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Будище Лисянського р-ну. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

ГЛУЩЕНКО Лука Хомович, 1890 р.н., народився у с. Шубині Стави Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Лисянка. Директор Лисянської СШ № 1. 24 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу . Реабілітований 21 грудня 1960 р. Черкаським облсудом .

ГЛУЩЕНКО Лукерія Феофанівна, 1892 р.н., народилася і проживала у с. Камяний Брід, українка, б/п. Одноосібниця. 14 серпня 1937 р. трійкою УНКВС засуджена до розстрілу. Реабілітована 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОВ'ЯЗОВСЬКИЙ Валентин Опанасович, 1889 р.н., народився у с.Чорноводи Ладиженського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Боярка Лисянського р-ну, учитель СШ. 1 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом.

ГОЛУБЧЕНКО Олександр Прокопович, 1887 р.н., народився у с. Верещаки Лисянського р-ну, б/п, українець. Проживав у с. Почапинці Лисянського р-ну. 14 серпня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 листопада 1964 р. Черкаським облсудом.

ГОНЗІР Кирило Трифонович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с. Яблунівка Лисянського р-ну, українець, б/п, священик. 31 квітня 1930 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 21 липня 1989 р. згідно з Указом від 16 січня 1989 р.

ГОРДІЄНКО Іван Григорович, 1876 р.н., народився у с.Дібрівка Лисянського р-ну, українець. Проживав у смт.Лисянка. 28 грудня 1989 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 травня 1988 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОРДІЄНКО Йосип Свиридович, 1904 р.н., уродженець і мешканець смт.Лисянка, українець, б/п. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським обл. судом.

ГОРДІЄНКО Михайло Васильович, 1903 р.н., народився і проживав у смт. Лисянка, українець, б/п. Рибалка. 22 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОРДІЄНКО Михайло Федорович, 1930 р.н., уродженець с. Шубині Стави, українець, б/п. Проживав у с. Шубині Стави Лисянського р-ну. Працював у заготконторі теслею. Черкаським облсудом 19 листопада 1957 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 березня 1992 р. на основі ст. 1 Закону України "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні" від 17 квітня 1991 р. Мешканець м. Звенигородка.

ГРІНЧЕНКО Василь Демидович, 1908 р.н., уродженець і мешканець с. Хижинці Лисянського р-ну,українець, б/п. трійкою УНКВС засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 27 лютого 1989 р. Прокурором обл.

ГРІНЧЕНКО Володимир Демидович, 1919 р.н., с. Хижинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Хижинці Лисянського р-ну, в 1930 р. сім'я його батька Грінченка Демида Мироновича була розкуркулена, вислана в невідомому напрямку. Реабілітовний 25 листопада 1994 р. на основі ст. 3 Закону України "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні" від 17 квітня 1991 р., згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради. Мешканець Краснодарського краю.

ГРУШОВИЙ Данило Володимирович, 1894 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ГРУШОВИЙ Опанас Назарович, 1878 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець. Колгоспник. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГУДЗЬ Яків Євграфович, 1878 р.н., уродженець і мешканець с. Шубині Стави Лисянського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 9 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГУНАКО Мойсей Григорович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с. Бужанка Лисянського р-ну, українець, б/п, коваль колгоспу. 1 грудня 1937 р. ТрійкоюУНКВС засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГУТОВСЬКИЙ Пилип Григорович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Писарівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 1 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 24 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

ДАНЬКО Василь Васильович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Верещаки Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Засуджений 11 квітня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ДАНЬКО Опанас Васильович, 1907 р.н., уродженець і мешканець с. Верещаки Лисянського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець. 9 жовтня 1945 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 26 грудня 1957 р. Черкаським облсудом.

ДАЦЕНКО Дмитро Іванович, 1907 р.н., народився і проживав у с. Шубині Стави Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

ДАЦЕНКО Василь Гаврилович, 1888 р.н., народився у с. Писарівка Лисянського р-ну , українець, б/п. Проживав у с. Боярка Лисянського р-ну, учитель. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 27 грудня 1957 р. Черкаським облсудом.

ДАЦЕНКО Іван Трохимович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Писарівка Лисянського р-ну, українець, учитель. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 січня 1957 р. ВТ ПВО.

ДАЦЕНКО Митрофан Савович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Писарівка Лисянського р-ну, українець, б/п, учитель. 1 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 24 листопада 58. р. Черкаським облсудом.

ДЕМБІЦЬКИЙ Наум Іванович, 1883 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 1березня 1931 р. ОН при Колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання умовно. Реабілітований 15 листопада 1958 р. Прокурором обл.

ДЕМЕРЗА Макар Іванович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п, бригадир. 22 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 червня 1961 р. Черкаським облсудом.

ДЕМЕРЗА Петро Євдокимович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. трійкою УНКВС 2 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 січня 1957 р. ВТ КВО.

ДЕРГАНТ Модест Іванович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Порадівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 28 грудня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1964 р. Черкаським облсудом.

ДЕРЕВ'ЯНКО Федір Семенович, 1901 р.н., народився у с. Погибляк Лисянського р-ну, українець. Проживав у с. Семенівка Лисянського р-ну, учитель. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 8 квітня 1961 р. Черкаським облсудом.

ДЖУРА Леонтій Сергійович, 1918 р.н., народився у с. Петрівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Урюпінськ. Військовослужбовець. 10 грудня 1949 р. ОН МДБ СРСР засуджений до 20 р. ВТТ. Реабілітований 3 травня 1956 р. Центральною комісією по перегляду справ.

ДЗЕЦІНА Микита Кирилович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Федюківка Лисянського р-

ну, українець, б/п. Колгоспник. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 грудня 1962 р. Черкаським облсудом.

ДЗЕЦІНА Павло Васильович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Федюківка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 грудня 1962 р. Черкаським облсудом.

ДИВНИЧ Григорій Йосипович, 1906 р.н., уродженець і мешканець с. Порадівка Лисянського р-ну, українець, б/п. 4 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 26 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДІДИК Олександр Федорович, 1877 р.н., народився у с. Жаб'янка Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Криська Краснодарського краю. Працював кустарем. 26 листопада 1932 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором обл.

ДІХТЯРЕНКО Яків Петрович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Хижинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 31 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 березня 1961 р. Черкаським облсудом.

ДОБРИДЕНЬ Андрій Никифорович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Федюківка Лисянського р-ну, українець,б/п. Колгоспник. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 грудня 1962 р. Черкаським обл.судом.

ДОМАШЕНКО Іван Сафонович , 1900 р.н., уродженець і мешканець смт.Лисянка, українець, б/п. Трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 лютого 1958 р. Черкаським облсудом.

ДОМОТЕНКО Федосій Савович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Шушківка Лисянського р-ну, українець, б/п. Різноробочий. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДОРОШЕНКО Володимир Мойсейович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Смільчинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Робітник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

ДРАЧЕНКО Степан Арсентійович, 1875 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 квітня 1988 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДУБОВИЙ Мойсей Ананійович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Погибляк Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ДУБОВИЙ Федір Ананійович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с. Погибляк Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 13 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

ДУБЧЕНКО Прокіп Хомович, 1885 р.н., народився у с. Журжинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Почапинці Лисянського р-ну. Працював на цукрозаводі. 19 вересня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДУДАР Микола Андрійович, 1898 р.н., народився у с. Мішковичі Тернопільської обл., українець, б/п. Проживав у с. Бужанка Лисянського р-ну, агроном. 4 листопада 1937 р. згідно з постановою НКВД СРСР № 257 засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 листопада 1959 р. ВТ КВО.

ДЯЧЕНКО Іван Охрімович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу . Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ДЯЧЕНКО Микита Йосипович, 1878 р.н., уродженець і мешканець с. Шубині Стави Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЖОВТЯК Дмитро Олексійович, 1893 р.н., народився у с. Рудники Снятинського р-ну (Галичина), українець, б/п. Проживав у с. Кам'яний Брід Лисянського р-ну. 10 листопада 1937 р. згідно з Постановою УНКВС СРСР засуджений до розстрілу . Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЖУПАН Тимофій Григорович, 1898 р.н.,народився і проживав у с. Кам'яний Брід Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 1 грудня 1937 р. Комісією і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 грудня 1968 р. згідно з Постановою суду Колегії з кримінальних справ Верховного Суду СРСР.

ЗАБЕРШТЕЙН Йосип Гдалович, 1898 р.н., народився в с. Пружани Гродненської обл., єврей, з 1918 по 1937 рр. - член ВКП (б). Проживав у с. Виноград Лисянського р-ну. Культпрацівник. 4

листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 грудня 1959 р. ВТ КВО.

ЗАБЕРШТЕЙН Хаєна Лазарівна, 1897 р.н., народилася і проживала у с. Виноград Лисянського р-ну, українка, б/п, продавець. Засуджена 31 червня 1938 р. до 5 р. заслання в Казахстан. Реабілітована 18 грудня 1959 р.

ЗАБОРІВСЬКИЙ Володимир Цігізмундович, 1905 р.н., народився в м. Біла Церква, поляк, б/п. Проживав у с. Почапинці Лисянського р-ну. Механік цукрозаводу. 26 листопада 1937 р. згідно з постановою НКВС і Прокурора СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 листопада 1957 р. Білор. ВО.

ЗАВАЛЬСЬКИЙ Григорій Устимович, 1884 р.н., народився у с. Дмитрівка Богуславського р-ну Київської обл., українець, б/п. Проживав у смт. Лисянка. Коваль. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАЛИНАЙКО Степан Олександрович, 1904 р.н., народився у м. Олександрівка Кіровоградської обл., українець, б/п. Проживав у с. Жаб'янка Лисянського р-ну. Робітник цукрозаводу. 8 грудня 1937 р., трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 вересня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЗАМЕРАЙЛО Петро Вакулович, 1899 р.н., народився у с. Красногірка Київської обл., українець, б/п. Проживав у с. Порадівка Лисянського р-ну. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

ЗАМІТАЄВА Ольга Арсентіївна, 1926 р.н., с. Тихонівка, українка, б/п. Проживала в с.Тихонівка Лисянського р-ну. Згідно з архівною довідкою ІЦ УВС Свердловської обл. від 13 жовтня 93. р. за № 5/4-1 вона знаходилась на спецпоселенні в Свердловській обл. з 1942 р. по 8 грудня 1942 р. у складі сім'ї її батька Огнивого Арсентія Федоровича, виселеного із Київської обл. в 1931 р. Реабілітована в 1995 р. згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради.

ЗАРУБІНА Олександра Миколаївна, 1902 р.н., народилася у с. Козилець Чернігівської обл., українка, б/п. Проживала у смт. Лисянка. Ст. бухгалтер. Засуджена 2 грудня 1937 р. ОН при НКВС СРСР до 10 років ВТТ. Реабілітована 31 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАСЛАВСЬКИЙ Дмитро Федосійович, 1901 р.н., народився у с. Чемериське Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Рубаний Міст. Бригадир. 25 квітня 1932 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЗАСУЛЬСЬКИЙ Іван Іванович, народився у м. Сквира Київської обл., українець, б/п. Проживав у с. Жаб'янка Лисянського р-ну Черкаської обл. Зав. складом. 28 грудня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 січня 1989 р. Черкаським облсудом.

ЗАЯНЧКОВСЬКИЙ Франц Йосипович, 1897 р.н., народився у м. Надиби, поляк, б/п. Проживав у с.Боярка Лисянського р-ну. 25 вересня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 жовтня 1964 р. ВТ КВО.

ЗІНЕНКО Петро Макарович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Босівка Лисянського р-ну, українець, б/п. 13 грудня 1937 р. трійкою НКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1988 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ІВАНЧУК Йосип Павлович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 10 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

ІВАЩЕНКО Іван Панасович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Дібрівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 січня 1957 р. ВТ КВО.

ІВАЩЕНКО Кузьма Васильович, 1895 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Колгоспник. 1 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 25 грудня 1965 р. Черкаським облсудом.

ІВАЩЕНКО Олександр Олександрович, 1905 р.н., уродженець і мешканець с. Дібрівка Лисянського р-ну. Робітник цукрозаводу. 8 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 грудня 1958 р. ВС УРСР.

ІВАЩЕНКО Яків Федорович, 1896 р.н., народився і прживав у с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 1березня 1931 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 10 років заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ІЛЛЮЩЕНКО Іван Степанович, 1908 р.н., уродженець і мешканець с. Почапинці, українець, б/п. Конюх цукрового заводу, засуджений 25 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 серпня 1965 р. Черкаським облсудом.

ІСАЄНКО Андрій Гнатович, 1901 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Зав. госп. 28 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

ІЩЕНКО Ганна Петрівна, 1921 р.н., уродженка с. Рубаний Міст Лисянського р-ну, українка. Проживала в с. Рубаний Міст. В 1930 р. в складі сім'ї свого батька Іщенка Петра Івановича була виселена в Нижній Тагіл. Батько був розкуркулений. Реабілітована 13 серпня 1996 р. згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради. Мешканка м. Києва.

КАБАНЕЦЬ Дмитро Федорович, 1884 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

КАБАНЕЦЬ Дмитро Федорович, 1884 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

КАБАНЮК Степан Аврамович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Чаплинка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 вересня 1964 р. Черкаським облсудом.

КАЛАЩНИК Терентій Клементійович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Федюківка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 грудня 1962 р. Черкаським судом.

КАЛІНІЧЕНКО Іван Семенович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Боярка Лисянського р-ну, українець, б/п. 26 серпня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР засуджений до 16 січня 1989 р.

КАЛІНІЧЕНКО Микола Семенович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Боярка Лисянського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1989 р. Черкаським облсудом.

КАЛЮЖНИЙ Федір Іванович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Жаб'янка Лисянського р-ну, українець, б/п. 3 вересня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 березня 1989 р. згідно з указом ПВР СРСР 16 січня 1989 р.

КАПАЦІН Іван Ароконович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Писарівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Вчитель. 4 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

КАПАЦІН Андріан (Андрій) Прокопович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Писарівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Робітник цукрозаводу. 11 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 грудня 1958 р. ВС СРСР.

КАРБІВНИЧИЙ Фока Іванович, 1886 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Колгоспник. 15 лютого 1943 р. ВТ 52 Армії засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 8 січня 1990 р. ВТ Лен. ВО.

КАРЧЕВСЬКИЙ Олександр Іванович, 1914 р.н., народився у с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Харків. Працював начальником майстерні. 1 листопада 1944 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 лютого 1956 р. ВТ КВО.

КАТАН Олександр Данилович, 1884 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Проживав у м. Харків. Працював начальником майстерні. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

КАЧУР Олексій Дементійович, 1907 р.н., уродженець і мешканець с. Шубині Стави Лисянського р-ну, українець. б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС засуджений до розстрілу 9 жовтня 1937 р. Реабілітований 15 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

КЕНДЮХ Мина Федосійович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с. Погибляк Лисянського р-ну, українець, б/п. Робочий цукрозаводу. 19 березня 1938 р. ОН по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

КИНАЛЬ Григорій Тимофійович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Босівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Вчитель. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 січня 1957 р. ВТ КВО.

КИРИЧЕНКО Андрій Іванович, 1898 р.н., народився в Лисянському р-ні, українець, б/п. Проживав у м. Євпаторія. Працював теслею в санаторії. 5 квітня 1930 р. судом трійки при Колегії ДПУ УРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КИРИЧЕНКО Іван Арсентійович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Боярка Лисянського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 26 листопада 1931 р. ОН при Колегії ДПУ УРСР засуджений до 3

р. вислання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

КИФОРЕНКО Трохим Нестерович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с. Шубині Стави Лисянського р-ну, українець, б/п. Учитель. 9 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 жовтня 59. р. Черкаським облсудом.

КИЧА Самсон Степанович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с. Дашуківка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 лютого 1960 р. Черкаським облсудом.

КЛІВАК Аврам Савович, 1900 р.н., народився в с. Соболівка Шполянського р-ну. Служитель культу. 3 вересня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 31 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КЛІВАК Костянтин Антонович, 1896 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Різнороб. 16 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом.

КЛІВАК Пантелей Пилипович, 1900 р.н., народився в с. Жовтень Лисянського р-ну. Колгоспник. 1 жовтня 1938 р. трійкою НКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 листопада 1959 р. ВТ КВО.

КЛІВАК Федір Миколайович, 1903 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Колгоспник. 16 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 травня 64. Черкаським облсудом.

КЛОКОНОС Модест Дмитрович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Боярка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 вересня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 жовтня 1964 р. ВТ КВО.

КЛОЧКО Григорій Іванович, 1902 р.н., народився і проживав на х. Рідкодуб, українець, б/п. Різноробочий. 29 вересня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КНИРША Андрій Антонович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 10 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

КНИШ Омелько Леонтійович, 1893 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОБЕЛЕВ Іван Антонович, 1898 р.н., народився у Польщі, поляк, викл. із ВКП(б) в 1937 р. Проживав у смт. Лисянка. Працював завідуючим конторою. 19 січня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 березня 1960 р. Верховним судом СРСР.

КОВАЛЕНКО Микола Михайлович, 1920 р.н., народився в с. Хижинці Лисянського р-ну, українець, б/п. 8 травня 1943 р. ОН при НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ.

КОВАЛЕНКО Степан Андрійович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 січня 1957 р. ВТ КВО.

КОВАЛЬ Сидір Прокопович, 1904 р.н., уродженець і мешканець с. Бужанка Лисянського р-ну, українець, б/п, селянин. 20 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 лютого 1998 р. Черкаським облсудом.

КОВАЛЬЧУК Гнат Іванович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Ріпки Лисянського р-ну, українець, б/п. Різнороб. 1 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОВАЛЬЧУК Іван Іванович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Ріпки Лисянського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 4 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом від 16 січня 1989 р.

КОВАЛЬЧУК Іван Пархомович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Вотилівка Лисянського р-ну, українець, б/п. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОВАЛЬЧУК Федір Іванович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с. Ріпки Лисянського р-ну, українець,б/п. Колгоспник. 1 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 серпня 1975 р. Черкаським облсудом.

КОВАЛЮК Іван Дем'янович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Боярка Лисянського р-ну, українець, б/п, коваль. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР від 16 січня 1989 р.

КОВТУН Стратон Іванович, 1881 р.н., народився в с. Товсті Роги Лисянського р-ну, українець,

б/п. Проживав у с. Бужанка Лисянського р-ну. Робітник цукрозаводу. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

КОВТУНЕНКО Іван Романович, 1883 р .н., уродженець і мешканець с. Жовтень Лисянського р-ну. Їздовий райфінвідділу. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 липня 1989 р. згідно з Указом від 16 січня 1989 р.

КОЗАЧУК Михайло Макарович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Вотилівка Лисянського р-ну, українець,б/п. Зав.госп. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОЗКА Єфрем Васильович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 10 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОЗКА Сидір Іванович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Рахівник. 16 серпня 1939 р. трійкою УНКВС засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 8 червня 1989 р. згідно з Указом від 16 січня 1989 р.

КОЛОДЯЖНИЙ Степан Іванович, 1886 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Конюх. 25 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЛОМІЄЦЬ Микола Юхимович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с. Будище Лисянського р-ну, українець, б/п. Жорник. 25 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОНДРАТЮК Василь Григорович, 1910 р.н., уродженець і мешканець с. Товсті Роги Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 5 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 26 серпня 1960 р. ВТ КВО.

КОНДРАТЮК Григорій Никифорович, 1878 р.н., народився в с. Товсті Роги Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 5 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований 26 січня 1960 р. ВТ КВО.

КОНДРАТЮК Данило Климович, 1900 р.н., народився в с. Товсті Роги Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОНДРАТЮК Петро Іванович, 1907 р.н., народився в с. Товсті Роги Лисянського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 13 серпня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОНДРАТЮК Сава Якович, 1898 р.н., народився в с. Хижинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Агроном МТС. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

КОПІЙКА Полікарп Силович, уродженець і мешканець с. Кам'яний Брід Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 27 липня 1970 р. Черкаським облсудом.

КОРГУН Іван Павлович, 1892 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Технік. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 травня 1957 р. Черкаським облсудом.

КОРНІЄНКО Пантелеймон Йосипович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Будище Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 29 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 квітня 1961 р. Черкаським облсудом.

КОРОЛЕНКО Корній Пилипович, 1878 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Колгоспник. 3 червня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

КОСТЕНКО Василь Денисович, 1879 р.н., уродженець і мешканець с. Рубаний Міст Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

КОСТЕНКО Іван Олексійович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Шубині Стави Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

КОСТЕНКО Іван Оникійович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с. Журжинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОСТЮК Петро Купріянович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Товсті Роги Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реа-

білітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

КОСЯЧЕНКО Михайло Антонович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с. Погибляк Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 29 вересня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЧУБА Михайло Романович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Кам'яний Брід Лисянського р-ну, українець, б/п. Робітник цукрозаводу. 1 грудня 1937 р.Комісією і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 грудня 1968 р. Судом Колегії ВС УРСР.

КРАВЧЕНКО Іван Спиридонович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Погибляк Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 березня 1938 р. ОН УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

КРАВЧЕНКО Овксентій Зіновійович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Почапинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Машиніст цукрозаводу. 1 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 106.1989 р. Прокурором Черкаської обл.

КРАВЧЕНКО Тетяна Дем'янівна, 1908 р.н., народилася в с. Погибляк Лисянського р-ну, українка, б/п. Проживала у с. Виноград Лисянського р-ну. Засуджена 3 липня 1944 р. ВТ військ НКВС Київської обл. до 15 р. ВТТ. Реабілітована 2 жовтня 1956 р. Черкаським обл. ВТ КВО.

КРЕНТ Лідія Іванівна, 1903 р.н., народилася у с.Михайлівка Чернігівської обл., українка, б/п. Проживала у с. Босівка Лисянського р-ну. Працювала зав. птахофермою. 21 червня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджена до 5 р. заслання в Казахстан. Реабілітована 30 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРЕНТ Михайло Семенович, 1898 р.н., народився в с. Княжичі (Галичина), українець, б/п. Проживав у с. Босівка Лисянського р-ну. Працював головою колгоспу. 4 листопада 1937 р. Постановою НКВС СРСР № 257 засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 вересня 1959 р. ВТ КВО.

КРИЖАНІВСЬКИЙ Броніслав Карлович, 1907 р.н., народився в с. Петрівка Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у с. Рубаний Міст Лисянського р-ну. Працював слюсарем МТС. 20 вересня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 жовтня 1959 р. Президією Черкаського обл. суду.

КУБАРСЬКИЙ Никифір Федорович, 1890 р.н., народився в с. Скибин Жашківського р-ну Черкаської обл., українець, б/п. Проживав у с. Босівка Лисянського р-ну. Колгоспник. 17 березня 1938 р. УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 лютого 1960 р. Черкаським облсудом.

КУЗЕННИЙ Марко Тимофійович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Кам'яний Брід Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 16 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР від 16 січня 1989 р.

КУЗЬМЕНКО Микола Федотович, 1909 р.н., народився в м. Губник Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с. Орли Лисянського р-ну. Працював робітником станції с. Орли. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом від 16 січня 1989 р.

КУЗЬМЕНКО Харитон Гнатович, 1889 р.н., народився в с. Хижинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Лисянка. Працював начальником автоколони МТС. 4 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 23 лютого 1957 р. Черкаським облсудом.

КУКУРУЗА Яків Петрович, 1890 р.н., народився в с. Павлівка Жашківського р-ну Черкаської обл., українець, б/п. Проживав у с. Виноград Лисянського р-ну. Працював завгоспом. 3 вересня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 травня 1960 р. Черкаським облсудом.

КУЛИК Іван Олексійович, 1926 р.н., народився в с. Федюківка Лисянського р-ну, українець, б/п, єфрейтор 1356 зенітного артполку. 12 червня 1947 р. до позбавлення прав. Реабілітований 26 серпня 1963 р. Пленумом ВС СРСР.

КУЛИНИЧ Петро Іванович, 1883 р.н., уродженець і мешканець с.Товсті Роги Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 травня 1966 р. Черкаським облсудом.

КУЛІШ Василь Дмитрович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с. Семенівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р.Черкаським облсудом.

КУЛІШ Сергій Максимович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с. Семенівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 20 березня 1931 р. трійкою Колегії ДПУ УРСР засуджений до 5 р. вислання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

КУЛІШ Хома Сидорович, 1893 р.н., народився в с. Семенівка Лисянського р-ну, українець, б/п.

Одноосібник. 16 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом від 16 січня 1989 р.

КУЛЬЧИЦЬКИЙ Григорій Сергійович, 1905 р.н., уродженець і мешканець с. Порадівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 лютого 1959 р. ВТ КВО.

КУЛЬЧИЦЬКИЙ Григорій Сергійович, 1905 р.н., уродженець і мешканець с. Порадівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 лютого 1959 р. ВТ КВО.

КУЛЬЧИЦЬКИЙ Степан Григорович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Порадівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 4 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. Реабілітований 26 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУРКА Василь Ониськович, 1883 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 січня 1957 р. ВТ КВО.

КУТОВЕНКО Степан Львович, 1888 р.н., народився в с. Шубині Стави Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Лисянка. Працював судовим виконавцем. 9 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 червня 1963 р. Черкаським облсудом.

КУЦЕНКО Григорій Кононович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Погибляк Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 березня 1938 р. ОН УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

КУЧЕРЕНКО Семен Дем'янович, 1883 р.н., народився і проживав у с. Дашуківка Лисянського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 17 червня 1961 р. Черкаським облсудом.

ЛАВОЧНИК Григорій Йосипович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Журжинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Різнороб. 4 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛАВРЕГА Василь Степанович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Почапинці Лисянського р-ну, українець, б/п. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 січня 1959 р. ВТ КВО.

ЛАВРЕГА Яків Мартинович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с. Почапинці Лисянського р-ну, українець, б/п. 11 вересня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛАВРИНЕНКО Ганна Семенівна, 1902 р.н., народилася і проживала у с. Хижинці Лисянського р-ну, українка, б/п. Робітниця. Засуджена 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС до 10 років ВТТ. Реабілітована 30 липня 1989 р. згідно з Указом від 16 січня 1989 р.

ЛАВРИНЕНКО Іван Романович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Хижинці Лисянського р-ну, українець, б/п. 8 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 серпня 1962 р.

ЛАВРИНЕНКО Овсій Васильович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с. Хижинці Лисянського р-ну. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

ЛАВРИНЕНКО Сидір Сидорович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с. Хижинці Лисянського р-ну, українець, б/п. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р.Черкаським облсудом.

ЛАЗАРЕНКО Дмитро Мікейович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Почапинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Бухгалтер. 19 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 червня 1958 р.Черкаським облсудом.

ЛАНГИНСЬКИЙ Іван Овсійович, 1903 р.н., народився у с. Заріччя Пирятинського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Боярка Лисянського р-ну. 29 жовтня 1937 р. ОН УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1959 р.Черкаським облсудом.

ЛЕВАДНИЙ Феодосій Степанович, 1861 р.н., уродженець і мешканець с.Чаплинка Лисянського р-ну, українець, б/п. Працював сторожем. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 12 серпня 1965 р. Черкаським облсудом.

ЛИНЧУК Фавель Зейлікінович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 18 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р.Черкаським облсудом.

ЛИСЕНКО Іван Євтухович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Дібрівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 28 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЛИСОВИЙ Василь Григорович, 1896 р.н., народився в м. Ремедівці Львівської обл., українець, б/п. Проживав у с. Шубині Стави Лисянського р-ну. Селянин. 17 листопада 1937 р. згідно з Постановою НКВС і Прокурора СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 лютого 1969 р. ВТ КВО.

ЛИСЯНИЙ Михайло Петрович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 10 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЛИТВИН Яків Федорович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Семенівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р.Черкаським облсудом.

ЛИХЕНКО Зінаїда Данилівна, 1917 р.н., с. Яблунівка Лисянського р-ну, українка, б/п. Проживала в с.Яблунівка. Згідно з архівною довідкою ІЦ УВС Свердловської обл. від 21 грудня 1993 р. за № 5/4-1 вона знаходилася на спецпоселенні в Свердловській обл. з 1933 р. по 1941 р. у складі сім'ї свого батька Снігура Данила Стратовича, виселеної в 1931 р. Реабілітована 15 листопада 1994 р. згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради. Мешканка Свердловської обл.

ЛИХОГЛЯД Микола Пилипович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 січня 1957 р. ВТ КВО.

ЛИХОДАЛЬСЬКИЙ Федір Данилович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Рідки Лисянського р-ну, українець, б/п. 1 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 серпня 1989 р. згідно з Указом від 16 січня 1989 р.

ЛОБОДА Микола Павлович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с. Дашуківка Лисянського р-ну, українець, б/п. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 січня 1957 р. ВТ КВО.

ЛОВ'ЯГІН Костянтин Михайлович, 1900 р.н., народився в с. Личерівка Київської обл., українець, б/п. Проживав у с. Бужанка Лисянського р-ну. Агроном цукрового заводу. 13 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 листопада 1963 р. згідно з рішенням Судколегії УРСР.

ЛОМАКО Єлизавета Михайлівна, 1900 р.н., народилася і проживала у с. Семенівка Лисянського р-ну, українка, б/п. Засуджена 3 вересня 1937 р. трійкою УНКВС до 10 р. ВТТ. Реабілітована 25 грудня 1965 р. Черкаським облсудом.

ЛОМАКО Петро Тимофійович, 1890 р.н., народився в с. Франківка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989-р.

ЛОШИЦЬКИЙ Антін Васильович, 1898 р.н., народився в с. Семенівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 14 серпня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛОШИЦЬКИЙ Гордій Миколайович, 1898 р.н., народився в с. Семенівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Рідкодуб Лисянського р-ну. Хлібороб. 21 грудня 1930 р. ОН при Колегії ДПУ СРСР засуджений до 3 р. вислання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ЛОШИЦЬКИЙ Дмитро Трохимович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Семенівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Обліковець. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 4 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛОШИЦЬКИЙ Іван Миколайович, 1902 р.н., уродженець с. Семенівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Семенівка. Згідно з підтвердженням ІЦ УВД Архангельської обл. від 19 лютого 99 № 18/л-10 він був висланий із сім'єю із с. Семенівка в 1930 р. Батько Лошицького Лошицький Микола Овксентійович був розкуркулений в 1929-1930 рр. Реабілітований 8 вересня 1999 р. згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради. Мешканець Краснодарського краю.

ЛОШИЦЬКИЙ Михайло Миколайович, 1909 р.н., уродженець с. Семенівка, українець, б/п. Проживав у с. Семенівка Лисянського р-ну. Згідно з підтвердженням ІЦ УВД Архангельської обл. від 19 лютого 99 № 18/л-10 він був висланий із с. Семенівка в 1930 р. в складі сім'ї свого брата Лошицького Івана Миколайовича. Батько Лошицький Микола Арсентійович був розкуркулений в 1929-1930 рр. Реабілітований 8 вересня 1999 р. згідно з рішенням районної ради. Мешканець Краснодарського краю.

ЛУК'ЯНЧУК Трохим Маркович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Федюківка Лисянсько-

го р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 грудня 1962 р. Черкаським облсудом.

ЛУКАШИН Іван Тихонович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. 12 квітня 1930 р. трійкою колегії ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 15 серпня 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ЛУР'Є Еля Імулович, 1915 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, єврей, б/п. 30 листопада 1937 р. засуджений до 5 років ВТТ. Реабілітований 2 серпня 1978 р. ВТ КВО.

ЛУЦЕНКО Григорій Михайлович, 1873 р.н., уродженець і мешканець с. Будище Лисянського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 20 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАЗУН Адам Леонтійович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Вотилівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

МАКСИМЕНКО Павло Васильович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Порадівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 лютого 1959 р. ВТ КВО.

МАКУХА (Макушенко) Хома Зосимович, 1875 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. 8 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 липня 1989 р. згідно з Указом від 16 січня 1989 р.

МАКУХА Денис Хомович, 1896 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Хлібороб. 4 грудня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАКУХА Макар Овксентійович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с. Дібрівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

МАКУХА Хома Зосимович, 1875 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка. 25 серпня 1930 р. трійкою при колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. вислання. Реабілітований 18 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАЛЕНКО Артем Іванович, 1887 р.н., уродженець і мешканець с. Хижинці Лисянського р-ну, українець, б/п. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАЛЕНКО Йосип Фотійович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Хижинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 14 грудня 1929 р. Комісією ОДПУзасуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 10 серпня 1989 р. згідно з Указом від 16 січня 1989 р.

МАЛЮК Василь Михайлович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 січня 1957 р. ВТ КВО.

МАЛЮК Іван Захарович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 січня 1957 р. ВТ КВО.

МАНДИБУРА Григорій Васильович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с. Порадівка Лисянського р-ну, українець, б/п. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАНДИБУРА Олексій Ониськович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Боярка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 15 вересня 1962 р. Черкаським облсудом.

МАРИНИЧ Іван Іванович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Шестеринці Лисянського р-ну, українець, б/п. Працював головою кооперативу. 10 квітня 1935 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1989 р. Прокурором УКДБ.

МАРИНЧУК Матвій Іванович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Федюківка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 грудня 1962 р. Черкаським облсудом.

МАРИНЧУК Федір Матвійович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Федюківка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 грудня 1962 р. Черкаським облсудом.

МАРМУЗ Федір Данилович, 1909 р.н., уродженець і мешканець с. Писарівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 7 січня 1943 р. ВТ 30 окрем. бригади засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 січня 1990 р. ВТ МВО.

МАРТИНЮК Фока Федосійович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 січня 1957 р. ВТ КВО.

МАРЦИНЮК Іван Сергійович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 січня 1957 р. ВТ КВО.

МАСЮК Олексій Макарович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Босівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Садівник. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАЦЕНКО Йосип Іванович, 1898 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п, рахівник РайСТ. 10 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

МЕЛЬНИК Петро Гнатович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 1березня 1931 р. при колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

МИКИТЧЕНКО Петро Демидович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Боярка Лисянського р-ну, українець, б/п. Робітник. 14 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 30 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МИРОНЮК Семен Панасович, 1892 р.н., народився і працював у с. Погибляк Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 12 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МИХАЙЛИШИН Микола Васильович, 1890 р.н., народився в с. Бикин Перемишльського р-ну, , українець, б/п. Проживав у с. Федюківка Лисянського р-ну. Сторож цукрозаводу. 10 жовтня 1937 р. Комісією НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 листопада 1959 р. ВТ КВО.

МИХАЙЛЮК Павло Степанович, 1891 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

МІЛЕВСЬКИЙ Броніслав Григорович, 1918 р.н., народився у с. Буда Макарівського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Верещаки Лисянського р-ну. Кучер. 19 листопада 1937 р. ОН при НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 18 березня 1958 р. Черкаським облсудом.

МІЛЕВСЬКИЙ Франс Григорович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Буда Макарівського р-ну, поляк. Проживав у с. Верещаки Лисянського р-ну. Лісоруб. 16 листопада 1937 р. згідно з постановою НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МОМОТ Андрій Іванович, 1914 р.н., уродженець і мешканець с. Орли Лисянського р-ну, українець, б/п. Служив в армії. 28 березня 1938 р. ВТ Кав. корпусу засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 17 листопада 56. р. ВТ ВС СРСР.

МОМОТ Діза Гнатівна, 1927 р.н., уродженка с. Орли. Проживала в с. Орли Лисянського р-ну. Згідно з архівною довідкою ІЦУВД Кемеровської обл. від 17 травня 1993 р. за № 10/36-8481 вона знаходилася на спецпоселенні в м. Анжеро-Судженск з 1933 р. по 10 травня 1944 р. в складі сім'ї її батька Момота Гната Сергійовича, розкуркуленого і виселеного в 1933 р. з с. Орли. Реабілітована 6 грудня 1994 р. згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради. Мешканка Белгородської обл.

МОМОТ Парасковія Гнатівна, 1922 р.н., с. Орли Лисянського р-ну. Проживала в с. Орли. Згідно архівної довідки ІЦ УВД Кемеровської обл. від 17 травня 1993 р. за № 10/36-8481 вона знаходилася на спецпоселенні в м. Анжеро-Судженськ з 1933 р. по 29 січня 1941 р. в складі сім'ї свого батька Момота Гната Сергійовича, розкуркуленого і виселеного в 1933 р. із с. Орли. Реабілітована 6 грудня 1994 р. згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради. Мешканка м. Анжеро-Судженськ.

МОРОЗ Адольф Дмитрович, 1925 р.н., уродженець с. Рідкодуб Лисянського р-ну, українець. Проживав у с. Рідкодуб. Згідно з архівною довідкою УВС Архангельської обл. від 104.1996 р. № 1928 Мороз А. Д. в 1930 р. в складі сім'ї свого батька був висланий в Північний край. Батько Мороз Дмитро Іванович був розкуркулений. Реабілітований 13 серпня 1996 р. згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради. Мешканець с. Семенівка.

МОРОЗ Дмитро Іванович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Семенівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 29 вересня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10.р. ВТТ. Реабілітований 10 грудня 1960 р. Черкаським облсудом.

МОРОЗ Никифор Кузьмович, 1899 р.н., народився в с. Ключики Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Журинці Лисянського р-ну. Учитель. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

МОРОЗ Ольга Дмитрівна, 1926 р.н., уродженка с. Рідкодуб Лисянського р-ну, українка. Проживала в с. Рідкодуб. Згідно з архівною довідкою УВС Архангельської обл. від 1 квітня 1996 р. № 1928 Мороз О. Д. в 1930 р. в складі сім'ї свого батька Мороза Дмитра Івановича була вислана у Північний край. Батько Мороз Д. І. був розкуркулений. Реабілітована 13 серпня 1996 р. згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради. Мешканка с. Семенівка.

НАГОРНИЙ Михайло Іванович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Шушківка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 17 вересня 1989 р. Черкаським облсудом.

НАРУЦЬКА Галина Петрівна, 1923 р.н., уродженка с. Боярка Лисянського р-ну, українка. Проживала в с. Боярка. Згідно з довідкою Лисянського РВ УМВС України в Черкаській обл. від 12 серпня 1999 р. Наруцька Г. П. була виселена в 1933 р. з с. Боярки в м. Анжеро-Судженськ у складі сім'ї свого батька Шіптенка Петра Якимовича, який був розкуркулений. Реабілітована 8 вересня 1999 р. згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради.

НЕВМИВАНИЙ Іван Андрійович, 1904 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

НЕВМИВАНИЙ Павло Леонтійович, 1908 р.н., уродженець і мешканець с. Жаб'янка Лисянського р-ну, українець, б/п. Робітник лісництва. 31 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 квітня 1974 р. Черкаським облсудом.

НЕХОЦА Іван Григорович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Босівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Тесля. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НІКІТЧЕНКО Йосип Лукович, 1870 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Проживав у с. Жаб'янка Лисянського р-ну. 29 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом від 16 січня 1989 р.

НІКОЛЕНКО Григорій Михайлович, 1912 р.н., народився в с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Служив у Радянській Армії. 23 травня 1943 р. ВТ 19-ї запасної арт. бригади засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 16 вересня 1955 р. ВТ Приволзького ВО.

НОВОДВОРСЬКИЙ Олексій Митрофанович, 1922 р.н., уродженець с. Семенівка, українець. Проживав у с. Боярка Лисянського р-ну. Завідуючий Боярським сільським клубом. 15 листопада 1950 р. військовим трибуналом Київського гарнізону по ст. 54-1 "Б" УК УРСР був засуджений доВТТ на 25 р. з конфіскацією майна. Звільнений 2 липня 1956 р. і судимість знята. Реабілітований 21 січня 1992 р. військовою Прокуратурою КВО. Проживав у с. Писарівка Лисянського р-ну.

НОРЕНКО Григорій Аніфатович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Будище Лисянського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 31 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НУЖНИЙ Василь Михайлович, 1915 р.н., уродженець і мешканець с. Шестеринці Лисянського р-ну, українець, б/п. Обліковець. 14 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 17 вересня 1959 р. Черкаським облсудом.

НУЖНИЙ Петро Каленикович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с. Шестеринці Лисянського р-ну, українець, б/п. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 січня 1957 р. ВТ КВО.

НУЖНИЙ Яків Семенович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Шестеринці Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Почапинці Лисянського р-ну. Учитель. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 9 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

ОБУХОВСЬКИЙ Гнат Вікентійович, 1873 р.н., народився у м. Тростянець Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у с. Бужанка Лисянського р-ну. Продавець на цукровому заводі. 16 листопада 1937 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОБУХОВСЬКИЙ Фадей Гнатович, 1913 р.н., народився у м. Тростянець Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у с. Бужанка Лисянського р-ну. 19 вересня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОГНИВА Олена Арсентіївна, 1914 р.н., уродженка с. Тихонівка Лисянського р-ну. Проживала

в с. Тихонівка. Згідно з архівною довідкою ІЦ УВС Свердловської обл. від 13 жовтня 1993 р. за № 5/4-1 вона перебувала на спецпоселенні в Свердловській обл. з 1931 р. до 21 грудня 1942 р. в складі сім'ї її батька Огнивого Арсентія Федоровича, виселеного із Київської обл. в 1931 р. Реабілітована 14 червня 1995 р. згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради. Мешканка Свердловської обл., м. Нижній Тагіл.

ОНИЩЕНКО Тимофій Ісакович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Ганжалівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ОРЛАЧ Іван Іванович, 1902 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Приймальник. 16 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОРЛАЧ Терентій Данилович, 1894 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Працював кустарем. 30 серпня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 вересня 1959 р. Черкаським облсудом.

ОСАДЧИЙ Олексій Іванович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Чаплинка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 14 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 серпня 1965 р. Черкаським облсудом.

ОСТАПЕНКО Дмитро Пантелеймонович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Товсті Роги Лисянського р-ну, українець, б/п. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПАВЛЕНКО Людмила Тихонівна, 1922 р.н., уродженка с. Дашуківка Лисянського р-ну, українка, б/п. Проживала у смт. Лисянка. Вчитель. Засуджена 16 серпня 1948 р. Київським судом до 10 р. ВТТ. Реабілітована 27 червня 1966 р. пленумом ВС УРСР.

ПАВЛИЧУК Іван Максимович, 1886 р.н., народився в м. Кромич Люблянської губернії (Польща), українець, б/п. Проживав у с. Боярка Лисянського р-ну. Вчитель. 3 грудня 1937 р. Комісією УНКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 квітня 1958 р. ВТ КВО.

ПАЛАТАЙ Семен Миронович, 1889 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Колгоспник. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 17 вересня 1959 р. Черкаським облсудом.

ПАНАСЕНКО Михайло Тихонович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Хижинці Лисянського р-ну. Одноосібник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

ПАНАСЮК Любов Яківна, 1924 р.н., уродженка с. Кам'яний Брід, українка. Проживала в с. Кам'яний Брід Лисянського р-ну. В 1933 р. в складі сім'ї свого батька Панасюка Якова Силовича була вислана. Батько був розкуркулений. Реабілітована 24 листопа 1994 р. згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради.

ПАНАСЮК Ніна Яківна, уродженка с.Кам'яний Брід, українка. Проживала в с.Кам'яний Брід Лисянського р-ну. В 1933 р. в складі сім'ї свого чоловіка Панасюка Якова Силовича була вислана. Чоловік був розкуркулений. Реабілітована 24 листопала 1994 р. згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради.

ПАНАСЮК Терентій Мартинович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Боярка Лисянського р-ну, українець, б/п. Конюх. 14 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 серпня 1959 р. Черкаським облсудом.

ПАНАСЮК Федір Григорович, 1883 р.н., уродженець і мешканець с. Шушківка Лисянського р-ну, українець, б/п. Тесля. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАНАСЮК Юлія Яківна, 1927 р.н., уродженка с.Кам'яний Брід, українка. Проживала в с. Кам'яний Брід Лисянського р-ну. Згідно з постановою Лисянського РВВС від 8 квітня 1994 р. Панасюк Ю. Я. в складі сім'ї свого батька Панасюка Якова Силовича в 1933 р. була вислана. Батько був розкуркулений. Реабілітована 24 листопада 1994 р. згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради. Проживає в с. Новоукраїнка Донецької обл.

ПАНАСЮК Яків Силович, 1890 р.н., уродженець с. Кам'яний Брід, українець. Проживав у с. Кам'яний Брід Лисянського р-ну. Згідно з довідкою Лисянського РВВС від 8 квітня 1994 р. в 1933 р. був розкуркулений і висланий разом із сім'єю. Реабілітований 29 грудня 1994 р. згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради.

ПАНЧЕНКО Федір Кіндратович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Семенівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Коваль. 26 серпня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілі-

тований 10 грудня 1960 р. Черкаським облсудом.

ПАНЧЕНКО Федір Кіндратович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Семенівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Коваль. 26 серпня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 грудня 1960 р. Черкаським облсудом.

ПАНЧЕНКО Федір Кіндратович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Семенівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Коваль. 26 серпня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 грудня 1960 р. Черкаським облсудом.

ПЕНДЮРЕНКО Яків Федорович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Жовтень, українець, б/п. Колгоспник. 3 липня 1956 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

ПЕТРЕНКО Митрофан Якович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Босівка Лисянського р-ну, українець, б/п. 13 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЕТРЕНКО Степан Якович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Босівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 січня 1957 р. ВТ КВО.

ПЕТРОВСЬКИЙ Іпатій Іванович, 1873 р.н., уродженець і мешканець с. Писарівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Сторож. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПИЛИПЕНКО Антін Семенович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с. Семенівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 вересня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПИЛИПЕНКО Петро Леонтійович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Хижинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 4 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 4 березня 1961 р. Черкаським облсудом.

ПИРАРД Анатолій Йосипович, 1891 р.н., народився у с. Склименці Корсунь-Шевченківського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Почапинці Лисянського р-ну. Працював зав. відповід. пунктом. 19 вересня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПІДГУРСЬКИЙ Адольф Кіндратович, 1905 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Працював механіком МТС. 20 вересня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 березня 1966 р. Черкаським облсудом.

ПІОН Кирило Христофорович, 1888 р.н, уродженець і мешканець с. Чаплинка Лисянського р-ну, українець, б/п. Сторож. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 16 червня 1989 р. згідно з Указом від 16 січня 1989 р.

ПОБЕРЕЖНЮК Никифор Ониськович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Товсті Роги Лисянського р-ну, українець, б/п. Бухгалтер. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 січня 1957 р. ВТ КВО.

ПОГОРІЛИЙ Микола Олександрович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с. Семенівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПОГОРІЛИЙ Михайло Олександрович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с.Семенівка Лисянського р-ну, українець, б/п, тесля. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПОЛІЩУК Іван Логвинович, 1896 р.н., народився у с. Франківка, українець, б/п. Проживав у с. Бужанка Лисянського р-ну. 11 вересня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОЛІЩУК Іван Матвійович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Вотилівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Коваль. 1 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОЛІЩУК Іван Панкратович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Вотилівка Лисянського р-ну, українець, б/п. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПОЛІЩУК Олександр Васильович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 10 жовтня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПОЛІЩУК Севастьян Іванович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 14 серпня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реа-

білітований 6 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОЛІЩУК Степан Митрофанович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 січня 1957 р. ВТ КВО.

ПОЛІЩУК Федір Володимирович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Погибляк Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

ПОЛІЩУК Филимон Єрмолайович, 1874 р.н., народився у с. Кам'яний Брід Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Жаб'янка Лисянського р-ну. 31 грудня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОЛОНСЬКИЙ Олександр Петрович, 1897 р.н., народився у м. Монастирище, українець, б/п. Проживав у смт. Лисянка. Фельдшер. 7 січня 1937 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОЛЯКОВ Павло Сергійович, 1901 р.н., народився у с. Стави Київської обл., українець, б/п. Проживав у с. Рубаний Міст Лисянського р-ну. Агроном. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 січня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПРИЙМА Феофан Сільвестрович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Почапинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Робітник. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 24 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРИТУЛА Іван Кіндратович, 1903 р.н., уродженець с. Чаплинка Лисянського р-ну, українець. Проживав у с. Чаплинка. Працював у колгоспі "1 Травня". 27 грудня 1945 р. був заарештований. 8 березня 1946 р. військовим трибуналом Сталінського гарнізону був засуджений по ст. 54-1 "б" УРСР до 15 р. виправних робіт з конфіскацією всього особистого майна. Звільнений 19 липня 1955 р. Згідно з довідкою Управління Служби Національної безпеки по Черкаській обл. від 25 червня 1992 р. № 1665 вважається реабілітованим. В 1930 р. був розкуркулений. Помер 27 грудня 1971 р.

ПРИЩЕПА Іван Данилович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с.Боярка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 14 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р.ВТТ. Реабілітований 25 травня 1964 р. Черкаським облсудом.

ПРОКОПЕНКО Іван Дорофейович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Шубині Стави Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 09 липня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

ПУСТІЛЬНІК Іван Степанович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Почапинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 червня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПУСТІЛЬНІК Степан Степанович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Почапинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 червня 1958 р. Черкаським облсудом.

РАЙЧЕНКО Ілько Демидович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Ганжалівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 30 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РЕШЕТНИК Іван Каленикович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Хижинці Лисянського р-ну, українець, б/п. 4 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 27 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

РИБАЛКО Василь Потапович, 1878 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 липня 1958 р. Черкаським облсудом.

РИБАЛКО Макар Потапович, 1896 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Колгоспник. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р.ВТТ. Реабілітований 23 травня 1982 р. Черкаським облсудом.

РИЖИЙ Андрій Тимофійович, 1891 р.н., народився у с. Войтівка Уманського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Лисянка. Працював у райземельному відділі старшим землевпорядником. 3 червня 1942 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 5 р. заслання. Реабілітований 8 червня 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

РОГУЛЬСЬКИЙ Фадей Петрович, 1890 р.н., народився у с. Шубині Стави Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у х. Дубина. Працював головою колгоспу. 21 вересня 1931 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 лютого 1958 р. ВТ КВО.

РОМАНЕНКО Володимир Арсентійович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Журжинці Ли-

сянського р-ну, українець, б/п. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

РОМАНЕНКО Михайло Миколайович, 1904 р.н., уродженець і мешканець с. Будище Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 30 серпня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 грудня 1971 р. Черкаським облсудом.

РОМАНЕНКО Панас Іванович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Журжинці Лисянського р-ну, українець, б/п. 29 листопада 1937 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом від 16 січня 1989 р.

САБАДІН Сергій Федотович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Писарівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 28 вересня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 листопада 1959 р. ВТ КВО.

САВЛУК Дмитро Юхимович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Ріпки Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 8 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 10 січня 1989 р. Черкаським облсудом.

САМЧЕНКО Григорій Петрович, 1910 р.н., уродженець і мешканець с. Писарівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець. 9 квітня 1948 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 травня 1969 р. ВК Верховного Суду СРСР.

САЧЕНКО Павло Іванович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с. Порадівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 16 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР від 16 січня 1989 р.

СВІДЕНКО Варвара Миколаївна, 1885 р.н., народилася і проживала у с. Франківка Лисянського р-ну, українка, б/п. Різноробоча. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СВІДЕНКО Феопант Ніфонтович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с. Франківка Лисянського р-ну, українець, б/п. Різноробочий. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

СЕРБИНСЬКИЙ Іван Якимович, 1902 р.н., народився в с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Босівка Лисянського р-ну. Вчитель. 10 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

СЕРГІЄНКО Іван Лукович, 1905 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Працював заст. голови сільСТ. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 травня 1960 р. ВТ КВО.

СИПЧЕНКО Олексій Борисович, 1886 р.н., уродженець с. Погибляк Лисянського р-ну, українець. Проживав у с. Погибляк. Без певних занять. Постановою трійки УНКВД по Київській обл. від 29 вересня 1937 р. по ст. ст. 54010, 78 УК УРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Коли був звільнений, невідомо. Реабілітований 13 листопада 1989 р. Прокуратурою Черкаської обл. згідно з Указом Президії ВР СРСР від 16 січня 1989 р. В 1929 р. був розкуркулений і висланий в Північний край.

СІКАЛЕНКО Степан Васильович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с. Шестеринці Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СІКАЛО Йосип Хомович, 1905 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1956 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

СІЧКАР Андрій Павлович, 1894 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

СІЧКАР Василь Маркович, 1902 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Колгоспник. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

СКАКУН Іван Кирилович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. 10 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

СЛІШ Людвіг Юзефович, 1887 р.н., народився в Польщі, поляк, б/п. Проживав у с.Виноград Лисянського р-ну. 10 листопада 1937 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1989 р. Черкаським облсудом згідно з Указом від 16 січня 1989 р.

СЛЮСАРЕНКО Петро Ількович, 1888 р.н., народився у Польщі, поляк, б/п. Проживав у с.Виноград Лисянського р-ну. 7 січня 1938 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 березня 1967 р. СК ВС УРСР.

СМІЛЯНЕЦЬ Григорій Леонтійович, 1877 р.н., народився у с.Кам'яний Брід Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт.Лисянка, конюх. 9 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СНІСАРЕНКО Андрій Матвійович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с.Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 січня 1957 р. ВТ КВО.

СОБКО Степан Данилович, 1894 р.н., народився в с.Жура Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с.Петрівська Гута Лисянського р-ну. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 6 червня 1989 р. згідно з Указом від 16 січня 89 р .

СОВЕНКО Єрофей Лукович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с.Хижинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 лютого 1989 р. Черкаським облсудом.

СОКОЛОВСЬКИЙ Михайло Олександрович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Почапинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 травня 1989 р. згідно з Указом від 16 січня 1989 р.

СОФІЄНКО Іван Олександрович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Товсті Роги Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

СОФІЄНКО Микола Олексійович, 1905 р.н., уродженець і мешканець с. Товсті Роги Лисянського р-ну, українець, б/п. Робітник цукрозаводу. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

СОФІЄНКО Сила Пилипович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Товсті Роги Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 26 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 червня 1958 р. Черкаським облсудом.

СОФІЄНКО Федір Павлович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Яблунівка Лисянського р-ну, українець, б/п, сторож. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТАВИНСЬКИЙ Андрій Іванович, 1886 р.н., народився у с. Новосел Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Почапинці Лисянського р-ну. Священник. 11 вересня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТАНІСЛАВСЬКИЙ Олексій Іванович, 1887 р.н., народився в Курській обл., росіянин, б/п. Проживав у с. Почапинці Лисянського р-ну. Працював начальником станції. 25 вересня 1936 р. ОС НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Верховним судом УРСР.

СТАСЯК Костянтин Антонович, 1896 р.н., народився у м. Любач Польща, поляк, б/п. Проживав у с. Вотилівка Лисянського р-ну. Теля. 29 жовтня 1937 р. НКВС і Прокурором засуджений до ВМП. Реабілітований 11 квітня 1968 р. СК ВС УРСР.

СТЕПАНЕНКО Роман Терентійович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Боярка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 4 травня 1960 р. Черкаським облсудом.

СУХАРСЬКИЙ Микола Іларіонович, 1878 р.н., уродженець і мешканець с. ЧаплинкаЛисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 29 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 вересня 1964 р. Черкаським облсудом.

СУХОЦЬКИЙ Іван Валерійович, 1872 р.н., уродженець і мешканець м. Георгієвськ, поляк. Проживав у смт. Лисянка. Зубний лікар. 19 листопада 1937 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 червня 1989 р. Прокурором обл.

СУХОЯРСЬКИЙ Василь Іларіонович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Чаплинка Лисянського р-ну, українець, б/п. Працював рахівником цукрозаводу. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 серпня 1964 р. Черкаським облсудом.

СУХОЯРСЬКИЙ Кирило Іванович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Чаплинка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 серпня 1964 р. Черкаським облсудом.

ТЕРЕЩЕНКО Василь Іларіонович 1901 р.н., уродженець і мешканець с. Хижинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Різноробочий. 1 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 липня 1989 р.

ТЕРНОВИЙ Микола Іванович, 1892 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ТЕРНОВИЙ Степан Антонович, 1905 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Колгоспник. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 18 вересня 1961 р. Черкаським облсудом.

ТЕРНОВИЙ Тихон Іванович, 1899 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Колгоспник. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ТЕРНОВИЙ Юхим Семенович, 1900 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ТИМОШЕНКО Ісаак Дементійович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Вотилівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 29 вересня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТИМОШЕНКО Олексій Кирилович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Боярка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 13 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 січня 1963 р. Черкаським облсудом.

ТИМОШЕНКО Федір Іванович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Вотилівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ТИМЧУК Василь Наумович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Рубаний Міст Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ТИХОЛОЗ Семен Гаврилович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Рубаний Міст Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 14 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 жовтня 1967 р. Черкаським облсудом.

ТРОХИМЕЦЬ Матвій Гервасійович, 1888 р.н., народився в с. Погребище Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у смт. Лисянка. Бухгалтер. 14 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

ТУПЧІЙ Євген Леонтійович, 1895 р.н., народився у с. Н. Гребля, українець, б/п. Проживав у с. Будище Лисянського р-ну. 23 серпня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 червня 1989 р.

ТУПЧІЙ Павло Леонтійович, 1902 р.н., народився у с. Н. Гребля, українець, б/п. Проживав у с. Будище Лисянського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 березня 1964 р. Черкаським облсудом.

ТУРКЕВИЧ Броніслав Фортунатович, 1891 р.н., народився у м. Ликовець Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с.Бужанка Лисянського р-ну. Бухгалтер цукрозаводу. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 січня 1939 р. Верховним судом УРСР.

ТУРЧЕНЮК Петро Іванович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Товсті Роги Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 1 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 листопада 1966 р. Черкаським облсудом.

ТУРЧЕНЮК Тимофій Ульянович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с. Товсті Роги Лисянського р-ну, українець, б/п, колгоспник. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітовани й 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

УЙВАН (Йоган) Карлович, 1885 р.н., народився в Естонії, естонець. б/п. Проживав у с. Мар'янівка Лисянського р-ну Черкаської обл. Працював старшим агрономом. 25 вересня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 січня 1958 р. ВТ КВО.

УМАНСЬКИЙ Петро Пилипович, 1890 р.н., народився у с. Макарівка Корсунь-Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Бужанка Лисянського р-ну. Працював робітником цукрозаводу. 3 травня 1938 р., трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

ФЕДОРЕНКО Терентій Кирилович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Федюківка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 11 вересня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 червня 1989 р.

ФУМАН Папас Дем'янович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Рубаний Міст Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ХАРЧЕНКО Кіндрат Давидович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Почапинці Лисянського р-ну, українець , б/п. Працював робітником цукрозаводу. Реабілітований 3 травня 1956 р. Чер-

каським облсудом.

ХВОСТЕНКО Антін Тимофійович, 1897 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Працював сторожем МТС. 28 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 березня 1959 р. Черкаським облсудом.

ХВОСТЕНКО Федір Максимович, 1906 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Виключений з колгоспу. 20 листопада 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ХИЖНЯК Тимофій Гаврилович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Вотилівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ХОРІЩЕНКО Іван Миколайович, 1895 р.н., народився у с. Хижинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Лисянка. Учитель. 29 жовтня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 березня 1959 р. ВТ КВО.

ЦАРИК Василь Антонович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. 19 вересня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЦИГАНЕНКО (Циган) Карпо Ясонович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с. Смільчинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 4 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 ВТТ. Реабілітований 16 січня 1963 р. Черкаським облсудом.

ЦИМБАЛ Петро Гаврилович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Чаплинка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 вересня 1964 р. Черкаським облсудом.

ЦОКАЛО Анна Петрівна, 1922 р.н., уродженка с. Дібрівка Лисянського р-ну, українка. Проживала в с. Дібрівка. Згідно з архівною довідкою ІЦ УВД Кемеровської обл. від 26 січня 1993 р. за № 10/23-Ц-21026 вона знаходилася на спецпоселенні в м. Анжеро-Судженськ з 1933 р. до 19 жовтня 1940 р. в складі сім'ї її батька Цокала Петра Івановича, виселеного в 1933 р. з Київської обл. Знята з обліку спецпоселення на основі постанови СНК СРСР від 26 жовтня 1938 р. Батько був розкуркулений. Реабілітована 30 липня 1996 р. згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради.

ЦОКАЛО Гнат Федотович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Дібрівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 13 грудня 1930 р. ОН при колегії ДПУ СРСР засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 15 жовтня 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ЦОКАЛО Дементій Сергійович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Дібрівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 28 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЦОКАЛО Дмитро Іванович, 1905 р.н., уродженець і мешканець с. Дібрівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 28 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЦОКАЛО Іван Петрович, 1924 р.н., уродженець с. Дібрівка Лисянського р-ну, українець. Проживав у с. Дібрівка. В 1933 р. в складі сім'ї свого батька Цокала Петра Івановича був висланий в м.Анжеро-Судженськ Кемеровської обл., де знаходився на спецпоселенні засуджений до 19 жовтня 1940 р. (архівна справа № 25041). Знятий з обліку спецпоселення на основі наказу МВС СРСР від 26 вересня 1946 р. Реабілітований згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради.

ЦОКАЛО Михайло Кіндратович, 1892 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Колгоспник. 16 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЦОКАЛО Олена Іванівна, 1897 р.н., с. Дібрівка Лисянського р-ну, українка. Проживала у с. Дібрівка. В 1933 р. в складі сім'ї свого чоловіка Цокала Петра Івановича була вислана в м. Анжеро-Судженськ Кемеровської обл., де знаходилася на спецпоселенні до 19 березня 1952 р. Знята з обліку спецпоселення на основі наказу МВД СРСР від 26 вересня 1946 р. Реабілітована 30 липня 1996 р. згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради.

ЦОКАЛО Петро Іванович, 1891 р.н., уродженець с. Дібрівка Лисянського р-ну, українець. Проживав у с. Дібрівка. В 1933 р. був розкуркулений і висланий в м. Анжеро-Судженськ Кемеровської обл., де знаходився на спецпоселенні засуджений до 19 березня 1952 р. Знятий з обліку спецпоселення на основі наказу МВД СРСР від 26 вересня 1946 р. Реабілітований згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради 30 липня 1996.

ЦОКАЛО Федот Іванович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Дібрівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Бригадир. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 квітня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЦОКАЛО Яків Сергійович, 1904 р.н., уродженець і мешканець с. Дібрівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 23 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЦОКАЛО Яків Сергійович, 1904 р.н., уродженець і мешканець с. Дібрівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 23 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЦОКАЛО Яків Сергійович, 1904 р.н., уродженець і мешканець с. Дібрівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 23 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЧАБАН Яків Петрович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. 21 квітня 1930 р. трійкою при колегії ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 21 липня 1989 р. згідно з Указом від 16 січня 1989 р.

ЧЕРЕВКО Микола Никифорович, 1888 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Рахівник лікарні. 19 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 серпня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЧЕРЕПЕНКО Ольга Спиридонівна, 1908 р.н., с. Дібрівка Лисянського р-ну, українка. Проживала у с. Дібрівка. В 1930 р. була вислана в Архангельську обл. в селище Акан Онежського р-ну. Знята з обліку спецпоселення в 1947 р. Реабілітована згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради 30 липня 1996 р.

ЧИРВА Авраам Лукович, 1891 р. н, уродженець і мешканець с. Хижинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 4 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧОРНОМОР Анатолій Іванович, 1943 р.н., уродженець с. Франківка Лисянського р-ну, українець. Проживає в с. Бужанка Лисянського р-ну. Згідно з постановою Лисянського РВВС від 7 липня 1993 р. його батько Чорномор Іван Денисович був розкуркулений в 1928 р. Чорномор А.І. реабілітований 16 травня 2001 р. згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради.

ЧОРНОМОР Марія Іванівна, 1937 р.н., уродженка с. Франківка Лисянського р-ну, українка. Проживає у с. Кам'яний Брід Лисянського р-ну. Згідно з постановою Лисянського РВВС від 7 липня 1993 р. її батько Чорномор Іван Денисович був розкуркулений в 1928 р. Реабілітована 16 травня 2001 р. згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради.

ЧОРТ Григорій Григорович, 1889 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Проживав у с. Жаб'янка Лисянського р-ну. 29 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 квітня 1989 р.

ЧУЙКО Дем'ян Якимович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Павлівка Жашківського р-ну Черкаської обл., українець, б/п. Одноосібник. 24 травня 1931 р. ОН при колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. вислання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ЧУМАЧЕНКО Іларіон Сидорович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Вотилівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ШАЛІВСЬКИЙ Адам Ісаакович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Ріпки Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

ШАПРИНСЬКИЙ Дмитро Павлович, 1897 р.н., народився у с. Піски Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с. Почапинці Лисянського р-ну. Механік цукрозаводу. 26 листопада 1937 р. НКВС та Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 листопада 1952 р. ВТ Білор. ВО.

ШАТУН Андрон Якович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Бужанка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

ШВАРЦБУРД Нафтула Пимонович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, єврей, б/п. Заготувач. 29 жовтня 1938 р. ОН при НКВС СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1989 р.

ШЕЛЕСТ Василь Ісаакович, 1900 р.н., народився у с. Дашуківка Лисянського р-ну, українець,

б/п. Проживав у с. Боярка Лисянського р-ну. Священник. 6 квітня 1930 р. трійкою при колегії ДПУ УРСР засуджений до 5 років заслання. Реабілітований 6 червня 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ШЕЛЕСТ Іван Йосипович, 1889 р.н., уродженець і мешканець смт. Лисянка, українець, б/п. Одноосібник. 31 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР від 16 січня 1989 р.

ШЕРШУН Михайло Моісейович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 10 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

ШЕСТЕРИНСЬКИЙ Максим Іванович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Бужанка Лисянського р-ну, українець, б/п. Службовець. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 січня 1989 р. Черкаським облсудом згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШИБРЯ Леонід Іванович, 1911 р.н., народився у с. Петрівське, українець, б/п. Військовослужбовець. 22 вересня 1940 р. ОН при НКВС СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 22 травня 1958 р. ВТ Московського ВО.

ШИБРЯ Семен Гнатович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Петрівська Гута Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 5 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований.

ШИПТЕНКО Домна Олексіївна, 1905 р.н., уродженка с. Боярка Лисянського р-ну, українка. Проживала у с. Боярка. Згідно з архівною довідкою ІЦ УВС Кемеровської обл. від 31 березня 99 № 10/33-1535 вона знаходилася на спецпоселенні в м. Анжеро-Судженськ Кемеревської обл. з 1933 р. до 25 лютого 1950 р. Була виселена в 1933 р. разом з чоловіком Шіптенком Петром Якимовичем з с. Боярки. Чоловік був розкуркулений. Реабілітована 28 липня 1999 р. згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради. Померла 1981 р. в м. Донецьку.

ШИПТЕНКО Петро Якимович, 1900 р.н., уродженець с. Боярка Лисянського р-ну. Проживав у с.Боярка. Згідно з архівною довідкою ІЦ УВС Кемеровської обл. від 31 березня 1999 р. № 10/30-1535 він знаходився на спецпоселенні в м. Анжеро-Судженськ Кемеровської обл. з 1933 р. засуджений до 25 лютого 1950 р., був розкуркулений і виселений із с. Боярки в 1933 р. Реабілітований згідно з рішенням комісії з питань поновлення прав реабілітованих Лисянської районної ради 28 липня 1999 р. Помер в 1971 р. в м. Донецьку.

ШКОЛЬНИЙ Василь Захарович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Виноград Лисянського р-ну, українець, б/п. Бухгалтер. 2 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 січня 1957 р. ВТ КВО.

ШМАНДЮК Константин Григорович, 1903 р.н., народився в с. Нова Гребля Маньківського р-ну Черкаської обл., українець, б/п. Проживав у с. Почапинці Лисянського р-ну. Робітник цукрозаводу. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений доВМП. Реабілітований 15 травня 1989 р. згідно з Указом від 16 січня 1989 р.

ШОМА Віктор Семенович, 1897 р.н., народився в м. Умшани (Австрія), австрієць, б/п. Проживав у с.Шубині Стави Лисянського р-ну, коваль. 19 вересня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 лютого 1975 р. ВТ КВО.

ШУЛЯКА Гнат Семенович, 1898 р.н., народився у с. Жаб'янка Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Лисянка. Колгоспник. 29 жовтня 3 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 23 травня 1952 р. Черкаським облсудом.

ШУЛЯКА Іван Прокопович, 1877 р.н., уродженець і мешканець с. Жаб'янка Лисянського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 29 грудня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р.

ШУЛЯКА-БОРДЗІКОВСЬКА Олександра Матвіївна, 1885 р.н., народилася в с. Бужанка Лисянського р-ну, українка, б/п. Проживала в с. Жаб'янка Лисянського р-ну. Засуджена 29 жовтня 1937 р. НКВС СРСР до розстрілу. Реабілітована 29 травня 1989 р.

ШУРОВСЬКИЙ Михайло Васильович, 1892 р.н., народився у с. Погрібці Київської обл., українець, б/п. Проживав у с. Журжинці Лисянського р-ну. Священик. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЯКИМЧУК Лаврентій Савович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Франківка Лисянського р-ну, українець, б/п. Рахівник. 19 квітня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЯКОВЕНКО Семен Федорович, 1887 р. н, уродженець і мешканець с. Франківка Лисянського

р-ну, українець, б/п. Працівник цукрозаводу. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 26 лютого 1960 р. Черкаським облсудом.

ЯЛИНСЬКИЙ Андрій Якимович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Почапинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Слюсар цукрозаводу. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

ЯЛИНСЬКИЙ Федір Трохимович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Почапинці Лисянського р-ну, українець, б/п. Токар цукрозаводу. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 26 вересня 1968 р. Черкаським облсудом.

ЯМКОВИЙ Петро Іванович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Вотилівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Різнороб. 29 вересня 1937 р. трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЯРОВИЙ Аврам Гаврилович, 1899 р.н., уродженець с. Виноград Лисянського р-ну. Проживав у с. Виноград. Постановою трійки УНКВС по Київській обл. від 2 квітня 1938 р. був безпідставно засуджений за антирадянську діяльність до розстрілу, з конфіскацією майна. Ухвалою № 112/0-57 від 30 січня 1957 р. постанова трійки відносно Ярового А. Г. скасована, справа закрита.

ЯСМЕНКО Мефодій Пилипович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Дібрівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 28 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЯСМЕНКО Онуфрій Терентійович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с. Дібрівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 23 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЯСМЕНКО Петро Пилипович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Дібрівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 28 березня 1938 р. трійкою УНКВС засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

МАНЬКІВСЬКИЙ РАЙОН

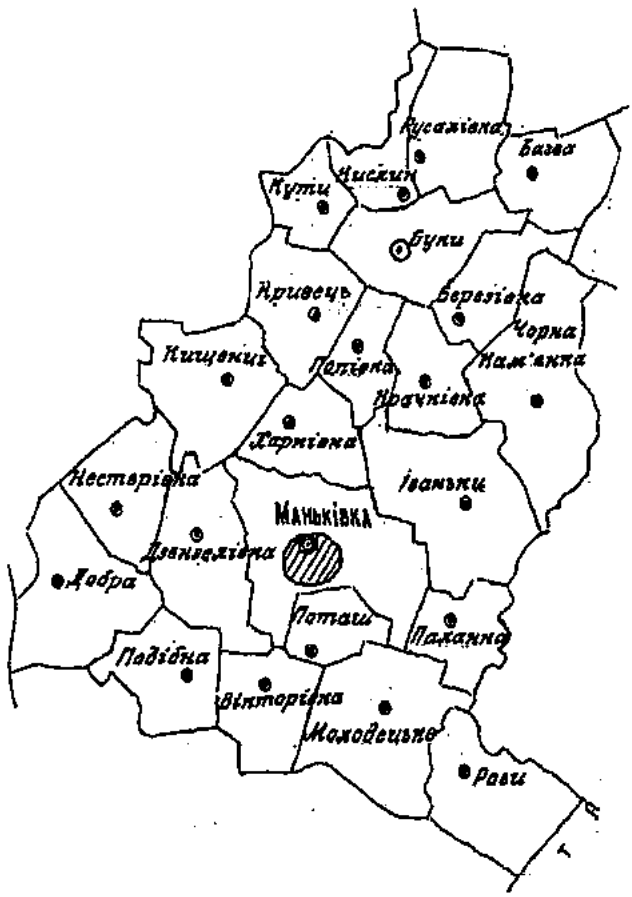

Районний центр	— смт. Маньківка
Кількість населення	— 33 112
Територія	— 0,8 тис. кв. км.
Селищ міського типу	— 2
Сільських поселень	— 29

АЛЕКСАНДРОВ Степан Микитович, 1908 р.н., уродженець с. Бойніц, Буковина, українець, б/п. Проживав у с. Буки Маньківського р-ну. Працював слюсарем. 7 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

АЛЕКСЄЄНКО Іван Федосійович, 1905 р.н., уродженець с. Подібне Маньківського р-ну. Військовослужбовець. 3 вересня 1943 р. ВТ Арх. ВО засуджений до 10 р. ВТТ з позбавленням у правах до 3 р. Реабілітований 18 грудня 1989 р. ВТ Лен. ВО.

АНДРЮЩЕНКО Микола Кузьмович, 1900 р.н., уродженець с. Русалівка, українець, б/п. Колгоспник. 28 вересня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 9 листопада 1960 р. Черкаським облсудом.

АНДРЮЩЕНКО Олександр Єлисейович, 1896 р. уродженець і мешканець с. Кр.Кут Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював їздовим на цукровому заводі. 10 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

АНТОНОВ Мусій Петрович, 1882 р.н., уродженець с. Молодецьке Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював у колгоспі ім. Сталіна кухарем. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 лютого 1959 р. Черкаським облсудом.

АНТОНЮК Лука Васильович, 1874 р.н., уродженець с. Ставки Польща, поляк, б/п. Проживав у с. Поташ Маньківського р-ну. Працював сторожем на ст. Поташ. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАБЕНКО Артем Никифорович, 1900 р.н., уродженець с. Попівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 13 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

БАБІЙ Ульян Євдокимович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с. Багва Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 16 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАБКА Феодосій Данилович, 1887 р.н., уродженець і мешканець с. Дзендзелівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював у колгоспі ім. Сталіна. Колгоспник. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАДАНЮК Яків Андрійович, 1905 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке Маньківського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 26 серпня 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 7 червня 1989 р.

БАЗИЛЬСЬКИЙ Сергій Семенович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Антонівка Уманського р-ну, українець, б/п. Бригадир теслярської бригади. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

БАЛАМУТ Купріян Семенович, 1904 р.н., уродженець і мешканець с. Буки Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював у "Шляхбуді". 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 10 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАЛАН Герасим Семенович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с. Русалівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. 9 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАРАН Марко Андрійович, 1894 р.н., уродженець с. Попівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Русалівка. Колгоспник. 13 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

БАРАН Федір Меркулович, 1892 р.н., уродженець с. Попівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Кривець Маньківського р-ну. Колгоспник. 13 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

БАРАНЮК Каленик Онуфрійович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Чорна Кам'янка,українець, б/п. Бригадир у колгоспі ім. Постишева. 5 листопада 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 лютого 1989 р. Черкаським облсудом.

БАРАНЮК Павло Пилипович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Чорна Кам'янка; українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

БАСС Гнат Федорович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Русалівка, українець, б/п. Працював у Букській артілі інвалідів рахівником. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

БЕВЗА Сидір Якович, 1908 р.н., уродженець і мешканець с. Крачківка Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював у відомчому дивізіоні міліції м. Чарджоу УзРСР. 8 січня 1934 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р. ПВР СРСР .

БЕЗУГЛИЙ Данило Мефодійович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Соколівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Службовець. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 5 червня 1958 р. Черкаським облсудом.

БЕЗУГЛИЙ Денис Арсентійович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Дзендзелівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Вчитель. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

БЕЗУГЛИЙ Максим Дмитрович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Соколівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. ОН УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

БЕЗШЕЙКО Василь Якимович. 1903 р.н., уродженець і мешканець с. Кривець Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 16 січня 1938 р. УНКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 лютого 1962 р. ВС УРСР.

БЕЗШЕЙКО Пилип Михайлович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Кривець Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював у райвідділі зв'язку бухгалтером. 14 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 липня 1956 р. Черкаським облсудом.

БЕЛАН Микола Панасович, 1905 р.н., уродженець і мешканець с. Кищенці Маньківського р-ну, українець, б/п. Служив у ЧА. 27 серпня 1941 р. ВТ 13 запасної буд. бригади КВО засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 травня 1989 р. ВТ КВО.

БЕЛІНСЬКИЙ Василь Панасович, 1902 р.н., уродженець с. Саморідня Шевченківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Антонівка. Вчитель. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

БЕЛІНСЬКИЙ Іван Панасович, 1905 р.н., уродженець с. Крачківка Маньківського р-ну, українець, б/п. Вчитель. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

БЕЛІНСЬКИЙ Казимир Іванович, 1899 р.н., уродженець с. Красилівка Вінницької обл., поляк. До1935 р. канд. у члени ВКП(б). Працював на Березинському цукровому заводі Маньківського р-ну слюсарем. 17 листопада 1937 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 червня 1958 р. ВТ КВО.

БЕЛІНСЬКИЙ Конон Якович, 1890 р.н., уродженець с. Іваньки Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював на Іваньківському цукровому заводі табельником. 6 листопада 1937 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

БЕЛЬСЬКИЙ Олександр Євдокимович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с. Багва Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Теля. 25 квітня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1959 р. Черкаським облсудом.

БЕРЕЗОВИЧЕНКО Степан Юркович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с. Дзендзелівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 14 квітня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня

1989 р.

БИВШАК Арсеній Назарович, 1907 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 22 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

БИСТРИХ Іван Іванович, 1892 р.н., уродженець м. Новомиргород Одеської обл., росіянин, б/п. Березівський цукрозавод Маньківського р-ну. Рахівник. 17 листопада 1937 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 січня 1965 р. ВС УРСР.

БІЛИК Яків Федосійович, 1900 р.н., смт.Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 30 серпня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 березня 1960 р. Черкаським облсудом.

БІЛОУС Андрій Грифемович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с. Роги Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

БОБЕР Йосип Іванович, 1897 р.н., уродженець с. Чміль Житомирської обл., українець, б/п. Проживав у с. Молодецьке. Колгоспник. 16 січня 1938 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1960 р. ВС УРСР.

БОБЕР Станіслав Іванович, 1903 р.н., уродженець с. Уварівка Житомирської обл., українець, б/п. Проживав у с. Молодецьке. Колгоспник. 16 січня 1938 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1960 р. ВС УРСР.

БОБЕР Флора Іванівна, 1900 р.н., уродженка с. Чміль Житомирської обл., українка, б/п. Проживала у с.Молодецьке. Колгоспниця. 16 січня 1938 р. НКВС СРСР засуджена до розстрілу. Реабілітована 3 вересня 1960 р. ВС УРСР.

БОБЕР Юзеф Петрович, 1909 р.н., уродженець с.Чміль Житомирської обл., українець, б/п. Проживав у с. Молодецьке. Колгоспник. 16 січня 1938 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1960 р. ВС УРСР.

БОГАЧЕВСЬКИЙ Григорій Остапович, 1893 р.н., уродженець смт. Маньківка, українець, б/п. Проживав у с. Буки. Працював у артілі інвалідів касиром. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

БОГУШ Анатолій Ананійович, 1877 р.н., уродженець і мешканець с. Попівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. 26 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БОЙКО Давид Спиридонович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с. Добра Маньківського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 10 травня 1931 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 11 листопада 1989 р.

БОЙКО Йосип Іванович, 1890 р.н., уродженець с. Смолярка Тернопільської обл, українець, член ВКП(б). Проживав у с. Рубаний Міст. Директор радгоспу. 19 грудня 1937 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 січня 1959 р. ВС УРСР.

БОНДАРЕНКО Климентій Степанович, 1881 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 березня 1938 р. ОН УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

БОНДАРЕНКО Кузьма Савелійович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

БОНКОВСЬКИЙ Антін Семенович, 1888 р.н., уродженець с. Аполонівка Житомирської обл, українець, б/п. Проживав у с. Молодецьке. Колгоспник. 16 січня 1938 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1960 р. ВС УРСР.

БОНКОВСЬКИЙ Теофіл Семенович. 1895 р.н., уродженець с. Аполонівка Житомирської обл, українець, б/п. Проживав у с. Молодецьке. Колгоспник. 16 січня 1938 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1960 р. ВС УРСР.

БОРЕЙЧУК Семен Платонович, 1889 р.н., уродженець с. Верхнячка Христинівського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Маньківка. Тесля у лісництві. 26 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 25 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

БОРСЕНКО Павло Якович, 1881 р.н., уродженець і мешканець с. Соколівка, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

БОРЩ Гнат Карпович, 1892 р.н., уродженець с. Небедівка Підвисоцького р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Паланочка Маньківського р-ну, працював у Маньк. лісництві. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р.

Черкаським облсудом.

БУДАНОВ Володимир Кашперович, 1896 р.н., уродженець Польші, українець, б/п. Проживав у с. Чорна Кам'янка Маньківського р-ну. Працював на Букській МТС шофером. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р.

БУЖИЧЕНКО Гіва Силович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Роги Маньківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 6 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 7 серпня 1989 р.

БУЗОВСЬКИЙ Лазар Андрійович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Багва Маньківського р-ну, українець, виключений з членів ВКП(б). Колгоспник. 16 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 червня 1968 р. Черкаським облсудом.

БУРЛАКА Микола Трохимович, 1894 р.н., уродженець с.Юзефівка Одеської обл., українець, б/п. Проживав у с. Іваньки Маньківського р-ну. Працював на цукровому заводі майстром залізн. колії. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

БУРЛАКА Степан Омелянович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Добра Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 1 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БУРТОВИЙ Олексій Степанович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Чорна Кам'янка Маньківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 9 січня 1931 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

БУРТОВИЙ Сергій Іванович, 1881 р.н., уродженець і мешканець с. Чорна Кам'янка, українець, б/п. Не працював. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БУХОНЬКО Хома Павлович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював у лісництві лісорубом. 16 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 липня 1959 р. Черкаським облсудом.

ВАЛЬЧАК Йосип Іванович, 1913 р.н., уродженець с. Тарноруди Волочиського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Роги Маньківського р-ну. Швець. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВАРА Семен Савович, 1885 р.н., уродженець с. Крачківка Маньківського р-ну, українець. Працював на цукровому заводі кагатчиком. 19 грудня 1937 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 листопада 1964 р. ВС УРСР.

ВАРИЧ Василь Артемович, 1885 р.н., уродженець с. Буки Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 7 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 грудня 1977 р. Черкаським облсудом.

ВАРИЧ Павло Петрович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Буки Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 3 вересня 1937 р.трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВАРИЧ Тимофій Михайлович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с. Буки Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ВДОВИЧЕНКО Петро Герасимович, 1912 р.н., уродженець с. Ромашки Рокитнянського р-ну Київської обл, українець, б/п. Проживав у с. Іваньки. Працював на спиртзаводі пом. бухгалтера. 19 січня 1939 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВДОВИЧЕНКО Петро Платонович, 1903 р.н., уродженець с. Вотилівка Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Буки Маньківського р-ну. Працював у райлікарні лікарем. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ВЕЛИЧКО Іван Макарович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював у колгоспі теслею. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

ВЕЛИЧКО Купріян Тихонович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник-тесля. 14 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

ВЕРЕСНЯК Андрій Галактіонович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с. Попівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 13 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуд-

жений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

ВЕРЖБИЦЬКИЙ Анатолій Лукович, 1902 р.н., уродженець с. Янківці, українець, б/п. Проживав у с. Іваньки. Працював на Іваньк. винзаводі диспетчером. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

ВЕРХОВЕЦЬКИЙ Франц Якович, 1885 р.н., уродженець с. Голубин Марклеєвського р-ну. Київської обл, українець, б/п. Проживав у смт. Маньківка. Лісоруб. 19 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВЕСЕЛЬСЬКИЙ Болеслав Францевич, 1911 р.н., уродженець с. Алопонівка Житомирської обл. Поляк, б/п. Проживав у с. Іваньки. Працював на Іваньк. спиртзаводі слюсарем. 12 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВИШКВАРКА Микола Григорович, 1896 р.н., уродженець с. Хижня, українець, б/п. Проживав у с. Подібна. Вчитель. 13 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

ВІВСЯНИЙ Йосип Йосипович, 1892 р.н., уродженець м. Перемишль, Польща, українець, б/п. Проживав у с. Кривець Маньківського р-ну. Колгоспник. 16 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 січня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВІТКОВСЬКИЙ Альфред Францевич, 1897 р.н., уродженець с. Костюженці Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у с. Мар'янівка. Працював у Мар'янівському радгоспі слюсарем. 17 листопада 1937 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 грудня 1961 р. ВС СРСР.

ВОВК Антон Дмитрович, 1904 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 22 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 р. Черкаським облсудом.

ВОВК Панас Кіндратович, 1876 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 3 квітня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

ВОВК Степан Іванович, 1897 р.н., уродженець Львівської обл., українець, б/п. Проживав у с. Кривець. Колгоспник. 16 січня 1938 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 квітня 1959 р. ВС УРСР.

ВОЗНИЙ Устим Анфілович, 1893 р.н., уродженець с. Русалівка, українець, б/п. Проживав у смт. Маньківка. Працював фельдшером. 16 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1957 р. Черкаським облсудом.

ВОЗНИЙ-ТИМОФІЄНКО Іван Анфілович, 1879 р.н., уродженець і мешканець с. Русалівка, українець, б/п. Колгоспник. 9 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВОЙНАЛОВИЧ Антон Семенович, 1886 р.н., уродженець с. Аполонівка Житомирської обл., поляк, б/п. Працював у с. Паланочка. Колгоспник. 7 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р.

ВОЙНАЛОВИЧ Антон Фролович, 1920 р. уродженець с. Уварівка Ємельчанського р-ну, українець, б/п. Проживав с. Молодецьке. Колгоспник у колгоспі ім. Котовського. 19 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВОЙНАЛОВИЧ Болеслав Антонович, 1913 р.н., уродженець с. Уварівка, поляк, б/п. Проживав у с. Молодецьке. Колгоспник. 16 січня 1938 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1960 р. ВС УРСР.

ВОЙНАЛОВИЧ Флерко Антонович, 1919 р.н., уродженець с. Уварівка Житомирської обл., українець, б/п. Проживав у с. Молодецьке. Колгоспник. 16 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 4 червня 1960 р. ВС УРСР. Помер від туберкульозу 18 травня 1940 р.

ВОЙНАЛОВИЧ Флора Семенович, 1891 р.н., уродженець с. Уварівка Житомирської обл., поляк, б/п. Проживав у с. Молодецьке. 16 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1960 р. ВС УРСР.

ВОЙНОЛОВИЧ Теофіл Францевич, 1904 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, поляк, б/п. Колгоспник. 16 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітова-

ний 3 вересня 1960 р. ВС УРСР.

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ Алезій Тимофійович, 1914 р.н., уродженець с. Уварівка Житомирської обл. поляк, б/п. Проживав у с. Молодецьке. Колгоспник. 16 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 серпня 1960 р. ВС УРСР.

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ Антон Тимофійович, 1911 р.н., уродженець с. Уварівка Житомирської обл, поляк, б/п. Проживав у с. Молодецьке. Працював їздовим у колгоспі. 19 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ Володимир Миколайович, 1906 р.н., уродженець с. Майдан Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с. Багва Маньківського р-ну. Працював зав. відгодівельним пунктом. 11 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 жовтня 1961 р. Черкаським облсудом.

ВОЛОХАТИЙ Григорій Минович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке, українець, б/п. Колгоспник. 16 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітованнй 7 липня 1959 р. Черкаським облсудом.

ВОЛОХОВ Георгій Васильович, 1899 р.н., уродженець м. Луцьк, росіянин, б/п. Проживав у смт. Маньківка. Працював у райлікарні лікарем. 10 лютого 1937 р. Київським облсудом засуджений до 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабілітований 9 вересня 1959 р. ВС УРСР.

ГАЙДАЙ Данило Пилипович, 1875 р.н., уродженець і мешканець с. Чорна Кам'янка Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГАЛАНЬ Федір Іванович, 1890 р.н., уродженець Галичини, українець, б/п. Проживав у с. Павлівка Маньківського р-ну. Колгоспник. 16 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 квітня 1959 р. ВС УРСР.

ГАНГАЛО Іван Францевич, 1902 р.н., уродженець с. Вірівка Емельчинського р-ну Житомирської обл, поляк, б/п. Проживав у с. Дзензелівка Маньківського р-ну. Працював у СШ вчителем географії. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 червня 1959 р. Черкаським облсудом.

ГАНУШКА Пилип Сергійович, 1904 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Колгоспник. 11 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 серпня 1959 р. Черкаським облсудом.

ГАНЬКЕВИЧ Петро Антонович, 1901 р.н., уродженець Румунії, українець, б/п. Працював у лісництві. 19 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

ГЕЙБОВИЧ Георгій Йосипович, 1908 р.н., уродженець с. Шаулиха Тальнівського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Маньківка. Кіномеханік. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 вересня 1961 р. Черкаським облсудом.

ГЕНЗЮРА Павло Овксентійович, 1898 р.н., уродженець с. Кривчунка Житомирської обл, українець, б/п. Проживав у Маньківському р-ні. Колгоспник. 16 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 квітня 1959 р. ВС УРСР.

ГЛАДЧЕНКО Петро Терентійович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Вікторівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював у раймазі службовцем. 16 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГЛЕВСЬКИЙ Василь Васильович, 1912 р.н., уродженець і мешканець с. Мала Маньківка, українець, б/п. Їздовий у колгоспі. 22 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 травня 1989 р.

ГЛЕВСЬКИЙ Василь Степанович, 1877 р.н., уродженець с. Новоданилівка Акимівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Мала Маньківка. Не працював. 22 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГЛОТОВ Микола Іванович. 1896 р.н., уродженець м. Кишинів, румун, б/п. Проживав у смт. Маньківка. Працював у друкарні складачем. 25 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГЛУШЕНКО Маркіян Кирилович, 1888 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Одноосібник. 26 серпня 1929 р. колегією ОДПУ засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований

19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГЛУЩИК Ілько Романович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке, українець, б/п. Колгоспник. 16 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 липня 1959 р. Черкаським облсудом.

ГЛУЩАК Євмен Дорофійович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке, українець, б/п. Колгоспник. 29 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГНАТЕНКО Ілько Карпович, 1906 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Працював ветсанітаром у колгоспі. 30 серпня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 березня 1960 р. Черкаським облсудом.

ГОЛОВЧЕНКО Василь Пудович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

ГОЛОВЧЕНКО Гнат Пудович, 1905 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Працював на МТС трактористом. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

ГОЛОВЧЕНКО Леонтій Антонович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Буки Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 8 грудня 1936 р. Київським облсудом засуджений до 6 р. ВТТ. Реабілітований 8 жовтня 1956 р. ВС УРСР.

ГОЛУБ Семен Логвинович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Тинівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 10 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 травня 1980 р. Черкаським облсудом.

ГОЛУБЕНКО Мартин Харитонович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Нестерівка, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГОМЕНЮК Григорій Іванович, 1899 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 11 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОМЕНЮК Григорій Лазаревич, 1909 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Служба в РСЧА. Рядовий. 26 вересня 1940 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 6 липня 1970 р. ВТ Моск.ВО.

ГОМЕНЮК Конон Григорович, 1886 р.н., уродженець смт. Маньківка, українець, б/п. Проживав на ст. Поташ. Колгоспник. 22 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОМЕНЮК Павло Григорович, уродженець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 26 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОМЕНЮК Семен Гордійович, 1892 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 3 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

ГОНЧАЛО Йосип Петрович, 1888 р.н., уродженець с. Запруддя Ємельчанського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Іваньки. Працював на відгодівельному пункті цукрозаводу скотарем. 25 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОНЧАР Олександр Самойлович, 1869 р.н., уродженець і мешканець с. Буки, українець, б/п. Одноосібник. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

ГОНЧАРУК Іван Герасимович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Добре Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював робітником на бурякопункті Верхняцького цукрового заводу. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 березня 1962 р.

ГОНЧАРУК Тимофій Іванович, 1878 р.н., уродженець і мешканець с. Подібна, українець, б/п. Не працював. 3 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОНЯНИЙ Федір Степанович, 1889 р.н., уродженець с. Мелашки Тальнівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Березівка. Працював на цукровому заводі, начальником під'їздної колії ст.Іваньки. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГОРБАТИЙ Мойсей Захарович, 1906 р.н., уродженець с. Таужна Одеської обл, єврей, виключ. із ВКП(б). Проживав у с. Буки. Працював секретарем РПК. 23 вересня 1938 р. ВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 травня 1968 р. ВС СРСР.

ГОРБАТЮК Андрій Михайлович, 1908 р.н., уродженець і мешканець с. Соколівка, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

ГОРБАТЮК Гаврило Макарович, 1899 р.н., уродженець с. Кайтанівка Вінницької обл, українець, б/п. Проживав у с. Антонівка. Працював на ГЕС електромонтером. 16 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 квітня 1959 р. ВС УРСР.

ГОРБАТЮК Григорій Семенович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Соколівка, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГОРБАТЮК Іван Власович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Колгоспник. 11 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 серпня 1959 р. Черкаським облсудом.

ГОРБАТЮК Микола Васильович, 1879 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Колгоспник. 11 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 серпня 1959 р. Черкаським облсудом.

ГОРБЕНКО Семен Савович, 1895 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Тесля у колгоспі. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 вересня 1961 р. Черкаським облсудом.

ГОРДІЄНКО Іван Володимирович, 1878 р.н., уродженець с. Багва Маньківського р-ну. Не працював. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОРЕНКО Кіндрат Максимович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Чорна Кам'янка, українець, б/п. Не працював. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОРОЩЕНКО Наум Митрофанович, 1874 р.н., уродженець і мешканець с. Буки Маньківського р-ну, українець, б/п. Робітник у бурякогосподарстві. 17 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 грудня 1977 р. Черкаським облсудом.

ГОРЯЧКОВСЬКИЙ Михайло Емануїлович, 1893 р.н., уродженець с. Підвисоцьке Кіровської обл, українець, б/п. Проживав на ст. Поташ. Працював черговим по станції. 4 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 серпня 1962 р. Черкаським облсудом.

ГРАБОВ Микола Ананійович, 1903 р.н., уродженець с. Майданецьке Тальнівського р-ну, українець, б/п. Проживав на території Березівського цукрового заводу. Працював бухгалтером. 5 листопада 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 червня 1959 р. ВТ КВО.

ГРАБОВСЬКИЙ Віктор Іванович, 1895 р.н., уродженець с. Ожеговськ Київської обл, українець, б/п. Проживав у с. Багва Маньківського р-ну. Працював на млині вальцювальником. 11 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 жовтня 1961 р. Черкаським облсудом.

ГРЕБЕНЮК Мойсей Степанович, 1901 р.н., уродженець с. Студа, Польща, українець, б/п. Проживав у с. Березівка Маньківського р-ну. Працював на цукровому заводі шофером. 28 квітня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 квітня 1958 р. Черкаським облсудом.

ГРЕЧИШНИКОВ Іван Семенович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Хижня Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював рахівником. 16 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 квітня 1959 р. ВС УРСР.

ГРЕЧКА Антон Данилович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке, українець, б/п. Конюх у сільській школі. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 травня 1960 р. Черкаським облсудом.

ГРОХОЛЬСЬКИЙ Пантелеймон Якович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Вікторівка, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

ГУЛИК Данило Григорович, 1899 р.н., уродженець с. Божишин Золочівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Антонівка. Колгоспник. 7 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1967 р. ВС УРСР.

ГУЦАЛ Іларіон Денисович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Чорна Кам'янка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 30 серпня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГУЦАЛ Пилип Денисович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Чорна Кам'янка, українець, б/п. Колгоспник. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 16 січня 1989 р.Черкаським облсудом

ГУЦАЛЕНКО Захар Максимович, 1899 р.н., уродженець с. Чорна Кам'янка, українець, б/п. Проживав у с. Іваньки Маньківського р-ну. Працював на цукровому заводі слюсарем депо. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

ГУЦАЛЕНКО Йосип Назарович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 3 вересня 1929 р. ОН ОДПУ засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 23 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГУЦАЛЕНКО Назар Григорович, 1868 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке, українець, б/п. Колгоспник. 16 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 липня 1959 р. Черкаським облсудом.

ДАБОМЕН Ісак Петрович, 1891 р.н., уродженець с. Молодецьке. латиш, б/п, викл. з ВКП(б), після арешту прож. у с. Попівка. Працював директором Букського бурякозаводу. 19 грудня 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 лютого 1959 р. ВТ КВО.

ДАВИДЮК Оіп Омелянович, 1881 р.н., уродженець і мешканець с. Харківка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 10 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ДАНИШЕВСЬКИЙ Володимир Пилипович, 1895 р.н., уродженець с. Нова Гребля Маньківського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Маньківка. Працював на Бурській ст. електромонтером Маньк. дільниці. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 вересня 1961 р.

ДВОРЧУК Іван Леонтійович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Кіншівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 11 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 червня 1989 р.

ДЕМБОВСЬКА Тетяна Никифорівна, 1887 р.н., уродженка с. Небелівка Підвисоцького р-ну, українка, б/п. Проживала у с. Молодецьке. Вчителька. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджена до розстрілу. Реабілітована 11 лютого 1959 р. Черкаським облсудом.

ДЕМИДЕНКО Іван Григорович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с. Кривець, українець, б/п. Працював у колгоспі ім. 1 Травня. 4 грудня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДЕРЕВ'ЯНКО Ларіон Несторович, 1895 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 9 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 24 серпня 1989 р.

ДЕРЕВ'ЯНКО Яків Трифонович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Кишенці, українець, б/п. Колгоспник. 29 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 24 серпня 1971 р. Черкаським облсудом.

ДЕХТЯРЕХ Леонід Васильович, 1926 р.н., уродженець і мешканець с.Дзензелівка, українець, б/п. Служив у ЧА. Рядовий, ст. Хадабулак Читинськ. обл. в/ч 47076. 8 лютого 1950 р. ВТ в/ч. 38797 засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 грудня 1976 р. ВС УРСР.

ДЖУМ Олексій Ількович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Подібна, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р.

ДІТРІХ Казимир Вікентійович, 1905 р.н., уродженець с. Красносілка Джулінського р-ну Вінницької обл, поляк, б/п. Проживав у с. Іваньки Маньківського р-ну. Працював слюсарем. 19 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДИШЛЮК Іван Давидович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Дзендзелівка, українець, б/п. Селянин-одноосібник. 3 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

ДІДЕНКО Максим Якович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Буки, українець, б/п. Колгоспник. 17 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 жовтня 1958 р. ВТ КВО.

ДІДЕНКО Мина Титович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Буки Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. 10 травня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 12 травня 1980 р. Черкаським облсудом.

ДІДЕНКО Мина Титович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Буки, українець, б/п. Не працював. 10 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 травня 1980 р. Черкаським облсудом.

ДІДЕНКО Митрофан Андрійович, 1885 р.н., уродженець м. Умань Черкаської обл, українець, б/п. Проживав на ст. Поташ. Колгоспник к-пу ім. Шевченка. 11 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДОБРИНСЬКИЙ Григорій Дмитрович, 1912 р. уродженець м. Умань, українець, канд. у члени ВКП(б). Проживав у с. Буки. Працював у Буківській райраді начальником бойової підготовки "ТСО-авіахіму". 25 грудня 1937 р. ВС СРСР. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 серпня 1960 р. ВС СРСР.

ДОВБУШ Григорій Павлович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке, українець, б/п. Працював у "шляхбуді" робітником. 16 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ДОВБУШ Яків Васильович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке, українець, б/п. Колгоспник. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 листопада 1960 р.

ДОМБРОВСЬКИЙ Павло Корнійович, 1899 р.н., уродженець с. Макеличі Ковельського р-ну Волинської обл, поляк, б/п. Проживав у с. Паланочка. Працював у Маньківськ. лісництві, об'їздником. 26 жовтня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 25 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ДОПІРА Степан Парфенович, 1927 р.н., уродженець і мешканець с. Вороне Маньківського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець в/ч. 24022. 3 листопада 1950 р. ВТ в/ч.25750 засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 27 листопада 1989 р. ВТ КВО.

ДОРОШЕНКО Матвій Демидович, 1887 р.н., уродженець і мешканець с. Роги, українець, б/п. Колгоспник. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДОСКАЛОВ Костянтин Григорович, 1896 р.н., уродженець с. Драгушен, Румунія, румун, б/п. Проживав у смт. Маньківка. Перукар. 26 жовтня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДРАГАН Мануїл Федорович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Іваньки Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДУБРОВСЬКИЙ Панас Мартинович, 1906 р.н., уродженець і мешканець с. Березівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював на Іваньківському цукровому заводі слюсарем. 15 грудня 1936 р. Київським облсудом засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований ВС УРСР. 21 вересня 1967 р.

ДУДНИК Євлампій Хомович, 1877 р.н., уродженець і мешканець с. Чорна Кам'янка, українець, б/п. Не працював. 26 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДУМА Леонтій (Левко) Якович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Колгоспник. 11 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 серпня 1959 р. Черкаським облсудом.

ДУМА Микола Антонович, 1899 р.н., уродженець с. Вербиш Сокальського р-ну Галичина, українець, б/п. Проживав у с. Соколівка. Колгоспник. 27 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДУМА-ДУМЕНКО Семен Михайлович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Колгоспник-бригадир. 6 травня 1933 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 12 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДУМЕНКО (Дума) Семен Михайлович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 11 квітня 1936 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 серпня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЄМЧИНСЬКИЙ Григорій Мефодійович, 1895 р.н., уродженець с. Антонівка (Буки), українець, б/п. Проживав у с. Буки. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЄРЕМЕНКО Зот Іларіонович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Іваньки Маньківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 7 квітня 1930 р. судтрійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 30 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЄРЕМЕНКО Ізот Іларіонович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Іваньки Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. 14 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЄРЕМЕНКО Яків Іларіонович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с. Іваньки Маньківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 7 квітня 1930 р. судтрійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 28 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЖЕБЕТ Сазон Дементійович, 1878 р.н., уродженець і мешканець с. Іваньки, українець, б/п. Хлібороб. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЖЕБЕТ Семен Хомович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с. Іваньки, українець, б/п. Працював робітником на спиртзаводі. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЖИВИЙ Павло Лаврентійович, 1880 р.н., уродженець смт. Маньківка, українець, б/п. Проживав у с. Поташ. Працював на ст. Поташ сторожем. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЖОЛМИРСЬКИЙ Ромуальд Геронимович, 1887 р.н., уродженець с. Сковородки Вінницької обл, поляк, б/п. Проживав у с. Попівка. Працював у Букському бурякорадгоспі бухгалтером. 17 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЖУРАВЕЛЬ Іван Іванович, 1908 р.н., уродженець і мешканець с. Червоний Кут Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. 14 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЖУРАВЕЛЬ Семен Петрович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Червоний Кут, українець, б/п. Працював на цукровому заводі їздовим. 10 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЖУРАВЕЛЬ Яким Петрович, 1909 р.н., уродженець і мешканець с. Червоний Кут Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював їздовим на цукровому заводі. 10 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЗАБЕЙДА Степан Григорович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Дзендзелівка, українець, б/п. Працював у колгоспі будівельником. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 травня 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ЗАВОРОТНИЙ Роман Гнатович, 1897 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Робітник. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАВОРОТНИЙ Яким Гнатович, 1899 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник в к-пі ім. Кірова. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАГОРУЙКО Максим Трифонович, 1906 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював у колгоспі бригадиром рибалок. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 лютого 1959 р.

ЗАДОРОЖНІЙ Конон Гнатович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с. Добра, українець, б/п. Колгоспник. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 16 вересня 1967 р. Черкаським облсудом.

ЗАКОПАЙЛО Василь Степанович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с. Нестерівка, українець, б/п. Не працював. 14 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1989 р.

ЗАНЬКО Данило Омелянович, 1900 р.н., уродженець Польші, поляк, б/п. Проживав у с. Дзендзелівка Маньківського р-ну. Працював у школі прибиральником. 29 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАХАРЧЕНКО Мартин Васильович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке, українець, б/п. Колгоспник. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЗВІРИНСЬКИЙ Леонтій Іванович, 1882 р.н., уродженець с. Коржова Уманського р-ну, украї-

нець, б/п. Проживав у смт. Маньківка. Працював на ст. Поташ пом.бухгалтера нафтобази. 19 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗЕЛЕНСЬКИЙ Іван Кузьмович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с. Нестерівка, українець, б/п. Працював на залізниці. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЗІНЧЕНКО (Зінець) Андрій Якович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Іваньки, українець, б/п. Колгоспник. 3 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 лютого 1961 р. Черкаським облсудом.

ЗІНЧЕНКО Овксентій Кіндратович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Колгоспник. 14 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЗІНЧЕНКО Сава Давидович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Колгоспник-тесля. 11 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗІНЧЕНКО Семен Кіндратович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Колгоспник. 11 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 серпня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЗІНЬКОВ Василь Петрович, 1885 р.н., уродженець с. Машковичі, українець, б/п. Проживав у смт. Маньківка. Працював у райспоживспілці конюхом. 1 жовтня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 червня 1962 р. Черкаським облсудом.

ЗНАГОВАН Дмитро Іванович, 1896 р.н., уродженець с. Анишкань, Бессарабія, румун, б/п. Проживав у с. Тимофіївка. Працював у колгоспі ковалем. 3 жовтня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ІВАЩЕНКО Федот Никифорович, 1900 р.н., уродженець смт. Маньківка, українець, б/п. Проживав у с. Желудькове. Колгоспник. 3 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 жовтня 1978 р. Черкаським облсудом.

КАНДИБА Іван Гаврилович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с.Чорна Кам'янка Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАРАЧУН Степан Антонович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Вікторівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. 2 вересня 1931 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 31 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАРПЕНКО Варфоломій Трифонович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Крачківка Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. 30 серпня 1939 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАРПЕНКО Євстафій Устимович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Крачківка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. Реабілітований 4 листопада 1956 р. ВТ КВО.

КАЦАЛАПЕНКО Архип Никифорович, 1897 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Працював у колгоспі рахівником. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 вересня 1961 р. Черкаським облсудом.

КАЧАН Матвій Іванович, 1902 р.н., уродженець с. В'язівок Маньківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Буки. Працював у МТС, зав. гаражем. 16 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 серпня 1937 р. Черкаським облсудом.

КЕМСЬКИЙ Франц Фролович, 1913 р.н., уродженець с.Підлоби Ємильчанського р-ну Житомирської обл, поляк, б/п. Проживав у с. Молодецьке Маньківського р-ну. Колгоспник. 19 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 червня 1961 р. ВТ КВО.

КИРИЛЮК Венедикт Васильович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Багва, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

КИРИЧЕНКО Іван Дорофійович, 1900 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Військовослужбовець 34 мін.полку. 17 червня 1942 р. ВТ 34 МС Бриг. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 лютого 1990 р. ВТ КВО.

КИСЕЛЬ Кіндрат Корнійович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Хижня, українець, б/п.

Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

КИСЛИНСЬКИЙ Іван Павлович, 1910 р.н., уродженець і мешканець с. Мала Маньківка, українець, б/п. Працював трактористом. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КИСЛИНСЬКИЙ Лаврентій Вакулович, 1888 р.н., уродженець с. Антонівка, українець, б/п. Проживав у с. Буки. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

КИСЛИНСЬКИЙ Пилип Карпович, 1879 р.н., уродженець і мешканець с. Буки, українець, б/п. Колгоспник. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

КЛИМЕНКО Григорій Дементійович, 1878 р.н., уродженець і мешканець с. Багва, українець, б/п. Колгоспник. 16 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 липня 1959 р. Черкаським облсудом.

КНУРЕНКО Іван Петрович, 1908 р.н., уродженець с. Бузуківець Смілянського р-ну, українець, б/п. Проживав на території Березівського цукрового заводу. Працював на заводі, плановиком. 5 листопада 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 червня 1959 р. ВТ КВО.

КОБА Петро Денисович, 1901 р.н., уродженець с. Кинашівка (Маньківка), українець, б/п. Проживав у смт. Маньківка. Колгоспник. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 березня 1960 р.

КОВАЛЕНКО Захар Васильович, 1883 р.н., уродженець і мешканець с. Антонівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 11 березня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 27 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОВАЛЕНКО Платон Євтухович, 1889 р.н., уродженець с. Антонівка, українець, б/п. Проживав у с. Буки Маньківського р-ну. Одноосібник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

КОВАЛЕНКО Прокіп Федорович, 1897 р.н., уродженець і мешканець смт.Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 3 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

КОВАЛЬЧУК Лука Іванович, 1896 р.н., уродженець Львівської обл, українець, б/п. Проживав у с. Червоний Кут. Працював у бурякорадгоспі теслею. 16 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 квітня 1959 р. ВС УРСР.

КОВАЛЬЧУК Харитон Григорович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Роги, українець, б/п. Селянин-одноосібник. 27 березня 1932 р. трійкою ДПУ УРСР .засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 7 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОВБАСА Прокіп Степанович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке, українець, б/п. Одноосібник. 3 вересня 1937 р. трійкою КОУ НКВС УРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 лютого 1989 р. Черкаським облсудом.

КОВЧЕЖНИЙ Наум Костянтинович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Чорна Кам'янка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 14 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

КОЖУХОВСЬКИЙ Григорій Дем'янович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 вересня 1959 р. Черкаським облсудом.

КОЖУХОВСЬКИЙ Микита Трохимович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке, українець, б/п. Колгоспник. 22 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

КОЗІН Порфирій Гаврилович, 1890 р.н., уродженець м. Умань Черкаської обл, українець, б/п. Проживав у с. Тальне. Працював у лісництві, об'їздником. 26 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 25 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

КОЛЕСНИК Йосип Степанович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Подібна, українець, б/п. Колгоспник. 29 вересня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЛЕСНИК Каленик Прохорович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Добра, українець, б/п. Колгоспник. 14 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу.

Реабілітований 19 січня 1962 р. Черкаським облсудом.

КОЛЕСНИЧЕНКО Панас Степанович, 1898 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Хлібороб. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОНЧУР Андрій Іванович, 1887 р.н., уродженець м. Сокаль, українець, б/п. Проживав у с. Полковниче Маньківського р-ну. Працював на Іваньківських під'їздних коліях помічн. начальника станції. 19 січня 1939 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 грудня 1959 р. ВС УРСР.

КОРСУНОВСЬКИЙ Федір Савович, 1878 р.н., уродженець с. Липовці Н-Геогіївського р-ну Дніпропетровської обл, українець, б/п. Проживав у с. Полковниче (Іваньки). Священнослужитель. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОСТЕНКО Кузьма Павлович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Роги, українець, б/п. Колгоспник. 13 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

КОСТЕНКО Марко Макарович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Рубаний Міст, українець, б/п. Бригадир у колгоспі. 16 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 квітня 1968 р. Черкаським облсудом.

КОСТЕНКО Парамон Єремейович, 1875 р.н., уродженець і мешканець с. Харківка, українець, б/п. Колгоспник. 10 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р.

КОСТЕНКО Платон Панасович, 1896 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 26 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОСТЕНКО Федот Сильвестрович, 1876 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Працював у лісництві лісорубом. 14 травня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 липня 1965 р. Черкаським облсудом.

КОСТЕЦЬКИЙ Юхим Ілліонович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Подібна, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

КОТ Яків Захарович, 1907 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п, бригадир у колгоспі. 25 березня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

КОТ (КІТ) Микола Захарович, 1912 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Колгоспник. 11 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 серпня 1959 р. Черкаським облсудом.

КОТЕНКО Іван Стахович, 1919 р.н., уродженець і мешканець с. Буки, українець, б/п. Військовослужбовець 323 сл. 20 травня 1942 р. ВТ 81 сд засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 7 грудня 1989 р. ВС УРСР.

КОТОЛУП Семен Демидович, 1884 р.н., уродженець с. Михайлівка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Павлівка Маньківського р-ну. Не працював. 3 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 жовтня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЦЮБА Панас Гнатович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Тинівка, українець, б/п. Колгоспник. 14 січня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

КОЦЮБАЛЬСЬКИЙ Мартиян Захарович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с. Роги, українець, б/п. Колгоспник. 13 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

КОЧЕРУБА Михайло Іванович, 1826 р.н., уродженець с. Добра Маньківського р-ну, українець, б/п. Прохідник на шахті ім. Мельника Луганської обл. 6 серпня 1949 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 25 р. Реабілітований 16 серпня 1957 р. ВТ КВО. Після звільнення прож. у Маньківському р-ні.

КОЧМАРЕНКО Антін Іванович, 1896 р.н., уродженець Польші, Люблінське воєводство, українець, б/п. Проживав у с. Подібна. Колгоспник. 21 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 липня 1989 р.

КОШЕЛЬ Семен Йосипович, 1902 р. уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Хлібороб. 11 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабіліто-

ваний 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРАВЧЕНКО Пилип Іванович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Тимошівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРАВЧЕНКО Степан Іванович, 1902 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

КРАЄВСЬКИЙ Антон Марцелович, 1905 р.н., уродженець с. Полонне Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у с. Іваньки. Працював на Іваньківському цукровому заводі лікарем. 12 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 листопада 1957 р. ВТ КВО.

КРАЄВСЬКИЙ Генріх Марцелович, 1913 р.н., уродженець с. Новоселиця Вінницької обл, поляк, б/п. Проживав у с. Іваньки. Працював на цукровому заводі. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

КРАЙНЮК Яків Петрович, 1894 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. ім. Кірова. Теля. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРАСНЕНКО Панас Григорович, 1875 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Не працював. 25 квітня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1959 р.

КРИВДА Карпо Максимович, 1879 р.н., уродженець і мешканець с. Нестерівка, українець, б/п. Колгоспник. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 серпня 1988 р. Черкаським облсудом.

КРИВДА Спиридон Тихонович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с. Нестерівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював у колгоспі трактористом. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

КРИВИЙ Яків Тарасович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с. Чорна Кам'янка, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

КРИВОШЕЯ Василь Миколайович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Колгоспник-тесля. 14 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

КРИВОШЕЯ Одарка Минівна, 1904 р.н., уродженка і мешканка с. Молодецьке, українка, б/п. Колгоспниця колгоспу ім. Котовського. 17 червня 1942 р. ОН НКВС СРСР засуджена до 5 р. ВТТ умовно. Реабілітована 12 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРИВОШЕЯ Павло Герасимович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

КРИВОШЕЯ Степан Миколайович, 1906 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Колгоспник. 11 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1959 р. Черкаським облсудом.

КРИЖАНОВСЬКИЙ Данило Семенович, 1896 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 3 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

КРИНИЦЬКИЙ Степан Іванович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Багва, українець, б/п. Працював у МТС бухгалтером. 16 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1968 р. Черкаським облсудом.

КРИСЕНКО Прохір Микитович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 6 травня 1933 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРИСЕНКО Прохір Микитович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Колгоспник. 11 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 серпня 1959 р. Черкаським облсудом.

КРУШЕЛЬСЬКИЙ Василь Федорович, 1901 р.н., уродженець с. Павлушівка Тернопільської обл, поляк, б/п. Проживав у с. Кривець Маньківського р-ну. Колгоспник. 10 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР

СРСР від 16 січня 1989 р.

КУЗЬМЕНКО Харитон Васильович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Буки Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 7 серпня 1962 р. Черкаським облсудом.

КУЗЬМУК Павло Миронович, 1821 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 16 квітня 1938 р.н., трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 липня 1959 р. Черкаським облсудом.

КУЛИНИЧ Іван Петрович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Крачківка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУЛІБАБА Іван Кирилович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Добра Маньківського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 29 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУЛЬЧИНСЬКИЙ Юрій Федорович, 1899 р.н., уродженець с. Кострина Велика Березнянського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Іваньки. Працював на цукровому заводі. 19 грудня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУМАНОВСЬКИЙ Данило Радіонович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с. Хижня Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 16 січня 1938 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 квітня 1959 р. ВС УРСР.

КУЧЕРЕНКО Костянтин Григорович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Роги, українець, б/п. Колгоспник. 13 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

КУЧЕРІН Арсентій Панасович, 1916 р.н., уродженець і мешканець с. Березівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. 4 грудня 1939 р. ДПУ УРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 травня 1989 р.

КУЧИНСЬКИЙ Іван Петрович, 1891 р.н., уродженець с. Ємельнець Ємельчинського р-ну Житомирської обл., поляк, б/п. Проживав у с. Молодецьке. Працював на ст.Поташ вантажником. 19 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований.

КУЧИНСЬКИЙ Станіслав Якович, 1896 р.н., уродженець Польщі, українець, б/п. Проживав у с. Жолудькове. Працював у Маньківському лісництві робітником. 19 січня 1938 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 червня 1961 р. ВТ КВО.

КУЧИНСЬКИЙ Франц Якович, 1885 р.н., уродженець с. Ємельнець Ємельчинського р-ну Житомирської обл., поляк, б/п. Проживав у с. Жолудькове. Працював у Маньківському лісництві, робітником. 19 січня 1938 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 червня 1961 р. ВТ КВО.

ЛАДЧЕНКО Наум Васильович, 1900 р.н., уродженець с. Паланочка Маньківського р-ну, українець, б/п. Проживав на ст. Поташ. Працював на залізниці бригадиром. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

ЛАЗАРЄВ Порфирій Іванович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с. Русалівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. 9 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 грудня 1969 р. Черкаським облсудом.

ЛАМПИЦЬКИЙ Олександр Федорович, 1900 р.н., уродженець с. Підвисоцьке Тальнівського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Маньківка. Колгоспник. 11 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛАЦОВЕЦЬКИЙ Франц Лаврентійович, 1888 р.н., уродженець м. Городок Хмельницької обл, поляк, б/п. Проживав у с. Іваньки. Кустар. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 вересня 1961 р. Черкаським облсудом.

ЛАШЕВИЧ Цезар Валеріанович, 1911 р.н., уродженець с. Запруда Ємильчанського р-ну Житомирської обл., поляк, б/п. Проживав у с. Іваньки. Працював на Іваньківському цукровому заводі робітником. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛЕБІДЬ Дмитро Давидович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка Маньківського р-ну. ку б/п. Одноосібник. 14 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛЕВИЦЬКИЙ Федір Федорович, 1885 р.н., уродженець смт. Маньківка, українець, б/п. Проживав на ст. Поташ Маньківського р-ну. Не працював. 22 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 червня 1989 р.

ЛЕВЧЕНКО Василь Якимович, 1907 р.н., уродженець і мешканець с. Соколівка Жашківського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець. 31 березня 1942 р. ВТ 57 армії засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 січня 1990 р. ВТ КВО.

ЛЕВЧЕНКО Іван Якович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Колгоспник. 25 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЛЕВЧЕНКО Яким Федорович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Антонівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 19 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 27 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛЕНДЗЮК Іван Миколайович, 1894 р.н., уродженець Галичини, українець, б/п. Проживав у смт. Маньківка. Працював бухгалтером заготконтори. 16 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 червня 1960 р. ВС УРСР.

ЛЕЩЕНКО Терентій Володимирович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Русалівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЛИННИК Вакула Маркович, 1914 р.н., уродженець і мешканець с. Ризине Звенигородського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець 726 сп, 395 сд, рядовий. 29 жовтня 1948 р. ВТ 395 сд засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 жовтня 1989 р. ВТ КВО.

ЛИСЕНКО Федір Онисимович, 1892 р.н., уродженець с. Каркаліти, Румунія. Молдаванин, б/п. Проживав у с. Янківка Маньківського р-ну. Колгоспник. 25 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 березня 1960 р. ВТ КВО.

ЛИСИЙ Антон Дмитрович, 1876 р.н., уродженець і мешканець с. Дзендзелівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. Засуджений 14 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛИСИЙ Володимир Дмитрович, 1878 р.н., уродженець і мешканець с. Дзендзелівка , українець, б/п. Не працював. 14 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛИСИЙ Леонід Володимирович, 1904 р.н., уродженець і мешканець с. Дзендзелівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював у колгоспі пасічником. 15 липня 1946 р. Київським облсудом засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 21 квітня 1961 р. ВС УРСР.

ЛИСИЙ Олексій Дмитрович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Дзендзелівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 3 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛИСИЙ Яків Ісаакович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Дзендзелівка, українець, б/п. Хлібороб. 26 серпня 1937 р. КОУ НКВС УРСР Київської обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 7 серпня 1989 р.

ЛИТВИНЮК Олександр Демидович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с. Роги, українець, б/п. Колгоспник. 13 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

ЛІСОВИЙ Тихін Якович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с.Червоний Кут, українець, б/п. Не працював. 14 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛОБУНЬКО Яків Герасимович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Русалівка, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЛОМАЧИНСЬКИЙ Олесь Кіндратович, 1911 р.н., уродженець с. Крачківка Маньківського р-ну, українець, б/п. Проживав на території Березинського цукрового заводу. Працював механіком на заводі. 5 листопада 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 червня 1959 р. ВТ КВО.

ЛУГОВЕНКО Андрон Андрійович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Русалівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 грудня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЛУК'ЯНЧУК Іларіон Ількович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Дзендзелівка, українець, б/п. Одноосібник. 14 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу.

Реабілітований 5 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛУПИНСЬКИЙ Вацлав Леонович, 1881 р.н., уродженець с. Цихобуш, Польща, поляк, б/п. Проживав у с. Іваньки. Працював на Іваньківському спиртзаводі. 3 жовтня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 липня 1984 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛУЧКО Клим Софронович, 1897 р.н., уродженець Львівської обл, українець, б/п. Проживав у с. Антонівка. Колгоспник. 16 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 квітня 1959 р. ВС УРСР.

ЛЮЛЬЧЕНКО Дмитро Михайлович, 1911 р.н., уродженець і мешканець с. Кищенці Маньківського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець, мол. спеціаліст. 18 травня 1943 р. ВТ 98 повітряної армії засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 5 березня 1970 р. ВС УРСР.

ЛЮШНЕВСЬКИЙ Аврам Павлович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Полівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 13 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЛЯШ Григорій Кирилович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 14 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЛЯШ Григорій Федорович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Колгоспник. 14 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЛЯШ Мефодій Опанасович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Колгоспник. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

МАЄВСЬКИЙ Гива Денисович, 1909 р.н., уродженець і мешканець с. Нестерівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 5 жовтня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 22 серпня 1959 р. Черкаським облсудом.

МАЗУР Іван Васильович, 1910 р.н., уродженець с. Курпіївка Тульчинського р-ну Вінницькаї обл, поляк, б/п. Проживав у смт. Маньківка. Не працював. 7 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 червня 1989 р.

МАКАРЕНКО Олексій Тимофійович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Дзендзелівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 26 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАКАРЕНКО Прокіп Васильович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Дзендзелівка, українець, б/п. Колгоспник. 14 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом. Після звільнення прож. у Хабаровському краї.

МАКОВСЬКИЙ Станіслав Іванович, 1901 р.н., уродженець Польші, українець, б/п. Проживав у с. Попівка Маньківського р-ну. Колгоспник. 16 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 квітня 1959 р. ВС УРСР.

МАКСИМЕНЮК Ілько Михайлович, 1898 р.н., уродженець Львівської обл, українець, б/п. Проживав у с. Антонівка Маньківського р-ну. Працював у колгоспі зав. фермою. 16 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 квітня 1959 р. ВС УРСР.

МАЛЮК Карпо Макарович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 11 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 серпня 1959 р. Черкаським облсудом.

МАЛЮК Сергій Васильович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Працював у Маньківському лісництві лісорубом. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

МАЛЯР Іван Зіновійович, 1898 р.н., уродженець с. Соколівка Жашківського р-ну, українець. Проживав у смт. Маньківка. Працював у сільраді, рахівником. 16 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

МАЛЯРЧУК Антип Олексійович, 1868 р.н., уродженець і мешканець с. Кути Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. 14 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАМОТ Іван Пилипович, 1903 р.н., уродженець с. Майданівка Звенигородського р-ну, українець, член ВКП(б).Проживав у с. Березівка Маньківського р-ну. Працював на Березівському цук-

ровому заводі інженером. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

МАНДЗЮК Федот Іванович, 1909 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник к-пу "Перемога". 10 жовтня 1942 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАНДЮК-АНДРЕЄВ Данило Семенович, 1894 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Працював на ст. Поташ, зав. перевалочної бази. 3 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

МАРКЕВИЧ Панас Антопович, 1882 р. уродженець і мешканець с. Русалівка, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

МАРТИНЕНКО Іван Петрович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Чорна Кам'янка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник к-пу ім. Постишева. 4 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 18 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАРТИНЮК Влас Софронович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Попівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. 25 квітня 1938 р. КОУ НКВС УРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р.

МАРТИНЮК Михайло Григорович, 1908 р.н., уродженець с. Березівка Вінницької обл, українець, б/п. Проживав у смт. Маньківка. Працював у Маньківському лісництві лісорубом. 26 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 25 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

МАРТИНЮК Онисим Калістратович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Попівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 7 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

МАРТИНЮК Радіон Іванович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

МАРТИНЮК Федір Григорович, 1879 р.н., уродженець і мешканець с. Попівка, українець, б/п. Працював у бурякорадгоспі теслею. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

МАРТИНЮК Хома Пантелеймонович, 1897 р.н., уродженець с. Краснопілка Вінницької обл, українець, б/п. Проживав у с. Буки. Працював у райлікарні хірургом. 16 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

МАСЛОВАТИЙ Михайло Сидорович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Попівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 2 липня 1959 р. Черкаським облсудом. Після звільнення прож. у Свердловській обл., у м.Волчанськ.

МАСЛОВАТИЙ Копро Якович,, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Попівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 13 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

МАСЛОВСЬКИЙ Петро Іванович, 1897 р.н., уродженець с. Ізяслав Хмельницької обл, українець, б/п. Проживав у с. Березівка Маньківського р-ну. Працював на Березінському цукровому заводі, магазинером. 25 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 січня 1958 р. ВС УРСР.

МАТВІЄНКО Іван Тимофійович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Подібне Маньківського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 27 жовтня 1930 р. судтрійкою ДПУ УРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАТВІЄНКО Олексій Федорович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Кищенці Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював у колгоспі теслею. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 10 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАЦИПУРА Іван Несторович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Кищенці Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. 4 серпня 1930 р. ОН ДПУ СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 17 серпня 1989 р. Прокурором і УКДБ Черкаської обл.

МАЧУЩЕНКО Семен Дем'янович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с. Русалівка Маньківсь-

кого р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

МЕДНІК Сергій Ульянович, 1907 р.н., уродженець с. Козацьке Звенигородського р-ну, українець, член ВЛКСМ. Проживав у смт. Маньківка. Працював у колгоспі агрономом. 27 квітня 1933 р. ОН ДПУ СРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МЕЛЬНИК Андрон Федотович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Антонівка (Буки), українець, б/п. Працював на Буківській ел. станції, бухгалтером. 9 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

МЕЛЬНИК Зот Семенович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Мала Маньківка, українець, б/п. Не працював. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МЕЛЬНИК Іларіон Юхимович, 1881 р.н., уродженець і мешканець с. Мала Маньківка Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. 11 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МЕЛЬНИК Кіндрат Євсейович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с.Буки Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював у шляхбуді, робітником. 17 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 жовтня 1958 р. ВТ КВО.

МЕЛЬНИК Панас Федорович (Федосійович), 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Мала Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

МОВЧАН Іван Матвійович, 1896 р.н., уродженець с. Вільхівець Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Маньківка. Працював у конторі "Укрплодоовощ", заст.керуючого. 1 жовтня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МОГИЛА Сидір Іванович, 1896 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Працював у колгоспі рахівником. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

МОЙСЕЄНКО Антон Андрійович, 1885 р.н., уродженець с. Соколівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Роги. Працював завучем у СШ. 6 травня 1933 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 4 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МОНЬКО Дмитро Мокійович, 1880 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 3 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

МОГРУН Пантелеймон Михайлович, 1884 р.н., уродженець с. Берлінці-Лісові Барського р-ну Вінницької обл, українець, б/п. Проживав у с. Паланочка Маньківського р-ну. Лісник. 14 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

МОРКОТУН Василь Григорович, 1901 р.н., уродженець с. Корніївка Барашівського р-ну Житомирської обл. Поляк, б/п. Проживав у смт. Маньківка. Працював у райзевідділі. ст. лісоводом. 19 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МОСКАЛЕНКО Яків Семенович, 1879 р.н., уродженець і мешканець с. Русалівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 16 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МРУГА Дементій Єфремович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Роги Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник-тесля. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МУЗИКА Михайло Степанович, 1889 р.н., уродженець с. Строн Тернопільської обл, українець, б/п. Проживав у с. Багва. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

МУЗИКА Онуфрій Андрійович, 1888 р.н., уродженець с. Коротичі Хмельницької обл, українець, б/п. Проживав на ст. Поташ. Працював на ст. Поташ, робітником бурякоперевалочного пункту. 28 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 жовтня 1960 р. ВТ КВО.

МУЗИЧЕНКО Іван Панасович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с. Багва Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 26 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МУКОВОЗ Купріян Тимофійович, 1875 р.н., уродженець і мешканець с. Нестерівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 22 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 травня 1984 р.

НАДЗЕЛЬСЬКИЙ (Низельський) Петро Михайлович, 1891 р.н., уродженець с. Паланочка, українець, б/п. Проживав у с. Павлівка. Колгоспник. 14 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

НАКЛЬОКА Самійло Савович, 1905 р.н., уродженець і мешканець с. Попівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 травня 1989 р.

НАКОНЕЧНИЙ Андріан Мартинович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Чорна Кам'янка , українець, член ВКП(б). Колгоспник. 15 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 14 січня 1959 р. Черкаським облсудом. Після звільнення прож. у с.Чорна Кам'янка. Працював заст.голови колгоспу.

НАУМЕНКО Антон Андрійович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Буки Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював у лікарні конюхом. 14 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НАУМЕНКО Павло Максимович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Кути Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював у магазині продавцем. 28 серпня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 10 січня 1966 р. Черкаським облсудом.

НЕДАШКІВСЬКИЙ Володимир Миколайович, 1899 р.н., уродженець Польші, поляк, виключений із ВКП(б). Проживав у с. Іваньки. Працював на цукровому заводі майстром під'їздної колії. 26 листопада 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 січня 1960 р. ВС УРСР.

НЕСТОЛІЙ Панас Ількович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Зелений Ріг, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

НЕЧЕПУРЕНКО (Нечипоренко) Анатолій Якович, 1906 р.н., уродженець і мешканець с. Буки, українець, б/п. Працював на цукровому заводі робітником. 14 серпня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 травня 1963 р. Черкаським облсудом.

НЕЧИПИРЕНКО Прокіп Маркович, 1874 р.н., уродженець і мешканець с. Кути Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. 14 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НИКИТЕНКО (Микитенко) Яким Олександрович, 1899 р.н., уродженець і мешканець смт.Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 3 квітня 1938 р. ОН УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

НИКИТЕНКО Венедикт Михайлович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Колгоспник. 11 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 серпня 1959 р. Черкаським облсудом.

НИКИТЕНКО Леонтій Олександрович, 1888 р. уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 11 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НІКОЛАЄВ Тимофій Іларіонович, 1892 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Працював у райфінвідділі бухгалтером. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 березня 1960 р. Черкаським облсудом.

НІКОЛІН Антон Григорович, 1898 р.н., уродженець с.Чартория, Польща, українець, б/п. Проживав у с.Кривець Маньківського р-ну. Колгоспник. 2 грудня 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 лютого 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НОВОХАЦЬКИЙ Григорій Федорович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Кривець Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 17 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 червня 1989 р.

НОГА Ксенофонт Семенович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Вікторівка, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

НОСАЛЬ Корній Лук'янович, 1914 р.н., уродженець і мешканець с. Лісове Тальнівського р-ну,

українець, б/п. Військовослужбовець. 25 вересня 1943 р. ВТ військ НКВС Свердловськ. гарн. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 10 лютого 1968 р. ВТ Урал.ВО.

ОВЧАРУК Іван Леонтійович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Подібна, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

ОЛІЙНИК Іван Радіонович, 1905 р.н., уродженець с. Хижня Маньківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Кищенці Маньківського р-ну. Колгоспник. 22 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 30 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОЛІЙНИК Хома Данилович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с. Нестерівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Тракторист у колгоспі. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

ОПАЛЕНКО Давид Микитович, 1880 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка Черкаської обл, українець, б/п. Не працював. 11 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОПРИСЬКО-ШВЕЦЬ Василь Андрійович, 1895 р.н., уродженець Польщі, поляк, б/п. Проживав у с. Добра Маньківського р-ну. Працював на різних роботах. 1 жовтня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 вересня 1967 р. Черкаським облсудом.

ОРЛОВСЬКИЙ Михайло Никифорович, 1872 р.н., уродженець с. Ямпіль Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Чорна Кам'янка Маньківського р-ну. Не працював. 26 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОСИПЕНКО Вячеслав Микитович, 1907 р.н., уродженець і мешканець с.Антонівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Учитель. 19 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 січня 1972 р. ВС УРСР.

ОСИПОВ Іларіон Данилович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Березівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 13 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

ОСОВСЬКИЙ Станіслав Владиславович, 1897 р.н., уродженець с. Мала Виска Одеської обл., поляк, б/п. Проживав на території Березівського цукрового заводу Маньківського р-ну. Працював механіком. 5 листопада 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 червня 1959 р. ВТ КВО.

ОСТАПЕНКО-КУЧЕРЕНКО Андрій Данилович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с.Мала Маньківка, українець, б/п. Працював на Поташській МТС, бригадиром. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ОСТРОВИЙ Федір Павлович, 1918 р.н., уродженець і мешканець с. Кути, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ОСТРОВСЬКА Броніслава Володимирівна, 1908 р.н., уродженка с. Кривотино Ємільчинського р-ну Житомирської обл., полька, б/п. Проживала у смт. Маньківка . Тимчасово працювала у лісництві. 26 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджена до 5 р. ВТТ. Реабілітована 25 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ОСТРОВСЬКИЙ Болеслав Семенович, 1883 р.н., уродженець с. Кривотино Ємільчинського р-ну Житомирської обл, поляк, б/п. Проживав у смт. Маньківка. Працював рахівником у лісництві. 26 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 25 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ОСТРОУШКО Іван Васильович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Іваньки Маньківського р-ну, українець, б/п. Рахівник сільпо. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1958 р. Черкаським облсудом.

ОСТРОУШКО Микола Лаврентійович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Іваньки, українець, б/п. Працював у колгоспі ім. Кірова рахівником-бригадиром. 11 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОХОТА Микита Тимофійович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Кривець Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 10 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 травня 1980 р. Черкаським облсудом.

ОЧЕРЕТЯНИК Федора Пилипівна, 1896 р.н., уродженка і мешканка с. Попівка Маньківського р-ну, українка, б/п. Колгоспниця. 13 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджена до розстрілу. Реабілітована 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПАВЛЕНКО Мина Антонович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Іваньки Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював на Іваньківському спиртзаводі робітником. 16 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 червня 1959 р. ВС УРСР.

ПАВЛЕНКО Мина Антонович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Іваньки Маньківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 7 квітня 1930 р. судтрійкою ДПУ УРСР засуджений до 5 р. заслання. Реабілітований 30 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАВЛОВСЬКИЙ Борис Ульянович, 1893 р.н., уродженець Польші, поляк, б/п. Не працював. 25 жовтня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 жовтня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАВУЧЕНКО Семен Ількович, 1895 р.н., уродженець і мешканець смт.Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 11 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу.Реабілітований 8 червня 1989 р.

ПАКАЩЕВСЬКИЙ Костянтин Миколайович, 1901 р.н., уродженець с. Косачівка Остерського р-ну. Чернігівської обл, українець, б/п. Проживав у м.Умань. Працював у лісгоспі плановиком. 26 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 25 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ПАЛАМАРЕНКО Порфирій Висильович, 1877 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

ПАНОВ Гаврило Сергійович, 1895 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Працював у колгоспі "Перемога" городником. 11 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАПІРОВИЙ Петро Мефодійович, 1910 р.н., уродженець і мешканець с. Русалівка, українець, б/п. Хлібороб. 25 грудня 1930 р. ОН ДПУ СРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р.

ПАРІЙ Домна Михайлівна, 1897 р.н., уродженка с. Любамев Пінської губ., білоруска. Проживала у с. Іваньки Маньківського р-ну. Колгоспниця. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджена до розстрілу. Реабілітована 29 вересня 1961 р. Черкаським облсудом.

ПАСІЧНИК Хома Карпович, 1877 р.н., уродженець і мешканець с. Кути Маньківського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 14 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЕТРОВ Гнат Хрисантович, 1892 р.н., уродженець Львівської обл, українець, б/п. Проживав у с.Юрпіль Маньківського р-ну. Працював рахівником у колгоспі. 16 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 квітня 1959 р. ВС УРСР.

ПИСЬМЕНЧУК Яків Мефодійович, 1915 р.н., уродженець с. Антонівка Уманського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Попівка Маньківського р-ну. Колгоспник. 13 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПІДКОВА Василь Семенович, 1898 р.н., уродженець с. Унев Перемишлянського пов. Галичина, українець, б/п. Проживав у с. Антонівка. Колгоспник. 19 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПІП Флоріан Петрович, 1884 р.н., уродженець Австрії, румун, б/п. Проживав у с. Паланочка. Не працював. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 жовтня 1959 р. ВТ КВО.

ПІСКУН Василь Якович, 1888 р.н., уродженець с. Зубнин Гродненської обл, українець, б/п. Проживав на ст. Поташ. Працював на ст. Поташ ремонтним робітником. 29 травня 1931 р. ОН ДПУ СРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 15 листопада 1989 р.

ПЛАХОТНИЙ Іван Павлович, 1902 р.н., уродженець смт. Маньківка, українець, б/п. Проживав у с. Поташ. Працював на ст. Поташ стрілочником. 4 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 6 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПЛАХОТНЮК Іван Минович, 1876 р.н., уродженець і мешканець с. Багва Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПОБЕРЕЖЕЦЬ Іустин Гаврилович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с. Багва Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 18 січня 1930 р. ОН ДПУ СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОГОРЕЛЮК Леонтій Михайлович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Нестерівка, українець, б/п. Колгоспник. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 9 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОЛІЩУК Василь Петрович, 1904 р.н., уродженець с. Соколівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Антонівка. Голова колгоспу. 5 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 18 березня 1968 р. Черкаським облсудом.

ПОСІТНЄВ Юхим Іванович, 1886 р.н., уродженець с. Бель Смоленської обл., росіянин, б/п. Проживав у с. Маньківка. Працював у колгоспі бригадиром. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 березня 1960 р. Черкаським облсудом.

ПОСТОЛОВСЬКА Олена Юхимівна, 1884 р.н., уродженка і мешканка смт. Маньківка, українка, б/п. Не працювала. 26 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджена до розстрілу. Реабілітована 18 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОХИЛЮК Ісаак Юхимович, 1897 р.н., уродженець с. Добра Маньківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Нестерівка. Колгоспник. 22 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОЧАПСЬКИЙ Євстафій Павлович, 1887 р.н., уродженець і мешканець с. Іваньки Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював на різних роботах. 14 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРАВОСУДОВИЧ Олександр Павлович, 1874 р.н., уродженець с. Охматів Жашківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вікторівка Маньківського р-ну. Священнослужитель. 30 травня 1931 р. ОН ДПУ СРСР засуджений до 5 р. заслання. Реабілітований 11 листопада 1989 р.

ПРИГОДСЬКИЙ Степан Йосипович, 1897 р.н., уродженець с. Чміль Житомирської обл, українець, б/п. Проживав у с. Молодецьке. Працював у лісництві робітником. 16 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1960 р. ВС УРСР.

ПРИЛУЦЬКИЙ Євстафій Корнійович, 1875 р.н., уродженець і мешканець с. Іваньки Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 14 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРИЛУЦЬКИЙ Іван Корнійович, 1882 р.н., уродженець і мешканець с. Іваньки Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 червня 1958 р. Черкаським облсудом.

ПРОКОПЕНКО Дмитро Леонтійович, 1879 р.н., уродженець і мешканець с. Подібна Маньківського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРОКОПЕНКО Матвій Ахтимович, 1905 р.н., уродженець і мешканець с. Подібна, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. Київської обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

ПРОКОПЕНКО Тимофій Михайлович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Подібна, українець, б/п. Не працював. 28 березня 1931 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

ПРОКОПЕНКО Юхим Артемович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Подібна, українець, б/п. Колгоспник. 22 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРОНИШИН Андрій Захарович, 1891 р.н., уродженець Львівської обл., українець, б/п. Проживав у с. Антонівка. Працював у колгоспі касиром. 16 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 квітня 1959 р. ВС СРСР.

ПРОНЬ Трохим Мусійович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с. Крачківка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 10 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 травня 1980 р. Черкаським облсудом.

ПРОХОРЕНКО Микола Макарович, 1891 р.н., уродженець с. Жукля Чернігівської обл., українець, б/п. Проживав у с. Чорна Кам'янка Маньківського р-ну. Працював учителем СШ. 25 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25

травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРОЦИК Іван Тимофійович, 1898 р.н., уродженець с. Логодіє Перемишлянського пов. (Польща), українець, б/п. Проживав у с. Соколівка Маньківського р-ну. Колгоспник. 19 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПУКАЛЕНКО Дмитро Степанович, 1895 р.н., уродженець і мешканець с. Русалівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював на цукровому заводі робітником. 10 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 травня 1980 р. Черкаським облсудом.

РАКУДІН Архип Митрофанович, 1891 р.н., уродженець с. Мельники Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Іваньки. Працював на цукровому заводі, шляховим майстром. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

РЕДЬКО Михайло Євменович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Вікторівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював у колгоспі, машиністом молотарки. 29 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 26 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РЕМБИШЕВСЬКИЙ Данило Іванович, 1877 р.н., уродженець с. Синарка Глинецького р-ну Вінницької обл, українець, б/п. Проживав у с. Іваньки Маньківського р-ну. Працював на цукровому заводі механіком. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РЕМЕННИЙ Прокіп Євсейович, уродженець і мешканець с. Вікторівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Кравець. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РІХТЕР Вільгельм Карлович, 1871 р.н., уродженець і мешканець с. Попівка Маньківського р-ну, німець, б/п. Працював у бурякорадгоспі теслею. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РОГИ Олександр Петрович, 1896 р.н., уродженець Варшави, поляк, б/п. Проживав у с. Крачківка Маньківського р-ну. Колгоспник. 19 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РОДАК Павло Євдокимович, 1877 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка Черкаської обл, українець, б/п. Одноосібник. 3 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

РОЇК Костянтин Петрович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с. Добра Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. 5 листопада 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 3 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РОМАНЕНКО Петро Степанович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Подібна Маньківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 16 квітня 1933 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання на Північ. Реабілітований 18 вересня 1989 р.

РОМАНОВСЬКИЙ Іван Якович, 1878 р.н., уродженець с. Дідківці, Волинь, українець, б/п. Проживав у с. Русалівка. Пасічник. 16 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1960 р. Черкаським облсудом.

РОМАНОВСЬКИЙ Карл Алойзович, 1878 р.н., уродженець м. Тальне, поляк, б/п. Проживав у с.Іваньки. Працював на цукровому заводі бухгалтером. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РОМАНЧУК Павло Ісакович, 1918 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке, українець, б/п. Колгоспник. 16 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. 26 травня 1952 р. ОН МДБ СРСР засуджений до заслання у Красноярський край. Реабілітований 27 червня 1959 р. ВС УРСР.

РОМАНЧУК Платон Амбросійович, 1894 р.н., уродженець с. Молодецьке Маньківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Березівка. Працював на цукровому заводі, робітником. 28 квітня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

РУДЕНКО Олексій Ананійович, 1898 р.н., уродженець с. Березівка Джулинського р-ну Вінницької обл, українець, б/п. Проживав у с. Паланочка. Колгоспник. 14 квітня 1938 р. трійкою УНКВС

по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

РУДЕНКО Прокіп Андрійович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Красний Кут Маньківського р-ну, українець, член ВКП(б). Працював секретарем сільради. 28 квітня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

РУДЕНКО Роман Митрофанович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Буки Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 14 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 19 травня 1966 р. Черкаським облсудом.

РЯБОВОЛ Ілько Пилипович, 1900 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

РЯБОКІНЬ Дмитро Феодосійович, 1911 р.н., уродженець і мешканець с. Іваньки, українець, б/п. Колгоспник. 14 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 1 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РЯБОКІНЬ Іван Антипович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Тинівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 14 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

РЯБОКІНЬ Михайло Федорович, 1907 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка Маньківського р-ну, українець, б/п. Їздовий у колгоспі. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

РЯБОКІНЬ Тихін Архипович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Колгоспник. 11 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 серпня 1959 р. Черкаським облсудом.

РЯБОКІНЬ Кирило Архипович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Колгоспник. 21 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

САЙКОВСЬКИЙ Микола Семенович, 1906 р.н., уродженець і мешканець с.Іваньки, українець, б/п. Працював на цукровому заводі, котельщиком депо. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

САЛЬНИЦЬКИЙ Федір Митрофанович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Іваньки, українець, б/п. Одноосібник. 30 серпня 1938 р. Київським облсудом засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

САМІЛЬЧАК Кузьма Купріянович, 1900 р.н., уродженець с. Шаліївка Сквирського р-ну Київської обл, українець, б/п. Проживав у с. Роги. Працював головою сільради. 19 листопада 1945 р. ВТ КВО засуджений до 10 р. ВТТ. Після звільнення прож. у с. Березники Пермської обл.

САМІЙЛЕНКО Василь Микитович, 1906 р.н., уродженець і мешканець с. Дзендзелівка, українець, б/п. Хлібороб. 26 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 11 вересня 1989 р.

СЕРЕДЕНКО Антон Назарович, 1875 р.н., уродженець і мешканець с. Нестерівка, українець, б/п. Не працював. 9 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЕРЕДЕНКО Павло Якович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Нестерівка, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

СИВАЧЕНКО Дмитро Кіндратович, 1893 р.н., уродженець і мешканець с.Чорна Кам'янка, українець, б/п. Працював на Поташській МТС, автослюсарем. 14 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

СИНИЦЯ Павло Антонович, 1881 р.н., уродженець і мешканець с. Іваньки, українець, б/п. Одноосібник. 14 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СИНЧУК Іван Григорович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке, українець, б/п. Колгоспник. 20 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

СИНЧУК Йосип Григорович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке Маньківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СИНЧУК Петро Григорович, 1884 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке, українець, б/п. Колгоспник. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 лютого 1959 р. Черкаським облсудом.

СІВАК Нечипір Васильович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Кути Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював на цегельному заводі, формувальником. 28 серпня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 10 січня 1966 р. Черкаським облсудом.

СІМОВ Петро Васильович, 1911 р.н., уродженець м. Гомель, білорус, б/п. Проживав у с. Іваньки. Працював на Іваньківському цукровому заводі, нач-ком депо. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

СІЧКАР Петро Якович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с. Соколівка, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

СКІТЕЦЬКИЙ Юхим Артемович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с.Нестерівка, українець, б/п. Колгоспник. 30 серпня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

СКЛЯНЧУК Марія Миколаївна, 1892 р.н., уродженка с. Савуші Любовського окр., полька, б/п. Проживала у с. Дзендзелівка. Домогосподарка. 6 жовтня 1937 р. Київським облсудом засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 23 листопада 1989 р. ВС УРСР.

СКЛЯНЧУК Мирон Леонтійович, 1895 р.н., уродженець Польші, поляк, б/п. Проживав у с. Дзендзелівка. Колгоспник. 25 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СКОРОБРЕХА Василь Дмитрович, 1887 р.н., уродженець і мешканець с. Багва, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

СКРИПНИК Леонтій Макарович, 1898 р.н., уродженець с. Рубаний Міст Лисянського р-ну Черкаської обл., українець, б/п. Проживав у с. Багва. Одноосібник. 16 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЛИВІН Степан Романович, 1894 р.н., уродженець с. Слов'яно-Сербки Одеської обл, українець, б/п. Проживав у с. Іваньки. Колгоспник. 14 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 1 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЛОБОДЯНИК Григорій Петрович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Антонівка, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

СЛОБОДЯНИК Іван Петрович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с. Антонівка, українець, б/п. Колгоспник. 11 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 27 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЛОБОДЯНИК Михайло Демидович, 1900 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 31 березня 1962 р. Черкаським облсудом.

СЛОБОДЯНИК Микита Демидович, 1903 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Працював на плодоовч. базі, завідувачем. 3 квітня 1938 р.трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

СЛОБОДЯНИК Порфирій Демидович, 1895 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 3 квітня 1938 р.трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

СЛОБОДЯНИК Терентій Степанович, 1889 р.н., уродженець с. Антонівка, українець, б/п. Проживав у с.Буки. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

СЛЮСАРЕНКО Василь Філатович, 1904 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Працював на вузькоколійці вантажником. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 9 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СМЕДУН-БЕНДЕРСЬКИЙ Авіва Микитович, 1865 р.н., уродженець і мешканець с. Крачківка, українець, б/п. Не працював. 14 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 30 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СМЕРЕЧИНСЬКИЙ Михайло Іванович, 1897 р.н., уродженець с. Віла Могилівського р-ну. Вінницької обл, українець, б/п. Проживав у с.Торговець Уманського р-ну. Працював в Уманському лісгоспі, лісотехніком Торговецького лісництва. 26 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 25 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

СОБКО Олексій Іларіонович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Роги, українець, б/п. Одноосібник. 17 березня 1933 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 серпня 1960 р. ВС УРСР.

СОЛОГУБ Михайло Панасович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Попівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СОКОЛ Григорій Тимофійович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с. Багва, українець, б/п. Учитель. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

СОСНА Антон Тимофійович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с. Добра, українець, б/п. Працював на МТС механіком. 13 березня 1933 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 10 серпня 1960 р. ВС УРСР.

СТЕЛЬМАХ Андрій Йосипович, 1900 р.н., уродженець Львівської обл, українець, б/п. Проживав у с. Кривець Маньківського р-ну. Колгоспник. 16 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 квітня 1959 р. ВС УРСР.

СТЕЛЬМАХ Семен Йосипович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с. Багва Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював на Жашківському цукровому заводі робітником. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СТРЕЛЬЧУК Іван Михайлович, 1894 р.н., уродженець Івано-Франківської обл, українець, б/п. Проживав у с. Березняки Маньківського р-ну. Працював на цукровому заводі конюхом. 16 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 квітня 1959 р. ВС УРСР.

СУХАРЬ Ганна Борисівна (Хаина Берківна), 1922 р.н., уродженка м. Умань, єврейка, б/п. Проживала у с. Іваньки. Працювала на цукровому заводі. Під час війни була медсестрою у військ. госпіталі. 15 квітня 1943 р. ВТ 50 армії засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 9 грудня 1957 р. ВТ Півд.-Кавк.ВО. Після звільнення у 1952 р. прож. у с. Буки, пізніше - у Київській обл.

ТАБАЧКОВСЬКИЙ Панас Якович, 1887 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Музикант. 26 серпня 1929 р. ОН ДПУ засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТАЛАБАНЮК Порфирій Радіонович, 1877 р.н., уродженець і мешканець с. Добра Маньківського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 10 травня 1931 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 11 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТАЛАБАНЮК Прохір Радіонович, 1877 р.н., уродженець с. Добра Маньківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Подібна. Колгоспник. 14 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТАНЦЮРА Марія Луківна, 1914 р.н., уродженка Чкаловської обл., українка, б/п. Проживала у смт. Маньківка. Вчителька. 10 березня 1945 р. ВТ військ НКВС Київської обл. засуджена до 10 р. ВТТ із ураженням у правах на 5 р. Реабілітована 11 листопада 1954 р. ВС УРСР. Проживала у Магадані.

ТАРАМБУЛА Єфрем Маркович, 1876 р.н., уродженець і мешканець с. Роги Маньківського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 27 березня 1932 р. судтрійкою ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 7 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТАРАН Микола Якович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Русалівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ТАРАН Семен Семенович, 1887 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Працював у колгоспі ім. Кірова. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 17 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТАРАН Федір Якович, 1878 р.н., уродженець і мешканець с. Вороне, українець, б/п. Колгоспник. 22 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТАРАН Хома Тимофійович, 1881 р.н., уродженець смт. Маньківка, українець, б/п. Проживав у

с. Поташ. Працював на ст. Поташ. 22 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТАРНАВСЬКИЙ Іван Мартинович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с. Харьківка Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював у колгоспі бригадиром. 10 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р.

ТЕЛЕПЕНКО Степан Прохорович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Подібна Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

ТЕРЛЕЦЬКИЙ Олександр Михайлович, 1902 р.н., уродженець с. Баштечки Жашківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Багва. Вчитель. 2 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ТИМОЩЕНКО Митрофан Якович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Русалівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював на цукровому заводі робітником. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований.

ТИМЧУК Арсентій Іванович, 1892 р.н., уродженець с. Рубаний Міст Лисянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Багва. Колгоспник. 16 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 квітня 1968 р. Черкаським облсудом.

ТИНИШ Олександр Єгорович, 1884 р.н., уродженець Румунії. Румун, б/п. Проживав у с. Паланочка Маньківського р-ну. Не працював. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 жовтня 1959 р. ВТ КВО.

ТКАЧУК Данило Семенович, 1878 р.н., у і мешканець с. Чорна Кам'янка, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1957 р. Черкаським облсудом.

ТКАЧ Онисій Петрович, 1876 р.н., уродженець і мешканець с. Тинівка Жашківського р-ну, українець, б/п. Працював у колгоспі теслею. 14 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

ТРИНДЮК Нечипір Миколайович, 1880 р.н., уродженець і мешканець с. Роги Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

УЛЯТОВСЬКИЙ Вячеслав Мар'янович, 1878 р.н., уродженець і мешканець с. Роги Маньківського р-ну, поляк, б/п. Колгоспник. 19 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

УНГУРЬЯН Панас Іванович, 1892 р.н., уродженець с.Михайличі Чернівецької обл., українець, б/п. Проживав у с. Юрпіль Маньківського р-ну. Працював на Іваньківському спитрзаводі квасильником. 20 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 березня 1969 р. Черкаським облсудом.

УРБАНСЬКИЙ Самуїл Макарович, 1899 р.н., уродженець с. Багва Маньківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Мар'янівка Шполянського р-ну. Працював у радгоспі. 16 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 березня 1968 р. Черкаським облсудом.

ФАЛЕНДА Мусій Никифорович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Нестерівка, українець, б/п. Коваль. 22 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 лютого 1969 р. Черкаським облсудом.

ФАЛЕНДА Нечипір Григорович, 1879 р.н., уродженець і мешканець с. Нестерівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 9 березня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ФЕЩЕНКО Дмитро Пасасович, 1907 р.н., уродженець і мешканець с. Кищенці Маньківського р-ну, українець, б/п. Хлібороб. 10 травня 1931 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ФЕЩЕНКО Тимофій Федорович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Кищенці Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював у колгоспі ім.Кірова, хлібороб. 14 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ФІАЛКОВСЬКИЙ Андрій Антонович, 1885 р.н., уродженець с. Раштівка Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл, українець, б/п. Проживав у смт. Маньківка. Працював у Поташському відділенні "Укрліс" приймальником. 26 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ФІТЕНКО Андрій Єфремович, 1914 р.н., уродженець і мешканець с. Кищенці Маньківського

р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець 139 сд. Тракторист. 27 вересня 1940 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 6 лютого 1958 р. ВТ Моск.ВО.

ФУРЬЯК Петро Іванович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с. Подібна Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

ХАРЧЕНКО Іван Миронович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с.Русалівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ХАРЧЕНКО Іларіон Омелянович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Роги, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

ХВОРОСТЯНИЙ Григорій Іванович, 1898 р.н., уродженець Христинівського р-ну, українець, б/п. Проживав на ст. Поташ. Працював нач. станції. 13 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Одеській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 листопада 1954 р. ВС СРСР.

ХЛЬОБАС Микита Никифорович, 1894 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ Франц Теофілович, 1917 р.н., уродженець с. Чміль Ємильчанського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Паланочка. Колгоспник к-пу "Перемога". 1 жовтня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ХОВАН Михайло Іларіонович, 1879 р.н., уродженець і мешканець с. Дзендзелівка, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

ХОДОРОВСЬКИЙ Петро Францевич, 1899 р.н., уродженець с.Боярка Мельчинського р-ну Київської обл, поляк, б/п. Проживав у с. Паланка. Працював у лісництві робітником. 19 січня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований.

ХОЛОД Павло Васильович, 1913 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював у лісництві ел.монтером. 3 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

ХОМЕНКО Лук'ян Петрович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке, українець, б/п. Чернець. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ХОМЕНКО Олександр Петрович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке, українець, б/п. Працював бухгалтером у споживчій кооперації. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 лютого 1959 р. Черкаським облсудом.

ХОМУТОВСЬКИЙ Іван Францович, 1899 р.н., уродженець с. Чміль Ємильчанського р-ну Житомирської обл, поляк, б/п. Колгоспник. 19 січня 1933 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ХОМУТОВСЬКИЙ Станіслав Францович, 1902 р.н., уродженець с. Уварівка Житомирської обл, поляк, б/п. Проживав у смт. Маньківка. Працював лісорубом. 19 січня 1933 р. ОН НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 серпня 1961 р. ВТ КВО.

ХРИСТИЧ Ілько Спиридонович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Дзендзелівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював у ПРБ-8 ст. Христинівка вербувальником. 5 квітня 1933 р. судтрійкою ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом. ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЦАПАК Павло Дементійович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Багва Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 вересня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЦАРЮК Петро Лукович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с. Нестерівка, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЦИБУЛЬСЬКИЙ Йосип Захарович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Дзендзелівка, українець, б/п. Швець. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЦИБУЛЬСЬКИЙ Ларіон Павлович, 1885 р.н., уродженець смт. Маньківка, українець, б/п. Проживав у с. Буки. Працював у райвід. держбанку інспектором. 1 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 березня 1961 р. Черкаським облсудом.

ЦЮРА Григорій Макарович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Соколівка, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

ЧАБАН Григорій Гаврилович, 1891 р.н., уродженець і мешканець с. Харківка Маньківського р-ну, українець, б/п. Не працював. 11 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧЕПАЛДА Іван Тодосійович, 1907 р.н., уродженець с. Березівка Вінницької обл, українець, б/п. Проживав у смт. Маньківка. Працював у лісництві лісорубом. 26 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 25 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЧЕПЕЛЯНСЬКИЙ Гнат Петрович, 1877 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Не працював. 16 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧЕПЕЛЯНСЬКИЙ Матвій Григорович, 1892 р.н., уродженець Уманського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Маньківка. Працював у райфінвідділі рахівником. 28 лютого 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 вересня 1961 р. Черкаським облсудом.

ЧЕРНЕЦЬКИЙ (Черненький, Хоменко) Микола Пилипович, 1906 р.н., уродженець і мешканець с. Добра Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював фельд'єгерем відділу зв'язку Київського облвідділу ДПУ УРСР. 29 вересня 1933 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧЕРНИШ Олексій Прокопович, 1900 р.н., уродженець с. Березівка Уманського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Крачківка. Працював на цукровому заводі вантажником. 16 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЧЕРНОЛЮК Григорій Іванович, 1892 р.н., уродженець Буковини, українець, б/п. Проживав у с. Кривець Маньківського р-ну. Колгоспник. 16 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 квітня 1959 р. ВС УРСР.

ЧЕРНЯХОВСЬКИЙ Станіслав Сильвестрович, 1873 р.н., уродженець с. Немиренці Городнянського р-ну Хмельницької обл., поляк, б/п. Проживав у с. Іваньки (Полковниче). Працював на цукровому заводі, робітником. 27 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 вересня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЧМИГА Каленик Данилович, 1899 р.н., уродженець с. Кривець Маньківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Кути. Колгоспник. 14 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧОП Максим Романович, 1906 р.н., уродженець і мешканець с. Чорна Кам'янка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 28 травня 1938 р. Київським облсудом засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 11 травня 1989 р. ВС УРСР.

ЧОРНИЙ Іван Васильович, 1887 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Не працював. 26 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЧОРНИЙ Іван Лаврентійович, 1887 р.н., уродженець і мешканець с. Подібна, українець, б/п. Колгоспник. 14 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 березня 1964 р. Черкаським облсудом.

ЧОРНИЙ Йосип Демидович, 1900 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЧОРНИЙ Макар Тимофійович, 1899 р.н., уродженець і мешканець смт.Маньківка, українець, б/п. Працював ваговиком. 26 листопада 1937 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР. 28 квітня 1962 р.

ЧОРНИЙ Омелько Демидович, 1894 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 11 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 червня 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ЧОРНИЙ Порфирій Павлович, 1895 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЧОРНИЙ Семен Феодосійович, 1889 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 10 травня 1931 р. ОН ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 11

листопада 1989 р. Черкаським облсудом.

ЧОРНОПИСЬКИЙ Володимир Порфирійович, 1899 р.н.,уродженець с. Молодецьке. Колгоспник. 22 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1965 р. Черкаським облсудом.

ЧУДИК Григорій Михайлович, 1888 р.н., уродженець с. Лютинськ Висоцького р-ну Волинської обл., українець, б/п. Проживав у с. Добра Маньківського р-ну. Колгоспник. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 липня 1968 р. ВТ КВО.

ЧУЙКО Овксентій Якимович, 1907 р.н., уродженець і мешканець с. Буки, українець, б/п. Працював у райспоживспілці. 17 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 жовтня 1958 р. ВТ КВО.

ЧУЙЧЕНКО Яким Андрійович, 1878 р.н., уродженець і мешканець с.Буки, українець, б/п. Колгоспник. 17 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 жовтня 1958 р. ВТ КВО.

ЧУЛАЄВСЬКИЙ Михайло Степанович, 1889 р.н., уродженець с. Сорокотяга Жашківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Молодецьке. Не працював. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШАЛАЙ Прокіп Діонісійович, 1886 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Одноосібник. 25 квітня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

ШАНДОВСЬКИЙ Яким Силович, 1880 р.н., уродженець с. Роги Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював у лісництві ковалем. 26 жовтня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 25 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ШАПОВАЛОВ Лев Павлович, 1903 р.н., уродженець с. Кривошея Вінницької обл, українець, б/п. Проживав у с. Попівка. Працював на Букському цукровому заводі рахівником. Трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО.

ШВЕД Семен Григорович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Червоний Кут, українець, б/п. Працював на цукровому заводі, робітником. 28 квітня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ШВЕЦЬ Василь Захарович, 1885 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 25 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 листопада 1958 р. Черкаським облсудом.

ШВЕЦЬ Зиновій Іванович, 1896 р.н., уродженець і мешканець с. Березівка, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ШЕВЕЛЮК Павло Дмитрович, 1877 р.н., уродженець і мешканець с. Мала Маньківка, українець, б/п. Працював на Іваньківському спиртзаводі робітником. 22 лютого 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Аврам Автономович, 1889 р.н., уродженець і мешканець с. Роги, українець, б/п. Не працював. 20 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Іван Якович, 1905 р.н., уродженець і мешканець с. Роги, українець, б/п. Колгоспник. 13 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

ШЕВЧЕНКО Мефодій Кононович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Чорна Кам'янка, українець, б/п. Колгоспник. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Порфирій Якович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с.Роги, українець, б/п. Колгоспник. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 12 серпня 1959 р. Черкаським облсудом.

ШЕВЧЕНКО Олександр Тихонович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Молодецьке, українець, б/п. Колгосп ім. Сталіна, завгосп. 29 жовтня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 27 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШЕВЧЕНКО Тимофій Тимофійович, 1899 р.н., уродженець і мешканець с. Паланочка, українець, б/п. Не працював. 25 березня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітова-

ний 22 жовтня 1959 р. Черкаським облсудом.

ШЕВЧЕНКО Хома Степанович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с. Роги, українець, б/п. Колгоспник. 13 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

ШЕНЬКОВИЙ Євген Іванович, 1921 р.н., уродженець і мешканець с. Русалівка Маньківського р-ну, українець, б/п. Рядовий РСЧА. 8 липня 1946 р. ВТ 6-ї гр.Армії засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 10 лютого 1976 р. ВТ Приб. ВО.

ШЕПЕЛЬ Євдокія Григорівна, 1886 р.н., уродженка с. Оболенівка Київської обл., українка, б/п. Проживала у с. Буки. Колгоспниця. 11 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджена до 8 р. ВТТ. Реабілітована 27 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШЕПЕЛЬ Тит Степанович, 1894 р.н., уродженець і мешканець с. Буки, українець, б/п. Ветеринарний санітар. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ШЕРСТЮК Пилип Григорович, 1893 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 3 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 березня 1957 р. Черкаським облсудом.

ШИМУЦА Захар Гаврилович, 1890 р.н., уродженець і мешканець с. Кривець Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював на Букському цукровому заводі різноробом. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШИРОКОПОЯС Гнат Тарасович, 1878 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Колгоспник. 3 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШИШКО Нестор Федорович, 1888 р.н., уродженець і мешканець с. Кути, українець, б/п. Колгоспник. 28 серпня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 10 січня 1966 р. Черкаським облсудом.

ШИШКОВСЬКИЙ Станіслав Іванович, 1895 р.н., уродженець с. Ковалівка Бердичівського р-ну Житомирської обл, українець, б/п. Проживав у с. Іваньки. Працював робітником. 6 квітня 1930 р. ДПУ УРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШКЛЯРЕНКО Максим Дмитрович, 1900 р.н., уродженець і мешканець с. Зелений Ріг Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 16 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР.

ШПЕДЕР Оскар Йосипович, 1901 р.н., уродженець Польщі, поляк, б/п. Проживав у с. Іваньки. Працював черговим на ст. Поташ. 16 травня 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 19 р. ВТТ. Реабілітований 27 грудня 1962 р. Черкаським облсудом.

ШТОДЗЬ Юхим Сидорович, 1901 р.н., уродженець і мешканець с. Роги, українець, б/п. Колгоспник. 13 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 листопада 1959 р. Черкаським облсудом.

ШТУРБА Олексій Євменович, 1902 р.н., уродженець і мешканець с. Червоний Кут Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював їздовим цукрового заводу. 10 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ШУЛЬЦ Леонід Едуардович, 1917 р.н., уродженець с. Торчин Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Німець, б/п. Проживав у с.Іваньки. Працював у радгоспі хліборобом. 21 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШУМАНСЬКИЙ Григорій Іванович, 1895 р.н., уродженець Румунії, румун, б/п. Проживав у с. Червоний Кут. Працював їздовим на цукровому заводі. 10 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ШУРГАЙ Аристарх Іванович, 1914 р.н., уродженець і мешканець с. Буки, українець, б/п. Працював у райспоживкооперації бухгалтером. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 16 січня 1963 р. Черкаським облсудом.

ЩЕРБАТЮК Йосип Данилович, 1903 р.н., уродженець с. Розсоховатка Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Паланочка. Працював у Маньківському лісництві, робітником. 23 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 жовтня 1989 р. Черкаським облсудом.

ЩЕРЕЦЬКИЙ Діонісій Гаврилович, 1893 р.н., уродженець с. Русалівка, українець, б/п. Про-

живав у с. Іваньки. Працював на цукровому заводі зав. складом. 16 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЮДЧЕНКО Іван Семенович, 1898 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Працював у колгоспі теслею. 28 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 вересня 1961 р. Черкаським облсудом.

ЮРЧЕНКО Григорій Федорович, 1897 р.н., уродженець і мешканець с. Роги, українець, б/п. Колгоспник. 20 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 7 липня 1965 р. Черкаським облсудом.

ЮРЧЕНКО Карпо Іванович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с. Роги, українець, б/п. Колгоспник. 28 грудня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 17 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЮРЧЕНКО Микита Євдокимович, 1892 р.н., уродженець і мешканець с. Роги, українець, б/п. Колгоспник. 14 серпня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЮРЧЕНКО Степан Варфоломійович, 1907 р.н., уродженець і мешканець с.Юрпіль Маньківського р-ну, українець, б/п. Працював кухарем діючої армії, 588 сп 142 сд. 7 вересня 1942 р. ВТ Лен.фронту засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 8 лютого 1990 р. ВС СРСР.

ЮЩЕНКО Семен Несторович, 1911 р.н., уродженець і мешканець с. Подібна, українець, б/п. Червоноармієць. 23 листопада 1941 р. ВТ Харк. ВО засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 березня 1989 р. ВТ КВО.

ЯВОРСЬКИЙ Адольф Андрійович, 1901 р.н., уродженець с. Кривотин Житомирської обл., українець, б/п. Проживав у с. Молодецьке. Працював у Маньк. лісництві. 19 січня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 березня 1961 р. ВТ КВО.

ЯКИМОВИЧ Григорій Тимофійович, 1891 р.н., уродженець с.Червоний Кут, українець, б/п. Працював на Березівському цукровому заводі, робітником. 16 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 квітня 1959 р. ВС УРСР.

ЯКОВЛЕВИЧ Никандр Іванович, 1886 р.н., уродженець с. Мирков, Польща, українець, б/п. Проживав у с. Березівка Маньківського р-ну. Працював директором школи. 16 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЯМКОВСЬКИЙ Федір Петрович, 1891 р.н., уродженець і мешканець смт. Маньківка, українець, б/п. Працював у колгоспі ім. Кірова. Колгоспник. 11 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 червня 1989 р. Прокурором і УКДБ Черкаської обл.

ЯМПОЛЬСЬКИЙ Никифір Васильович, 1898 р.н., уродженець і мешканець с.Паланочка, українець, б/п. Колгоспник. 11 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 серпня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЯМЧИНСЬКИЙ Мусій Купріянович, 1903 р.н., уродженець і мешканець с.Буки Маньківського р-ну, українець, б/п. Одноосібник. 11 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЯНИЦЬКИЙ Генріх Титович, 1909 р.н., уродженець Волинської обл., поляк, б/п. Проживав у смт.Маньківка. Вчитель. 19 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 червня 1966 р. ВС УРСР.

ЯНИЦЬКИЙ Климентій Андрійович, 1893 р.н., уродженець с.Русалівка Маньківського р-ну, поляк, б/п. Проживав у смт.Маньківка. Працював на Поташському елеваторі, пом. механіка. 20 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЯРЕМЕНКО Іван Макарович, 1899 р.н., уродженець с.Юрпіль Маньківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Кривець. Працював на цукровому заводі, рахівником. 28 квітня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЯРМОЛЕНКО Харлампій Павлович, 1886 р.н., уродженець і мешканець с.Русалівка, українець, б/п. Не працював. 30 серпня 1938 р. Київським облсудом засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЯЦЕНКО Варвара Петрівна, 1899 р.н., уродженка і мешканка с.Русалівка. Українка, б/п, колгоспниця. 3 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 17 березня 1961 р. Черкаським облсудом. Після звільнення проживала у с.Нова Гребля Жашкі-

вського р-ну.

ЯЦЕНКО Єфрем Савович, 1885 р.н., уродженець с.Русалівка, українець, б/п. Проживав у с.Русалівка. Одноосібник. 18 листопада 1930 р.ОН ДПУ УРСР до 3 р. ВТТ. Реабілітований 15 листопада 1989 р. Прокурором Черкаської обл.

ЯЦЕНКО Кирило Купріянович, 1912 р.н., уродженець с.Русалівка, українець, б/п. Проживав у с.Буки. Колгоспник. 17 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 жовтня 1958 р. ВТ КВО.

ЯЦЕНКО Купріян Іванович, 1870 р.н., уродженець і мешканець с.Буки Маньківського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. 17 квітня 1938 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 жовтня 1958 р. ВТ КВО.

МОНАСТИРИЩЕНСЬКИЙ РАЙОН

Районний центр	— м. Монастирище
Кількість населення	— 40 587
Територія	— 0,7 тис. кв. км.
Міст	— 1
Селище міського типу	— 1
Сільських поселень	— 41

АДАМЧУК Іван Павлович, 1909 р.н., уродженець с. Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Попудня. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 5 серпня 1958 р.

АНАТОЛЬЄВ Федір Михайлович, 1907 р.н., уродженець м. Київ, українець, б/п. Проживав у м.Монастирище. Зав. вет. лікарнею. НКВС та Прокуратурою СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 13 березня 1959 р.

АНДРІЄВСЬКИЙ Федір Ювеналійович, 1894 р.н., уродженець с. Цибулів, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Бухгалтер школи ФЗУ. ОН НКВС СРСР 14 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований ВС УРСР 5 вересня 1959 р.

АНДРУЩЕНКО Капітон Ілларіонович, 1898 р.н., уродженець с. Конельські Хутори Жашківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів, рахівник колгоспу. ОН НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований СК ВС УРСР 16 жовтня 1959 р.

АРГАТ Макар Ананійович, 1887 р.н., уродженець с. Цеберманівка Уманського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Копіювата. Різнороб. колгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 7-9 грудня 1937 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 29 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

АРТЕМЕЦЬ Ілларіон Степанович, 1902 р.н., уродженець с. Аврамівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Аврамівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 10 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 29 травня 1959 р.

АФЕНЬЄВ Михайло Юрійович, 1874 р.н., уродженець с. Гореш, Бессарабія, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Вінницький обл. 13 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАБІЙ Петро Олексійович, 1897 р.н., уродженець с. Войнилів Галичина, українець, б/п. Проживав у м. Монастирище. Працював у райвідділі соцзахисту населення. НКВС СРСР 19 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. Військовою Прокуратурою КВО згідно з Указом ПВР від 16 січня 1989 р.

БАБІЙ Петро Павлович, 1903 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. Постановою комісії НКВС СРСР 2 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 27 вересня 1957 р.

БАБІЙ Федір Андрійович, 1895 р.н., уродженець с. Попелюха Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с. Ясновиця Монастирищенського р-ну. Робітник цукрозаводу. Постановою НКВС та Прокуратури СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 21 лютого 1959 р.

БАБІЙЧУК Петро Кальянович, 1900 р.н., уродженець с. Пеніжкове Христинівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни Монастирищенського р-ну. Колгоспник. НКВС СРСР 18 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАГРІЙ Григорій Якович, 1892 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

БАГРІЙ Семен Опанасович, 1891 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с. Тарнава Монастирищенського р-ну. Колгоспник к-пу "Хвиля Жовтня". НКВС та Прокуроратурою СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 24 грудня 1957 р.

БАЙКОВСЬКИЙ Олександр Вікторович, 1900 р.н., м. Белосток, українець, б/п. Проживав у с.Завалля Монастирищенського р-ну. Старший інспектор держстраху. НКВС та Прокуратурою СРСР 9 січня 1959 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 10 січня 1959 р.

БАЛЮК Василь Радіонович, 1901 р.н., уродженець с. Цибулів, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Слюсар цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 19 лютого 1960 р.

БАРАН Микита Дементійович, 1898 р.н., уродженець с. Зюбриха Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Зюбриха. Різнороб колгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 7-9 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАРАН Павло Дементійович, 1885 р.н., уродженець с. Зюбриха Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Владиславчик Монастирищенського р-ну, посильний с/р. НКВС та Прокуратурою СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 25 червня 1960 р.

БАРАН Федір Іванович, 1886 р.н., уродженець с. Зюбриха Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Зюбриха. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 липня 1989 р.згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАРИЛЯСТИЙ Роман Антонович, 1887 р.н., уродженець с. Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Попудня. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 13 листопада 1937 р. .засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 19 жовтня 1989 р.

БАРИЛЯСТИЙ Яків Петрович, 1895 р.н., уродженець с. Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав в с.Попудня, бригадир колгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 10 травня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 17 серпня 1960 р.

БАШНЯК Артем Сафонович, 1885 р.н., уродженець с.Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Попудня. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 5 серпня 1958 р.

БАШНЯК Олександр Силович, 1907 р.н., уродженець с. Бачкурине Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попудня. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 5 серпня 1958 р.

БАШНЯК Павло Михайлович, 1882 р.н., уродженець с. Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Попудня. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БАЮРСЬКИЙ Григорій Олександрович, 1915 р.н., уродженець с.Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС СРСР 6 січня 1959 р.

БАЮРСЬКИЙ Юхим Кирилович, 1890 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Комісією НКВД та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Ребілітований ВС СРСР 30 липня 1958 р.

БЕВЗ Гапон Микитович, 1895 р.н., уродженець с. Тарнава Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Робітник цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 25 червня 1960 р.

БЕВЗЮК Василь Федорович, 1893 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. ВТ НКВС Вінницької обл. 10 вересня 1945 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований ВС СРСР 27 грудня 1946 р.

БЕВЗЮК Никифір Прокопович, 1901 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня Монастирищенського р-ну. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

БЕВЗЮК Степан Матвійович, 1894 р.н., уродженець с.Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Не працював. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР від 16 січня 1989 р.

БЕВЗЮК Федір Прокопович, 1896 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. Постановою комісії НКВС СРСР 2 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 27 вересня 1957 р.

БЕГЕРСЬКИЙ Микола Хомович, 1889 р.н., уродженець с. Зарубенці Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Зарубенці. Ст. кагатник Цибулівського цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

БЕДРИСТИЙ Остап Прокопович, 1895 р.н., уродженець с. Нове Місто Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Нове Місто, вагонетник Монастирищенського цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25-26 листопада 1937 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 22 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БЕЄР Йосип Купріянович, 1896 р.н., уродженець с. Теолин Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав на залізничній ст. Монастирище, охоронець складу. Рішенням НКВС СРСР 8 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БЕЗКОРОВАЙНИЙ Климентій Олефірович, 1887 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Цибулів. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

БЕЗКРИНЮК Пантелей Антонович, 1899 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 6 січня 1959 р.

БЕЗПАЛЬКО Мефодій Гнатович, 1895 р.н., уродженець с. Копіювата Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Копіювата. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл.1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БЕЛОЗЕР (Белозір) Михайло Гаврилович, 1911 р.н., уродженець с. Зарубинці Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Зарубинці Монастирищенського р-ну. Колгоспник. НКВС та Прокуратури СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 21 лютого 1959 р.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Михайло Кирилович, 1904 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Робітник цукрозоводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 3 лютого 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 9 травня 1959 р.

БЕРЕНДЕЙ Фока Феодосійович, 1884 р.н., уродженець с. Халаїдове Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Халаїдове, хлібороб. ОН при колегії ДПУ УРСР 12 січня 1931 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований Прокуратурою обл. 13 листопада 1989 р.

БЕРКО Андрій Олексійович, 1906 р.н., уродженець с. Малий Круполь Київської обл., українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну, ст. агроном. НКВС та Прокуратурою СРСР 3 лютого 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 19 травня 1959 р.

БЄЛЄЦЬКИЙ Апполінарій Іванович, 1890 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 30 липня 1958 р.

БИЧУЛЯ Леон Никодимович, 1904 р.н., уродженець с. Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Теолин. Колгоспник. Трійкою НКВС Вінницької обл. 19 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 31 серпня 1957 р.

БІЛОЗЕР Прохір Якович, 1898 р.н., уродженець с. Зарубинці, українець, б/п. Проживав у с. Зарубинці. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 25 червня 1960 р.

БЛІНОВСЬКИЙ Вікентій Іванович, 1881 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів, слюсар цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 19 листопада 1957 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 19 листопада 1957 р.

БЛІНОВСЬКИЙ Григорій Вікентійович, 1891 р.н., уродженець с. Шарнопіль Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Шарнопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 2 липня 1959 р.

БЛІНОВСЬКИЙ Деонисій Павлович, 1910 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Вагар цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл., засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаський облсудом 22 квітня 1959 р.

БЛІНОВСЬКИЙ Юліан Едуардович, 1884 р.н., уродженець с. Шаргород, українець, б/п. Проживав у м. Монастирище. Працював на Монастирищенському цукрозаводі. НКВС та Прокуратурою СРСР 9 лютого 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 19 травня 1960 р.

БЛІНОВСЬКИЙ Якуб Станіславович, 1892 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Робітник цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 27 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 22 квітня 1959 р.

БЛІЦЬКИЙ Венедикт Станіславович, 1889 р.н., м. Монастирище, поляк, б/п. Проживав у с.Коритня Монастирищенського р-ну. Продавець сільСТ НКВС та Прокуратурою СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

БОБИК Іван Петрович, 1896 р.н., уродженець с. Струтин-Нижній, Галичина, українець, б/п. Проживав у с. Сарни Монастирищенського р-ну. Колгоспник. НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 12 вересня 1959 р.

БОВКУН Данило Федотович, 1884 р.н., уродженець с. Хейлове Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Хейлове. Без певного місця роботи. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 7 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БОЙКО Яків Павлович, 1912 р.н., уродженець м. Брацлав Вінницької обл, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Охоронець заводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 21 березня 1958 р.

БОЛЮК Сергій Павлович, 1874 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Робітник цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 21 лютого 1959 р.

БОНДАР Андрій Юстинович, 1909 р.н., уродженець с. Летичівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Без певного роду занять. 14 серпня 1945 р. засуджений до 7 років. Реабілітований 28 лютого 1966 р. ВТ Моск.ВО.

БОНДАР Дмитро Савович, 1891 р.н., уродженець м. Монастирище, українець, б/п. Проживав у м. Монастирище. Тесля цукрозаводу. НКВС СРСР 2 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БОНДАР Клим Гаврилович, 1905 р.н., уродженець с. Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Попудня. Колгоспник. ТрійкоюУНКВС по Вінницькій обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 5 серпня 1958 р.

БОНДАР Пилип Йосипович, 1892 р.н., уродженець с. Летичівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Летичівка. Кочегар цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 листопада 1937 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 29 травня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БОНДАР Семен Трохимович, 1896 р.н., уродженець с. Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Попудня. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 5 серпня 1958 р.

БОНДАРЕНКО Паїсій Остапович, 1865 р.н., уродженець с. Пальчик Катеринопільського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шабастівка Монастирищенського р-ну, без певного роду занять. Постановою трійки УНКВС по Київській обл. 9 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 липня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Семен Антонович, 1902 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 24 грудня 1957 р.

БОНДАРЕНКО Федір Андрійович, 1892 р.н., уродженець с. Коритня, українець, б/п. Проживав у с. Коритня Монастирищенського р-ну. Одноосібник. НКВС та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 24 грудня 1959 р.

БОРАК Гнат Логвинович, 1898 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 6 січня 1959 р.

БОРАК Макар Тихонович, 1886 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 6 січня 1959 р.

БОРАК Микола Тихонович, 1897 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 12 вересня 1959 р.

БОРЕЙКО Тихін Євлампійович, 1883 р.н., уродженець с. Хейлове Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Хейлове. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 7-9 грудня 1937 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР

16 січня 1989 р.

БОРЕЙКО Харитон Іванович, 1907 р.н., уродженець с. Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Попудня. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 5 серпня 1958 р.

БОТЮК Іван Макарович, 1885 (1886) р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

БОТЮК Олександр Макарович, 1897 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

БОЯР Станіслав Дем'янович, 1897 р.н., уродженець с. Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Теолин. Коваль колгоспу. НКВС та Прокуратурою СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 25 червня 1960 р.

БРУХ Григорій Терентійович, 1902 р.н., уродженець Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

БУГА Михайло Лукич, 1898 р.н., уродженець с. Копіювата Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Копіювата. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 9 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 31 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БУДЬОМКА Іван Пилипович, 1897 р.н., уродженець с. Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Теолин. Хлібороб. ОН при колегії ДПУ УРСР 10 травня 1931 р. засуджений до 3 р. висилки. Реабілітований Прокуратурою обл. 15 листопада 1989 р.

БУДЬОМКО (Будьонко) Давид Потапович, 1901 р.н., уродженець с. Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Теолин. Колгоспник. Трійкою ДПУ УРСР 30 квітня 1933 р. засуджений до 3 р. умовно. Реабілітований Черкаським облсудом 7 вересня 1960 р.

БУДЬОМКО Іван Пилипович, 1897 р.н., уродженець с. Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Теолин. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 31 серпня 1957 р.

БУДЬОНКО Кирило Пилипович, 1894 р.н., українець, б/п. Проживав у с.Матвіїха Монастирищенського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 31 серпня 1957 р.

БУЗАНОВСЬКИЙ Андрій Мефодійович, 1900 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 9 травня 1959 р.

БУЗИНСЬКИЙ Антон Дмитрович, 1892 р.н., уродженець с. Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Попудня. Робітник Монастирищенського цукрозаводу. ОН НКВС 9 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований СК ВС СРСР 26 грудня 1959 р.

БУРАЧЕНКО Матвій Фокович, уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований СК ВС СРСР 12 вересня 1959 р.

БУРЛАКА Антон Никифорович, 1904 р.н., уродженець с. Тарнава Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Тарнава, без визначеного роду занять. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БУРЧАК Опанас Васильович, 1881 р.н., уродженець с. Лукашівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Лукашівка. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 29-30 листопада 1937 р. .засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БУРЯЧЕНКО Антон Петрович, 1891 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

БЯЛКІВСЬКИЙ Станіслав Володимирович, 1900 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 27 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 22 квітня 1959 р.

ВАЙЦИХОВСЬКИЙ Віталій Станіславович, 1904 р.н., уродженець с. Леськове Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Ясковиця Монастирищенського р-ну. Зав. свинофермою. Рішенням НКВС СРСР 3 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня

1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВАЛЬЧУК Микола Казимірович, 1890 р.н., уродженець с. Леськове Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Леськове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ВАНАТОВИЧ Юзеф Мартинович, 1902 р.н., уродженець с. Мелиць (Галичина), поляк, б/п. Проживав у с. Халаїдове Монастирищенського р-ну. Колгоспник. Рішенням НКВС СРСР 31 січня 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВАРЯНИЦЯ Мефодій Трохимович, 1898 р.н., уродженець с. Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п, проживав в с. Попудня. Дорожний обхідник. Трійкою УНКВС по Одеській обл. 19 вересня 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВАСИЛЕВСЬКИЙ Мар'ян Мар'янович, 1902 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, поляк, з 1926 по 1931 р. член ВКП(б), виключений за невиконання хлібозаготівлі. Проживав у с. Цибулів. Ст. кагатник цукрозаводу. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу 19 грудня 1937 р. Реабілітований СК ВС УРСР 16 жовтня 1959 р.

ВАСИЛЕНКО Іван Самійлович, 1895 р.н., уродженець с. Матвіїха Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Матвіїха. Різнороб. колгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 7-9 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВАСИЛЕНКО Купріян Петрович, 1897 р.н., уродженець с. Княжа Криниця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Княжа Криниця. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 2 липня 1958 р.

ВАСИЛЕНКО Семен Спиридонович, 1905 р.н., уродженець с. Княжа Криниця Монастирищеського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Охоронець цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 21 лютого 1959 р.

ВАСИЛЕНКО Федір Кузьмович, 1884 р.н., уродженець с. Княжа Криниця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Княжа Криниця. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 10 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ВЕЛЕТНЮК Степан Антонович, 1902 р.н., уродженець с. Зарубинці Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Зарубинці. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 21 лютого 1959 р.

ВЕСЕЛОВСЬКИЙ Андрій Григорович, 1886 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював на цукрозаводі шорником. НКВС та Прокуратурою СРСР 25 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 19 листопада 1957 р.

ВЕСЕЛОВСЬКИЙ Степан Климович, 1895 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у м. Монастирище, апаратник цукрозаводу. Трійкою УНКВС та Прокуратурою СРСР 26 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований СК ВС УРСР 26 жовтня 1962 р.

ВИВОЛИНЕЦЬ Павло Леонтійович, 1899 р.н., уродженець с. В. Севастянівка Христинівського р-ну, українець, б/п. Проживав у смт. Монастирище. Робітник цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до 10 років ВТТ.

ВИНОГОРОВ Сергій Тимофійович, 1904 р.н., уродженець с. Зарубинці Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів, зав. гаражу цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

ВИТОВИЧ Федір Адамович, 1888 р.н., уродженець с. Завалля Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Завалля. Зав. складом районного дорожнього відділу. НКВС та Прокуратурою СРСР 31 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований СКВС УРСР 5 жовтня 1959 р.

ВИШНЄВСЬКИЙ Володимир Павлович, 1895 р.н., уродженець с. Немирівка Коростенського р-ну, українець, член ВКП(б) з 1920 р. по 1938 р., виключений за п'янку. Проживав у с. Аврамівка Монастирищенського р-ну. Вагар цукрозаводу. ОС НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований СК ВС УРСР 16 жовтня 1959 р.

ВІНЧЛІНСЬКИЙ Федір Михайлович, 1889 р.н., уродженець с. Пугачівка Монастирищенсько-

го р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Завалля Монастирищенського р-ну. Тесля цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 22 квітня 1959 р.

ВОВКОТРУБ Іван Васильович, 1908 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 10 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 21 грудня 1957 р.

ВОВНОБОЙ Яків Матвійович, 1904 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, єврей, б/п. Проживав у с. Цибулів. Теплотехнік цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 21 березня 1958 р.

ВОЗНА Антоніна Тимофіївна, 1908 р.н., уродженка с. Летичівка Монастирищенського р-ну, українка, б/п. Проживала в с. Попудня Монастирищенського р-ну. Колгоспниця. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 16 листопада 1937 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована Черкаським облсудом 20 травня 1963 р.

ВОЗНИЙ Платон Макарович, 1894 р.н., уродженець с. Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Попудня. Рахівник колгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 5 червня 1958 р.

ВОЛОШАНОВСЬКА Леонтина Альбінівна, 1903 р.н., уродженка с. Фещанівка Ямпільського р-ну Вінницької обл., полька, б/п. Проживала у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Бухгалтер цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 31 серпня 1937 р. засуджена до розстрілу. Реабілітована ВТ КВО 22 листопада 1957 р.

ВОЛЯНСЬКИЙ Євстафій Гиляревич, 1837 р.н., уродженець с. Грушеве Канівського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Касир цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 21 лютого 1959 р.

ВОРНОВИЦЬКИЙ Йосип Пилипович, 1916 р.н., с.Терлиця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець. ВТ 21 запасної стрілецької бригади 18 грудня 1942 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований ВТ Приволзького ВО 24 серпня 1989 р.

ВОРОБЙОВ Феофан Іванович, 1880 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957.

ВУЙКО Сава Євтихійович, 1911 р.н., уродженець с. Н. Місто Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Н. Місто. Без певного роду занять. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГАВРИЛЮК Василь Кіндратович, 1899 р.н., уродженець с. Половинчик Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Половинчик. Не працював. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 16 травня 1959 р.

ГАЙДУКЕВИЧ Василь Петрович, 1897 р.н., українець, б/п. Проживав у с. Антоніна Монастирищенського р-ну. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований СК ВС УРСР 16 жовтня 1959 р.

ГАНКЕ Еварест Франкович, 1906 р.н., уродженець с. Зарубинці Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Скоморохи Монастирищенського р-ну. Колгоспник. Рішенням НКВС та Прокуратурою СРСР 8 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГАРАДЖА Іван Никифорович, 1893 р.н., уродженець с. Мотовилівка Любарського р-ну Житомирської обл., українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Головний лікар лікарні. НКВС та Прокуратурою СРСР 9 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 19 вересня 1958 р.

ГАФТАРЕВИЧ Наум Фрацевич, 1917 р.н., уродженець м. Раково Польща, поляк, б/п. Проживав у м. Монастирище. Кіномеханік. Рішенням НКВС та Прокуратурою СРСР 13 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р., 13 червня 1989 р.

ГЕНСИРОВСЬКИЙ Альфред Юліанович, 1900 р.н., уродженець с. Рекеченці Шаргородського р-ну Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну, секретар цукрозаводу. Особливим засіданням НКВС СРСР 9 лютого 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 14 січня 1957 р.

ГИРА Павло Матвійович, 1899 р.н., с.Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Теолин. Колгоспник. Трійкою ДПУ УРСР 30 квітня 1933 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 17 вересня 1960 р.

ГИРА Павло Матвійович, 1899 р.н., уродженець с.Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Теолин. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р.

ГЛУХОВСЬКИЙ Петро Семенович, 1884 р.н.,уродженець м. Одесса, українець, б/п. Проживав у с.Цибулів Монастиришенського р-ну. Завгосп цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

ГЛУЩАК Ілько Євстафійович, 1892 р.н., уродженець с. Сарни Манастири-щенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Робітник цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р., 6 червня 1989 р.

ГЛУЩАК Олексій Євстафійович, 1903 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Сарни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 6 січня 1959 р.

ГНАТЮК Григорій Іванович, 1903 р.н., уродженець с. Скоморошки Плисківського р-ну Київської обл., українець, член ВКП(б), виключений. Проживав у м. Монастирище. Зав. земельним відділом. ВС СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС СРСР 11 липня 1957 р.

ГНАТЮК Кирило Андрійович, 1894 р.н., уродженець с. Бутівці Гриневського р-ну Вінницької обл., українець, член ВКП(б). Проживав у м. Монастирище. Агроном зем. відділу. НКВС СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р., 22 серпня 1989 р.

ГОВГАЛЕНКО Адам Онуфрійович, 1898 р.н., українець, член ВКП(б). Проживав у м. Монастирище, цукрозавод. НКВС та Прокуратурою СРСР 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС СРСР 13 лютого 1959 р.

ГОДУН Григорій Наумович, 1904 р.н., м.Белосток, українець, член ВКП(б), виключений. Проживав у с.Завалля Монастирщенського р-ну. Ст. інспектор РАЙФВ. НКВС та Прокуратурою СРСР 09 січня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований ВС УРСР 10 січня 1959 р.

ГОЛЕНКО Василь Якович, 1903 р.н., м. Ладижин Гайсинського р-ну Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с. Коритня Монастирищенського р-ну. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

ГОЛІКОВСЬКИЙ Сергій Каленикович, 1908 р.н., уродженець с.Зарубинці Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с.Шарнопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 2 липня 1959 р.

ГОНТАРЖ Франц Станіславович, 1901 р.н., м. Житомир, поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Ст. механік цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 31 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 22 листопада 1957 р.

ГОНТКІВСЬКИЙ Герман Васильович, 1890 р.н., уродженець с.Цибулів, українець, б/п. Проживав у с.Цибулів Монастирищенського р-ну. Комірник заводу. Рішенням НКВС та Прокуратурою СРСР 9 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Прокуратурою Черкаської обл. 22 травня 1989 р.

ГОНЧАРУК Василь Ананійович, 1898 р.н., уродженець с. Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попудня. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 5 серпня 1958 р.

ГОНЧАРУК Григорій Макарович, 1902 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Робітник МТС. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 6 січня 1959 р.

ГОНЧАРУК Григорій Петрович, 1900 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Цибулів. Рахівник колгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 3 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОНЧАРУК Демид Миколайович, 1886 р.н., уродженець с.Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Цибулів, цукрозавод. НКВС та Прокуратурою СРСР 10 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 31 грудня 1957 р.

ГОНЧАРУК Євдоким Пилипович, 1888 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Майстер цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР

29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

ГОНЧАРУК Кузьма Зіновійович, 1892 р.н., уродженець с. Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Івахни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 28 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 10 січня 1959 р.

ГОНЧАРУК Феофан Филимонович, 1903 р.н., уродженець с.Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Слюсар цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

ГОРБАНЬ Василь Дмитрович, 1897 р.н., уродженець с. Івахни Монастирищенського р-ну, українець. Проживав у с.Цибулів. Вербувальник роб. сили. НКВС та Прокуратурою СРСР 10 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 31 грудня 1957 р.

ГОРБАНЬ Яків Гнатович, 1886 р.н., уродженець с. Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Робітник цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

ГОРБАТЕНКО Михайло Дмитрович, 1890 р.н., уродженець с. Вишнопіль Тальнівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Аврамівка Монастирищенського р-ну. Десятник будівництва цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 7 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 19 січня 1960 р.

ГОРБУЛЯ Іван Терентійович, 1900 р.н., уродженець с. Різдвянка Калінінського р-ну Хабаровського краю, українець, б/п. Проживав у с.Цибулів Монастирищенського р-ну. Медфельдшер лікарні. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл., 9 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 7 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГОРІХОВСЬКИЙ Марцелій Павлович, 1880 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів. Коваль цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 25 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 19 листопада 1957 р.

ГОРОБЕЦЬ Кирило Устинович, 1902 р.н., уродженець с. Нове Місто Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Н. Місто. Без певного роду занять. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 травня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГРАБОВСЬКИЙ Назар Олексійович, 1887 р.н., уродженець с. Великий Молодьків Новгород-Волинського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Тарнава Монастирищенського р-ну. Без певного роду занять. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 29 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГРАБОВСЬКИЙ Франц Павлович, 1901 р.н., уродженець с. Галанки Тетіївського р-ну Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну, коваль. НКВС та Прокуратурою СРСР 25 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 19 листопада 1957 р.

ГРЖЕГОРОВИЧ Костянтин Іванович, 1897 р.н., м.Житомир, поляк., б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Слюсар цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

ГРИГОРАШ Антон Юхимович, 1903 р.н., уродженець с. Н. Місто Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Н. Місто, машиніст МТС. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 28 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 26 лютого 1960 р.

ГРИНЧУК Дмитро Михайлович, 1899 р.н., Польща, українець, б/п. Проживав у с.Цибулів Монастирищенського р-ну, вантажник цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 29 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 19 січня 1960 р.

ГРИНЧУК Сидір Гаврилович, 1890 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів, колгоспник. НКВС та СРСР 14 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГРИНЮК Степан Оверкович (Оверкійович), 1881 р.н., уродженець с. Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Івахни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

ГРИЦАЮК Дмитро Якимович, 1907 р.н., с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п, Служив у РА. ОН НКВС СРСР 2 вересня 1940 р. засуджений до 7 р. Реабілітований ВТ КВО Приволзького ВО 10 квітня 1964 р.

ГРИЦАЮК Матвій Тимофійович, 1898 р.н., уродженець с. Яківці, українець, б/п. Проживав у с. Яківці. Конюх. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25-26 листопада 1937 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 26 лютого 1960 р.

ГРИЦАЮК Павло Адамович, 1892 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, ук-

раїнець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник, НКВС та Прокуратурою СРСР 3 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 14 квітня 1961 р.

ГРИЧУК (Гричук) Семен Степанович, 1894 р.н., українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Робітник радгоспу. НКВС та Прокуратурою СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 21 лютого 1959 р.

ГРОЗА Броніслав Августинович, 1893 р.н., уродженець с. Канч Вітебської обл., українець, б/п. Проживав у с. Петрівка Монастирищенського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 2 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГРУБЕ Андріян Андріянович, 1881 р.н., уродженець с. Тарнава Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну, ст. агроном цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 10 червня 1959 р.

ГРУШЕЦЬКИЙ Федір Савович, 1888 р.н., Польща, українець, б/п. Проживав у Зернорадгоспі Акимівського р-ну Дніпропетровської обл. Робітник. НКВС та Прокуратурою СРСР 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 13 лютого 1959 р.

ГРУШКОВСЬКИЙ Генріх Радіонович, 1888 р.н., поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів. Медпрацівник цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 27 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 22 квітня 1959 р.

ГУЛАШЕВСЬКИЙ Леонід Казимирович, 1903 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів. Коваль цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 25 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 19 листопада 1957 р.

ГУЛАШЕВСЬКИЙ Микола Казимирович, 1902 р.н., уродженець с. Цибулів, поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Робітник колгоспу. НКВС та прокуратури СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

ГУЛЕВАТИЙ Іван Якович, 1897 р.н., уродженець с. Мервин Оратівського р-ну Київської обл., українець, б/п. Проживав у с. Лукашівка Монастирищенського р-ну. Директор школи. ОН НКВС 8 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований ВТ КВО 22 листопада 1957 р.

ГУЛІКОВСЬКИЙ Каленик Іванович, 1885 р.н., уродженець с. Охматів Жашківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну, вагар цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 21 березня 1958 р.

ГУЛІКОВСЬКИЙ Михайло Каленикович, 1921 р.н., с. Зарубинці Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Температурник кагатного поля. ОН при НКВС 14 листопада 1937 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований ВТ КВО 21 березня 1958 р.

ГУМЕН Федот Васильович, 1892 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р

ГУНЬКО Гилько Никифорович, 1897 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Кагатник цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 7 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 7 вересня 1960 р.

ГУНЬКО Іван Георгійович, 1894 р.н., уродженець с. Владиславчик Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Владиславчик. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл., засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 13 травня 1961 р.

ГУНЬКО Корній Никифорович, 1891 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Грабар цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл., засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 4 грудня 1959 р.

ГУЦАЛО Роман Андрійович, 1894 р.н., уродженець с. Ситківці Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с. Завалля. Учитель. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 7 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 12 листопада 1959 р.

ГУЦУЛЯК Павло Васильович, 1895 р.н., уродженець м. Коломия, українець, б/п. Проживав у с. Аврамівка Монастирищенського р-ну. Робітник. НКВС СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ГУЦЬ Григорій Савович, 1888 р.н., уродженець с. Січівка Христинівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Попудня Монастирищенського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 30 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1989 р.

ДАВИДЮК Полікарп Данилович, 1874 р.н., уродженець с. Хейлове Монастирищеського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Хейлове, без певного місця роботи. Рішенням НКВС та Прокурату-

рою СРСР 13 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДАНЧУК Кирило Максимович, 1897 р.н., уродженець с. Княжики Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Княжики. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 6 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. Реабілітований Черекаським облсудом 4 червня 1967 р.

ДАШКЕВИЧ Федір Лук'янович, 1895 р.н., уродженець с. Болотці Мінської губ., білорус, б/п. Проживав у с.Цибулів. Хлібороб. НКВС і Прокуратурою СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ Московського ВО 13 березня 1958 р.

ДАШКОВСЬКИЙ Олександр Петрович, 1897 р.н., уродженець с. Терлиця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Терлиця. Робітник цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 9 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 31 серпня 1989 р. згідно зУказом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДАШКОВСЬКИЙ Полікарп Петрович, 1888 р.н., уродженець с. Терлиця ,українець, б/п. Проживав у с. Аврамівка Монастирищенського р-ну. Коваль. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 29-30 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований ВС УРСР 10 вересня 1960 р.

ДВОРЖАК Йосип Йосипович, 1884 р.н., уродженець с. Устье Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у м. Монастирище. Робітник цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 22 квітня 1959 р.

ДЕРЕВНЯК Степан Олексійович, 1885 р.н., уродженець с. Постолівка Гусятинського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Монастирище. Охоронець заводу. НКВС СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Прокуратурою Черкаської обл.15 травня 1989 р.

ДЕХТЯР Савва Арсентійович, 1895 р.н., уродженець с. Шабастівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шабастівка. Пиляр заготзерно. Постановою УНКВС по Київській обл. 9 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 липня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДЗЕРУН Оникій Матвійович, 1898 р.н., уродженець с. Княжа Криниця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Княжа Криниця. Бригадир колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 20 квітня 1960 р.

ДЗЮМА Григорій Іванович, 1882 р.н., Східна Галичина, українець, б/п. Проживав у с.Цибулів Монастирищенського р-ну. Слюсар цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 21 березня 1958 р.

ДМИТРУК Адам Терентійович, 1886 р.н., уродженець с. Аврамівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Аврамівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 10 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 29 травня 1959 р.

ДОБРОХОВСЬКИЙ Болеслав Антонович, 1902 р.н., уродженець с. Заливанки Козятинського р-ну Київської обл., поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Секретар цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 31 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 22 листопада 1957 р.

ДОБРОХОВСЬКИЙ Леонід Антонович, 1910 р.н., уродженець с. Самгородки Козятинського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Технік цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 27 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 22 квітня 1959 р.

ДОВГОШИЯ Феодосій Власович, 1903 р.н., уродженець с. Княжа Криниця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. К. Криниця. Тракторист колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 22 липня 1959 р.

ДОЛЖКЕВИЧ Карпо Опсимович, 1893 р.н., уродженець с. Жердинівка Гайсинського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни Монастирищенського р-ну. Зав. поштовим відділенням. ОН НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДОМАЧУК Мирон Герасимович, 1888 р.н., уродженець с. Копіювата Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Копіювата. Хлібороб. Постановою УНКВС по Вінницькій обл. 9 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДОМБРОВСЬКИЙ Деонисій Йосперович, 1904 р.н., уродженець с. Шарнопіль Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Шарнопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 2 липня 1959 р.

ДОМБРОВСЬКИЙ Казимир Миколайович, 1880 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів. Слюсар цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

ДОМБРОВСЬКИЙ Станіслав Петрович, 1899 р.н., уродженець с. Терлиця Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Сарни. Бухгалтер. ОН НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 28 березня 1959 р.

ДОПЕРЧУК Сергій Іванович, 1906 р.н., уродженець с. Войтівка Уманського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня Монастирищенського р-ну. Колгоспник. Постановою комісії НКВС СРСР 2 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 27 вересня 1957 р.

ДОРОШ Костянтин Олексійович, 1882 р.н., уродженець с. Леськове Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Леськове. Колгоспник. Рішенням НКВС СРСР 19 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДРАЛЮК Яків Опанасович, с.Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. Постановою комісії НКВС СРСР 2 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 27 вересня 1957 р.

ДРИГАНТ Андрій Пилипович, 1897 р.н., уродженець с. Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Попудня. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 5 серпня 1958 р.

ДРОНГАЛЬ Іван Трифонович, 1895 р.н., уродженець с. Купивиці Вінницької обл, українець, б/п. Проживав у с. Івахни. Різнороб цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 19 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

ДУДНИК Іван Васильович, 1884 р.н., уродженець с. Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Теолин. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25-26 листопада 1937 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 18 червня 1960 р.

ДУДНИК Казимир Никодимович, 1888 р.н., уродженець с. Леськове Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Слюсар цукрозаводу. НКВС СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітованизгідно згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ДУДНИК Леонтій Никодимович, 1887 р.н., уродженець с. Леськове Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Леськове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 22 квітня 1959 р.

ДУДНИК Сава Лаврентійович, 1903 р.н., уродженець с.Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Теолин. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 31 серпня 1957 р.

ЄФИМОВИЧ Казимир Іванович, 1896 р.н., уродженець м.Барановичі БССР, білорус, б/п. Проживав у с.Цибулів Монстирищенського р-ну. Агент з постачання. НКВС та Прокуратурою СРСР 25 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 19 листопада 1957 р.

ЄФИМЧУК Семен Григорович, 1902 р.н., уродженець м. Христинівка, українець, б/п. Проживав у с. Івахни Монастирищенського р-ну. Начальник залізниці. Трійкою УНКВС по Одеській обл. 8 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС СРСР 17 листопада 1954 р.

ЖЕРЕБЕЦЬКИЙ Микола Лаврентійович, 1892 р.н., уродженець с. Северинове Тростянецького р-ну Вінницької обл., українець, б/п. Проживав на ст. Монастирище. Черговий станції. Трійкою УНКВС по Одеській обл. 3 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 31 липня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 жовтня 1989 р.

ЖИГАЛЮК Григорій Іванович, 1900 р.н., уродженець с.Станиля (Галичина), українець, б/п. Проживав у с. Бачкурине Монастирищенського р-ну. Колгоспник. НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований СК ВС УРСР 16 жовтня 1959 р.

ЖУК Михайло Сидорович, 1888 р.н., уродженець с. Зюбриха Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів, Робітник цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 7 вересня 1960 р.

ЖУК Михайло Степанович, 1891 р.н., уродженець с. Зюбриха Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с. Зюбриха Монастирищенського р-ну. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЖУК Степан Артемович, 1901 р.н., уродженець с. Зюбриха Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Зюбриха Монастирищенського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 29-30 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЖУРАВЕЛЬ Филимон Матвійович, 1894 р.н., уродженець с. Шабастівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шабастівка Монастирищенського р-ну. Не працював. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 10 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу, реабілітований 20 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАБАВСЬКА Ірина Йосипівна, 1913 р.н., уродженка с. Озерне Погребищенського р-ну Вінницької обл., полька, б/п. Проживала в с. Нове Місто Монастирищенського району. Працювала учителькою. НКВС та Прокуратурою СРСР 20 грудня 1937 р. засуджена до розстрілу. Реабілітована 15 травня 1989 р. Черкаським облсудом.

ЗАБАВСЬКИЙ Йосип Петрович, 1885 р.н., уродженець с. Климівка Балського повіту, поляк. Проживав у с. Нове Місто Монастирищенського р-ну. Працював агрономом. ОН НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 травня 1989 р. Черкаським облсудом.

ЗАБАВСЬКИЙ Людвиг Йосипович, 1911 р.н., уродженець с. Топори Ружинського р-ну Житомирської обл., поляк, б/п. Проживав у с. Топори. Тимчасовоне працював. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл., 20 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 серпня 1989 р. Указом від 16 січня 1989 р.

ЗАБЛОЦЬКИЙ Макар Назарович, 1903 р.н., уродженець м.Умань, українець б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського району. Електромонтер цукрозаводу. Постановою НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 березня 1959 р. ВС СРСР.

ЗАБОЛОТНІЙ Максим Іонович, 1899 р.н., уродженець с. Летичівка Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с. Летичівка Монастирищенського району. Працював касиром. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 7-9 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ, реабілітований 2 червня 1989 р. Черкаським облсудом.

ЗАВАЛЬНЮК Іван Якович 1901 р.н., уродженець с. Попудня Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с. Попудня. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ЗАГАЙКЕВИЧ Михайло Опанасович, 1873 р.н., с. Голубівка Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с.Цибулів Монастирищенського р-ну. Працював служителем культу. Трійкою НКВС Вінницької обл. 13 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗАГОРСЬКИЙ Володимир Людвигович, 1897 р.н., м. Могилів- Подільск, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Працював шофером. НКВС та Прокуратурою СРСР 25 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 листопада 1957 р. ВТ КВО.

ЗАГОРУЙКО Михайло Захарович, 1894 р.н., уродженець м.Одеса, українець, б/п. Проживав у м.Монастирище. Працював рахівником сільСТ. НКВС СРСР 8 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 вересня 1959 р. ВС УРСР.

ЗАКРЕВСЬКИЙ Зіновій Іванович, 1898 р.н., уродженець с.Шарнопіль Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с.Цибулів Монастирищенського району. Працював кучером у заводській лікарні. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 27 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу, реабілітований 22 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЗАКРЕНЕВСЬКИЙ Діонисій Антонович, 1876 р.н., уродженець с.Осична Оратівського р-ну Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с. Лукашівка Монастирищенського р-ну. Працював слюсарем заводу. ОН НКВС СРСР 18 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 листопада 1989 р.

ЗАЛЕСЬКИЙ Костянтин Іванович, 1894 р.н., уродженець с. Катюжани Могилівського р-ну Вінницької обл., українець, б/п. Проживав на ст. Монастирище. Працював начальником ст. Монастирище. Трійкою УНКВС по Одеській обл. 8 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВК ВС СРСР 17 листопада 1954 р.

ЗАМІХОВСЬКИЙ Микола Олександрович, 1911 р.н., уродженець с. Кольчик Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у м. Монастирище. Працював учителем школи. НКВС СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р., 6 червня 1989 р.

ЗАМІХОВСЬКИЙ Олександр Антонович, 1887 р.н., уродженець с. Андрушівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Завалля Монастирищенського р-ну. Працював лісником. Рішенням НКВС і Прокуратурою СРСР 8 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р., 6 липня 1989 р.

ЗАМКОВСЬКИЙ Леон Никодимович, 1904 р.н., уродженець с. Теолин Монастирищенського

р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Теолин Монастирищенського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу, реабілітований Черкаським облсудом 31 серпня 1957 р.

ЗАРЖИЦЬКИЙ Олександр Павлович, 1887 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Працював рахівником. Комісаріатом НКВС і Прокуратурою СРСР 25 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 листопада 1957 р.

ЗАРОЇНСЬКИЙ Іван Степанович, 1888 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював слюсарем цукрозаводу. НКВС і Прокурором СРСР 26 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 22 жовтня 1957 р.

ЗАХАРЧУК Антон Васильович, 1900 р.н., Польща, українець, б/п. Проживав у смт. Монастирище. Працював ветлікарем. НКВС і Прокуратурою СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 березня 1959 р. ВС УРСР

ЗАХАРЧУК Володимир Назарович, 1890 р.н., уродженець с. Короблівці Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с. Коритня Монастирищенського р-ну. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

ЗАХАРЧУК Лук'ян Єфремович, 1900 р.н., уродженець с. Нове Місто Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Матвіїха Монастирищенського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 29 червня 1960 р.

ЗАХАРЧУК Сергій Євменович, 1896 р.н., уродженець с. Халаїдове Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петрівка Монастирищенського р-ну. Працював різноробітником колгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 2 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р. 22 червня 1989 р.

ЗВЕРЖХІВСЬКИЙ Стефан Станіславович, 1899 р.н., уродженець с. Завалля Монастирищенського р-ну , поляк , б/п. Проживав у с. Завалля. Працював рахівником маслозаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР 8 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 15 листопада 1957 р.

ЗВІЗДОВСЬКИЙ Йосип Францович, 1890 р.н., уродженець с. Зелений Ріг Уманського району, поляк, б/п. Проживав у с. Забіляни Монастирищенського р-ну. Працював слюсарем радгоспу. НКВС і Прокуратурою СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 14 лютого 1959 р.

ЗВІЗДОВСЬКИЙ Станіслав Францович, 1888 р.н., с. Зелений Ріг Уманського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Леськове Монастирищенського р-ну. Працював слюсарем МТС. НКВС і Прокуратурою СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 20 травня 1960 р.

ЗВІРЕВИЧ Володимир Станіславович, 1886 р.н., уродженець с. Гранів Гайсинського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Працював автослюсарем. НКВС і Прокуратурою СРСР 8 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. 19 червня 1989 р. реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЗВІРЕВИЧ Гаврило Филимонович, 1891 р.н., уродженець с. Семерічка Гайсинського р-ну., поляк, б/п. Проживав у м. Монастирище. Працював ковалем колгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 22 квітня 1959 р.

ЗВОЛИНСЬКИЙ Мечислав Іванович, 1894 р.н., м. Вінниця, поляк б/п. Проживав у с. Терлиця Монастирищенського р-ну. Працював десятником кам'яного кар'єру. НКВС і Прокуратурою СРСР 9 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 11 листопада 1960 р.

ЗВОЛЯК Йосип Михайлович, 1898 р.н., уродженець с. Івангород Христинівського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Аврамівка Монастирищенського р-ну. Працював помічником механіка спиртзаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР 17 березня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 1 березня 1957 р.

ЗВОЛЯК Франц Михайлович, 1901 р.н., уродженець с. Івангород Христинівського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Нове Місто Монастирищенського р-ну. Працював сторожем райлікарні. Постановою прокуратури і НКВС СРСР 3 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітовиний ВС УРСР 9 травня 1959 р.

ЗІНИЧ Павло Якович, 1911 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Працював головою колгоспу. Постановою комісаріату НКВС СРСР 2 листопада 1937 р, засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 вересня 1957 р.

ЗІНИЧ Федір Лукич, 1905 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коритня. Колгоспник. Комісаріатом НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

ЗОЗУЛЯ Купріян Романович, 1904 р.н., уродженець с. Нове Місто Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Нове Місто, без певного роду занять. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р., 29 травня 1989 р.

ЗЬОМКА Пилип Никифорович, 1882 р.н., уродженець с. Аврамівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Аврамівка. Без певного роду занять. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 9 травня 1938 р., засуджений до розстрілу. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р., 11 липня 1989 р.

ІВАНОВ Василь Степанович, 1896 р.н., м. Констан Хелмської губ. (Польща), українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Працював бригадиром польової бригади. НКВС і Прокуратурою СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 11 грудня 1959 р.

ІВАНЧЕНКО Олексій Степанович, 1905 р.н., Польща, поляк, б/п. Проживав у с. Коритня Монастирищенського р-ну. Колгоспник. Комісаріатом НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

ІВАСЮК Артем Семенович, 1893 р.н., Польща, українець, б/п. Проживав у с. Вільна Монастирищенського р-ну. Працював комірником колгоспу. НКВС і Прокуратурою СРСР 10 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 17 червня 1961 р.

ІВАШКІВСЬКИЙ Борис Николимович, 1897 р.н., уродженець с. Аврамівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Аврамівка. Працював завмайстернею МТС. НКВС і Прокуратурою СРСР 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 13 лютого 1959 р.

ІДО Віктор Костянтинович, 1905 р.н., уродженець с. Завалля Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Завалля. Працював робітником. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 листопада 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 22 квітня 1959 р.

ІЛЮЩЕНКО (ІЛЬЮЩЕНКО) Михайло Іванович, 1903 р.н., м. Сміла, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював механіком цукрозаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

ІЩУК Сазон Іванович, 1896 р.н., с.Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 24 грудня 1957 р.

ІЩУК Яким Артемович, 1901 р.н., уродженець с.Коритня Монастирищенського р-ну, українець, бп. Проживав у с.Коритня. Колгоспник. Комісаріатом НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

КАДУК Трохим Антонович, 1888 р.н., уродженець с. Половинчик Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Половинчик. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25-26 листопада 1937 р., засуджений до 10 р. Реабілітований Черкаським облсудом 24 листопада 1965 р.

КАДУКА Кузьма Якович, 1883 р.н., уродженець с. Половинчик Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Половинчик. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КАЗИМИРЕНКО Флоріан Михайлович, 1884 р.н., м. Монастирище, поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював машиністом цукрозаводу. Комісаріатом НКВС і Прокуратурою СРСР 31 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 22 листопада 1957 р.

КАЗИМИРЧУК Сидір Романович, 1902 р.н., уродженець с. Аврамівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Аврамівка. Працював робітником цукрозаводу. Постановою прокуратури і НКВС СРСР 3 грудня 1937 р, засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 9 травня 1959 р.

КАЗМІРЧУК Феодосій Іванович, 1904 р.н., уродженець с. Деребин Шаргородського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с.Терлиця Монастирищенського р-ну. Працював робітником радгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл., 26 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 22 квітня 1959 р.

КАЛАШНИК Іван Григорович, 1907 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював робітником цукрозаводу. НКВС і Прокурату-

рою СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 14 лютого 1959 р.

КАЛАШНИК Петро Макарович, 1914 р.н., уродженець с.Цибулів Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Цибулів. Працював робітником цукрозаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 14 лютого 1959 р.

КАЛІНЧУК Сидір Григорович, 1890 р.н., уродженець с. Нове Місто Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Н. Місто. Працював машиністом спиртзаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 25 листопада 1960 р.

КАНЕВСЬКИЙ Володимир Якович, 1898 р.н., уродженець с. Княжики Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Княжики працював хліборобом. КО УНКВС УРСР 29 листопада 1937 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 11 липня 1989 р.

КАНЕВСЬКИЙ Тимофій Олексійович, 1878 р.н., уродженець с. Копіювата Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Копіювата. Працював різноробочим радгоспу. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 19 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р., 12 червня 1989 р.

КАРПЕНКО Григорій Варфоломійович, 1883 р.н., уродженець с. Лукашівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Лукашівка. Без певного місця роботи. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 29-30 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 3 серпня 1960 р.

КАРПЕНКО Михайло Васильович, 1881 р.н., уродженець с. Бубнівка Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

КВАШУК Віктор Анасійович, 1898 р.н., уродженець с. Краси (Галичина), українець, б/п. Проживав у с. Ясковиці Монастирищенського р-ну. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 21 лютого 1959 р.

КВОЧКА Дмитро Дементійович, 1898 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював вантажником цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 28 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 19 січня 1960 р.

КЕРЕНОВСЬКИЙ Лонжи Олександрович, 1911 р.н., уродженець с. Аврамівка Монастирищенського району, поляк, б/п. Проживав у с. Аврамівка. Працював токарем спиртзаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 31 березня 1961 р.

КЕРЕС Степан Сидорович, 1907 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював робітником. НКВС і Прокуратурою СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 14 лютого 1959 р.

КИБАЛЬНИЙ Григорій Кононович, 1893 р.н., уродженець с. Летичівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював теслею цукрозаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 25 червня 1960 р.

КИБАЛЬНИЙ Павло Кононович, 1890 р.н., уродженець с. Летичівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Летичівка. Працював їздовим. ОН НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований СК ВС УРСР 25 червня 1960 р.

КИРИЛЕНКО Гаврило Венедиктович, 1892 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Сарни. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 4 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 15 серпня 1959 р.

КИРИЛЕНКО Федір Іванович, 1905 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Указом 25 травня 1989 р.

КИРНИЦЬКИЙ Гнат Гаврилович, 1901 р.н., уродженець с. Терлиця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Терлиця. Працював агрономом. НКВС і Прокуратурою СРСР 8 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 4 жовтня 1958 р.

КИТНОВСЬКИЙ Петро Олексійович, 1893 р.н., уродженець с. Пеньківка Жмеринського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював техніком цукрозаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР 25 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 19 листопада 1957 р.

КЛАНЯ Іван Григорович, 1887 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював муляром цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 9 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 17 вересня 1959 р.

КЛЕЙНЕРМАН Зуся Аврамович, 1883 р.н., м. Хащевате Вінницької обл., єврей, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював завідуючим катат. пунктом цукрозаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 14 лютого 1959 р.

КЛЕПАЦЬКИЙ Адам Тимофійович, 1898 р.н., уродженець с. Шарнопіль Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Шарнопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл., 26 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 2 липня 1959 р.

КЛЕПАЧ Августин Михайлович, 1897 р.н., уродженець с. Чернеховці Збаразького р-ну Західної України, українець, б/п. Проживав у с. Івахни. Працював робітником цукрозаводу, особливим засіданням НКВС СРСР 14 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований ВС УРСР 5 вересня 1959 р.

КЛЕЦ Клементій Трифонович, 1895 р.н., Польща, українець, б/п. Проживав у с. Нове Місто. Працював комірником колгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 7 жовтня 1959 р.

КЛЕШНИЧ Мануїл Климович, 1881 р.н., уродженець с. Шарнопіль Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шарнопіль. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 14 лютого 1959 р.

КЛИМЕНКО Григорій Васильович, 1898 р.н., уродженець с. Цибулів, українець, б/п. Працював їздовим колгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 3 серпня 1960 р.

КЛИМЕНКО Лавр Михайлович, 1898 р.н., уродженець с. Аврамівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Аврамівка. Працював на спиртзаводі. Трійкою УНКВС по Київській обл. 27 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 9 листопада 1960 р.

КЛОЧАК Михайло Леонтійович, 1884 р.н., м. Монастирище, українець, б/п. Проживав у м. Монастирище. Працював робітником. Трійкою УНКВС по Київській обл. 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 22 жовтня 1962 р.

КОБЕРНИК Никифор Пилипович, 1891 р.н., уродженець с. Нове Місто Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Нове Місто. Колгоспник. Трійкою УНКВС 4 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 4 червня 1989 р.

КОБИТОВИЧ Павло Миколайович, 1898 р.н., уродженець с. Нискелизи Бучанського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Леськове Монастирищенського р-ну. Працював колгоспником. Рішенням НКВС і прокуратури СРСР 19 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 вересня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОВАЛЕНКО Гаврило Романович, 1899 р.н., уродженець с. Матвіїха Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював магазинером цукрозаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 21 березня 1958 р.

КОВАЛЕНКО Ісаак Іванович, 1896 р.н., уродженець с. Матвіїха Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Матвіїха. Працював зоотехніком. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 29 червня 1960 р.

КОВАЛЕНКО Карпо Данилович, 1891 р.н., уродженець с. Матвіїха Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Матвіїха. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 29 червня 1960 р.

КОВАЛЕНКО Петро Григорович, 1879 р.н., уродженець с. Матвіїха Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Матвіїха. Працював теслею у радгоспі. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 16 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 17 серпня 1960 р.

КОВАЛИЦЬКИЙ Дем'ян Терентійович, 1885 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював котельником цукрозаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР 20 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

КОВАЛИЦЬКИЙ Лука Терентійович, 1893 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

КОВАЛЬ Данило Васильович, 1901 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Працював машиністом. НКВС і Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 24 грудня 1957 р.

КОВАЛЬ Онуфрій Федорович, 1909 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну,

українець, б/п. Проживав у с.Коритня. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

КОВАЛЬ Яків Кіндратович, 1887 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. УНКВС по Вінницькій обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 31 березня 1961 р.

КОВАЛЬСЬКИЙ Григорій Михайлович, 1884 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював робітником цукрозаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ МКО 13 березня 1958 р.

КОВАЛЬСЬКИЙ Тихін Михайлович, 1887 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював теслею цукрозаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР 25 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 19 листопада 1957 р.

КОВАЛЬЧУК Кирило Гнатович, 1900 р.н., уродженець с. Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Теолин. Колгоспник. Трійкою ДПУ УРСР 30 квітня 1933 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 7 вересня 1960 р.

КОВАЛЬЧУК Кирило Гнатович, 1900 р.н., уродженець с. Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Теолин. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл., засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 13 серпня 1957 р.

КОВАЛЬЧУК Петро Ількович, 1899 р.н., м. Яблунів Печенижського повіту (Польща), українець, б/п. Проживав у с. Аврамівка Монастирищенського р-ну. Працював вагарем спиртзаводу. ОН НКВС СРСР 3 січня 1938 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 15 травня 1989 р. згідно з Указом від 16 січня 1989 р.

КОВАЛЬЧУК Степан Антонович, 1901 р.н., с.Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

КОВТУН Наум Федотович, 1876 р.н., уродженець с. Леськове Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Леськове. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 8 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 липня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЗАЧЕНСЬКИЙ Костянтин Никифорович, 1905 р.н., м. Гайсин Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював водопровідником. НКВС і Прокуратурою СРСР 8 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 14 січня 1961 р.

КОЗАЧУК Авраам Григорович, 1882 р.н., уродженець Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Степівка. Колгоспник. Трійкою НКВС і Прокуратурою СРСР засуджений до 10 років ВТТ 14 серпня 1937 р. Реабілітований 5 травня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЗИРОВСЬКИЙ Франц Павлович, 1898 р.н., уродженець с. Ільїнці Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Завалля. Працював бухгалтером. НКВС і Прокуратурою СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 13 вересня 1960 р.

КОЗЛОВСЬКИЙ Іван Іванович, 1899 р.н., уродженець с. Страшгород Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с. Завалля Монастирищенського району. Працював помічником керуючого радгоспу. НКВС і Прокуратурою СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 21 лютого 1959 р.

КОЗЛОВСЬКИЙ Микола Михайлович, 1917 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, виключений з лав ВЛКСМ. Проживав у с. Цибулів. Працював нормувальником Жашківського цукрозаводу. Трійкою НКВС 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 16 травня 1959 р.

КОЗЛОВСЬКИЙ Олександр Іванович, 1890 р.н., уродженець с. Копіювата Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Завалля. Працював завгоспом. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

КОЗЛОВСЬКИЙ Олексій Адамович, 1878 р.н., українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював дорожним майстром. ОН при колегії ДПУ УРСР 29 травня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований Прокуратурою Черкаської обл., 15 листопада 1989 р.

КОЗЛЯКОВСЬКИЙ Іван Адамович, 1896 р.н., уродженець м. Київ, українець, б/п. Проживав у с. Сарни Монастирищенського р-ну. Колгоспник. НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 12 вересня 1959 р.

КОЗОДОЙ Степан Гаврилович, 1885 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського райо-

ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

КОЗОДОЙ Степан Маркович, 1894 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

КОЗЯР Михайло Ількович, 1885 р.н., уродженець с. Бачкурине Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Бачкурине. Працював хліборобом. ОН при колегії ДПУ УРСР 10 травня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований Прокуратурою Черкаської обл., 21 листопада 1989 р.

КОЗЯР Яків Данилович, 1884 р.н., уродженець с. Бачкурине Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Бачкурине. Одноосібник. ОН при колегії ДПУ УРСР 10 травня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований Прокуратурою Черкаської обл. 15 листопада 1989 р.

КОЛЕСНІКОВ Климентій Григорович, 1885 р.н., с Россішки Христинівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Монастирище. Без певного місця роботи. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 29 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 4 липня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЛІЄВСЬКИЙ Зіновій Зіновійович, 1901 р.н., уродженець с. Попудня Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював плановиком цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 29 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОЛОДІЙ Герасим Філатович, 1894 р.н., уродженець с. Новосілка Монастирищенського р-ну, українець. Проживав у с. Новосілка. Працював головою колгоспу. Рішенням НКВС і Прокуратурою СРСР 9 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Верховним Судом СРСР 10 березня 1956 р.

КОЛОМІЄЦЬ Микола Єфремович, 1909 р.н., уродженець с. Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Івахни. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою 28 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС СРСР 10 січня 1959 р.

КОЛОМІЄЦЬ Юхим Омелянович, 1906 р.н., уродженець с. Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Івахни. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 28 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС СРСР 10 січня 1959 р.

КОЛОТНИЦЬКИЙ Віктор Харитонович, 1905 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. Постановою комісії НКВС СРСР 2 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 27 вересня 1957 р.

КОЛОТНИЦЬКИЙ Овксентій Анастасійович, 1885 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

КОЛЯДА Олександр Володимирович, 1887 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни Монастирищенського р-ну. Колгоспник. Комісаріатом НКВС і Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 30 липня 1958 р.

КОЛЯДА Павло Дементійович, 1897 р.н., уродженець с.Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Сарни. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 30 липня 1958 р.

КОЛЯДА Фок Якович, 1908 р.н., українець, б/п, с.Сарни Монастирищенського р-ну. Проживав у с.Сарни. Колгоспник. НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 12 вересня 1959 р.

КОЛЯДА Юхим Кузьмович, 1896 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 12 вересня 1959 р.

КОНДРАЦЬКИЙ Петро Арсентійович, 1903 р.н., с.Скала Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював старшим табельником цукрозаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР 9 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 14 січня 1961 р.

КОНЕЛЬСЬКИЙ Прокіп Микитович, 1910 р.н., уродженець с. Шарнопіль Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шарнопіль. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 3 лютого 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 9 травня 1959 р.

КОНОНЧУК Сава Лаврентійович, 1903 р.н., уродженець с.Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Теолин. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

КОПОВИК Герасим Овксентійович, 1889 р.н., уродженець с. Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Івахни. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 19 лютого 1960 р.

КОРНІЙЧУК Павло Дмитрович, 1888 р.н., уродженець с.Терлиця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Терлиця. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 3 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 14 квітня 1961 р.

КОРОЛИК Гнат Мусійович, 1896 р.н., уродженець с. Халаїдове Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Халаїдове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 13 листопада 1937 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 8 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОРОЛЬ Єлизавета Потапівна, 1891 р.н., уродженка с. Половинчик Монастирищенського р-ну, українка, б/п. Проживала у с. Половинчик. Працювала колгоспницею. Засуджена постановою трійки УНКВС 19 листопада 1937 р. до 10 р. ВТТ. Реабілітована 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОРОТУН Петро Павлович, 1879 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював робітником цукрозаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 14 лютого 1959 р.

КОРОТУН Роман Михайлович, 1898 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Цибулів. Працював кагатником цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 26 січня 1960 р.

КОРЧЕВСЬКИЙ Павло Онуфрійович, 1905 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. Комісаріатом НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

КОРЧЕМНИЙ Наум Трохимович, 1888 р.н., уродженець с. Лукашівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 жовтня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 29 серпня 1968 р.

КОРЧЕНЮК Андрій Маркович, 1890 р.н., уродженець с. Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п . Проживав у с. Івахни. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 28 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 10 січня 1959 р.

КОСЕН Фауст Порфирович, 1914 р.н., уродженець с. Шарнопіль Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шарнопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 2 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 15 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОСЕНКО Іван Артемович, 1897 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював робітником цукрозаводу. ОН НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований СКВР УРСР 16 жовтня 1959 р.

КОСЕНКО Назар Онуфрійович, 1874 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював зав. сушарнею цукрозаводу. НКВС СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р. 30 червня 1989 р.

КОСТЕЦЬКИЙ Роман Степанович, 1883 р.н., уродженець с. Ропотуха Уманського р-ну, поляк , б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 21 лютого 1959 р.

КОСТЮКОВА Олена Федорівна, 1885 р.н., уродженка с. Попівка Калузької обл., росіянка, б/п. Проживала у с. Сарни Монастирищенського р-ну. Без певного місця роботи. Засуджена трійкою УНКВС по Київській обл. 3 вересня 1937 р. до 10 р. ВТТ. Реабілітована 10 жовтня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КОХАНІВСЬКИЙ Іван Євдокимович, 1891 р.н., уродженець с. Аврамівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Аврамівка. Працював кустарем. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 9 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 3 серпня 1960 р.

КОШОВИЙ Ілько Єрофейович, 1884 р.н., уродженець с. Михайлівка Одеської обл., українець, б/п. Проживав у с. Завалля Монастирищенського р-ну. Працював помічником лісничого лісодільниці. НКВС СРСР 19 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 12 вересня 1959 р.

КРАВЧЕНКО Овксентій Іванович, 1897 р.н., уродженець с. Владиславчик Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Владиславчик. Працював учителем Княжицької школи. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 2 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22

червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРАВЧУК Емануїл Якимович, 1886 р.н., уродженець с. Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Теолин. Працював завідуючим поштовим відділенням. Трійкою ДПУ УРСР 30 квітня 1933 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 7 вересня 1960 р.

КРАВЧУК Мануїл Якимович, 1886 р.н., уродженець с.Теолин Монастирищенського р-ну, українець , б/п. Проживав у с.Теолин. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 31 серпня 1957 р.

КРАВЧУК Мартин Тодосович, 1897 р.н., уродженець с.Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Теолин. Колгоспник. Трійкою ДПУ УРСР 30 квітня 1933 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 7 вересня 1960 р.

КРАВЧУК Микита Микитович, 1899 р.н., уродженець с. Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Теолин. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 31 серпня 1957 р.

КРАВЧУК Юхим Степанович, 1870 р.н., уродженець с. Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Теолин Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 31 серпня 1957 р.

КРАК Іван Прокопович, 1886 р.н., уродженець с.Добросин (Галичина), українець, б/п. Проживав у с. Коритня Монастирищенського р-ну. Працював рахівником споживкооперації. НКВС і Прокуратурою СРСР 10 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 31 грудня 1957 р.

КРАМАР Авелій Євстафійович, 1896 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, з 1931 р. по 1933 р. член ВКП(б). Проживав у с. Цибулів. Працював мотористом цукрозаводу. ОН НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований СКВС УРСР 16 жовтня 1959 р.

КРАМАР Іван Якимович, 1906 р., уродженець с. Копіювата Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Нове Місто Монастирищенського р-ну. Працював бухгалтером колгоспу. ВТ військ МВС Вінницької обл. 15 травня 1946 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований ВС УРСР 3 лютого 1961 р.

КРАМАР Роман Остапович, 1884 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював електрозварювальником. НКВС і Прокуратурою СРСР 25 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 19 листопада 1957 р.

КРАСНОГОЛОВЕЦЬ Іван Карпович, 1906 р.н., уродженець с.Тарнава Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Тарнава. Працював хліборобом. Трійкою УНКВС УРСР 9 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р., 11 липня 1989 р.

КРАСОВСЬКИЙ Марцель Вацлавович, 1898 р.н., уродженець с. Хижинець Бердичівського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Працював бухгалтером цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл., 27 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 22 квітня 1959 р.

КРАШЕВСЬКИЙ (Кращевський) Іван Сигизмундович, 1892 р.н., уродженець с. Білопілля Козятинського р-ну Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Працював шорником цукрозаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

КРИЖАНІВСЬКИЙ Андрій Степанович, 1902 р.н., уродженець с. Шарнопіль Монастирищенського району, поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював зав. базою цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 27 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 22 квітня 1959 р.

КРИЖАНІВСЬКИЙ Андрій Федотович, 1903 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював робітником. НКВС і Прокуратурою СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 21 лютого 1959 р.

КРИЖАНІВСЬКИЙ Мартиян Степанович, 1902 р.н., уродженець с. Шарнопіль Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Шарнопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 6 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 2 липня 1959 р.

КРИЖАНІВСЬКИЙ Фелікс Степанович, 1904 р.н., уродженець с. Шарнопіль Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Шарнопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 2 липня 1959 р.

КРИМОРДА Іван Семенович, 1906 р.н., Польща, поляк, б/п. Проживав у с. Княжа Криниця Монастирищенського р-ну. Працював учителем. ОН НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 28 березня 1959 р.

КРОХМАЛЬ Андрій Євгенович, 1885 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенкського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Ніде не працював. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 27 березня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КРОХМАЛЬ Архип Євгенович, 1901 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 4 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 15 серпня 1959 р.

КРОХМАЛЬ Іван Федорович, 1899 р.н., уродженець с. Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Попудня. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 5 серпня 1958 р.

КРОХМАЛЬ Леонтій Федотович, 1896 р.н., уродженець с. Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Попудня. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 5 серпня 1958 р.

КРОШКО Яким Лазарович, 1898 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював слюсарем цукрозаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 31 грудня 1957 р.

КУДИМЕНКО Іван Юхимович, 1909 р.н., уродженець с. Івахни Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с. Івахни. Працював вантажником цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 28 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 19 січня 1960 р.

КУДИН Василь Васильович, 1899 р.н., уродженець с. Завалля Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с. Завалля, без певного місця роботи. Трійкою УНКВС по Київській обл. 7-9 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУДИН Михайло Степанович, 1886 р.н., уродженець с. Тарнава Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с. Тарнава. Працював ковалем колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУДИН Степан Денисович, 1894 р.н., уродженець с. Нове Місто Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Нове Місто. Працював робітником МТС. постановою прокуратури і НКВС СРСР 3 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС СРСР 9 травня 1959 р.

КУЗИК Василь Павлович, 1899 р.н., уродженець с. Кашиенці (Галиччина), українець, б/п. Проживав у с. Шарнопіль Монастирищенського району. Колгоспник. рішенням НКВС і Прокуратурою СРСР 9 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 р.

КУЗЬМЕНКО Володимир Матвійович, 1906 р.н., уродженець с. Зарубинці Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с. Зарубинці. Працював головою сільради. НКВС і Прокуратурою СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 19 лютого 1960 р.

КУЗЬМЕНКО Федір Остапович, 1884 р.н., уродженець с. Слобода Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Зарубинці. Працював на заробітках. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 серпня 1937 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУКУРУЗА Іван Тихонович, 1881 р.н., уродженець с. Зюбриха Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с. Зюбриха. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Указом ПВР СРСР 16 січня 1989 р.

КУЛІНІЧ Данило Васильович, 1899 р.н., уродженець с. Громи Ладижинського району, українець, б/п. Проживав на ст. Монастирище. Працював у лісництві. НКВС СРСР 8 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований колегією ВС УРСР 25 вересня 1959 р.

КУЛЬЧИЦЬКИЙ Іван Анатолійович, 1914 р.н., уродженець с. В. Снитинка Фастівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Працював слюсарем цукрозаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 28 грудня 1963 р.

КУПЕЦЬ Тимофій Федорович, 1876 р.н., уродженець с. Княжики Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Княжики. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 липня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР

від 16 січня 1989 р.

КУПЕЦЬ Юхим Федорович, 1873 р.н., уродженець Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Степівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 травня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУХАР Іван Григорович, 1903 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 12 вересня 1959 р.

КУХАРЧУК Карпо Петрович, 1900 р.н., уродженець с. Княжа Криниця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Княжа Криниця. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл., 20 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 5 листопада 1958 р.

КУХАРЧУК Мартин Семенович, 1883 р.н., уродженець с. Княжа Криниця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Княжа Криниця. Одноосібник. ОН ДПУ УРСР 26 серпня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований прократурою Черкаської обл. 15 листопада 1989 р.

КУХАРЧУК Михайло Петрович, 1910 р.н., уродженець с. Княжа Криниця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Княжа Криниця. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 20 квітня 1960 р.

КУЦЕЛЕПА Григорій Мойсейович, 1900 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 12 вересня 1959 р.

КУЦИЙ Феодосій Мартинович, 1891 р.н., уродженець с. Яцьківці Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Яцьківці. Працював трактористом МТС. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 10 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 вересня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУЧЕР Іван Васильович, 1895 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

КУЧЕР Іван Гордійович, 1901 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

КУЧЕР Сергій Ксенофонтович, 1897 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 12 вересня 1959 р.

КУЧЕР Федір Васильович, 1899 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

КУЧЕРУК Кирило Васильович, 1892 р.н., уродженець с. Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Попудня. Не працював. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

КУЧЕРЯВИЙ Ілько Архипович, 1913 р.н., уродженець м. Монастирище, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 6 січня 1959 р.

ЛАБУНЕЦЬ Іван Кузьмович, 1896 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

ЛАВРЕНЮК Петро Антонович, 1904 р.н., уродженець с. Нове Місто Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с. Нове Місто. Працював завідуючим райземвідділом. НКВС і Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 21 березня 1958 р.

ЛЕВАНДОВСЬКИЙ Яків Лукич, 1898 р.н., с. Шлихова Балтського р-ну (Молдова), поляк, б/п. Проживав у с.Завалля Монастирищенського району. Працював вантажником Монастирищенського цукрозаводу. НКВС СРСР 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 6 липня 1963 р.

ЛЕВИНСЬКИЙ Антон Омелянович, 1894 р.н., уродженець с. Матвіїха Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Матвіїха. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19

квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 29 червня 1960 р.

ЛЕВЧУК Денис Омелянович, 1893 р.н., уродженець с. Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював на цукрозаводі. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

ЛЕВЧУК Сидір Михайлович, 1902 р.н., уродженець с. Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Попудня. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 5 серпня 1958 р.

ЛЕВЧУК-КЛАНЯ Денис Романович, 1884 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Працював на цукрозаводі. НКВС і Прокуратурою СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 14 лютого 1959 р.

ЛЕНЧИЦЬКИЙ Мар'ян Войцехович, 1910 р.н., уродженець с. Завалля Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у м. Монастирище. Працював лаборантом спиртзаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР 7 грудня 1997 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 липня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛЕОНАРД Іван Антонович, 1891 р.н., м. Лодзь (Польща), поляк, б/п. Проживав у с. Нове Місто Монастирищенського р-ну. Працював робітником артілі. ОН НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 28 березня 1959 р.

ЛЕОНТЬЄВ Анатолій Михайлович, 1899 р.н., м. Ленінград, росіянин, б/п. Проживав у м.Монастирище. Працював спецінспектором Райвиконкому. НКВС і Прокуратурою СРСР 10 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 11 березня 1958 р.

ЛЕТВИНОВ Яків Данилович, 1901 р.н., уродженець с. Лебедин Шполянського району, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського району. Працював заст. директора МТС. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 7 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 28 січня 1959 р.

ЛЕЩУК Кузьма Павлович, 1908 р.н., с. Покрівка Сатанівського р-ну Вінницької обл., українець, б/п, без певного місця проживання. Без певного місця роботи. Рішенням НКВС і Прокуратурою СРСР 20 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Прокуратурою Черкаської обл. 15 травня 1989 р.

ЛИНКЕВИЧ Стефан Антонович, 1898 р.н., уродженець с. Логошено Мінської обл., поляк б/п. Проживав у с. Дубрівка Монастирищенського р-ну. Працював робітником бурякорадгоспу. НКВС і Прокуратурою СРСР 8 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 6 липня 1963 р.

ЛИПИНСЬКИЙ Федір Григорович, 1893 р.н., уродженець с. Липовець Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у м. Монастирище. Працював бухгалтером радгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 2 липня 1959 р.

ЛИСАК Прокіп Степанович, 1892 р.н., уродженець с. Зарубинці Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Зарубинці. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 14 лютого 1959 р.

ЛІПСЬКИЙ Петро Іванович, 1888 р.н., с. Соколівка Маньківського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Коритня Монастирищенського р-ну. Працював рахівником колгоспу. НКВС і Прокуратурою СРСР 8 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС СРСР 13 вересня 1960 р

ЛОЄЦЬКИЙ Михайло Іванович, с. Аврамівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Аврамівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 10 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 29 травня 1959 р.

ЛУКАШЕНКО Василь Меркурійович, 1905 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Робітник зерноколгоспу. Колегією НКВС та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 30 липня 1958 р.

ЛУКАЩУК Іван Гарійович, 1907 р.н., уродженець с. Леухи Дашівського р-ну, поляк, б/п. Проживав на ст. Монастирище. Без певного роду занять. НКВС та Прокуратурою СРСР 8 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 11 листопада 1960 р.

ЛУЦЕНКО Іван Гаврилович, 1900 р.н., уродженець с. Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Івахни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 28 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 10 січня 1959 р.

ЛУЦЕНКО Олексій Фадейович, 1904 р.н., уродженець с. Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Попудня. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 5 серпня 1958 р.

ЛЮБОМСЬКИЙ Адам Станіславович, 1897 р.н., уродженець с. Аврамівка Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Аврамівка. Сторож клубу цукрозаводу. Рішенням НКВС та Прокуратурою СРСР 31 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛЮБОМСЬКИЙ Іван Францевич, 1905 р.н., уродженець с. Бистрин Погребищенського р-ну Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у с. Владиславчик Монастирищенського р-ну. Голова с/ради. Постановою прокуратури та НКВС СРСР 3 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 9 травня 1959 р.

ЛЯХОВСЬКИЙ Вячеслав Матвійович, 1889 р.н., уродженець с. Панський Міст Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Панський Міст. Робітник кар'єру. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл., засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 травня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЛЯХОВСЬКИЙ Степан Федорович, 1906 р.н., уродженець с. Зарубинці Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Зарубинці. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 21 лютого 1959 р.

МАГДИЧ Микола Прокопович, 1892 р.н., уродженець с. Матвіїха Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Матвіїха. Коваль колгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 29 червня 1960 р.

МАЄВСЬКИЙ Сигизмунд Антонович, 1914 р.н., уродженець с. Шарнопіль Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Шарнопіль. Тракторист МТС у Цибулеві. НКВС та Прокуратурою СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ Московського ВО 13 березня 1958 р.

МАЗУР Кирило Антонович, 1898 р.н., уродженець с. Матвіїха Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Матвіїха. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 29 червня 1960 р.

МАЙБА Василь Тарасович, 1895 р.н., уродженець с. Новосілка, українець, б/п. Проживав у с.Новосілка Монастирищенського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 27 серпня 1960 р.

МАКСИМОВИЧ Едуард Йосипович, 1903 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів. Зав. розрахунковим столом цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 31 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 22 листопада 1957 р.

МАКСИМОВИЧ Йосип Ромуальдович, 1903 р.н., м. Монастирище, поляк, б/п. Проживав у м. Монастирище. Бухгалтер цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 22 квітня 1959 р.

МАКСИМОВИЧ Петро Ромуальдович, 1906 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Леськове. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 22 квітня 1959 р.

МАЛИЙ Пилип Степанович, 1897 р.н., уродженець с. Зюбриха Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Зюбриха, коваль колгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 6 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Указом 20 серпня 1989 р.

МАЛІНОВСЬКА Вікторія Теофанівна, 1895 р.н., уродженка м. Бердичів, полька, б/п. Проживала у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Домогосподарка. НКВС та Прокуратурою СРСР 31 серпня 1937 р. засуджена до розстрілу. Реабілітована ВТ КВО 22 листопада 1957 р.

МАЛІНОВСЬКИЙ Захар Йосипович, 1892 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Коритня. Голова колгоспу. НКВС та Прокуратурою 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

МАЛІНОВСЬКИЙ Ілько Савович, 1912 р.н., уродженець с. Коритня, поляк, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

МАЛІНОВСЬКИЙ Річард Вікторович, 1890 р.н., уродженець с. Мохначка свирського р-ну Київської обл., поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів. Гол. бухгалтер цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 31 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 22 листопада 1957 р.

МАЛЮГА Петро Григорович, 1896 р.н., українець, б/п. Проживав у с. Завалля Монастирищенського р-ну. Зав. їдальнею. НКВС СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАНДРИК Дем'ян Пилипович, 1890 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. Постановою комісії НКВС СРСР 2 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 27 вересня 1957 р.

МАНДРИК Іван Петрович, 1905 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Машиніст колгоспу. НКВС та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 24 грудня 1957 р.

МАНДРИК Олександр Павлович, 1905 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 5 квітня 1936 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МАНДРИК Прокіп Йосипович, 1912 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

МАНДРИК Яків Гаврилович, 1908 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

МАНЖУЛА Яків Стратонович, 1919 р.н., уродженець с. Монастирище, українець, б/п. Проживав у с.Монастирище. Не працював. Вінницьким облсудом 18 вересня 1951 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований ВС УРСР 2 березня 1955 р.

МАРТИНЮК Антон Якимович, 1898 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 24 грудня 1957 р.

МАРТИНЮК Антон Якимович, 1898 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 24 грудня 1957 р.

МАРТИНЮК Григорій Сафонович, 1904 р.н., с. Ясковиця Монастирищенського р-ну, українець, б/п, служба в ЧА. 4 лютого 1943 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований ВТ Прибалтійського ВО 9 жовтня 1959 р.

МАРУЩАНСЬКИЙ Микола Леонтійович, 1898 р.н., уродженець с. Застіночне (Галичина), українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Робітник радгоспу. НКВС та Прокуратурою СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 14 лютого 1959 р.

МАРЧЕНКО Петро Лук'янович, 1890 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Колгоспник. Репресований НКВС та Прокуратурою СРСР 19 грудня 1939 р. Реабілітований ВС СРСР 21 лютого 1959 р.

МАРЧУК Гордій Іванович, 1905 р.н., уродженець с. Княжа Криниця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Дубрівка Монастирищенського р-ну. Каменяр цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 9 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 14 січня 1961 р.

МАРЧУК Іван Аврамович, 1875 р.н., уродженець с. Княжа Криниця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. К. Криниця. Колгоспник. Вінницьким облсудом 19 травня 1939 р. засуджений до 4 р. ВТТ. Реабілітований ВС УРСР 21 квітня 1961 р.

МАРЧУК Микола Данилович, 1910 р.н., уродженець с. Розсоховатка Дашівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сатанівка Монастирищенського р-ну. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

МАТИНКА Катерина Володимирівна, 1894 р.н., уродженка м. Острог Ровеньської обл., росіянка, б/п. Проживала у м. Монастирище. Без певної роботи. ОН при НКВС СРСР 11 лютого 1938 р. засуджена до 5 р. ВТТ. Реабілітована ВТ Прик. ВО 10 квітня 1962 р.

МАТКОВСЬКИЙ Річард Вікастович, 1912 р.н., уродженець хут. Жидовка Крижопільського р-ну Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Агроном цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС СРСР 27 березня 1959 р.

МАЦУРА Григорій Іванович, 1892 р.н., Австрія, австрієць, б/п. Проживав у с. Халаїдове Монастирищенського р-ну. Різнороб. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 9 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МЕДВЕДЮК Семен Тимофійович, 1898 р.н., уродженець с. Гоци (Галичина), українець, б/п. Проживав у м. Монастирище. Бухгалтер спирт. з-ду. НКВС СРСР 10 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МЕДИК Григорій Федорович, 1894 р.н., уродженець с. Матвіїха Монастирщенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Матвіїха. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 29 червня 1960 р.

МЕДИК Федір Федорович, 1888 р.н., уродженець с. Матвіїха Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Матвіїха. Муляр.Трійкою УНКВС по Київській обл. 11 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. Реабілітований Прокуратурою Черкаської обл. 1 червня 1989 р.

МЕЛЬНИК Андрій Денисович, 1900 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Робітник цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 14 лютого 1959 р.

МЕЛЬНИК Гавриіло Дементійович, 1895 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Зав. приймальним пунктом цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

МЕЛЬНИК Дмитро Михайлович, 1901 р.н., уродженець с. Нове Місто Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Нове Місто. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 27 серпня 1960 р.

МЕЛЬНИК Євлоким Григорович, 1899 р.н., уродженець с. Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Івахни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 8 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 9 березня 1963 р.

МЕЛЬНИК Іван Онисимович, 1889 р.н., уродженець с. Аврамівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Аврамівка. Без певного виду занять. Трійкою УНКВС 9 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 квітня 1989 р.

МЕЛЬНИК Порфирій Микитович, 1892 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та прокуратураю СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

МЕЛЬНИК Федот Федотович, 1904 р.н., уродженець с. Владиславчик Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Владиславчик. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 13 травня 1961 р.

МЕЛЬНИЧЕНКО Ананій Дмитрович, 1907 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 2 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 27 вересня 1957 р.

МЕЛЬНИЧЕНКО Максим Кирилович, 1905 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Голова колгоспу. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

МЕЛЬНИЧЕНКО Сидір Кирилович, 1900 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 2 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 27 вересня 1957 р.

МЕЛЬНИЧУК Федір Милентійович, 1889 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни, без певного роду занять. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 травня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МЕНЧИНСЬКИЙ Петро Вікентійович, 1876 р.н., уродженець с. Маркове Херсонської обл., поляк, б/п. Проживав у с. Завалля Монастирищенського р-ну. Не працював. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25 вересня 1938 р. засуджений до 5 р. заслання. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МИКЛАШЕВСЬКИЙ Генріх Володимирович, 1896 р.н., м. Дашів Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Робітник заводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 27 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 22 квітня 1959 р.

МИКЛАШЕВСЬКИЙ Олександр Володимирович, 1890 р.н., м. Дашів Вінницької обл., поляк, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Кучер. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 27 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 22 квітня 1959 р.

МИКУЛЬСКИЙ Микола Гаврилович, 1897 р.н., українець, б/п. Проживав у с. Шарнопіль. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 13 березня 1958 р.

МИЛИМУК Лука Іванович, 1902 р.н., уродженець с. Зарубинці Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Зарубинці. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 10 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 31 грудня 1957 р.

МИСКИН Олексій Іванович, 1889 р.н., уродженець с. Вишнивчек (Польща), українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Голова колгоспу. НКВС та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 21 березня 1958 р.

МИХАЙЛОВСЬКИЙ Михайло Тимофійович, 1875 р.н., Польща, росіянин, б/п. Проживав у с.Цибулів Монастирищенського р-ну. Машиніст водокачки. Особливим скликанням при колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. висилки. Реабілітований Прокуратурою Черкаської обл. 15 листопада 1989 р.

МИХАЛЬСЬКИЙ Фелікс Павлович, 1888 р.н., уродженець м. Шепетівка, українець, б/п. Проживав у с. Аврамівка Монастирищенського р-ну. Слюсар райкомунгоспу. НКВС і прокуратури СРСР засуджений до розстрілу 8 лютого 1938 р. Реабілітований 5 жовтня 1959 р. СК ВС УРСР.

МОКРИЦЬКИЙ Андрій Пилипович, уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 19 лютого 1960 р.

МОРОЗ Автоном Прохорович, 1894 р.н., уродженець с. Дем'янівка Тростянецького р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Н. Місто, агроном МТС. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 30 червня 1966 р.

МОРОЗ Іван Антонович, 1891 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Вчитель школи. НКВС та Прокуратурою СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ Моск. ВО 13 березня 1958 р.

МОСАКОВСЬКИЙ Владислав Карлович, 1883 р.н., поляк, б/п. Проживав у с. Забіляни Монастирищенського р-ну. Бригадир польової бригади. НКВС та Прокуратурою СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 11 грудня 1959 р.

МОСКАЛЕНКО Григорій Павлович, 1906 р.н., уродженець с. Терлиця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Терлиця. Різнороб. колгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 30 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 травня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МОСКОВЧЕНКО Євмен Прокопович, 1892 р.н., уродженець с. Лукашівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Лукашівка. Без певного місця роботи. Трійкою НКВС Вінницької обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 липня 1989 згідно з Указом ПВР УРСР від 16 січня 1989 р.

МОСТОВИЙ Григорій Ісакович, 1911 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, єврей, б/п. Проживав у с. Коритня. Продавець сільСТ. НКВС та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 24 грудня 1957 р.

МУЗИКА Пилип Григорович, 1902 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Нач. охорони цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

МУКОМЕЛА Макар Федорович, 1896 р.н., уродженець с. Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Івахни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 28 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 10 січня 1959 р.

МУКОМЕЛА Сергій Федорович, 1898 р.н., уродженець с. Долинка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у м. Фастів. Технік рибколгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 28 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 21 березня 19867 р.

МУРЗАК Максим Прокопович, 1887 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 30 липня 1958 р.

МУРЗАК Володимир Андрійович, 1910 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Сарни. Колгоспник. НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 12 вересня 1959 р.

МУРЗАК Михайло Платонович, 1903 р.н., уродженець с. Панський Міст Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Робітник радгоспу. НКВС та Прокуратурою СРСР, 4 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 15 серпня 1959 р.

МУРЗАК Нестор Пилипович, 1901 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 6 січня 1959 р.

МУСІЄНКО Федір Андрійович, 1899 р.н., уродженець с. Княжа Криниця Монастирищенсько-

го р-ну, українець, б/п. Проживав у с. К. Криниця. Голова колгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 23 квітня 1960 р.

МУХА Варфоломій Леонтійович, 1906 р.н., уродженець с. Хейлове Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Леськове. Різнороб. колгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 29 грудня 1939 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 14 лютого 1959 р.

МУХА Олександр Полікарпович, 1888 р.н., уродженець с. Леськове Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Леськове. Різнороб колгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 29 грудня 1939 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 травня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

МУШТА Василь Гаврилович, 1896 р.н., уродженець с. Шарнопіль Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шарнопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 13 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 6 квітня 1960 р.

МУШТА Степан Самійлович, 1888 р.н., уродженець с. Зарубинці Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Зарубинці. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР, 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 14 лютого 1959 р.

НАГОРНИЙ Захар Юхимович, 1900 р.н., уродженець с. Матвіїха Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Матвіїха. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 29 червня 1960 р.

НАГОРНИЙ Олексій Петрович, 1905 р.н., уродженець с. Матвіїха Монастирищенського р-ну, українець, канд. в члени ВКП(б). Проживав у с. Матвіїха. Комірник колгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 29 червня 1960 р.

НАГОРНИЙ Яків Каленикович, 1896 р.н., уродженець с. Матвіїха Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Матвіїха. Продавець сільСТ. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 29 червня 1960 р.

НАТЯГАНЧУК (Шмілик) Семен Микитович, 1900 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

НЕГОДА Терентій Іванович, 1900 р.н., уродженець с. Павлівка Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у м. Монастирище. Інспектор райфінвідділу. НКВС та Прокуратурою СРСР 17 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 25 червня 1960 р.

НЕДЗЄЛЬСЬКИЙ Павло Іванович, 1902 р.н., уродженець с. Половинчик Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у м. Монастирище. Робітник лісництва. НКВС та Прокуратурою СРСР 31 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 30 червня 1961 р.

НЕДОМОВНИЙ Клим Вакулович, 1899 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 24 грудня 1957 р.

НЕМЕТСОВИЧ Франц Миколайович, 1900 р.н., уродженець с. Аврамівка Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Аврамівка. Зав. цукропунктом. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 22 квітня 1959 р.

НЕЧИПОРЕНКО Карпо Пилипович, 1888 р.н., уродженець с. Верхнячка Христинівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни Монастирищенського р-ну. Священик. Трійкою УНКВС по Київській обл., засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НЕЧИПОРУК Андрій Сидорович, 1914 р.н., уродженець с. Кожанки, українець, б/п. Проживав у с. Забіляни. Бухгалтер цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 19 лютого 1960 р.

НИКИТЧЕНКО Тимофій Лук'янович, 1884 р.н., уродженець с. Нове Місто Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Нове Місто. Без певного місця роботи. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НІКІТІН Пантелеймон Микитович, 1893 р.н., уродженець м. Одеса, українець, б/п. Проживав у с. Аврамівка Монастирищенського р-ну. Директор спиртзаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 15 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 18 липня 1958 р.

НІКІТЮК Феофан Кузьмович, 1898 р.н., уродженець с. Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Івахни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 28 вересня 1937 р.

засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 10 січня 1959 р.

НОВАК Григорій Іванович, 1897 р.н., уродженець с. Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Івахни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 28 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 10 січня 1959 р.

НОВАК Дмитро Ількович, 1912 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 30 липня 1958 р.

НОВІЦЬКИЙ Леонтій Іванович, 1900 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с.Цибулів. Медпрацівник цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 27 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським обл.судом 22 квітня 1959 р.

НОВІЦЬКИЙ Олександр Євдокимович, 1907 р.н., уродженець с. Шуляки Жашківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Скомороха. Каменяр цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

НОВІЦЬКИЙ Станіслав Іванович, 1898 р.н., м. Пулин Київської обл., поляк, б/п. Проживав у с.Цибулів Монастирищенського р-ну. Тесля цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

ОЗОЛІН Іван Юрійович, 1899 р.н., уродженець м.Ледман (Латвія), латиш , б/п. Проживав у м. Монастирище. Майстер цукрозаводу. Особливим скликанням НКВС СРСР 14 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР УРСР від 16 січня 1989 р.

ОКСЕНТЮК Петро Васильович, 1893 р.н., уродженець с. Бугаївка Оратівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Електроремонтник цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

ОЛІЙНИК Василь Григорович, 1908 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 16 жовтня 1959 р.

ОЛІЙНИК Петро Феодосійович, 1899 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Шофер. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 25 червня 1962 р.

ОЛІЙНИК Пилип Степанович, 1897 р.н., уродженець с. Зарубинці Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Зарубинці. Тесля колгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 4 березня 1961 р.

ОНИЩЕНКО Григорій Миколайович, 1901 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

ОНУФРІЙЧУК Севастьян Семенович, 1893 р.н., уродженець с. Княжики Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Княжики. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 30 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Прокуратурою Черкаської обл. 11 липня 1989 р.

ОРЕНДАРЧУК Зіновій Олександрович, 1907 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

ОСЕЦЬКИЙ Адам Сильвестрович, 1896 р.н., уродженець с. Іваньки Житомирської обл., українець, б/п. Проживав у м. Монастирище. Майстер силового цеху цукрозаводу. ОН НКВС СРСР 9 лютого 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 3 серпня 1960 р.

ОСТАПЧУК Григорій Степанович, 1889 р.н., уродженець с. Луб'янки (Польща), українець, б/п ,проживав у с. Нове Місто. Магазинер МТС. НКВС та СРСР 10 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР 16 січня 1989 р.

ОСТАПЧУК Митрофан Олексійович, 1882 р.н., уродженець с. Матвіїха Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Летичівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 11 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР 16 січня 1989 р.

ОСТРОВСЬКИЙ Вацлав Костянтинович, 1906 р.н., уродженець м. Житомир, поляк, б/п. Проживав у м. Монастирище. Бухгалтер школи. Рішенням НКВС та Прокуратурою СРСР 13 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ОСТРОМЕНСЬКИЙ (Остромецький)Антон Карлович, 1887 р.н., уродженець с. Святець Волинської обл., поляк, б/п. Проживав у с. Завалля Монастирищенського р-ну, зав. відділом радгоспу. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

ОХОТА Кир'ян Андрійович, 1888 р.н., українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 25 червня 1960 р.

ПАВЛОВСЬКИЙ Микола Юліанович, 1890 р.н., уродженець с. Шуляки Жашківського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Первомайський радгосп. Слюсар-машиніст. ОН НКВС СРСР 11 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 5 вересня 1959 р.

ПАНАСЮК Гордій Іванович, 1901 р.н., уродженець с. Севастянівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 3 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 9 травня 1959 р.

ПАНЕЖНИК Михайло Іванович, 1905 р.н., уродженець с. Селище Вінницької обл. українець, б/п. Проживав у м.Монастирище. Технік дор. відділу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 20 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАНІБРАЦЬКИЙ Мойсей Петрович, 1884 р.н., уродженець с. Владиславчик Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Владиславчик. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 8 грудня 1937 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 13 травня 1961 р.

ПАНЧЕНКО Іван Петрович, 1881 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАРАНІЧ Микола Минович, 1895 р.н., уродженець с.Матвіїха Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Матвіїха. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 29 червня 1960 р.

ПАХОЛЮК Климентій Степанович, 1880 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Робітник цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР, 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПАШКЕВИЧ Володимир Францевич, 1896 р.н., уродженець с. Шарнопіль Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Шарнопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 2 липня 1959 р.

ПАШКЕВИЧ Людвіг Францевич, 1912 р.н., уродженець с. Шарнопіль Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Шарнопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 2 липня 1959 р.

ПАЮК Прокіп Семенович, 1922 р.н., уродженець с. Леськове Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець, червоноармієць. ВТ 13 повітряної Армії Ленінградського фронту 26 грудня 1942 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований ВТ Ленінградського ВО 1 лютого 1990 р.

ПЕРЕБИТЮК Лукаш Олексійович, 1910 р.н., уродженець с. Пеніжкове Христинівського р-ну, українець, б/п, с. Попудня Монастирищенського р-ну. Директор школи. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 5 серпня 1958 р.

ПЕРЕПЕЛКІН Андрій Карпович, 1896 р.н., уродженець с. Піски Борисоглібського р-ну Воронізької обл, росіянин, б/п. Проживав на ст. Монастирище. Черговий станції. Трійкою УНКВС по Одеській обл. 7 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 31 березня 1962 р.

ПЕРЕСУНЬКО Семен Якович, 1903 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 4 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 15 серпня 1959 р.

ПЕТРОВСЬКИЙ Андрій Федорович, 1891 р.н., м. Новоград-Волинський Житомирської обл., українець, б/п. Проживав у с. Аврамівка Монастирищенського р-ну. Голова колгоспу. ОН НКВС СРСР 11 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 31 березня 1956 р.

ПЕЧЕРИЦЯ Іван Антонович, 1880 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 4 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 15 серпня 1959 р.

ПИЛИПЕНКО Іван Васильович, 1907 р.н., м. Первомайськ, українець, б/п. Проживав у м. Монастирище. Бригадир. НКВС СРСР та Прокуратурою СРСР 17 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПИНДИК Прохір Кононович, 1900 р.н., уродженець с. Іванівка Уманського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Нове Місто. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 2 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПИНДЮК Нестор Іванович, 1897 р.н., уродженець с.Ільковичі (Галичина), українець, б/п. Проживав у с.Шарнопіль. Колгоспник. Рішенням НКВС СРСР 8 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 8 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПІДДУБЧЕНКО Конон Якович, 1898 р.н., уродженець с.Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Сарни. Колгоспник. НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС СРСР 12 вересня 1959 р.

ПІНЕЖНИК Леонід Іванович, 1905 р.н., уродженець с. Селище Літинського р-ну Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у м. Монастирище. Дорожний майстер. Трійкою УНКВС Полтавської обл. в травні 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований постановою ВС СРСР.

ПІНЧУК Трохим Гаврилович, 1905 р.н., уродженець с. Лукашівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Вчитель. ОН НКВС СРСР 2 квітня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований ВТ КВО 2 квітня 1957 р.

ПЛАВІНСЬКИЙ Микола Степанович, 1894 р.н., уродженець с. Плисківка Київської обл., поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів. Гол. інженер. НКВС та Прокуратурою СРСР 31 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 22 листопада 1957 р.

ПЛАХОТНЮК Никифір Олексійович, 1908 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Змінний інженер радгоспу. НКВС та Прокуратурою СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 25 червня 1960 р.

ПЛЕВАКО Григорій Микитович, 1873 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

ПЛЕВАКО Григорій Якович, 1900 р.н., уродженець с. Звеняча Волинської губернії, українець, б/п. Проживав у с. Івахни, лісник. НКВС та Прокуратурою СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 19 лютого 1960 р.

ПЛЕВАКО Дмитро Григорович, 1911 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

ПЛЕВАКО Іван Олександрович, 1910 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

ПЛЕВАКО Прокіп Леонтійович, 1904 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

ПЛЕВАКО Терентій Леонтійович, 1894 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

ПЛОТНІЦЬКИЙ Юліан Гиляревич, 1884 р.н., уродженець с. Княжа Криниця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Зарубинці. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 10 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 31 грудня 1957 р.

ПОДОЛЯНЮК Григорій Архипович, 1896 р.н., уродженець с.Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Теолин. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 31 серпня 1957 р.

ПОДОЛЯНЮК Данило Якович, 1894 р.н., уродженець с.Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Теолин. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 31 серпня 1957 р.

ПОДОЛЯНЮК Пилип Трохимович, 1887 р.н., уродженець с.Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Теолин. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 31 серпня 1957 р.

ПОДОЛЯНЮК Степан Іванович, 1900 р.н., уродженець с.Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Монастирище. Механік МТС. НКВС та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 24 грудня 1957 р.

ПОДОЛЯНЮК Тихон Кирилович, 1893 р.н., уродженець с.Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Теолин. Колгоспник. Трійкою ДПУ УРСР 30 квітня 1933 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 7 вересня 1960 р.

ПОКОТИНСЬКИЙ Микола Петрович, 1893 р.н., українець, б/п. Проживав у с.Лукашівка Монастирищенського р-ну. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОЛІЩУК Василь Андрійович, 1877 р.н., уродженець с.Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Теолин. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 13 лютого 1959 р.

ПОЛІЩУК Гаврило Феодосійович, 1895 р.н., уродженець с.Княжа Криниця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Сарни. Різнороб. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 30 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 30 червня 1961 р.

ПОЛІЩУК Йосип Артемович, 1903 р.н., уродженець с.Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Сарни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 6 січня 1959 р.

ПОЛІЩУК Микола Опанасович, 1891 р.н., уродженець с.Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Сарни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 6 січня 1959 р.

ПОЛІЩУК Пантелеймон (Філімон) Терентійович, 1902 р.н., уродженець с.Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 16 січня 1959 р.

ПОЛОНСЬКИЙ Кузьма Федорович, 1889 р.н., уродженець с.Нове Місто Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Нове Місто, без певного роду занять. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПОМІРКОВАНИЙ Онисим Семенович, 1878 р.н., уродженець с.Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Теолин. Колгоспник. Трійкою ДПУ УРСР 30 квітня 1933 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 7 вересня 1960 р.

ПОНАЧЕВСЬКИЙ Григорій Федорович, 1904 р.н., уродженець с.Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коритня. Колгоспник. Постановою комісії НКВС СРСР 2 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 27 вересня 1957 р.

ПОНОМАРЕНКО Володимир Захарович, 1899 р.н., уродженець с.Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попудня. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 5 серпня 1958 р.

ПОНОМАРЕНКО Гордій Гилькович, 1897 р.н., уродженець с.Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Попудня. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 5 серпня 1958 р.

ПОНОМАРЕНКО Григорій Борисович, 1898 р.н., уродженець с.В. Севастянівка Христинівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попудня. Сторож лісництва. Трійкою УНКВС по Київській обл. 1 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 25 травня 1960 р.

ПОПИК Трохим Федотович, 1908 р.н., уродженець с.Летичівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Летичівка. Слюсар спирт з-ду. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 7 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 10 червня 1959 р.

ПОРТНИЙ Борис Гидалевич, 1911 р.н., с.Сарни Монастирищенського р-ну, єврей, б/п. Військовослужбовець, ВТ 4-го Стрілецького корпусу ВВ 9 січня 1938 р. засуджений до 7 р. ВТТ. Реабілітований ВС УРСР 22 листопада 1967 р.

ПОТРУБАЧ Владислав Антонович, 1894 р.н., уродженець с.Багва Жашківського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с.Завалля. Бухгалтер товариства "Друзі дітей". Трійкою при колегії ДПУ УРСР 2 листопада 1932 р. засуджений до розстрілу із заміною до 10 р. ВТТ. Реабілітований 22 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРИДАТЧЕНКО Онисій (Онисим) Опанасович, 1898 р.н., уродженець с.Заліски Смілянського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

ПРИЛУЦЬКИЙ Василь Дмитрович, 1896 р.н., уродженець с.Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Івахни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 28 вересня

1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 10 січня 1959 р.

ПРИЛУЦЬКИЙ Никифор Павлович, 1910 р.н., уродженець с.Шарнопіль Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шарнопіль. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 7 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Прокуратурою Черкаської обл. 7 серпня 1989 р.

ПРИМЧУК Гаврило Васильович, 1898 р.н., уродженець с. Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Попудня. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 5 серпня 1958 р.

ПРИНДЮК Пилип Сергійович, 1905 р.н., уродженець с.Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Сарни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 6 січня 1959 р.

ПРИСТАВСЬКИЙ Іван Данилович, 1897 р.н., уродженець с.Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 13 лютого 1959 р.

ПРИСЯЖНИЙ Іван Антонович, 1890 р.н., уродженець с.Олешківці Городищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Сарни Монастирищенського р-ну. Робітник радгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 20 вересня 1938 р. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 4 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРИСЯЖНЮК Денис Васильович, 1907 р.н., уродженець с.Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коритня. Водій колгоспу. НКВС та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 24 грудня 1957 р.

ПРОКОПЕНКО Василь Микитович, 1898 р.н., уродженець с. Бачкурине Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Цибулів. Кочегар. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 29 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 23 квітня 1962 р.

ПРОКОПЕНКО Василь, 1898 р.н., уродженець с.Бачкурине Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Бачкурине. Одноосібник. ОН ДПУ УРСР 30 травня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований Прокуратурою Черкаської обл. 15 листопада 1989 р.

ПРОКОПЕНКО Дмитро Якович, 1903 р.н., уродженець с.Бачку рине Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Попудня. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 7 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований.

ПРОКОПЕНКО Карпо Семенович, 1880 р.н., уродженець с.Бачкурине Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Бачкурине. Одноосібник. ОН при колегії ДПУ УРСР 23 березня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований 21 листопада 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРОЦЕНКО Євтропій Сергійович, с.Дибинці Канівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Летичівка. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 9 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПРУДИУС Сергій Тимофійович, 1898 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Летичівка. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 10 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 31 грудня 1957 р.

ПРУДИУС Степан Трохимович, 1898 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

ПУГАЧ Гилько Федорович, 1904 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

ПУСТОВИЙ Адам Миколайович, 1897 р.н., уродженець с. Лукашівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Лукашівка. Без певного роду занять. Трійкою УНКВС Вінницької обл. 26 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ПУСТОВИЙ Герасим Наумович, 1898 р.н., уродженець с. Лукашівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Лукашівка. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 7 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 серпня 1989 р.

П'ЯВКА Марко Степанович, 1888 р.н., уродженець с. Зарубинці Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Зарубинці. Голова колгоспу. НКВС та Прокуратурою СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 1 липня 1961 р.

П'ЯСЕЦЬКИЙ Йосип Данилович, 1897 р.н., уродженець с. Шуляки Жашківського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с.Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуд-

жений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

П'ЯТКОВСЬКИЙ Аврам Петрович, 1903 р.н., уродженець с. Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п, проживає у с. Попудня. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 5 серпня 1958 р.

РАБЛЮК Ярема Васильович, 1903 р.н., м.Львів, українець, б/п. Проживав у с.Монастирище. Ст. землевпорядник. НКВС та Прокуратурою СРСР 10 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 11 березня 1958 р.

РАДОЛІЦЬКИЙ Георгій Іванович, 1875 р.н., уродженець с. Охматів Жашківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Халаїдове. Сторож ботанічного саду. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 22 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РАЗКИДАНИЙ (Раскіданський) Семен Никифорович, 1903 р.н., уродженець с.Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р .засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

РЕЙТЕРОВИЧ Остап Денисович, 1894 р.н., уродженець с. Нове Місто, українець, б/п. Проживав у с. Нове Місто Монастирищенського р-ну. Робітник МТС. НКВС та Прокуратурою СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 9 травня 1959 р.

РЕМИЗ Іван Петрович, 1893 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

РЕМИЗ Іван Сафронович, 1904 р.н., уродженець с.Підвисоке Кіровоградської обл., українець, б/п. Проживав у м.Монастирище. Ст. агроном. ВС СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до 12 років ВТТ. Реабілітований ВС СРСР 20 грудня 1962 р.

РЕМІННИЙ Мар'ян Тимофійович, 1902 р.н., уродженець с.Леськове Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с.Леськове. Швець-кустар. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 22 квітня 1959 р.

РЕМІНСЬКИЙ Богдан Юзефович, 1912 р.н., уродженець с.Шарнопіль Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с.Шарнопіль. Тракторист. Рішенням НКВС та Прокуратурою СРСР 13 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РЖЕМІНСЬКИЙ Альбін Тимофійович, 1904 р.н., уродженець с.Леськове Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Теолин. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 31 серпня 1957 р.

РИБЧИНЕЦЬКИЙ Мефодій Мойсейович, 1898 р.н., уродженець с. Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Теолин. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 31 серпня 1957 р.

РИЖУК Андрій Федорович, 1897 р.н., уродженець с. Княжики Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Княжики. Голова колгоспу. НКВС та Прокуратурою СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 25 червня 1960 р.

РИЛЬ Вацлав Адольфович, 1901 р.н., уродженець с. Завалля Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Н. Місто. Бухгалтер. ОН НКВС СРСР 9 лютого 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 16 квітня 1959 р.

РИМАРЕНКО Микита Филимонович, 1905 р.н., уродженець с. Аврамівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 10 травня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 29 травня 1959 р.

РОГАЛЬСЬКИЙ Іван Йосипович, 1887 р.н., Польща, поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів. Коваль цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 25 вересня 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РОГОВ Яків Федорович, 1887 р.н., уродженець с. Радіно Московської обл., росіянин, б/п. Проживав у м. Монастирище. Управляючий заготконторою трансторгхарчу. НКВС та Прокуратурою СРСР 10 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 11 березня 1958 р.

РОЖНЯТОВСЬКИЙ Олександр Олексійович, 1894 р.н., уродженець с.Вікторівка Христинівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни Монастирищенського р-ну. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 20 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 6 січня 1959 р.

РОЗАНОВ Федір Денисович, 1882 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Рахівник сільгосппостачу. НКВС СРСР 16 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня

1989 р.

РОЗБИЦЬКИЙ Антон Іванович, 1885 р.н., Польща, поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Зав. розрахунковим столом. Постановою Трійки УНКВС по Вінницькій обл. 29 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 3 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РОЗГОН Владислав Павлович, 1895 р.н., уродженець с. Монастирище, поляк, б/п. Проживав у м. Монастирище. Тесля цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 31 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 22 листопада 1957 р.

РОЗГОН Іван Сильвестрович, уродженець, с.Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Івахни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 28 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 10 січня 1959 р.

РОЗДОРОЖНІЙ Андрій Єлізарович, 1894 р.н., уродженець с. Цибулів, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 3 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 9 травня 1959 р.

РОЗЕН Болислав Йосипович, 1900 р.н., м. Монастирище, поляк, б/п. Проживав у с. Первомайське. Коваль. ОН НКВС СРСР 11 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 5 вересня 1959 р.

РОЗКИДАНИЙ (Раскіданскій) Василь Овсійович, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

РОМАНЮК Григорій Михайлович, 1901 р.н., уродженець с. Яструбинці Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у с. Аврамівка Монастирищенського р-ну. Табельник спирт з-ду. НКВС та Прокуратурою СРСР 9 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 7 травня 1960 р.

РУДИК Василь Миколайович, 1891 р.н., уродженець с. Юрківці Румунія, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Голова с/р. ОН НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 16 жовтня 1959 р.

РУЖИЦЬКИЙ Антон Павлович, 1903 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 21 лютого 1959 р.

РЯБОКОНЬ Павло Тимофійович, 1895 р.н., уродженець с. Нове Місто Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Нове Місто. Без певного роду занять. Трійкою УНКВС по Київській обл. 11 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

РЯБЧИНСЬКИЙ Мефодій Мойсейович, 1898 р.н., уродженець с. Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Теолин. Колгоспник. Трійкою ДПУ УРСР 30 квітня 1933 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований Черкаським облсудом 7 вересня 1960 р.

САВІЦЬКИЙ Іван Михайлович, уродженець с. Шуляки Таращанського р-ну Київської обл., поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Різнороб. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

САВІЦЬКИЙ Мефодій Михайлович, 1897 р.н., уродженець с. Пугачівка Жашківського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Слюсар цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

САВІЦЬКИЙ Олександр Вікентійович, 1881 р.н., Гродненська обл., білорус, б/п. Проживав у м.Монастирище. Ксьондз Монастирищенської парафії. Трійкою ДПУ УРСР 10 травня 1930 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

САВЧУК (САВЧЕНКО) Степан Мартинович, 1893 р.н., українець, б/п. Проживав у с. Іллінці Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну, завгосп лікарні. НКВС та Прокуратурою СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 25 червня 1960 р.

САВЧУК Антон Іванович, 1903 р.н., уродженець с. Бачкурине Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Княжа Криниця Монастирищенського р-ну. Ветеринарний лікар. НКВС та Прокуратурою СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 13 березня 1959 р.

САЗАНСЬКИЙ (СУЗАНСЬКИЙ) Степан Костянтинович, 1894 р.н., уродженець с.Попудня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Попудня. Колгоспник. Трійкою УНКВС по

Вінницькій обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 5 серпня 1958 р.

САЛО Кирило Іванович, 1898 р.н., Польща, українець, б/п. Проживав у с. Коритня Монастирищенського р-ну. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 19 лютого 1960 р.

САЛЬНІЦЬКИЙ Андрій Іванович, 1894 р.н., уродженець с.Копіювата Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Копіювата. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 9 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 29 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

САНДУЛ Іван Мелентійович, 1890 р.н., уродженець с. Василівка Вінницької обл., українець, б/п. Проживав у с. Завалля Монастирищенського р-ну. Вет. фельдшер. НКВС та Прокуратурою СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 13 березня 1959 р.

САПАТИЙ Федот Прохорович, 1902 р.н., с. Тальянки Тальнівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни Монастирищенського р-ну. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою 4 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 15 серпня 1955 р.

САХНОВСЬКИЙ Йосип Олександрович, 1880 р.н., уродженець с. Ліщинівка Христинівського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Аврамівка Монастирищенського р-ну. Сторож шкір. синдикату. НКВС та Прокуратурою СРСР 8 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 14 квітня 1961 р.

САЧЕНКО Леонтій Кирилович, 1900 р.н., уродженець с. Гранів Гайсинського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастрищенського р-ну. Охоронець. НКВС та Прокуратурою СРСР 31 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 31 грудня 1957 р.

СВЕРДЛИК Данило Платонович, 1891 р.н., уродженець с. Богданівка Київської обл., українець, б/п. Проживав у с.Леськове. Ветлікар. НКВС та Прокуратурою СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 13 березня 1959 р.

СВІНЦІЦЬКИЙ Антон Адамович, 1901 р.н., уродженець с. Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Івахни. Колгоспник. ОН НКВС СРСР 8 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СВІНЦІЦЬКИЙ Іван Самсонович, 1900 р.н., уродженець с. Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Івахни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 28 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 10 січня 1959 р.

СВІНЦІЦЬКИЙ Микита Тихонович, 1900 р.н., уродженець с. Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Івахни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 28 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 10 січня 1959 р.

СЕЛЕЦЬКА Євгенія Михайлівна, 1896 р.н., уродженка м. Жмеринка, українка, б/п. Проживала у с. Аврамівка Монастирищенського р-ну. Табельник спиртзаводу. ОН НКВС СРСР 16 грудня 1937 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 19 червня 1989 згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЕЛЕЦЬКИЙ Петро Тимофійович, 1897 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

СЕЛІВАНОВ Іван Якович, 1894 р.н., уродженець с. Мала-Мехетка Одеської обл., українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Ст. агроном цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

СЕМЕНЕНКО Андрій Іванович, 1901 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 30 липня 1958 р.

СЕМЕНЕНКО Євген Якович, 1897 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 30 липня 1958 р.

СЕМЕНЕНКО Олександр Юрійович, 1905 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС та СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 12 вересня 1959 р.

СЕМЕНЕНКО Омелян Семенович, 1880 р.н., уродженець с. Городецьке Уманського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Завалля Монастирищенського р-ну. Приймач заготскоту. Трійкою УНКВС по Київській обл. 26 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЕМЕНЕНКО Павло Опанасович, 1890 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Сарни. Швець. НКВС та Прокуратурою СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 серпня 1959 р. ВС УРСР.

СЕМЕНЕНКО Павло Хомович, 1894 р.н., уродженець с.Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Сарни. Рахівник колгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілтований Черкаським облсудом 31 серпня 1957 р.

СЕМЕНЕНКО Федір Іванович, 1905 р.н., уродженець с.Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Сарни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 4 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 15 серпня 1959 р.

СЕМЧУК Іван Дмитрович, 1896 р.н., уродженець с.Варна (Західна Україна), українець, б/п. Проживав у с.Зюбриха Монастирищенського р-ну. Учитель. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 28 січня 1930 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЕРГІЄНКО Аверій Степанович, 1898 р.н., уродженець с.Княжа Криниця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Княжа Криниця. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1989 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 11 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЕРГІЄНКО Давид Степанович, 1904 р.н., уродженець с.Княжа Криниця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. проживав у с.Княжа Криниця. Тракторист МТС. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 31 грудня 1959 р.

СЕРГІЄНКО Кузьма Сидорович, 1899 р.н., уродженець с. Княжа Криниця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Княжа Криниця. Бригадир колгоспу. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 20 квітня 1960 р.

СЕРЕДЮК Гордій Іванович, 1902 р.н., уродженець с. Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Івахни. Продавець. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС СРСР 27 березня 1959 р.

СЕРЕДЮК Іван Петрович, 1896 р.н., уродженець с. Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Івахни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 28 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 10 січня 1959 р.

СИВАК Володимир Микитович, 1903 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

СИВАК Денис Микитович, 1897 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

СИВАК Степан Микитович, 1891 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, с.Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

СИВАК Феодосій Тимофійович, 1913 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

СИГНАЇВСЬКИЙ Митрофан Леонтійович, 1912 р.н., м. Курськ, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 21 лютого 1959 р.

СИНЮК Іван Максимович, 1893 р.н., уродженець м.Тростяниць, Польща, українець, б/п. Проживав у с.Теолин. Колгоспник. НКВС СРСР 10 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СИЧЕВСЬКИЙ Йосип Митрофанович, 1888 р.н., уродженець с. Матвіїха Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Матвіїха. Коваль. НКВС та Прокуратурою СРСР 22 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СИЧУК Пантелеймон Гаврилович, 1890 р.н., уродженець с.Цибулів Монастирищенського р-ну. Слюсар цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 21 березня 1958 р.

СКИПЕЦЬ Стефан Антонович, 1899 р.н., уродженець с. Пугачівка Жашківського р-ну, украї-

нець, б/п. Проживав у с.Аврамівка. Слюсар. ОН НКВС СРСР 9 лютого 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 30 липня 1959 р.

СКРИГОНЮК Фотій Матвійович, 1874 р.н., уродженець с. Княжа Криниця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Княжа Криниця. Хлібороб. ОН при колегії ДПУ УРСР 10 травня 1931 р. засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований Прокуратурою Черкаської обл. 21 листопада 1989 р.

СКРИГУНЕЦЬ Йосип Антонович, 1892 р.н., уродженець с.Аврамівка Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с.Аврамівка. Коваль цукрозаводу. Рішенням НКВС СРСР 9 лютого 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СКРИЖИНЕЦЬ Леонід Антонович, 1892 р.н., уродженець с. Аврамівка Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с.Аврамівка. Слюсар цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 13 лютого 1959 р.

СКУЛЬБАШЕВСЬКИЙ Антон Францевич, 1901 р.н., уродженець с. Аврамівка Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с.Аврамівка. Мідник райкомунгоспу. Рішенням НКВС та Прокуратурою СРСР 9 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 вересня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

СЛІВІНСЬКИЙ Яків Андрійович, 1900 р.н., уродженець с.Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Івахни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 28 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 10 січня 1959 р.

СМІТЮХ Григорій Андрійович, 1897 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

СМІТЮХ Семен Микитович, 1905 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

СМІХУН Гнат Прокопович, 1889 р.н., уродженець с. Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Цибулів. Працював на цукрозаводі. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

СНІЦАР-ЯРЕХТА Єрофей Михайлович, 1898 р.н., уродженець с. Летичівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Летичівка. Багажний касир ст. Івахни. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 26 лютого 1960 р.

СОБОЛЄВСЬКИЙ Олександр Казимирович, 1912 р.н., уродженець с. Покрівка Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Покрівка. Рахівник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 22 квітня 1959 р.

СОКУЛЬСЬКИЙ Яків Опуфрійович, 1888 р.н., уродженець с.Кознирівка Оратівського р-ну, поляк, б/п. Проживав у м.Монастирище. Робітник цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 22 квітня 1959 р.

СОКУР Іван Опанасович, 1893 р.н., уродженець с.Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Івахни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 28 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 10 січня 1959 р.

СОКУР Тарас Степанович, 1895 р.н., уродженець с.Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Івахни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою УРСР 28 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 10 січня 1959 р.

СОЛОДЕНКО Лука Леонтійович, 1899 р.н., уродженець с. Лісове Тальнівського р-ну, українець, канд. в чл. ВКП(б). Проживав у с.Копіювата. Голова колгоспу. Вінницьким облсудом 26 листопада 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований ВС УРСР 8 січня 1960 р.

СПЕКТОР Мендель Хаїмович, 1881 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, єврей, член ВКП(б). Проживав у с.Цибулів Монастирищенського р-ну. Майстер цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 10 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 31 грудня 1957 р.

СТАВСЬКИЙ Іван Іванович, 1888 р.н., уродженець с. Завалля Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Завалля. Радіаторник МТС. Рішенням НКВС та Прокуратурою СРСР 31 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Прокуратурою Черкаської обл.15 травня 1989 р.

СТАДНИК Тодось (Феодосій) Іванович, 1891 р.н., уродженець с. Зарубинці Маностирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Зарубинці. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 10 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 31 грудня 1958 р.

СТАРЖИНСЬКИЙ Олександр Дементійович, 1900 р.н., уродженець м. Зозове Липовецького р-ну Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у с. Яцківець. Коваль к-пу. НКВС та Прокуратурою СРСР 12 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 18 червня 1960 р.

СТАСІНЕВИЧ Федір Степанович, 1904 р.н., уродженець с. Горошкове Тетіївського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Слюсар цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 27 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 22 квітня 1959 р.

СТАХНЕВИЧ Антоніна Ільківна, 1889 р.н., уродженка с. Сришевки Київської обл, українка, б/п. Проживала у с. Цибулів. Домогосподарка. ОН НКВС СРСР 14 жовтня 1937 р. засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована ВТ КВО 2 квітня 1957 р.

СТЕЖКО Омелян Дем'янович, 1896 р.н., уродженець с. Хейлове Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Хейлове. Одноосібник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл 7-9 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 8 червня 1965 р.

СТЕПОВЕНКО Пилип Васильович, 1882 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Приймальник цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

СТИЦУН Павло Захарович, 1893 р.н., уродженець с.Аврамівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Аврамівка. Колгоспник. ОН УНКВС по Вінницькій обл. 27 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 28 жовтня 1959 р.

СТОЛЯР Степан Герасимович, 1907 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 30 липня 1958 р.

СТРУСЬ Кирило Ульянович, 1890 р.н., уродженець с. Неманка Вінницької обл. українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Бухгалтер цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 3 листопада 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 31 жовтня 1958 р.

СУБОЦЬКИЙ Григорій Маркович, 1907 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. Постановою комісії НКВС СРСР 2 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 27 вересня 1957 р.

СУХОБОЛЕНКО Михайло Гаврилович, 1893 р.н., м. Чернігів, українець, б/п. Проживав у м.Монастирище. Секретар райкому ВКП(б). ВС СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС СРСР 11 липня 1957 р.

СУХОТА Володимир Іванович, 1905 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Сарни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 6 січня 1959 р.

ТАРАСОВ Володимир Миколайович, 1868 р.н., українець, б/п, с. Ревівка Чигиринського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Шабастівка. Священник. УНКВС по Київській обл. 9 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 23 серпня 1989 р.

ТАРАСЮК Володимир Якубович, 1891 р.н., уродженець с. Літівніки (Польща), білорус, б/п. Проживав у с. Княжики. Колгоспник. НКВС СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТАРКОВСЬКИЙ Віктор Герасимович, 1901 р.н., уродженець с. Бурківці Тетіївского р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Коваль к-пу. НКВС та Прокуратурою СРСР 25 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 19 листопада 1957 р.

ТАРНАВСЬКИЙ Мар'ян Герасимович, 1904 р.н., уродженець с. Бурківці Тетіївського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Мірошник цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 7-9 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований Черкаським облсудом 25 грудня 1966 р.

ТАШКОВ Тихін Дмитрович, 1900 р.н., уродженець с. Тернівка Дніпропетровської обл., болгарин, б/п. Проживав у с. Цибулів. Голова колгоспу. Постановою прокуратури та НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 9 травня 1959 р.

ТВЕРДОХЛІБ Карпо Філімонович, 1901 р.н., уродженець с. Завалля Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Завалля. Хлібороб. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 7 грудня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 серпня 1989 р.

ТВЕРДОХЛІБ Пилип Павлович, 1902 р.н., уродженець с. Аврамівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Аврамівка. Керуючий комгосподарства. НКВС та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 21 березня 1958 р.

ТЕЛЯТНИК Григорій Іванович, 1899 р.н., уродженець с.Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Цибулів. Робітник цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 2 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 14 лютого 1959 р.

ТЕРТИЧНИЙ Овксентій Фадейович, 1898 р.н., уродженець с.Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Теолин. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р.

ТЕРТИЧНИЙ Юхим Леонтійович, 1904 р.н., уродженець с.Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Теолин. Голова колгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 31 серпня 1957 р.

ТИХОНЕВИЧ Олександр Іванович, 1881 р.н., уродженець с.Юмки Трипільського р-ну Київської обл., українець, б/п. Проживав у с. Зарубинці. Священник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 16 вересня 1937 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТИШНЮК Потап Харитонович, 1901 р.н., уродженець с. Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Теолин. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 31 серпня 1957 р.

ТІЛЬМАН Данило Янкелевич, 1905 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, єврей, б/п. Проживав у с.Сарни. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 5 січня 1937 р. засуджений ло розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 30 липня 1958 р.

ТІТОЧКА Андрій Лаврентійович, 1897 р.н., уродженець с. Конело Цеберманівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Конело Цеберманівка. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 14 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТІШНЮК Андрій Антонович, 1882 р.н., уродженець с. Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Теолин. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований Черкаським облсудом 31 серпня 1957 р.

ТКАЧУК Іван Іванович, 1898 р.н., уродженець с.Лищин Житомирської обл., українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Електромонтер цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 20 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 27 березня 1959 р.

ТКАЧУК Іван Олександрович, 1909 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Охоронець цукрозаводу. НКВС та Прокуратурою СРСР 1 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 13 лютого 1959 р.

ТКАЧУК Степан Власович, 1903 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС та Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 26 жовтня 1957 р.

ТОКМАЧ Василь Федорович, 1900 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Голова с/р. НКВС та Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВТ КВО 21 березня 1958 р.

ТОМАШЕВСЬКИЙ Станіслав Францович, 1891 р.н., уродженець с. Слобідка Бережанського повіту, поляк, б/п. Проживав у с. Терлиця. Хлібороб. УНКВС по Київській обл. 4 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТОМЧЕНКО Іван Мар'янович, 1898 р.н., уродженець с. Завалля Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Завалля. Колгоспник. 9 лютого 1938 р трійкою УНКВС засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 20 липня 1959 р. Черкаським облсудом.

ТОМЧЕНКО Йосип Казимірович, 1897 р.н., с. Аврамівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Аврамівка. Різнороб спиртзаводу. ОН при НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ 9 лютого 1938 р Реабілітований 31 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТОМЧЕНКО Олександр Васильович, 1885 р.н., уродженець с. Аврамівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Аврамівка. Кухар їдальні райспоживспілки. НКВС та Прокуратурою СРСР 8 лютого 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований ВС УРСР 25 березня 1961 р.

ТОМЧЕНКО Франц Станіславович, 1892 р.н., уродженець с. Завалля Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Старший механік цукрозаводу. 31 серпня 1937 р. НКВС і Прокуратурою СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 листопада 1957 р. ВТ КВО.

ТОМЧЕНКО Франц Степанович, 1913 р.н., уродженець с. Завалля Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у м. Монастирище. Робітник нафтобази. ОН НКВС СРСР 26 травня 1938 р.

засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 30 вересня 1959 р. Вінницьким облсудом.

ТОНКОГЛАЗ Мефодій Степанович, 1904 р.н., уродженець с.Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Івахни. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 28 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 січня 1959 р. ВС УРСР.

ТРАЧ Радіон Самійлович, 1897 р.н., уродженець с.Галенище Чемеровецького р-ну Хмельницької обл., українець, б/п. Проживав у с.Цибулів. Вантажник цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 29 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ТРІЛІКОВСЬКИЙ Олександр Никодимович, 1901 р.н., уродженець с.Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коритня. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

ТУЗИНКЕВИЧ Альбін Іванович, 1905 р.н., уродженець с.Шарнопіль Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с.Шарнопіль. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 липня 1959 р. Черкаським облсудом.

ТХІР Антон Павлович, 1894 р.н., уродженець с.Терлиця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Терлиця. Колгоспник. Рішенням НКВС і Прокуратурою СРСР 31 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 15 травня 1989 р.

ФАРИБА Степан Апатович, 1881 р.н., уродженець с. Хейлове Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Петрівка. Без певного роду занять. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ФАРТУШНИЙ Ілько Савович, 1900 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

ФАРТУШНИЙ Павло Савович, 1907 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. Постановою НКВД і Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 грудня 1957 р. ВТ КВО.

ФІЛІМОНОВ Семен Юхимович, 1873 р.н., Польща, росіянин, б/п. Проживав у с. Теолин. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Київській обл. 29 вересня 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ФІЛІНСЬКИЙ Гнат Михайлович, 1895 р.н., с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Цибулів. Бухгалтер. НКВС Вінницької обл. 29 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1989 р. Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ФІЛІПЕНКО Григорій Іванович, 1886 р.н., уродженець с. Княжа Криниця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Вільне. Безробітний. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ФІЛІПЕНКО Іван Омелянович, 1903 р.н., уродженець с. Скоморошки Плисковського р-ну Київської обл., українець, б/п. Проживав у м. Монастирище. ВС СРСР 17 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 липня 1957 р. ВС СРСР.

ФРАНКОВСЬКИЙ Станіслав Іванович, 1909 р.н., уродженець с. Завалля Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Завалля, без певного роду занять. Трійкою ОДПУ МО 4 жовтня 1932 р. засуджений до 3 р. ВТТ. Реабілітований 8 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ФРАНЧУК Михайло Платонович, 1900 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

ФРАНЧУК Яків Платонович, 1887 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Одноосібник. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

ХАЛАМАН Михайло Іванович, 1913 р.н., м.Житомир, українець, б/п. Проживав у с.Завалля, технік Монастирищенського райшляхвідділу. Рішенням НКВС і Прокуратурою СРСР 17 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ХАРЕНЖЕНКО Павло Якович, 1902 р.н., уродженець с. Цибулів Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав на ст. Цибулів, вантажпункт. Особливим засіданням НКВС СРСР 9 жовтня 1938 р. засуджений до 8 р. Реабілітований 5 серпня 1958 р. Черкаським облсудом.

ХЕРЧЕЛЬ Андрій Павлович, 1906 р.н., уродженець с.Халаїдове Христинівського р-ну, украї-

нець, б/п. Проживав у с.Халаїдове Монастирищенського р-ну. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 5 травня 1958 р. Черкаським облсудом.

ХІНЦІЦЬКИЙ Гнат Кононович, 1905 р.н., уродженець с.Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Сарни. Колгоспник. НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 вересня 1959 р. ВС УРСР.

ХІНЦІЦЬКИЙ Леонід Іванович, 1898 р.н., Черкаська область, українець, б/п. Проживав у с.Цибулів. Робітник цукрозаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР 3 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 9 травня 1959 р. ВС УРСР.

ХЛИПОВКА Лука Давидович, 1876 р.н., уродженець с.Зарубинці Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Зарубинці. На різних роботах. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1889 р.

ХМЕЛЕВСЬКИЙ Франц Миколайович, 1895 р.н., уродженець с.Краснопіль Янушпольського р-ну Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у м.Монастирище. Бухгалтер цукрорадгоспу. ОН НКВС СРСР 16 січня 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 27 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

ХМЕЛЕВСЬКИЙ Йосип Миколайович, 1899 р.н., уродженець с.Краснопіль Янушпольського р-ну Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у м.Монастирище. Бухгалтер цукрозаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР 31 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 листопада 1957 р. ВТ КВО.

ХОДОВ Микола Наумович, 1891 р.н., Польща, поляк, б/п. Проживав у с.Цибулів. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 лютого 1959 р. ВС УРСР.

ХОЛЬЦ Галина Леонтіївна, 1895 р.н., с. Цибулів Монастирищенського р-ну, полька, б/п. Проживала у с.Цибулів. Домогосподарка. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджена до розстрілу. Реабілітована 27 березня 1959 р. ВС УРСР.

ХРАНОВСЬКИЙ Фелікс Миколайович, 1898 р.н., уродженець с. Шуляки Жашківського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Цибулів. Шофер сільСТ. Рішенням НКВС і Прокуратурою СРСР 31 січня 1938 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 28 квітня 1989 р.

ЦАПЛІН Іван Дмитрович, 1881 р.н., уродженець с. Добрянка Чернігівської обл., росіянин, б/п. Проживав у с. Цибулів Монастирищенського р-ну. Муляр цукрозаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 березня 1959 р. ВС УРСР.

ЦЕМОНЯ Олексій Максимович, 1909 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР засуджений до розстрілу 5 листопада 1937 р. Реабілітований 24 грудня 1957 р. ВТ КВО.

ЦЕХМАЙСТРУК Пилип Іванович, 1897 р.н., уродженець с. Халаїдове Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Халаїдове. Без певних занять. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 20 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЦЮПЕНКО (ЦИПЕНКО) Степан Дмитрович, 1876 р.н., уродженець с.Матвіїха Христинівського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Матвіїха. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 серпня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЦЮПКО Михайло Варфоломійович, 1890 р.н., с.Халаїдове Монастирищенського р-ну, українець, член ВКП(б) до1938 р., служив у Заб.ВО, заст. начальника розвідвідділу штабу Заб. ВО, Полковник. ВК ВС СРСР 2 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 11 червня 1957 р. ВК ВС СРСР.

ЧАЙКА Омелян Йосипович, 1913 р.н., уродженець с.Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коритня. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

ЧАЙКА Іван Кононович, 1903 р.н., уродженець с.Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коритня. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР засуджений до розстрілу 29 жовтня 1937 р. Реабілітований 26 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

ЧАЙКА Йосип Іванович, 1889 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

ЧАЙКА Костантин Іванович, 1880 р.н., уродженець с. Коритня Монастирищенського р-ну,

українець, б/п. Проживав у с. Коритня. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 5 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 грудня 1957 р. ВТ КВО.

ЧАЙКА Сільвестр Григорович, 1911 р.н., с. Бачкурине Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Військовослужбовець. ВТ 17 стріл. корпусу КВО 24 вересня 1935 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 20 березня 1989 р. ВТ КВО.

ЧАЙКОВСЬКИЙ Гелярій Тимофійович, 1889 р.н., уродженець с. Шуляки Жашківського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с. Княжа Криниця. Коваль. ОН НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 березня 1959 р. ВС УРСР.

ЧАЙКОВСЬКИЙ Євген Якович, 1885 р.н., уродженець с. Дубрівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с. Завалля. Бухгалтер. Рішенням НКВС і Прокуратурою СРСР 8 лютого 1938. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 травня 1989 р. згідно з Указом від 20 серпня 1989 р.

ЧЕКАНЮК Андрій Сафронович, 1905 р.н., уродженець с. Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Сарни. Колгоспник. НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 вересня 1959 р. ВС СРСР.

ЧЕРВІНСЬКИЙ Едуард Йосипович, 1897 р.н., уродженець с.Цибулів Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с.Цибулів. Заступник головного інженера Спіченецького цукрозаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР 31 серпня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 листопада 1957 р. ВТ КВО.

ЧЕРВІНСЬКИЙ Вікентій Павлович, 1893 р.н., уродженець с.Зарубинці Монастирищенського р-ну, поляк. б/п. Проживав у с. Завалля. Рахівник колгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 26 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЧЕРВІНСЬКИЙ Степан Йосипович, 1900 р.н., уродженець с.Цибулів Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с.Цибулів. Завідувач медпунктом цукрозаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР засуджений у 1937 р. до розстрілу. Реабілітований 22 листопада 1957 р. ВТ КВО.

ЧЕРЕВАНЬ Архип Іванович, 1898 р.н., с.Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Івахни. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 28 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 січня 1959 р. ВС УРСР.

ЧЕРЕВАНЬ Сазон Іванович, 1882 р.н., уродженець с.Івахни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Івахни. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 28 вересня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 січня 1959 р. ВС УРСР.

ЧЕРНИГА Данило Андрійович, 1905 р.н., уродженець с.Вищі-Гашлик Джулинського р-ну, українець, член ВКП(б) до арешту. Проживав у с.Коритня. Голова сільради. Постановою комісії НКВС СРСР 2 листопада 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 вересня 1957 р. ВТ КВО.

ЧЕРНИШЕНКО Ісак Трохимович, 1910 р.н., уродженець с.Юрківка Звенигородського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Цибулів. Вантажник цукрозаводу. ОН НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 жовтня 1959 р. СК ВС УРСР.

ЧЕРНЯВСЬКИЙ Карло Войцехович, 1886 р.н., уродженець с.Цибулів Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с.Цибулів. Робітник цукрозаводу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 27 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 квітня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЧИПЕЛЬСЬКИЙ Петро Павлович, 1895 р.н., уродженець с.Шуляки Жашківського р-ну, українець, член ВКП(б) з 1932 р. по 1937 р. Проживав с.Зарубинці. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 25 березня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 вересня 1961 р. Черкаським облсудом.

ЧОРНИЙ Леонтій Антонович, 1909 р.н., уродженець с.Княжа Криниця Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Княжа Криниця. хлібороб. Трійкою УНКВС по Київській обл. 20 листопада 1937 р. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 7 серпня 1989 р. Прокуратурою УКДБ Черкаської обл.

ЧОРНИЙ Роман Федорович, 1902 р.н., уродженець с.Дубрівка Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Дубрівка. Різнороб колгоспу. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 29 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 25 травня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШАПОВАЛ Юрій Прокопович, 1891 р.н., уродженець с.Сарни Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Сарни. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 5 квітня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 березня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16

січня 1989 р.

ШАРИПОВ Борис Самійлович, 1917 р.н., уродженець с.Могильна Одеської обл., українець, б/п. Проживав у м.Монастирище. Рахівник райФВ. НКВС і Прокуратурою СРСР 17 грудня 1937 р. засуджений. Реабілітований 14 березня 1959 р. ВС УРСР.

ШВИДКИЙ Борис Гаврилович, 1909 р.н., уродженець с.Рокитне Київської обл., українець, б/п. Проживав у с.Аврамівка. Робітник спиртзаводу. НКВС і Прокуратурою СРСР 31 січня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 1 лютого 1958 р. ВС УРСР.

ШЕВЧУК Арсен Дем'янович, 1892 р.н., уродженець с.Княжики Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с.Княжики. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 29-30 листопада 1937 р. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 30 грудня 1961 р. Черкаським облсудом.

ШЕВЧУК Дементій Мартинович, 1903 р.н., уродженець с.Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Теолин. Колгоспник. Трійкою УНКВС по Вінницькій обл. 19 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 серпня 1957 р. Черкаським облсудом.

ШЕВЧУК Іван Лукович, 1896 р.н., уродженець с.Теолин Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Теолин. Колгоспник. Трійкою ДПУ УРСР 30 квітня 1938 р. засуджений до 5 р. ВТТ. Реабілітований 7 вересня 1960 р. Черкаським облсудом.

ШЕВЧУК Йосип Климович, 1898 р.н., уродженець с.Коритня Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у с.Коритня. Колгоспник. НКВС і Прокуратурою СРСР 29 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

ШЕПЕЛЮК Павло Федорович, 1891 р.н., уродженець с.Зюбриха Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Зюбриха. Одноосібник. 5 листопада 1937 р. трійкою УНКВД Вінницької обл., засуджений до розстрілу. Реабілітований 23 серпня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШЕРЕГЕДА Пилип Антонович, 1897 р.н., уродженець с.Летичівка Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Летичівка. Райтехнік відділу з'язку. 7 - 9 грудня 1937 р. трійкою УНКВД Вінницької обл. засуджений до 10 років ВТТ. Реабілітований 12 червня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШИМАНСЬКИЙ Річард Ігнатович, 1916 р.н., селище Удли Джулинського р-ну Вінницької обл., поляк, б/п. Проживав у с.Цибулів. Водій с/г постачу. 25 вересня 1937 р. НКВД і Прокуратурою СРСР засуджений до розстрілу 19 листопада 1957 р. ВТ КВО. Реабілітований.

ШИНДЕР Лук'ян Іванович, 1883 р.н., уродженець с.Сарни Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Сарни. Без певних занять. 29 грудня 1937 р. трійкою НКВС Вінницької обл. засуджений до розстрілу. 10 серпня 1989 р. Реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШИШКА Володимир Самойлович, 1893 р.н., уродженець с.Бачкурине Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Бачкурине. Хлібороб. 10 травня 1931 р. ОН при колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. заслання. Реабілітований.

ШКВИРА Херсон Абрамович, 1897 р.н., уродженець с.Летичівка Моностирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Летичівка. Теля. 29-30 листопада 1937 р. трійкою УНКВС по Вінницькій обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований11 липня 1989 р.

ШКЛЯРЕНКО Микита Михайлович, 1903 р.н., уродженець с.Конельські Хутори Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Бачкурине. Рахівник радгоспу. 9 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Вінницькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 квітня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШКЛЯРУК Давид Григорович, 1906 р/н, с.Сарни Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Сарни. Колгоспник. 29 жовтня 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 січня 1959 р. ВС УРСР.

ШКЛЯРУК Опанас Конопович, 1903 р.н., уродженець с.Сарни Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Сарни. Колгоспник. 29 жовтня 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 6 січня 1959 р. ВС УРСР.

ШКОВИРА Архип Минович, 1900 р.н., уродженець с.Івахни Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Івахни. Колгоспник. 28 вересня 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 січня 1959 р. ВС УРСР.

ШКОВИРА Іван Силович, 1898 р.н., уродженець с.Івахни Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Івахни. Колгоспник. 28 вересня 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 січня 1959 р. ВС УРСР.

ШКОВИРА Сидір Іванович, 1897 р.н., уродженець с.Івахни Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Івахни. Колгоспник. 28 вересня 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР

засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 січня 1959 р. ВС УРСР.

ШУМОВСЬКИЙ Іван Андрійович, 1881 р.н., уродженець с.Аврамівка Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Аврамівка. Колгоспник. 8 лютого 1938 р. рішенням НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. 25 травня 1989 р. реабілітований згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ШУМОВСЬКИЙ Кіндрат Данилович, 1887 р.н., уродженець с.Княжа Криниця Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Княжа Криниця. Бухгалтер ліспромхозу. 4 жовтня 1940 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 8 років. Реабілітований 1 червня 1970 р. ВТ Московського ВО.

ЩЕГОЛЬ (ЩЕГОНЬ) Степан Іванович, 1898 р.н., Сарни Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Сарни. Колгоспник. 29 жовтня 1937 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 вересня 1959 р. ВС УРСР.

ЩЕГОЛЬ Антон Іванович, 1887 р.н., уродженець с.Сарни Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Сарни. Колгоспник. 5 листопада 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 30 липня 1958 р. ВС УРСР.

ЮЗВЕНКО Трифон Йосипович, 1892 р.н., уродженець с.Княжики Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Княжики. Колгоспник. 19 грудня 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 21 лютого 1959 р. ВС УРСР.

ЮКИШ Петро Опанасович, 1887 р.н., уродженець с.Новосілка, українець, б/п. Проживав у с.Новосілка. Колгоспник. 26 березня 1938 р. трійкою НКВС Вінницької обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 червня 1960 р. Черкаським облсудом.

ЯВОРСЬКА Олександра Альбінівна, 1908 р.н., уродженка с.Стеблів Корсунь-Шевченковського р-ну, українка, б/п. Проживала у с.Цибулів. Статистик цукрозаводу. 29 жовтня 1937 р. трійкою НКВС і Прокурором СРСР засуджена до розстрілу. Реабілітована ВС 27 березня 1959 р.

ЯВОРСЬКИЙ Альбін Іванович, 1870 р.н., м.Липовець Київської обл. поляк, б/п. Проживав у с.Цибулів. Ваговий майстер цукрозаводу. 25 вересня 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 19 листопада 1957 р. ВТ.

ЯВОРСЬКИЙ Борис Трохимович, 1910 р.н., уродженець с.Сарни Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Сарни. Колгоспник. 29 жовтня 1937 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 12 вересня 1959 р. ВС УРСР.

ЯКУБЕНКО Никифор Данилович, 1900 р.н., уродженець с.Халаїдове Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Халаїдове. Одноосібник. 13 листопада 1937 р. трійкою НКВС Вінницької обл. засуджений до 10 р. Реабілітований 8 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЯКУБЕНКО Никифор Матвійович, 1921 р.н., уродженець с.Тарнава Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Тарнава. Військовослужбовець строкової служби. 13 травня 1946 р. трійкою НКВС Кам'янець-Подільської обл. засуджений до 8 р. ВТТ. Реабілітований 28 листопада 1962 р. ВТ Прикарпатського ВО.

ЯКУБОВСЬКИЙ Григорій Йосипович, 1899 р.н., м.Заложці (Галичина), українець, б/п, м.Монастирище. Технік-будівельник. 9 лютого 1938 р. ОН НКВС СРСР засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 18 грудня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЯЛОВЕНКО Гаврило Андрійович, 1904 р.н., с Коритня Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Коритня. Машиніст колгоспу. 5 листопада 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 24 грудня 1957 р. ВТ КВО.

ЯМКОВИЙ Герман Зінькович, 1905 р.н., уродженець с.Зарубинці Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Зарубинці. Колгоспник. 10 листопада 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1957 р. ВТ КВО.

ЯМКОВИЙ Самуїл Ількович, 1884 р.н., уродженець с.Зарубинці Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Зарубинці. Колгоспник. 2 грудня 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений 25 червня 1960 р. ВС реабілітований.

ЯНИШЕВСЬКИЙ Анастасій Петрович, 1918 р.н., уродженець с.Коритня Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Коритня. Колгоспник. 29 жовтня 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 26 жовтня 1957 р. ВТ КВО.

ЯНКОВИЙ Андрій Григорович, 1889 р.н., уродженець с.Леськове Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Леськове. Рахівник молокорадгоспу. 11 вересня 1937 р. трійкою УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ. Реабілітований 27 квітня 1989 р.Черкаським облсудом.

ЯНКОВИЙ Іван Григорович, 1896 р.н., уродженець с.Леськове Монастирищенського району,

українець, б/п. Проживав у с.Леськове. Комірник колгоспу. 10 листопада 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 14 січня 1961 р. ВС УРСР.

ЯНКОВИЙ Роман Григорович, 1894 р.н., уродженець с.Леськове Монастирищенського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Монастирище. Завскладом райспоживспілки. 19 січня 1938 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 18 липня 1958 р. ВС УРСР.

ЯНКОВИЙ Федот Олексійович, 1890 р.н., уродженець с.Лукашівка Монастирищенського р-ну, поляк, б/п. Проживав у с.Цибулів. Касир радгоспу. 29 вересня 1938 р. трійкою НКВС Вінницької обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 13 липня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16 січня 1989 р.

ЯНКОВИЙ Яким Іванович, 1901 р.н., уродженець с.Леськове Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Коритня. Голова колгоспу. 29 жовтня 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 березня 1959 р.ВС УРСР.

ЯНКОВСЬКИЙ Юхим Леонтійович, 1902 р.н., уродженець с.Аврамівка Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Аврамівка. Колгоспник. 10 травня 1938 р. трійкою УНКВС по Вінницькій обл., засуджений до розстрілу. Реабілітований 29 травня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЯНОВ Антон Ількович, 1903 р.н., уродженець с.Лановці Борщівського району, українець, б/п. Проживав у с.Владиславчик. Колгоспник. Водій МТЗ. 10 листопада 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 31 грудня 1957 р. ВТ КВО.

ЯНЧИЦЬКИЙ Генріх Денисович, 1900 р.н., уродженець с.Шарнопіль Монастирищенського району, поляк, б/п. Проживав у с.Шарнопіль. Колгоспник. 26 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Вінницькій обл., засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 липня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЯНЧИЦЬКИЙ Мечеслав Мар'янович, 1902 р.н., уродженець с.Шарнопіль Монастирищенського району, поляк, б/п. Проживав у с.Шарнопіль. Колгоспник. 26 вересня 1938 р. трійкою УНКВС по Вінницькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований 2 липня 1959 р. Черкаським облсудом.

ЯНЧУК Теофіл Іванович, 1881 р.н., уродженець с.Завалля Монастирищенського району, поляк, б/п. Проживав у с.Завалля. Колгоспник. 31 серпня 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 22 листопада 1957 р. ВТ КВО.

ЯНЧУК Ядвіга Шимоновна, 1903 р.н., м.Монастирище, полька, б/п. Проживала у м.Монастирище. Домогосподарка. 8 вересня 1937 р. ОН НКВС засуджена до 10 р. ВТТ. Реабілітована 22 листопада 1957 р. ВТ КВО.

ЯРМОЛИНСЬКИЙ Сергій Степанович, 1894 р.н., уродженець с.Поташ Тальнівського р-ну, українець, б/п. Проживав у м.Монастирище. Завпостач. цукрозаводу. 29 жовтня 1937 р. трійкою НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 27 березня 1959 р. ВС УРСР.

ЯЦИН Мартин Меркурійович, 1889 р.н., уродженець с.Івахни Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Івахни. Майстер сокоочищувального цеху цукрозаводу. 19 грудня 1937 р. НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 16 жовтня 1959 р. ВС УРСР.

ЯЦИНА Тит Леонтійович, 1894 р.н., уродженець с.Івахни Монастирищенського району, українець, б/п. Проживав у с.Івахни. Колгоспник. 28 вересня 1937 р. НКВС і Прокурором СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 10 січня 1959 р. ВС УРСР.

ДОДАТКОВИЙ СПИСОК РЕАБІЛІТОВАНИХ З МОНАСТИРИЩЕНСЬКОГО РАЙОНУ, ВІДОМОСТІ ПРО ЯКИХ НЕ ПОВНІ

Бевз Єрофей Федотович, 1890 р.н.
Бородій Олександр Іпатійович, 1899 р.н.
Вінявський Степан Арсентійович, 1897 р.н.
Висоцький Данило Михайлович, 1910 р.н.
Волков Євген Михайлович, 1903 р.н.
Гіллєр Ядвіга Августівна, 1902 р.н.
Гельбрехт Іоганна Христіанівна, 1911 р.н.
Горобець Григорій Якович, 1902 р.н.
Гринчук Василь Сидорович, 1912 р. н.
Данчук Степан Максимович, 1900 р.н.
Дерев'янко Марія Петрівна, 1886 р.н.
Дончук Тетяна Василівна, 1915 р.н.
Дубчак Олександр Михайлович, 1911 р.н.
Дяченко Ілько Платонович, 1890 р.н.
Журавель Павло Федорович, 1909 р.н.
Заміховська Ганна Олександрівна, 1913 р.н.
Заміховська Одарка Петрівна, 1890 р.н.
Івахова Ганна Іванівна, 1923 р.н.
Кадук Сила Мусійович, 1913 р.н.
Карасевич Ангеліна Йосипівна, 1915 р.н.
Коломієць Євтихій Кирилович, 1915 р.н.
Король Іван Якович, 1926 р.н.
Король Юхим Єлисейович, 1906 р.н.
Котляр Олександр Романович, 1923 р.н.
Кучер Броніслава Іванівна, 1891 р.н.
Лупинос Олександр Григорович, 1897 р.н.
Манчура Василь Антонович, 1887 р.н.
Меллєр Володимир Зельманович, 1912 р.н.
Меллєр Яків Васильович, ... р.н.
Мельник Олександр Павлович, 1903 р.н.
Найко Сава Васильович, 1882 р.н.
Павелковський Станіслав Олексійович, 1906 р.н.
Пищенко Марія Прокопівна, 1909 р.н.
Подаленюк Олександра Іванівна, 1924 р.н.
Поміркований Яків Васильович, 1889 р.н.
Рудий Михайло Михайлович, 1902 р.н.
Свінціцька Марія Яківна, 1904 р.н.
Сніцар Григорій Єрофейович, 1887 р.н.
Стасюк Йосип Пилипович, 1881 р.н.
Струдзинський Леон Мар'янович, 1907 р.н.

Сухота Климентій Васильович, 1888 р.н.
Тарасюк Данило Григорович, 1895 р.н.
Тертун Петро Прокопович, 1926 р.н.
Турчанович Опанас Аристархович, 1887 р.н.
Харченко Зіновій Лук'янович, 1917 р.н.
Хомчак Прокіп Якович, 1895 р.н.
Шапіро Олексій Абрамович, 1912 р.н.
Шудра Андрій Романович, 1904 р.н.

РОЗДІЛ ІІ.

НАРИСИ

Петро Ротач

"НЕ ЦІЛЬТЕ В ГРУДИ, НІ В ТІМ'Я БОЖІ..."

Труш-Коваль Василь Єлисейович, 1905 р.н. народився у м. Городище Черкаської обл., освіта вища, інженер-землевпорядник. Арештований 28 листопада 1934 р. у м. Благовіщенську, засуджений Військовим трибуналом Особливої Червонопрапорної далекосхідної Армії 14 березня 1935 р. за ст. 121 і 56-6 КК РРФСР до 10 р. ВТТ. Помер на руднику Еджит-Кирта Воркутпечтресту від фізичного виснаження та застуди 11 січня 1944 р. Похований на території концтабору. Реабілітований ВС СРСР 30 листопада 1990 р.

Поет від Бога. Його вірші світяться якимсь магічним сяєвом. Тут кожен рядок дзвенить кутою міддю мужності, і слова в рядку туго пригнані, як патрони в обоймі. Слова живі, озонні, вплетені в навальні метафори, одразу ж заполоняють вашу душу, і ви вже не можете одірватися від цієї високої талановитої поезії, як спраглий од криничної води. У 1941 р. у воркутянському концтаборі Василь Труш-Коваль, катований роздумами про трагічне буття свого народу, писав у вірші "Перша Заповідь":

Як сонце, вічна, одна навсюди,
з усіх скрижалів одна оця:
ні в ім'я чого не цільте в груди –
ні Бога-Сина, ні Бога-Вітця.

Не цільте в груди, ні в тім'я Божі,
ні в білі чола, ні в світ зіниць,
бо кров же ваша на кожнім ложі,
де син Вкраїни простертий ниць.

Бо кров же ваша і ваші руки,
і білий комір, і світлий вус –
це ж ваші рани, і ваші муки,
і ваша пам'ять, де слізьми б'юсь.

Єдине тіло, єдина мати...
О, світла радість, що в нас тече!
Хто кров Вкраїни надумав лляти,
Геть із очей!

Це пристрасний заклик до єдності українців, рідного народу. Найперша заповідь, яку ніяк не затямлять українці протягом багатьох віків, - відчути на генетичному рівні потребу єдності, необхідність єдності, єдності всього народу, як єдиного тіла, щоб не лляли своєї української крові. Поет закликає не піддаватися "ні в ім'я чого" суспільним розколам на класи, клани, партії, бо саме в ті підступно розставлені ворогом тенета розколин одвічно й западається Україна і її воля. Роз'єднаний народ ніколи на вийде з чужинецького рабства, ніколи не збудує своєї держави, про що

свідчить страшна неперервними міжусобицями, розбратом, самонищенням, самоїдством, геростратством історія України.

Українці в таборі, де катувався з ними Василь Труш-Коваль, говорили про нього, як про поета, що "коли він вийде (на волю), Україна носитиме його на руках". А були серед тих українців і критик Григорій Майфет, і письменник Володимир Гжицький. Вийти не судилося...

... Весною 1965 р. до Полтави приїхав з півночі відомий у 20-х роках український критик, а потім довголітній в'язень ГУЛАГу Григорій Майфет. У тривалій розмові я вперше почув від нього ім'я невідомого мені поета Василя Труша-Коваля, з яким Майфет відбував каторгу, а також низку його віршів. Вірші вражали, і я попросив прислати мені їх тексти і розповідь про поета.

Василь Єлисейович, порівняно з рештою табірної братії, перебував у дещо ліпшому становищі. Працюючи за своїм маркшейдерським фахом, він передусім мав "кабінку" (так у таборі іменували хатинки), ледь більшу за контору шахти: в ній містилась і маркшейдерська, і його житло – пригадував Г.Майфет.

Спіткалися ми невдовзі після мого прибуття на копальню в часі фінської війни 1939 р., а знялися троє літ...

Головну частину життя Василь Єлисейович провів на Правобережжі, де набув спеціальної освіти й обзавівся сім'єю – дружиною і донькою, чия доля була повсякчасно предметом його клопотів і тривог: з їхніми фотокартками він не розлучався.

Коли УРСР, задовго до фашистської агресії, стала жертвою сталінського геноциду.., Василь Єлисеєвич покинув край своїх батьків, знайшовши роботу на Далекому Сході. Одначе ця, як він висловлювався, "хірургічна операція" не врятувала його: Василя Єлисеєвича було заарештовано і засуджено до 10 років позбавлення волі "за підготовку втечі за кордон". Даремно звертався він до всіх можливих і неможливих інстанцій, доводячи, що ніколи не відлучався з робочого місця. Всі скарги неодмінно "лишались без наслідків", і для нас обох було незаперечним: єдиний "состав преступления" полягав у тому, що В.Є. був сином українського народу.

... За роботою ми стрічалися з В.Є. вдень, а вечорами, рятуючись від барачного гармидеру, я заглядав часом "на вогник" в маркшейдерську погомоніти про літературу і, не маючи книжок, згадати улюблені вірші. За однієї такої зустрічі, після розкішної поетичної учти, В.Є., перебравши численні теки архіву, дістав жмут аркушів ватману, нарізаних в одному форматі, і відшукавши один аркуш, мовчки простягнув мені. То був український вірш, як зараз пам'ятаю, сонет, написаний ідеальним креслярським почерком В.Є.

У відповідь на мій заінтригований погляд він попросив оцінити вірш нелицемірно. Сонет являв собою пейзажну лірику, яка мені дуже сподобалась: з версифікаційного боку, що в першу чергу цікавило В.Є., вірш був бездоганний. Висловивши цю думку, я в свою чергу запитав про автора. Василь Єлисейович одвів очі додолу.

- Та ось хотів доньці послати на пам'ять про батька, - відповів він, помовчав і додав: - Не знаю, чи варто?..

Я палко проголосував "за", і, здається, намір свій автор здійснив.

У подальшому стало ясно, що В.Є. пише вірші давно, та від своєї надмірної стриманості й замкнутості ніде не друкувався. Сто аркушів ватману являли собою викінчену збірку, складену як із давніх віршів, писаних ще на волі, так і з більш пізніших, створених вже в ув'язненні. В перебігу наших чергових зустрічей В.Є. ознайомив мене вибірково майже з усією збіркою, а деякі вірші дозволив переписати на пам'ять – за моїм смаком.

Так склалася та "захалявна книжечка"... Зрештою, термін "захалявна" вимагає уточнення.

Однією з багатьох "розкошей" табірного побуту були нескінченні обшуки – "шмони", на арго (лексикон) табору. Обшукували під час розводу, коли випускали із зони на роботу. Обшукували в бараках, перетрушуючи "вверх дном" убогий арештанський скарб. Щоб урятувати невеликі аркуші, на яких були переписані вірші Василя Єлисеєвича, я зробив із цупкого картону устілку в черевику з автопокришок й під нею зберігав зшиточок. Коли стілка від тривалого вжитку починала протиратися, вона замінювалась новою.

"Хитрість" ця себе виправдала, витримавши не тільки рядові обшуки, але й завершальний, лютий шмон під час... звільнення навесні 1946 року...

Поблизу маркшейдерської був невеликий клапоть землі, котрий В.Є., син українського хліборобa, вирішив використати для імпровізованого городу...«Літо Господнє» 1943 року сприяло городництву... Скінчився вересень. Настав жовтень. Табірники давно зібрали картоплю... А В.Є. тільки тепер порпався в землі вечорами після роботи, в порожніх сутінках полярої ночі, яка швидко насувалась, пильно вишукуючи під дощовою зливою кожний дорогоцінний плід: картопля – той самий хліб, а отже й життя! Застудившись на збиранні картоплі, він почав "розклеюватись"

так само, як розвалюється частинами підбитий у повітрі літак. Спершу з'явилась температура й душервучий кашель, від якого хворий болісно зіщулювався, тамуючи дихання, щоб зменшити напад. Надії на те, що пощастить відлежатись, не збулись: температура невблаганно повзла вгору. В той же час, не зважаючи на прогресуючу недугу, В.Є. не кидав роботу, знаючи звірячий закон табору: втратити добру працю легко й просто, а набути її знову ой як важко!

Схуд він до краю: скелет, обтягнутий шкірою. Лікпом констатував плеврит. Апетиту позбувся зовсім: страждаючи неймовірною спрагою, міг пити тільки чай. Зжовк, опав – кращих у труну кладуть.

Нарешті опинився в лікарні. За кілька днів хірург оперував його. Температура досягла сорока градусів. Вогнище гнойового запалення виявилось занадто велике й занехаяне. Необхідна була резекція кількох ребер.

І ось хворого привезли в палату. Над ним схилився черговий лікар, щоб не прогавити моменту, коли оперований почне прокидатися після тривалого загального наркозу.

Раптом – затремтіли вії... Надлюдський зойк!

Ліпком кинувся навскіс через коридор у кабінет хірурга. За секунду той узявся за пульс, щоб констатувати "екзитус леталіс" на грунті післяопераційного шоку..."

У протоколі першого допиту В.Є. Труша-Коваля від 1 березня 1934 р., - виявилася власноручно написана ним автобіографія. Перекажемо її своїми словами.

Василь Єлисейович народився 20 грудня 1905 р. в містечку Городище на Київщині (тепер Черкащина) в сім'ї рахівника місцевої цукроварні поміщика Балашова. До 1915 р. хлопець жив дома, а коли батька мобілізували до армії, то його забрав до Києва дядько по матері Підмогильний і влаштував на казенний кошт до Першої київської гімназії, де Василь навчався до 1920 р. Повернувшись до батьків, він завершив навчання в заводській семирічці, а згодом вступив до Городищенської агрошколи при цукрозаводі.

"Там я потрапив під вплив націоналістичних елементів, - пише власноруч Труш-Коваль, - і був втягнутий в організацію "Визволення України", де й перебував протягом жовтня 1921 – літа 1922 року, аж доки в серпні не був заарештований. Суд відбувся 18 січня 1923 р. в Черкасах, судила виїзна сесія Кременчуцького ревтрибуналу". Юнакові було присуджено 5 років ув'язнення. Цей вирок через рік Київ скасував. За постановою ЦК комсомолу України, Труш-Коваль отримує випробувальний строк при заводській комсомольській організації. Певний час він працює лаборантом Городищенської цукроварні, в той же час, як зафіксовано в протоколі-автобіографії, бере участь у літературному житті, друкується в київських газетах як член літорганізації пролетарських письменників "Гарт". У 1925 р. отримує відрядження на навчання до Київського землевпорядчого технікуму, успішно навчається там і в 1929 р. закінчує його, вже як землевпорядчий факультет Київського сільськогосподарського інституту. В ці роки він продовжує літературні заняття.

З автобіографії видно, що вже з другого курсу Василь Труш-Коваль працює як землевпорядник в установах Наркомзему України, виїжджає до різних районів Київщини. Наприкінці 1931 р. його висувають інженером сільськогосподарської виробничої інвентаризації в земконтору, а потім в Управком Київського обласного земельного управління. Певний час він викладав свій предмет в інженерно-меліоративному інституті. Від 11 квітня 1933 р. Василь Єлисейович працює інженером-проектантом у Благовіщенську. 28 лютого 1934 р. його заарештовують...

Вірші В. Труша-Коваля по-справжньому глибоко поетичні, хвилюючі. В них відчувається неокласичний лад, вгадується символічний підтекст. Зміст віршів, їх настрій ніби випливає з спостережень, переживань і уявлень поета, пов'язаних з подіями української національної революції. Тому так відчутно обвіяні вони трагічним духом доби змагань, їх неважко розгадати, якщо зважити на умови, за яких творилися. Можна б говорити про участь автора в описаних подіях, якби не його молодий вік. Але безсумнівним є те, що для поета були близькими настрої і події визвольних змагань і болючим їх трагічний фінал. Можливо, що всі ті враження від батька або від старшого брата Петра. Не все таємне стає явним!

Перші вірші Василя Труша-Коваля, переписані з його рукописної збірки Григорієм Майфетом датовані 1921 р. Тоді ще не завершилась громадянська війна, розпалена більшовиками. Поетові було 16 літ. Останній вірші в копії Майфета були написані вже в таборі, в Інті, в маркшейдерській, крадькома. Загалом Майфет зберіг 24 поезії, всі вони вже опубліковані. Таким чином, в літературі В. Труш-Коваль працював 20 років, і не його вина, що він не видав жодної збірки і не вніс в рідне красне письменство свій чудовий внесок, на який був спроможний.

У ранніх віршах Василя Труша-Коваля добре відчутні героїчні мотиви трагічних змагань за незалежність України, а в зв'язку з ним і гірке становище тих, хто брав у них участь. Нас не кидає думка, що учасником тих змагань був хтось із сім'ї Трушів.

Розійдемось в степах. Хай затягають дні
рубцями борозен шляхи розбиті волі.
Не буде більше чти ні шаблі, ні стріли...

Та й своє поетичне народження Василь Труш-Коваль зв'язував безпосередньо з цим складним часом, що посіяв руїну:

На руїні згодилася пісня моя, мов билинка слідами боїв...

Слово «руїна» не раз зустрічається у віршах поета. Звичайно, це символ. Ось і руїна Київської Золотої Брами як образ мрії про «радісні шляхи» до волі. Саме тут із вуст кобзаря «проллялась мрія України». Київ, Чернігів, Дніпро, Чернеча /Тарасова/ гора - для поета немає слів, священніших за ці. Та всі ці топоніми обвіяні почуттям гіркоти. Крізь вуаль символічних малюнків і образів угадуються реальні пореволюційні події і образи людей які боролись за незалежність. Тому в окремих віршах Труша-Коваля вчувається сумовита тональність від втрачених можливостей вибороти щасливе майбутнє свого народу.

Куди ти пролилась о чашо золота?

Поетові близька романтика недавніх трудних походів, які він героїзує, а дійсність, що розгортається перед очима настільки сіра й принизлива, що навіть викликає самоіронію:

Бредем в калошах десь по Ніжені,
Боїмся вітру і води -
і не комонні, і запізні,
і без оружної ходи.

Писати прямо, відкрито про страшну народну трагедію, що спіткала Україну в 1933 р., тоді ніхто не одважувався. Ця трагедія без серпанку відкривається у вірші Труша-Коваля «Степи безводні, безрибні ріки...» Україна стала «країною-пусткою», руїною. Ось її стражденний образ того часу:

Стоїть над світом в думках - безоднях
В свитині драній старенька мати.

Можливо від того, що серце «гинуло в жалях холодних», втопало «в глибинах смутку», «в безоднях втрати», спостерігаючи жахливі картини голодомору в Україні, В. Труш-Коваль вирішив покинути рідну землю, рятуючи себе і сім'ю. Напевно відчував і загрозу, яка його переслідувала.

1939-м роком, тобто часом інтинського ув'язнення, датовано вірш «Підводить темний час нерадісне обличчя». Це про що ж? Чутлива душа поета гостро відчуває «біль століть». І хоч не радісний його висновок: «немає вороття з-за тридев'яти меж - перейдено рубіж в Кащеєвій державі», та віриться йому в щастя, хоча й «через смутне сторіччя». Поет-в'язень мріє про краще майбутнє, вірить в нього: і навіть в те, що і його «музи мова» прокинеться схвильована, як кров»:

І будучності даль, що все тривожить думи,
Вижається мені крізь дим і млу грози.

Неважко здогадатись, що то за «Кащеєва держава» і що за «дим і мла грози», крізь які треба пройти, щоб минуло «смутне сторіччя». Можна уявити, як за умов каторжного табору пекло душу поета бажання діждатись омріяного часу, коли можна буде «Вітчизни вільний стяг поцілувать». Ні, він нічого не забув з ідеалів юності і до кінця залишився вірним їм!

Поезія В. Труша-Коваля свідчить про те, що йому було властиве гостро розвинуте почуття національної свідомості, гідності українця, що він був поетом волелюбних мотивів і палкої любові до України. Вірилось йому, що героїчна сторінка боротьби за волю не буде забута і колись продовжиться.

Ввійдемо піснями в нащадків світлиці гурбою і дзвоном задумливих струн.

Йому любо було думати, що

Колись увечері через смутне сторіччя
Прокинеться в степу мойого щастя сміх,

Це писалося в Інті, цю віру не можна було скрутити колючим дротом каторжного табору.

Високопатріотичні, глибоко ліричні і своєрідно талановиті вірші Василя Труша-Коваля заслуговують на окремий рядок в українській літературі доби «розстріляного відродження».

Петро Ротач. І слово і доля, і пам'ять... - Полтава, 2000.- С. 88-122.

Василь Захарченко

НЕЗНИЩЕННІСТЬ

Гладкий Дмитро Макарович народився 26 вересня 1892 р, в с. Млїв Городищенского району в селянській родині. Професія - агроном. Агротехнік колгоспу ім. Леніна в с.Млїв, 1938 р. рішенням Особливої Наради НКВС СРСР був позбавлений волі на 8 років виправно-трудових таборів. Перебував у концтаборах у Мурманській області, на спорудженні Кіровської залізниці. Загинув у неволі 1941 р. Реабілітований 1959 р.

Сталевого кольору «емка» мчала полями, лишаючи за собою сіру смугу куряви. Агротехнік Дмитро Макарович Гладкий працював з людьми саме на сортодільниці в урочищі Скіття. Він побачив «емку», як вона ще тільки вигулькнула із-за густих садків Млієва. Тривожно забилося серце. Він упізнав це авто. Двадцять два дні тому обідньої пори воно отак само, кутаючись у дорожню пилюку, підкотило до його подвір'я на кутку Храпалів Хутір саме тоді, коли в Дмитра Макаровича гостював кум Максим Черніченко — завідуючий фінвідділом райвиконкому. Сиділи за столом у садку під кислатою яблунею, мирно гомоніли, і раптом ця «емка». Зупинилася перед воротьми. Покликали Черніченка. Максим Іванович звівся з-за столу, обірвавши розмову на півслові:

- Хвилинку...Мабуть, щось по роботі. Зараз з'ясуємо.- Він неспішно пройшов зеленим подвір'ям, усміхнений, засмаглий, у білій літній сорочці із закатаними рукавами. У садок чути було, як зразу й різко хряпнули дверцятами «авто». Заревів мотор, і машина від'їхала,

- І не попрощався?.. - озвалася здивована дружина.

А через кілька днів поповзли Городищенським районом чутки: "Черніченко - ворог народу». Дикішого видумати не можна було.

Скільки вже тих «ворогів» отак узяли і в районі, і в самому Млієві. Уже ось більше року всі газети киплять ненавистю до тих «ворогів», вимагають безпощадної кари, смертних вироків.

«Емка» звернула ліворуч, зникла за обрієм. «У другу бригаду?» - відлягло від серця. Дмитро Макарович далі заходився перевіряти сортові ділянки, зіставляв різні сорти пшениці за величиною колосу, за часом достигання, за ростом і міцністю стебла, стійкістю його від полягання. Це була його літня лабораторія просто неба. Тут визрівали мрії Дмитра Макаровича про високі, 200-пудові врожаї твердих пшениць, та ще й таких, щоб не страшні були їм ніякі грозові бурі й смерчі. Підтримував зв'язки із селекційно-дослідною станцією.

Не скоро звів голову від роботи, задивився на пшеничне поле, що вже переджнив'яно золотавіло під високим блакитним небом.

- Дивіться, знову та «емка», - сказав позад нього бригадир тракторної бригади Павло Педоренко, - Таж, як шукають когось?

Дмитро Макарович уже й сам бачив хмарку рудої куряви над ланом, а потім і саму машину стало видно, сталево-сіру, як польова миша. Мчала прямо сюди, в урочище Скіття. Агротехнік уже догадався, кого шукають. Він мав бути в цей час у другій бригаді, та затримався трохи тут, на сортодільниці. Перше бажання було юркнути в лісок, що тут же, за плечима дихає прохолодою. Стримався: «Куди втечеш од своєї долі?..» Покірно стояв з опущеними руками й дивився, як наближається «емка». Ось вона вже зупинилася за якийсь метр од нього. Вискочив холоднооокий енкаведист, різко зблиснув проти сонця козирок його кашкета.

- Агроном Гладкий?

- Так, агротехнік Гладкий,

- Сідайте, поїдемо в район.

У машині сидів ще один військовий у рипучому ремінні. Дмитро Макарович попав між цих двох. Поїхали. Сидів затиснений, не поворухнутися. Пропливали поля його колгоспу імені Леніна, лишалися позаду разом із мріями агротехніка про багаті врожаї, про негодостійкі сорти. Не дали навіть попрощатися з молодою дружиною Даринкою і семимісячним синком Анатолієм...

Камера в Черкаській тюрмі, битком набита «ворогами народу» в цей жаркий липень 1938 року. Це були переважно сільські дядьки, відірвані од польових робіт, засмаглі на колгоспному сонці, ошелешені несподіваним арештом, пригнічені. За кілька годин у цій камері Дмитро Макарович відчув страшезне, якесь уселюдське горе, адже ці люди були з різних сіл різних районів, прилеглих до Черкас. Часто з гуркотом одчинялися ковані залізні двері, когось викликали на вихід («на допит», - казали в камері), когось уштовхували в камеру «після обробки» на допиті; людина зів'яло падала в'язням на руки, вся в синцях, закривавлена.

- Вони що, б'ють?..- спитав свого сусіду Дмитро Макарович.

- Ні, по голівці гладять наганом, - відповів той.

Подумки перебирав своє життя. Було їх у батька п'ять синів: Тиміш, Сергій, Тихін, Данило і він, Дмитро. Який могутній рід! Усі працьовиті, беручкі до роботи, до хліборобського діла. Дмитро полюбив ще й науку, закінчив сім класів, пройшов імперіалістичну війну, потім закінчив Городищенську агрошколу, став працювати агротехніком у рідному селі. Любив свою роботу, мріяв про високі врожаї, заможне життя. За чесну роботу поважали його односельці. І раптом він - ворог народу?.. Ні, це якась -фатальна, помилка. І вже чекав, коли викличуть на той допит, щоб усе швидше з'ясувалося.

І з'ясувалось. На першому ж допиті. Слідчий Ільницький записав із його слів прізвище, ім'я, по батькові, «Народився 26 вересня 1892 року в селі Мліеві Городищенского району. Соціальне походження - із селян...» А далі цей слідчий приголомшив:

- Ви звинувачуєтеся в приналежності до української контрреволюційної повстанської організації!

- Та ви що? Жартуєте?.. - вимовив Дмитро Макарович. - Ніякої організації я не знаю і не чув про неї. Я колгоспний агротехнік, у мене роботи по горло, підходять жнива, а ви тут із такими жартами...

- Досить! - крикнув слідчий, - І запам'ятай, Гладкий, тут не жартують. У твоїх інтересах відверто в усьому зізнатися. Тебе завербував у контрреволюційну організацію Черніченко.

- Що-о?,. Черніченко? Максим?..

- Він у всьому зізнався, так що даремно ти впираєшся, наче віл. Нічого не поможе. Ми розвінчали твоє контрреволюційне націоналістичне нутро! Іди і подумай,

- Брехня. Наговорює на Максима, - думав у камері. Та через два дні, 4 липня, знову на допит привели.

- Ну що, одумався, - спитав слідчий.

- Я вже вам сказав своє.

- Ні, голубе, ти ще не сказав. Ти ще скажеш, і ми тебе примусимо сказати все, що треба. Зараз відбудеться «очная ставка». Уведіть заарештованого.

І тут сталося щось незрозуміле, дике, позареальне. Поріг переступив його кум Максим Черніченко. Не кум, а тінь його: блідий, раптово посивілий, колись веселі очі погаслі, дивиться на тебе й наче не дивиться, так що й не добереш, бачать він тебе чи ні. Запитують Максима про ту чортову організацію, і він стверджує, що завербував його, Гладкого, в свою організацію.

Далі читаємо в справі мешканців Мліева Жуля Л.Г., Горідька Т.Я., Демченка С.Г., Гладкого Д.М.:

«Вопрос: Обвиняемый Гладкий, подтверждаете ли Вы показання Черниченко?

Ответ: Показания Черниченко в части принадлежности моей к контрреволюционной повстанческой организации я не подтверждаю».

Та минає шість днів, і ось 10 липня повторна зустріч віч-на-віч із Максимом Черніченком. І вже ми читаємо таке у відповіді Гладкого:

«Да, показання Черниченко я полностью подтверждаю и признаю себя виновным в этом. Я действительно являлся участником украинской военной контрреволюционной организации, в которую меня вовлек Черниченко летом 1937 года.»

Така ж історія повторилась і з іншими трьома «учасниками» неіснуючої української контрреволюційної повстанської організації. І записано все тими ж самими словами. Що ж сталося за ці

кілька днів там, за муром Черкаської в'язниці, в її катівських підвалах? Не хочемо бути голослівними. Звернімося до документів. У справі вище згаданих чотирьох безневинних мліївців є заява до Президії Верховної Рада СРСР від 6 квітня 1939 р. колишнього агротехніка колгоспу «Переможець» (с. Мліїв) Трохима Явтуховича Горідька, посланої із концтабору. Треба зауважити, що цей чоловік (це видно зі справи) до останніх своїх днів боровся за волю, проти несправедливого рішення Особливої Наради НКВС СРСР й таки добився, що йому на 1 рік скоротили термін покарання. Так от його заява проливає світло на те, що творилося в катівнях НКВС, цього караючого меча, цього щита Комуністичної партії. Т.Я.Горідько писав (цитуємо мовою оригіналу. До речі, слідство велося й оформлялося тоді в Україні російською мовою):

«3 июля 1938г. НКВД района им. Г.И.Петровского (так тоді називали Городищенський район - В.З.) Киевской области задержало меня и направило в Черкасскую группу НКВД. 7 июля следователь вызвал и предьявил обвинение в участии в контрреволюционной повстанческой организации с августа 1937 г. До времени предьявления мне обвинения я ничего не знал об этом, ни в каких контрреволюционных организациях не участвовал и о их деятельности совсем не знал. Я стал перед следователем отговариваться. Следователь облаял меня всякими непристойными словами, дав мне срок подумать. Через несколько минут в камеру следователя привезли Черниченко, бывшего завфинотделом района. Он сказал мне: «Тов. Горидько, я тебя завербовал в контрреволюционную повстанческую организацию в камере следователя 18 июля 1938 г., а в протоколе записано, что завербовал в августе 1937г. Меня к тому принудили, в доказательство чего показал спину, которая до черна была избита в синяках. Если начнете отказываться от вербовки, то и с вами будет то же, что и со мной».

Следователь вторично вызвал меня в комнату, дал мне бумагу й оливец, взял ножну от табуретки и сказал мне:

- Проститутка, теперь пиши все, что я тебе буду говорить, а не будешь писать, то я тебя разукрашу лучше, чем твоего вербовщика Черниченко.

После ряда физических методов, примененных ко мне, я, опасаясь остаться инвалидом, был внужден написать и подписать все то, что говорил мне следователь. 25 августа 1938г... следователь в третий раз вызвал меня в комнату следствия и поставил меня перед свидетелем, который показал, что в 1920 г, я принимал активное участие в банде Голого, в колхозе агитировал против посева сахарной свеклы в 1937 г... Все эти неверные показання я отрицал, прося следователя вызвать свидетелями честных колхозников, которые знают, что во время восстания в нашем селе в 1920 г. я был в Красной Армии, а также с первых дней социалистической коллективизации работал на ответственной работе, последние 3 года агротехником колхоза. Я никогда не агитировал и не мог агитировать против посева сахарной свеклы. Следователь сказал, что «все, что ты работал, какие заслуги имел, это нам до лампочки. Ты теперь пляши, как мы тебе играем. Ты теперь контрреволюционер.» Имея уже раньше горький опыт, я вторично подписал на себя клевету».

Таким же чином підбирались і оброблялись свідки, які мали свідчити те, «что я тебе буду говорить». І свідчили під диктовку слідчого. Один із таких «свідків» проти Дмитра Макаровича договорився й зовсім до нісенітниці:

«О контрреволюционых выступлениях мне известно то, что он, Гладкий, враждебно настроен против советской власти, эту вражду он, Гладкий, таит в своем нутре и не выказывает, боясь репрессий...».

Як можна засвідчити «вражду», яку людина «таит в своем нутре и не выказывает», відомо одному свідку та його слідчому. Так «ліпилися» всупереч елементарним юридичним нормам і здоровому глузду справи на невинних людей у ті страшні роки.

Через два місяці готовий уже й звинувачувальний висновок:

«Черкасской оперативно-следственной группой вскрыта и ликвидирована украинская контрреволюционная повстанческая организация, существовавшая на территории района им.Петровского... Задача указанной контрреволюционной повстанческой организации заключалась в следующем: вооруженное восстание на Украине, отделение Украины от Советского Союза и создание самостоятельного государства из буржуазным строем». І тут же, внизу, під звинувачувальним висновком подається коротка довідка: «Вещдоков по делу не имеется». Отакої! Діяла ціла повстанська організація в районі, і жодного речового доказу: ні зброї, ні листівок, ні списку членів підпілля, ні листів, нічогісінько, лиш вибиті на слідстві «зізнання» самих заарештованих.

Як бачимо з вище наведеного звинувачувального висновку, Російська більшовицька імперія, що ховалася під вивіскою «СРСР», уже тоді передчувала свою майбутню погибель, розпад на незалежні держави, і намагалась врятуватись. Це тільки на перший погляд усе, що творилося на 1/6 червоній частині земної кулі протягом 70 років, здається безглуздям. Була тут своя бісівсько-бан-

дитська логіка комуністичної імперії, своя розроблена струнка система: за всяку ціну уникнути можливої загрози з боку Німеччини, з боку Польщі, з боку українського визвольного руху, з боку інших національних рухів, з боку можливих просто терористичних організацій. Для цього вдавалися до превентивних заходів. Було напрацьовано в 1837-38 р.р. для Української РСР кілька схем: контрреволюційна польська повстанська організація (хапали людей польської національності), контрреволюційна повстанська організація на користь гітлерівської Німеччини (хапали німців-колоністів), контрреволюційна українська повстанська організація (тут мели всіх підряд українців - і інтелігенцію, і робітників, і колгоспників, включно до вантажних візників і асенізаторів). У слідчих камерах, у підвалах на тортурах формували наспіх із щойно заарештованих контрреволюційні організації й тут же їх «вскрывали и ликвидировали», частіше всього через вищу міру покарання.

Що цікаво. Як тільки зникла загроза з боку Польщі й Німеччини, зразу ж відпали самі по собі справи про контрреволюційну повстанську організацію на користь Польщі й Німеччини. Але лишилась ще Україна, пригноблена, принижена, розтерзана, з потоптаною національною культурою, освітою, мовою, та все ж із незнищенним національним духом, і справи про повстанські організації «з метою відриву України від Радянського Союзу» не переводились і в 50-ті, і в 60-ті, і в 70-ті, і у 80-ті роки. З одними й тими ж формулюваннями, тільки тепер це все підводилось під зовнішню шапку - «антирадянська діяльність».

Справу чотирьох мліївців передали на розгляд Особливої Наради НКВС СРСР, яка винесла рішення одним списком про відбування покарання кожному протягом 8 років у виправно-трудових таборах.

Зрідка приходили коротенькі листи від Дмитра Макаровича з далекої холодної російської Півночі до дружини Одарки Пилипівни, сина Анатолія і братів. У листах Гладкий повідомляв, що працює на лісоповалі на будівництві Кіровської залізниці в Мурманській області: «Повідомляю вам, що я поки що живий і здоровий, знаходжусь далеко на Півночі - писав 27 травня 1940 р. рідним. (Листи писані по-російському, так вимагалось од в'язнів радянських концтаборів. -В.З.). Працював на будівництві залізниці, зимою приморозив 3 пальці на нозі, попав у лазарет і тепер видужав і лишився працювати при лазареті, поки що якось живу, але дуже скучаю за рідними і знайомими. «Зараз у нас уже тут стало тепло, де-не-де в лісі на горах ще є сніг, але береза починає розвиватись, птахи з'являються, погода стоїть переважно сонячна, ночі зовсім нема, тільки-но зайде сонце й знову сходить...» (І тут, у цьому чужому краї, в неволі Дмитро Макарович лишався закоханим у природу, спостережливим, відчувалося в цих скупих словах, як зболілось його серце за домівкою, за улюбленою роботою коло землі). «Брате Тихоне, ти тепер працюєш бригадиром у колгоспі. Передай привіт усім бригадирам і правлінцям від мене, і всім-усім колгоспникам і побажай їм усього доброго від мене. Надіюся скоро побачитися з вами...»

Останній лист прийшов у 1941- році. Далі - німування. Вічне. Що там сталося?... Чи сам помер від надмірної праці, чи розстріляла в зв'язку з війною, з наступом німців. Багатьох тоді розстрілювали енкаведисти не тільки в Україні, втікаючи від гітлерівців. Розстрілювали й у концтаборах на території Росії та Казахстану.

Кілька поруділих вузеньких аркушиків, нарізаних із грубого обгорткового паперу й списаних батьковим почерком. Оце й усе, що лишилося синові од батька. Якихось дві-три сотні слів, та й ті не дали написати рідною мовою, Довелося промовляти до рідних по-чужинськи, мовою, якою користувалися його кати. Усе забрали: волю, життя, навіть право озватися перед смертю до найдорожчих своїх рідним словом. Не забрали тільки нещасливої долі та доброї пам'яті в людей, які й розповіли синові про батька, про те, яким він був насправді.

За сталінщини виростав Анатолій Гладкий сином «ворога народу» І не знали ні вдова, ні син пощади, елементарного співчуття від місцевого колгоспного начальства, від місцевої школи. На кожному кроці їм старалися нагадати, хто вони такі. Закривалися всі подальші дороги Анатолієві після школи. Та вмер тиран, а 1959 року реабілітували батька посмертно. Справу, почату батьком, продовжив його син. Закінчив Уманський сільськогосподарський інститут, працював на Черкащині агрономом, головою колгоспу. Кілька років тому повернувся в рідні краї, очолив колгосп імені Т.Шевченка в Городищі, поруч із рідним Мліевом. Люди, які працювали з Дмитром Макаровичем, домалювали портрет батька його синові. Ось як про нього сказав у газеті «Черкаська правда» колишній працівник хати-лабораторії В.П.Діхтяр: «Наче зараз бачу Дмитра Макаровича: урівноваженого, уважного до людей. Тоді багато хто з нас тільки освоював ази грамоти, і він допомагав нам у цьому. А ще, не побоюсь цих слів, учив нас хліборобській мудрості. Довго засиджувалися дівчата й хлопці в хаті-лабораторії, слухали науку Дмитра Макаровича. Чарівний світ живої природи розкривав він перед нами. То були чудові хвилини...

У районі високо цінували нашого рільника. І було за що: господарство вирощувало найвищі врожаї зернових культур у окрузі. Було й таке, що ми гарненько наступали на п'яти знаменитим старосільським буряководам-п'ятисотенцям».

- Гарний чоловік був, Дмитро Макарович, - сказав Педоренко, - Весь колгосп, здається, плакав, як його вхопила та «емка». Я бачив, як вони забирали нашого агротехніка. Він стояв блідий-блідий, коли під'їжджала машина. Мабуть, догадався, що то по його душечку. Я тоді був бригадиром тракторної бригади, а грамоти не вистачало, то вчився в Дмитра Макаровича. Він добре мені пояснював, учив процент виводити. Люди шанували його. Любив порядок, дисципліну. По ньому можна було звіряти годинника. Коли взяли його оті супостати, мало хто повірив, що він - ворог народу. Такі добрі люди не бувають ворогами... Синок, бач, підхопив батькову любов до землі, які врожаї тепер беремо. Чув я, що пшениця цього року по 60 центнерів дала з гектара. А ми з Дмитром Макаровичем мріяли тоді про 200 пудів. Виходить, Анатолію Дмитровичу, батькова мрія твоїми руками й розумом перетворюється зараз у реальність та ще й як! Подвоєна, можна сказати, мрія.

Невблаганна система задля свого панування в світі, заради своєї безпеки нищила кращих людей України, пробувала вибавити їх із корінням. А воно виявилося міцнішим, живучішим за всі деспотські системи. Самотня жінка, Одарка Пилипівна, цькована властями, катована тяжкою колгоспною роботою, морена голодом 1947-го року, зуміла виростити, виховати сина, гідного свого батька, гордого працьовитого роду Гладких, дала йому вищу освіту. І мабуть, не тільки в батька, а й у діда Дмитра пішли й онуки його, діти Анатолія Дмитровича. Син Віктор закінчив факультет міжнародних відносин Київського університету, став дипломатом. Дочка Лілія закінчила факультет романо-германських мов того ж університету, працює педагогом.

Ні, народ наш незнищенний. Він сильніший за будь-яку людиноненависницьку систему.

Черкаський облдержархів, ф.Р-5625, оп.І, спр.2902, арк..94-95.
Там же, арк.96-97.
Там же, арк.116
Там же, арк..84.
Там же, акр.104.
Сімейний архів А.Д. Гладкого, м. Городище, колгосп ім.Т.Шевченка.
Газета «Черкаська правда», 14 жовтня 1989 року.

1939 г. 12 февраля.

Письмо от брата Вашего Дмитрия Макаровича. Здравствуйте дорогие братья и невестки, шлю привет и желаю Вам всего наилучшего на свете: Сергею, Федосею, Тимофею, Ольге, Тихону, Приське, Васе, Петру М. и остальным родичам, знакомым и всем соседям передайте от меня привет неприменно. Передайте привет брату Данилу, Насте с детками и побажайте от меня им всего лучшего. Я получил от Одарки 2 письма и посылочку за что благодарю ее; из писем узнал, что мать умерла; вечный покой ей, она была уже старенькая. Передайте привет моей дружине Дарье с сыном Толей. Получил от нее 30 руб.

Коротко напишу о своей жизни: находился в Черкасах, получил за все время 30 руб. ден., пару билья, носки, носовой платок и больше ничего не получил, а Одарка пишет, что передала мне 100 руб. денег. Узнайте кем она передала и напишите мне непременно, а она пусть их ищет. Нахожусь я в Карельской республике, живем в лесу в бараках теплых, работаем на лесорубке. Режем лес, возим на речку, для сплаву весной. Норму выполняем пока, возим лошадью раза 8-9 отвожу на речку за день. Каждый 6-й день выходной, баня, починка одежи, отдых. На март месяц помогите выслать Одарке мне посылку, можно и озвар.

Адрес мой:

Карельская А.С.С.Р. ст. сосновец Кировской ж.д. от 5. Б.Б.К. НКВД 2-й л/р. 8-я т/к. Юрьев остров. Гладкому Д.М.

* * *

27.05.1940г.

Здравствуйте дорогие братья и знакомые. Шлю Вам свой сердечный привет и желаю всего найлучшего на свете: брату Тихону, Присци, Коле, Васе, Сергею, Федоське, Тимофею, Ольге, Пете,

Поли с детками. Сообщаю Вам дорогие братья и знакомые, что я пока жив, здоров, нахожусь далеко на Севере. Работал на строительстве ж.д. зимою приморозил 3 пальца на ноге, попал в лазарет, и теперь выздоровел и остался работать при лазарете. Пока что живу кое-как, но сильно скучаю за родными, знакомыми.

Брат Тихон! Передай моей семье:

Здравствуй дорогая моя семья, жена Даша, сынок Толя. Шлю вам сердечный привет и желаю всего наилучшего на свете. Посылочку от вас получил сполна, какую вы выслали в феврале, 4 мая 40 г. и написал отсюда вам 2 письма. Ответа не получал, пока жду. Даша, пиши как сама живеш, как хозяйничаешь, что имеешь. Сильно скучаю за вами, Дмитрий.

Сейчас у нас уже здесь стало тепло. Кое-где в лесу на горах еще есть снег, но береза начинает развиваться, птицы появляются, погода стоит более солнечная. Ночи совсем нет, только-что зайдет солнце и обратно всходит. Брат Тихон, ты теперь работаешь бригадиром у колхозе, передай привет всем бригадирам и правлящим от меня. Решотнику Ив., Павлу, Филе, Евсеюсенецкому Ф., Зайцу К. и всем-всем колхозникам и пожелай им всего хорошего от меня. Надеюсь видется с вами. Пиши как живет наш колхоз. Если можно вышлите бригадирску посылку, буду благодарен. Жду скорого ответа. Д.Г.

Кировская ж.д. ст Кандалакша,

строительств. №105. 1 от.
центральный лазарет.

Левко Хмельковський

"Я ХОТІВ БИ ХОЧ ОДНИМ ОКОМ ПОДИВИТИСЯ НА СВІЙ РІДНИЙ КРАЙ, А ТОДІ ХОЧ І ПОМЕРТИ..."

Ткаченко Григорій Андрійович народився 1896 р. у с.Млієв Городищенського р-ну, українець, безпартійний. Хлібороб. 25 жовтня 1937 р. рішенням трійки НКВС по Київської обл. позбавлений волі в концтаборах Бурятії. З ув'язнення не повернувся. Реабілітований 12 жовтня 1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР.

Листи нерозстріляного. Пам'яті селянина Григорія Ткаченка із села Млієва на Черкащині, замученого у сталінському таборі.

Його не розстріляли відразу після арешту. Працьовиті руки селянина були потрібні на будівництві Байкало-Амурської залізниці. Він був приречений на смерть від виснаження разом з тисячами таких же рабів, захоплених сталінськими людоловами в Українських селах.

У Млієві вважають, що причиною арешту стала участь Григорія Ткаченка у збройному опорі більшовицькому нашестю на Україну невдовзі після проголошення незалежності. Дехто каже, що йому помстилися за те, що одружився з Христиною, яка подобалася одному з новоявлених активістів радянської влади.

Христина Лазарівна у молоді роки була нянькою у родині Левка Симиренка і розповідала своїм дітям, який то був добрий і чемний чоловік. Добрим та чемним був і Григорій Ткаченко: з якою пошаною звертається він у листах до своєї дружини, до єдиного сина, до доньок, як наставляє їх, дає прості та мудрі поради! Дружину називає тільки по батькові: Христина Лазарівна. І весь час у думках цього селянина, хлібороба рідний край, Україна. Він марить ними в листах: "У вас уже мабуть городи орють, садки розцвілися, пишіть, як наш садок – цвіте чи ні? Дуже кортить як там на волі, що робиться?" "Дуже жалко свого рідного краю, який дуже багатий усім...", "Ви, мабуть, не знаєте, що в чужому краю радий даже пташці, що летіла через Україну та залетіла в цей глухий край". Треба врахувати й те, що листи строго цензурувалися, тому всієї правди про жахи концтабору Ткаченко не міг написати.

До концтабірної муки в'язня долучалося й те, що листи від рідних часто або "губилися" по дорозі десь у нетрях чекістів, або затримувалися на цілі місяці, потім приходили відразу пачками через 6-8 місяців.

Ст. Воронцов-Городище Киевской обл., с.Млеев, к-п им. Ленина, Ткаченко Христине Лазаревне

12 декабря 1937 года

Добрий день, моя дорогая сім'я! Повідомляю я Вам, що я в настоящий час знаходжуся жив і здоров, не сірчайте на мене, що я так довго Вам не сообщав про своє життя. Мені не було як, бо я був в дорозі, а зараз прибув на місце і зразу ж Вам пишу листа. Передаю тобі, Христя Лазаровна, привіт, а також своїм дорогим діткам. Я дуже скучаю за вами, та не маю возможності з вами бачиться і з вами говорити. Прошу вас, пишіть мені письма і сообщайте, як ви живете, як ваше здоров'я. Напишіть по скільки кілограм дав колгосп на трудодень і скільки ви получили хліба, а також прошу пришліть мені посилку (сала, пшеничних сухарів, сахару, консервів, бумаги, ниток, голку, карандаш і грошей, скільки можна, а в крайнім случаї 50 карбов.) Пишіть мені, чи змолотили те жито, що осталося немолочене і скільки намолотили. Сообщіть, чи закололи свиню і яке сало було:

хороше чи плохе. Як ваша корова і теличка зимуються, чи ходять діти до школи, чи пошила Ользі чоботи? Сообщіть, як ви уже уплатили податки і так дальше. Будьте здорові, остаюсь жив та здоров, Гр. Ткаченко.

Восточно-Сибірская ж/дорога, г. Улан-Уде, почтовий ящик № 313, 5-е отделение, 1-я колона БАМлаг НКВД. Пишіть пісьма без марок і як можна поскоріше пришліть посилку на 10 кілограм і грошей, не сірчайте, що мало написав, бо нема на чім писать і нема грошей. Остаюсь любящий вас Гр. Ткаченко.

Дочечки мої! Слушайте мами! Напишіть мені, де Павло, Антін, Самсін, всім привіт. Як можна скоріш ответ.

* * *

Добрий день, моя дорога сім'я, сообщаю вам, що я, ваш батько, до котрого часу знаходжуся жив та здоров, чого і вам желаю. Живу і работаю при бані, трохи легше стало робить як на земляних роботах та лісових, бо там норми не виконуєш і получаєш триста грам хліба. Земля мерзла, та до того ще й кам'яниста. При бані тут тільки, що спати нема коли, вночі приходиться мити усіх роботяг, котрі роблять желізну дорогу та різні постройки. Я зараз пишу пісьмо та передаю до Москви своїм товарищем, котрий одбув строк і увольняється в Тверську губернію. Я йому вручаю пісьмо, в котором я тебе прошу, Христя Лазаровна, напиши прошеніє в Москву, в котором укажи всі похожденія наші, за що мене взяли і як мене взяли. Обвиняють мене в том, что отец мой был кулак, а какой с него был кулак, имел 6 га землі, одну пару волів, одну корову, одне лоша. Разве это был кулак, это был простой селянин-хлібороб. Проробив в колгоспі імені Леніна 4 года по-стахановськи, викормив хороші воли для колгоспу. Опиши всі похожденія нашей жизні. Сам середняк-колгоспник. Укажи чисельність нашої сім'ї. Адресуй: г.Москва, Главному прокурору Вишинському. Найдіть такого чоловіка, который напише, заплатіть йому що з тебе потребує. Дальше повідомляю, що Перше травня я празднував один день, живу очень скучно, письма од вас не получаю третій місяць, наверно ви мені не пишете їх. Пишіть часто, бо мені дуже скучно за вами, пишіть все нове подробно. У вас уже, наверно, городи орють, садки розцвілися, пишіть як наш садок – цвіте чи ні? Дуже кортить як там на волі, що робиться? Будьте здорові, привіт тобі Хр.Л., Павлу Гр., Олі, Наді, Мані, усіх вас цілую несчетно раз, далі писати не можу, бо сльози котяться. Бувайте здорові, остаюсь возлюблений вас Гр.А. Ткаченко. 5.5.38г.

* * *

Дорога моя сім'я! Якщо ви єсть живі, то пишіть мені письма. Пишіть як ви страждаєте там, а я тут. Пишіть мені як ви там работаєте в колхозі, як на вас дивляться. Виручайте там мене, бо без вашої виручки я буду тут. Що зроби – підписку кутка, щоб всі розписалися, що чесний гражданин і подай Київському прокурору або ж московському Вишинському, може що пособлять. А як ні, то пропало все діло. Привіт всім – Ані, Павлу, Наді і Марійці. Адрес старий. 13.06.38.

Велика тоска, що далеко находишся в чужому краю і до того ж не зробив шкоди для держави ніякої, але так обставили, що приходиться все терпіть і переносить, що трапиться в жизні.

* * *

Здрастуйте, мої дорогії! Сообщаю Вам, що я, Григорій Андрійович Ткаченко, жив та здоров, чого і Вам желаю. Передаю привіт тобі, моя дорога жена Христина Лазаровна, а также передаю привіт Павлу Григоровичу, Олі, Наді і Мапусі, ти чорненька як молоденький грибик. Дальше передаю привіт своїй мамаші Анні, Антону, Федосці, Антошці і Колі. Усім я вам желаю жити в добрім здоров'ї. Дальше пишу про свою жизнь. Живу поки я благополучно, нельзя Бога гнівити что плохо. Работаю при бані. У нас зараз очень большие холода, морози бувають до 42 градусов, так що в плохой одежде на работу не виходь, бо замерзнеш. Видають нам валянки, піджаки і шапки, рукавиці. Я страшно за вами скучаю. Писем од вас не получав уже шість місяців. Я не знаю, яка тут есть причина, чи може ви зовсім одказалися од мене, чи може я вам уже надоїв. Я вам пишу письма почти каждий день, од вас получаю в 6-7 місяців одно і то таке мале письмо як будто би у вас нема чого писать. Я думаю, що у вас там є що писати, тільки ви не хочете писати. Пишіть мені все подробно, а самое основное как ви там обеспечили себя на зиму хлібом, одягом, обувом, дровами, соломою, що ви оставили зимувати – корову чи телку? Будь ласка, пишіть почаще письма, бо в мене така дурна голова, що часто до такого дурного додумаєшся, що чуть не здуріеш, бо й правда до лиха недалеко, сьогодні живий і здоровий, а тут тобі ні з сього ні з того й лихо трапилося. Так вот, дорогенькі, пишіть мені письма. Поки що очень скучаю за вами усіма. Я ж у вас не прошу грошей або посилку, бо я знаю, що для Вас це все трудно, а письмо, я думаю це не так трудно. Ну,

а коли не хочете писати, то напишіть, бо літом Оля писала мені, що через те довго писем не писали, бо не було коли. Я за це вхожу в положение, а тепер зима, время є коли писати, аніж однаково ви не хочете писати. Ну то пока бувайте здорові, остаюсь любящей Вас Г.А.

Брати мої тоже несознательно относяться. Другий год знаходжуся в лагере, але ж вони мені ні одного письма не написали. Хіба це брати? Це так, сусіди, та й то плохі. За це я їх так і считаю. Адрес мій старий. Жду з нетерпінням ответу. 15 декабря.

* * *

Привіт моїй дорогій сім'ї! Сообщаю Вам, що я, Ваш батько, знаходжуся жив та здоров, чого і вам бажаю. Живу, конечно, по старому і на старому місці, не знаю як далі буде. Я тільки дуже радий був, що получив од вас письмо 17-го февраля, я його прочитав разів вісім, бо так давно не получав, мабуть, місяців із сім. Я думав, що вас нема живих, а тепер я взнав, що ви благополучно проживаєте дома, та все гаразд. Як видно мені з Вашого письма, що у вас були плохі урожаї, що ви так мало получили по сім кілограм на трудодень. Тут їм ще можно жити, но тут ціле літо йшли дощі, так що в них урожай хороший. Далі ви пишете, що дуже дорого купить чоботи та одягу. Ну що зробиш, треба якось жить, треба якось з положення виходить. Далі ви сообщаєте мені, що ви продали корову. Ну, за все ще ладно, одна біда в тім. Що ви не написали мені за скільки ви її продали, коли б хоть що-небудь осталося. Ви питаєте, чи був мені суд? Да суда я ніякого не бачив, як взяли мене із дому, та й повезли аж сюда, а срок дали, дай Боже, щоб не задолжатися державі, на той світ не занести цього сроку, не знаю тільки за віщо. Тепер далі за братів дещо скажу. Якщо вони не хотять дещо помогти, то й Бог з ними, не хотять, той не нужно, стараються останні мої злидні розягнути. Дасть Бог, може я вернуся, та їм за це отблагодарю. Ну то й бувайте здорові. Передаю привіт і низький поклон тобі, моя дорогая Христя, а також передаю привіт Павлу Гр., Олі, Наді і Марійці по низькому поклону. Прошу писать поскорей ответ. Адрес мой такой: г.Улан-Уде, Бурят-Монгольской АССР, Юж.железная дорога, лагерь НКВД, почтовий ящик № 313, 20-е отделение, 2 колона Г.А.Ткаченко. 19 февраля.

20 февраля. Я ще прошу Вас, напишіть мені, що купили за гроші. Мой совет такий: купить двоє свиней, щоб літом вигодувать два кабани, та Вам видніше, бо я не знаю, чи настане та минута, що мені прийдеться з Вами повидаться. Я ніколи не ждав, що буду получать так рідко письма зимой, я думав, що зимою буде время писати, а воно й зимою вам нема время писати, бо Оля писала мені, що не пишемо часто через те, що нема коли. Ну й правда, я подумав, що літом усі в роботі. Я вже терпів, було простительно, а тепер, коли й зима прийшла так же то видно, що ви не хочете мені писати. Ну то ладно, Бог з вами. Оля, напиши мені, чому ти не поступила в школу нікуди. Треба було б учиться. Наверно, мати не пустила. Ви писали мені, що буря поламала сарай і як ви його підчинили? Я страшно за вами зажурився, бо не знаю, прийдеться з вами бачиться чи ні? Наверно, не прийдеться, бо тут климатические условия очень трудные, морозы очень большие и почти целое лето холодно. Я хотів би ще хоть одним оком подивитися на свій рідний край, а тоді хоть і померти... Правда, прожив я тут, зразу було дуже плохо, а зараз можно сказати, що не дуже плохо живу. Пока в бані проходить зима, я ще ні разу не замерз так як прошлий год, одне тільки що дуже скучаю за вами. Остаюсь ваш любящий Гр. Ткаченко.

* * *

Здрастуй, моя дорогая сім'я! Сообщаю вам, що я, ваш батько, знаходжуся жив та здоров, чого і вам желаю. Живу, конечно, на старому місці, де й жив. Проживаю в дуже скучному становищі, бо де ж таки маю жінку, маю діток, а звістки од них нема. Мов всі повимирали, або ж забули про мене. Пройшло од января місяця 6 місяців, я ні одного письма не получив. А я вам пишу 51-е письмо, то може ви хотя половину моїх писем получили, а може ні, не знаю, не буду нічого казать. Товариші мої получають письма регулярно, і коли вони читають свої письма, а я слухаю як вони читають про своїх дітей та про жінок, то сам гірко заплачу, що я наче сирота, мов у мене нема ні жінки, ні дітей, та й сам собі задаю вопрос: а може й справді нема? Бо якби був хто живий, то за це время можна штук скільки писем написать, а може вам нема ніякого інтересу писати, не знаю. Якщо ви живі, та подайте телеграму, що ви єсть живі дома і все п'ять слів, не більше, а якщо не інтересуетесь мною, то Бог з вами. Шапкувать над вами не стану. Телеграма буде стоїть п'ять карб., а на п'ять карб. Ви ще стягнетесь. Повідомляю вам, яке тут в нас літо. Літо в нас тут підходяще, тепле вдень як сонце гріє, а вночі одягай кожух, бо дуже холодно, дощі через день і великі бурани бувають. Я работаю при кустовій бані, товариші мої работають на желізниці, а некоторые на постройке домов. Скоро начнуть робити станцію, а потім депо, роботи хватить, аби здоров'я було. Пока бувайте здорові. Зараз уже 2 часа ночі, треба спать лягать. Хлопці мої вже давно хропуть. Привіт тобі, Хр. Л., Павлу, Олі, Наді і Марійці. Остаюсь жив і здоров любящий вас Гр. А. 1938 г. 17 июля.

Вашу посилку получив, котру ви послали в январе. За папір щиро дякую. Цілую вас усіх несчетно, жду скорого письма.

* * *

Привіт дорогой своей сім'ї від Вашого батька Грицька Андрійовича. Пишу вам про те, що я знаходжуся жив і здоров, чого й вам бажаю, проживаю на старому місці. Жисть моя лагерная, якої й описать нельзя, та правду сказано, що й описати нельзя всього того, чого тут переносить приходиться, але нічого не зробиш, треба переживать все. Терпи козак, отаманом будеш. Біда тільки в тому, що тут дуже скучно без сім'ї, без рідного роду. Звістки од вас не получаю 8 місяців, не знаю тільки по якій причині. Може тому, що ви не хочете писать, чи може моїх писем не получаєте. Скільки я не просив вас, щоб ви описали мені все, як ви там дома живете, що робите, який урожай в нашому колгоспі, чи вродили яблука, сливи в нашому садку, бо в нас тут зовсім нема ніяких фруктів. Тут клімат не дозволяє рости. Тут росте одно сосна і більше нічого. Дуже жалко свого рідного краю, який дуже багатий усім, усякими урожаями і клімат в нашому краю, жизнь дуже хороша. Скільки я не ждав од вас, щоб узнать, як там Оля чи ходить у школу, як Настя чи перейшла в 7 клас, як Марійка, де Павло, що робить. Все дуже цікаво мені знать, но почему-то ви не сообщаєте. Я часто додумуюсь до того, що мені кажеться, що вас усіх нема живих, бо все таки якби ви були живі, то ви написали б. Ви всі грамотні, писать єсть кому і єсть про що. Може, якщо ви пишете те, що непотрібно, то може через те я й не получаю од вас писем, ви так нічого не пишіть, то може я буду получать од вас письма. Мені багато приходилось перенести всякого горя, но я пеняю на те, що моє щастя таке, вини на себе не покладаю ніякої, але ж приходиться страдать.

Тепер буду з тобою балакать, Христя Лазаровна, ти там осталась дома як хазяйка, можеш править дітьми як сама знаєш і як сама уміеш, бо мені не прийдеться править за мій строк. Вони, ці наші діти, будуть батьками і матерями. Ну то й будьте здорові. Остаюсь жив та здоров Гр. Ткаченко. Адрес поміняався трохи: г. Улан-Уде, Бурят-Монгольской АССР, Южжелезнодорожний лагерь НКВД, почтовый ящик 313,5 отд.35.

25 августа 1938 г.

* * *

Письмо на родину своїм родним дітям та жінці Христині Лазоровні. Повідомляю Вам, мої дорогенькі, що я живий і здоровий, чого і вам желаю. Передаю я Вам, моя дорогенька Христя Лазорівна, привіт і низенький поклон, а также передаю привіт і по низькому поклону Павлу, Ользі, Насті та Марійці. Мені так дуже кортіло взнать, як там мої дочки із школою покончили і тепер уже треба другий рай починать ходить, але ж мені нічого не відомо, чим воно покінчено. Прийшла зима, пройшло літо, зараз уже август і ви не спромоглися написать мені хоть одно письмо! Зараз в нас уже морози покотилися, якось ото днів кілька тому назад показався був сніг на монгольських горах, але ж полежав трохи й розтав. Була в нас маленька грядка баклажанів, капусти, редьки і буряків, але вже все померзло. Тільки осталась капуста. Одне слово в нас дуже рано зима проти нашої місцевості, та в нас краще багото жити. Ну, нічого не зробиш, треба жити там, де кажуть, може прийдеться жити і там, дома, на рідній Україні, але на це мало надії. Я другий раз додумаюсь до того, що й сам не рад. Но не можу ніяк ні про що забуть. А в особенності про вас, моя дорога сім'я, що вже сентября 6-го, вже треба старатися чобіт, та не пару, не дві, а цілих чотири пари, а їх нема де брати, нема за віщо купувати. Но все таки дам совіт: продайте теличку і справте для сім'ї що потрібно, дівчата в школу хай ходять, бо стара приказка каже, що науку за плечима не носить, а Ольга нехай ходить в десятирічку, якщо закінчила 7 класів. Все це те, що потрібно. Дома нема чого робить. Павло нехай остається дома якщо має охоту, а якщо не хоче дома жить, то нехай шукає собі роботу та заробляє гроші. Може хоть маленька допомога буде тобі Христя Лазорівна, мені тебе так жалко, що ти сама, куди не глянь, скрізь тобі приходиться самій і заробить хліба, щоб прокормити сім'ю, і гроші добуть, щоб одіть та взуть сім'ю та ще треба добуть гроші, щоб податки, страховки оплатить, одне слово потрібні скрізь гроші, а зароблять їх нема кому. Все приходиться тобі самій. Мені дуже цікаво знати, чи ви получаєте од мене письма чи ні, бо я од вас не получаю. Получив письмо ще в январі місяці і зараз кожен день читаю ті старі письма. Получив также од вас посилку, которая мене мало-мальски поддержала. Ну та бувайте здорові, остаюся жив та здоров, чого й вам желаю, моя дорога сім'я передайте од мене привіт усім рідним і знайомим.

6 сентября 1938 года.

* * *

Добрий день, многоуважаемая моя сім'я! Сообщаю вам, що я, ваш батько, знаходжуся жив та здоров, чого й вам желаю. Передаю тобі, Христя Лазорівна, свій горячо любячий привіт і низький поклон, а также передаю привіт Павлу Гр., хотя він і мало звертає уваги на мене, я ні одного разу

не читав од нього листа, все таки він має в своїм серці зло на мене. Якби не Оля та не Настя, то я ніколи не бачив би писем, бо не було б кому писать. Далі передаю привіт своїм дорогеньким Олі, Наді і Мані. Сообщаю, що я получив од вас три письма, за которі очень щиро благодарю. Я так довго не получав од вас писем, що думав вас і живих немає. Ну все таки діждався од вас письма і узнав, що ви всі благополучно проживаєте вдома, що ви держите корову, бичка та теличку. Теличку треба вам продать і одягтися, бо голим не прийдеться вам ходити. Пишіть як живуть мої браття, чи живі наші мами чи вони померли, як живе Аріон Семенов, він, наверно, викопує зараз картошку, это его основное занятіе. Пишіть мені, як мої дівчати ходять в школу, у що одягаються. Це письмо написане того числа що зачеркнуте, і я його не подав, бо не було конверта. Хриня, дуже скучаю за вами. Як мені не живеться, це ніхто не знає, но за вас я душу оддав би.

12.10.38 г.

* * *

Здрастуй, моя дорога сім'я! Повідомляю я вам, що я, ваш батько Григорій Андрійович, нахожуся жив і здоров, того й вам желаю. Передаю привіт тобі, моя дорогая Христиночка Лазорівна, а также Павлу, Олі, Наді і Марійці Григоровним. Дальше сообщаю Вам, що я од вас получив письмо те що його писала Надя 10 липня, а я його получив 20 сентября і такий я був дуже радий, що я получив три письма за три дні і на кожне ваше письмо даю відповідь, і от даю відповідь і на це письмо, що писала Наділька, моя дорогая дочечка, із цього письма я узнаю, що ви всі живете благополучно, слава Богу, біда тільки в тім, що плохий урожай був у колгоспі та що мало маєте трудоднів, це плохо. Далі ви пишете, що нема одягу та обуві і не знаєте, що продати, корову чи теличку. Я вам такого особого совіту не можу дать, тому що я там нічого не бачу, а вам видніше. Нужно продать те, що вам лишне, коли б ви удержали що-небудь, бо сіна придбать вам нема кому, якби я був дома, то воно було б краще мені, було б видніше, а відсіль, де я знаходжусь, мені нічого не видно. Я коли прочитаю ваше письмо, що писала Надя, то в мене сльози потекли як вона в діло написала, що усі підуть до школи, одна мати тільки зостається дома, котра повинна їсти вам готовить, мої дорогії дітки й пасти скотину та ще остірувать і ще кусок хліба зароблять, та тій бідній матері найскрутніше!

Ну що, Христя Лазорівна, нічого не зробиш, треба уже переживать і дітей треба учить, може вони тобі на старість віддячать.

Далі сообщаю вам, що гроші, 20 карбованців, я получив, давно вже потратив їх і за які щиро вам дякую, що все таки ви вздумали і про мене нещасного та нещасливого. Пишете ви, що писем од мене ви не получали, а я вам не менше як сто писем написав, але не знаю по якій причині ви їх не получали. Од вас я получив п'ять писем, которим був дуже радий. Прошу писать як можна чаще письма для мене, це саме найсерйозніше і пишіть усі новості, які у вас маються. Пишіть мені, де мої брати, і чого вони не шлють писем. Напишіть мені, хто умер, хто живий, чи Федір Лазарович справді умер. Чому Павло не хоче мені писать, ні одного письма, все таки він зло в душі має. Бог з ним, нічого не зробиш, чому суджено, того не минати, як приказка каже. Пишіть, чи хліб торішній у вас зостався, чи увесь розходували, чи ви можете перезимуватися чи ні. Мені усіх вас дуже шкода. Бувайте здорові. Цілую вас усіх несчетно раз. Товариші мої уже хропуть, а я письмо пишу. Завтра треба вставать, браться за роботу на бані.

Гр. А. Тк. 22.09.38 г.

* * *

Здрастуйте, моя дорогая сім'я. Сообщаю Вам, що я жив і здоров, чого і вам желаю. Передаю привіт тобі, моя дорогая Христя Лазаровна, а також передаю привіт своїм дорогим Павлу, Олі, Наді і Марійці. Жизнь моя, конечно лагерная. Живу на старом месте, но на другой колоне...

... Советую тобі, Христя Лазорівна, не отривать дітей од школи, бо грамота есть свет, а без грамори буде тьма. Не жалій для дітей нічого, пусть вони ходять в школу, раз є у них охота ходить, а ти, если не хватає за що одежу купить, то можна продать і корову. Не обіжай і сама себе, бо якщо з тобою що-небудь случиться, така біда як зі мною, то тоді крах нам і нашим дітям. Може, у тебе є план кращий, то тоді плануй по своєму, може ти сообразиш краще що-небудь сама, чим удвох соображали. Павло Гр. Може сам рішать свої задачі, я думаю, що він сообразить як жити на світі і должен посовітувать і тебі. Прошу тебе, Христя Лазорівна, не обіжай дітей, живи з ними як мати, давай їм толк і порядок. Сама основна біда, що я з тобою не можу письменно пов'язатися. Кожен день пишеш тобі письмо і даєш совіт, а ответу од тебе не получаєш ніякого, а хотя і получиш ответ, то аж через три, чотири місяці. Хіба це пов'язка? Це чорт батька знає що! І який тут можна совіт дать? Пиши мені письма чаще і пишіть подробно, скільки заробили на трудодень і по скільки получили хліба, скільки получили сіна, соломи, привезли чи вам дров. Чи ходять діти в школу чи ні, чи

пошили хоть одну пару чобіт. Одним словом, ви мені пропишіть усі подробності, а то напишете мені письмо, а нема чого читать.

Погода в нас така: лежить сніг цілий місяць, зараз буває градусів двадцять морозу. Обувом я обеспечен, есть піджачок с прошлой зими остався, ботинки і валянки, куфайка, штани ватяні, шапка – зима очень страшна. Пропишіть мені, яка у вас ціна на хліб? Напишіть, де Антон, де Трохим? Самое основное, бережіть своє здоров'я, бо без здоров'я – в солому спать, так як я потратив своє здоров'я в колгоспі, а тепер попав в лагерь, а здоров'я нема, а без здоров'я в лагері плохо! Остаюсь жив і плохо здоров, Г.А.Т.

Не оставляйте чистої бумаги, неписаної, бо для мене всяке написане слово дорожче грошей, а ви пишете письмо, то половину напишете, половинку письма, а далі нема нічого.

18.11.38 г.

* * *

Добрий день, мої дорогі діти і жона Христя Л. передаю привіт тобі, моя дорогая Христя Лазаровна, а також передаю привіт Павлу, Олі, Наді і Марійці. Сообщаю Вам, що в настоящее время знаходжуся жив і здоров, чого і вам желаю. Живу, конечно, в Бурят-Монгольской республіці, в которой зараз уже єсть холода і морози. Морози в нас зараз градусів двадцять. Я знаю, що у вас зараз іще тепло, у вас зараз йде уборка колхозного поля. Дальше пишу про те, що я од Вас получив три письма. Одне писала Оля, друге Надя, я зараз пишу на те письмо, що писала Надя 10.08. з якого я узнав, що урожай в колхозе (нерозбірливо), що ви получили по півтора кілограма на трудодень авансу. Воно, як то кажуть, до тонко, там і рветься. Якби я був дома і робив з тобою в колгоспі, то й получав побільше, а як стала ти робить сама, то й стали давать на трудодень мало. Но я думаю, що у вас зостався торішній хліб, ви должні придержать хоть що-небуть з торішнього хліба, я надіюся, що прошлий год ви получили не менше як по 4 кілограма.

Я зараз живу не дуже плохо, не знаю, як далі буде. Работаю при бані. Робота хотя й капітальна, роботи очень много, но я, як тобі звісно, роботи не боюся, коли б тільки було здоров'я, бо як здоров'я немає, то в солому спати. Сама основна біда, що дуже скучаю за вами і од вас письма получаю дуже рідко…

25.11.38 г.

* * *

Письмо своей дорогой хозяйке Христі Л. Добрий день моя дорога сім'я, поздравляю я вас з тим днем, коли ви получите моє письмо. Сообщаю Вам, що я в настоящий час знаходжуся жив і здоров, чого і вам желаю. Передаю привіт тобі, моя дорога жона Христинія Л., а также передаю привіт дорогим діткам Павлу, Олі, Наді і Марійці. Далі сообщаю вам, що я писем од вас не получаю, тільки не знаю по якій причині і я очень недоволен остался на вас. Получив три письма ще в іюне місяці, із которих узнал, что вы все живы та здоровы, только беда в том, что были дожди та попрошили врожаем. На ваші ті три письма дав вам ответ зараз, уже январь місяць, а мені от вас ніякої звістки нема. Якби я знав, що ви од мене отказалися, то я б за вас менше думав би, бо в мене зараз є за віщо думати. Я й сам догадуюсь, що ви стали менше за мене думати через те, що пройшов год, уже почався другий і тільки прислали мені одну посилку. Но за посилку я менше всього думаю, мені самое главное узнать як ви там дома живете та як ваше здоров'я. Більше писати не буду нічого. Якби получив письмо, то знав би що писати. Адрес мій той самий, пишіть поскорей ответ, пишіть всі новості, які єсть у вас. Пишіть, по сколько получили хліба на трудодень, чем ви обеспечены, чого нема. Ходять діти в школу чи ні? Пока до свиданья, остаюсь любящий вас Гр. Ткаченко.

3.01.39.

* * *

Добрий день, моя дорогая сім'я! Повідомляю Вам, що я пока жив та плохо здоров, чого-то совершенно здоров'я нема. Сообщаю вам, що я получив от вас письмо, за которое очень щиро багодарю. Я очень був рад вашому письму, бо так давно не получав цілих дев'ять місяців, но коли прочитав ваш лист. То дуже мене стурбувало, що у вас такий плохий урожай і що була велика засуха. Мені очень жалка вас, що вам прийдеться опять пострадать как це було в тридцять втором году, но старайтесь заблаговременно зробити хоть маленький запас і що лишнее, то продайте і на себе употребіть, потому що жизнь всего требует. Дорогая Оля, ти турбуешся, що скоро нашу хату розкидають і як ви будете строіть її, що мене дома нету. Не тоскуй, Оля, хто буде розкидати, то отой буде і строіти, вам про це турбуватися нічого.

Дорогая моя жона і діти, я думав, що ви про мене зовсім позабули, що 9 місяців не хотіли мені написать письма, я думаю, що время можна найти написати письмо, але ж ви, мабуть, не чаїли про це, ви думаєте, що мені легко переносить що по 9 місяців письма от вас не получать? Мені так було важко переживать все це время, що чуть з ума не зійшов. Але все таки дожався і не дуже воно мене порадувало. Дорогая дочечка Оля, ти пишеш, що дуже соскучилась за мною, я тоже за вами соскучився, но нічого не зробиш, треба повиноваться власти. Меня отправили в лагерь, значит нужно все терпеть, настанет время, то может быть когда-нибудь приеду, но дуже трудно, щоб благополучно. Все можна переносить, коли люди живуть на волі такі як Федір, Сагач, Котиха пропали, а моя жизнь не така, моя жизнь в заключеній. Я так сьогодні заболел и умер. Но за це беспокоится пока нічого. Бо як тут кажуть живий про живе гадає. Мені дуже чудно з Антона та з Федоски. Я думав, що все шутки, а воно з шуток та бувають серйозні діла. А ще чудніше з Никифора, що він женився на Федосці. Ну що ж зробиш, на все судьба. Нехай живе чоловік на добре здоров'я. Напиши мені як вони поділилися хазяйством та дітьми. Я би на такі штуки ніколи не решился б и своей крови не оддав би нікому, а він пішов на такий поступок, на таку глупость. По закінченні мого листа передаю тобі, моя дорогая жене Хр. Лазорівна свій гарячий привіт і низький поклон, а также передаю привет Павлу, Олі, Наді і Марійці, всім я вам передаю свій гарячий поцелуй і всім вам по низькому поклону. С тем досвиданья, остаюсь жив, но не здоров ваш батько Г.А.Т. Погода в нас хорошая, снегу нет, но це байдуже, на роботу ходимо, плотничаємо, но я додому хочу, аж серце болить.

?.11.39 г.

* * *

Здравствуйте, моя дорогая сім'я! Повідомляю Вам, що я жив і здоров, чого і вам желаю. Передаю привет і низький поклон тобі, моя дорогая дружина Христя Лазарівна, а також передаю привет і низького поклону своїм дорогим діткам Павлу, Олі, Наді і Марійці. Сообщаю вам, що я получив от вас письмо, за которое я вас щиро благодарю, із котрого я узнал, що ви проживаєте дома благополучно. Ну мені звісно, яке там благополучне. Дальше пропишу вам про своє життя. Я жив до котрого часу, можна сказать неплохо. Півтора года прожив на одному місці завідуючим кустової бані, було мені тут дуже хорошо, а тепер переїжджаємо кудись в друге місце, не знаю куда, то там не знаю як буде, але вас прошу, коли ви получите моє письмо, то мені зараз ответу не пишіть, пока я вам другого письма не напишу і напишу вам другий адрес, по котрому ви пришлете мені ответ. Дальше ви пишете про деньги, что ви розтратили половину денег за корову. Це ваше діло розтратить все деньги, потому что вы живые люди и жить надо, а жисть - это самое дорогое в мире. Дальше вы прописали про братів, что ви ім говорили, чтоб они писали письма мне, я от них не получил ни одного письма и раз не хотят, то и Бог с ними, они думают что так и проживут свой век благополучно дома возле своїх жеи та детей, пускай попробуют прожить так как я проживаю, пусть увидять столько света, сколько я увидел и тогда будут знать, нужно чи брату писать письма или нет. Прошла зима одна, друга, і двоє літ пройшло, а брати не надумали ні по одному письму написати. Зараз в нас май місяць, 21-е число, а холод такий як у февралі на Україні. Буряти уже сіють потроху, городів ще не орали, по вершинах гір ще сніг лежить. Пропишіть адрес Семена, Митьки, в якім вони лагері. Може, я їм напишу письмо як удасться. Дальше пропишіть, яке до вас має отношение колгосп, сельрада, хто хлопотав, то тих освободили на родину, а в мене як нема кому хлопотать, то я, мабуть, буду тут до гробу. Пропишіть мені як ви поорали городи, чи вже посадовили картошку, як цвів садок, як там все проробилось. Я знаю, що там все з великим трудом у вас, було дуже трудно, а особенно тобі, Христя Лазарівна, бо це все на твоїй шиї висить, тобі більше усіх приходиться робить. Дальше ви пишете насчет посилки. Я про це не возражаю, посилка мені не помішала б, но я знаю як вам там живеться не дуже смачно, то мені не дуже інтересувало од вас просить, а гроші пока ще в мене були, зараз вже осталося тільки 9 карб., ну якось проживу, на табак хватить, а хліба кілограм дають і борщ і каша дається так що можна прожить. К 1-го Мая дали нову сорочку чорну та гімнастерку так що костюм новий, та премію за роботу дали 9 карб., та жалованья 12 карб. за місяць. Одним словом, з ощадком та можна прожить. В карти не граю, водки не п'ю. Та якщо у вас є вожможность прислати посилку, то будь ласка, пришліть, но вимагать я од вас не хочу, буду якось обходиться, бо з мене вам нема пользи ніякої. Я знаю, що ваша жисть дуже плохая, бо коли ще й я робив там день і ніч, то було плохо, то не хватало чобіт, то не хватало одягу, а тепер, коли одна та наша нещасна мати робить, то вже тут звісно, які достатки, а сім'я та не мала і всім треба.

Ну то й будьте здорові, остаюсь любящий Вас ваш батько Г.А.Тк. не пишіть письма, поки я вам не пришлю адреса нового, по тому что я не знаю, в какую местоность меня направлять. Мені дуже

кортить, якби ви знялися всі дівчата: Марійка, Настя і Оля і прислали фотокарточку. Може хоть раз ще побачу вас на карточці, бо больше, мабуть, не прийдеться вас бачити живих, бо мене дуже далеко завезли. З тим бувайте здорові, передавайте привіт моїм сусідам, що хороші для вас і більше нікому.

21.05.39 г.

* * *

Доброго здоров'я, моя дорога дружино Христя Лаз. Передаю я тобі свій сердечний привіт і низький поклін, а также передаю привіт своїм дорогим діткам Павлу, Ользі, Насті і Марійці. Первим долгом мого письма напишу, про те, що я письмо от вас получив, за которое очень щиро благодарю і я очень був радий цьому письму, бо я так довго не получав от вас письмо й узнав, що ви благополучно проживаєте, то був дуже рад. Бо знаєте ви самі, як сам не живеш, то про себе знаєш, но все таки кортить взнать і про сім'ю як вона там. Дальше пропишу вам про своє життя. Моє життя було місяців п'ятнадцять середнє, не можна сказать, що плохе, я був завідуючим кустової бані, то так що й копійка тяглася і хліба, і всякого хліба хватало, а тепер будем кудась переїжджать в друге місце, то не знаю на яку роботу після переїзду попаду, а на цій роботі можна було жить і найкращу сорочку зносить. Тепер напишу вам ще про своїх братів, которі вам кажуть, що вони пишуть мені письма. Я думаю, коли б вони писали, то я що-небудь хоть од одного получив би, а то за все время ні одного листа не получив ні од Антона, ні од Самсона, то я за їх брехню їм щиро дякую. Спасибі вам, брати, що хоть одним письмом повеселили мене. Ви, мабуть, не знаєте, що тут **в чужому краю радий даже пташці, що летіла через Україну та залетіла в цей глухий край,** а вам здається, що всі живуть так радо і весело коло своїх дітей та коло своєї дружини як мої брати. Ні, брати, не всі...Ну, ладно, братья, Бог з вами, живіть та наслаждайтесь життям, а я за вас отмучуся. А ви, якби добрі брати, та не тільки написали письмо, а щоб даже прислали якогось українського коржа та свинячу шкурку, но я бачу, що всього для вас шкода. Вам дуже жалко написати листок паперу. Ви думаєте, що чорт з ним, забрали, то нехай сидить, а про себе нічого й не думаєте, що таке лихо вас ніколи не постигне. Но я такого лиха не бажаю нікому, даже своєму врагу, який може там живий, я його личность знаю.

Дальше ви пишете мені, що потратили половину грошей за корову, ви маєте право тратить, ви їм хазяїни, бо тут саме життя вимагає їх тратить, бо ви єсть живі люди, то й всього треба. Мертвому нічого не треба. Ви пишете насчет посилки або насчет грошей. У мене до котрого часу були гроші, було що й їсти, поки я жив на старому місці, а коли переїду на нове місто, то тоді напишу. Чого мені буде треба; но поки що мені чогось стидно требувать чого-небудь, бо подумаєш, що вам тоже не з медом там живеться, а особенно матері. Куди не глянь та все сама, що не зроби та все сама, куди не піди то все сама, то я знаю ваше, то через це я од вас нічого не прошу. А коли ви маєте охоту і змогу, то пришлете мені, тільки тоді коли я вам напишу другий свій адрес, а зараз не пишіть нічого і не шліть нічого. На цім, мабуть, і покончу писать вам письмо, треба йти та откривать баню, бо люди стукають і просяться миться в бані. 1939 г.22.5. Гр.А.Т.

...Тепер ще напишу усім по поклону, хотя вони мене й позабули, так я за них не забуваю. Первим долгом передаю поклон матері Ганні і Парасці, а также передаю поклони Антону, Федосці, Антошке, Колі Антоновичам і ще передаю привіт Самсону, Наталці, Василю і Насті Самсоновим, а также передаю привет і низький поклон матері Сарафині. Трохиму и жене его. Желаю вим хорошого успіху в жизни. Прошу пишіть мне письма усі. Прошу написать адрес Семена. І ще забув про інших людей. Передайте од мене привіт і низький поклон дяді Ігнату і дядині Ярині і їх дітям, а ще передайте привет Федору Лазар. І Васці, если вони живі, бо я колись получив письмо, в котрому було написано, що Федор Лазаров помер, та для мене це неясно було написано і я не вірив сам собі і письму.

Тепер я хочу поговорить з тобою, Христя Лазоровна, а про віщо, ось про віщо: опиши мені про своє здоров'я, про здоров'я дітей, про те як на тебе вигляд там наших правителів. Я думаю, що тепер мої дівчата поросли великими, скоро прийдеться заміж давать, а Павла скоро прийдеться женити, но, мабуть, мені не прийдеться їх женити, бо в мене такий великий срок, що його не переживу в лагерях. Мені хочеться, щоб всі знялися на карточку та прислали мені, хоть последний раз перед смертю побачити їх, а потом і помирать я б уже бажав би. Ну, будь здорова, Христя Лаз., і мої дорогі діти. Цілую вас несчетно раз, не знаю, чи буду я дома коли-небудь чи ні, не знаю, чи буду з вами бачиться, но неправда, є такі люди, що їдуть додому, за котрих хлопочуть домашні, но як за мене нема кому хлопотатись, то тут прийдеться загинуть. Бувайте здорові, остаюсь ще живий, любящий вас батько Г.А.Т.

* * *

1939 г. ноября 5 дня. Здравствуйте, моя дорога сім'я! Сповіщаю вам, що я, ваш батько Грицько А. знаходжуся жив і здоров, чого і вам бажаю, передаю вам, дорогая сім'я, свій сердечний привіт і низький поклон. Первим догом сообщаю вам про те, что писем от вас не получаю целое лето. Як получил ше в мае месяце сего года, а писаное в апреле и більше не получал. Не знаю, какая этому причина или вы не знаете моего адреса или прямо просто вы отказались от меня. Если есть у вас желание, то, пожалуйста, пишите мне письма, а если нет у вас желания, то можете и не писать, мне уже все равно. Если будете писать, то опишите мне всю свою жизнь, как вы живете. Как ваше здоровье, какой был урожай хлеба, что вы заработали в колхозе. Я целое лето прождал от вас письма и никак не могу дождаться и в конце концов вынужден сам вам писать. У нас новостей особенных нет. Погода у нас не очень холодная, морозы градусов на десять, не больше.

Дальше я пропишу про свое здоровья. Здоровья мое совсем слабое, подкрепиться нечем, грошей нету и у вас просить мне неприемлемо, потому что для вас тоже их трудно добувать. Но для меня не так интересны гроши, як письмо, але ж ні того, ні другого.

Больше писать такого нічого, ще тільки передаю по поклону тебе, Христиня Лазарівна, привет и низкий поклон Павлу Григор., Олі, Наді і Марійці Григоровим, всем привет и по низкому поклону передайте от меня. Привет матери Ане, Парасці, Савці, Антону, Федосці, Антошке, Кольке і Антону Андреевичу. Напишіть мені ходять ли дівчата в школу или нет. Чи есть у вас корова или нет? Пропишіть все подробно. Ну, пока до свидания, остаюся любящий вас ваш батько Гр. Андр. Прошу пишіть письмо по адресу: г.Улан-Уде, Бурят-Монгольской АССР, Селенгинский район, почтовое отделение Томча, 2-е отд. Южлага НКВД.

* * *

19 мая 1940 года. Здравствуй, моя дорогая сім'я, уведомляю вас, что я до котрого часу нахожуся жив та здоров, чого и вам желаю, но живу не очень весело. Первое, что меня берет очень большая скука из-за того, что не знаю вашого положення жизни. Сколько я писем вам не писал, но ответу на них не получал. Меня берет тревога на разные мечты: первое, думаю, что может быть вы отказались от меня. Второе, думаю, что может быть весенний период и вам некода писать, а третье, самое главное то, что у вас мало хлеба и вы наверное голодаете. Так вот, прошу вас, когда вы получете от меня письмо, так сообщите мне все подробно как вы прожили зиму. Потому что эта зима далася знать всем, то-есть она была очень холодная, а вам в особенности, так как у вас было очень трудно с сапогами и с одягом. Пропишите мне также, как проходила посевная кампанія в нашему колгоспе, а также пропишите для меня. Где вы тепер проживаете на старом месте или вас переселили на другую усадьбу. Напишите також где находяться Самсон и Антон и почему они не пишут мне писем. Неужели они не думают никогда не вернуся? Понапрасну они так рассуждают! Я им писал, чтобы они писали мне письма, писал также, чтобы они прислали мне какую-нибудь маленькую помощь, но от них я не дождался ни духу, ни слуху. Спасибо вам, дорогие братья, за ваше хороше братское отношение!

Дальше пишу тебе, Христя Лазарівна, сообщите мне, где тепер находится Павел Григорович и дает ли он тебе какую-нибудь помощь, такую как он давал мне. Більше писать не стану. Передаю привет тебе, Христиния Лазарівна, а также передаю привет своїм дорогим деткам Павлу, Оли, Нади і Маруси, прошу вас усих пишіть мне письма. Я кода надумаю, что ви все грамотные, а письмо мне некому написать для вас это ничего не составляет просить вам не приходится никого. Как видно у вас самих нет желания писать мне письма. Пока бывайте здоровы. Остаюся любяший вас ваш Г.А.Ткаченко. 19 мая 1940 года. Адрес: Бурят-Монгольская АССР, город Улан-Уде, почтовый ящик № 216-2.

* * *

1940 г. июля 5 дня. Здравствуй, моя дорогая семья! (цей лист написаний олівцем і дуже потертий на згинах, тому можна прочитати лише окремі місця - прим.автора публікації). Вы мне прописали про Павла, что он уже женат. Я против этого ничего не имею…где он с ней проживает…Значит, от него польза для вас такая, как с козла. Я ему бажаю тихо жить со своей дружиною и деток наживать и таку пользу мать от тих деток, як я маю от него... Я зараз работаю в совхозе, основная работа моя по огородничеству, зараз йде прополка капусти, картоплі, чесноку, цибулі і огурцов, помидоров і табаку. Работа вообще женская, но нам, мужчинам, подходящая... а суп такой як у тебе там на торфу. Ну ничего не зробиш, треба робить, бо кто не работает, тот не кушает... я тепер живу древнім пропитанием и думаю только на сегодня, а що завтра будет, то я на це не располагаю. Зараз дуже худий, поддержки не маю нівідкіль, житів немає де брать та й нема за що, зубів немає. 16 зубів вирвав, а 16 ще осталось і то через один зуб стоять...

* * *

1 августа 1940 года. Добрий день, дорогая сім'я! Первым долгом спешу вам уведомить что я жив, но плохо здоров. Работаю в совхозе, работа моя, звісно, крестьянская. Дальше сообщаю, что я получил от вас письмо 27.VII, за которое вас очень благодарю и из котрого я узнал, что вы все живы. Я этому письму был дуже рад, а самое главное рад тому, що вы все таки про мене не забуваєте. У нас в совхозе урожай дуже гарний, дощі йдуть часто, так що через день, через два і дощ. Я не знаю, почему у вас так плохо, що не йдуть дощі, що вас каждий год наказує дощами. Дальше я прошу вас, пришліть мені грошей, хоть в крайнім случаї карбованців 30 як вам там трудно не живеться, а все таки ви на волі. Дальше писать такого не стану. З тим бувайте здорові. Передаю привіт тебе, Хр. Лазар., Павлу, Олі, Наді, Марійці. Оля, ти просиш, щоб я сфотограф., цього я зробить не можу, нам не розрішають. А я вас прошу в обов'язковому порядку сфотографіруйтесь мама, Оля, Надя і Марійка і пришліть мне карточку, за що буду вас дуже благодарить. Я дуже скучив за вами. У мене зараз нема даже на чім писать письма написать. Додому вам, мабуть, мене не діждаться.

Г.А.Ткаченко.

* * *

1940 год 7 ноября. Здравствуйте. Моя дорогая сім'я! Сообщаю Вам, що я, ваш батько, знаходжуся жив та здоров, чого і вам желаю. Первим долгом передаю привіт і низький поклон матері, дальше передаю привіт та по низькому поклону Олі, Наді і Марійці. Повідомляю вам, що я получив од вас письмо, которое писанное ще до жнив в іюле месяце, на которое я вам дав отвіт...Дальше сообщаю вам, що у нас зараз зима, випав сніг, морози достигают до 25 градусів. Работаю я в совхозе. Работа обикновенная, колхозная, хлеб получаем по выработку. Прошу вас, пишите, как убрали хлеб, как убрали свеклу, сколько было у вас трудодней, по сколько получили хлеба на трудодень, по сколько получили сена, соломы, жому и что вы продали - корову или телку. Дальше пишите как вы оплатили податки, страховки, как вы купили обув и одяг (далі не розбірливо)...

* * *

Доброго здоров'я, моя дорогая сім'я! Завіщаю вам, що я до котрого часу жив, чого і вам бажаю і передаю я вам, мої дорогие, привет і по низькому поклону тебе, дорогая Христиния Лазар., а также Олі, Наді і Марійці. Дальше повідомляю, що я одержав гроші в сумі 40 карб., за которі очень щиро дякую. Посилку тоже получив, про котору я вам писав, не знаю чи ви получили те письмо, в котрому я вам звіщав про получение посилки. Дальше сообщаю, про те, що в нас до сих пір холодно, лежить снігу ще півметра висоти. Вітри і морози. У вас, наверно, кончають посівну кампанію. Пока досвидания. Прошу пишіть письма з марками, без марок тепер і в нас не принімають.

1941 год. 19 апреля.

* * *

Здравствуйте, моя дорогая сім'я! Сообщаю вам, что я, ваш батько Г.А. знахожуся жив і здоров, чого і вам желаю. Первим долгом передаю привет и низкий поклон тебе, дорогая жена Христя Лазаровна, потом передаю привіт і низький поклон сину Павлу Гр., а также передаю привіт моим дочкам Олі, Наді і Марійці. Сообщаю вам, що я зараз больной лежал в лазарете. Заболел малярією. Отправили меня... виздоравливающих. Писем я теперь от вас не получаю и трудно, чтоб я от вас и получил что-нибудь. Я зараз пере... из колоні на колону, так что трудно иметь адрес, чтобі можно мне письмо написать. Новость у меня такая: я увиделся со своим товарищем, с которым был разом забранный. Это был Яшка Денисинков или же по фамилии Решетняк, живе там за Качайбабою. Я его не видел почти два года, тепер повстречался в лазарете. И я, и он были рады нашей встече. Когда получите мое письмо, то передайте его жене, что я с ним встречался, и что он есть живой, только мы разошлись, он остался в лазарете, а я ушел на слабосилку. Дальше сообщаю, что очень слаб, денег нет, подкрепиться нечем. Ну ладно, как-нибудь буду переживать. Пока бувайте здоровы, остаюсь любящий вас ваш батько Г.А. Ткаченко. Письма мне пока не пишите, потому, что я не знаю, где я дальше буду передайте привет всем знакомым. Июля 6 дня (на цьому листі рік не позначений, тож можливо, що останнім був попередній лист – прим. автора)

* * *

У нетрях сталінських таборів загубився слід Григорія Ткаченка з Мліева. Його листи зберегла донька Ольга. Син Павло загинув на фронті, залишивши двох сиріт. Передчасно пішли з життя,

знесилені працею Анастасія та Марія, а Ольга не діждала нареченого – її ровесники полягли на війні. Вона виховала племінницю Галю, яка осиротіла крихіткою. Давно немає Христини Лазарівни, яка впродовж усього життя вірно і безнадійно чекала повернення чоловіка із російської неволі. Не повернувся…

Іван Шаповал

ЗАСУДЖЕНИЙ ЗА ГІМН УКРАЇНИ

Шаповал Іван Семенович, 1899 р. н., уродженець і мешканець с.Павлівщина Драбівського р-ну, українець, безпартійний, освіта нижча, одружений. До арешту – голова місцевого колгоспу. Арештований 16 листопада 1937 р. Засуджений 15 травня 1938 р. виїзною сесією колегії Полтавського облсуду за ст. 54-10, ч. І КК УРСР на 6 р. ВТТ та на 2 р. позбавлення в правах.

24 листопада 1961 р. реабілітований Верховним судом УРСР.

Лічу в неволі дні і ночі
І лік забуваю.
О, Господи, як то тяжко
Тії дні минають.
(Т.Шевченко)

1939 року, квітня, 19 дня (четвер)
Пришліть хоч сухарів! І більш нічого
Не треба в'язню Сегежі.
Одну лиш вісточку із дому
Від жінки, брата, від синів.

Що, скрута, злидні? Знаю, знаю…
Та є ж моє пальто! Не одягав ні раз.
Продай його за паляницю, за окраєць, Маня,
Та вишли. Я наїмсь хоч раз.

Та дай адресу брата Йвана,
Ударюсь ще до нього, по табак.
Цигарка у тюрмі – то для душі розрада,
Так може вишле. А проте навряд…

Оце і все. Писать більше не буду.
Не те щоб не було про що. Не в цьому суть.
Просто нема снаги. Бо скоро
Обідати конвоєм поведуть,
Та тільки хліба не дадуть.

І вихідний сьогодні маю,
І сонце світить, і весна
Вже близько, вже не за горами,
А я лежу в постелі. І нема
Ні сил піднятись, ні бажання,

Нічого вже в душі нема...

Привіт усім, будьте здорові,
Хай вам щастить, рідні мої,
Надіюся побачитися знову,
І жду одвіту-сухарів.

Адрес: Кировская ж-д ст. Сегежа, Севжелдорстрой, Б.Б.К. НКВД,
4-е отделение, 10-е лагерное подразделение.
Іван Семенович Шаповал.

Звісно, не віршами писав цього листа Іван Семенович – заримовано його вже в наш час.

Коротким, небагатослівним був той єдиний, що зберігся, лист. І зміст, суть його були в одному: аби вислали посилку сухарів, щоб "хоч раз наїстися". Та ще докоряв дружині, рідним, що забули про нього, що не допоможуть в скрутну годину...

Не знав він в далекій, холодній, засніженій "белоберезой" Карелії, де з тисячами таких же сіромах тягнув залізницю вздовж Біломоро-Балтійського каналу, що далеко не всі посилки для "ворогів народу" приймались до відправки, а якщо й приймались, то не завжди вони доходили до адресата. Мабуть, не знав він також і про те, що в голодному 1939-му, ну, не такому як 1933-й, та все ж голодному, якраз навесні, його дружина Марія, аби дожити до нового хліба, покинула вдома, самих у хаті, чотирьох синів-підлітків, та поїхала на заробітки в південні, заможніші села, на станцію Помічна. Наймалась до людей, за місяць заробила пуд борошна, привезла, та так і вижили...

Вперше «скуштувати» таборів Івану Семеновичу довелося у 1932-му. Був тоді він у Павлівщині головою колгоспу "Нове Життя". Урожай зібрали. Однак вказівка з району: вивезти хліб! Практично весь. А це значить – голод. Тож і вирішив голова хоч трохи залишити та роздати людям. Стояла в полі одинока хатина, там його і припасли. Та довідалось районне начальство про непокору. Викликали до району разом із заступником, питають: "Вивезеш хліб?" – "Ні". "А ти вивезеш?" – "Вивезу". Ну тоді ти вертайся додому, будеш головою, а ти залишайся тут.

Дали тоді йому 1,5 року. Відсидів 7 місяців, випустили. Ще тільки розкручувався тоді сталінський маховик репресій, ще тільки пробували сили чекісти, тому, мабуть, і небагато дали, і рано випустили...

Через рік селяни знову обрали головою. І разом з ними господарював, вирощував хліб. Ростив синів, надіявся на щасливе майбутнє...

Вдачу мав доброзичливу, товариську, а душу – українську. Любив і умів співати (тоді ще в українських селах співали). Зазвичай, співав народні пісні, знав їх багато, брав активну участь у постановці вистав на сільській сцені. В "Кобзарі" проти козацької пісні, якою починається поема "Гамалія", написав олівцем: "І чого воно так? Що коли співаєш оцю пісню, то буцімто за серце..." – далі нерозбірливо, затерто.

...Того літнього вечора 1937 року прийшли товариші, сіли в садку погомоніти про життя-буття. Був і гармоніст. Випили по чарці, заспівали...Хто знає, яких пісень тоді було співано. Та про одну достеменно відомо. Заспівав Іван Семенович "Ще не вмерла Україна..." Почули тую пісню цікаві уші. Донесли...

...Взяли його прямо в полі, коло парової машини – якраз молотили збіжжя. Завезли додому, зробили обшук, повезли до району. Жінка була на роботі, хлопців теж не було вдома. Найменший, Ярослав, тільки був у дворі. Коли увечері посходились – в хаті все розкидано, перевернуто, батька немає. "Де батько?" – "Приїжджали якісь дядьки, щось шукали, батька повезли з собою".

Пів року велось слідство. Все допитувались – чи співав? Не признався. А зізнання слідству було конче потрібне. І все робили, аби його почути. Було і цілодобове стояння в камері, де лише графин води та слідчий за столом, що змінюється кожні 2 години; були і пальці між дверима та одвірками; були, мабуть, і інші "методи дізнання", про які можна лише здогадуватися...

Не знаємо, чи зізнався у своєму "злочині" Іван Семенович. Може, примусили, зламали. А може й ні. Та тільки у травні 1938-го спецколегія Полтавського обласного суду винесла вирок: ст. 54-10 КК УРСР "антирадянська агітація" – 6 років виправно-трудових таборів та 2 роки позбавлення в правах.

...Настала весна 1945-го. Хто, щасливий, зустрічав фронтовиків, хто оплакував загиблих. Ждали, виглядали й Івана Семеновича. Вдивлялися в ту степову "косу" дорогу, що широкою стрічкою пролягала тоді між житами від села до залізничної станції Мехедівка; по цій дорозі односельці

вирушали в широкий світ, хто назавжди, а хто – щоб повернутися. Та тільки не вернувся він у Павлівщину…

Де шукати? Кого запитати? Ніде. Нікого.

Лише на початку шестидесятих, коли одержали довідку з Верховного суду УРСР про реабілітацію, звернулися до міліції із заявою про розшук. Та оголошений всесоюзний розшук нічого не дав. Не знайшли.

Уже під час "перестройки" ще раз спробували узнати його долю. Надійшло повідомлення: …Шаповал И.С. отбывал наказание в СевЖелДорЛаге НКВД СССР (Коми АССР). 16 августа 1943 года был освобожден из лагеря, но дальнейшая судьба его неизвестна, т.к. его лагерное личное дело уничтожено в 1950 году по истечении срока хранения».

Куди ж він подівся, вийшовши за ворота табору на таку довгожданну волю? Чи відправили його в штрафну роту, де і поклав свою голову в першій же атаці? Чи спіткала його така доля як багатьох в'язнів архіпелегу ГУЛаг: в нелюдських умовах "тягли" весь строк на лісоповалі, трималися лише неймовірним зусиллям волі, внутрішнім наказом: вижити, вижити, будь-що вижити! А виходили за ворота табору, і за місяць згасали – від виснаження, від хвороб. Чи…?

Не знаєм, як скінчив свій життєвий шлях Іван Семенович. І, напевне, вже ніколи і не взнаєм…

А пісня живе! І звучить щодня на всю Україну, вранці і опівночі, кожного разу нагадуючи про діда.

Світла йому пам'ять!

Юрій Артеменко

МОВ ПТАХ З ПЕРЕБИТИМ КРИЛОМ

Улян Іванович Коваль народився 21 червня 1903 року в селі Баштечки Жашківського району Черкаської області в селянській родині. Українець. Освіта вища педагогічна. З 1923 по 1935 рр. кандидат в члени ВКП(б). З 1925 р. працював вчителем історії і математики в селах Баштечки, Бузівка, Охматів.

За рішенням трійки УНКВ по Київській обл. від 22 квітня 1938 р. в числі 9-ти земляків розстріляний 19 травня 1938 р.

Реабілітований Черкаським облсудом 18 вересня 1961 р.

Думаю так, що краще ніж земляки – його ніхто не знав. Отож їм слово.

Янчук Ларіон Іванович, учитель тих часів: "Коваль У.І. родом з села Баштечки. Син селянина-бідняка. На початку колективізації 1929-30 років працював у с.Бузівці секретарем парторганізації і завідуючим семирічною школою. Без перебільшення це був "бог" села. Працював без утоми день і ніч. Мав величезний авторитет. В 1934-35 р.р. завідував райвно. І теж користувався авторитетом серед учителів. Не відомо з яких причин із завідуючого його звільняють і направляють в Охматівську школу завучем. Педколектив його щиро поважав. У вересні-жовтні 1937 р. приїхала вантажна машина до школи. Зайшли два співробітники НКВС в учительську і запитали, "де Коваль?" А він був на уроці. Викладав історію. У. Коваля викликали. Сказали взяти кусок хліба і дві пари білизни. Повели на квартиру. Він попрощався з дружиною і двома синочками. Улян Іванович був вище середнього росту. Мав гарне, привітне обличчя. Через кілька днів у школу знову приїхав співробітник НКВС. Став допитуватись у вчителів: банти на шиї вважалися тоді проявом "буржуазної американської культури" і тих, хто їх носив, зневажали. Про дальшу долю Коваля і Мазура ніхто з учителів не знав."

Олександра Іванівна Власюк: "Я добре знала Уляна Івановича Коваля. У 1932-33 навчальному році я поступила в 5-й клас Бузівської школи, де він працював директором. Улян Іванович викладав історію. А в нашому класі ще й математику. Його часто викликали в контору колгоспу і він доручав мені розв'язувати задачі, що мені дуже подобались. В 6 і 7 класах викладав лише історію. Мені він прищепив любов до свого предмета і професії. В 1935 році 7-й клас фотографувався разом з учителями. Це фото у мене збереглося. На ньому є і Улян Іванович.

Степанида Давидівна Орлівська: "З цією людиною пов'язане і моє дитинство і виховання, і перші роки спільної праці. Для мене У.І. Коваль був учителем, батьком, колегою по роботі, директором школи.

Улян Іванович! Це воістину моя найглибша життєва рана. Глибша за ті, що я дійсно отримала у боях Великої Вітчизняної війни та під час знущань катів з гестапо.

Як учителя я знаю Коваля У.І. ще з 1925 р. На той час він працював зав.школою в селі Баштечки. Я навчалася у п'ятому класі, а він викладав нам історію. Історію України я знала добре. За це він перед класом ставив мене у приклад. У шостому класі я відвідувала школу лише в другій чверті (першу не ходила в школу – пасла череду) і залишила школу через злидні. Навчалася сама вдома під контролем батька. Товариші щоденно приносили домашні завдання. Навчальний рік закінчила екстерном.

Пізніше, в 1933 р., зустрілися ми з Уляном Івановичем у Бузівці, коли я вже називалася вчителькою, а він працював директором школи.

Олена Павлівна Коцюбинська – вчителька: "Це була добра, розумна, гуманна людина. Він дуже гарно ставився до співробітників і до відвідувачів, які звертался за порадою. Ніколи не сердився, не нервувався. Його поради допомагали в роботі. Коли я почула, що його заарештували, то не могла зрозуміти: "За що? В чому його провина?". Таке ж запитання виникало і в інших людей"".

Петро Петрович Гуменюк – вчитель: "Родом я із Сабодаша. Мені 82 роки. Зараз живу в Жашкові. Улян Іванович учив мене у Бузівській школі три роки: з 1928 по 1931. Коли ми дізналися, що в нашій школі буде новий завідуючий, то задумалися, яке дати йому прізвисько. Бо тоді так було заведено. Вирішили почекати, побачити, що то за людина: гарна чи погана. Перше враження було – гарний вчитель. Він зразу ж завів у школі гарне господарство. Придбав чотирьох коней, 12-15 гектарів землі. Садок, який був у Бузівці, став шкільним (зараз це старий сад). У саду і на полі працювали всі учні по черзі. На роботу їздили на конях. Усе йшло дуже добре.

Незабаром з нашої звичайної семирічки зробили ШКМ (школа колгоспної молоді). Дітей неколгоспників повинні були відрахувати із школи. Коваль У.І. цього не зробив. Він переконав усіх, що це несправедливо.

У школі навчалися учні з Сабодаша, Марійки, Вільшанки, Зеленого Рогу, Литвинівки і навіть із Шуляк, Жашкова, Сорокотяги та інших сіл.

Але через певний час учком прийняв рішення: "Всіх учнів, у кого батьки розкуркулені, без всяких умов виключити із школи". Брати Борис та іван Сілецькі із Зеленого Рогу, І.Павлівський із Сорокотяги, Дмитрієвський з Литвинівки та багато інших залишили школу самі. Я, М.Шкарій з Марійки та Ф.Вашук з Бузівки цього не зробили. Не залишили школу тому, що нас дуже захищав У.Коваль. Він доказував, що батьки не відповідають за дітей, а діти не відповідають за батьків. Такі учні завжди були на очах у Коваля. Його дуже любили. Любили за те, що він був добрий педегог. Він ніколи не підвищував голос. Учень не вміє, не знає, а Улян Іванович йому втлумачує, що зумієш, вивчиш. Для нього всі учні були гарні. І діти його поважали. Навіть ніякого прізвиська так і не надумали. І поза школою говорили не "Коваль", а "Улян Іванович".

Коли діти працювали на полі, він знаходив час і приходив. На жнивах вчив дітей як в'язати перевесла. Часто Улян Іванович нам говорив: "Ви – майбутня інтелігенція, громадяни нашої любимої України. Ви повинні все вміти робити. Вести себе культурно. Йти до школи чистими. Чоботи і одяг чистити самому. Я буду дуже радий, якщо з моїх учнів виростуть чесні і грамотні люди".

Сталося так, як він хотів. Всі учні нашої громади (так тоді називалися класи) стали достойними людьми. Наприклад, Білобровий, Вашук стали агрономами. Я, Савчук, Саранюк – зоотехніки. Омелян Сліпачук – редактор газети, Павловський, Технарук – керівники "Заготзерна" в Умані, Гордієвський – робітник райспоживспілки. Кузьменко – бугалтер цукрозаводу, Шпарій – вертлікар, Круць – лікар, Ярмоленко, Сидорук, Лига, Вашук та багато інших стали вчителями. Частина моїх однокласників служили офіцерами в Радянській Армії. Мій брат закінчив Київський педагогічний інститут і 30 років служив на кордоні. Сидорук Д., Совчук П. та інші офіцери загинули в роки Великої Вітчизняної війни. Всі 100 учнів Уляна Івановича, яких я знаю, стали потрібними Батьківщині людьми. Коли зустрічаються учні Коваля, то згадують свого вчителя із сльозами на очах. Говорять, що він загинув несправедливо. Що УНКВС не зрозуміли, що це була людина, яка боролася за краще життя. Що Коваль У.І. нікому не робив ніякого лиха. Багото учнів були його друзями. Всі ми вдячні Уляну Івановичу за його поради.

У селі Сабадаші є вчителька Власюк О.І., яку він не виключив із школи, хоча її батьки, м'яко кажучи, не полюбляли радянської влади.

Років 15 тому в с.Бузівці збиралися його учні. Приїздив мій брат із Ленінгада. Згадували Коваля У.І.. Говорили, що Улян Іванович та багато інших вчителів тоді, у 1938 році, боролися і загинули за самостійну, за вільну Україну".

Антоніна Григорівна Бойко – донька сестри У.Коваля – Марфи: "Я тоді ходила в 4-й клас. Він тоді закінчив Уманський педагогічний технікум. Село було невеличке. Місцева інтелігенція складалась з молодих людей, котрі встигли одержати якусь освіту. Це дякові діти Терлецькі: Микола і Сашко – вчителі, Антип – зав. клубом-читальнею. Сім'я Войцехівських, Щербини, Паламарчук Степан, Олійник Іван. Попові дівчата – Коваленки. Улян Іванович був душею цього товариства. Терлецькі були ініціаторами створення в селі драматичного гуртка. Ставилися п'єси різних авторів. Часто збиралися в Уляна вдома, де велися довгі бесіди на різні теми. Читалися твори Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесі Українки. Дискутували. Брат Уляна Аврам вивчився на лікаря. Був він глибоко освіченою і розвиненою людиною. Безперечно, він справив певний вплив на Уляна.

Через Аврама Улян познайомився з літературою, якою була заповнена скриня. Доступ до цієї скрині мав тільки Улян. Між братами були довірливі стосунки.

Почавши працювати вчителем молодших класів у Баштечках, він був переведений у сусідню Тетерівську школу. А потім десь в 1927-1928 роках повернувся додому вже директором, спочатку неповно-середньої, а вже при ньому – середньої школи. Невдовзі звідти призначають завідуючим відділом народної освіти Жашківського району.

В 1927 році починаються переслідування людей, яких "система" вважає неблагонадійними. Його виключають з партії, переводять на вчительську роботу в село Охматів. А на початку 1938 р. Уляна Івановича арештовують, інкримінуючи ворожу діяльність проти народу, зв'язок з братом Аврамом, який в цей час знаходився в еміграції в Польщі. Під час революційних подій 1918-1920 років Аврам був у рядах людей, які стояли за самостійну Україну. Після поразки Центральної Ради Аврам Коваль перебуваючи в той час в Польщі з дипломатичною місією, там і залишився. Довго підтримував зв'язок з Уляном. Улян запрошував брата повернутися додому, переконуючи його, що тут нікого не переслідують, простили тих, хто боровся з Радянською владою. Проте Аврам відповів, що ще невідомо як підуть події далі. Він як у воду дивився. Невдовзі почалися репресії.

Улян був людиною доброю, врівноваженою. До нього люди тягнулися за порадою, за допомогою. Багатьом він допоміг стати на ноги. Багато людей за його порадою стали вчителями, або вибрали іншу професію, яку до цього селяни не знали.

Але до цього часу суспільство так і не відповіло на запитання, чому один народ йдучи до світлої мети - побудови найсправедливішого суспільства, розколовся на взаємовиключаючі половини, підозріло вдивляючись одна в одну, бачить в іншому завзятого ворога, намагається вбити його, загнати до ГУЛАГу.

Ось вони стоять перед історією. Двоє братів. Комуніст Улян і незалежник Аврам. Жодному з них не вдалося реалізувати свою ідею. Першому - побудувати справедливе суспільство для всієї земної кулі. А другому - збудувати незалежну українську державу.

Стоїмо і ми і дивимося в майбутнє з надією. Може це зроблять наші онуки. Не будемо знову замахуватись на світову революцію. Давайте забезпечимо мир, добро і спокій у своїй державі".

Вікторія Уляшівна – донька:

- Весною батько мав закінчтити педагогічний інститут в Одесі і одержати вищу освіту. Дехто йому заздрив. Адже тоді сільські вчителі вищої освіти практично не мали.

Я батька не пам'ятаю зовсім. Знаю про нього лише з розповідей мами. Він був із багатодітної сім'ї. У його батьків було восьмеро дітей. Усі вони були працьовитими й прагнули вчитися. Особливо виділявся брат Аврам, який оволодів професією лікаря.

Дитинство наше було таке, що важко й згадувати. Хати й усі документи під час війни згоріли. Довго не було свого даху над головою. Мама весь час говорила нам, що батько заповідав нам учитися. Під час арешту він постійно твердив: "Сяню, вчи дітей". І ми вчилися. Всі троє здобули вищу освіту...

Мама весь час працювала техробітницею у школі, обробляла буряки у колгоспі і шила на машинці людям одяг. Вона вміла добре шити і це було вагомою підтримкою.

Улян Іванович – виходець з селянської багатодітної (8 дітей) родини. Родина тягнулась до освіти, до знань. Його батько, мій дід, був грамотною людиною. Рідний дядько, Євмен, працював волосним писарем. Як і більшість дітей, батько одержав освіту. Його брат Аврам, на думку рідні, був обдарованою людиною, оволодів професією лікаря. Його великою бібліотекою користувалася вся рідня.

Із розповідей мами, Олександри Купріянівни (дівоче прізвище Гончарук) та батькових сестер Марфи і Тодоні знаю, що Улян Іванович закінчив Уманський педагогічний технікум. Заочно оволодів фахом історика спочатку у Черкаському, а потім в Одеському педагогічних інститутах. Працював учителем у селі Баштечки, директором школи в селах Тетерівка, Баштечки, Бузівка. Потім був призначений завідуючим Жашківським районним відділом народної освіти, а коли його виключили з партії – вчителював у Охмативі.

Племінниця Бойко Антоніна Григорівна (дочка сестри Марфи), яка була ученицею батька, згадує: "З самого дитинства пам'ятаю, що дядько Улян був щирою, відкритою до спілкування людиною. До його сім'ї тягнулася сільська інтелігенція. Часто влаштовувались вечори, де читали вірші, говорили про майбутнє".

У лютому 1938 року батька заарештували в селі Охматів".

Анатолій Уляшович - син: "Прощаючись з мамою, батько був впевнений у своїй невинності. Він сказав: "Не переживай, Саню, це якесь непорозуміння, я через декілька днів повернусь. А якщо ні, по переїзди в Баштечки і вчи дітей".

Мама все своє життя присвятила тому, щоб дати нам освіту, відхиляла всі пропозиції вступити у повторний шлюб.

Брат, Євген Улянович, закінчив Уманське педучилище. Потім, працюючи вчителем, заочно закінчив філологічний, а згодом філософський факультети Київського державного університету ім. Т.Шевченка.

Сестра, Вікторія Улянівна, закінчила фізико-математичний факультет Уманського педагогічного інституту.

Багато чуйних людей допомагали нашій сім'ї, хоч офіційно ми вважалися "ворогами народу". Та люди знають хто є хто, і ми не відчували недоброзичливого ставлення.

Коротко про себе. Народився в грудні 1937 р. після війни голодне, босоноге дитинство. Мама працювала в колгоспі і одночасно техробітницею в школі. Після закінчення Баштечківської семирічної школи поступив в Уманське педагогічне училище. В 1957 році, здобувши професію вчителя, працював у школі. З грудня цього ж року по липень 1960 року служив у Радянської Армії. В 1960 році вступив на історико-філософський факультет Київського державного університету. Після його закінчення направлений на викладацьку роботу в Уманський сільськогосподарський інститут. В 1981 р. захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата історичних наук. Обирався завідуючим кафедрою, секретарем парткому вузу. В 1984 р. був переведений в Уманський педегогічний інститут на посаду проректора з навчальної і наукової роботи. Через 2 роки повернувся в Уманський сільськогосподарський інститут, де й нині працюю на посаді доцента.

Євген Улянович – син: "Свого батька Коваля Уляна Івановича знаю мало. Трирічним захворів туберкульозом кістки суглобу. 4 роки лікували в Київському протитуберкульозному інституті. Прикутий до ліжка, на руках металеві кільця, які прив'язувались так, що ні сісти, ні підвестися. З палати вивозили надвір або в коридор, де іноді демонструвалися дитячі кінофільми, екраном для яких була стіна. Тут же біля мене сиділи тато і мама, що приїздили на побачення. Їх обличчя не ясніли веселістю, можливо тому, що по селах лютував голодомор 1933-го, розпочинались жахливі репресії.

Батько, по-моєму, був трохи вище середнього зросту, із світлим ластовинням на обличчі. Лице його постійно випромінювало доброту, хоч і без різко вираженої посмішки. Мова небагатослівна, спокійна, чиста українська. Закінчував школу в Красилівці, куди ходив пішки.

Пам'ятаю, як дужі руки батька несли мене, замурованого в гіпс, до автомашини, якою привезли мене з лікарні в 1937 р. Жили ми в шкільному будинку в селі Охматів, де батько вчителював. Я міг виходити лише на ганок будинку. Навпроти виднілася школа, туди я за станом здоров'я, ходити не міг.

Батько ніколи не кричав на нас, не кажучи вже про фізичне покарання, а маму називав ніжно "Сяню". Виходячи з дому, наказував: "Сяню, бережи дітей". У батька була робоча кімната, як і в більшості вчительських сімей. У двох шафах і на етажерці стояли ряди книг. Батько навчив мене читати й писати всього за кілька місяців, як привіз із лікарні. Вдома він виконував усю важку роботу: рубав дрова, носив воду тощо. Більшість часу батько був зайнятий у школі, а вдома багато читав і писав. Він навчався заочно в Одеському педагогічному інституті, на історичному факультеті. Весною мав їхати на випускну сесію і одержати диплом про вищу освіту.

Ніколи не зітреться в пам'яті чорний день – 12 лютого 1938 р. В хату зайшли якісь люди (троє чи четверо) в цивільному одязі, з ними батько. Перерили всі книги, порозкидали по хаті всі записи, включаючи поурочні плани, особисті документи. Мама плакала, а з нею й ми всі – двомісячний братик Толя, дворічна сестричка Віта і я. Нічого не знайшовши підозрілого серед книг і рукописів, сказали: "Ми вас забираємо у Жашків". Забрали з собою дві батькові мисливські рушниці (одно і двостволку) і кишенькового годинника, пообіцявши через деякий час повернути. Та то були лише слова.

Весною нашу сім'ю веселили з шкільної хати. І ми переїхали в Баштечки, де мешкав рід Ковалів. В дідівській хаті жила із своєю сім'єю батькова сестра Тодосія. Вона нам відвела частину оселі: одна кімната з двома маленькими віконцями. В ній ми вимурували піч, лежанку. Мама іноді ділилась спогадами про батька: він перебував у партії, потім його виключили. Причини, напевно, аналогічні тим, що їх приписували всім майбутнім "ворогам народу". Відомо, що батько мав закінчити Вуз, що на той час було рідкістю.

Мама не раз повчала нас бути такими добрими, чесними і справедливими, яким був батько. Пам'ятаю, мама показувала мені листа, що надійшов ніби від батька з Нової Землі: просив передати зимове пальто, теплі рукавиці, шапку. Мама все це передала представникові НКВС, що не-

вдовзі навідався. В тому листі майже все було заляпано чорнилом. Це була підтасовка-фальшивка, написана в тюрмі під тортурами, щоб якось нажитись за рахунок нещасної сім'ї "ворога народу".

Мама довго і терпляче чекала свого Уляна, нашого батька. Навіть всі книги, всі його записи дбайливо зберігала в шафах, оберігаючи як святиню, як добру пам'ять. Батько всім нам снився.

Відразу ж по приїзді в Баштечки мама пішла на роботу в колгосп, звичайно, щоб нас прогодувати якось. Велике спасибі тодішньому голові колгоспу Панасюку. Він, ризикуючи своїм становищем у суспільстві, допомогав сім'ї "ворога народу". За його розпорядженням комірник щомісячно видавав нам пуд зерна. Ми з мамою мололи його на жоронах у сусідів і щось пекли і варили. Це була неабияка підтримка. Допомагали нам батькові сестри Марфа і Тодоня.

Всі ми не вірили, що батько не повернеться. Мама з тьотею Тадонею зверталися до багатьох відомих на той час ворожок. Ті однозначно пророкували: от-от прийде, вже на підході до дому. Лише одна циганка подивилася на мамині порепані долоні та заплакані очі й сказала: "Він тоді прийде, як у мене на долоні виросте".

Мама часто ділилась з нами спогадами про батька. Вона осиротіла рано. На ній, 16-річний дівчині, біднячці-сироті, женився батько, який на той час вже вчителював. Коли дехто не радив Уляну женитись на біднячці, він заперечував: "Візьму просту дівчину – вона й мене шануватиме і дітей".

В роки війни хата згоріла і певний час ми жили у сусідів. Тим часом мама з тьотею Тодонею ходили за село розбирати траншеї, приносили колоди і клали їх на вцілілі стіни хати. Зверху накладали вальки. Робити крівлю не було можливостей.

Ми завжди вірили, що батько повернеться. Навіть у тяжкий післявоєнний час у наших серцях не вмирала надія на зустріч з ним. Написали листа в НКВС. Прийшла відповідь: помер від туберкульозу нирок на будівельних роботах в Росії. Це не відповідало дійсності.

Вступаючи на навчання в Уманське педучилище, в автобіографії я написав, що батько помер. Цей відступ від правди не давав спокою. І я признався директору педучилища Іщенку Сергію Степановичу, що батько репресований. Сергій Степанович, відповів просто: твій батько вчитель. Отож вчись, щоб не осоромити цю професію. Коли підходив строк плати за навчання, рекомендував писати заяву і звільняв мене від внесення установленої суми грошей, наказав бухгалтерії видавати мені стипендію. І так до закінчення училища.

У роки хрущовської "відлиги" батька реабілітували. Завдяки старанням брата Анатолія ми взнали правду про нього. Мама тоді була ще жива. Але ми не розказали їй все, що нам удалось взнати про батька. Сподівались, що вона зможе якийсь час прожити. Мама померла в листопаді 1990 року.

Батько пережив страшні тортури в Уманській тюрмі і був розстріляний 19 травня 1938 року. Тому ми вирішили вшановувати пам'ять незабутнього дорогого батька щорічною зустріччю в Умані біля безіменних могил, каменя Скорботи, де має височіти пам'ятник жертвам репресій 1930 – 1950 років. В скорботному мовчанні лягають живі квіти.

Ми вдячні всім тим чесним добрим людям, які допомагали нам у скрутні години".

У.І. Коваль, як відмічалось вище, навчався на історичному факультеті Черкаського педагогічного інституту, а в 1935 р. був переведений в Одеський пединститут.

До речі, про те, що Коваль У.І. мав вищу педагогічну освіту, сказано і в довідці Управління КДБ по Черкаській області.

Ознайомився в обласному архіві із справою № 16022. Купи документів. Постанова про арешт. Опис вилученого при затриманні. Довідка про виконання вироку. Протоколи допитів і очних ставок. І прізвища, прізвища, прізвища…Жашківські, охматівські, бузівські.

З архівних справ я довідався, що "повстанська організація" налічувала близько сотні осіб.

Разом з Уляном Івановичем Ковалем 19.05.1938 р. були розстріляні:

- Дмитренко Мусій Сидорович – 1889 р.н., с.Конела, чоботар. До арешту працював охоронцем ставу на Острожанському рибокомбінаті.
- Данилюк Роман Іванович – 1874 р.н., с. Острожани, одноосібник.
- Льопко Михайло Корнійович – с.Конела, їздовий колгоспу.
- Лига Ілько Павлович – с.Бузівка, молотобоєць.
- Подзерей Данило Кіндратович – с.Бузівка, сторож сільмагу.
- Семко Василь Єремійович – с.Бузівка, їздовий колгоспу.
- Чорновіл Терентій Васильович, - с.Бузівка, колгоспник.

Справа Коваля У.І. та інших репресованих і реабілітованих разом з ним людей була переглянута лише після заяви Карпінської Н.З., внучки Подзерея Д.К., яка нині живе в Києві.

Наведу виписку із протоколу допиту свідків у справі Коваля У.І. у 1961 році. Свідка запитали:

- В яких відносинах ви були з Ковалем Уляном Івановичем.
- У гарних, звичайних, нормальних.
- А чому ж ви говорили таке, що написано у цьому протоколі 1938 р. ?
- Я не знаю, що там написано. Тоді, у 1938-му, я, як і інші люди, підписував протокол не читаючи. Мені його читати навіть не давали. Дали лише підписатися.

Життя Уляна Івановича Коваля обірвалося 19 травня 1938 р. він не дожив до 35-річчя один місяць. Звинувачення в причетності до міфічної "контрреволюційної повстанської організації" та проведенні "антирадянської агітації" і "розповсюдженні чуток про поразку СРСР "не підтверджені жодним речовим доказом, жодним вагомим аргументом. Одні слова. Слова вибиті, вимордовані. Слова, що стали підставою для узаконеного вбивства.

Із численних спогадів колег, учнів, знайомих вирізьблюється образ знаного в районі інтеліґента, педагога, гуманної, доброзичливої людини, яка сприяла багатьом вихованцям у виборі життєвого шляху, допомогла в досягненні поставленої мети. Внесок У.І.Коваля у розвиток освіти в районі визнавали його колеги, учні, він очолював педегогічні колективи в Баштечках, Бузівці, Тетерівці, певний час працював завідуючим районним відділом народної освіти.

Улян Іванович започаткував педагогічну династію: всі його діти (Євген, Вікторія, Анатолій) – педеагоги. Його справу продовжують внуки: дочка Вікторії Валентина – вчителька математики, дочка Анатолія Людмила працює викладачем іноземних мов у вузі, а його син Роман готує себе до педагогічної роботи у Київському національному університеті ім. Т.Г.Шевченка.

Згадаймо про Уляна Івановича Коваля у цю сумну дату, вклонімося його пам'яті...

Література
ДАЧО Р-5626 оп. 1, спр. 16022
архів автора.

Андрій Белець

СОНЦЕЛЮБ

Кулик Іван Онисимович, народився 30 квітня 1923 р. в с.Моринці Звенигородського р-ну. Українець, безпартійний, освіта вища. Закінчив Київський художній інститут.

У 1973 р. за прояви "українського буржуазного націоналізму" був виключений зі Спілки художників України.

У 1988 р. був відновлений у Спілці. Помер 1995 р.

Як зараз бачу: йде по центральній площі Черкас у напрямку Будинку художників невисокий стрункий чоловік. Голова в шапці білого волосся, пломеніють в усмішці сірі очі, а усміхнені уста ховаються в сивіючих вусах.

— Добридень, - каже він і простягає долоню правиці. Цех художників, його квартира, майстерня, з якої вийшли сотні сонячних картин. Написав слово "сонячних" і ловлю себе на думці: дивно, майже на жодній з них я не бачив намальованого сонця, а всі вони ніби просякнуті сонячним світлом. Таки Іван Онисимович був сонцелюбом. Тож і виніс я цю його рису у заголовок.

Бо й справді, навіть у його ранніх, сказати б, монохромних сіруватих картинах студентської пори присутнє животворне тепло сонця. Ось візьмімо "Моринці" (1953р.) Провесінь. Відлига. По коліях на вулиці проступають калюжі. Картина у сірих тонах. Туманне повітря насичене вологою. Тональність – в унісон задумливому настрою. Щось дуже близьке до традицій передвижників, коли вони хотіли зобразити призабуте малолюдне село. Але й тут вже вгадується Куликова залюбленість у виразні барви. Дивуватись не доводиться: сам Іван виростав на південному осонні мальовничого українського села. Перші дитячі кроки його були у заквітчаний матір'ю двір, на барвистий літній город з його червоними маками, жовтими соняхами, цвітом картоплі, огірків та гарбузів, а вже далі – купчасті крони верб у сонячних променях, а під ними – синь плесу ставу і все це прикрите безкрайнім блакитним склепінням високого неба у білих хмаринах.

Здається б невибагливе природне кольорове диво без особливих зусиль западає в дитячу душу, у свідоме і підсвідоме сприйняття, коли воно ще повністю грунтується на чуттєво-емоційному рівні без втручання досвіду і аналітичного розуму. Так вибруньковувалось естетичне бачення майбутнього художника.

Минуть роки і, будучи студентом, він хоче втілити в картині свій задум мокрої, сирої передвесняної відлиги, а підсвідома тяга до кольору навіть тут змушує художника побачити на вулиці повітки, що жовтіють своїми глухими стінами, ніби вихопленими із загальної сірості розсіяними у тумані променями, вони ж проступають весняним теплом і в посвітлілому (хоч і сірому) небі. На передньому плані курка і півень, на півні пломеніють цятками гребінь та кліпси. Потім ця тяга до кольорової пісні буйно розквітне в художньому таланті Івана Кулика і стане його визначальною рисою художника – кольориста не тільки в пейзажах і натюрмортах, але й в портретних та жанрових полотнах, вражаючих довершеною композиційною будовою і гармонійною кольоровою гамою.

Народився Іван Онисимович Кулик 30 квітня 1923 року в селі Моринцях Звенигородського району на Черкащині. Сім'я була багатодітною, терпіла нестатки, та зростав Іван терпеливим оптимістом, гордився тим, що з його рідного села, з таких же злиднів, вийшов геній Тараса Шевченка, який став не тільки поетом-пророком, а й визначним художником-академіком. Тож, наслідуючи земляка, плекав у собі різносторонні інтереси. По закінченню школи в 1941 році хотів вступити до Київського педагогічного інституту (в селі звання вчителя було престижним) та на заваді стала війна. Воєнне лихоліття обернулося для Івана фашистським уярмленням. Під час чергової облави юнаків і дівчат для відправлення на примусові роботи до Німеччини Івана схопили і зробили «остарбайтером». Після визволення у 1945 році деякий час працював у Моринському сільському будинку культури, а в 1946 році став навчатись на альфрейника-живописця в Київському училищі прикладного мистецтва. Закінчив його на «відмінно». Тож мав право вступу до художнього інституту. Спочатку він - студент декоративного факультету, але тяга до живопису переважила, тож Івана Кулика перевели на живописний факультет.

Після інституту за направленням Іван Кулик їде працювати в місто Станіслав (нині Івано-Франківськ),це сприяло зростанню майстерності художника. Працюючи в Станіславі, молодий художник у відпустки приїжджав додому і мав змогу зіставляти красу природи Прикарпаття і Подніпров'я, особливості Львівської живописної традиції, з потужним декоративним струменем, зі школою Київською.

В його творчості цього часу спостерігаємо перегук мотивів Прикарпаття, Звенигородщини. В одному ряду проходять «Гуцул з тобівкою» (1958 р.) і «Портрет дружини в гуцульському вбранні» (1959 р.), «Шевченко в Моринцях» (1961 р.) і «Стара церква 17 ст. міста Ворохти» (1961 р.), «Сніжна зима в Карпатах» (1962 р.) і «Зима. Моринці» (1963 р.) і т. д. аж до 1965 року, коли Іван Онисимович Кулик переїжджає у Шевченків край і починає працювати у Черкасах. Тепер він вже з Черкас наїжджає у Прикарпаття і Карпати, продовжуючи змальовувати краєвиди і Західної, і Центральної України. У Черкасах особливо проявляється багатогранність уподобань художника. Займаючись живописом, він одночасно приділяє багато уваги краєзнавству та етнографії. У Моринцях не без його участі в старенькій чумацькій хатині було створено етнографічний музей, де збережено інтер'єр українського традиційного житла з усім начинням. Іван Кулик- організатор і учасник різних краєзнавчих і етнографічних експозицій. Тут він розширював свій кругозір, поглиблював знання з життя рідного етносу, його традицій і прагнень.

Як не прикро, пізніше ця його цікавість до традицій рідного народу дається взнаки. У 1973 році майже на 15 років Івана Кулика було виключено із Спілки художників УРСР. Художника звинуватили в українському буржуазному націоналізмові і спотворенні радянської дійсності. В чому ж те «спотворення»? Бачте, Іван Кулик поруч з сучасними краєвидами міст і сіл Черкащини змальовував багато хаток під солом'яною стріхою. Такий «гріх» у нього був, бо, мандруючи дорогами і селами Черкащини та Полтавщини, Іван Кулик досліджував архітектуру старої української забудови сіл, яка мало чим відрізнялася упродовж століть. Лише семимильний прогрес цивілізації (не завжди духовно наснажений) у XX столітті став швидко «розправлятися» з пам'яттю минулого.

Іван Кулик, як художник-патріот, з допомогою живопису намагався зберегти ту пам'ять. В якійсь мірі це йшло і від його підсвідомості, адже перші свої дитячі враження (а вони найбільш стійкі) він виніс саме із старенької хатини під стріхою. (Дивіться картину «Інтер'єр хати моїх батьків»). Звичайно ж, там йому все дороге і рідне. Чому ж від нього відмовлятися? Це все рівно, що відмовлятися від рідної неньки з її колисковою піснею.

Лише у 1988 році, під час Горбачовського «плюралізму», Івана Кулика відновили у членстві Спілки. Йому почали надавати роботу і без страху згадували його прізвище.

Отака наша бувальщина і така наша патріотична доля. Всі ті страдницькі переживання звичайно ж позначились на здоров'ї і в 1995 році Івана Онисимовича Кулика не стало.

Та він залишив по собі велику спадщину - сотні полотен. Всі вони написані в класичній реалістичній манері. Деякі з них вже не відповідають сучасним смакам. Адже Івану Онисимовичу довелось заробляти на хліб, виконувати волю замовників, прилаштовуватись до соцреалістичних вимог; «відтворюючи дійсність в її революційному розвитку», дивитись на радянський світ крізь рожеві окуляри; прикрашати ту дійсність, показувати «оновлення міст та індустріалізацію сіл». На щастя, таких робіт небагато, бо Іван Кулик належить до тих художників, які особливо відчувають

свою ідентичність із рідним народом. Тому їхня творчість тісно пов'язана з глибинними народними традиціями.

В Івана Кулика це виражається не стільки в стріхах стареньких вдовиних хаток (то треба для пам'яті), скільки в тональності всієї творчості - напрочуд співучій, багатобарвній, чнотливій і високоестетичній. Хіба не цим славляться наші українські пісні, вишивки і писанки, наші килимки і домоткані доріжки, рядна і покривала, наша кераміка і різьблення? Ці уподобання вбираються, як кажуть, з молоком матері, формуються на генному рівні, стають рисами національного характеру.

«Національний характер, - писав український дослідник Іван Лисак-Рудницький в своєму есе «Україна між Сходом і Заходом»,- тотожний із своєрідним способом життя, комплексом культурних вартостей, правилами поведінки та системою інституцій, які притаманні даному народові».

Та це не значить, що «національним характером» ми відвертаємо себе від інших народів і загальнолюдського розвитку. Той же дослідник зазначає: «Національний характер або культурний тип не являє собою чогось абсолютного і оригінального, але радше індивідуальну комбінацію прикмет, які широко поширені в світі й спільні багатьом народам» (І. Лисак-Рудницький «Історичні есе» т 1. К. «Основи»,1994).

Тому-то своєю творчістю ми можемо збагачувати надбання духовної культури всієї планети. Це підтверджується і творчістю нашого земляка Івана Кулика. Як ми вже згадували, в його ранніх (студентських) творах можна помітити спільні риси з російськими і українськими передвижниками (очевидно впливали настанови інститутських професорів, зокрема його вчителя - народного художника УРСР К. Д. Трохименка). Потім все виразніше проступає потяг художника до чистого кольору, як це бачимо в картині «Гарбузи баби Домахи» (с.Матвіївка 1986 р) чи в натюрморті «Раки» (1991 р.). Варені червонясті раки на білому полотнищі, а поруч на землі лежить камінець ніби малахітово-каштанового кольору. Кольорова насиченість і гармонія цього натюрморту варта пензля самого Анрі Матісса. Або взяти «Натюрморт із садовими ромашками» на фоні домотканого килимка з червоними фіолетовими і зеленими смужками. Щось імпресіоністичне бачиться і в картині «Пора цвітіння троянд» (1989 р.).

Отже, в творчості українського митця можна помітити чимало спільних зображальних мотивів із зарубіжними художниками. І все ж творча постать Івана Кулика являє собою ту «індивідуальну комбінацію прикмет» (за Лисаком-Рудницьким) яка характеризує його, в першу чергу як неповторного українського художника. Він, як кажуть, плоть від плоті свого народу - його патріот і виразник. Що коротко можна сказати про напрямки роботи і окремі цікаві полотна Івана Кулика. Про весь доробок потрібно писати книгу, він великий, ми ж зупинимось на окремих розділах і картинах. Ось візьмімо деякі з них, що були представлені в Черкаському краєзнавчому музеї з нагоди 185-річчя від дня народження Т.Г. Шевченка.

Це, перш за все Куликова Шевченкіана. Є такий розділ у творчості художника.

Т. Г. Шевченко «Караюсь, мучусь але не каюсь » (1969 р.), «Шевченко у Корсуні», «Шевченко з селянськими дітьми» (1989 р), «Шевченко на березі Дніпра» (1980 р). Художник змальовує природні і рукотворчі пам'ятники по Шевченківських місцях, кілька разів повертається до змалювання пам'ятника Т. Г. Шевченку в Моринцях, пише «Пам'ятник Т. Г. Шевченку в Каневі» (1986 р.) На його картинах - Шевченкові дуби у Березовій Рудці в селі Будищі, «600-річний дуб у Прохорівці» (1990 р.), під яким відпочивав Т.Г.Шевченко. Кілька разів художник змальовує дворище і хату, де колись народився і ріс малий Тарас, багато картин створено з різних точок зору на Моринці і з Моринець. На згадуваній виставці було представлено цікавий портрет Т. Шевченка. Він дещо нетрадиційний. Художник зобразив інтелігентну емоційно-наснажену людину. Привертає увагу ледь помітний, але динамічний поворот ще не дуже лисої голови. Вираз обличчя досить емоційний, але без грізно зсунутих брів, навпаки, погляд ніби аж зболений від знемоги зарадити своєму знедоленому народові. Весь образ Шевченка тут доступно-зворушливий, без отієї «заданої» величності, яку часто доводиться бачити на стереотипних портретах

Художника також цікавлять історичні місця Черкащини, пов'язані з визначними подіями і земляками. Тому така увага до Чигирина, Суботова - батьківщини Богдана Хмельницького: «Під Чигирином» (1978 р.), «Три криниці» (1989 р.), «Церква Б. Хмельницького в Суботові» (1980 р.) тощо.

До портретної галереї належать такі картини як «Нечуй-Левицький у Стеблеві» (1980 р.),

«М. О. Максимович у Прохорівці» (1989 р.), «Прохорівка. Урочище Максимовича» (1990 р.). У цьому ж 1990 році Іван Онисимович Кулик побував у «Пушкінській Кам'янці» і там створив кілька полотен - «Скеля Пушкіна», «Соняшники в Кам'янці», «Річка Тясмин».

Зрозумілий інтерес художника-інтелектуала до визначних людей України. Він пише портрети-картини «О. П. Довженко на Україні» (1982 р.), «І. С. Козловський співає у Моринцях» (1985 р.), «Поет Василь Симоненко», «Василь Стус - поет».

Свої образи художник подавав у певному людському і природному середовищі, тож його картини з відповідним пейзажним тлом. Такими монументальними полотнами є вже згадана картина «Т. Г. Шевченко у Корсуні». Т. Г. Шевченко сидить із селянами біля хати на крутому березі Росі. Свого славного гостя господарі посадили на ослоні, застеленому білою рядниною. Внизу Рось, на протилежному березі видніється панорама колишнього палацу князя Лопухіна (нині музей Корсунь-Шевченківської битви).

А ось О. П. Довженко з волошками. Довженко стоїть у повний зріст з букетом синіх волошок, фоном є майже волошкове небо і жовте хлібне поле. У картині «Нечуй-Левицький в Стеблеві» - письменник присів на плоскій кам'яній скелі над Россю, а далі верби, село. Портрет Василя Симоненка - на фоні грозового Дніпра. Фоном для портрета Василя Стуса служить символічний пейзаж з кривавим збуреним небом і сторожовою табірною вежею. Майже на всіх цих полотнах відчувається динамізм і в постатях портретованих, і в стані природи.

Настрій і характери людей художник, таким чином, поєднує з відповідним настроєм природних сил і всесвіту. Цей Куликовий пантеїзм обожнення природи - свідчить про цілісне світосприйняття художника, який відчував єдність і взаємозалежність енергетики всієї світобудови і людського буття.

Це особливо відчуваєш і в портретах простих мудрих сільських людей. Ось «Дід Роман» (1991 р.). Він сидить на ослоні в брилі, у білій вишиванці, очі від сонця примружені, в них світиться якась добра злагода. В усій поставі - спокій і солідність. Дідусь позує художникові у зручній позі перепочинку, поклавши на стегна натруджені руки. «Гуцула з люлькою» (1960 р), - одного з кількох варіантів етюдів до картини «Лісоруби», -художник зобразив на тлі синіючих гір. Цікаві портрети «Бабуся Мокрина» (1984 р), «Ганнуся» і багато інших.

Полюбляв художник змальовувати архітектурні пам'ятники українського народу - не тільки оті предковічні хатки, характерні для хліборобів з Трипільської культури, а й культові споруди, фортеці. «Стара церква 17 ст. в м. Ворохті» (1961), «Церква Покрови 1783 року в селі Гладосах Кіровоградської області» (1971 р.), «Хотинська кріпость» (1975 р.), «Собор в Гоголівських Великих Сорочинцях», «Кам'янець-Подільська фортеця», «Іллінська церква 18 ст. в селі Корнилівці» та ін.

Єдність історичного земного з духовним життям народу художник відчував особливо глибоко. Взяти хоча б до уваги Куликове обожнення отих хаток під стріхою. Його приваблює не тільки їх зовнішня мальовничість і етнографічна своєрідність, він відчуває в них щось більш сутнісне. Ось картина «150-літня хата села Орловця» (1986 р.). Хата дійсно дуже стара, стіни її геть покосились. Та доглядає за цією хатою чепурна господиня - і стіни вибілені, і призьба червоно підведена, і віконниці викрашені, та й сіро-руда стріха видається щільною і міцною, крізь неї і дощ не проб'ється і мороз не дошкулить. Досить затишне людське житло. Хата подана крупно, займає майже весь простір полотна. Під нею, як основа, окраєць землі, а над нею - клапоть спокійного неба. Ця хата стоїть між небом і землею, ніби єднає матеріальні земні і духовні небесні сили. Картина породжує відчуття вагомості, суттєвості всього, в тому числі і людського, сільського буття на землі. Сонця на картині не видно (так часто в І. Кулика), але воно присутнє. Це воно виграє своїми променями поміж вітами дерева і пускає на передню стіну хати, повернуту до південного сходу, мерехтливі сонячні зайчики. Тому враження від всієї композиції сонячне, радісне. Та й днину вибрано погожу, по всьому видно- святкову, бо на призьбі відпочивають дві бабусі з внучкою, склавши загорілі руки на пеленах святкового вбрання. Півень на передньому плані - то представник нашого меншого брата з тваринного світу.

Тут спокійно та надійно і природі, і людям, наперекір новітньому прогресу, який, з одного боку, дає людям цивілізовані блага - автомобілі, комфорт міського життя, кібернетику, комп'ютеризацію, а з іншого - розриває ненажерливим темпом людські душі і нівечить природу.

То хто «спотворює дійсність» - художник Іван Кулик чи ця, дуже непроста, дійсність спотворює наше людське життя, яке дедалі, незважаючи на комфорт цивілізації, стає все більше

проблематичним?

У сутності своїй Іван Кулик - художник оптимістичний і сонцелюбний. Тому і враження від його картин емоційно-позитивне, хоч зображує він досить звичайні події і стани природи. В чому секрет цього позитивного впливу на глядача? Він володіє своєрідною магією кольорів. Це бачиш і в його Карпатських, і в Придніпровських пейзажах. Є в нього і дуже цікаві композиційні прийоми. Ось літній пейзаж «Гнилий Тікич» (1985 р.). На передньому плані окраєць зораного прибережжя, мабуть із сходами буряків. Далі синій загін річки, що омиває заглиблений у водне плесо півострів, в центрі картини він видається майже островом, а на ньому купина освітлених сонцем верб (І. Кулик їх подає досить узагальнено). На задньому плані - сизі із зеленими галявинами жита, городи, ще далі, майже на горизонті, вулиця села з хатами. Вгорі картини вузенька синя смужка неба, що кольорово перегукується з плесом річки. Композиційно дуже динамічна, кольорово-барвиста і згармонізована картина. У вінку синьої річки і неба світло-зелене диво, а щоб «збити» його дещо «крикливу» яскравість, художник робить фіолетові вкраплення-смужки, малює на городах пасма ріллі. Загальне враження дуже гармонійне, ніби від килимка талановитого українського ткача. Ще картина «Скеля Пушкіна» (1990 р.). На Тясмині, в Кам'янці, сама скеля на осонні, граніт видається фіолетовим з жовтими заростями дерези. За скелею світло-зелена галявина освітленого берега, а перед скелею - темносиня безодня річки. На передньому плані три човни. Композиційно знову ж таки побудовано досить динамічно. Ця «динамічність композиції» посилюється контрастністю кольорів.

Іван Кулик-чудовий колорист. Він любить контрастні свіжі кольори і здатен їх згармоніювати. Тут діє вроджене чуття міри і гармонії. Додається і неабияка спостережливість. Тож художник вмів «вихоплювати» досить мінливі стани природи і погоди. Вдивимося у картину «Збирається дощ» (1988 р.). На передньому плані лівий низький берег Черкаського моря, вкритий темно-зеленими купами верб (художник знову подає їх узагальнено), в цілому ж картина світло-радісна. Небо ще високе, сонце ледь заплуталось у просвіченій хмарині. Та край її вже починає набувати липового відтінку - зароджується грозова хмара над високим і не спокійним простором. Цю тривожно-радісну мить вправно «вхоплював» художник.

Ми описали одну з картин з високим небом. Взагалі таких в Івана Кулика не так вже й багато. Він більше схильний до композицій ущерть заповнених земними дивами. Найчастіше все полотно, від нижнього (переднього) аж до верхнього (заднього) планів, займають мальовничі краєвиди Землі-Матінки з її пагорбами на осонні, байраками з темніючими пасмами верб над водою. Ближче до глядача - справа чи й зліва - часто узагальнені купини то верболозу, то молодих берізок. Залежно від пори року їхнє верхів'я вкрите то світло-зеленим шумовинням, то жовто-рожевим золотом, то фіалковим, аж до бузкового, серпанком. Небо часто використовується для потрібного фону чи обрамлення. Воно може бути не тільки синім чи блакитним, а й бузково-рожевим, зеленкуватим і досить умовним - це залежно від того, яка барва потрібна художнику для зрівноваження кольорової гами, аби надати картині гармонійного враження. Працюючи в реалістичній манері, Іван Кулик не копіює дійсність, а створює свою, згармонізовану за правилами високого мистецтва, де домінуючу роль починає відігравати колір, поєднаний з експресивною композицією і динамічною лінією. Він сприймає красу святково - в кольоровій градації. Чуття кольору і різнобарвного його сплетіння в художника бездоганне. Думаю, що це його чуття від народної кольорової традиції в рядниах, доріжках, килимках. Воно не стільки завчене, скільки закодоване в генах.

Ось один з таких чудо-пейзажів. «Осінні берізки» (1993 р.). Фоном служить темний гай. Під гаєм на пагорбі, у різнобарвному вінку золотої осені, дворище. Ближче до глядача - галявина з коровами, а праворуч - жвавий гурток берізок, ніби біляві дівчатка порозпускали свої світложовті коси.

Не менш цікаві і зимові пейзажі. «Зимовий мотив, набережна Черкас» (1983 р.). На передньому плані рожевіючий сніг (знову ж на осонні), сині сліди саней. Далі - віники верб з порижілим віттям на фоні зеленкуватого неба. Під вербами жовтіючі кущі, зарості осоки-очерету. Або ще «Надходить весна» - одна з ранніх картин художника (1972 р.). Ще зима. Далеченько видніється село, туди хтось попрямував протоптаною стежкою з проталинами. А ближче - динамічний вигин річки, на березі якої виросли віники верб з охристими помелами.

Художник дивиться на довколишні пейзажі своїми синіми зачудованими очима - і на його

картинах досить звичайні краєвиди перетворюються у мистецьке диво в синіх, світло-зелених, бузково-фіалкових, рожевих, жовтих і охристих барвах. Щодалі то пензель художника все менше їх зміщує, а дає простір їхній первозданній чистоті. Причому, їх градація не дає жодній із них «кричати», а всі разом гармонійно співають ніби багатоголосу пісню. Враження від кожної картини святково-барвисте і, в той же час, врівноважено-лагідне, вагоме, сутнісне. Саме так сприймаються і його Карпатські і Придніпровські пейзажі, починаючи навіть з ранніх: «В Карпатах» (1967 р.), «Лани неозорі» (1967 р.), «Рідна Черкащина» (1969 р.); і кінчаючи «Спека в Карпатах» (1987 р.), «Біля річки Рось» (1991 р.).

Зрілий Іван Кулик дещо відходить від панорамності до більш динамічно побудованих і ліричних композицій. Ліризм в нього поєднується з декоративністю, реалістична манера зображення - з певною узагальненістю і умовністю. Мазок стає ширшим, розкутим, а барви чистіші і контрастніші. Ця певна умовність і декоративність зображення надає ще більшої експресивності враженню. Відчувається єдність народної естетично-творчої традиції з високою мистецькою школою художника-професіонала, наділеного від природи дуже своєрідною сенсорикою сприйняття. Ця його своєрідна чуттєвість, поєднана з майстерністю давала змогу створювати полотна, з яких випромінюється висока позитивна енергетика. Саме тому кожна зустріч з полотнами Івана Кулика сповнює душу глядача особливим ліризмом, теплом і блаженною вдячністю за віру, що таки краса має врятувати цей розбурханий світ.

Петро Жук

ПОЕЗІЄ, СУПУТНИЦЕ МОЯ

Кримський Агатангел Юхимович – всесвітньовідомий вчений-філолог, академік, знавець шістдесяти мов, незрівняний орієнталіст, україніст, славіст, етнограф, історик, поет, автор близько 1000 наукових праць, визначний громадський діяч, народився 15(3) січня 1871 р. у м. Новоград-Волинському, житель м.Звенигородки.

Арештований 20 липня (фактично 19 липня) 1941 р. за ст. 54-10, ч. II 54-11 КК УРСР. 25 січня 1942 року помер о 1 годині 30 хвилин у Кустанайській в'язниці № 7. 3 лютого 1942 р. кримінальну справу Кримського А.Ю. була припинено у зв'язку зі смертю звинувачуваного.

8 травня 1957 року санкцією Прокуратури УРСР було скасовано постанову УНКВС по Кустанайській області від 3 лютого 1942 р. про припинення справи на Кримського "у зв'язку зі смертю" на пункт "за відсутністю складу злочину".

Є в Звенигородці на одній із затишних вулиць неподалік стадіону невеличкий цегляний будиночок. Майже над самим дахом здіймає високо в небо свою шапку з білим шумовинням, груша.

Це будинок Агатангела Юхимовича Кримського. Під час одного з весняних відряджень до цього будиночка привів мене Калень Терещенко – один з перших творців пам'ятників Т.Г.Шевченка. Він і познайомив мене з господаркою садиби – Марією Семенівною Каштан – економкою і добрим ангелом вченого:

- Цю грушу посадив ще батько Агатангела – Юхим Степанович, а ось тут він любив писати, читати листи. А онде, аж на тій скелі над Тікичем, часто любив спостерігати схід сонця, слухати шепіт ріки, розмови горлиць.

Ось тут, біля цього вікна, зимовими вечорами він сидів і писав листи своєму найпершому найвірнішому другу Івану Яковичу Франку...

У січні 1941 року наукова громадськість відзначила 70-річчя з дня народження А.Ю.Кримського. Сюди у Звенигородку і в Київ – на його ім'я надійшло сотні телеграм і листів. Та найбільше його схвилював лист від Володимира Івановича Вернадського, в якому той, високо цінуючи працю Агатангела Юхимовича, наголошував на тій величезній любові до України яка єднала їх обох...

Із листа В.І. Вернадського до А.Ю. Кримського:

" Дорогий друже, підводячи підсумки життя, переді мною проходять наші зустрічі. Загалом підсумок – один-єдиний підсумок: наукова творча робота і вільна культурна діяльність за Україну і рідну мову, яку мені передавав батько з дитинства. І я, виходячи з думок, що мені приємні, в обох течіях узяв найактивнішу, до певної міри провідну участь. І на обох шляхах я ішов поряд з Вами. Моя наукова робота для мене, а власне і для Вас, вона стоїть на першому місці, але культура українського народу рідною мовою, - наукова його творчість і думка цією мовою в критичний момент історії нас об'єднала, і як ми з Вами обрали правильно, як це видно з наступного.

Правильний шлях у критичний момент історії української наукової роботи – наша спільна з Вами справа. Хід історії підказав спрямувати її плин у вірне русло".

(Газета "Літературна Україна" 1988 р., № 10, 10 березня)

Марія Семенівна хвилюючись почала розповідати про цю любов до землі своєї, до України, і до Звенигородки зокрема.

Звенигородку, це тихе містечко над Тікичем, Агатангел Кримський не покидав майже до кінця своїх днів. Вона, як мати: виряджала його у велику дорогу, слала шлях рушниками, щоб знову зустріти з далеких світів. Вона була його поезією і супутницею.

Батько Кримського був нащадком хлібороба-трудівника. Мати – литовська полячка – із бідняків. Коли народився Агатангел, батьки переїхали у Звенигородку, яка і стала батьківщиною, домівкою і матір'ю майбутнього вченого.

"Коли мені було п'ять років, - писав згодом Кримський у своїй автобіографії, - мене оддали вчитися у Звенигородське "городське училище", і там я вчився п'ять год, до 1881 року".

Тут здібний школяр вивчив французьку мову, а трохи пізніше – англійську, німецьку й інші європейські нові і давні мови.

Коли йому минуло двадцять три роки, він знав 15 мов.

Жодного дня без книги, жодного дня без рядка – це стало девізом всього життя Кримського.

З 1900 року він професор кафедри арабської словесності, а трохи згодом і кафедри східної історії Лазаревського інституту в Москві. На цих посадах він працював до 1918 року.

Із показу Юхима Юхимовича, брата А.Ю. Кримського, під час допиту слідчими Уманського РВ ДПУ 8 жовтня 1929 року.

" Прибічником українофільства, як раніше говорили, він (Агатангел – ред.) став ще на шкільній лаві, а у 1888 році, коли вступив у Лазаревський інститут у Москві, був помітною постаттю. В одному із своїх оповідань він розповідає про свою участь в московських українських гуртках. Він починає листуватися з такими українськими діячами як Павлик, Франко та інші. Особливо тісні стосунки у нього налагоджуються з Франком і не припиняються до самої смерті Франка.

Величезний вплив на брата мав Драгоманов, який був для нього найвищим авторититом".

(ДАЧО, Р-5625, спр.1392, с.34.)

- Брат не лише поважав і любив Єфремова. Він вважав Єфремова людиною надзвичайно розумною, освіченою і дуже інтелігентним, цікавим співбесідником і людиною надзвичайно доброю і щирою. Як український діяч, на думку брата, Єфремов був надзвичайно романтичною постаттю. І незважаючи на те, що брат дуже важко піддавався чужому впливу, але Єфремов на нього впливав. (арк. 35).

За цей час Агатангел Юхимович створює праці, які поставили його в один ряд з найвидатнішими орієнтологами світу, водночас вони принесли йому славу видатного філолога – славіста, зокрема, україніста, славу етнографа-фольклориста. А ще художня творчість – оригінальна і перекладна. Це і його "Пальмове гілля", роман "Андрій Лаговський", переклади з Гейне, Хай'яма, Гафіза, Фірдоусі, Сапфо, Сааді.

"Вивчаю коран по Кримському!" – писав Лев Толстой. Максим Горький консультувався з Кримським з питань орієнтології.

Крім того, вчений час від часу виступає з публіцистичними статтями проти русифікаторської політики царизму, підносить свій голос протесту на захист визвольної боротьби трудящих Західної України, народів Близького і Середнього Сходу.

"Його наукова діяльність і поетична творчість органічно переплітаються", - говорив про нього Максим Рильський.

19 липня 1918 року Кримський повертається з Москви до Києва і бере активну участь у розробці проекту створення Української Академії наук, а згодом, до самої війни – він її неодмінний секретар, один з організаторів Київського філіалу східнознавства.

Із спогадів ученого-енциклопедиста, засновника нових напрямків науки – генетичної мінералогії, біохімії, радіогеології, біосфери, космічної хімії Володимира Івановича Вернадського:

" У Київському університеті з-поміж професорів не було осіб, котрі були б видатними дослідниками в галузі мови, літератури, історії України, а без участі таких людей не можна було створити Статут Української Академії Наук, треба було шукати таких людей в іншому місці. Звернулись до професора Лазаревського інституту в Москві А.Ю.Кримського, великого вченого-орієнталіста, учня академіка Ф.Є.Корша. Кримський був не тільки орієнталістом, а й великим дослідником у галузі історії та граматики української мови, був видатним українським поетом і людиною колосальної ерудиції. Він був членом Академічного Союзу від самого його заснування в 1904 році, і моїм близьким другом..."

(Газета "Літературна Україна", 1988р. 10 березня.)

Одна за одною виходять його праці з найрізноманітніших галузей науки – тритомна збірка "Історія новоарабського письменства", монографії "Нізамі та його сучасники", "Розвиток гру-

зинського дієписання до Шота Руставелі і Тамари", "Башкирська мова", "Джерела до історії Туреччини", "Нариси з історії українського правопису" і ще безліч статей і монографій. Розпочинає роботу над працями "Історія Грузії", "Історія Таджикистану", "Український фольклор", "Персія і Україна за часів козацтва та Разіновщини", двотомною "Історією хозарів", "Історією Персії та письменства" тощо.

- А ось його і невидані рукописи. І серед них – ось рукопис про рідну йому Звенигородщину.

Марія Семенівна розповідала про нього – як про живого, - здавалося: ось рипнуть двері і з'явиться сам господар. Вона не вірила та й не могла повірити тому офіційному папірцю, що мовляв, Агатангел Юхимович помер на Уфі, чи то в Казахстані в січні сорок другого.

- Та і як я можу повірити цьому – адже всі мене переконують, що Агатангела евакуювали в тил, щоб врятувати від гітлерівців. Якщо це так – то чому насильно евакуювали... Адже Агатангел був хворий. І він відмовилявся їхати. Мовляв, я вже старий, немічний... Стою одною ногою за порогом вічності.

А той, що був з міліціонером, в цивільному, - ледве не матом крив. Мовляв, є наказ про евакуацію вчених – і він його виконає будь що – навіть силком...

По-друге, під час окупації – я побувала в Києві. Відвідала і київську квартиру Агатангела Юхимовича на Мало-Підвальній. Так, сусіди повідали мені, що тоді, наприкінці липня, міліція і енкаведе провели обшук... Забрали орден Трудового Червоного Прапора, орденську книгу, паспорт...

І більш нічого. Якщо вже так цінували його як вченого, то чому не забрали для евакуації його наукові праці, рукописи...

Тут щось не те... Може, згадали йому "гріхи" його колег по академії, а може брата Юхима Юхимовича, якого забрали разом із сестрою Каленя – Софією – перед колективізацією.

Не знаю...Куди я тільки не писала. Відповідь одна – в евакуації... Якщо помер – то де ж були його колеги по академії. Чому жоден з них не написав сюди про останні дні Агатангела Юхимовича... Адже евакуювали не десяток, а сотні вчених...

І зрештою, чому досі не перевидано жодної книги Агатангела Юхимовича?

Видають же Грінченка, і Куліша, і Тесленка, не кажучи вже про Тичину, Бажана, Корнійчука. Чи може немає кому потурбуватися про його доробок?

А втім – для Агатангела Юхимовича – не звикати бути людиною без імені, так було вісім літ (1930-1937 рр.), вірніше десять літ. Ви знаєте, в яких злиднях він жив оті десять літ... Відбідував, не тільки як вчений, в якого відібрали учнів, майже ніде не друкували творів. Безупинно "проробляли" в газетах, промовах... Як старець чекав у бухгалтерії, коли якась розцяцькована Соня чи Роза вручить йому хлібну картку чи платню. Бідував і матеріально. Все що можна – він висилав у Звенигородку, де жили ми з Микольцею, його улюблена сестра Маша, та брат Сима (Юхим) з родиною. А сам обмежувався одною стравою в академічній їдальні. Його старий одяг звертав на себе увагу, хоча майже вся інтелігенція ходила в дранті. Майже ні з ким не спілкувався... Хіба що зрідка провідував сім'ї дочок Старицьких (Людмилу Черняхівську, Оксану Стешенко), сестру Лесі Українки (Ольгу Косач-Кривенко) та Наталію Полонську-Василенко.

Із кримінальної справи № 1480001:

" Махровий націоналізм який процвітав у Академії, набув широкого розвитку, особливо в період діяльності контрреволюційної організації СВУ, очолюваної Єфремовим і Кримським...

На подив усіх українських діячів і самого Кримського останній не був заарештований. Було заарештовано особистого секретаря і прийомного сина М.З.Левченка, арешт якого Кримський витлумачував як намагання Радянської влади завдати йому відчутного удару. Левченко після повернення із заслання повісився у квартирі Кримського.

Після цього арешту Кримський більше замкнувся, виражаючи тим самим свій протест на розгром націоналістів.

Він демонстративно носив драні чоботи і порваний костюм, говорячи "Ось до чого довела Радянська влада академіка".

У цей час Кримський заявляв, що радянський лад згубний для науки і культури...

З боку Кримського мало місце використання трибуни для проведення націоналістичної агітації... Намагався довести історичну зверхність українців над росіянами і відсутність спорідненості між цими народами і мовами".

(Цит. за газетою "Літературна Україна" 25 квітня 1990 р.)

Чому? Це питання не давало спокою не лише Марії Семенівні. Чому? Не розвіяла сумніву і наукова стаття Н.П. Пономарьова, що з'явилася в четвертому номері за 1959 рік часопису "Ра-

дянське літературознавство" – "Проблеми реалізму в літературно-критичних працях Лесі Українки (Леся Українка про повість А.Кримського "Андрій Лаговський").

В 1963 році з'явився другий том біо-бібліографічного словника "Українські письменники". Тут уже стверджувалось, що А.Ю. Кримський помер 21 січня 1942 року. І вся бібліографія його творів і праць про нього завершувалась 1941 роком.

Зрештою в 1965 році видавництво "Дніпро" випустило у світ однотомник вибраних творів. Згодом вийшла збірка поезій у видавництві "Радянський письменник". І зрештою – 1972 рік – видавництво "Наукова думка" порадувало шанувальників п'ятитомним зібранням творів і праць А.Ю.Кримського. У всіх передмовах цих видань стверджувалося: помер 25 січня 1942 року.

І лише наш час підняв завісу над трагічним кінцем життя всесвітньовідомого вченого, фундатора Української Академії Наук, літературознавця; письменника А.Ю. Кримського.

25 жовтня 1990 року в "Літературній Україні" з'явилась стаття Івана Ільєнка "Хватальная евакуація: За слідчою справою А. Кримського". Світова громадськість дізналася про трагізм долі всесвітньовідомого вченого, людини – титана мисли і творчого злету. Так підсвідоме чуття не обмануло Марію Семенівну. То була не евакуація, а арешт. Тоталітарний режим навіть і під час смертельного двобою народу з фашизмом – не забував про так званих "буржуазних інтелігентів", а тим більше "буржуазних націоналістів"...

Агатангел Юхимович загинув у тюремній лікарні 25 січня 1942 року в місті Кустанай у далекому Казахстані, - гідно, як і жив. Нескореним, до педантизму, пунктуальним, який навіть під час допитів, підписуючи протокол, не втримувався, щоб не виправити дрімучі помилки свого доледержця-слідчого...

І не можна не повторити тут слова Івана Ільєнка:

"Слід віддати належне Агатангелу Юхимовичу, який незважаючи на похилий вік і недугу,знайшов у собі сили, вичерпав їх останній запас, але не піддався, не обмовив ні себе, ні товаришів, достойно доніс свій тяжкий хрест на Голгофу неправедної покари. А хіба ж не про незламну мужність і душевну щедрість свідчать ті факти, що академік Кримський, не обмовив своїх репресованих колег, у тім числі і професора Є.Тимченка, з яким вступав у наукові дискусії.

Ще 1903 року А.Кримський створив цикл "В неволі. Варіації на свої та чужі теми". Завершується він віршем "На тортурних муках (Заповіт)", який починається такою моторошною своїм провісництвом строфою:

Без молитви шпурніть мого трупа
В підтюремні мури.
Надпишіте, що був я злочинець.
І загинув з тортури.
Надпишіте, що був я злочинець...

У часи шаленої вакханалії терору це й "надписали" – не довічно, на щастя, а всього на 15 років".

На жаль, на папері, а труп, який згідно інструкції НКВС був "предан земле" – так і залишився десь безіменним прахом державного злочинця в безмежних степах Казахстану.

Література

"Українські письменники. Біо-бібліографічний словник", Т.2.- К., 1963.
І.Франко. Твори в двадцяти томах, том. XX.- К., 1956.
А.Ю. Кримський. Вибрані твори. К., 1964.
А.Ю. Кримський. "Поезії". Із вибраних творів. К., 1968.
А.Ю Кримський. "Пальмове гілля". К., 1971.
А.Ю Кримський. Твори в п'яти томах. К., 1972.
Омелян Пріцак. Про Агатангела Кримського//Щорічник "Україна. Наука і культура", К., 1991.
Н. Полонська-Василенко. "Агатангел Кримський".- Україна ч.2. Париж, 1949.
І. Ільєнко. Хватальна евакуація//Літературна Україна.- 25 жовтня.- 1990.
П. Журба (П.Жук). Поезіє, супутнице моя//Молодь Черкащини.- 24 квітня, 1969.
Архів автора.

Ольга Мазуренко

ЗНІВЕЧЕНІ ДОЛІ

Софія Мефодіївна Терещенко, 1887 р. народження, с.Попівка, Звенигородського р-ну, безпартійна, українка, завідувачка Звенигородським краєзнавчим музеєм. Заарештована 9 серпня 1929 року.

12 березня 1930 р. Особлива нарада ОДПУ УРСР постановила – заслати в Казахстан на три роки. 11 серпня 1935 р. Спецколегія Київського облсуду винесла вирок – 3 роки ВТТ.

25 січня 1973 р. реабілітована Черкаським облсудом і 16 червня 1973 р. Верховним судом УРСР.

На Звенигородщині і досі добрим словом згадують талановиту родину Терещенків. Богом даний талант розквітнув небаченим дивом під селянською стріхою в глухому селі Попівка. Можливо, колись дослідники визначать, з яких генів пробудилася снага до незвичайного малярства, до пізнання народних джерел. Адже саме у цій родині народилися п'ятеро дітлахів, які піднялися на таку вершину творчості, що їхній доробок став першовідкриттям у царині малярства. Так, написані на грубому домотканому полотні чотири церковні хоругви, які зберігаються в обласному краєзнавчому музеї, найстаршим в сім'ї Никифором Терещенком і сьогодні вражають кожного своєю вишуканістю, досконалістю. Сьогодні багато говорять, досліджують полотна Катерини Білокур із села Богданівка – виписані нею квіти. І дуже прикро, що ніхто не згадує, що манера письма взята нею саме з художніх полотен Никифора Терещенка.

Біля музею-заповідника могили Т.Шевченка як найдорожчу реліквію зберігають перший пам'ятник Т. Шевченку, встановлений тут, на Чернечій горі 1 липня 1923 р.

Автором пам'ятника був середній син з родини Терещенків – Калень. Створена ним ціла Шевченкіана – майже десять пам'ятників, встановлених у Шполі (1926 р.), Кирилівці (1929 р.), Моринцях (1930 р.) та інших селах Черкащини – то увічнення всенародної любові до великого пророка України Т.Г. Шевченка.

"Дівчинка, що малює" – так називали на Звенигородщині найстаршу доньку Мефодія Терещенка – Софію. Саме нею зацікавився петербурзький графік Мате. Талант селянської дівчини вразив. Її прийняли до Петербурзького училища технічного рисування барона Штігліца. Одночасно навчалася графіки в майстерні Мате, а ще як вільна слухачка Академії художеств відвідувала клас графіки художника А.Новоскальцева. До речі, в цьому ж училищі (1903 – 1908 рр.) начався і її брат Калень. Згодом він навчався і працював у майстері В.Беклемішева.

У 1911 році Софія відкриває власну майстерню в Царському Селі. Тут вона уславилася як великий графік, а ще – своїм вмінням реставрувати полотна славетних майстрів у художній галереї Шувалова.

Калень мав постійні замовлення декоративного оздоблення палаців Петергофа (тепер Петродворець) і Царського Села.

Найстарший Нифонт – навчався малярства у Лаврській іконописній майстерні та двірцевій художній школі.

По революції – вся сім'я зібралася на Звенигородщині. Весняна повінь розвою українства заполонила всю родину. Софія спочатку учителювала в дівочій гімназії Звенигородки. А потім разом з братами Калеником та Ніфонтом заснували у 1920 р. художню школу ім. Т.Шевченка.

Приймали сюди усіх, хто мав хоч крихту таланту. Вчилися малярству і діти, і дорослі. А після занять дітлахи залишалися на уроки патріотизму, які вела Софія. Бесіди про світове мистецтво переходили до розповідей про прадавнину, про козацькі звичаї і народні обряди. Саме під час них і народилася ідея про створення в місті краєзнавчого народного музею.

Спочатку це була невеличка кімнатка, куди учні приносили древні монети і археологічні знахідки, вишивані рушники і лубочні картинки, стародавні горщики і тарелі, з Кирилівки привезли залишки хреста з могили батька Тараса Шевченка – Григорія Івановича.

Під час літніх експедицій зі своїми учнями вона, збираючи матеріали для музею, одночасно робила записи звичаїв і обрядів.

За підтримкою академіка Агатангела Кримського – у 1920 році вона стає дійсним членом Етнографічної комісії ВУАН. Зібрані нею матеріали про народні свята, вірування, ворожіння, розваги молоді та різноманітні прикмети, народний календар, записки "Чумаки на Звенигородщині" стали окрасою виданого в Києві збірника "Чумаки".

Подвижницьку працю дослідниці високо цінували відомі народознавці Данило Щербаківський і Микола Біляшівський. Одна з її прихильниць з Одеси Марися Пономаренко писала у своєму листі: "Я восторгаюсь тим, що єсть ще такі гарні люди, такі щирі і предані українці як ви. Про Вас, Софья Мефодієвна, я згадую тільки з великою пошаною і преклоняюсь перед Вашою цінною ідеєю. За своє життя Ви гарний і вічний сплели вінок Т.Г. Шевченкові".

М.І. Шульга-Шульженко – поет, свідчив під час арешту Софії:

"Терещенко в прошлом была ярой выразительницей украинских националистических идей, в часы петлюровщины на голове носила желто-блакитный платочек, активно выступала в Звенигородском народном доме совместно со своим братом Калеником Мефодиевичем за идеи сомостийной Украины. В 1921 году через посредство Похилевича, бывшего замревкома, удалось устроится на должности заведующей городского музея-заповедника имени Тараса Шевченко".

Не "влаштуватися" завідуючим – а фактично вона була організатором цього музею. І вже в тому ж 1921 році музей займав не невеличку кімнатку, в якій мешкала Софія – а добротний будонок з кількома величезними залами.

Тут були зібрані унікальні експонати, яким заздрили навіть музеї Києва та Петербурга.

І звичайно, така діяльність родини Терещенків не могла не бути поміченою всюдисущими агентами ДПУ.

І коли в Києві розпочалося цькування і переслідування науковців Етнографічної комісії ВУАН – хвиля арештів докотилася і до Звенигородки.

Її заарештували прямо в народному музеї. А разом з нею забрали і її сестер Галину (Горпину) – екскурсовода музею, Параску – прибиральницю. Лише дивом вдалось уникнути арешту Нифонту і Каленю.

Слідчий Уманського окрвідділу ДПУ Чередниченко писав у звинувачувальному висновку:

"Терещенко Софья Мефодиевна входила в состав Звенигородского кружка СВУ... У нее, как у члена Звенигородского кружка СВУ, собирались члены кружка, при чем их собрания приурочивались к какому-либо торжественному дню. Является петлюровкой, шовинисткой, при чем на квартире у нее, во время собрания членов кружка много говорилось о дальнейшей работе... За время своего проживания в с. Поповка, где она родилась, была связана с кулаками... О ней говорят как о националистке, далекой от советской действительности... Являясь украинской шовинисткой пропагандировала идеи СВУ среди экскурсантов крестьян, посещавших Звенигогодский музей, от которых черпала сведения о настроении крестьян".

12 березня 1930 року Особлива нарада ДПУ УРСР постановила вислати її в Казахстан на три роки, рахуючи термін з 12 жовтня 1929 року.

Коли закінчився термін заслання – спецколегія Київського облсуду 11 серпня 1935 року постановила ув'язнити С.М. Терещенко на три роки у ВТТ.

Її сестру Терещенко-Марченко Галину (Горпину) в 1930 році було випущено з Уманського БУПРу – а через кілька років 19 листопада 1935 року Спецколегія Чернігівського облсуду виносить вирок – два роки ВТТ.

А потім знову – перегляд справи – і нове заслання. в 1941 році Софію перевели у Джамбул. Тут їй пощастило відвідати невільничі місця Т.Г. Шевченка, записати спогади від козаків про Т. Шевченка, зробити кілька замальовок. Збереглися її картини "Зуопачі", "Верблюди", "Жінка в паранджі" тощо.

Перебуваючи на засланні Софія Мефодіївна не полишає збирати матеріали для свого музею. Зокрема, в 1938 році для музею через брата Каленя переслала скринька зі східною різьбою, яку за переказами казахи подарували Т. Шевченку.

Повернулася у рідне місто по війні. Оточена підозрою, злиднями, без улюбленої справи – музей по суті був розграбований – Софія Мефодіївна померла у 1948 році.

І дуже шкода - що з усіх доробків цієї талановитої родини майже не залишилось нічого. Від бездоглядності і байдужості місцевої влади зруйнувалися пам'ятники Т.Г. Шевченку в Моринцях і Кирилівці.

Ледве врятували пам'ятник Т. Шевченку в Шполі, який після встановлення нового в 70-х роках був залишений напризволяще в комірчині для непотребу.

Не поспішала влада і з реабілітацією сестер. Вони були реабілітовані з ініціативи колективу Звенигородського краєзнавчого музею в 1973 році Черкаським облсудом.

Література.
ДАЧО, Р-5625, оп. 1, спр. 1392, 1393.
Часопис "Родовід" число 15.
Архів Черкаського обласного краєзнавчого музею.
Збірник «Опера СВУ – музика ГПУ», Харків, 1994р.

Василь Дергач

ОКЛИКАНИЙ ВІРОЮ

Кожушко Андрій Якович, народився 3 червня 1912 р. в с.Вербівець Катеринопільського району, Черкаської області. Засуджений 27 лютого 1953 р. Київським облсудом по ст. 54-10 ч.2, 54-11 УК СРСР (контрреволюційна агітація і пропаганда) на термін 25 років каторжних робіт з поразненням в правах на 5 років. Відбував ув'язнення в Джезказганському таборі у Казахстані. Звільнений 6 травня 1956 р. Пленумом Верховного Суду УРСР.

Мешкає в м.Ватутіне Черкаської обл.

Так було колись і так є зараз: всім громадянам чоловічої статі треба відслужити в армії призначений термін. Згідно з Конституцією два роки. І в той же час згідно з Конституцією дана нам свобода совісті й віросповідань. За своїм віросповіданням призваний в армію рядовий Андрій Кожушко не брав у руки гвинтівку. Як же на це реагувати, що вчинити з таким призовником його військовому начальству ? Щоб вирішити цю юридичну заковику. Мабуть треба було бійця Кожушка А.Я. передати з військової частини в органи правосуддя (закриємо поки-що очі на правомірність самої назви "правосуддя" тих страшних часів чорної тиранії). Але військові командири, батьки необстріляної безвусої молоді, вдаються до іншого: вони вирішили будь-яким чином позбутись молодика-бійця, так палко віруючого в свого Бога, в єдиного Сина Божого Ісуса Христа.

- Та, дякувати Богові, - продовжував тиху свою розповідь член Першої рівноапостольної церкви п'ятдесятників Андрій Якович Кожушко, - знайшовся серед них хтось розумний, і мене перевели на господарчі роботи. До коней, до сідел, до возів. Гужовий транспорт обслуговував цю ж військову частину, але й коні, і корми, і весь реманент у стайнях – це вже не вогнепальна зброя. Звичайно, тоді мене помучили добре. І позачергові наряди, і в карцер, на "губу", і позбавлення права на вільну годину солдатську. Але я лишився живим. А їх бісило, що я все-таки не покидаю своєї віри і щодня знаходжу хоч хвилину помолитись своєму Богові, своєму Ісусу Христу, моєму Спасителю.

Та мабуть думка, кинута диявольом моїм поневолювачам, отим підлим, які навіть знищити мене хотіли, не була зовсім забута. Мабуть, її в якісь злі папери записали, і ті папери супроводжували мене в житті й далі. А може, до того, що трапилось зі мною пізніше, тобто, до арешту мого, призвело те, що я відчував у собі вже давно. Починаючи вже з юнацких, більш свідомих, так би мовити, років життя, я не міг примусити себе слухати оте базікання ораторів на зборах. Пам'ятаю, як брехали вони селянам на сільських сходках ще в часи колективізації, рай колгоспний змальовували, а потім лукавили. Вболівання за народ розписували, а самі голод страшний напустили на Україну. В Маріуполі на заводі Ілліча, де я був їздовим, ох, і базікали!... То я тікав з тих зборів, не міг того всього слухати. Бо відчував, що не витримаю, вийду і я туди наперед і скажу всю правду прямо в очі можновладцям. І в Шполі працював на цукрозаводі, і теж уникав таких зборищ. Бо скажеш слово правдиве, а потім за те слово посадять, як багатьох тоді в 37-38-му роках саджали. Тоді паче й справді якийсь сатана вселився в тих енкаведистів, правив їхніми душами, аж поки й зовсім їх не закупив собі. Так саме й було. Багато там служило й хороших чесних людей, я сам таких із нашого села знаю, а продалися сатані та й погибли, стали помічниками бісівської сили. Отже, кажу, не міг

я тих промов слухати, щось підказувало мені, що всі вони від лукавого. А щоб не виказать свій протест, то тікав зі зборів. І може, це мене і врятувало в ті страшні роки, бо ще тоді загримів би за грати.

Та все ж, як не уникав Андрій Якович виказувати правду владникам, за свій мовчазний протест довелось таки розплачуватись. Бо навіть після його важкої життєвої одісеї, яка розпочалася ще як був робітником-землекопом у Москві і молотобійцем у Радчисі, після голодного табору для радянських полонених, повернення в ще більш голодне повоєнне село Вербівець і термінового виїзду із сім'єю в Західну Україну, аби врятуватись од голоду, а потім знову повернення в село і робота муляром на підприємствах Катеринополя, - після всього цього його таки знову знайшли доблесні органи НКВС і "запросили" на розмову в райцентр. Чи згадали давню відмову від зброї чи виконували нову, ще більш антилюдяну вказівку: всіх членів церкви п'ятдесятників заховати за гратами. Тим запрошувачем був високий сухорлявий міліціонер.

- Місяць лютий 1953 року був щедрим на сніг. Все село накрило холодним білим покривалом, а на дорогах побіля посадок насипало намети врівень з деревами. Автомашини не ходили, і за мною службіст приїхав на коні. У сільраді взяв ще двох місцевих громадських "активістів", так чогось тоді язикатих доносників називали, і всі вони у двір мій з'явились. Міліціонер – у хату. Тільки поріг переступив і відразу:

- Ви Кожушко?

А сам витягує з планшетки папірець, подає мені. Це був документ на мій арешт. Я всіма подіями в країні нашій радянській і всім тим, що мені до того було заподіяно, вже наче б то був і підготовлений до арешту, - продовжував свою розповідь колишній каторжник, - але в перший момент теж оторопів. Стою, не можу язиком повернути. Пекла образа: за віщо? Що ми вчинили своєю сім'єю, кому заважали наші молитви? Чим винні мої трійко діток і дружина Домаха Микитівна?... - Та скоро оговтався, кажу дружині: "Арештують мене. Мабуть, Богу так угодно". Став я навколішки, поруч, схлипуючи, і вона стала. Молимось. А по хвилі міліціонер каже: "Ну, помолились? Піднімайтєся, пішли". Я не підпімаюсь, продовжую молитись Всевишньому, аби відвернув мене від біди. А міліціонер штовхає мене вдруге. Піднялися ми з дружиною, заплакані обоє. Попрощавсь я з нею і з дітьми. Повів мене службіст, сам на коні, а я в глибокому снігу бреду. А ті наші двоє із сільради, щоб не чутно було жінчиного плачу, двері хатні зачинили на гачок. Бачте, за спокій односельців мої кривдники турбувалися, вищих владників підтримували, помагали таких, як я, ізоловати. Щоб ми не заважали соціалізм без Бога будувати. А воно, бач, не пішов, не здійснився той намір Кремля. Та я не хочу встрявати в політику. І тоді не хотів. Але, як бачите, політика встряла в нашу церкву. І такого наробила! Скільки добрих чесних мирян волі, а потім і життя позбавила.

І Андрій Якович вкотре вже під час нашої розмови бере в руки "Євангеліє", відшукує необхідну сторінку і зі Святим Письмом у руці доводить мені, що ніколи члени їхньої церкви не брали за основу своєї діяльності якусь кривду над людьми, насилля чи розбій, а завжди проповідували доброчинні почуття любові до ближнього, дружбу, чесність і працю. П'ятдесятник Андрій Кожушко, сам засуджений радянською системою до двадцятип'ятирічної каторги, ту ж систему тепер не осуджує: "Так Богом дано нам, грішникам, і систему таку мати. Мабуть, на краще поводження з нами ми тоді ще не заслуговували... Треба уміти і прощати. Ось у Євангелії від Святого Марка прямо сказано: "І коли стоїте на молитві, то прощайте, як маєте що проти кого, щоб і Отець ваш Небесний пробачив вам прогріхи ваші". Він зупиняється, затихає і після заглибленого в себе, роздумливого погляду на святу книгу продовжує: "І далі: "Коли ж не прощаєте ви, то й Отець ваш Небесний не простить вам прогріхів ваших".

— Вам дали двадцять п'ять років каторги. Нізащо. Невинному, - дивуюсь я. – А ви – прощати, кажете. Так ніколи не позбавимось зла. І ті, хто його вчинив, буде те ж чинити й далі?

— Це з вашої точки зору. А ми, віруючі, на це дивимось інакше. Ось у псалмі Давидовому прямо сказано: "Блаженний, кому прощені злочини, кого гріхи забуті".

- От наче б то і вчення вашої церкви правильне, а таки ж мало у вас членів. У православну церкву ходять тепер дуже багато громадян, а до вас пристають не так охоче.

- І раніше, за моєї молодості теж так було. Люди обережно вибирають собі віру. Добре пам'ятаю, як односельці й мене в молодості осуджували, насміхались: "Де той Бог? Ти його бачив?" І рідко хто нас розумів чи хоча б співчував... От як припече, тоді люди згадують Бога. Одна вдова з дітьми лишилась, бідувала так, що навіть вийти в ліс за хмизом ні в чім було. Ми з дружиною взяли її до себе, на печі одігріли, взуванкою допомогли. То ця сім'я повірила і нам і Богові, молитись стала...

У мене в руках був офіційний папір, архівна довідка Джезказганського обласного Управління внутрішніх справ, надіслана нам 25 грудня 1992 року, в якій зазначається, що громадянин Кожушко А.Я. засуджений до 25 років каторжних робіт з ураженням прав на 5 років. Коли я вперше прочитав ці рядки з вироку над рядовим робітником, то мене кинуло в дрож. Простому малограмотному візникові – каторга. Який жах! Колись ще малим школярем я зустрівся в книзі Віктора Гюго "Знедолені" з Жаном Вальжаном, взагалі чесною і порядною людиною, який теж став каторжником. Пізніше поняття каторги в мене асоціювалося з рухом декабристів. Каторга! Страшне слово. Брязкіт ланцюгів... Насилля над людьми, на стільки літ закутими в кайдани, жахливе знущання над беззбройним людом у тих давніх імперіях Франції чи Росії мене мучило, гнітило і не на жарт лякало. І ось тепер у моїх руках був документ, в якому чорним по білому надруковано і завірено державною печаткою, що така ж каторга була і у нас, у країні розвинутого соціалізму. Ми ж думали, що каторги в країні, де "так вольно дышет человек", зовсім немає. Відкриття Солженіциним О.І. для всього світу отого ганебного, жахливого Архіпелагу ГУЛАГу і сповідь-зізнання Хрущова М.С. про систему вбивств під час так званого "культу особи" нам очі відкрили. Відкриті очі були і в мене, і все ж при читанні документу, який належав живій людині, що сиділа поруч, я жахнувся.

А шлях Кожушка А.Я. до тих сталінських соціалістичних витворів, до каторжних таборів був, як і багатьом мільйонам подібних жертв системи, злагоджений енкаведистами. Вони заповзято виконували установку вождя, будь-якими засобами залякували людей, затискували так, щоб всі керівні вказівки Кремля виконувались беззаперечно. Ніяких інших методів управління людьми, народом своєї країни в русі її до комунізму вожді Кремля не визнавали.

Саме так і з Кожушком А.Я., за приналежність до забороненої церкви – арешт. Замість вирішення проблеми, - як сумістити релігійні відправи зі службою в державній армії, - двадцять п'ять років каторги! Отак треба по-більшовицьки розглядати це питання. Ще й підтримка од інших призовників буде: що, він кращий за інших? Усім служити – так усім, і нічого одвертать носа. От-так! І ніхто не подумав з керівних діячів, що може, зовсім зняти це питання. Як це так – зняти? А захист держави? А чи не так наші предки обороняли? Рід свій захищали від інших таких же родичів-нападників. Бились до крові, до останнього подиху... І отак гарячкуючи, в упевненості, що рятує рід лише збройна боротьба, не буде звернуто уваги на те, що був первісно-общинний лад, коли ще й зброї вогнепальної не було. Так, тоді захищалися всі. А рух частини віруючих проти зброї до рук розпочався аж у двадцятому столітті, через тисячоліття після первісно-общинного ладу. Частина людства дійшла думки, гарної, миротворчої думки: а чи варт знищувати один другого? Краще ж мирне співжиття різних націй (це замість колишніх родів). Так що наші сучасні п'ятдесятники – це реальне втілення прагнення людства до миру, замість колишньої необхідності битв між родами. Інша справа, що часто закони, за якими живуть нинішні держави, старіють, а ми під керівництвом своїх верховних органів несвоєчасно ті закони оновлюємо. І згідно з тими застарілими законами судимо людей, які своєю свідомістю, може, навпаки, систему влади тої держави випереджають. Тобто, маєм давно відоме: прогрес, передова думка кращих представників людства вступає в конфлікт з існуючою системою, із застарілим ладом.

Саме ж так і в нових державах СНД тепер прийняті закони, які не вважають злочином бути членом організації церкви п'ятдесятників. І всіх засуджених до каторжних робіт на 25 років нині слава Богу, реабілітовано.

Мабуть, буде змінено і в Конституції цей обов'язок громадянина захищати зі зброєю в руках нашу державу на ОБОВ'ЯЗОК УРЯДУ ДЕРЖАВИ. Ми ж таки йдемо до того, щоб набирати армію лише з добровольців. Або треба ввести платну армію, як ще зроблено вже в багатьох державах. А що? Тоді ж відразу ніякого насилля над особою – раз, тоді – небажаючий не піде в армію, він знайде роботу по душі, тоді – значно підвищиться кваліфікація армійців, а значить, зросте і надійність оборони, тоді врешті-решт досягнемо гармонії захисту держави і релігійної віри, що й буде справжнім виявом свободи совісті.

Але Андрію Яковичу тоді було не до таких всебічних роздумів навколо цієї проблеми. Та й сказано було просто, - мовляв, ти дизертир, якщо не береш гвинтівку, і попадаєш в число ворогів як член церкви п'ятдесятників. Про свій шлях до Джезказгану він розказує скупо, коротко, але спокійно.

Кілька днів держали в районному казематі в Катеринополі, а тоді більше місяця в Уманській тюрмі. Возили з Умані в Звенигородку, все допитували. І навіть били. "Віруючий?" "Так, віруючий". "Одмовляєшся од церкви?" "Ні. Вірував і буду вірувати". "Ти диви, який!" – і лясь мене по обличчю: "Одрікаєшся?" "Ні. Я таким родився. Я не вірю попам, а вірю Богу. Духу Святому". І такі допити кілька разів.

Потім у Звенигородці влаштували закритий суд. Дали 25 літ, вивезли на станцію в Звенигородку. Там посадили в спецвагон, такі вагони столипінськими називають, і аж у Петропавловськ, звідкіля вже в Джезказган. Дорога важка, їжа або суха, або ніякої, води зовсім нема. Лише на деяких станціях пускали нашого посланця, з наглядачем, звичайно, набрати води. У нашому вагоні стояла бочечка з чорного заліза, тільки воду вип'ємо – зразу іржа береться. У дорозі каторжник А.Я. Кожушко познайомився з братами з Єрок і зі Шполи. Разом знегоди долати легше. А ми, було, як не тяжко нам, а посідаємо та й співаємо псалми. І на душі легшає. Конвой дивувався. Всі, кого возимо, казали, то в основному лаються, злісно, по-матірному, а ці, бач, співають. А ми тоді один від одного ще багато псалмів вивчили. Ми й надалі старались гуртуватись і в Джезказгані нас було вже кілька десятків. Табір був суворого режиму, і треба було всім бути дружними. Над усіма табірниками знущалися, хто як хотів, били, морили голодом. Дійшло до того, що сторожова охорона насмерть забила одного арештанта. Одбріхувалися, що він, мовляв, до колючого дроту ліз. А він і на охоронну зону навіть не зайшов. Чашу терпіння було переповнено і після цього всі табірники дружно не вийшли на роботу. Так розпочався страйк джезказганських каторжників.

Цей страйк тривав сорок один день. Ми вимагали людського ставлення до нас. Та щоб віддавали весь пайок харчів, призначених нам, бо обкрадали нас табірні служаки безбожно. А робота важка і шкідлива для здоров'я. Я працював на будівництві міднозбагачувальної фабрики слюсарем. Іржа, металеві стружки та опилки, перемішані з їдкою рудою, підірвали моє й без того ослаблене здоров'я. Якась радіація так вплинула на мене, що в лікарні мені довелось провалятися три місяці. А після того ще чотири роки працювати не міг, у голові весь час наче холодна вода хлюпала. Такою хворобою звалило не мене одного, сотні стали інвалідами. От саме тоді, коли багато нас таких у тих умовах вже й працювати не могли, і спалахнув страйк.

Страйкарі забарикадувалися в бараках і передали свої вимоги начальству табору. Ті ніякої відповіді не дали, а тільки щодня погрожували, що до нас до всіх застосують вогнепальну зброю. "Щоб іншим таборам не кортіли подібні страйки, перестріляємо всіх, - заявило начальство, - а тоді шукайте правди і захисту ваших прав". Табірники теж не здавались. Серед нас було багато розумних, освічених людей, і вольових офіцерів і інженерів-винахідників. То наші хлопці нове придумали: на саморобнім аеростаті підняли в небо величезний плакат: "Досить знущань і вбивств. Вимагаємо комісію із Москви".

Але табірне начальство на це не зважало і наступ на нас продовжувало. Нам припинили видачу продовольчих пайків зовсім, зачинили їдальню. Ми не здавались. Тоді на табір пустили танки, гармати яких спрямовували на наші бараки. Нас затиснули, зламали. Потім багатьом дали ще більший строк, наглядачів збільшилось і сваволя місцевого керівництва над нами продовжувалась.

Пам'ятаю, як вили собаки перед смертю Сталіна. Але тепер вже Сталіна не було, керував Микита Хрущов, наче ж повіяло відлигою, а бач, з нами після нашого страйку повелись ще жорстокіше. Мабуть, те гасло наше на полотні високо над табором не помогло, і Хрущов нічого не знав про наші вимоги. Але керуючи державою, він таки знав більше. Він розпочав звільнення безвинно заарештованих таких, як я, з усіх таборів. Він зрозумів, що ярмо з народу треба знімати, бо таки падала продуктивність праці в нашій країні.

Так то тоді наше місцеве начальство вже нічого не могло вдіяти, і як не лютувало, а змушене було нас відпустити на волю. Викликали мене в травні 1956 року в спецвідділ, об'явили, що я згідно з рішенням Верховної Ради СРСР помилуваний, і дали квитка аж до самої Звенигородки і харчів на дорогу. Я того ж дня виїхав на Черкащину, поспішав скоріше покинути місце своєї каторги. Приїхав додому, влаштувався на роботу в місті Ватутіному. Згодом дали квартиру, перевіз сім'ю. Тут весь час і живу. Зараз діти вивчились, роз'їхались. Дочка і син зараз у Києві, найменший наш у Вікниному живе. Дружину я свою три місяці тому поховав. Тепер, як бачите, живу сам...

Перед мною за кілька годин розмови з окремих епізодів постала картина важкого життєвого шляху рядового робітника. З дитинства весь час невтомно працює. Багато вигодував корів, свиней, овець ще в рідному селі, багато перевіз продуктів і зібрав урожаїв на нивах. А скільки зведено ним стін з цегли і постелено покрівлі, скільки мечів перекуто на орала. Якщо колись не брав гвинтівку до рук своїх, то зате міцно і довго (все життя) держав кельму і молот у правиці, інструменти будівництва, інструменти миру і спокою, розвитку людства, прогресу і достатку на землі.

За плечима в Андрія Яковича вісімдесят два роки. Зараз він живе сам. Тяжкі муки, які завдала йому колишня тиранія, вже наче й одійшли вдалину, майже в небуття, але спомини ще частно ранять душу. Починають смутну хворобливу пісню нерви. Розуміє, що треба втримуватись, не піддаватись розпачу. Але душа не питає, щемить, зажура, мов чорний крук, клює серце. Де ж знайти спокій? Рятує те, що регулярно відвідує свою релігійну громаду і разом з братами і сестрами

виконує відправи служби Божої. Саме в таких молитвах, може й приходить до нього душевний спокій. Як він сам стверджує, йому його щира віра в Господа Ісуса Христа допомагає. Він вітає нинішнє повернення Правди. Адже прийшло справжнє зцілення життя.

Воскресла справедливість. Прийшов час, і вседержавного Іуду розпізнали, - хто діяльність свою поставив на службу гріху, той прагнув перевернути істину і зрадити життю. А життя зрадити не можна, як не можна забрати солоність у солі і життєву силу в хліба. Сталін, цей деспот і посланець сатани на землі прагнув порушити нашу вірність життю, він хотів знищити радість нашу, мрії і надії. Він розпинав наш Дух, нашу Правду, нашу Віру в добро. Та він не знав, що духовні цінності не вб'єш, вони вічні, вони завжди воскреснуть. Як запроданці не могли вбити Ісуса, так і нашу віру в Добро ніхто нездатен убити. Можна розвалити стіни храму, але дух істинної Віри не знищити, бо дух втримують не стіни і не дах, він у серцях і душах людей.

Василь Дергач

ВЕЛИКОМУЧИНИЦЯ МАРІЯ

Оліна (дівоче прізвище Чоботова) Марія Романівна, народилась 1917 р. в с.Верхня Чебула Кемеровської обл. Заарештована там же й вислана на довічно в 1933 р. згідно з Постановою ЦВК і РНК СРСР "Про заходи по зміцненню соціалістичної перебудови сільського господарства в районах суцільної колективізації і по боротьбі з куркульством" в спецнабори в Томську область. Відбувала заслання в Томській обл.

Коли звільнена: не звільнялась, втекла сама. Реабілітована згідно з Законом РРФСР від 18 жовтня 1991 р. "Про реабілітацію жертв політичних репресій" п. "в" ст.3.

Мешкає у даний час у м.Ватутіне Черкаської області.

Так, мабуть, долею судилось цій жінці. Тяжкі випробування звалились на весь народ колишнього Радянського Союзу, а на її плечі, починаючи із самого дитинства, лягли всі найпекучіші й найстрашніші. І якщо інколи іншим людям усміхалася радість, то Марію Романівну в цей час гострим лезом несправедливості різала зла недоля. Замість достатків, як у інших селян, в перші роки після громадянської війни в їхній сім'ї не вистачало навіть ріпи. Ледве вижила чотирьохрічною в голодному 1921 році. Другим дітям батько - опора, перший заступник і годувальник, а їхній тато, як навмисне, був звалений у ліжко жорстоким тифом. Але дивом вижив, оклигали й вони із сестричкою. Мама до останньої жилки тяглася задля своїх маленьких.

У важкій праці за десять літ удень і вночі її батько власними руками разом із п'ятьма своїми братами збудував водяний млин. Вже й зажили наче б то трохи заможніш і веселіше, хоча в сім'ї додалося ще четверо ротів. Так нове лихо звалилось на їхню багатодітну сім'ю: під час колективізації на Кемеровщині матір з батьком із шістьма дітьми, як і сім'ї п'яти батькових братів, - всіх взялися вивозити. Куди? В Сибір, ще далі, в ще глухіші місця Тюменської області, на річку Васюган. Так знову її доля повелася з нею не як з усіма, а навпаки: коли наче вже й угомонилися кремлівські владники після перших успіхів колективізації і коли юні подружки Марії вже й до дівочих пісень та барвистих віночків взялися, то її, палякану й змучену, було підхоплено другою хвилею того знаменитого сталінського наступу на куркуля і на самому стрімкому і небезпечному гребені тої хвилі понесено в глуху, незнайому далину.

Так і пізніше, вже в своєму дорослому й досвідченому житті, її переслідувало подібне горе. Свекор вигнав молодят, її й свого сина, з дому, - це ж треба було так статись, щоб синові визначного партійного діяча Сибіру Андрія Оліна впала в око арештантка, заплямована й принижена тією ж більшовицькою партією. І за її і чоловікову правду життя, як це не парадоксально, самих їх те саме життя і карало. Не поберегла її жорстока реальність навіть в найдорожчому: в день перемоги над фашизмом 9 травня 1945 р. одержала похоронку на чоловіка.

Зараз вона виглядає ще досить бадьорою, енергійною. Зморшки не применшують краси її обличчя і зіркого погляду карих очей. Але в нашій розмові не один раз і сльоза впала. Ота непрохана, намучена давнім лихом і терпелива до часу сльоза. Та сльоза, яка краще за будь-який доказ говорить про щирість серця жінки та правдивість її розповіді. Я просив пробачення в Марії Романівни

за принесені їй своїм розпитуванням болі, за в котре повторений щем серця, але пам'ять людська не повинна забути того насильства, тих тортур, які були вчинені над мирними трудівниками, над людьми, які всього й були винними лише в тому, що вміли днями й ночами, в будні й свята, без сну й відпочинку постійно працювати.

Від тужливого спомину заблищали очі великомучениці Марії, коли вона словом своїм торкнулась перших годин їхнього виселення з рідної хати. Усіх чоловіків у сім'ях «куркулів» заарештували раніше, і мати з гамірливою малечею жила сама, сповнена передчуттям чогось страшного. І ось той день прийшов. В хаті з'явилось троє:

- Збирайтесь! Через годину всі ви повинні бути в возі. З дітьми! - залізним бездушним голосом сказав вусатий. Всі звали його парторгом.

У матері очі страхом заволокло.

- Це що, і нас розкуркулюєте? - руки й ноги в неї тремтіли.

З трьох, що стояли в дверях, наперед виступив присадкуватий у форменнім кашкеті міліціонера:

- За опір властям арештуєм відразу. Ясно?

Сполотніла мати ще раз перепитала:

- То це що, і малих усіх забирать?-Як же з ними...

- Всіх! Через годину самі скидаєм у фурманку. Чули!? Оно вже візник є.

Мати почала складати в мішки одіж, в корзину поклала останні шматки сала і дві буханки хліба. Старші дві доньки, шістнадцятирічна Марія і дев'ятирічна Таня, взялися допомагати одягатись меншим. Хоча надворі вже й потепліло, але вдягли на себе пальтечка, захопили ще й фуфайки.

Через годину забіг візник, злякано попередив:

- Давайте скоріше. Бо в Нижньому селі, хто не встиг, погнали пішака.

Чоботови посунули з хати з корзинами й оклунками. Найбільше матір хвилював найменшенький шестимісячний Петрик. Нашвидкуруч закутаний у теплу хустку, він почав пручатись і плакати. Намір дорослих йому явно не подобався.

Повезли їх з рідного села Верхня Чебула на ближчу залізничну станцію Маріїнська, повантажили у вагони. Де дітвора зараз же підняла свій дитячий гармидер. Мати з Петриком на руках стояла біля широких вагонних дверей. Батька, як і всіх мужиків їхнього села, припровадили теж сюди з районної тюрми, і він був тепер із сім'єю. Повз вагони ходили наглядачі у військовій формі й підганяли всіх лютими окриками:

- Давай, давай! Швидше! Чого огинаєтесь?

На всьому пероні й далеко за ним уздовж усього залізничного ешелону з двох десятків вагонів стояв лемент, стогін і лайка засланців і проводжаючих. Було чутно скреготняву дверних засувів, крики міліціонерів і дитячий плач. Попереду, наче теж погрожуючи бідним невільникам, незадоволено чмихав парою засмальцьований паровозик, «локомотив комунізму», як встигли його охрестити гостроязикі арештанти. Згодом він струсонув повітря густим басовитим гудком і наче попереджуючи, що не жартує, смиконув туди-сюди шеренгу запилених пошарпаних вагонів.

Петрик на руках у матері ще дужче заплакав. Немовля залилось пронизливим криком і до болю різало серця дорослих. Батько одвернувся, а мати не витримала і собі розридалась рясними сльозами:

- Куди їдемо? Що нас чекає? Як я вночі зігрію грудну дитину?

Мабуть не зміг витримати того жалісного ридання і міліціонер, який стояв унизу біля їхнього вагона й одганяв юрму проводжаючих. Та ось вагони сіпнулись, проводжаючі відхлинули від дверей. Перед вагоном Чоботових звільнилось місце, і вартовий рішуче підійшов до матері:

- Ви не плачте. А подумайте, як зберегти дитину.

Мати здригнулась. Вона не знала, боятись їй чи порадіти з того, що в цій штовханині над нею ж призначений властями наглядач першим звернувся до неї. Що він хоче? Вона благально й винувато глянула на людину в мундирі:

- А що ж тут удієш?...

Міліціонер сторожко оглядівся навкруг і лагідним голосом мовив:

- Не везіть дитину туди. Загине.

Матір до глибини душі зворушили ті слова й вона, знову залившись слізьми, тільки й спромоглася сказати:

- Хотілося б. Та як?..

- Віддайте комусь.

Замучена мати про це думати не могла: як це можна кинути грудне дитя?! Навіть коли її малого Петрика хотіла взяти свекруха, що аж на станцію прибігла їх проводжати, вона старенькій відмовила. І тепер мати-засланка теж подумала про те ж саме.

- Є хтось тут із ваших? - настійливо продовжував наглядач вмовляти матір.

У цей час паровоз ще раз шарпнув ешелон, скрикнув, і вагон тихо покотився повз людину в мундирі. Жінка застигла в нерішучості, а конвоїр-охоронець, навпаки, зробив раптовий твердий крок до неї:

- Швидше! Давай мені дитину!

Мати, як заворожена людяністю наглядача, машинально випустила з рук дорогий згорток куфайки. За мить дитя було в руках її конвоїра. Синочок, як за помахом чарівної палички, враз припинив плач. Вагон покотився швидше. А міліціонер з живим пакуночком у руках залишався на пероні. Бідну матір охопив відчай: Боже, як вона могла позбавитись свого немовляти, своєї кровиночки! І передала його зовсім незнайомому чоловікові! А ще за мить з її уст, наче із самого серця, вирвався крик:

- Там стоїть його бабуся! Чуєте? Їй віддайте-е-е!..

Той міліціонер-наглядач щось кричав у відповідь, але жінка вже нічого не могла розібрати. Поїзд набирав швидкість, і колеса на стиках чи то схвально, чи, може, осудливо вистукували: «так-нетак, так-нетак, так-нетак...»

Три дні їх везли у вагонах-теплушках. Подовгу стояли на залізничних станціях на запасних коліях: залізничники давали зелене світло в першу чергу вантажним поїздам із лісом, рудою, вугіллям. Мабуть, самі світлофори були проти такого насилля над засланцями й таким чином виражали свій протест несправедливій напасті на невинних сільських трударів. Та від цього не було легше. Арештовані чекали. На довгих стоянках жінки встигали навіть картоплі зварити. Розпалювали похідне вогнище, чіпляли на триногу казанка, варили якоїсь каші й поспішали хоч по ложці дітям роздати. Треба ж чимось позатикати галасливі голодні роти худенькій малечі.

Не доїжджаючи Томська, загнали їхній поїзд у тупик і перегнали людей з теплушок на баржі. У Томському річковому порту набралось таких чотири баржі: дві з арештантами; дві - із засланими в спец. поселення. Пливли від того невольничого «баржового» рейсу по великих сибірських річках дуже сильні й різко протилежні. Вона й зараз захоплено розказує про красу річок, яка вразила, приголомшила її молоду дівочу душу. Захоплювали широчінь могутньої течії, блакить високого неба, чайки над водою і качки на воді. І яким страшним парадоксом до тої величі й краси природи було жахливе бездушшя їхніх глядачів. Повна байдужість до людей, і до дорослих і до малих. Наче оті наглядачі самі були не люди, а якісь вимуштровані машини-роботи з гвинтівками в руках.

- Не можу до цього часу забути, - з болем згадує Марія Романівна, - як тоді між хитливих бортів барж упав у воду малий хлопчик. Як зараз бачу, як він, підсковзнувшись, падав, чую, як крикнув він і вслід за ним закричала його мама. Вона, як поранена лебідка, впала на палубі, стогнала, благала баржову сторожу спинитись, кинути хлопчикові чи деревину якусь чи хоча б мотузку... Ні, баржу не спинили. І навіть дошку для потопаючого кинути не дозволили.

Так ні в чому не винну молоду дівчину, а тепер засланку Машу Чоботову стрів небезпечний, страшний білий світ зі своїми знегодами й парадоксами. Тривоги і жахи потрясли її тендітну незміцнілу психіку своїми чорними гнітючими ударами, і вона вкотре вже за ті кілька перших мандрівних днів побачила і серцем відчула дію грубого злого насильства над невинними людьми.

- Висадили нас на дикому березі, - із сумом у голосі далі розповідала мені посивіла жінка. - Довкола ліси та болота, холодно й сиро. Почали напинати намети, зводити бараки з дрюччя. Землянки копати не можна, все водою заливає. Почали перетягувати свої пожитки вище. Чоловіки кілька днів довбали глиняну гору, аби потім по тій роздовбаній стежині перенести наші оклунки на сухіше місце. Там, на підвищенні, і ми собі викопали землянку: стіни з колод, дах дранкою покритий, зовні стіни до половини землею присипані.

Але й там, нагорі, було дуже сиро й холодно. Та ще й дощі лили щодня. Намокнемо, а сушитись ніде. Тільки біля вогнищ і рятувалися. Дітвора хворіти почала, потім простуда й старших косити взялась. Їсти нічого. Підвезуть харчі, то дадуть по жмені пшона та по кілу муки на сім'ю, і це на цілий місяць! От і живіть, як хочете. Варила мати суп нам порідше та затируху раз на тиждень. А хліба давали по сімсот грамів на сім'ю, шматок отримаємо, розріже батько його на сім частинок, кожному шматочок попадає, нічого й бачить. Весь час я голодною почувалася. І всі наші плачуть, теж їсти хочуть. Вже й пухнути почали. Батько за всіх нас дуже переживав. Нам свою пайку хліба віддавав, а сам... Сам ослаб дуже. Та до всього ще й простудився... Кашляв дуже... Кинулись ми з матір'ю, чим допомогти? Ніяких ліків нема. На всю округу ні лікаря, ні хоча б медсестри. Про яке ж лікування мова може бути? Так і помер наш батько. Ховала я його сама. Мати вийти із землянки

не могла, вона вже також з пухлими ногами лежала. Та й четверо малюків біля неї. Попрощалась мама з померлим, а ми з подружкою моєю Анею поклали його в наскоро збиту труну й повезли тачкою за бараки на околицю. Там уже цілий цвинтар був. До нас приєдналась ще одна жінка. Вона прийшла з померлою дитиною на руках. Яму допоміг нам один дядько викопати. Опустили ми батька, поруч і ту дитину поклали. На труні кришки не було, то я закрила лице вітця свого дранкою та й засипали.

Важко мені, дуже боляче було тоді. «Невже наш батько хоч похорону порядного та могилки людської не достоїн?» - все думала та журбою своєю, переживаннями з мамою ділилась. А мама заспокоювала: - «А чим же ми зарадимо... Не лише нам таке горе».

Після смерті батька я вирішила тікати з того табору. Чекати на щось краще не доводилось. Довкіл тільки й бачили, що пухлих та мертвих. Майже всі, хто ще залишався живий, від поносу кривавого страждали. А потім мертвих взагалі ховати перестали, так у штабелі й складали за бараками. А тікати було просто: над нами вже не було щоденних наглядачів. Нікого було берегти, люди в таборі до весни все одно б не дотягли, от начальство нас і покинуло. Була в мене там подруга Аня, вона з Ужура, теж засланка. Домовилися ми з нею. До нас приєднався ще один чоловік, Усков прізвище його було, - все, тікаємо. А слід сказати, що дехто тікав з табору й раніше. За це втікачів судили й супроводжували вже таких в табори суворого режиму. Так постраждали мої земляки хлопці Мурашкін і Малишев. Ми про це добре знали. Але умови проживання в таборі стали нестерпними, наглядачів ми вже бачили рідко, от і вирішили піти звідти. Зима нас ще більше затиснула, до голоду додався ще й холод, але та ж зима зі своїми морозами нам значно полегшила і спосіб пересування. У теплу пору року болота не давали можливості обійти сторожові пункти на дорогах, а тепер все довкіл було скуто суцільним льодом. Так, діждавшись добрих втікацьких шляхів, одного грудневого світанку ми втрьох зійшлись на околиці табору й вирушили в путь.

Іти було дуже важко. Але саме в перший день треба було відійти якнайдалі, щоб якщо кинуться нас доганяти, то те їм не вдалось. Мороз був дуже міцний. Я йшла загорнута поверх куфайчини ще й у скатертину. Та вона мало мене гріла, і за цей день у мене щоки і підборіддя були повністю відморожені. Відпочивали стоячи, обіпершись об стовбури беріз. Боялися, що як присядемо, то розморожені, задрімаємо, та ще й сніжок зверху присипле, - то чи й піднімемось. А особливо важко було вночі, морив сон, та не можна ж прилягти, - от і будили один одного ліктями під боки.

На другий день прибились ми до хатини самотньої. Там крижаки жили, так богомільних сектантів у тих краях називають. Прийняли нас, обігріли, дали поїсти. Три доби переховував нас старенький богомол. Пам'ятаю, дуже жалів, що у нас Біблії немає. «Вірую я в Ісуса Христа, та ніде почитати про нього, - бідкався нам. - Де мені ту книгу дістати?» Підгодували нас, ми ожили, повеселішали - і знову в дорогу. За три дні дуйшли до станції Чини. На околиці стріла нас циганка, попередила:

- На вокзал не йдіть. Там таких ловлять і знову до білих ведмедів...

Ми поопускали носи, а вона усміхнулась:

- Колись цигани ходили, тепер і вам доводиться. Не бійтесь, врятую вас.

Забрала нас із собою, до хати своєї завела. Возилась з нами, наче з рідними циганчатами. Такою гарною затирухою вгостила, що смак її до цього часу пам'ятаю. Добра була та циганка, просто нам повезло. Одволодала вона нас, одігріла. У неї ми помились, дещо своє попрали, з вошами поборолись. А вже тоді до станції Маріїнської добрались. Простирчала я там ще два дні на черемуховім чаї пасажирів та на станційнім окропі, а тоді попутною підводою добралась до своїх рідних Верхніх Чебулів. Тільки прийшла до хрещеної своєї тітки Олександри, а вона до мене злякано:

- Ой, Марієчко, що ж робить будемо? Тут тебе уже шукають.

А виявляється, в наше село вже сповіщення прийшло, що я звідтіля втекла. Що ж робити? Обмилась, обігрілась, переспала я у хрещеної, а на ранок за мною прийшли. Всі люди в селі наче помінялись відразу, всі вовками на мене дивляться. Голова колгоспу, теж родич мій далекий, так той прямо сказав:

- Арештували, то й повезуть тебе знову. Тепер уже строк як арештантка одержиш. Треба владу і закони поважати.

Я його просити стала, щоб допоміг, слово добре замовив, а він своєї:

- Я, дівчино, захистити тебе ніяк не можу. Не покладу ж я свій партквиток за твої витівки. Тікати надумала...

Знову посадили мене в районну тюрму. А звідти сформували вже другий ешалон: вже не в Нарим, а в Чулим. От думаю, попалась. То хоч зі своїми була, та й сяк-так зодягнена, а тепер одна рвана куфайчина на мені. Надворі морози тріскучі, а що ж це там, у тих наметах буде. Як згадала

ті муки, від яких тікала, то серце знову защеміло. І я зразу ж вирішила не здаватись і вчинити так, щоб у ті місця не попасти.

Повіз мене і ще двох таких, як я, дядько на санях до тої ж станції. Там, поки він ходив комусь доповідати, ми й розбіглись. Я в своє село вже не повернулась, - досить, подумала, вже спробувала «рідних» прийомів. Від станції відійшла далі на околицю селища і наважилась відчинити хвіртку до одного подвір'я. Постукала в двері. Мене впустили хазяї, двоє стареньких людей.

- Може, вам допомогти чимось треба. Я од своїх одбилась...

- Сідай, грійся, - каже господар. - нам саме руки робочі треба. По хазяйству нам будеш помогать.

Я їм була дуже вдячна, бач, як люди мені зразу повірили. І прала їм, і свиней годувала, а плиту щодня треба було топити. Сусідка їхня побачила мою старанність, сподобалась я їй за це, мабуть, і вона мене до себе запросила. Я і їй допомагала, не лінилась. А повесніло, то й кімнати побілила їм, і вікна і підлогу фарбувала. Це була сім'я якогось партійного діяча, легковушкою його возили. Там і помітив мене їхній син. І виявилось, що він - моя доля. Познайомились, покохались, а згодом він мене за дружину взяв. Не думала я, що утікаючи від арешту такого гарного собі хлопця стріну. Я була на вершині щастя. Але ж про свою біду я не сказала нікому з них, і це мені псувало настрій.

Поки я роздумувала, як же розказати їм про себе все по-щирому, через тиждень після нашого шлюбу приходить і в це селище папір, щоб мене забрать. З тою повісткою замість міліціонера явився сам батько, парторг високий. Вискочив із машини, вскочив у хату й давай усіх домашніх лайкою обкладать:

- Оце дожився! Біглу засланку в сімействі своєму пригріли! Це ти, Антоніно, її сюди перша затягла. І Федір теж мені свиню підклав. - Це вже до сина.

Кричав, тіпався весь, як божевільний тоді мій свекор.

А син йому заявив:

- Ти батьку, не кричи. Вона ні в чому не винна, вона ще дівчинкою була. Та й батьки її, що ворожого проти влади зробили, щоб отак їх усіх прав позбавляти...

- Ти що!? - тоді вже свекор тільки до сина повернувся. - Ти ще й владу осуждаєш?!. Теж, може, хочеш у вороги народу попасти? Та як ти міг допустить, щоб до нас, у нашу хату класовий ворог пробрався!

Довго ще кричав кришталево чистий ідеолог компартії Андрій Матвійович. Наш глава сім'ї. Я мовчала, сиділа ні жива ні мертва. Дружина його була дуже доброю людиною, теж хотіла слово якесь кинути на мій захист, так він її з хати вигнав. А перед сином питання поставив руба: або розлучення зі мною, або Федір не його син! Того ж вечора ми з Федором у чому були, в тому й пішли з дому. А як же ми могли залишатись у хаті такого ідейного батька. До речі, його, такого активного більшовицького діяча, пізніше, в 1937 році, теж було заарештовано і розстріляно.

А ми з Федором втекли од батьків аж у село Кураково Чебулинського району. Бо, відверто кажучи, боялись, що батько здуріє та дасть хід отій притриманій ним повістці, якою я викликалась у прокуратуру. В Кураково прожили ми сім років. Там народився у нас Павлик. Все в нас було гаразд, жили ми дружно. Але почалася війна, і чоловіка через рік взяли на фронт. Так він із 1942 року і воював усю війну в діючій армії. А в день Перемоги 9 травня 1945 року я замість сліз радості проливала сльози ще одного важкого горя: саме в цей день мені принесли на мого Федора похоронку...

Вона вкотре важко зітхнула, ненадовго задумалась і додала:

- Ось хоч вірте хоч ні, а мені перед цією звісткою було напередодні важливе знамення. І я вже в нього вірила. Я знала ще восьмого травня того сорок п'ятого року, що щось надзвичайне трапиться в моєму житті. Не знала тільки, що саме... ще в дитинстві перед засланням усієї нашої родини я сама побачила, як з печі, з піддувала, шугонув великий клубок вогню, вискочив, як шалений страшний звір і на очах розтанув, тільки засмерділо. Тоді й вислали нас і сім'ї всіх п'яти братів мого батька. Так само і 8 травня 1945 року, надвечір на моїх очах ні з того ні з сього крутонув вихор нашу берізку, яку ми з Федором посадили перед вікном своєї хати. Крутонув, геть зламав, підняв і кинув. На тому місці лише коріння в землі лишилось... Я тоді вже подумала, що, мабуть, не на добро такий вражаючий знак. І другого дня - похоронка.

Жінка замовкла, схиливши сиву голову. Я, аби якось підбадьорити її, докинув:

- Може, щось воно й буває... Хай лише вам такі знаки більше не являються. Он бачте, в яку важку смугу життя ми всі попали.

Марія Романівна заспокоїла:

- Ні, ні. Такі знамення мені зараз не являються. Так що будем надіятись...

Так, це добре, коли людина, яку гострими лезами все життя шматувала гірка її доля, не втратила надію. Є в кожному з нас отой незнищений запас віри, фізичної потенції і енергії духу, завдяки якому ми виживаємо, переносимо найстрашніші труднощі і часто, принижені, биті, піднімаємося знову до вершин активної діяльності. Я відчув, пізнав і упевнився, що той запас у Марії Романівни ще є. Даремно так наполегливо. Злісно прагнули його знищувати підлі чорні сили, які були і в рідному селі Верхні Чебули, і на засланні в болото-озерному Васюгані, і в зелених степах квітучої України. Вчитись Марії Романівні вдалося лише вечорами в неповній середній школі. Все своє життя вона працювала на рядових роботах санітаркою або робітницею на будівництві. І скрізь, де їй доводилося працювати, в тому числі й у місті Ватутіному на Черкащині, вона змушена була принижено мовчати, безмовно хилити спину, але це не значило, що вона зігнута, скорена отими чорними силами і більше ніколи не розігнеться.

Так, вона хилилась перед владниками, але чи схилився її дух, її гордість і гідність як жінки і як людини? Мені навіть здалося, що неприступні пороги і люта кривда, які подолала жінка на шляху до сучасного більш правдивого життя, ще більше її загартували. І я прощався б з нею з тією світлою надією. Якби вона, сторожко оглянувшись на зачинені двері, ще раз не кинула свої слова сумніву:

- Дай, Боже, щоб правда й далі міцнішала, але ж навіщо знову дозволена партія комуністів...

Пізнаючи ближче реабілітованих, я стрівся майже з парадоксом: дехто з них, тепер уже люди похилого віку, на перший погляд наче б то якось урівноважено згадують про своє лихо, яке пережили, і вже, мабуть, зовсім байдуже ставляться до того, чи напишуть про них нариси, повісті, книги. Дивно. Отаку намовлену кимось на них ганьбу пережить. Невинним напасти на заслання чи одбувати десять-двадцять літ на каторжних роботах - і тепер наче б то спокійно заявити, що їх не дуже хвилює, напишуть про них чи ні. А може, це на перший погляд вони так урівноважено споглядають на колишнє своє горе? Що тут головне - старість. Згасання душевних емоцій чи сила багатолітньої звички до своєї нелегкої долі? Марія Романівна Оліна відхилила мені завісу до розуміння ще одної причини. Вона задуманими, засмученими сірими очима сторожко глянула на мене, нагадала про компартію і тихо додала:

- А не буде нам за такі питання якогось нового лиха? Он ті ж більшовики знову рвуться до влади.

Я почав їй гаряче доводити, що той страшний час минув і ніколи не повернеться.

Але зіниці старенької не гасили своєї настороженості:

- Голосів демократів тепер там не чутно. Мало їх, от в чому заковика. А все може бути... Адже більшовики з Леніним на чолі послали ж колись у зал засідань Железняка? А було ж гасло «Хто не з нами - той наш ворог?»

- Не буде залізняків! Не той час.

- То як ще повернуть наші обранці... - не здавалась жінка.

Її ще шістдесят років тому так було залякано, що вона до цього часу не вірить силі законів нової демократичної держави. Дуже глибоко всосалась їй у кров і мозок колишня диктатура. І мені подумалось, що такий же страшний слід лишає колишній страх і в генах людей. Через скільки ж це поколінь по-справжньому вільно зітхне народ України!

Так може, то не байдужість реабілітованих, як мені спочатку здалося, а оцей самий страх ще й досі їх не відпускає і думать інакше не дає? А тому й сприймають люди суспільні зміни і своє власне визволення од кривди отак недовірливо? А чим ще можна пояснити вимушене мовчання Марії Романівни і їй подібних невинних жертв більшовиччини, чим пояснити оту зневіру в саму можливість справедливості, як не згасанням постійно затиснених емоцій, як не гіркою багатолітньою звичкою гнутись під наглядом, як не наслідками дії страху?

Володимир Поліщук

ОЛЕКСІЙ САВИЦЬКИЙ: ЮХИМ ҐЕДЗЬ — ОЛЕСЬ ЯСНИЙ

Савицький Олексій Васильович (псевдонім Юхим Гедзь, Олесь Ясний), народився 30 березня 1896 р. в м.Золотоноші в сім'ї теслі. Українець, б/п. Автор книг "Автор Трояндєнко", "Буває й таке", "Бубна-козир" та ін. Заарештований 2 листопада 1936 р. 15 липня 1937 р. розстріляний.
22 березня 1958 р. реабілітований.

Так сталося, що столітній ювілей досить відомого українського письменника-гумориста Юхима Ґедзя через різночитання в даті народження лишився невідзначеним у 1996 році. Бо, якщо вірити письменницькому реєстрові 1988 року, народився письменник 30 березня 1897 року. [1].Українська літературна енциклопедія ж стверджує, що митець з'явився на світ 18 (30) березня 1896 року [2]. Довідник «З порога смерті...» теж фіксує 1896 рік, але чомусь днем народження подає 2 березня [3]. Нарешті, у ксерокопії свідоцтва про смерть письменника, переданій авторові статті родичами Юхима Ґедзя, вказується рік народження 1896-й, день і місяць не зазначаються. Тож доведеться, мабуть, схилитися до найавторитетнішого, енциклопедичного варіанту — 30 березня 1896 року.

Одразу слід визначитися із псевдонімами. Справжнє прізвище письменника, про якого йдеться, — Олексій Васильович Савицький. У роки своєї літературної творчості він користувався двома псевдонімами — Юхим Гедзь та Олесь Ясний, причому, кожен із них мав своє призначення, хоч і не завжди чітко витримане. Отже, псевдонімом «Олесь Ясний» підписувалися, як правило, оповідання, нариси, драматичні твори. Юхим Гедзь найчастіше репрезентував збірки гумореcок, фейлетонів. Але, зауважимо, й писаному під псевдонімом «Олесь Ясний» властиве гумористично-сатиричне начало. Тож за характером творчого доробку Юхима Ґедзя (називатимемо його найуживанішим іменем) однозначно слід «прописувати» по «відомству» гумору і сатири.

Народився майбутній письменник у Золотоноші, містечку, яке тоді належало до Полтавської губернії, а нині є райцентром Черкаської області. Походив із неродовитої сім'ї тесляра. Закінчивши земську школу, зробив не зовсім «пролетарський» вибір — вступив до Київського вищого музичного інституту імені М.В. Лисенка. Ця обставина певним чином проливає світло, скажімо, на пізніше, не зовсім, правда, успішне захоплення драматургією чи на досить широке використання у творах пісенного матеріалу. В усякому разі навчання у згаданому закладі певним чином орієнтувало естетичні чуття майбутнього літератора.

Чималий шмат свого життя О. Савицький працював службовцем у різних установах, дореволюційних і пореволюційних, зокрема, розпочинав земським писарем. О. Мукомела в нарисі про Юхима Гедзя зазначає, що останній не належав до жодної з політичних партій, що, проте, не вберегло його у 30-х від звинувачень у належності до всяких «опортуністичних» угрупувань.

До літературного життя Юхим Ґедзь став прилучатися ближче до середини 20-х років. Про те маємо немало хронікальних звісток, переважно з журналу «Плужанин», адже саме до спілки селянських письменників молодий літератор прихилився. Став одним з ініціаторів створення Золотоніської філії «Плуга» (грудень 1924 року), до якої входили ще П. Хуторський, І.Семенів, Д.Невкритий, І.Радкевич. На початку 1925-го «затверджений дійсним членом «Плуга» [4]. Відтак літера-

турно-творчий поступ Юхима Ґедзя проходив досить динамічно. Він стає одним з бажаних авторів на сторінках місцевої й республіканської періодики, друкується у «Вістях ВУЦВК», «Селянській правді», «Культурі й побуті», «Плужанині», «Всесвіті», «Новій громаді», «Червоному перці»...

Певний час письменник жив, працював і друкувався в Черкасах. Саме Юхимові Ґедзю належить колоритний мікропортрет Черкас середини 20-х: «Місто Черкаси. Пливіть Дніпром — обідране, облуплене, їдьте залізницею — облуплене, обідране. У середині сонне. Самий справжній «сонгород», тільки й живчика в ньому, що місцева газетка.

Навколо редакції треться вся «культурна сила»: Плуг трьохлемішний (три члени) та уламки гарту, скалки» [5]. Тут же вміщено фото черкаських літераторів, серед яких бачимо Леся Гомона, Антона Дикого, Олеся Ясного... Як свідчать деякі хронікальні записи, Юхим Ґедзь свою творчу роботу розпочав з літературних переробок гоголівських «Майської ночі» та «Сорочинського ярмарку». Паралельно ж опанував різні форми вже власного «виробництва» — нариси, гуморески, оповідання. Ті спроби засвідчили окрім зрозумілих знаків учнівства й ознаки творчого обдарування: Юхим Ґедзь не був тим примітивним плужанином-масовиком, проти якого так різко і справедливо виступив Микола Хвильовий.

Найпліднішим періодом творчості Юхима Ґедзя — Олеся Ясного стали роки з 1927 по 1931-й. Саме в це п'ятиріччя з'явилися друком майже всі його книжки: «Автор Троянденко», «Буває й таке» (1927), «Завзятий середняк», «Принципіально», «Троглодити» (1929), «Бубна-козир», «Конкурс на голак», «Ті ж і Мирон Гречка», «Столичний гість» (1930), «Перший іспит» (1931). Крім того, у 1928-1929 рр. письменник звертається до драматургії, друкує кілька п'єс - «Віз ламається — чумак ума набирається», «Надія», «Секретар пухтресту» та ін. Різною була їх мистецька вага, про це йтиметься нижче, але видне місце в літературі письменникові ті твори принесли. Вони ж визначили й досить широке коло тем та інтересів, окреслили ідейно-естетичну еволюцію письменника.

На початку 30-х творча потуга Юхима Ґедзя спадає, про причини ж її можна лише гадати. Збірка «Тихою сапою» (1933) тільки підтвердила тенденцію до вихолощення художності і до засилля заданості, надмірного соціологізму у творах письменника. Напевне ж позначилися на життєвому і творчому настроєві митця страшні реалії голодомору і зловісні симптоми репресій, які все виразніше виявлялися. Зовсім не виключено, що Юхим Ґедзь те відчував і передчував. Один із його фейлетонів «Мій злочин» (назва — !) починається рядками, як виявилось, досить пророчими: «...і коли я опинився за ґратами, коли побачив біля себе посилену варту, тільки тоді я зрозумів, що це не жарт... Я стиснув до болю кулаки, вдарив по зачинених дверях і застогнав, як підстрелений звір» [6]. Якби не було трагічного фіналу з самим Савицьким-Ґедзем, ці слова так і сприймалися б стосовно тільки героя-оповідача з твору. Але ж...

Заарештували О.В.Савицького в Харкові, де він жив після здобуття літературного імені. Сталося це 2 листопада 1936 року. Звинуватили як «учасника контрреволюційної терористичної організації, яка ставила за мету боротися з радянською владою». О.Мукомела у книзі «З порога смерті...» пише, що до травня 1937 року письменника тримали в Харкові. Але, мабуть, не зламали до кінця його волю. Тому енкаведисти і змушені були етапувати «злочинця» до Києва. Якщо вірити карній справі на Ґедзя, то в Києві слідчі були набагато вправнішими: вже на першому допиті письменник «визнав» свою неіснуючу провину, обмовив самого себе, підписавши таким чином собі ж смертний вирок. А втім, документи свідчать, що і незламних кулі чекала печать.

Отож додали Ґедзеві ще епітетів «націоналіста», «фашиста», «троцькіста-зінов'євця» й оголосили вирок — розстріл. Не стало Олексія Савицького — Юхима Ґедзя в саму маківку літа — 15 липня 1937 року.

Варто додати, що зазнала репресій і дружина-вдова О.Савицького - Віра Михайлівна, якій судилися довгі роки й довгі кілометри Гулагу, а синові Віталію — теж відповідна в таких випадках доля. Саме Віталій Савицький у кінці 40-х став шукати матір і, як свідчать документи, розшукав її слід аж у Магадані.

Справа ж О.В. Савицького (Ґедзя — Ясного) була переглянута «компетентними органами» 22 березня 1958 року. Вирок 1937 року було скасовано і справу припинено «через відсутність складу злочину»...

Письменник був реабілітований посмертно.

* * *

Творча праця Юхима Ґедзя розгорталася на тлі бурхливого «українського Ренесансу» 20-х, помітне відродження переживав і «гарячий цех» літератури, як незрідка називають гумористично-сатиричну ділянку письменства. Голосно заявила про себе ціла плеяда молодих, гостроязиких і досить вмілих майстрів пера — Василь Еллан-Блакитний, Сергій Пилипенко, Юрій Вухналь, Кость

Котко, Василь Чечвянський, Пилип Капельгородський, Олександр Ковінька,.. і, звичайно ж, Остап Вишня. Саме в такій поважній «обоймі» називають, як правило, і Юхима Ґедзя. Якщо ж додати, що сатирично-гумористичне перо частенько брали до рук письменники — «несатирики» — М. Хвильовий, М. Куліш, В. Сосюра, «неокласики» та ін., — то обшири «веселої» літератури видаються неабиякими.

Звичайно ж, вироблялося коло тем, жанрів, плекалися ідейно-естетичні критерії гумористично-сатиричного письма, утверджувалися «законодавці мод» і їх послідовники. Щойно виданий академічний посібник з історії українського письменства в цьому зв'язку зазначає, що «сатира поета В.Блакитного та прозаїка Остапа Вишні визначили й змістові обшири та критичний пафос, і художній рівень тогочасної сатири та гумору» [7]. Необхідно тут врахувати й високу сатиричну школу М. Хвильового та його прибічників.

Юхим Ґедзь теж перебував у магнетичному колі «всеукраїнського Остапа», але, звичайно, не в тій мірі, яка давала б право звинувачувати молодшого автора в беззастережному наслідуванні чи творчій несамостійності. Прозовий доробок Юхима Ґедзя дає право кваліфікувати його як талановитого й досить самобутнього майстра гумористично-сатиричного жанру, майстра із загостреним відчуттям слова, тонкого психолога й доброго майстра форми. Письменник Ґедзь-Ясний був цілком у своєму часі, уважно вчитувався і вслухався в нього. Звідси — і творче засвоєння досвіду колег, талановитіших майстрів. Скажімо, можна знаходити в Ґедзя деякі «вишнівські» прийоми художнього письма чи увагу до певних тем. Напевне, услід за Миколою Хвильовим Ґедзь-Ясний використовує прийом «авторського вторгнення» в сюжет, чим не тільки збагачує манеру викладу, але й означує власні естетичні погляди, до речі, таки ж віддалені від «класично-плужанських» й наближені до неоромантиків-ваплітян. У цьому зв'язку пригадуються невдалі намагання Юхима Ґедзя і деяких його однодумців створити у 20-х роках ВАСПІТЕ, (Вільну академію селянської літератури) за аналогією до відомої ВАПЛІТЕ, чи злегка завуальовану позицію Ґедзя-Ясного щодо літературної дискусії 1925-1928 рр., заявлену в великому гумористичному оповіданні (чи маленькій повісті — ?) «Автор Трояненко». Герой твору — письменник-пасічник Трохим Мандрика (псевдо — Трояненко), «член всеукраїнської спілки письменників «Бандура» — записує до щоденника: «Обміркували становище «Бандури» в зв'язку з організацією «Скрипки»... Ще одна така спілка утворилася. Ухвалили — як не перебринять європейського знаряддя, так лупитимуть «Бандурою» по «Скрипці»... [8]. Куди вже прозоріший натяк на взаємини «Плуга» й ВАПЛІТЕ під час літдискусії. Можна відшукати й деякі тематичні паралелі у драматургії Олеся Ясного і Миколи Куліша, але зовсім поверхові і невдалі для першого з них.

Залишаючись у всьому гумористом-сатириком, Ґедзь-Ясний випробував у своїй творчій практиці різні форми: гуморески, гумористичні оповідання, нариси, оповідки, фейлетони, драми, комедії, водевілі, драматизовані гуморески... Тож і в цьому питанні про одноманітність не йдеться.

Привертає увагу й тематичне багатство творчості письменника. Розпочавши з популярної теми «от колись було» («Майове», «А чия? Чия?») чи невибагливих «мисливських» усмішок («Охота пуще неволі» та ін.), Юхим Ґедзь дедалі глибше і ширше охоплює своїм зором «злобу дня», пише про бюрократів-чиновників («Жертва великої епохи», «Секретар пухтресту» та ін.), протистояння «старого» й «нового» побуту («Княжна» і «Циган», «Наше майбутнє», «Радіо-бомба» та ін.), пропагує шлях «до світла», тобто до освіти, й засуджує закоренілий «опіум для народу» («Шкідники», «Психологічна павза», «Віз ламається — чумак ума набирається» та ін.), не обходить увагою «полового» й «жіночого» питання («Чортовиння», «8 березня 2028 року», «Жінки — особи зацікавлені», «Запитання»...), тем культури («Гопак», «Випробування голосів»), відпочинку («Самоаналіз», «Санаторний режим»), спорту («Одчайдушні беки», «Уболівальники»), літератури й журналістики («Злочин репортера», «Злодії»,«Троглодити», «З літературного щоденника») тощо.

У цьому тематичному багатстві теж помітна творча еволюція письменника. Відчувається, як Юхим Ґедзь поступово потрапляв під дедалі важчий ідеологічний прес, питома вага соціологізму в його творах зростала до явного надміру, котрий найвиразніше проявився в останній збірці з досить характеристичною назвою — «Тихою сапою» (1933). Тут уже неприкрита апологія «світлого шляху» й пошуки «шкідників-ворогів». Звісно, що в тій же послідовності поступово вихолошувалася з його творів художність. Розпочавши з мальовничих, соковитих, емоційних гумореcок, через поглиблені психологічні характери у кращих творах 1927-30 років прозаїк прийшов до сухуватої і прісної мови заідеологізованих агіток.

І все ж більшість гумористично-сатиричних творів Гедзя-Ясного читаються з неабияким інтересом, їх читабельність забезпечується принаймні кількома факторами. По-перше, письменник виявив себе добрим майстром у розбудові сюжету, що особливо помітно в чималих гумористичних творах (оповіданнях). Показовий тут перший видрукуваний окремо твір — оповідання (чи малень-

ка повість) «Автор Трояненко». Наголошуємо, саме «Автор...», а не «Антон Трояненко», як це пишеться в деяких виданнях. Тут маємо навіть «трьохступеневий», цікаво «заломлений» сюжет, кільце, вміло використану форму щоденникових записів, введено елементи пригодництва, асоціативності. Подібне можемо спостерігати і в ряді інших творів. По-друге, автор інколи дозволяє собі «вклинитися» в сюжет і повести розмову з читачем «прямо» (той самий досвід Хвильового та ін.: «Ви, читачу, незадоволені? Ви хотіли б бачити героїню мого оповідання в бупрі, співчувати їй і чекати обов'язково нагороди за страждання і т.ін... і т.ін. Але я вас розчарую...» (Це з оповідання «Любов з погляду»). Або: «З вашого дозволу, шановний читачу, автор свідомо обминає такі аксесуари романтичних оповідань, як блакитне небо, сонце, вітерець, пахуча травиця й неодмінне тьохкання соловейків.

Авторові в жодному разі не потрібне все оте..» («Злочин репортера») та ін.

По-третє, і це дуже важливо, гумористична проза Ю. Ґедзя у кращій частині помітно психологізована, вона в переважній своїй більшості не описова, закликає читача до активного співпереживання, співчуття чи і співпраці. Теж важливо, що письменник, розробляючи ті чи інші теми, на їх тлі прагне бачити й показувати людину, образ, характер. Скажімо, він досить влучно виписав характер селянина, зашуганого різними «владами» у громадянську війну (та й пізніше): «Ці часи остаточно вже сформували в Ковтунах своєрідний тип селянина: несперечливого, без краю уступливого, але до неможливості замкненого в собі. Робити щось, так робити з наказу, з примусу, іти кудись, так іти під загрозою власній особі...» [9].

Думається, саме тут найдоречніше сказати про повноправного авторового представника в дуже багатьох творах — Мирона Гречку. Це загалом досить відомий прийом у літературі — персонаж, який переходить із твору до твору. Згадаймо хемінгуеївського Ніка Адамса чи сіменонівського Мегре, Павла Величая у творах Василя Захарченка чи, що ближче до теми нашої розмови, Ваню Молдавана і Вітю Царапкіна в Євгена Дударя... До речі, в Юхима Ґедзя є й інший, але не такий «широковживаний», як Мирон Гречка, персонаж — Кіндрат Черевик. Функції, які покладаються на такого героя, різноманітні. Скажімо, Мирон Гречка виступає і як оповідач, і як виразник авторової позиції, і як об'єкт зображення — привабливий чи й не дуже.

Мирон Гречка є героєм усіх оповідань збірки «Завзятий середняк», більшості творів збірки «Ті ж і Мирон Гречка», оповідання «Рейд Мирона Гречки». Твори збірки «Тихою сапою» мають підзаголовок «Із оповідань Мирона Гречки» тощо. Звісно, свого «представника» Юхим Ґедзь і малює по-різному. Ось, наприклад, у «Рейді Мирона Гречки»: «Мирон Гречка — середняк. Коли взяти його з ніг до голови: добрі шкапові чоботи, дорогі смугнасті штани з волами під колінами, коротенька чемерка на камізольку й вицвілий кашкет. Між іншим про кашкет. Кашкет у Мирона Гречки виконує досить складні функції: він надає Гречці інтенсифікованого вигляду і, як покришка на повному горщикові в печі, прискорює нагрівання в Греччиній голові елементів розмаїтої ініціативи й нестримної самодіяльности» [9].

Варто сказати й те, що Ґедзь-Ясний у деяких творах кінця 20-х років дозволяв собі іронічне слово на адресу «радвлади» чи в сатирично-гумористичному контексті згадував «святі» персоналії Маркса чи Леніна. Та й стосовно «чужого елемента» Ґедзь був не надто «кусючим». «Тонкошкірий я, товариші, громадянин радянської соціалістичної республіки, — заявляє оповідач (мабуть, і автор близько) в гумореску «Виселяють». — Тут би мені його («чужого» — В.П.) наступити ногою й розчавити, а я похнюпив очі й дивлюся, як акуратно його черевики просять їсти...

Шкода мені стало цього непмана...» [10]. У 20-х подібне ще терпілося. Але відповідно пригадалося у 30-х...

Мовлячи про чимало позитивних рис творчості Юхима Ґедзя, слід визнати й певні її вади. Вже йшлося про певну таки ж залежність від «лідерів», про надмір соціологізму в низці творів, про брак достатньої художності в його деяких речах. Ще у 20-х роках молодий тоді Лесь Гомін, аналізуючи природу комічного у творах сучасників, найперш — Остапа Вишні, вказував на гумор невисокої проби, який часто досягається каліченням чи «простакуватістю» мови, надмірною ексцентрикою. Подібні хиби були і в «вишніянців», до яких Лесь Гомін частково зараховував і Ґедзя [11].

Найневдалішою, на наш погляд, частиною творчого доробку Ґедзя-Ясного стала його драматургія. Хронікальні записи в журналах 20-х років свідчать про ледь не всезагальне захоплення написанням п'єс. Вважалося, мабуть, що цей жанр чи не найлегший, найдоступніший. Олесь Ясний звернувся до драматургії наприкінці 20-х і написав крім згаданих вище п'єс гротеск на 3 дії «Шевченкова мова», водевіль «Молодість» (1936) та переробив на «драматургічний лад» кілька гуморесок — «Знайомі», «Удова», «Пунктик договору»...

Практично кожен із драматичних творів Ясного маложиттєвий і, за серйозної оцінки, всі вони є звичайнісінькими агітками «на злобу дня». «Шевченкова мова» написана на тему українізації,

але це явно не «Миша Мазайло». Головна колізія п'єси «Надія» — як краще використати колишній панський будинок — під школу (за що виступають «прогресивні» герої) чи під вовнодерку (голова сільради і його прибічники). Фінал, звичайно ж, зрозумілий. Такий же поділ героїв у п'єсі «Візламається — чумак ума набирається». Проблема — записуватись до лікнепу чи ні. Комедія «Секретар пухтресту», насичена відверто слабенькими піснями й ходульними образами, спрямована проти чиновників-бюрократів. У водевілі ж «Молодість» закоханий підстаркуватий жених, стрибнувши з парашутом для доказу своїй обраниці власної мужності, відмовляється зрештою від неї на користь парашутизму.

Про якусь повноту характерів, як це ми бачимо у прозі, тут говорити не доводиться. Цілком очевидно, що драматургія не була жанром Гедзя-Ясного. Він ще у 20-х роках утвердився в літературі як прозаїк гумористично-сатиричного спрямування. Тільки в цьому жанрі митець і лишається в нашому письменстві.

ЛІТЕРАТУРА

1. Письменники Радянської України. 1917 - 1987. - К., 1988. - С.131.
2. Українська літературна енциклопедія: У 5-ти т.— Т. 1. — К., 1988. — С.403.
3. З порога смерті... Письменники України — жертви сталінських репресій. — К., 1991. — С.127. Частина біографічних відомостей взята з цього джерела (текст О.Мукомели).
4. Плужанин. - 1925. - №3. - С.34., №1. - С.29
5. Плужанин. - 1926. — № 1 1. - С. 17.
6. Ґедзь Юхим. Конкурс на гопак. — Х., 1930. — С.74.
7. Історія української літератури XX ст.: У 2-х кн. — Кн-2, част. 1. — За ред. В.Г.Дончика. - К., 1994. - С.262.
8. Ясний Олесь. Автор Трояненко. — Х., 1927. — С.23.
9. Ясний Олесь. Рейд Мирона Гречки//Червоний шлях. — 1928. — №8. - С.38.
10. Ґедзь Юхим. Ті ж і Мирон Гречка. - Х., 1930. - С. 109.
11. Гомін Лесь. Про фейлетони і...взагалі //Плужанин. — 1927. — №6. — С. 16-21.

Володимир Поліщук

ДМИТРО БОРЗЯК

Борзяк Дмитро Семенович, народився 25 жовтня 1897 р. в с.Пищики Золотоніського р-ну в сім'ї хлібороба.

Навчався на медичному факультеті Київського університету.

У 1927 р. вийшла збірка оповідань "Під дощ". Заарештований 21 квітня 1938 р. 31 грудня 1938 р. особлива нарада при НКВС прирекла своєю постановою письменника до розстрілу.

Реабілітований у 1957 р.

Дмитро Борзяк належить до тих письменників українського «розстріляного відродження», чий безперечний мистецький талант тільки означився. Але означився досить чітко. Не випадково тоді ще молодий Євген Кирилюк у рецензії на першу і, як виявилось, єдину збірку оповідань Дмитра Борзяка «Під дощ» зазначив, що «Борзяк має всі дані, щоб стати першорядним письменником. Все залежить від його самого... Перший дебют письменника непоганий, а далі слово за Борзяком!» [1]. Помилився авторитетний згодом учений в останньому, гірко помилився. Не все, як виявилось, залежало від самого письменника. Далеко не все. Принаймні те, чи писати йому ВЗАГАЛІ, чи не писати. Та що там ПИСАТИ, коли на карб було поставлене питання про саме життя митця. Як і десятків, сотень, тисяч, мільйонів інших людей — талановитих і безталанних, академіків і випускників лікнепів чи й просто неграмотних, селян чи робітників, дорослих чи дітей... Тим паче, коли йшлося про людину далеко не «пролетарських» коренів. Тож і почнемо, як ведеться, від коренів.

* * *

Біографічних відомостей про письменника збереглося зовсім небагато, він і справді протягом багатьох десятиліть був не «призабутий», а таки позабутий, хоч над ним і не нависали всілякі загрозливі ярлики, як це було, скажімо, з С.Єфремовим чи М.Хвильовим. Однак тих відомостей загалом досить, аби хоч у загальних рисах скласти уяву про митця-ювіляра.

Народився Дмитро Семенович Борзяк 6 листопада (25 жовтня за старим стилем) 1897 року в с. Пищики на Золотоніщині, в самому епіцентрі Середнього Подніпров'я з його багатими історичними й державницькими традиціями. Нині того села на карті немає, воно залите водами Кременчуцького водосховища. Батько майбутнього письменника був досить крупним землевласником, «брав крупні підряди на будівництво залізниць» [2]. Отже, зважаючи на наступну переможну ідеологію, з генеалогією Дмитрові Борзяку «не повезло». Вже самим фактом народження в **такій** родині майбутній прозаїк був «ущерблений», йому пригадають «соцпоходження». Але то буде потім, наприкінці короткого життя.

Дмитро закінчив повний курс досить авторитетної Золотоніської класичної гімназії (1915 р.), в якій, зауважимо, у свій час навчалися широкознані тепер Михайло Драй-Хмара, Наталя Лівицька-Холодна... Наступним освітнім кроком Д.Борзяка став медичний факультет Київського університету, де юнак, мабуть, уперше спізнав різні громадські рухи, усвідомив себе українцем. У згаданому нарисі В.Музики читаємо, що тоді «підпільною роботою Дмитро не займався, але під таємний нагляд поліції — під прізвиськом Яд — усе ж таки потрапив. Значно активнішу участь студент-медик брав в Українській студентській громаді, лідерами якої були Гермайзе, Любинський і Отамановський» [3]. Знову ж таки — зарубка для майбутніх звинувачень.

Можна цілком вірогідно припустити, що вже тоді майбутній літератор міг познайомитися чи бодай знати про Миколу Зерова й Павла Филиповича — молодих вчених-професорів університету, майбутніх «неокласиків», котрі, особливо М.Зеров, відіграють неабияку роль у творчому становленні Д.Борзяка.

Бурхливі події Української революції 1917 року порушують і без того нетривкий плин студентського життя, зумовлюють майже калейдоскопічні зміни в бутті Дмитра Борзяка. Молодий чоловік того року повертається в рідні краї, вступає до партії соціалістів-революціонерів (есерів). Хоч відомостей про долю Д.Борзяка в роки громадянської війни немає, та можна цілком імовірно припускати, що симпатії його були на боці української справи, у всякому разі серед великих симпатиків більшовиків він, мабуть, не був.

На початку 20-х Д.Борзяк знову в університеті, невдовзі — повертається до Золотоноші, але практикує не як медик, а дає приватні уроки математики, займається сільським господарством. Напевне, що це були якісь, судячи з їх короткотривалості, майже судомні спроби знайти самого себе, які закінчилися врешті-решт переїздом до Києва (1923 р.) й увінчалися остаточним вибором... на користь літератури. Досить-таки несподіваний вибір, але, як виявилось, точний. Літературно-творче «я» в Борзякові прокинулось навіч спонтанно, адже про якість попередні захоплення юнака письменством відомостей немає.

Годі говорити про літературну атмосферу 20-х років в Україні. І якщо в Харкові — тодішній столиці України — гніздилися осередки більшості масових та екзотичних літоб'єднань, то Київ облюбували організаційно аморфні, але багаті яскравими талантами й нечисленні кількісно «неокласики» і ланківці. Саме до їхніх естетичних і світоглядних засад горнувся Дмитро Борзяк. Тому його належність до ВУСППу, як це дехто твердиться, [4], є проблематичною. Набагато вірогіднішою є його близькість чи й приналежність до означених київських груп. В.Брюховецький у своїй монографії про М.Зерова зазначає, що «з неоднаковою мірою причетності до «неокласиків» зараховували Михайла Могилянського, Бориса Якубського, Михайла Рудницького, Віктора Петрова (Домонтовича), Василя Мисика, Ананія Лебедя, Дмитра Борзяка, Степана Бена...» [5]. Далі той же автор у тій же книзі пише про «заочне знайомство (М.Зерова — В.П.) з перспективним прозаїком із Золотоноші Дмитром Борзяком, якому рекомендація Зерова відкрила шлях до друку» [6]. Григорій Костюк у своїх мемуарах, зокрема, зазначає: «Тим часом на літературному київському горизонті зайшли зміни. З колишньої Ланки створилася МАРС — Майстерня революційного слова. Крім колишніх членів Ланки — В.Підмогильного, Г.Косинки, Є.Плужника...,Т.Осьмачки, — до МАРСу прийшли нові члени: Дмитро Фальківський, Борис Тенета, Дмитро Борзяк, Григорій Брасюк...» [7]. Тож, як бачимо, літературний талант Д.Борзяка плекався в дуже перспективній атмосфері, а належність молодого автора до такого поважного кола молодих, але вже досить маститих і авторитетних (з сучасного погляду) митців відповідно його атестувала. Письменником іншого творчого складу, аніж він став, Д.Борзяк у тій ситуації просто не міг стати.

В атмосфері тої високої творчої вимогливості й народився практично весь відомий нині творчий доробок Дмитра Борзяка: сім оповідань, які майже всі (крім першого — «Під дощ») були надруковані на шпальтах елітарного в хорошому розумінні тодішнього журналу «Життя і революція» (1925-27 рр.). У 1927-му році вийшла і єдина збірка творів прозаїка, названа заголовком першого оповідання — «Під дощ» [8].

Незважаючи на неоднозначність оцінок критикою його новелістики, Дмитро Борзяк продовжував наполегливо працювати, зокрема, взявся за написання твору об'ємнішої форми. У деяких недавно опублікованих матеріалах йдеться про виконану прозаїком підготовчу роботу до написання історичного роману «Руйнування Батурина». Тема, як бачимо, досить промовиста і дуже ризикована, зважаючи на часи, які заходили в Україні. Іван Ільєнко, пишучи про історичну романістику іншого талановитого майстра Олександра Соколовського, зазначав, що «в тодішньому нашому красному письменстві таких ентузіастів було не рясно: Зінаїда Тулуб («Людолови»), Кость Буревій («Павло Полуботок»), Сава Божко (нариси з часів козаччини), Дмитро Борзяк (встиг завершити лише підготовчу роботу до книги «Руйнування Батурина»). Лише підготовчу, бо його спіткала така ж доля, як і автора роману «Богун» [9]. Далі І.Ільєнко пише про репресії, які впали на голови всіх названих митців.

Дмитра Борзяка вперше заарештували 1929 року, пов'язавши арешт зі «справою СВУ». Пригадали «соцпоходження», співпрацю з О.Гермайзе, проблематику творів... Через кілька місяців випустили, але чоловік був уже, як кажуть, «мічений». Нині відомо, що Україною прокотилася 1929 року ціла хвиля схожих «профілактичних» арештів. Можна пригадати подібне з М. Драй-Хмарою, С.Беном... Майже очевидно, як чиясь сатанинська рука закроїла тоді кривавий сценарій середини

30-х, вирізьбивши і штампуючи наліво й направо в Україні тавро «українського буржуазного націоналізму».

Про якусь більш-менш нормальну творчу роботу Д.Борзякові (та й хіба тільки йому) вже не йшлося. Перебивався кілька років на різних роботах, доки й не «забрали» його остаточно з «посади» різноробочого-підсобника 21 квітня 1938 року. Механізм репресій на той час відпрацювали повністю, він діяв без збоїв. Звинувачення для Дмитра Семеновича прозвучали зовсім не нові, а новорічний подарунок 31 грудня 1938 року для нього був такий: розстріл. В.Музика, який знайомився зі справою, пише, що в ній ідеться про заміну вироку на 10 років ув'язнення і 5 — заслання, а ще — відомості про смерть Д. Борзяка від «невиліковної хвороби» 1939 року (цитуємо матеріал). Хтозна, може так і було. Хоч численні схожі «непевності» з іншими засудженими дають право дуже й дуже сумніватися саме в такій кончині Д.Борзяка. Більш ніж імовірно, що «невиліковною хворобою» була куля. Та це тільки сумна гіпотеза, яку, мабуть, повністю заперечити чи потвердити вже не вдасться.

Повністю реабілітований Д.С. Борзяк був у 1957 році, й до цієї доброї справи доклав руки Микола Бажан.

* * *

Як говорилося раніше, творчий доробок Дмитра Борзяка зовсім невеликий, але це той випадок, коли автор дбав насамперед про якість, а не про кількість. Про «Руйнування Батурина», звісно, не йтиметься. Сім оповідань — «Під дощ», «Варенька», «Букет пролісків», «Чиновник», «Товариш Андрій», «Бузковий кущ», «У монастир» (етюд) — опубліковані в періодиці чи й окремими виданнями («Варенька», «У монастир»), а 1927 року зібрані і видрукувані єдиною книжкою. Одразу зауважимо, що й окремі публікації Борзяка, і вся збірка здобулися на чимало відгуків у тогочасній критиці (принагідно ж додамо, що «рухома естетика» 20-х була набагато «рухомішою» і охопнішою, аніж сьогоденна). Особливо цікавими для нас є три рецензії; вже згадувана — Є.Кирилюка, а також Ол. Полторацького й А Клоччя [10]. Вони є показовими і з огляду на позиції критиків та детермінованість їх оцінок. Якщо Кирилюк прагнув проводити саме літературознавчий аналіз, то на рецензіях Полторацького й Клоччя видно, як попереду всього «бігла» сповідувана авторами суспільна ідеологія, як їхня «усвідомлена необхідність» — ідеологічна заангажованість — тобто творча несвобода зумовлювала явно викривлені оцінки. Рецензія Клоччя взагалі схожа більше на політичний донос, бо рясніє «перлами» типу «необуржуазний письменник», «в автора нахабства без міри», «дубова мова автора» і под.

У всій новелістиці Борзяка можна виразно помітити кілька загальних тенденцій змістово-формального плану. По-перше, всі його оповідання, крім одного — «У монастир», розробляють одну тему — тему «всефедеративного міщанства», чиновничого бюрократизму. В цьому зв'язку дуже доречно згадати оціночну фразу О.Білецького з приводу перших двох збірок прози М.Хвильового («Сині етюди» й «Осінь»), які «по суті визначили все коло тем нашої революційної белетристики. Три основні жанри накреслила проза Хвильового. Перший — героїка революції... Другий — революційна сатира: зображення обивателя, що до цього часу ще безсмертний, пристосовувався до нових умов життя... І третій, нарешті, сатиричне, що іноді переходить в елегію... зображення внутрішнього неладу в середовищі колишніх ідейних борців, розладу, що веде до смутку, до зміщанення, до того самого обивательського багна, до моральної смерті». [11]. З цієї визначеної Білецьким тематичної «тріади» до прози Д.Борзяка можна застосувати другу («Варенька», «Чиновник», «Бузковий кущ», значною мірою — «Букет пролісків») і третю («Під дощ», «Товариш Андрій»). Але, як мовиться, з нюансами.

По-друге, зображувані Д.Борзяком колізії розгортаються, як правило, в невеликих містечках, а його герої — службовці переважно невисокого рангу, отже, репрезентують собою досить широку суспільну верству.

По-третє, осмислювані прозаїком проблеми помітно обмежені в часі і просторі, що дає зрозумілі можливості зосередитися на психологічному поглибленні характерів. У деяких творах («Під дощ», «Товариш Андрій») автор вдається до зміщення часових і просторових площин, досягаючи неабиякого художнього ефекту.

По-четверте, і це дуже важливо, прозаїк виявив добре «вміння орудувати психологією своїх героїв», «скрізь у нього на першому плані людський матеріал». Відтак ми можемо перекинути місток до проблеми стилю Борзякової новелістики, визначивши домінуючим реалістично-психологічний стиль, адже саме «психологічний реалізм характеризується перш за все посиленням уваги до внутрішнього світу персонажа, а відтак і до суб'єктивно-ліричних форм викладу» [12]. Водночас зауважуємо на цьому стилі як на домінуючому, але не єдиному у творчій палітрі Борзяка, бо в нього можна знайти й ознаки неоромантизму (скажімо, вольове начало героя в оповіданні «Товариш

Андрій» чи «цезаризм» або «фаустівство» персонажа в «Букеті пролісків», правда, подані не без меншої чи більшої міри іронії).

Нарешті, письменник виявляє зовсім непогане вміння застосовувати такі різностильові засоби поетики, як колористику (домінує промовистий і доречний сірий колір, який лише зрідка з цілком певною функціональною метою міняється на яскравіший), функціональний пейзаж, інтер'єр, мову персонажів, він є непобияким майстром художньої деталі.

За багатьма названими та низкою інших ознак від новелістики Дмитра Борзяка можна провести немало типологічних паралелей до прози Миколи Хвильового, Юрія Яновського, Валер'яна Підмогильного (пізнішого), Михайла Івченка, деяких інших прозаїків 20-х років (до речі, рецензія Полторацького «Два обличчя» написана на дві збірки: «Кров землі» Яновського і «Під дощ» Борзяка). Широкознані, скажімо, образи загадкових, «вакхічних» жінок Оксани Полуботок, Ма чи Тайах у Яновського, Маїї чи Бянки у Хвильового... Галерею таких героїнь, правда, виписаних не так широко, бачимо і в Борзяка: герой оповідання «Під дощ» «боїться одвертого погляду сірих, вакхічних очей колишньої чекістки...» Паші, своєї дружини. Запам'ятовуються, але вже з іншої причини — яскраві представниці «непманської» верстви — Етя Мерберт («Чиновник»), Бела («Товариш Андрій»)...

І все ж найцікавішими в галереї героїв Борзяка природно є центральні образи оповідань: неоднозначні, рефлексуючі, інколи — не послідовні у своїх діях і помислах. Спочатку, мабуть, у помислах, бо більшість героїв — малодіяльні. В оповіданнях «Під дощ», «Товариш Андрій» маємо художньо втілену проблему «зайвих людей», героїв, котрі не знаходять себе у новому часі, за який боролися в революцію. Таким є Вася, герой оповідання «Під дощ», прикажчик. За вікном кілька днів іде дощ, а героєм опановує «нестерпна нудьга»: «Тиждень, як цілковита пуда опанувала Васею». До речі, слово «нудьга» виступає ледь не ключовим у творах прозаїка, і майже всі його персонажі перебувають в апатичному стані: для товариша Андрія з однойменного оповідання «найвища гора — гора моєї апатії, нудьги», «службовою нудьгою, одноманітністю безпригодних, послідовно рівних днів...» мотивує свої пригоди фінагент Віктор Шільпіков («Чиновник»), нудьгує в пошуках самореалізації «я-герой» в оповіданні «Букет пролісків», а вчитель Никифор Григорович, аби хоч якось розвіяти нудьгу, пересадовлює до кімнати кущ бузку («Бузковий кущ») тощо. Цілком вірогідно, що Борзяк картинами «всезагальної нудьги» опонував офіціозним настановам на такий же всезагальний ентузіазм, порив, на «бадьорий мажор», так саркастично висміяний М.Хвильовим у повісті «Іван Іванович». Тим паче, що дух сатиризму пронизує майже всі твори письменника.

На тлі нестерпної нудьги, сіризни буднів і сварок з дружиною яскравими кадрами прокручуються в пам'яті Васі спогади про бурхливі дні революції, коли він служив «сухопутним матросом» на бронепоїзді «Авангард Революції». Коли його «весільна душа, п'яна і розхристана, червона, спітніла й оскаженіла, ходила наопашки...». Письменник вдало використовує прийом контрасту — настроїв, почуттів, кольорів, характеристик — для увиразнення ситуацій.

Тут важливо зауважити, що «зайві люди» Борзяка помітно відрізняються від «зайвих людей», скажімо, М.Хвильового. Вони в соціальному плані не такі претензійні, їм не снилися в революцію блакитні далі й «загірні комуни», як те було, наприклад Каркові чи Анархові. Їхні сприйняття прекрасного минулого й нудотного сучасного — на рівні власної чуттєвості. Тому й печать сатиризму, властива і творам Борзяка, і творам Хвильового, не однаковим чином реалізується в обох письменників. У Борзяка вона лягає значною мірою і на самих героїв, а не тільки на суспільні обставини, на противагу, скажімо, «Редакторові Карку» чи «Санаторійній зоні». Тому «зайві люди» Хвильового — типи насамперед або й виключно трагічні (принаймні, у названих творах), у Борзяка ж вони — скорінне трагікомічні. Дещо менше сказане стосується «товариша Андрія», колишнього активного бійця революції, колишнього комуніста, сильної натури (товариш Андрій і сам хоче бачити себе «вікінгом»), якого «поволі вивітрює, розпорошує». По революції він намагався «знайти себе» в мирному житті, подався в бізнес, «два роки шумував». А на третій рік товариш Андрій «почув порожнечу, потім спізнав нудьгу», «зі своїх плеч... скинув вагу сучасності». Тепер він їде до Туркестану, і цей його намір може сприйматися судомною спробою чи не востаннє вчепитися за життя, знайти в ньому сенс. Але товариш Андрій досить безглуздо гине по дорозі. Символ? Крах ілюзій? Можливо. Справді, цей персонаж Борзяка чи не єдиний, який пробує діяти. Фігурально кажучи, інші герої — лише замахуються, але вдарити — ні. Показові тут почуття головного героя «Букета пролісків» — досить претензійного безробітного інтелігента, «підпільника життя», як він себе називає, котрий після чергової сварки з дружиною рішуче думає про розвод. «Але як, утершись і причесавшись, я сідаю коло грубки й ножем починаю одколювати скалки на розпал, мої мисліі потроху охолоджуються, здають назад і скоро — мов розбиті — розходяться в різні боки, і от уже полинули сумовитими смугами голубими...». Саме тому над «непманськими» героями Борзя-

ка майже скрізь витає іронія, інколи — ледь вловна, інколи - досить густа, близька до сарказму. Варто додати й те, що художню повноту більшості головних героїв прозаїка забезпечує і їх — героїв — здатність до самооцінок, самоіронії, щирої чи позірної. Вони здатні глянути на себе збоку, навіть знайти для себе паралель — бо досить ерудовані! — зі всесвітньо відомими літературними типами: «Сволоч ти першорядна, — подумав він (Віктор Шільпіков, герой «Чиновника» — В.П.) про себе задоволено, — морда чиновницька». «Я — герой» з «Букета пролісків» у пориві «безумства хоробрих» купує букет квітів за останні гроші: «Ха-ха-ха! — весело сміюсь із себе — радянський безробітний в ролі благородного гідальго..». В іншому випадку він почуває себе «Фавстом» і т.д. Власне, усе зазначене промовляє про добру літературну школу Борзяка.

В оповіданні «Товариш Андрій» є немало глибоких, цікавих роздумів не без екзистенціалізму, що частково зближує його з деякими творами В.Підмогильного. Ідея абсурдності безцільного, суєтного, дріб'язкового життя прочитується і з глибини інших оповідань Борзяка «непівської» тематики.

Правда, інколи в запалі зрозумілого і слушного «антиміщанського» пафосу Д.Борзяк, думається, дещо перебирає в оцінках окремих життєвих позицій. Скажімо, іронічно-сатиричному висвітленню (правда, наголосимо, в поглядах «я-оповідача») піддається цілком природне бажання 18-річної дівчини вийти заміж («Варенька»). Головна героїня постає в очах «я-оповідача» як «маленька авантурниця в поході за набитим портмане та пригодами, що ведуть до Загсу» (с.24) Мабуть, це той випадок, коли «зневага до обивателя з боку романтиків нового поширювалася на нормальне людське життя, ті одвічні цінності — любов, сім'я, батьківські й синівські обов'язки, без яких не може розвиватися жодне суспільство» (В. Агеєва) [13]. І хоч Д. Борзяка важко назвати «романтиком нового», та все ж... А втім не будемо ідентифікувати позицій автора з позиціями «я-оповідача», висловимо тільки припущення.

Дещо треба сказати і про етюд «У монастир». Цей твір здобувся на схвальні оцінки навіть ортодоксальних критиків, бо, мовляв, у ньому «автор на мізерному, невеличкому прикладі яскраво показав будівничий характер нашого життя» (Ол. Полторацький, с.89). Можна погодитися з усіма, хто пише про зовсім нову тему, розроблену Д.Борзяком в етюді. Але ж «переможного нового побуту» прозаїк тут не виписує. В основі зображення — драма старої жінки-черниці «матушки Євдокії», викинутої «виром революції» з облюбованого душею життєвого шляху. Бачимо невиразний, але все ж осуд потворного «войовничого безбожництва», того аморального блюзнірства, яке страшною пошестю прокотилося країною у 20-30-х роках («Комуна монастир розігнала» — с. 162). Обманом видворена і з братової хати, Євдокія змушена лишитися у «своєму несвоєму» монастирі за прислугу, ховати душу за боязку посмішку, реагуючи на насмішки «комунарів», на пропозиції «помолитися Леніну». Самих же «комунарів» характеризує перед Євдокією їх начальник: «... бо в нас тут народ усе ледачий, неохочий.» (с 177). Стара черниця лишається зі слабкою надією — «А може...»

Всього кількома оповіданнями Дмитро Борзяк дав читачам і критикам багато «інформації до роздумів», виявивши, повторимось, неабияке творче обдарування Виявилося воно також і в багатстві та своєрідності мовного оформлення, теж неоднозначно оціненому критикою. І в цьому питанні, думається, ближчим до істини був Є. Кирилюк, який відзначив «цілком пристойну синтаксу» і деяку «засміченість русизмами» мови дійових осіб, хоч визнавав функціональне призначення такого прийому.

Таки ж міг, міг Дмитро Борзяк вирости у першорядного письменника і до болю гірко, прикро вкотре констатувати наглу, брутальну обірваність творчого шляху і самого життя талановитої людини, одної з тисяч, з мільйонів, поглинутих молохом сатанинського режиму.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Життя й революція.- 1927.- № 12.- С.362.

2. Музика Дмитро Борзяк (З порога смерті... Письменники України - жертви сталінських репресій.- К., 1991.- С.71. Більшість фактів біографії взято з цього джерела.

3. Там само.

4. Див.: Українська літературна енциклопедія: У 5-ти т.-Т.1.- К.,1988.- С.220.

5. Брюховецький Вячеслав. Микола Зеров.- К., 1990.- С.51.

6. Там само.

7. Костюк Григорій. Зустрічі і прощання.- Кн.1.- Едмонтон.- 1987.- С.226-227.

8. Борзяк Дмитро. Під дощ.- К.: Маса.- 1927.- С.186.

9. Ільєнко Іван. Таким його пам'ятаю//Літературна Україна.- 1995.- 14 вересня.
10. Див.: Полторацький Ол. Два обличчя//Глобус.- 1928.- № 6.- С.89-90., Клоччя А. (Рецензія)//Молодняк.- 1928.- № 1.- С.160-162.
11. Білецький О. Про прозу взагалі і про нашу прозу 1925 року//Червоний шлях .- 1926.- № 3.- С.139.
12. Агеєва В.П. Українська імпресіністична проза.- 1994.- С.16.
13. Агеєва Віра. «Зайві люди» у прозі М.Хвильового//Слово і час.- 1990.- № 10.- С.4.

Анатолій Новицький

ТРАГІЧНА ДОЛЯ

Лучіано Джіованні Візінтіні, народився 1894 р. в м.Трієст в Італії. Італієць. Член Італійської компартії. У 1915 -1918 рр. був у Росії як військовополонений австроугорської армії. Повернувся в Італію, згодом у 1926 р. виїхав до СРСР, де був переведений у члени ВКП(б). Працював на заводах Одеси, Москви, на залізниці в Харкові, Борисоглібську.

З 1936 р. до арешту 7 липня 1938 р. Л.Д.Візінтіні був начальником виробництва Кам'янського підшипникового заводу. Безпідставно звинувачений у шпигунстві на користь Італії. Розстріляний у жовтні 1938 р. за постановою трійки НКВС Київської обл. Реабілітований у травні 1957р. Черкаським облсудом.

"За відсутністю складу злочину – реабілітувати..." Такий висновок записано на останній сторінці справи Лучіано Джіовані Візінтіні. А їх – майже вісімдесят, серед яких і постанова про арешт, і власноручні свідчення підсудного, і протоколи двох допитів, і постанова "трійки", після чого обірвалося його життя, і різні довідки та свідчення, що переконливо доводять невинність цієї людини, як і мільйонів інших, які зазнали страшних переслідувань наприкінці тридцятих років.

І коли розмірковуєш над долями таких людей, то проймає жах. Жах, який довго не дає спокою, бо трагічність тих обставин наштовхує на роздуми про те, як може наговорити на себе той, хто потрапляв у застінки в ті часи за підозру у якихось діях, і як потім усе це не тільки береться під сумнів,а й свідчить зовсім про протилежне. І тоді проймаєшся болем за долю людини, яка так закінчила свій життєвий шлях.

Від першого до останнього рядка протоколів двох допитів Лучіано Джіовані Візантіні у тюрмі міста Черкаси, які вів оперативний слідчий сержант держбезпеки Лівшиць і підписані самим підсудним, випливає, що той справді був агентом і весь час займався розвідувальною діяльністю на користь італійської розвідки. Підсудний повідав і про деякі сторінки свого життя. Народився у місті Трієсті, працював слюсарем, з 1915 по 1918 рік був у полоні в Росії як військовополонений австро-угорської армії. Потім знову рідна Італія, робота. І в протоколах, і у власноручно написаному свідченні Лучіано Джіовані ВІзінтіні свідчить, що не був членом Італійської комуністичної партії, а документи про належність до неї йому видали в поліції тоді, коли він погодився виїхати в СРСР і там займатися розвідкою. Через Константинополь потрапив у Одесу, де деякий час працював на заводі, та налогодив зв'язки з іншими італійцями і залучив їх до шпигунської і підривної діяльності. А потім працював на залізниці у Харкові, у Борисоглібську, в Москві – майстром на підшипниковому заводі, а з 1936 року і до дня арешту був начальником виробництва Кам'янського підшипникову заводу. І весь цей час збирав дані про розташування підшипникового заводу, про розташування інших підприємств, характер їх виробництва, затримував ремонт верстатів... Таким постає Лучіано Джіовані Візантіні з протоколів.

Заарештований у Кам'янці 7 липня 1938 року і доставлений у тюрму в Черкасах, Візінтіні вперше був викликаний на допит лише через тиждень і відразу ж обмовив себе, бо інакше його свідчен-

ня ніяк не можна назвати. Очевидно, за цей час з ним не раз вели не доброзичливі бесіди, а влаштовували справжню "обробку" з застосуванням фізичних "прийомів" впливу, бо тільки цим пояснюється його поведінка на допитах. Жодного слова заперечення проти висунутих звинувачень. Та й запитання слідчого свідчать про те, що той добре знав про що саме запитувати підсудного, аби почути з його уст бажану відповідь... І обірвалося життя Лучіано Джіовані Візінтіні у жовтні 1938 року за рішенням трійки при Київському обласному управлінні НКВС (тоді Кам'янка і Черкаси адміністративно належали до Київської області).

І лише у травні 1957 року Лучіано Джіовані Візінтіні був реабілітований через відсутність складу злочину. Бо з документів, які підшиті до справи, постає образ людини, яка ні в чому не завинила перед землею, по котрій він чесно ходив, і дивився у вічі іншим світлим поглядом, бо жив так, як йому веліла совість. Довідка з ЦК ІКП підтверджує, що він був членом цієї партії з часу її заснування. А в 1926-му його перевели у члени ВКП(б). З листа від 29 вересня 1938 року видно, що партком Московського заводу "Шарикопідшипник" розглядав питання про зв'язки Візінтіні з троцькістами і дійшов висновку, що це звинувачення не знайшло підтвердження. Ще у лютому 1935-го НКВС арештовувало його, висуваючи те ж саме за вину, проте на допиті він про свою участь у троцькістській групі і антирадянську агітацію категорично заперечував. Один з італійців-політемігрантів, які в 1935-1937 роках теж були звинувачені у підозрілих зв'язках, під сумнів взято їх членство в ІКП, а мотиви приїзду в СРСР розцінювались як перекидання з метою проведення розвідувальної діяльності, не дав показань проти Візінтіні про те, що той до такої роботи його не залучав. А про чесність Лучіано Джіовані Візінтіні на роботі, скромність його у побуті, свідчили М.П.Гончаров, З.П.Бондарєва та інші мешканці Кам'янки, які добре знали Візінтіні...

Трагічна доля людини, яка в сорок чотири роки скінчила свій життєвий шлях. Але завжди і в усьому жила чесно.

Література:
Дачо Р-5625 оп / стр.

Світлана Копоненко

ІЗ В'ЯЗНИЦІ ЦАРСЬКОЇ ДО РАДЯНСЬКОЇ

Варавва Григорій Петрович народився 9 січня 1884 р. у м. Канів Київської губернії. Діяч культури. У 1921 та 1929 рр. заарештовувався за підозрою у повстанському русі та у приналежності до "Спілки визволення України". За недоведеністю обвинувачень звільнений з-під арешту. Знов заарештований 9 жовтня 1937р., розстріляний 18 листопада. Реабілітований 13 червня 1989 р.

Процес демократизації суспільства сприяв поверненню з небуття сумних, давно забутих подій та імен наших славетних земляків. Сьогодні ми немовби заново знайомимося з одним із них – Григорієм Петровичем Вараввою. Це не тільки талановитий письменник і художник, а й громадський діяч.

Народився Григорій Петрович Варавва в сім'ї малоземельного селянина. У Петра Миновича і Марії Власівни крім Григорія росло ще п'ятеро дітей: молодший син Олекса (1892); чотири доньки – Софія (1886), Ганна (1888), Ганна (1894), Федосія (1896). У сім'ї Вараввн панувала атмосфера високої духовності.

Початкову освіту здібний юнак отримав у Канівському міському двохкласному училищі, яке закінчив у 1897 р. два роки Григорій допомагав батькові в сільському господарстві, а у 1899 р. став працювати писарем у конторі Канівського нотаріуса Цветковського. У 1902 р. знайомиться з опальним студентом університету Володимиром Винниченком.

Влітку Григорій Варавва кидає роботу і вони разом із Володимиром Винниченком вирушають у подорож по Україні, як вони казали, "для розбуркання приспаних". Подорожуючи вони наймалися на сезонну працю до панських економій, де заробляли на хліб, проводили агітацію серед селян. Цю подорож В.К. Винниченко висвітлив у оповіданні "Кузь і Грицунь" Під ім'ям Кузі персоніфікований сам Володимир Кирилович, а Грицуні – Григорій Петрович.

Восени Григорій переїздить до Києва, де працює конторщиком у конторі Київського нотаріуса Вікторова. Роботу він поєднав з навчанням на вечірніх курсах з малювання при Київському художньому училищі. Намагаючись здобути освіту, Г.П. Варавва з осені 1940р. залишає роботу й поступає на загально-освітні курси цього ж училища. Під впливом В.Винниченка він стає членом "Революційної української партії" (РУП), яка з грудня 1905 р. була перейменована на Українську соціал-демократичну робітничу партію (УСДРП).

У грудні 1905 р. за агітацію проти уряду серед учнів училища Г.П. Варавва був відрахований з п'ятого загально-освітнього класу і виїхав додому. 15 грудня за розпорядженням Київського жандармського управління його заарештовано Канівською поліцією і направлено до Канівської в'язниці, де він пробув три місяці. У березні 1906 р. його направляють до Звенигородської в'язниці, а у листопаді переправляють до Лук'янівської (м.Київ) і розміщують у камері разом з В.Винниченком, С.Єфремовим, А.Жуком. У в'язниці Григорій Петрович пише портрети Володимира Кириловича.

Судила політв'язнів Київська судебна палата по звинуваченню в антиурядовій агітації серед селян. Г.П. Варавва був засуджений до одного року в'язниці та одночасно постановою особливої наради при Міністерстві внутрішніх справ приречений до адміністративної висилки у Вологодську губернію терміном на два роки. Зважаючи на те, що термін утримання під вартою був невеликий,

його відправляють відразу на поселення в м.Ужга Вологодської губернії, де він перебував з 3 травня 1907 р. до 16 лютого 1908 р. Після відбуття покарання Григорій Варавва повертається до м.Канів, влаштовується на службу писарем у Канівську повітову земську управу, згодом стає діловодом, а потім секретарем.

У 1908 р. в українській газеті "Рада" під псевдонімом В.Стеблик з'являється три оповідання Г.П. Варавви ("Землячок, Шпик, Песиміст"), а у 1909 р. оповідання "З подорожі". Молодий автор постає як талановитий, зрілий майстер художнього слова.

У 1913 р. він художньо оформлює книгу брата Олекси "Ряст", яка вийшла у Каневі під псевдонімом О.Кобець.

У грудні 1917 р. на з'їзді виборців Канівського повіту Г.П. Варавву було обрано головою земської управи, але за проханням В.К. Винниченка він переїздить до Києва і посідає посаду завідуючого земського відділення у відділі місцевого самоврядування при Генеральному секретаріаті Центральної Ради, першим секретарем якої був Володимир Кирилович. З перейменуванням на початку 1918 р. відділу місцевого самоврядування у департамент Григорій Петрович стає його віце-директором. З квітня 1918 р. по січень 1919 р. він працює в управлінні по ліквідації земського та міського союзу.

У січні ж повертається до Канева, де крім пошуків постійної роботи пише лозунги, вивіски, малює плакати для радянських установ, художньо оформляє клуб ім. К.Лібкнехта, розробляє проект стилізованих арок до входу могили Т.Г. Шевченка, пише його портрет, яким було прикрашено ці арки. Саме в цей час з-під його пера виходить оповідання "Еполети" під справжнім його ім'ям.

В цей період під Каневом напівлегально живе В.К. Винниченко. Григорій Петрович підтримує з ним тісні дружні стосунки. Тому коли в сім'ї народжується син, його хрещеним батьком стає Винниченко, а малюку дають ім'я – Володимир.

З осені 1919 р. у Григорія Варавви немає постійної роботи. Він працює то секретарем Канівського відділу народного господарства, то завідувачем друкарні, то секретарем райспоживспілки. Але біда не ходить поодинці. Творчий зліт цієї винятково обдарованої людини обірвали комуністичні незаконні репресії.

Вперше його було заарештовано у кінці червня 1921р. за підозрою в участі в "Українській націоналістичній повстанській організації", вдруге – 16 вересня 1929 р. за цим же звинуваченням. Але цей факт був не доведений, Г.П. Варавва з-під варти був звільнений і повертається до Канева. Між двома арештами Григорій Петрович у пошуках постійної роботи працює на різних посадах у різних організаціях і установах. Так він працює весною-літом 1924 р. в Тульчині, а літом 1925 р. у Бердичеві завідуючим книжковим магазином. Цей період був для Григорія Варавви найбільш плідним і тривалим. З-під його пера виходить цілий ряд оповідань: "Бувальщина", "Уламок іржавого", "Воронячі дні" та інші.

Після другого арешту з лютого по квітень 1930 р. Г.П. Варавва працює у Канівському сільбанку рахівником. Але залишатися у рідному Каневі було небезпечно, тому Григорій Петрович вирішує переїхати в Харків до брата Олекси, який працював секретарем правління Спілки Українських письменників та композиторів. У Харкові Г.П. Варавва починає працювати літпрацівником, а потім літредактором у редакції журналу "Колективіст України". Працюючи у редакції він займається також перекладами книг, пісень з російської мови на українську та німецьку.

Щоб урятувати сім'ю від голодної смерті ,у липні 1932 р. Григорій Петрович повертається до Канева, де працевлаштовується статистом, потім бухгалтером у Канівський лісгосп, а з жовтня 1933 р. – плановиком на лісопильний завод. У вільний час він продовжує займатися улюбленою справою – пише портрети В. Винниченка, О. Варавви, малює краєвиди Канева та його околиць.

9 жовтня 1937 р. Г.П. Варавва був заарештований утретє. У слідчій справі № 64971 по обвинуваченню Варавви Григорія Петровича за ст. ст. 54-6 54-10 КК УРСР в обвинувачувальному висновку від 27 жовтня 1937 р. вказано, що Варавва Григорій Петрович – у колишньому член Центральної ради, мав зв'язок з українськими націоналістичними діячами Винниченком, Левицьким.., з сином Георгієм (Юрієм), який викритий, як польський агент, ... проводив агітацію проти стахановського руху, вороже настроєний проти Радвлади, розповсюджував пораженческі чутки".

Г.П. Варавва був звинувачений у тому, що "відкрито проявляв свою ворожість до Радвлади, підтримував зв'язок з українськими націоналістичними діячами, зв'язаний із своїм сином, який викритий як польський агент, підозрюваний у шпигунській діяльності на користь Польщі".

Керуючись оперативним наказом Наркомату внутрішніх справ СРСР від 11 серпня 1937 р. за № 00485 Канівське районне відділення НКВД вирішує надіслати слідчу справу на розгляд Головного управління НКВС Київської обл., а звідти до Москви, де її розглянула сумнозвісна "двійка", тобто Нарком внутрішніх справ СРСР та Прокурор СРСР. 4 листопада 1937 р., як свідчать архівні доку-

менти, " Матеріали на звинувачених, що надіслані УНКВС Київської обл. у порядку наказу № 00485 від 11 серпня 1937 р. розглянуто. Вирішено: Варавву Григорія Петровича – розстріляти". Коротко та швидко. Без ніяких речових доказів, зізнання або самообвинувачення арештованого.

18 листопада 1937 р. о 1 годині 30 хвилин обірвалось життя талановитого письменника та художника.

Справа по звинуваченню Варавви Григорія Петровича була переглянута у 1989 р. Військовим прокурором Київського військового округу. Вирок Наркома внутрішніх справ СРСР та Прокурора СРСР від 4 листопада 1937 р. скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину, а його реабілітовано.

Справедливість, хоч і з великим запізненням, все ж перемогла. З людини зняте тавро "ворога народу", вона знову отримала своє чесне ім'я. В українську літературу повернувся прекрасний майстер слова, зайняв у ній своє достойне місце. А у рідному Каневі влітку 1997 р. відкрито музей братів-письменників Вараввів, експонати для якого передав син Олекси Петровича Кобця.

Володимир Поліщук

ЮХИМ ЛОЙЦКЕР

Лойцкер Юхим народився в м.Київ у сім'ї ремісника. В 1930 р. закінчив Московський держуніверситет.

Заарештований у 1949 р. Особлива нарада при МДБ присудила 15 років режимного спецтабору.

Реабілітований у 1956 р. Помер 1 лютого 1970 р.

Юхим Лойцкер народився у багатодітній родині ремісника. Порівняно рано визначився з трудовими уподобаннями, обравши педагогічну, а згодом науково-літературознавчу стежку. На початку 20-х років навчав єврейської мови і літератури дітей Канева, завідував дитячим закладом. Потім став студентом 2-го Московського держуніверситету, педфак якого закінчив 1930 року. Тоді ж почав пробувати перо в літературознавстві, досліджував єврейську літературу [1].

Один лише перелік назв літературно-критичних студій Юхима Лойцкера виразно свідчить, що він цікавився як історико-літературними, так і теоретико-літературними проблемами, писав як узагальнено-синтетичні праці, так і вузькопроблемні розвідки у сфері поетики. Перу Лойцкера належать літературно-критичні нариси портретного типу «Давид Бергельсон» (1948), «Шолом-Алейхем» (1959), «Давид Гофштейн» (1962-1964), а також дослідження в жанрі поезії — «Стиль єврейської радянської поезії» (1964), «Поетичне слово, ритм, рифма» (1964) та ін. Звичайно, дослідник писав статті і про поточний літпроцес.

Уважний читач зверне увагу на те, що більшість ґрунтовних праць Ю-Лойцкера відносяться до рубежу 50-60-х і першої половини 60-х років, і що надто чимала перерва між дослідженнями про Бергельсона і Шолом-Алейхема. Так, літературознавця теж не минула «карающа десниця» Сталіна. У тій же справі «космополітів» вченого було заарештовано 1949 року. На момент безпідставного арешту Ю. Лойцкер був старшим науковим співробітником Інституту єврейської літератури АН УРСР, теж ліквідованого в кінці 40-х. Звичайно, це був удар не по самому лише Лойцкеру, а по всьому Кабінетові єврейської історії і культури при Академії наук УРСР. Адже заарештували й голову цього Кабінету, відомого вченого І. Співака, й багато інших співробітників. В'язнів піддали страшним тортурам, домагаючись «зізнань». І.Співак від знущань помер у в'язниці [2]. Юхима Лойцкера примусили до самообмови. Пізніше у заяві на ім'я Генерального прокурора СРСР, написаній після смерті Сталіна в 1953 році, він писав, як це сталося: «Сильним тиском слідчих Рюміна і Меркулова, погрозами, шантажем, позбавленням сну, а також побоями, знесиленого і доведеного до прострації нескінченними нічними допитами, змусили підписати якісь протоколи, що складалися з самих вигадок» [3].

Вирок був жорстокий. Лойцкеру присудили 15 років режимного спецтабору Степлаг. На щастя, скоро сконав головний «натхненник і організатор» страхітливих репресивних сценаріїв. Майже всі справи т. зв. «безрідних космополітів» переглянули в 1955 році, виправдавши і реабілітувавши засуджених. Серед них був і Юхим Лойцкер.

Земляк повернувся з місць ув'язнення 1956 року. Відтоді й поринув у науку, віддаючи їй час і сили. Одночасно працював у видавництві «Наукова думка» в Києві.

Помер Юхим Лойцкер 1 лютого 1970 року.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Письменники Радянської України. 1917-1987: Бібліографічний довідник. — К., 1988. — С.365.

2. ...З порога смерті. — К., 1991. — С.307.

3. Осадчук Петро, Шаповал Юрій. Скорботна річниця //Літературна Україна. — 1992. — 6 серпня.

Володимир Поліщук

У ТІНІ ВЕЛИКОГО БРАТА (Петро Єфремов)

Петро Олександрович Єфремов, народився 8 жовтня 1883 р. в с. Пальчик, тепер Катеринопільського р-ну Черкаської обл. Літературознавець, критик, видавець, професор-філолог. Репресований 1929 року. Час і місце смерті невідомі. Реабілітований 1989 року.

Не впевнений, що безперечно можна говорити про «затіненість» Петра Єфремова його справді великим і знаменитим братом - академіком Сергієм Єфремовим. Хоча б із тої лише причини, що брат молодший цілком очевидно не мав комплексу марнославства, спокійно і розважливо йшов своєю життєвою і творчою стежкою, яка вилася обіч широкого й міцного гостинця, прокладеного в українській науці братом старшим. Але ж і сув'язь «старшого-молодшого» між ними була. Була за їх життя, коли Петро Єфремов майже дублював освітні щаблі Єфремова Сергія, коли філологію обрав фахом, коли виявляв неабияку творчу активність, коли, нарешті, сів поруч із старшим братом на цілком реальну лаву підсудних у цілком сфальсифікованій справі. Була та сув'язь і по смерті, коли імена братів поминалися добрим чи не добрим словом (залежно від того, хто і коли поминав), коли стали писатися різні довідники і енциклопедії, коли, нарешті, зовсім недавно в їхньому рідному Пальчику відкрили меморіальну стелу на честь братів Єфремових. Одну на двох. Першим викарбуваний на камені портрет Сергія Олександровича, другим - Петра Олександровича. Все правильно, як і має бути. Брати повернулися на батьківщину, хочеться вірити, назавжди.

Петро Єфремов уперше побачив світ на схилі XIX століття, в пору, коли старій добрій Європі, а в ній і «єдіной, неделімой» Росії, біс потихеньку прищеплював різні революційні віруси. Хто б міг подумати, що у найглибшій глибинці Київської губернії, у благочестивій родині священика отця Олександра народилися сини, які так переконано, послідовно й мужньо стануть за свій пригноблений народ, його духовність, культуру і красне письменство. Можливо, їх ще змалку образило те, що і прізвище їхнє прадідівське «облагородили», русифікувавши? Із Охріменків зробили Єфремовими. Була така традиція в духовних училищах - змінювати прізвища на латинський чи великоруський лад [1].

Петро Єфремов довгий час освіту здобував у духовних навчальних закладах, скінчивши поступово Черкаське духовне училище й Київську духовну семінарію. Вибір Києва для продовження освіти був не випадковим, тут уже міцно осів Сергій Олександрович, звісно, було кому підтримати юного Петра у перших не надто впевнених самостійних кроках, дати пораду. Київ із його неповторною атмосферою перших десятиліть нового віку надовго став місцем мешкання і навчання. Після семінарії П.Єфремов учився в гімназії, а згодом на медичному (до 1909) та історико-філологічному факультетах Київського університету (закінчив 1915 року). Тут можна пригадати, що на тому ж факультеті майже одночасно вчилися майбутні поети-неокласики і професори Зеров і Рильський, Филипович і Драй-Хмара, інші яскраві особистості. У древньому місті явно відчувалося пожвавлення українського літературного життя, заслужену славу пожинали Олесь і Вороний, Винниченко і Чупринка, та й молоді Тичина, Свідзинський, інші літератори «Української хати» голосно

про себе заявляли. Тоді вже авторитетний і знаний Сергій Єфремов сприяв залученню молодшого брата до кола науковців і літераторів, безсумнівно, впливаючи таким чином на його творче і світоглядне становлення. В одній із пізніших статей Петро Єфремов пригадував про свою єдину зустріч з Іваном Франком. Одного часу Києвом розлетілася чутка про приїзд письменника. «Під враженням таких непевних поголосок і всяких здогадів і з гарячим бажанням побачити письменника, яким тоді ми, київська університетська молодь,- писав Єфремов,- захоплювалися, ішов і я в найближчий понеділок на один з чергових журфіксів газети «Рада», що відбувалися в помешканні її видавця Є.Х. Чикаленка» [2]. Коротка зустріч із видатним майстром назавжди запала в душу юнакові, як і зустрічі з іншими авторитетами в науці і письменстві.

На той час Петро Єфремов уже активно друкувався в різних періодичних виданнях, зокрема, й таких солідних, як «Киевская старина», «Літературно-науковий вісник», «Рада» та ін. Здобута ґрунтовна базова освіта дозволяла йому досить вільно почуватися серед проблем українського та світового письменства.

Незадовго до революційного 1917 року Петро Єфремов переїздить до Катеринослава (нині - Дніпропетровськ), працює викладачем гімназії, а згодом стає професором інституту народної освіти (ІНО). Із цим містом пов'язана вся дальша доля вченого-філолога. Цікаво, що викладав він історію української мови, історичну граматику, а от наукову спадщину залишив по собі літературознавчу.

20-ті роки стали для Петра Єфремова дуже плідними у творчому плані. Його справжнє прізвище, численні псевдоніми і криптоніми зарясніли у різних виданнях, найчастіше, звичайно, літературних. Дедалі чіткіше окреслювались три основні сфери прикладання сил - літературно-критична, видавнича, перекладацька.

Дослідницькі інтереси П.Єфремова формувалися в Києві, де він став цілеспрямовано студіювати українську літературу рубежу XIX-XX ст., творчість сучасних йому письменників Любові Яновської, Богдана Лепкого, Петра Карманського, Володимира Самійленка, Агатангела Кримського, багатьох інших митців, звертався до спадщини Тараса Шевченка, Пантелеймона Куліша, Михайла Драгоманова... Висока освіченість та ерудиція молодшого Єфремова дозволяли йому кваліфіковано аналізувати твори, тримаючи в полі зору весь літпроцес, тенденції його розвитку, знаходити в них традиційні і новаторські ідеї, підтримувати чи й піддавати їх обґрунтованій критиці. Причому, основним критерієм поцінувань лишалася ідейно-естетична вартісність творів. Наукову сумлінність і об'єктивність вчений ставив над усе. Скажімо, рецензуючи збірник «Література», написаний його старшим братом С.Єфремовим, а також авторитетними М.Зеровим і П.Филиповичем, Петро Олександрович слушно зауважував, що «більш належало б право фігурувати в його (Филиповича - авт.) огляді наукового літературознавства, ніж багатьом, книжкам шкільного характеру і популярним брошурам..» [3]. Річ у тім, що П.Филипович у своїй розвідці обминув увагою доробок видатних українських вчених-еміґрантів і вчених-галичан Л.Білецького, С.Смаль-Стоцького, Ф.Колесси, І.Огієнка, М.Возняка та ін.

Петра Єфремова справедливо вважають «літературним хрещеним батьком» чудового українського прозаїка Валер'яна Підмогильного. «Літературознавець високої культури, широкої ерудиції, - пише про П.С. Єфремова сучасний дослідник Володимир Мельник,-... він чимало посприяв визріванню таланту В. Підмогильного, зокрема, в плані психологічного пізнання людини»[4]. Немало зробив наш земляк і для вивчення й популяризації творів довго замовчуваного, а нині широкознаного прозаїка Андріана Кащенка, літописця козаччини. П.Єфремов підготував до друку шеститомник Кащенка, написав до нього ґрунтовну передмову.

Петро Олександрович болів душею за Україну, за повнозерне українське художнє слово, за видатних синів рідної землі. Він розумів і справедливо оцінював роль Івана Франка, Михайла Грушевського, інших велетів духу. «Історію України-Руси» Грушевського Єфремов назвав найсильнішим, найбільш переконуючим аргументом, який сприяв «перемозі над фортецями наукового шаблону і традиціями консерватизму «казенних» поглядів на історію Росії та України»[5].

Він ніс у собі будівниче, творче начало, його постать у Січеславі-Дніпропетровську 20-х років дуже помітна. Маю на увазі постать якраз не у фізичному вимірі, бо був Петро Єфремов «привітний, тихий, худенький, хворобливий чоловік»[6], а в розумінні духовному, особистісному, 1919 року випускає збірник «Січ», де друкує, зокрема, й В.Підмогильного, тоді ж редагує випуски фольклорних творів, адресовані дітям, 1921 року спільно з Валер'яном Поліщуком видає збірник «Вир революції», друкує в ньому критичні матеріали. Збереглися цікаві свідчення В.Поліщука: «Як я бідував тоді знов у Катеринославі, та і всі ми, про це є що розповісти. Їли ми юшку, де плавало кілька галушок. Купить було нізащо. У місто заглянула холера. Проте я з Єфремовим тягнули «Вир революції», - він правив коректу, а я випускав, сам перевозив тачкою синій цукровий папір,

на якому було друковано «Вир», містив нарбутівське кліше, що набрав у Києві, а Підмогильний передруковував нам на машинці нечитабельні тексти...»[7]. Самовіддана, плідна праця П.Єфремова не лишається непоміченою, його запрошують до редколегій відомих часописів «Червоний шлях» і «Зоря» де він теж нерідко вміщує статті й рецензії, а також працює секретарем Катеринославського відділу ВУАН.

Свій багатий творчий потенціал П.Єфремов реалізував і в перекладацтві. З його легкої руки українською мовою «заговорили» польські письменники Марія Конопницька і Генрик Сенкевич, росіянин Дмитро Мережковський. І ця вся праця, зауважимо, пообіч і паралельно з викладанням мовознавчих дисциплін в ІНО. Безсумнівно, наш земляк перейнявся духом багатьох українських подвижників XIX-XX ст.

...Петра Єфремова заарештували 9 вересня 1929 року. «Привітний, тихий, худенький, хворобливий чоловік», як виявляється, був «диверсантом», готував повалення радвлади. Так «компетентні органи» кваліфікували «провини» і «злочини» українських інтелігентів, сфабрикувавши відому «справу СВУ»- «Спілки визволення України». За розробленим у ДПУ сценарієм головним «диверсантом» був Сергій Єфремов, а його брат Петро «забезпечував розмах» організації на південний схід від Києва. Вирок - «... згідно зі ст. 54-11 та 54-2 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поражінням у правах на 2 роки»

Як далі склалося життя П.О.Єфремова, майже невідомо. Донедавна не було ніяких звісток, а в 1992 році журнал «Вітчизна» опублікував невеликий матеріал Миколи Чабана, в якому, зокрема, йдеться і про повернення Петра Олександровича з неволі: «Через кілька років, - згадує один із сучасників, - я несподівано зустрів його в стінах вузу. Він звільнився з ув'язнення (чи заслання) і з'явився у наново організованому університеті. Був серпень... Саме сформувалися кадри нового університету, ось він і запропонував вузові свої послуги. Але йому відмовили. Більше Петра Олександровича я не зустрічав...»[9].

Можливо, ще знайдуться якісь відомості про молодшого з братів Єфремових (як і про старшого теж), про його останні роки і дні. Можливо... Але як би там не було, та брати Єфремови вже повернулися із вимушеного забуття, повернулися назавжди.

ЛІТЕРАТУРА:

1. ...З порога смерті: Письменники України - жертви сталінських репресій. - К.,1991.- С.182.
2. Єфремов П. З випадкових зустрічів // Зоря. - 1926.- ч.17.- С.8.
3. Див.: Зоря. - 1928.- № 9. - С.28.
4. Мельник В.О. Валер'ян Підмогильний. - К.,1991.- С.6.
5. Єфремов П. Сорокалітній подвиг // Зоря,- 1926.- «№ 22 /10/ - С.33.
6. Див.: Чабан Микола. Ще один «диверсант» з родини Єфремових // Вітчизна.- 1992.- № 2-3.- С.197.
7. Див.: Мельник В.О. Валер'ян Підмогильний., С.12-13.
8. Див.: Протест // Літературна Україна. 1989 - 31 серп.- С.6.
9. Див,: Чабан Микола. Ще один «диверсант».. - С.197.

Ольга Мазуренко

СПІВЕЦЬ РОЗСТРІЛЯНОГО ВІДРОДЖЕННЯ

Лавріненко Юрій Андріянович - уродженець с.Хижинці, Лисянського району, українець, випускник Уманської сільськогосподарської школи, літературознавець. Заарештований у січні 1935 року, а 8 лютого 1936 року Особлива нарада при НКВС вирішила - п'ять літ ВТТ з поразкою в правах на 3 роки. Помер 14 грудня 1987 року в США.

Він належить до другого покоління діячів української науки, яким судилось жити і творити за межами рідного краю, хоч зростав він як науковець і патріот на Україні.

Видатний український літературний критик, літературознавець, історик, публіцист, журналіст, громадсько-політичний діяч.

Юрій Андріянович Лавріненко народився в 1905 році в с. Хижинці (тепер Лисянського району) в селянській родині, в якій було семеро дітей. Юрій був наймолодший. В школу пішов у 1913 р. в містечку Медвині. З 1920 по 1925 роки навчався і закінчив Уманське училище землеробства і садівництва, а по закінченню - працював агрономом сільгоспспілки.

Умань 20-х років була епіцентром багатьох політичних і культурних подій. В ті роки гастролював в Умані і театр Курбаса, пробу пера робили М. Семенко, А. Чужий, М. Бажан. Тут була організована філія літоб'єднання «Плуг», куди входили В. Штангей, Р. Гуцало, В. Заєць, А. Москаленко, Ю. Лавріненко та ін.

У 1926 році Юрій Лавріненко і п'ять його товаришів, новоспечених агрономів, вирішили переїхати до Харкова, як вони жартома казали: «Завойовувати» столицю. Він і ще три «завойовники» хотіли стати українкими письменниками, а двоє інших - ученими на ниві сільськогосподарських наук.

З 1926 по 1930 рік Ю.А.Лавріненко навчався на літературно-лінгвістичному факультеті Харківського інституту народної освіти. На студентські роки припадає його серйозне зацікавлення літературою. З'являються перші помітні публікації, літературно-критичні розвідки; літературні портрети: «Василь Блакитний - Еллан», «Василь Чумак», «Творчість Павла Тичини».

З 1930 по 1932 рік - аспірант інституту літератури імені Т.Шевченка, працював над дисертацією про українські народні думи під керівництвом О. Білецького. На життя заробляв літературною роботою, отримуючи гонорари. З осені 1932 року по жовтень 1933 року працював у газеті «Вісті ВУЦВК» у відділі культури - був помічником завідуючого відділом культури з питань літератури і мистецтва.

Про атмосферу, яка панувала серед плужан згадує «плужанка», землячка Лавріненка Докія Гуменна у своїй автобіографічній книзі «Дар Евдотеї»: «Досі я бачила «Плуг» і плужан у коротких приїздах до Харкова і більш-менш знала їх на лице. Тепер бачу перед очима сцену: я в редакції журналу «Плуг», тут багато плужан: Панів, Минко, Дукин, Анатоль Гак, Биковець, Штангей, Лавріненко, керсправами Кривецький... Атмосфера веселої дружньої невимушеності. Дивуються з моєї вимови, кажуть, що наче галицька. Я їм кажу, що так в нас у Жашкові говорять. Тут же заспівали «Огірочки», я знов кажу їм, що в нас співають інакше, заспівала. Лавріненко запитав, як

буде по-українському «борзиє коні». Я сказала: «Баскі». І за мною утвердилось репутація великого і авторитетного знавця української мови».

Продовжуючи згадувати харківський період Докія Гуменна пише:

«На Юрія Лавріненка я вперше роздивилась ось у якій обстановці: Їду я, минаю якийсь скверик у центрі міста і натрапляю на знайомі лиця: Штангей, Заєць, Турган, і той, що питав як буде по-українському «борзие коні», Ю.Лавріненко. Все це виходні з гуманської знаменитої агрономічної школи і члени гуманської філії «Плуг», що опинилися в Харкові цілою групою. Тут на лавочці, не в закритому приміщенні, Лавріненко видався мені фертиком із провінції: у «дівчачому» відкладному біленькому комірці, з маленькими чорненькими вусиками, з дрібненькими рисами мініятюрний, якийсь аж іграшковий, щось дуже цукорне. За цю зовнішність я Лавріненка не ухвалила: Здавалося, що за цією підкреслено чепурненькою (хоч до вальсу) зовнішністю немає глибини.

Таких цукрових красуньчиків-дженджуристів я оминаю, бо думаю, що то провінційні «опалювачі сердець». Але виявилося скоро, що Лавріненко думки має, ще й свіжі, цікаві, дотепні. Після кількох зустрічей, я змінила думку про нього і навіть зайшла в дружбу. Хто ж запросив мене тоді до хати, як не Лавріненко? А запрошував він дуже щиро. Жив він у «Слові», у великій напівпідвальній кімнаті. Там я познайомилась з його дружиною Любою, з лицем Мадонни. Приємно було в цій хаті інтелектуалістів. Юрко був аспірантом інституту ім. Шевченка, мав тоді вже три книжечки критичних етюдів про Еллана, Чумака, Тичину.

Словом, зоря, але не горда. Юрко захоплювався в той час романом А. Головка «Мати», дуже складно оцінював... Того ж таки вечора Лавріненко розповів про дивне зникнення свого старшого брата. Одежа лежала на березі річки, а тіла ніколи не знайшли. Де він дівся? Утопився? Утік за кордон? Невідомо...

Я раділа запрошенню Ю.Лавріненка приходити на вечори. Тим більше, що це ж земляки. Вчився в Гумані, а родом із Хижинець лід Медвином. І справді, я виходила від Лавріненків повна банкети товариського єднання».

Доля звела двох земляків через п'ятнадцять років далеко від Умані, в Зальцбурзі, у таборі для переміщених осіб. Було їм про що згадати.

А пригадалось Ю.Лавріненку, і він пише у своїх спогадах: «Не формальний початок моєї літературної діяльності позначився на моєму житті, а доповідь і стаття «Проблеми стилю» (надруков. в журналі «Плуг», серпень-вересень, 1930). Тут я, на свою біду, протиставився сталінській догмі соцреалізму, яка виключала всі інші можливі стилі радянської літератури, зокрема романтизм , які практикували тоді харківські письменники на чолі з М.Хвильовим. Партійній догмі я протиставив літературно-етичне поняття стилю... Але в партійній пресі статтю «Проблема стилю» зарахували до фашистської літератури, і з цього, може і почалися мої засудження до тюрем і концтаборів», (кн. «Чорна пурга та інші спомини» Ю.Лавріненка).

Звісно, що такі «погляди» не могли залишитись поза увагою партійних «літературознавців», які одразу зарахували молодого критика до числа «речників фашистської літератури».

Це було вже не перше «ідеологічне» хрещення Лавріненка. 1929 р. - виключено з комсомолу «за націоналістичні помилки», звинувачено в «націоналістичних відхиленнях» - за книгу «Блакитний-Еллан». А в грудні 1933 р. арештовано особливим відділом ДПУ України по звинуваченню в «антирадянській агітації». В березні 1934 р. - звільнено з під арешту. Та не надовго.

Він покидає літературну роботу, влаштовується на роботу в сільгоспкооператив, де працює агрономом.

Та розпочаті в 1934 році репресії не обминули письменника.

У січні 1935 р. арештований, а 8 лютого 1936 р. без участі прокурора і захисника спецколегія винесла вирок: «Лавріненка Ю.А. позбавити волі у віддалених виправно-трудових таборах терміном на 5 років з поразкою в правах на 3 роки».

У липні 1936 року Ю.Лавріненка вивезли етапом до Норильська. Про жахливі умови свого перебування в Норильському концтаборі за Північним полярним колом він розповідає у своїх спогадах «Чорна пурга». Там пригодився його агрономічний фах, вирощував городину за полярним колом своїм інквізиторам. Сам же написав письменник про ті роки: «Грою випадку і молитвами матері свідок вижив, хоч його як політв'язня Норільським НКВС вже було сконвойовано в чергу відібраних на розстріл за наказом із Москви: розстріляти чи не кожного десятого політв'язня в таборах НКВС».

Після відбуття терміну заслання, влітку 1939 року, був звільнений і перевезений на Північний Кавказ, на так зване «вільне заслання» без права відвідувати Україну і п'ять найбільших міст СРСР. Його товариш з Умані, з яким колись «завойовували» Харків, допоміг йому влаштуватись стар-

шим науковим співробітником на Мало-Кабардинській дослідно-зрошувальній станції за 50 км від Нальчика. Тут Ю.Лавріненко одружився з Марією Данилівною Наричкиною.

З окупацією Північного Кавказу він намагався виїхати на Україну, але німецька комендатури не дала дозволу на виїзд. І тоді, як згадував Лавріненко, «тікав на власну руку й ногу - лютої морозно-вітряної в степах зими, випадковим транспортом і без транспорту, із двомісячним сином Миколою. Маленьку хвору дитину від смерті рятувала за пазухою ще зовсім молоденька, вірна , любляча мати - Марія Данилівна».

Коротким було перебування в Києві, а потім за його ж словами «Юрій Шевельов явився, як добрий ангел і рішально допоміг з перепусткою на поїзд, таки добрався з родиною до Львова - такого безмежно гостинного, рідного, порівняно вільного і українського міста» (Нові дні», січень 1981).

В сум'ятті війни, крізь «залізну завісу», проривались на захід залишки «розстріляного відродження», ті яким вдалось уникнути катівень ГПУ, чи вирватись з таборів ГУЛАГу.

Ціною понівечених життєвих доль, особистих жертв і втрат, надможливого напруження сил вони, позбавлені рідного грунту, не дали загинути і занепасти рідному слову. І серед цих синів України був і Юрій Лавріненко. Йому дорога стелилась до Австрії. Пробувши два роки, приїздить до Німеччини в табір переміщених осіб Міттенвальд. Тут проживала творча інтелігенція з України, серед них Йосип Гірняк, Іван Кошелівець, Олімпія Добровольська зі своїм театром-студією, та інші творчі дюди, яких доля звела на чужині і об'єднала великою любов'ю до України.

Ю.Лавріненко зійшовся з групою І.Багряного, який очолював УРДП і видавав у Новому Ульмі газету «Українські вісті». По хворобі редактора сам став редагувати газету. Іван Кошелівець згадує: «Лавріненкові довелося з немалими труднощами редагувати газету наїздами. Видавши чергове число, він повертався до родини в Міттенвальд, не щоб відпочивати..., а готувати матеріали до наступних чисел («Чорна пурга», 1985, ст.164-186).

Перебуваючи в Австрії і Західній Німеччині, Лавріненко активний серед «недостріляних», які творили свої організації (член організації письменників «Мур»), видавали газети «Звено», «Літаври», «Українські вісті». В них було вміщено багато статей Ю.Лавріненка , зокрема: «До ІОО-річчя заснування Кирило-Мефодіївського братства», «Шевченко і Драгоманов», «Хвильовий на сцені», «25-річчя театру Леся Курбаса», «Березіль», «Пам'яті Юрія Клена» та інші, близько 70 статей.

На початку 50-х років письменник переїздить до США, де стає одним із засновників письменницького об"єднання «Слово». Саме на «американські роки», припадає, найбільш плідний період творчості письменника. Він належав до числа найпопулярніших українських літературних критиків за кордоном. 1953 р. в Нью-Йорку виходить англійською мовою, велике дослідження «Український комунізм і советсько-російська політика супроти України 1917-1953», а в 1959 р. - в Парижі (у польському видавництві «Інститут літерацій») найвідоміша праця автора - антологія «Розстріляне відродження», яка за висловом Івана Кошелівця є «...вершинним здобутком, що з коментарями і блискучими статтями про кожного письменника височить як пам'ятник українському відродженню двадцятих років».

У 50-60-ті роки був співредактором «Української літературної газети», що виходила у Мюнхені, і постійним коментатором на Радіо «Свобода». Лише про літераторів «розстріляного відродження» Юрій Гайдар (під таким ім'ям виходив в ефір Лавріненко) підготував понад шістдесят радіопередач.

У 60-ті роки письменник опублікував близько 90 статей в журналах: «Листи до приятелів», «Нові дні», «Сучасність» та газеті «Українські вісті», тематика їх різноманітна.

Та в розквіті творчих сил «підкосив» важкий недуг. Йому зробили операцію на серці, ліва сторона була паралізована, частково втратив зір. Але не зважаючи на тяжку хворобу Ю.Лавріненко продовжував далі працювати. З під його пера вийшли праці «Українська соціал-демократія (група УСД) і її лідер Леся Українка» (Сучасність», 1971).

В 1971 р. побачила світ у видавництві «Сучасність» збірка «Зруб і парости», що містить статті про «зруби» 20-30 років і про «парости» - шестидесятників на Україні та поетів «Нью- Йоркської групи».

В 1975 р. в Мюнхені вийшла книжка «Василь Каразін - архітектор відродження» про історію заснування Харківського університету та заслуги в цьому Василя Каразіна.

Аналізу деяких творів П.Тичини присвячені статті в журналах «Сучасність» (1979, ч.7-8); «На шляхах синтезу клярнетизму, До 60-ліття «Сонячних кларнетів»; «100-ліття з дня смерті Павла Тичини», та «Павло Тичина і його поема «Сковорода» на тлі епохи» («Спогади й спостереження» (1980, ч.1,3,5).

Лебединою піснею була книга «Чорна пурга» та інші спомини», що вийшла в 1985 році. Це художній твір, де автор повідав драматичну історію втечі двох політв'язнів СРСР з Норильського табору НКВД, що на півострові Таймир, за 300 км на північ від Полярного кола. Переборовши неймовірні труднощі - 800 км тундру й тайгу - вони знову опинились в руках енкаведистів. Ця книга є автобіографічною.

У бібліографії, підготовленій автором, понад триста статей есеїв, розвідок, які були опубліковані в наукових і літературних збірниках, журналах, періодичній пресі, та багато ще залишилось в рукописах.

В 1986 р. Юрія Лавріненка відзначено літературною нагородою Антоновичів (США).

До останніх днів свого життя письменник творив і писав, будучи скований важким недугом.

Відділений від рідного краю тисячами кілометрів, душею, серцем і розумом він був нероздільний від України, від її культури та літератури.

На 83 році життя письменника не стало.

Невмирущим пам'ятником Юрійові Андріяновичу Лавріненку будуть його цінні літературні свідчення про трагедію його покоління - покоління «розстріляного відродження».

Вони донесуть до майбутніх поколінь українців правду про страшну трагедію, пережиту їхнім народом.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Лавріненко Ю.А. Розстріляне відродження. — Париж, 1959.
2. Лавріненко Ю.А. Чорна пурга. — М., 1985.
3. Часопис «Сучасність», 1971.
4. Гуменна Д. Дар Евдотеї, — К., 1999.

Анатолій Новицький

НЕСХИТНІСТЬ

Домінський Йосип Олександрович, народився 1908 р. у м. Варшава в Польщі, у десятирічному віці переїхав з батьками в Київ. У 30-х роках був редактором Маньківської райгазети «Сталінець». У 1937р. заарештований і звинувачений у шпигунстві на користь Польщі. Трійка НКВС винесла вирок - розстріляти. Вирок виконано 12 січня 1938 року. Реабілітований Черкаським облсудом.

Як тільки випадала вільна хвилина, Йосип Олександрович швидко прошкував додому і ще з порога лагідно звертався до дружини Антоніни Іванівни: «Ну, як наша Наталочка?» «Тихіше - спить...». Знав, що все гаразд з тією крихіткою, якій ще й півроку нема, та думкою про неї він жив щохвилини. Тільки на службі його увагу відволікали інші помисли, а найбільше клопотів і пильності вимагали дні, коли він, редактор районної газети, разом з колегами готував у світ черговий номер «Сталінця». Перед цим уважно вичитував матеріали, а вже коли їх бачив на полосі, перечитував ще раз.

Районка жила своїми буднями: широко писала про патріотичне завзяття трудівників Маньківки та навколишніх сіл на честь двадцятиріччя Великого Жовтня, про трудові перемоги народу країни, яка першою у світі будує соціалізм. Так велів час. Радувало це Йосипа Олександровича, бо він свято вірив у народний подвиг, у справу вождя і вчителя Сталіна. Ім'я цієї людини не сходило зі сторінок газети, навіть у маленькій замітці про якісь поточні справи, в тому чи іншому колгоспі обов'язковим було згадування керманича країни. Це, мовляв, завдяки його мудрим настановам вершаться гігантські перетворення в містах і селах. І не дай Боже, щоб вкралася хоч одна не та літера у прізвищі вождя.

Ще коли Йосип Олександрович працював у Києві, в редакції польської газети «Голос молоді», один товариш розповідав йому під великим секретом про подібний випадок в одній районній газеті, за що її редактор був заарештований і подальша доля його невідома - серед десятка прізвищ вождя, що рясно вкрили сторінки районки, одне було надруковане не так, як треба. Тому редактор «Сталінця» був завжди надзвичайно уважний під час вичитування матеріалів у полосах.

Та біда підкралася з іншого боку, про яку Йосип Олександрович навіть не підозрював. Його ввічливо запросили до районного відділу НКВС, поцікавилися, як він з батьком потрапив з Польщі в Радянський Союз.

- Народився я у Варшаві у 1908 році, батько працював там на залізниці, - почав розповідати Йосип Олександрович. - Десятирічним переїхав у Київ, де вчився у початковій школі, столярував. Коли дізналися, що добре знаю польську мову, запросили до редакції газети «Голос молоді»...

- Це там вас завербували до польської підпільної організації? - не дослухавши відповідь, якось вкрадливо запитав працівник НКВС.

- Ні до якої організації я не належу, - спокійно відмовив Йосип Олександрович. - З 1931 року я член ВКП (б). Це моя єдина організація...

- А Вальчака по Києву ви знали?

- Знав. Цілком пристойна людина.

- А чому не зізнались, що це він завербував вас у 1934 році у свою організацію?
- Такого не було...
- І Собчак вам не відомий?
- Чому ж, знаю його.
- Ще б не знати свого підопічного по підпіллю...- докинув єхидно лейтенант, що вів допит. - Нам відомо й те, що ви з Маньківки виїздили в Мерхлевский район, де збирали розвідувальні дані про настрої серед поляків, які проживають там, цікавлилися навіть кількістю тракторів у МТС. Так?
- Їздив туди до друзів. Але нічим таким не займався...
- Йосип Олександрович зрозумів, що йому «шиють» справу. Він багато начувся про «злодіяння ворогів народу», про яких писали тоді, в 1937 році, газети, говорили на мітингах. Невже навіть відомі керівники держави переметнулися в ряди затятих противників радянської влади? І ось його причисляють до них... тепер зрозуміло, до чого веде слідчий...

Навіть коли денне світло пробивалося у камеру, Йосипу Олександровичу видавалася ніч. Серце заходилося тугою за дружиною, донькою, за газетярською роботою. Хвилина ставала годиною, день тягся до безкінечності, як і допити, що стали справжніми тортурами.

«Визнати себе винним?» - запитував себе. До цього схиляє і слідчий, обіцяючи, що визнання може пом'якшити його «вину».

А в папці все більшало різних паперів по справі редактора Маньківської районної газети Й.О. Домінського: на допитах його звинувачували в тому, що він «проводив контреволюційну роботу спрямовану на розвал газети, систематично затримував листи сількорів, не пропускав і знищував їх». А ще його звинувачували в тому, що він «передав ключі від секретної шафи людині, якій не треба було знати суть матеріалів, до того ж ця людина теж поляк». Навіть додумалися в НКВС записати: «Крім того, підозрюється у шпигунстві на користь одної іноземної держави».

До чого «збита» фраза, яка переписувалася у тисячі інших справ «ворогів народу». Специ з НКВС тоді добре набили руку на подібному словоблудді, аби тільки звинуватити свою жертву в найстрашніших злочинах. Навіть розтрату державних грошей «пришили» Й.О. Домінському.

Така низка «злочинів» дала підставу виключити колишнього вже редактора з лав партії як «ворога народу». У звинувачувальному висновку, підписаному лейтенантом Левіним, молодшим лейтенантом Томіним, капітаном Борисовим та прокурором Уманського району Куником 23 грудня 1937 року сказано, що Й.О. Домінський «визнав себе винним» і що згідно з наказом народного комісара внутрішніх справ СРСР включений в особливий список.

І як довідка в цьому документі: «Звинувачений утримується під охороною в тюрмі м. Умані, речових доказів по справі нема».

Та й про які докази можна вести мову, коли для того, щоб людині причепити ярлик «ворога народу», варто мати лише усну заяву будь-кого, аби потім завести справу, звинуватити. А що значить «особливий список»? Такий термін означав для того, чиє прізвище заноситься туди, одне - розстріл.

І померкло життя журналіста Йосипа Олександровича Домінського 12 січня 1938 року...

Пам'ятний знак жертвам сталінських репресій, відкритий в Умані, — це символ увічнення імен мільйонів, серед яких люди різних професій, з-поміж них і тридцятирічний газетяр.

ЛІТЕРАТУРА:

ДАЧО, Р-5625, оп.1, справа 11726.

Петро Жук

КОМУНАР МАЛИНОВСЬКИЙ

Малиновський Захар Йосипович народився 2 вересня 1896 року в с.Коритня Монастирищенського району на Черкащині в сім'ї селянина. З 1914 по 1922 рр. перебував на заробітках в США, Канаді.

З 1923 по 1931 - очолює комуну «Хвиля Жовтня». З 1932 по 1936 року - садівник колгоспу ім. Челюскінців. Заарештований 3 серпня 1937 року. Розстріляний - 10 листопада 1937 року. Реабілітований 26 листопада1957 року.

«Довідка-характеристика

Дана ця Коритнянською с/р Монастирищенського району Монастирищенському рай НКВС на гр. с.Коритні

Кучера Івана Васильовича...

... Виборчими правами користується. Сім'я складається із семи душ. Під час колективізації Кучер Іван вів агітацію проти колективізації. Добровільно служив в петлюрівській армії артилеристом. Зараз працює в когоспі, займається розкладницькою роботою проти реалізації позики та виконання с/г робіт. Організовує таємні збори кулаків, петлюрівців, де обговорюють питання проти Радвлади та колгоспів...

21 липня». Підписи нерозбірливих два, завірені круглою печаткою сільської Ради.

«21 липня 1937 р. Довідка-характеристика...

На Чайку Омелька Йосиповича

... В даний момент Чайка є небезпечною людиною для колгоспу.»

Підписи. Печатка.

« 21 липня 1937 р. Довідка-характеристика

На Лабунець Івана Кузьмовича...

...Займається розкладницькою роботою проти виконання с\г робіт та реалізації позики. Організовує й агітує колгоспників на сторону петлюрівців, щоб підривати роботу та займатися крадіжками в колгоспі».

«...Мельник Порфир Микитович...зараз організовує навколо себе куркульську петлюрівську зграю проти... партії й уряду... проводить у себе на квартирі збори, де ставляться питання нащот дезерерорганізації колгоспу, труддисципліни в к-пі, та організації петлюрівської шайки на території правління колгоспу...».

Ось такого типу 21 липня з Коритньої надійшли довідки-характеристики на 7 чоловік в Монастирищенський райвідділ НКВС.

«Постанова, м. Умань 6 серпня 1937 року. Я, Прокурор Уманського району Куник, розглянувши матеріал Уманського РВ НКВС на гр-на Малиновського Захарія Йосиповича, що свідчать про те, що він проводив к-р. націоналістичну діяльність, спрямовану на підрив Радвлади, тобто, злочин, передбачений ст. 54-10 і 11-ти КК УРСР на підставі викладеного

Постановив:

Санкціонувати арешт Малиновський Захарій Йосипович і утримання під вартою в Уманській в'язниці».

Протягом серпня-вересня разом з Малиновським було арештовано більше 60 чоловік з села Коритня і комуни «Хвиля Жовтня», в тому числі заарештовані ті, на кого писалися довідки-характеристики в сільській Раді. «Чорний ворон» вивозив всіх підряд - комуністів і комсомольців, колишніх петлюрівців і колишніх червоногвардійців, бідняків і розкуркулених, керівників і рядових-... Але для всіх було звинувачення одне - «участь в контрреволюційній повстанській організації, шпигунській діяльності на користь Німеччини і Польщі».

Із звинувачувального висновку по «спецсправі» № 5310 по звинуваченню Малиновського З.Й., Селецького П.Т., Пясецького І.Д., Мельниченка М.К., Чайки Й.К. і т.д. по ст. 54-4 і 54-11 КК УРСР:

«Управлінням Державної Безпеки в 1937 році розкрито і ліквідовано ряд крупних шпигунсько-диверсійних і повстанських осередків (низовка ПОВ) на території Уманського, Погребищенського і Підвисоцького районів Київської області, створених під керівництвом польської військової організації (ПОВ) по завданню ДРУГОГО ВІДДІЛУ ПОЛЬГОЛОВШТАБУ.

Матеріалами слідства по цих справах встановлено, що в період громадянської війни на Україні, прибулими із Польщі на радянську територію із спеціальними завданнями емісарами польських розвідувальних органів Міодушевським, Зарембою і Пільховським створена широко розгалужена польська шпигунсько-диверсійна організація на Уманщині з багаточисельними опорними осередками на перефирії, зокрема, - в Монаситирищинському районі - в с.Коритня.

ПОВ ставила своєю основою метою: повалення Радянської влади і відновлення капіталізму і фашистської системи в країні шляхом збройного повстання і диверсійних актів на період інтервенції з боку Польщі проти СРСР і проведення шпигунства, шкідницької і контрреволюційної діяльності в мирний час.

Очолюючи шпигунську диверсійну організацію емісари польської розвідки члени ПОВ - Плавинський і Малиновський (обидва розстріляні в 1937 році), виконуючи завдання польських розвідницьких органів із-за кордону, в період 1933-35 р., вони створили низові диверсійно-повстанські осередки в ряді сіл Монастирищенського та ін. районів на Уманщині із числа колишніх активних петлюрівців, політичних бандитів та інших контрреволюційних елементів.

В с.Коритня Монастирищенського району в період 1933-1937рр. створено крупний диверсійно-повстанський осередок, яким керували арештовані по цій справі Малиновський Захарій, Чайка Костянтин, Мельниченко Максим і Карпенко Михайло.

Слідством установлено, що учасники антирадянської, диверсійно-повстанської організації, будуючи низовкою викритої ПОВ, проводили до останнього часу контреволюційну шкідницьку діяльність, розтліваючи і ведучи пораженческу роботу серед колгоспників. Матеріалами слідства встановлено, що в основному активні дії організації приурочувалися до початку воєнних дій між Польщею і Радянським Союзом і повинні були спрямовані до здійснення диверсійної і повстанської діяльності...»

Потім наводяться конкретні звинувачення кожному із 63 арештованих...

І крім планів на випадок війни, крім загальних слів про контрреволюційну агітацію, розповсюдження слухів, в матеріалах слідства було немало і конкретних контреволюційних дій, зокрема, передача Малиновським два рази письмової інформації Поплавському про хід перевірки партдокументів, економіку і моральний клімат в селах району, наводилися приклади отруєння 23 коней, псування врожаю, саботажу під час сівби, підготовку диверсії на залізниці, яка буцім-то не вдалася лише завдяки пильності обхідника... А може й справді була ота низовка ПОВ? Адже після війни виявилося те, що в Умані знаходилася резидентура крупного німецького розвідника, особистого друга Канариса - інженера Антона Івановича Мільчевського (майора Міллера).

Зрештою на клопотання рідних арештованих Гумен, Зінич, Фортушних та інших - переглядом справи займалася в 1940 році Вінницька облпрокуратура, яка підтвердила правильність ведення слідства і вироку Особливої наради НКВС - всім ВМП - розстріл заарештованим в Коритні, який був виконаний в спецкомендатурі НКВС після святкування 20-річчя Жовтня - о 24 годині 10 листопада 1937 року...

Тоді як бути з логікою подальших подій? Адже в роки війни саме Коритня і Жовтневе стали місцем діяльності Монастирищенського підпільного райкому партії. (Який, до речі, діяв по суті відкрито з перших днів окупації села гітлерівцями, і майже все село було партизанським. І саме жителями села були вишиті Червоні Прапори, які були вручені підрозділам 2-ї Української партизанської бригади, і нині зберігаються в меморіальному комплексі Великої Вітчизняної війни в Києві).

Зрештою чому органами був спершу арештований колишній організатор комуни комуніст Захар Малиновський, а не ті, на кого подали негативні характеристики з сільської Ради с.Коритні?

Чому не були вислані за межі України сім'ї ворогів народу і найбільше, як професіоналів, вразило слідчого УК КДБ Іщука і начальника відділу підполковника Устименка те, що після виявлення керівників і членів шпигунсько-диверсійних груп не було жодної спроби «перевербовки», щоб розпочати «гру» в Польгенштабом, як і те, куди ж подівся 64 активний учасник низовки ПОВ із Коритні, якого не раз називалося під час ведення слідства, який допитувався, але ні документів про його арешт, ні анкети арештанта - немає, як немає його прізвища і серед звинувачених в останньому списку...

«Голові Президії Верховної Ради СРСР К.Г. Ворошилову від колгоспниці Зінич В.В.

...Прошу повідомити мене про мого чоловіка і органами, які його забрали і нехай розслідують в чому він звинувачувався, позпитають місцевих жителів, які його знають з дитинства. І оскільки я впевнена, що він ні в чому не винен, я вважаю можливим, якщо він живий, бачити його вдома і продовжувати з ним до кінця спільну працю і виховувати своїх дітей. Прошу не відмовити в моєму проханні.

29 серпня 1955 року»...

В Прокуратуру СРСР від гр.Фартушної Марії Ониськівни с.Коритня Монастирищенського району Черкаської області.

Прошу вас, щоб ви мені повідомили про моїх синів:

Фартушний Гилько Савович 1889 року народження

Фартушний Павло Савович 1904 року народження, які забрані під час репресій в 1937 році.

Я хочу, щоб Ви мені повідомили за моїх синів: чи вони є живі, так як я вже похилого віку і не маю при кому дожити свого віку , немає догляду за мною. Прошу не відмовити. 8.12.1967 року».

Листи, листи... Болі людські. А може й справді була там низовка ПОВ. Адже такі неспростовні підібрані факти... Та і багато з арештованих визнало свою вину. Хоча багато категорично заперечувало проти існування контрреволюційної організації в с.Коритня, а Йосип Климович Шевчук навіть і в передсмертну годину винним себе не визнав.

Сотні свідків довелося опитати слідчому слідвідділу КДБ ст.лейтенанту Іщуку, переглянути томи кримінальних справ того часу, досконало вивчити архіви сільгоспартілей Монастирищенського району, поцікавитися в Гідрометстаті про погодні умови, щоб вияснити причини загибелі сіна, вимерзання плодових дерев, щоб взяти на себе відповідальність покласти на терези правосуддя честь і провину селян з с.Коритньої, заарештованих в тому далекому 37 році...

Малиновський був заарештований 3 серпня. 20 днів нікого не чіпали з Коритньої. Захар виявився міцним горішком. Про існування організації не міг нічого повідомити. Тоді «чорний ворон» забрав всіх колишніх комунарів. Їх родичів. А тих родичів - знайомих. І пішло-поїхало. Виявилося, що голова колгоспу імені Челюскінців Максим Мельниченко брат дружини Малиновського - значить ворог. А в Максима - брат - Фадей. Подать його сюда. Потім згадали про довідки-характеристики на 7 ймовірних «ворогів». Арештували їх і їх родичів... І вже була не групка контрреволюціонерів, а ціла крупна контрреволюційна організація. До складу якої входила майже вся парторганізація с.Коритня, всі керівники колгоспу, починаючи від голови і завершуючи бригадирами, завідуючими майстернями, рядовими колгоспниками. Ціле бандитське гніздо, яке лежить на важливій стратегічній залізничній вітці – Христинівка-Козятин-Вінниця. Ведення справи взяв у свої руки дорожно-транспортний відділ Південно-Західної залізниці і Уманський райвідділ НКВС. Вели слідство в основному співробітники міжрайспецгрупи КОУ НКВС на чолі з капітаном держбезпеки Борисовим.

Відкрито розслідування 28 серпня і закінчено 16 жовтня 1937 року. Справа зафіксована в чотирьох томах. Протоколи допитів почали вестися лише 8 жовтня.

Біографія Малиновського записана з його слів слідчим Матвеєвим.

Народився в 1892 році в с.Коритня. Дружина – Малиновська (дівоче – Мельниченко) Євдокія Кирилівна. Дочка Ніна – 11 літ, Олена – 8 літ, Валентина – 5 літ, Рая – 2 роки. Сестра Євдокія одружена на Афанасьєвому Миколі, Агафія – на Захарчуку Володимирі, із селян – середняків. Освіта нижча. В 1914 році поїхав з Росії на заробітки в Америку. Працюючи в 1916 році на заводі залізно-металічних конструкцій в м.Гамельтон відвідував збори російських есерів, через рік переїхавши в м.Монтріал влаштувався на "Амерікан-локомотив", де відвідував клуб "Російсько-славянського товариства". Тут познайомився і подружився з Іваном Перегудою, який виявився анархістом. В 1921 році повернувся додому. Спільно з Михайдом Карпенком і Феофаном Вороб'йовим, які теж повернулися з Америки, організував на околиці Коритні сільськогосподарську артіль, до якої ввійшло в 1923 році 11 сімей. В основному наші родичі. Згодом до нашої атрілі вступило ще

кілька сімей бідняків. В 1928 році артіль перейшла на Статут комуни. Кількість її членів зросла в кілька разів. У 1930 році прийняли до лав ВКП(б). В 1931 році був посланий райпартокомом секретарем партосередку в с.Лукашівку. В 1931 році знову повернувся в село Коритня, де обрали головою колгоспу "Хвиля Жовтня", що був створений на базі комуни. На посаді голови працював до 1936 року, доки не був виключений з членів ВКП(б) під час чистки як неправильно прийнятий з порушенням Статуту.

Правління колгоспу призначило працювати садоводом.

Біографія Малиновського

Записана слідчим Кур'ятою з показань заарештованих.

Перебуваючи в Америці, в 1916 році Малиновський З.И. поступив у партію есерів, де пробув майже рік. А потім примкнув до анархістів. Виїжджаючи на Батьківщину, одержав від активного анархіста Кушніра завдання пропагувати в СРСР ідеї анархізму. В 1923 році з метою прикриття діяльності своєї групи анархістів, до якої ввійшли колишні реемігранти з Америки теж анархісти Вороб'йов Ф.І., Карпенко М.В., два брати Вороб'йова, племінник і зять Карпенка, брати дружини Малиновського – Максим і Фадей Мельниченки та ряд інших створили артіль. Під виглядом зборів членів артілі відбувалися зборища анархістів, на яких велися контрреволюційні розмови. Після переходу артілі на Статут комуни і у зв'язку із зростанням кількості членів – група припинила свою контреволюційну діяльність. Ряд колишніх активних її членів, як то Малиновський, Карпенко, Кучер, Раскиданий вступили в члени ВКП (б), маючи на меті проведення дальшої боротьби під прикриттям партквитка. В 1932 році після знайомства з поляком головінженером Цибулівського цукрозаводу Плавінським, Малиновський, який за документами числився українцем, а насправді поляк, за завданням Плавінського почав активно створювати низовку ПОВ з колишніх своїх друзів анархістів, проводити шпигунську роботу, здійснював диверсійні акти. Зокрема, в 1936 році, маючи сигнал про те, що сіно гниє, заборонив чіпати скирти – в результаті до весни воно пропало. За його вказівкою шурином М.К.Мельниченком як головою правління, в колгоспі було здійснено знищення шляхом отруєння 22 коней, мали випадки загибелі свиней, дрібної рогатої худоби... через невжиття заходів вимерз молодий сад, була спроба диверсії на залізниці, але завдяки пильності охоронника провести її не вдалося і т.д.

Де правда?! Де домисел, а то і просто тенденційний підбір фактів? А може все то правда?.

Майже рік довелося затратити працівникам слідвідділу УКДБ при Раді Міністрів УРСР по Черкаській області під керівництвом підполковника Устименка, щоб грунтовно проаналізувати і співставити всі архівні документи, вивчити показання арештованих, свідків, переглянути численні документи колишнього облземвідділу, управління Південно-Західної залізниці, радилися з фахівцями сільського господарства, науковцями. Зокрема, з архівів Південно-Західної залізниці виявилося, що дійсно, завдяки пильності обхідника вдалося уникнути аварії на залізниці на перегоні Христинівка-Монастирище: під час бурі на колію звалився велетенський осокор, який перед самим проходом поїзда обхіднику допомогли прибрати колгоспники з колгоспу "Хвиля Жовтня". Дійсним було і те, що загинули в Коритні 21 кінь, але, як свідчили акти авторитетної комісії з облземвідділу не внаслідок отруєння чи шкідництва, а через захворювання – і лише завдяки вмілим діям керівників села і конюхів хвороба була локалізована і не поширилася на стайні інших сіл. Щодо передпосівної культивації, про що свідчили окремі свідки як акт шкідництва, то це необхідний агротехнічний захід, без якого годі й думати про урожай...

Бездоказовими були і свідчення про контрреволюційну діяльність Малиновського та інших заарештованих разом з ним, як і бездоказова була його "вербовка" польським "шпигуном" Плавинським. До речі, і справа Плавинського, як переконалися працівники відділу, була теж сфабрикована.

Глибоко була проаналізована і справа М.Ф. Савицького, слюсаря з Цибулівського цукрозаводу, який буцім-то очолював велику групу контрреволюціонерів з Цибулева і Коритньої (46 чоловік), справи груп Ф.А. Бондаренка, С.П. Подолянюка, Чернеги Д.А., Колотніцького В.Х., Рудого М. Та інших.

Після вивчення документів ст. лейтенант Фіщук приступив до опитування свідків, які жили в той час в Коритні, добре знали всіх, хто проходив у справі Малиновського.

Із свідчення члена КПРС, колгоспника М.Л. Папуші, 1897 р.н., корінного жителя с.Коритньої 11 квітня 1957 р. :

- Малиновський Захар Йосипович із сім'ї селян бідняків. Перебуваючи в Америці вів прорадянську агітацію, зо що був звідти видворений. Повернувшись з Америки, Малиновський стає першим в районі організатором сільгоспартілі "Хвиля Жовтня". Користувався великим авторитетом у колгоспників.

Мельниченко Максим Кирилович працював головою колгоспу імені Челюскінців. Був хорошим організатором і настійливим, коли йшла мова про користь колгоспу…

Мартинюк Г.П., колгоспник с.Коритня, 1891 р.н.:

- Малиновський був для нас взірцем ставлення до роботи. Хорошим був працівником. І ніколи ніяких антирадянський дій з його боку я не помічав…

Мельниченко Ф.К., брат Мельниченка М.К., той самий Фадей Кирилович, шістдесят четвертий із групи Малиновського, якому вдалося залишитичя живим:

- В 1937 році я був заарештований і звинувачений в тім, що буцім-то був учасником контрреволюційної організації і від мене вимагали, щоб я видав їм зброю. Все це я відкидав, але співробітники НКВС настоювали видати зброю. Бачачи, що звинувачення не відповідає дійсності і що нічого не докажеш, з метою втечі я дав згоду показати, де закопана зброя, в лісі. Після цього я і один з працівників органів (у супроводі двох міліціонерів – авт.) поїхали до указаного мною місця, звідки мені й вдалося втекти…

Спомин

М.В. Калашник – дружина легендарного партизана Івана Калашника, її розповідь записана автором цих рядків в 1963 році:

- Що й казати, Захар Йосипович був комуніст з великої літери. То ж недаремно до його артілі, а потім комуни тягнулася біднота з усієї округи. З самого початку в артілі були і млин, і олійниця, і цегельня, і майстерня… Та і чудовий сад в окрузі був закладений саме у «Хвилі Жовтня».

Малиновський жив для людей. Все віддавав людям. Пригадую, треба було йому їхати на якусь нараду в столицю. А крім старої шинелі, у нього нічого не було. Отож громада і зібрала гроші, купила йому новеньке пальто, капелюха, чоботи… Поїхав, а через кілька днів повернувся у старенькому ватнику, постолах, зате з великим пакунком книг:

- Розумієте, коли їхав назад, причепився один до мене: продай і продай пальто, чоботи, капелюха. В два рази дрожче. Ну я й зметикував – на виручені гроші придбав книги для нашої бібліотеки, а решти – якраз на дитячий патронат вистачить…Так, на виручені гроші за пальто, чоботи і капелюха для голови, Малиновський заснував сільську бібліотеку і сільський патронат для сиріт… Отака то була людина.

І засіяне ним зерно вірності Радвладі, переконаності у правильному виборі нашого шляху, дало опісля щедрі сходи в роки війни…

Саме комунари і стали першими бойовими побратимами мого Івана – і не тоді, коли вже точилися бої на Дніпрі, а тоді, коли йшли бої під Москвою. Ми вірили у перемогу. І робили все, щоб наблизити її.

М.М. Онищенко – сестра Г.М. Онищенка комуніста з 1931 року, рахівника і завідуючого колбуду колгоспу «Хвиля Жовтня»;

- У нашому селі в числі перших «чорний ворон» забрав організатора колгоспу Захара Малиновського, потім бухгалтера Петра Липівського, згодом членів партії Якима Іщука, Василя Голенка, Олексія Іванченка… А десь 6 жовтня прибігли до мене дівчата: «Біжімо в контору... За Гришею приїхали». Кинулася туди. А він сміється: «Не журись сестро, розберуться… Буду швидко вдома…».

В голосі його була така впевненість, що цей арешт – якась помилка, що він не відчуває за собою ніякої вини, що я теж заспокоїлася. То була наша остання зустріч. Залишилось у нього четверо діток. Мене виключили з комсомолу. На зборах нам сказали, що Григорій «ворог народу». А десь у грудні з Києва на його прізвище прийшла замовлена ним література – твори Леніна, Сталіна… А я все чекала – може ось так і брат мій повернеться, хоча й ходили чутки, що їх після жовтневих свят розстріляли…

Що ж, слова Гриші виявилися пророчими – все-таки розібралися. І честь його, ім'я для внуків відновлено.

Спасибі ж тим людям, що все-таки зуміли розібратися: де правда, а де наклеп…

« 27 травня 1957 року, м.Черкаси.

Я, слідчий слідвідділу УКДБ при РМ УРСР по Черкаській області ст.лейтенант Фіщук, розглянувши матеріали архівно-слідчої справи № 754585 по обвинуваченню Малиновського Захара Йосиповича (далі йдуть перелік всіх 63 коритнянських селян) вважаю, що Малиновський З.Й. та інші вищеперелічені особи, які проходять по цій справі, були притягнуті до кримінальної відповідальності безпідставно…» (спр.754585 ст.У, стор. 89-90).

За клопотанням Черкаського комітету УКДБ при РМ УРСР військовий прокурор Київського військового округу виніс протест в порядку нагляду у справі Малиновського З.Й. та інших, з проханням переглянути справу.

Військовий трибунал Київського військового округу 26 листопада 1957 р. рішення комісії НКВС і прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. по відношенню Малиновського і всіх осіб, що проходять по його справі, відмінив справу і всі реабілітовані. До речі, рішенням військового трибуналу КВО по протесту військового прокурора військовий трибунал КВО відкинув звинувачення і проти Плавинського М.С., та Малиновського Р.В., які буцім-то були організаторами повстанської антирадянської організації ПОВ у Монастирищенському районі.

Домументи для роздумів.

«ПОВ ставила собі за мету: повалення Радянської влади і встановлення капіталізму і фашистської системи...» (З обвинувачувального висновку 24.10.1937р. по спецсправі 5310 по звинуваченню Малиновського З.Й. та ін.(т.IУ. стор. 1483).

«Мета повстанської організації – це боротьба за «самостійну» Україну під протекторатом Німеччини, для чого організація ставила своїм завданням в період інтервенції надавати всебічну допомогу військам, що воюють проти Червоної Армії, проводити диверсійні акти шляхом підриву залізничних мостів, шосейних доріг та мостів, псування телеграфних ліній» (з протоколу допиту одного із заарештованих від 26 вересня 1937р. спр. 5310, т.2, стор. 438).

10 листопада о 24 годині було виконано рішення Особливої наради НКВС СРСР.

Малиновського Захара Йосиповича, б/голови колгоспу, члена ВКП(б) з 1930 р. 45 літ від роду...

Мельниченка Максима Кириловича, б/голови колгоспу, б.члена ВКП(б) з 1930 р. 32 літ...

Іванченка Олексія Степановича, б/заступника голови к-пу, члена ВКП(б), 32 літ...

Онищенко Григорій Миколайовича, б/завклубом, члена ВКП(б) з 1931 р. 36 літ...

Малицького Юліана Петровича. б/колгоспника, члена ВЛКСМ, 25 літ...

Янишевського Анастасія Петровича, б/колгоспника, члена ВЛКСМ, 19 літ від роду...

Справа 5310 т.IУ стор 1507-1569

виписки із актів коменданта НКВС

Разом з Малиновським З.Й. в той день вирок було виконано і всім 63 його односельчанам, які проходили по його справі. А всього протягом серпня-листопада 1937 року із Коритні і Жовтневого було заарештовано і розстріляно майже сто чоловік. Голову сільської Ради, голів колгоспів, бригадирів, комуністів і безпартійних від 18 до 58 літ від роду...

За 365 днів лише 1937 року було знищено в селі майже 100 чоловік. До речі, на фронтах Великої вітчизняної війни загинуло 189 односельців.

В середині липня 1941 року село Коритня було окуповано гітлерівцями, а вже 10 листопада 1941 року зібралися на свої перші партійні збори комуністи політрук Петро Саморуха, чекіст Іван Калашник, вчителька Ксенія Поліщук, агроном Андрій Мотилько, партизан громадіянської війни, голова колгоспу Фелікс Єфімов, бригадир Петро Янишевський, комсомолець, син репресованого бугалтера колгоспу «Хвиля Жовтня» Валентин Липський. На черзі дня стояло одне питання: організація партизанської боротьби проти гітлерівців, розвінчування фашистської ідеології, підготовка диверсій... З грудня 1942 року майже відкрито на базі партійного осередку с.Коритні і Жовтневого почав діяти підпільний Монастирищенський райком партії.

Під керівництвом партійної організації і райкому партії коритнянські підпільники:

- направили в партизанські загони 218 партизан, передали 309 гвинтівок, 17 автоматів, 45 тисяч патронів;
- перешкодили відправити в Німеччину близько 6 тисяч жителів району;
- забезпечували партизанів явочними квартирами, квартирами для дньовок, продуктами харчування, медикаментами;
- брали участь у диверсіях на залізницях і на цукрових заводах, псували зв'язок вздовж залізниці; при розкритті однієї з таких диверсій, каратели спалили 150 хат в с.Коритня;
- зривали обмолот хліба, знищили разом з партизанами 47 молотарок в довколишніх селах;
- забезпесували сім'ї червоноармійців хлібом;
- забезпечували партизанів розвідданими, зв'язком, лікували поранених;
- мали своїх людей в поліції, райуправі, земвідділі, друкували і розповсюджували листівки;
- під час відступу німців сховали техніку, запчастини, сівалки на території МТС;
- на території двох районів влаштовували мітинги, збори, використовуючи сівбу, збирання хлібів, церковні богослужіння, на яких розповідали людям становище на фронтах;
- виготовили і вручили партизанські прапори штабу Другої української бригади ім.Сталіна, полку «За Батьківщину», і 4-му батальйону автоматників. Під час вручення прапорів прибула спец-

іальна група трудівників району і в повному складі духовий оркестр колгоспбуду колгоспу «Хвиля Жовтня», створений у свій час Григорієм Онищенком.

- Направили на зв'язок в Великою землею в Рівне (через загін чекістів Медведева) Володю Саморуху. (Партархів Вінницького обкому партії ф.425 оp.1 спр. 446 стор. 34-36).

Додамо: основу партизанської бригади становили уродженці Коритньої, Підвисокого, Цибульова, Скарженівки. Про її дії так сказано у висновках спецкомісії УШІР:

«Історія партизанської бригади імені Сталіна повчальна з усіх точок зору партизанського руху на Україні і в першу чергу тим, що вона сама зародилася в глибокому тилу ворога і діяла 2,5 роки».

(Партархів ІІП ЦК КПУ ф.1 оп.1 спр.4, стор.13).

Додамо, вона народилася і діяла там, де в жорстокому і безумному 1937 році під виглядом боротьби з вигаданою низовкою ПОВ було арештовано і розстріляно майже сотню ні в чому не винних селян.

І як тут не згадати оті хрестоматійні рядки:

Я єсть народ, якого правди сила
Ніким звойована ше не була,
Яка чума, яка біда косила,
А сила знову розцвіла…

Замість післямови

В грудні 1934 року була прийнята горезвісна постанова ЦВК про розгляд справ «ворогів народу» на Особливих нарадах НКВС без свідків, звинувачення і захисту, і про те, що вирок виконується негайно.

25.09.1936 р. Із телеграми Сталіна і Жданова із Сочі в Політбюро: «Вважаємо абсолютно необхідною і негайною справою призначення т.Єжова на пост наркомвнутрсправ. Ягода виявився не на висоті у справі розвінчування троцкістько-зіновієвського блоку. ОДПУ спізнилось в цій справі на 4 роки. Про це говорять всі партпрацівники і більшість представників обласних НКВС».

Пленум ЦК ВКП(б) у своєму рішенні від 5 березня 1937 р. на доповідь товариша Сталіна «Про хиби партійної роботи і заходи ліквідації троцькістських та інших дворушників» вказував:

«Деякі наші партійні керівники хворіють на відсутність належної уваги до людей, до членів партії, до працівників... вони звичайно діють навмання: або вони хвалять їх (партпрацівників – авт). огулом без міри, або вони б'ють їх так само огулом, без міри, виключають з партії тисячами і десятками тисяч. Деякі наші партійні керівники взагалі стараються мислити десятками тисяч, не піклуючись про «одиниці», про окремих членів партії, про їх долю. Виключити з партії тисячі і десятки тисяч людей вони вважають пустяковою справою, втішаючи себе тим, що партія у нас велика і десятки тисяч виключених не можуть змінити щось в становищі партії. Але так можуть підходити до членів партії лише люди, по суті справи глибоко антипартійні...»

Із Постанови Пленуму ЦК ВКП (б) в січні 1938 року:

«Пора покінчити з чужим для більшовиків формальним і бездушно-бюрократичним ставленням до людей, до членів партії».

(КПРС в резолюціях і рішеннях з'їздів, конференцій і Пленумів ЦК» к.,1954 р., частина Ш. Стор.291 стор. 297).

Так говориться про людське око на пленумах партії. А тим часом маховик репресій, засуджений тією ж партією, діяв безупинно. Тепер уже він нищив організаторів репресій попередніх літ.

ЛІТЕРАТУРА:

Архів СБУ по Черкащині.

Володимир Поліщук

РОМАН ГУЦАЛО

Гуцало Роман Андрійович народився 1 жовтня 1894 р. в с. Ситківці Вінницької області, мешкав у м. Монастирище Вінницької (нині Черкаської) області. Українець. Учитель Монастирищенської районної школи. Освіта вища. Безпартійний. Член письменницької організації "Плуг".

Заарештований 14 грудня 1937 р. утримувався під вартою у вінницькій в'язниці. Трійка УНКВС по Вінницькій області 7 квітня 1938 р. винесла постанову розстріляти. Вирок виконано 11 квітня 1938 р. Звинувачувався в тому, що був учасником антирадянської військово-повстанської організації.

Реабілітований Черкаським облсудом 12 листопада 1959 року. Автор книжок "Хліб", "На цілині" та інших.

Ім'я цього письменника справді цілком забуте. Тому й мав цілковиту рацію Микола Жулинський, ставлячи прізвище Романа Гуцала у ряд літераторів, про яких «тепер не кожен історик літератури може щось певне сказати...» [1]. Тим часом у другій половині 20-х років це ім'я досить часто з'являлося на сторінках періодичних видань.

Працюючи над матеріалами про репресованих письменників Черкащини, автор цих рядків став потроху призбирувати й відомості про Р.Гуцала, тим паче, що його ім'я з Шевченковим краєм пов'язувалось найтісніше, став розшукувати його твори. Записав його прізвище і в запит до обласного управління СБУ, з невеликою, проте, надією одержати щось суттєве. Однак саме з «компетентних органів» одержав повідомлення, що «справа Гуцала» виявлена і що з нею можна ознайомитися. Відтак було одержано необхідний фактологічний матеріал про забутого письменника, забутого вимушено, через усе ті ж репресії. Матеріал називався «Дело №98888 по обвинению Гуцало Романа Андреевича...», і майже всі біографічні відомості, цифрові викладки взяті звідти [2]. Та про все по порядку.

Народився Роман Андрійович Гуцало 1 жовтня 1894 року в с.Ситківцях на Вінничині в селянській родині: «соціальне походження — селяни-бідняки», — зазначено в «Анкете арестованного». Про дитячі й підліткові роки майбутнього письменника ніяких відомостей виявити не вдалося. Можна тільки з певністю говорити, що мав непогані здібності, здобув, очевидно, належну освіту. Про це свідчить хоча б той факт, що Р.Гуцало, мобілізований на військову службу в січні 1916 року (тобто в ході першої світової війни), призначається на посаду писаря при «воинском начальнике», а згодом, із 21 червня 1917 р., «назначен писарем распорядительного пункта Северного фронта» (лист 60). Військова одіссея Р.Гуцала тривала недовго. Наступний запис у військовій книжці свідчив, що 26 жовтня 1917 року його звільнили через хворобу. Хтозна, чи хвороба стала причиною демобілізації, чи щось інше, але вже під кінець епохального 1917-го молодий чоловік повертається додому, в Україну, де в цей час відбуваються знаменні події національно-політичного відродження.

Пішов на учительські хліба в Уманській окрузі, у селах Коритня й Угловата. Якихось прямих свідчень про участь Р. Гуцала у громадянській війні немає, якщо не рахувати даних вміщеного в «Деле № 98888» доносу (про нього йтиметься нижче); «1918 року на похоронах вбитого петлюрів-ця у с. Коритня Гуцало виступав з націоналістичною промовою. В роки революції Червоні переслідували Гуцала в с. Коритні» (лист 9).

На цей час Р. Гуцало мав дружину Мокрину Омельківну і двох синів — Онопрія (Онохрея — у справі) і Михайла. Забігаючи наперед, зазначу, що старшого сина теж було репресовано за «контрреволюційну діяльність», зависла сокира й над Михайлом — студентом Уманського інституту та дружиною, але до їх арешту не дійшло.

Уманська округа у 20-х роках — це арена багатьох бурхливих подій, а Умань (тоді частіше писалося — Гумань) дуже часто називалася в газетній і журнальній періодиці. Тут народжувався талант М.Бажана, довгий час гастролював «Кийдрамте» на чолі з Лесем Курбасом, зародились філії кількох літературних об'єднань, заявляли про себе молоді письменники... Справжнісінький національно-духовний ренесанс у мініатюрі. І Роман Гуцало прагнув бути в епіцентрі подій. Активно дописував у місцеві газети, зокрема, «Робітничо-селянську правду», в редакції якої працював, до київських і харківських журналів, писав оповідання, повісті, замахувався на роман. Входив до літоб'єднання селянських письменників «ПЛУГ» .

Не забував і про вчителювання, заочно закінчив педагогічний інститут у Києві. А в кінці 20-х їде до Монастириша, влаштовується літпрацівником у редакції місцевої газети «Шлях колгоспника» і, згодом, — учителем мови й літератури Монастирищенської середньої школи. Тут і працював до самого арешту.

«Дело №98888» порівняно невелике, всього 82 листи. Це вже з документами про реабілітацію. Воно по-своєму виразно свідчить про моторошну суспільно-побутову ситуацію 30-х років.

Зі справи видно, що народилася вона від звичайнісінького брудного доносу одного з «колег» Романа Гуцала А. Г-ка, який очевидно мав антипатичні почуття до Романа Андрійовича, і ще двох — директора і завуча школи. На них і «клепав», не гребуючи ніякими прийомами, із знанням справи громадячи купу «залізного компромату». Г-ко знав, на чому особливо слід наголошувати: на націоналізмі, на прокуркульстві, на колишніх нібито зв'язках із петлюрівцями. «Вважаю, — резюмує «стукач», — що цим справам пора покласти кінець. Пора до Гуцала з його жінкою застосувати таких засобів, які б позбавили їх можливості вести в школі контрреволюційну роботу, очевидно потрібно й Півторака, як мінімум, усунути з посади завуча школи» (лист 9). Зауважу, що 28-річний Г-ко був головою профспілки школи і таким чином, отже, «турбувався» про колег.

Ще більше «компромату» додала доповідна завідуючого райвно К., яка теж має безперечні ознаки доносу.

Врешті-решт політична «база» під арешт була підведена, і Романа Гуцала енкаведисти «кваліфікували» як «учасника антирадянської української військово-повстанської організації, яка ставила метою насильницьке повалення Радянської влади на Україні».

Аналіз вміщених у карній справі документів ясно свідчить, що слідством наголос обов'язково робився на «націоналістичних» діях арештованого, на його належності до відомої «СВУ», до «націоналістичної письменницької організації» «Плуг» і под.

На першому допиті, проведеному 24 грудня 1937 року, Роман Гуцало винним у висунутих звинуваченнях себе не визнав. А на другому і, водночас, останньому, проведеному аж 4 квітня 1938 року, все «визнає», обмовляє себе й інших. Можна тільки здогадуватися, як «обробляли» людину більше 4-х місяців, аби довести її до морального і фізичного зламу. Далі ж усе було, як кажуть, справою «техніки» й покотилося стрімко. 7 квітня 1938 року сумнозвісна «трійка» «управления НКВД УССР по Винницкой области» виносить вирок: Гуцала Романа Андрійовича розстріляти, майно — конфіскувати, справу — здати до архіву. Вирок було виконано 11 квітня 1938 року.

А через два десятиліття справа Гуцала Р.А. була переглянута, і загиблий був реабілітований посмертно «у зв'язку з відсутністю в його діях складу злочину, про що було повідомлено його дружині...»

* * *

На літературному небосхилі ім'я Романа Гуцала стало з'являтися у 1924-1925 роках. Пригадаймо, що на той час наймасовіше літературне об'єднання «Плуг» (об'єднання селянських, а згодом — пролетарсько-селянських письменників), очолюване енергійним Сергієм Пилипенком, повело активну роботу по створенню філій «Плуга» по всій Україні. Зовсім скоро свідома орієнтація «плужан» на масовізм стане однією з гострих тем відомої літературної дискусії 1925-28 років, зазнає

справедливої критики, адже масовість лав літераторів ніяк не узгоджувалася із художньою якістю літератури, ними твореної, розмивала естетичні критерії красного письменства. Але то буде дещо згодом, а попервах ідея утворення «плужанських» літфілій по Україні була сприйнята з ентузіазмом, особливо на периферії. Треба визнати й те, що організовані літфілії таки ж пожвавили літературно-просвітницьку, культмасову роботу у глибинках. Серед багатьох же бажаючих «піти в письменники» виявилося немало справді талановитих людей.

Однією з найпомітніших в Україні стала уманська філія «Плуга», яка виникла на самому початку 1924 року. Принаймні саме про неї найчастіше читаємо у хроніках журналів «Плужанин», «Червоний шлях», «Нова громада» та ін. Ядро новоствореної філії склали молоді літератори, котрі зовсім скоро стали досить відомими в письменстві, окремі ж — дуже авторитетними: літературознавці Юрій Лавріненко (той самий, що на еміграції уклав знамениту антологію «Розстріляне Відродження», лауреат премії Фундації Антоновичів) і Василь Заєць, прозаїки Володимир Штангей (на поч. 30-х один із керівників «Плуга») і Ярослав Гримайло, поетеса РаїсаТроянкер, поет і перекладач Антон Хуторян (Ант. Лісовий) та ін. Видне місце займав серед них і прозаїк та журналіст Роман Гуцало, один із керівників філії.

Того ж 1924 року майже весь склад уманської філії, в т.ч. й Р.Гуцала, було прийнято «дійсними членами «Плуга». Відомо , що з тих чи інших причин, зокрема і внаслідок літдискусії 1925-28 рр., «Плуг» періодично проводив «чистки й анкетування» своїх лав. Скажімо, у 1927 році з літорганізації «внаслідок перереєстрування виключено 47 душ,... лічиться 72 члени спілки» [3]. Роман Гуцало завжди лишався у складі «Плуга». Він і справді працював у ці роки плідно. На сторінках місцевої і республіканської періодики регулярно з'являлися оповідання, нариси, агітки Романа Гуцала, в яких прозаїк найчастіше торкався проблем тогочасного села, інколи писав про сільську інтелігенцію, її місце в оновлюваному житті, про недавню громадянську війну. В одній із хронік, наприклад, повідомлялося, що «Гуцало (Умань) — виготував і здав до журналу «Нова Громада» оповідання «В глухому селі». Зараз працює над оповіданням «Осінній смуток» і «Моє» [4], а в іншій, — що «написав велике оповідання «Нова сила» [5]. У той час популярними були читання авторами своїх творів у різних аудиторіях. Часто практикував таку форму популяризації власної творчості і Р.Гуцало. Він виступав перед учнями місцевих шкіл і технікумів, на учительських зібраннях, перед селянами. Навіть у карній справі на письменника, у доносі зав.райвно, є звістка про такий виступ: «Одного разу у 1928 р. на конференції учителів зачитав націоналістичний твір «Василько» (лист 1 1).

На початок 1927 року Р.Гуцало вже мав цілу низку опублікованих оповідань і нарисів, про що і сповіщав часопис «Життя і революція», подаючи серед інших бібліографію і його творів [6]. Перелік одних тільки заголовків свідчить про тематичне їх спрямування: «У глухому селі», «Не зеленіти стерні», та ін. Так, прозаїк тематикою практично не виходив за межі села, доля землі *і* доля селянина хвилювали його найбільше. Звичайно, тема ця для всього українського письменства не була новою, навпаки, більш ніж традиційною. І в змісті, й у стильовому зображенні Роман Гуцало чогось своєрідного в осмисленні теми села й селянина не вніс. Одразу ставши на второвану багатьма «плужанами» ідейну стежку, за якою старе село з його нібито патріархальним, убогим, примітивним побутом і мораллю має безповоротно відійти в минуле, поступившись місцем селу новому, революційно-соціалістичному, колективізованому, Роман Гуцало тримався цієї лінії у творах міцно, нарощуючи її кількісно і, можливо, додаючи певних нових нюансів. Тримався він і досить зужитої описово-реалістичної стильової манери викладу, віддаючи перевагу сюжетним ходам над глибиною психологічного аналізу подій і характерів.

Якщо досі Р. Гуцало друкував свої твори переважно в місцевій газетній періодиці, лише зрідка прориваючись на шпальти «Нової Громади» чи «Глобуса», то в 1927 році, вочевидь не змовляючись, кілька популярних в Україні видань надали свої сторінки його творам. «Зоря» надрукувала оповідання «Зрада першого дня», «Молодняк» подав теж оповідання «Золоті гудзики», а «Червоний шлях» під завісу року помістив першу повість Р.Гуцала «На цілині» [7] .(повість «На цілині» вийшла окремою книжкою у 1930 році [8]).

Для прози Романа Гуцала характерне поєднання у творах побутових, особистих мотивів, тем із соціальними, тільки в різних творах між ними, сказати б, різні пропорції. В оповіданні «Зрада першого дня» домінує побутовий аспект, частково перейнятий соціальністю. Куркульській наймичці Мотрі, дівчині щирій, працьовитій і довірливій, здається, усміхнулося щастя: її веде під вінець парубок із заможної родини Митрофан. «У неї весілля... Вона від сьогоднього не Бурулькова наймичка, а господиня. Митрофан її любить...» [9]. Та, не знаючи добре його, Мотря гірко розчаровується. Вже повінчавшись, вона дізнається про існування суперниці, «вдовиці Дарки», яка має народити дитину від Митрофана.

Молода жінка знаходить у собі сили одразу розірвати стосунки з невірним обранцем і втікає від нього до міста. Попри надто різку свідому поляризацію характерів (а ця загалом не краща риса властива для всієї прози Р.Гуцала), письменник виявив уміння мотивувати вчинки персонажів, будувати сюжет, активно використовувати пейзаж.

У «Золотих гудзиках» теж присутня любовна інтрига: до онуки старого мірошника діда Єремії Мариськи сватаються куркуленко Телемін Стукало і, кажучи сучасними термінами, лідер незаможницьких сил Стах Коцюруба. Марисьчине серце віддане останньому, але... Але любовний сюжет відходить на другий план під натиском соціальної напруги. Стах захоплений ідеєю оновлення села, активно агітує за колективізований побут, планує гуртом поставити новий паровий млин. Діда ж Єремію із його старим млином, котрий «скрипить, як порвані груди сухотника» [10], Стах у розрахунок не бере, бо «дід скоро вмре... А ми ще маємо жити»..». І взагалі, — повчає Стах Мариську, — нічого панькатися з пережитками: «Мох, блекота, будяки — старий світ лищиться... Не ласкою його, а косою...». Показуючи подібними виразними штрихами рішучий радикалізм нової влади, якому, мабуть, і сам симпатизував, Роман Гуцало мимовільно виявляє далеко не гуманний характер тої влади. До речі, подібна об'єктивістська письменницька позиція була властива й іншим авторам, виявлена в багатьох інших творах, що нині дає можливість прочитувати їх дещо інакше, аніж раніше, виявляти мимовільний підтекст. І цим теж цікаві численні не надто яскраві твори 20-х.

Що ж до сюжету «Золотих гудзиків», то, як читач може й сам передбачити, лінія Стаха Коцюруби бере гору, йому вдається подолати спротив куркулів, інертність «забитих селян». І хоч не без жертовності (Стаха мало не вбив Стукало), але молодому комсомольцеві вдається повернути громаду на новий шлях і, очевидно, здобути руку й серце Мариськи. Роман Гуцало, як і багато його сучасників, творив за встановленими режимом «правилами», що, зрештою, згубно діяло на безліч творів, роблячи їх фактично антихудожніми, бо величезна їх кількість була надто схожа між собою темами, передбачуваністю розвитку сюжетів й розв'язок конфліктів, і різнилася хіба що деякими нюансами. Іншими словами, «унормованість» літератури по суті знищувала літературу, нівечила таланти, які тільки з'являлися. Роман Гуцало в цьому не виняток.

Одним із найпомітніших творів письменника стала повість «На цілині». До речі, саме вона найчастіше згадується в «Деле №98888» та ще і як «націоналістична». Щоб її так кваліфікувати, треба мати дуже вже багату фантазію.

Написана була повість у 1927 році, наприкінці його з'явившись у журнальному варіанті. У центрі зображення — все та ж облюбована прозаїком тема революційного оновлення села. Основна ж ідея повісті — утвердити переваги колективної праці, комуни на селі. Пригадаймо, що серед «плужан подібна проблематика була справді магістральною: волею (а найчастіше -свавіллям) режиму на селі справді відбувалися кардинальні і глибокі зміни, які зачіпали не тільки основоположні принципи господарювання, але й віковічно вироблювану, усталену психологію селянина-хлібороба, найцінніше багатство якого — власний шмат землі, политий потом. Письменники покликані були «обслужити» процес «соціалістичної перебудови села».

Аби пробудити інтерес «консервативних» селян до перемін, — і в житті, й у творах — необхідно було принаймні, по-перше, показати «дрімучу відсталість» давнього укладу життя і, по-друге, намалювати гарну, привабливу перспективу. А між цими двома точками варіювати сюжети переходу від старого до нового, перешкоди, конфлікти і т.д. Прочитаймо початкові і прикінцеві абзаци повісті Р.Гуцала й матимемо класичне закільцювання такого підходу:

«Село в соломі. І сотні років воно таке засмикане, захеканс... І кожна хатка відгородилася бодай лозою від сусідської. І кожна хатка наче окремо зібралася вмирати...

У кожного окремого господаря риплять на старосвітських петлях двері в коморі... Як кури у гною, люди порпаються в чорній землі кожен для себе.

Село солом'яне... Хоча б ти скоріше вмерло!»

А ось закінчення: «Село в соломі. Та за селом на Парієвому хуторі, що тепер зветься колектив «Червона Борозна», бляха й камінь.

...Це ще малесенька краплинка, що виросте в річку, яка затопить село в соломі. Перша борозна революції пройшла по селі, обпалюючи червоним огнем старосвітський спокій...»

Події, зображені в повісті, відбуваються в рідних письменникові місцях — на Уманщині, свідчать про це хоча б чимало діалектів «уманського» краю, та, звісно, назва «села солом'яного» — Недоголяне — вигадана. Але промовиста, як і багато назв і прізвищ у цьому й інших творах Р.Гуцала.

Каталізатором революційних змін у Недоголяному виступає комсомолець Антін Бордуляк, чий «комсомольський шлях із бур'яну пробився». Навколо нього гуртується молодь, проти нього ви-

ступають куркулі Гаплик, Печішка, Гнида, їхні прибічники. У це ж село направляється з волвиконкому більшовик «тов. Петро». Разом з Антоном він дуже швидко, по-більшовицькому, виконує завдання, мобілізує молодь, забирає із собою дочку куркуля Терешка Мотрю, з якою покохався, і виїздить. У фіналі сповіщається, що тов. Петро загинув від рук бандитів. Мотря повертається в колектив, але тут її вбиває рідний батько, і сам вішається. Антона куркулі вирішують убити, підсилають колишнього поліцейського Никифора, але той перепився і заснув біля порога Антонової хати. Тут його і взяли. Не знаю, чи передбачав автор комічне зображення, але ця й декілька інших сцен сприймаються справді трагікомічно.

Конфлікт у повісті «На цілині» — виключно класової природи, інших автор не зміг чи не захотів показати, як не намагався й заглиблюватися у психологію багатьох персонажів. Ціла низка зображених епізодів нині прочитується із цілком виразним трагедійним підтекстом, на чому свого часу Р.Гуцало навіч не акцентував, хоч об'єктивістська авторська його позиція залишила нам можливість до осмислення чи переосмислення сказаного. Свого часу І.Дзюба глибоко проаналізував механізми створення «виробничої», «колективізаторської» літератури 20-30-х років, слушно зауваживши, зокрема, що нині нам треба «за верхнім пластом газетно-директивної тенденційності творів про колективізацію бачити й об'єктивну її картину, враховуючи, так би мовити, коефіцієнт викривлення, переломивши його «навпаки» [11]. Так і в повісті Р.Гуцала, скажімо, епізод, коли Терешко потайки засіває відібрану в нього землю, поданий у зовні іронічно-саркастичній тональності, але його набагато природніше сприйняти у реалістично-трагедійному плані, як трагедію пограбованої людини. «Терешко йшов і розкидав овес. Ішов він не прямий, високий, як бувало ходив на власній ниві, а згорбившись і закидаючи кумедно ногами. Іноді ставав і довго дивився на дорогу, коли чути було там торохтіння воза. Він уже чув усім єством, що втеряв власність на цю землю. Але вперто не хотілося цьому вірити, і сипав він зерном далі, прислухаючись, як воно дзвенить по ріллі». Зосередившись цілком на позиції «так треба», письменник, на жаль, нехтував реальністю, навіть не прагнув поставити перед собою і читачем питання, чому так вперто боронять свої права на землю «куркулі» й «підкуркульники», чому вони хапаються за сокиру, обріз чи ніж при такій несприятливій для них ситуації. Хіба тільки глитайська їхня суть тут винна? І чому так завзято смалять самосад дядьки, ведучи власну худобину до комуни? І чому?..

Та будівникам нового життя ніколи було задумуватися над якимись сентиментами. Їм бачилася «непробита дорога, а село ж — цілина, та ще й міцна цілина, втоптана...», через неї вели першу борозну, яка чомусь нелегко давалася, кривавилася. І годі було задумуватися, що «цілину» ту складали душі людські.

За тим же принципом «навпаки» звичайнісіньким насиллям і беззаконням сприймається «рішучість» представників нової влади, влади жорстокої й нелюдяної. Мимовільно і в таких «рядових», цілком лояльних, навіть апологетичних до владного режиму творах, як повість «На цілині», фіксувалися симптоми майбутніх масових репресій.

У фабулі повісті «На цілині» уважний читач помітить низку епізодів, схожих на епізоди відомого роману А. Головка «Бур'ян». Цілком імовірно, що опублікований 1926 року журнальний варіант «Бур'яну», схвально зустрінутий критикою, вплинув на творчий задум Р.Гуцала. Та необхідно врахувати ще один цікавий факт. Відома «Димівська справа», що склала життєву основу роману А.Головка, виявилася перекрученою і сфальсифікованою, а її центральний персонаж — «сількор Малиновський» — виявився звичайнісіньким бандитом [12]. Тоді ж, у 20-х, його зарахували до сонму подвижників більшовицького режиму й пустили гуляти міф про «героя-сількора» «по всей Руси великой»: проводилися збори, писалися войовничі резолюції і т.д. У періодиці 1924-25 рр. нерідко зустрічаються такі, наприклад, дописи: «с. Балаклея, на Черкащині. 30/X — 24 р. відбулась конференція селькорів та червоних читачів Балаклейського району... Конференція констатувала... (далі йшов виклад — В.П.). Наприкінці було вшановано пам'ять Селькора Малиновського вставанням і прийнято резолюцію протесту проти переслідування селькорів» [13]. А невдовзі з'являлися й художні твори «на тему». Тож означені події, без сумніву, вплинули й на творчі плани Романа Гуцала. Правда, його варіант художнього осмислення теми виявився менш вдалим, аніж в А.Головка. На якості твору позначилось, мабуть, і те, що «На цілині» була для її автора першою спробою великоформатної прози. Взагалі ж можна твердити, що Р.Гуцало так і не зміг чи не встиг опанувати майстерністю творення «великої» прози хоча б на такому рівні, як його кращі оповідання. Бо наступна (і, як виявилося, остання в його доробку) повість «Хліб» була слабшою за попере-

ню [14]. Її зміст досить точно передано у даній тут же стислій анотації: «У пов. «Хліб» автор на тлі теперішніх соц.економічних взаємин на селі подає ширшу картину класової боротьби під час кампанії хлібозаготівлі та колективізації» [15].

Галерея персонажів повісті «Хліб» формує колективний соціальний портрет українського села рубежу 20-30-х років. Звичайно, за усталеним стереотипом тогочасної літератури (і тогочасної ідеології). Керує хлібозаготівлею втомлений і рішучий «голова РВК тов. Яровенко», якому допомагають бідняк-комнезамівець Барилястий, бідові комсомольці і школярі. Супроти стоять куркулі Баштанники, Папуші, Макогони... Є замасковані шкідники Тодорець і Мелашкевич, є інертна маса селян, є прозрілі, соціально свідомі жінки, які всупереч родинним традиціям викривають ворожі підступи своїх чоловіків. Справді-бо, і фабула, і персонажі, і стилістика твору ніби перенеслися в журнал із газетних нарисових шпальт. Звичайно ж, розв'язка така, як і належало бути. Свідомість людей пробудилася, «червона валка» зібрана. «Упаштували коротенький мітинг. А потім усі підводи довгою валкою вишикувалися дорогою. На передній їхав голова КНС Барилястий і тримав прапора, за ним хура школярів...».

Та як і в першій, у повісті «Хліб» за названими й неназваними стереотипами неважко знайти чимало мимовільних симптоматичних підтекстів з «основ тоталітаризму». Звісно, вони прочитаються так нині. Але й тогочасна критика знайшла у повісті «не те», тобто контрреволюційне. «От у № 10 «Плуга» маємо «Хліб» Р.Гуцала, — пише рецензент. — Дві подруги, нещасливі в подружжі (одна за агрономом «худим, як тряця», а друга — за куркулем) активізуються на громадсько-політичній роботі — і собі знаходять задоволення, і багато допомагають успіхові хлібозаготівель. Та допомагають вони вчителеві Муравчикові, який на лекції в лікнепі експромтує ілюстрації щонайменше сумнівні: з тої самої землі поміщик колись ***мав змогу*** (тут і далі розрядка критика — В.П.) спродувати 150 тис. пудів хліба державі, тепер за планом ***треба*** п р о давати 50 тисяч (утроє менше)...

Куркульська аритметика! Заплутавшись у ній, автор разом з Муравчиком схопився за агроагітацію... Така «ілюстрація» не годиться» [16].

На початку 30-х подібні «критичні» висновки були зовсім не безневинними, а дещо пізніше — й поготів. Відчувалося, що Роман Гуцало потрапив на «чорну дошку». На час видруку повісті «Хліб» він уже не був членом «Плуга». Пленум ЦК «Плуга», який відбувся у січні 1930 року, провів кардинальне «проріджения» своїх лав з метою активізації «боротьби з реакційною дрібновласницькою ідеологією». Виходячи з цих міркувань, «Плуг» виключає зі своїх лав усіх тих, хто з тих чи інших причин не відповідає поставленим завданням, а зокрема хто відбиває настрої власницького села» [17]. Серед виключених був і Р. Гуцало. Про пізніші його літературні справи майже нічого невідомо, продовжував учительську і журналістську роботу до самого арешту. Він же, як ми знаємо, не забарився...

ЛІТЕРАТУРА:

1. Жулинський Микола. Із забуття — в безсмертя. — К., 1990. — С.17.
2. Черкаський облдержархів. Архівна справа №2901.
3. Плужанин. - 1927. - №9-10. — С.86.
4. Плужанин. - 1925. - №1 - С.34.
5. Плужанин. - 1925. - №3 - С.36.
6. Життя і революція. - 1927. - №4. - С.141.
7. Зоря. - 1927. - №4 - 5. - С.9 - 12; Молодняк. - 1927. - №5. -С.41-52; Червоний шлях. - 1927. - №11,12.
8. Гуцало Роман. На цілині. — К.: Плужанин. — 1930. — С.114.
9. Зоря. - 1927. - №4 - 5. - С.1 1.
10. Молодняк. - 1927. - №5. - С.42.
11. Дзюба Иван. Пятьдесят лет спустя //Дружба народов. — 1989. — №4. - С.227.
12. Апександров Іван. Дим без вогню //Україна. — 1989. — № 1,2.
13. Червоний шлях. - 1924. - №10. - С.255.

14. Гуцало Роман. Хліб //Плуг. - № 10. - С.39 - 69.
15. Плуг. - 1930. - №10. - С.39.
16. Михайленко І. З поточної журнальної прози // Критика. — 1931.— №7-8.-С169.
17. Плуг. - 1930. - №1. - С.69.

Місце подвигу – Корсунь-Шевченківський

СВЯЩЕННОМУЧЕНИК ІОАНН ЗАТОВСЬКИЙ
02.07.1887 – 14.01.1938

«...Іоаннъ Титовъ Затовский, сынъ псаломщика села Янычи Чигиринского уезда Кіевской губерніи, родившійся 22 іюня 1887 (місце його народження - село Березняки Черкаського уїзду), успешно окончилъ курсъ ученія въ Чигиринской двухклассной церковно-приходской школе и потому при отбываніи воинской повинности имеетъ право на льготу II-го разряда, установленную пунктомъ 3 ст.44 Устава воинской повинности.

Председатель Уезднаго Отделенія Кіевскаго
Епархіальнаго Училищнаго Совета
Александръ Радкевичъ
Уездный наблюдатель церковныхъ школъ
свящ.С.Земницкій
делопроизводитель діаконъ С.Витвицкій
1907 года Сентября 28 дня».

«Сынъ псаломщика Іоаннъ Титовъ Затовский исполнялъ учительскіе обязанности въ школе деревни Вдовичино Субботовского прихода въ 1910/11 учебномъ году. Къ делу школьному относился усердно, велъ себя отлично, церковныя службы посещалъ исправно, участвовалъ въ чтеніи и пеніи церковномъ, что подписомъ съ приложеніемъ церковной печати свідельствую
Свято-Ільинской церкви с.Субботова священникъ
Кіриллъ Шараевскій».

Текст другої довідки написаний на звороті Прошенія на ім'я «*Його Преосвященства Преосвященнійшого...*». Далі текс обривається і починається саме Прошеніе словами: «*Псаломщическій сынъ...*» До якого єпископа і про що Прошеніе, залишається невідомим, бо лист обрізаний ножицями з усіх боків. Обидва архівні документи мають безпосередню причетність до життя святого мученика Черкаського, священика з Корсуня Іоанна Затовського, канонізованого Українською Православною Церквою у жовтні 1997 року. Порівнюючи їх, можна встановити деякі важливі події цього життя.

«Псаломщический сынъ Іоаннъ Титовъ Затовскій», батько якого служив у церкві села Янича Чигиринського повіту Київської губернії, народився напередодні великого християнського свята – Різдва чесного Пророка, Предтечі і Хрестителя Господнього Іоанна і був наречений на його честь.

На момент видачі першої довідки мав 20-ть років від роду, - тобто стільки, щоб бути покликаним до дійсної військової служби, про пільги у якій саме й нагадує Голова Повітового Відділення Єпархіальної Ради з Чигирина. Для чого і про що пільги? Відповідь одна: *«Іоаннъ, сынъ Титовъ»*, скоріш за все, потребував відстрочки від військової служби – не інакше як з причини навчання в одному з духовних закладів. Це міг бути останній курс духовної семінарії, право на навчання в якій гарантувалося його соціальним походженням: *«псаломщический сынъ»*. Адже і сам псаломник міг бути випускником тієї ж семінарії.

Логічно припустити, що дійсну службу отець Іоанн проходив у проміжку часу з 1908 до вересня 1910 року, після чого він вже приступив до обов'язків шкільного вчителя у селі Вдовичино, аби отримати довідку про вчителювання у 1910/11 навчальному році. Для кого була призначена ця довідка? І про що прохання? Цього вже не взнати ніколи. Можемо лиш припустити, що парафіяльний священик просить залишити *«псломщическаго сына»* вчителем підвідомчої йому школи або допустити його до випускних іспитів у семінарії. Так чи інакше, якщо Іоанн Затовський отримав семінарську освіту, то не пізніше 1912 року. І якби не війна з Австро-Угорщиною, якби не жовтневий переворот, якби не громадянська війна, служити б йому священником десь у Суботові чи в іншому селі на Київщині…

Як же насправді склалося життя святого?

У 1914-15 роках він був мобілізований до лав діючої армії і знову служить фельдшером. НКВС відзначає у слідчих матеріалах, що у 1918-20 роках він воював на боці білих, служив фельдшером у денікінській армії. Тоді багато хто з духовенства віддавав свої сили Білому руху, вважаючи його єдиною протидією червоним безбожникам. Власне священником отець Іоанн, за його ж словами, став у 1925 році, хоча духовний сан міг прийняти ще до війни. Отець Іоанн досяг своєї заповітної з дитинства мрії, чому жадав присвятити усе своє життя. Він був змушений приховувати дещо з військового минулого, може, тому і не повернувся туди, де його добре знали. На слідстві лунають назви сіл Ситковецького району на Вінниччині, де він служив священником до 1933 року.

« У 1934-му, - говорить він, - *мені запропонували полишити прикордонну зону як неблагонадійному. З 1935-го я у Корсуні».*

Отцю Іоанну вже сорок вісім років, коли він з матушкою Євдокією Митрофанівною, яка трьома роками була молодша за нього, оселяється у Корсуні. Служити не було де: усі церкви закрито, але з'являється надія на краще. Цю надію подає нова конституція. Як і всі віруючі і навіть священики, отець Іоанн шукає засобів до відкриття храму, він активно намагається добитися відновлення церковного життя: його духовні чада вже збирають гроші на ремонт приміщення церкви, яке руйнувалося у запустінні: адже конституція начебто декларувала, що відтепер кожен має право вірувати і молитися Богу. Віруючі люди понад двадцять років не сміли й сподіватися на таке.

«Группировал вокруг себя кулацкий елемент,.. совершал религиозные обряды, собирал деньги на ремонт, подписи за открытие церкви, вел антисоветскую агитацию, заявлял, что в недалеком будущем наступит конец советской власти» (Із звинувачувального висновку 30.12.1937 року).

Органи НКВС не дрімали. Поки священик і віруючі складали плани відновлення богослужінь, у надрах НКВС підступно виношували інші плани: складали списки «неблагонадійних», встановлювали черговість арештів, засилали сексотів, готовили камери у в'язницях.

Корсунь у чекістів з міжрайопервідділу Черкас була на черзі останньою: вона не мала своєї в'язниці, і доводилося чекати, доки звільняться місця у тюрмі Черкас. Затовського, Радченка, Панчука заарештували у останніх числах грудня 1937 року. По отця Іоанна прийшли 29 грудня і допи-

тували усю ніч, а вже на ранок було готове звинувачення і відправлене до Київського НКВС. 31 грудня Трійка НКВС винесла свій вирок: розстріляти!

14 січня, під час масового розстрілу духовенства Черкас, серед яких було й троє священників з Корсунщини, Божий бранець Іоанн Затовський прийняв мученицьку смерть, не зрікшись Бога і сану. За півроку до того виповнилося йому рівно п'ятдесят літ.

Реабілітований 25.05.1989 року.

З книги: Святі новомученики і сподвижники черкаські: життя, подвиги, страждання.
Видання Черкаської Єпархії
Української Православної Церкви.
Черкаси. 2001 рік.

Священномученик Олександр Радченко
1876 – 14.01.1938

Радченко Олександр Андрійович, народився 1876 р. у с.Корнилівка Корсунь-Шевченківського р-ну. Священик, українець, б/п. Заарештований 20 грудня 1937 р.

За рішенням трійки УНКВС по Київській обл. від 22 грудня 1937 р. розстріляний у ніч з 14 на 15 січня 1938 р.

Реабілітований 15 травня 1989 р.

Отець Олександр Радченко народився у селі Корнилівка Корсунського повіту Київської губернії у 1876 році і прожив на землі довге життя. Однак біографічні відомості про нього, на жаль, обмежені лише тими суто тенденційними даними, які зберегла архівно-слідча справа за номером 7001. З неї ми дізнаємося, що все своє життя отець Олександр прожив у далекій від батьківщини Читі, куди несподіваними для нас шляхами привів його на початку століття Промисел Божий. Можна лиш припустити, що не з примхи і не заради цікавості до подорожніх вражень така серйозна, розумна людина разом змінила увесьт устрій свого життя.

Уже одружений він опиняється за тисячі верст у єпархії, яка носить у той час назву Читінської і Забайкальської. До 1911 року він служить не священиком, як свідчить сам, не вдаючись у минуле. Можливо, у тамтешній єпархії займається місіонерською або педагогічною діяльністю. Але стаж священика він відраховує саме від 1911 року. Чита у ті часи мала статус повітового міста, хоч і була адміністративним центром величезної рідконаселеної території, де поряд із росіянами і українцями проживали, як свідчить сучасний енциклопедичний словник, й невеличкі етнічні групи: хансі, буряти, монголи та інші язичницькі народи.

У Сибіру отець Олександр, за його свідченням, жив і служив священиком до 1927 року. Тут народилися четверо його синів: Микола (1906), Олександр (1908), Павло (1912), і Михаїл (1914). Повернувся до батьківщини один. Відомо, що двоє молодших синів у той час проходили військову службу: Павло – в тиловому ополченні у Хабаровську, Михайло – у залізничному полку в Улан-Уде. Інших відомостей про долю його родини немає. Сам священик, за чутками, змушений був виїхати з Чити від переслідувань збоку ДПУ.

Життя священика на протязі останніх років є яскравою ілюстрацією до попередження Спасителя: «Пам'ятайте, про що Я вам сказав:... як Мене гнали, так і вас гнатимуть...Віддаватимуть до судилищ і у синагогах своїх битимуть вас... за Мене» (Ін 15,20;

Мф 10,17). Його гнали із села в село, позначаючи шлях закритими храмами. Служив з 1927 року у Кичинцях, але невдовзі храм закрили, а отця Олександра вигнали. Те ж саме чекало на нього у Петрушках, де вдалося прослужити найбільший термін - близько року. Був змушений шукати притулку у Гоуках на Канівщині, де на початку 1929-го був заарештований органами ДПУ.

«По тому як мене було звільнено з-під варти, - свідчить мученик, - пішов у Будище Мошенського району, де служив чотири місяці у 1930 році».

Тут його доля звела з ієромонахом Китаєвої Пустині Києво-Печерської Лаври Миколою Козорізом, також мученицьки страченим. У цьому ж році перейшов до села Литвинці Канівського району, де був «попом» (слідчий, який занотовував відповіді, не міг пересилити свого презирства до слова «священик», десятки разів заміноючи його отим - «піп»).

У 1931 у Свято-Михайлівській церкві села Полєствин Канівського району прослужив 3 місяці, тоді ж перейшов до села Бровахи, де був трохи більше - 8 місяців, після чого вже повернувся до Корнилівки, де й «працював попом». Як ми знаємо, у Корнилівці отець Олександр з'явився у 1932-му році. Оселився у своєї старшої сестри Онисії Андріївни, яка й вела господарство. Служив у рідній Корнилівці до 1935-го року.

«В останній час, - як говориться у характеристиці Корнилівської сільської ради, - коли церкви відійшли від релігійних громад (!), займався хрещенням на дому, молебнями по хатах, релігійною агітаційно-розкладницькою роботою...» (Із характеристики до органів НКВС після арешту).

Близько 25 років життя він віддав пастирському служінню, і не за самих кращих часів. Взятий на себе перед Богом обов'язок отець Олександр не забував ніколи і не міг не страждати від того, що був позбавлений можливості служити на повну силу Богові і людям. У 1927 році, коли він повернувся з Чити ще відносно молодим і повним сил п'ятдесятирічним священиком, він мав надію, що Україна, як у будь-яку лиху годину, залишиться вірною Богу і Православ'ю, але саме тут він був остаточно позбавлений того, заради чого ще від юності обрав свій шлях.

Слідча справа містить матеріали про постійний тиск збоку як місцевої влади, яка пильно стежила за його життям і діяльністю, так і фінансових органів, які стягали не тільки те, що заробляв на прожиток, але й накладали суворі штрафні санкції за нелегальні прибутки - на нього і на його сестру, яка незважаючи на похилий вік, мала виконувати обов'язкову трудову повинність.

Заарештований отець Олександр був 20 чи 21 грудня 1937 року - ордер на арешт не датований, а звинувачувальний висновок позначений 21 грудня. Після «слідчих дій» був відправлений з Корсуня до Черкаської в'язниці. Так зазначено у Постанові: «Прокурор, рассмотрев материали,.. нашел, что Радченко А.А. является священником, проводит контрреволюционную агитацию среди колхозников, сеет пораженческие настроения... Избрать мерой пресечения содержание в Черкасской тюрьме».

22 грудня Судовою Трійкою НКВС по Київській області він був засуджений до розстрілу. 14 січня 1938 року, як зазначає виписка з акта про виконання вироку, під час масового розстрілу

священнослужителів священик Олександр Андрійович Радченко був страчений. Незадовго до мученицької смерті він відзначив своє 60-річчя.

Реабілітований 15.05.1989 року.

З книги: Святі новомученики і сподвижники черкаські: життя, подвиги, страждання.
Видання Черкаської Єпархії
Української Православної Церкви.
Черкаси. 2001 рік.

РОЗДІЛ III.

ДОКУМЕНТИ, ІЛЮСТРАЦІЇ

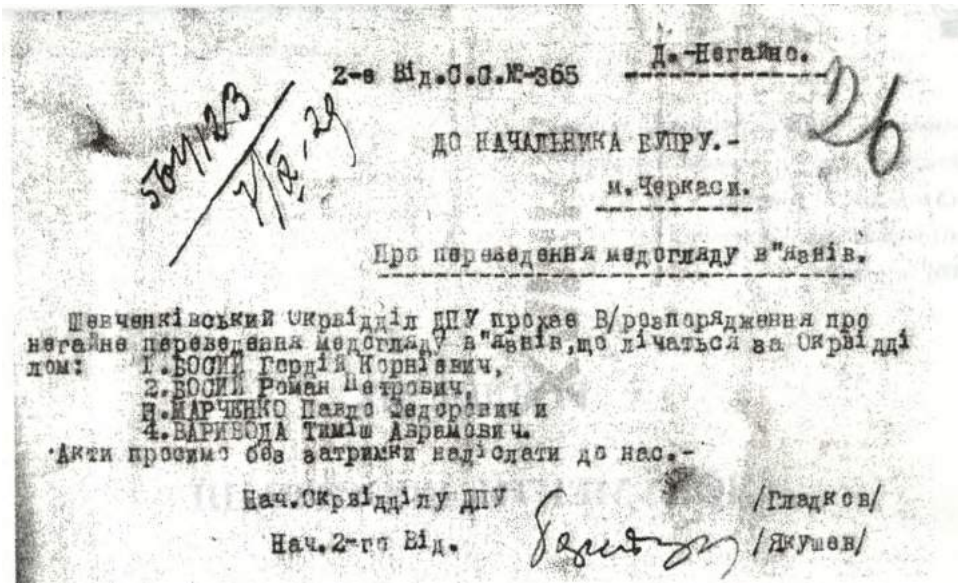

Д.-Негайно.

2-е Від.С.С.К-365

26

ДО НАЧАЛЬНИКА БУПРУ.-
м.Черкаси.

Про переведення медогляду в"язнів.

Шевченківський Окрвідділ ДПУ прохає В/розпорядження про негайне переведення медогляду в"язнів, що лічаться за Окрвідділом:
1.БОСИЙ Гордій Корнієвич,
2.БОСИЙ Роман Петрович,
3.МАРЧЕНКО Павло Федорович и
4.ВАРИВОДА Тиміш Авраамович.
Акти просимо без затримки надіслати до нас.-

Нач.Окрвідділу ДПУ /Гладков/
Нач.2-го Від. /Якушев/

Лист начальника Шевченківського окружного відділу ДПУ до начальника Черкаського будинку примусової праці про проведення медичного огляду в'язнів. 7 жовтня 1929 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.1796, арк. 26.

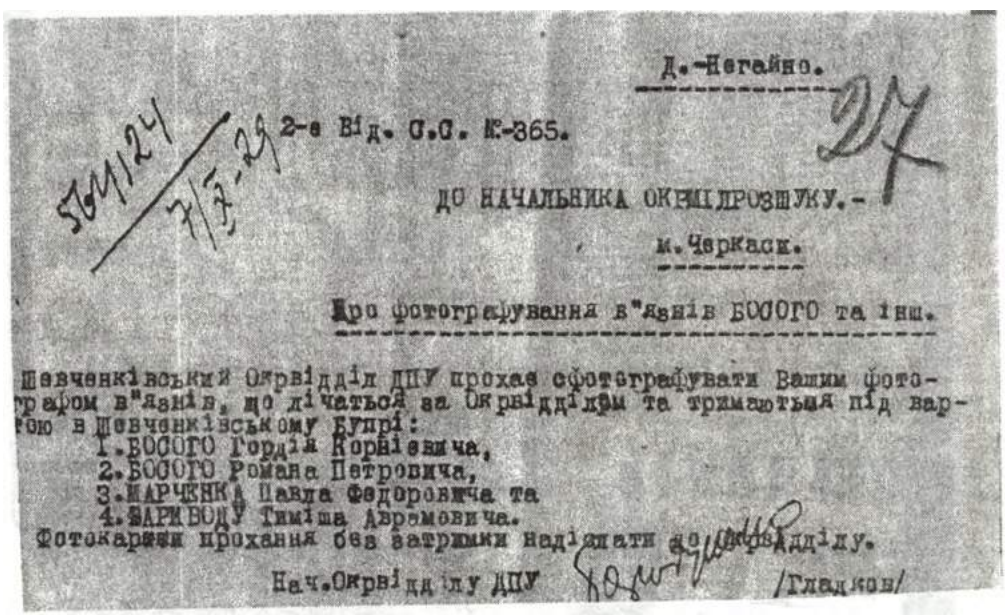

Д.-Негайно.

2-е Від. С.С. К-365.

27

ДО НАЧАЛЬНИКА ОКРМІЛРОЗШУКУ.-
м.Черкаси.

Про фотографування в"язнів БОСОГО та ін.

Шевченківський Окрвідділ ДПУ прохає сфотографувати Вашим фотографом в"язнів, що лічаться за Окрвідділом та тримаються під вартою в Шевченківському Бупрі:
1.БОСОГО Гордія Корнієвича,
2.БОСОГО Романа Петровича,
3.МАРЧЕНКА Павла Федоровича та
4.ВАРИВОДУ Тимоша Авраамовича.
Фотокартки прохання без затримки надіслати до Окрвідділу.

Нач.Окрвідділу ДПУ /Гладков/

Лист начальника Шевченківського окружного відділу ДПУ до начальника окружної міліції з розшуку з приводу фотографування в'язнів.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.1796, арк. 27.

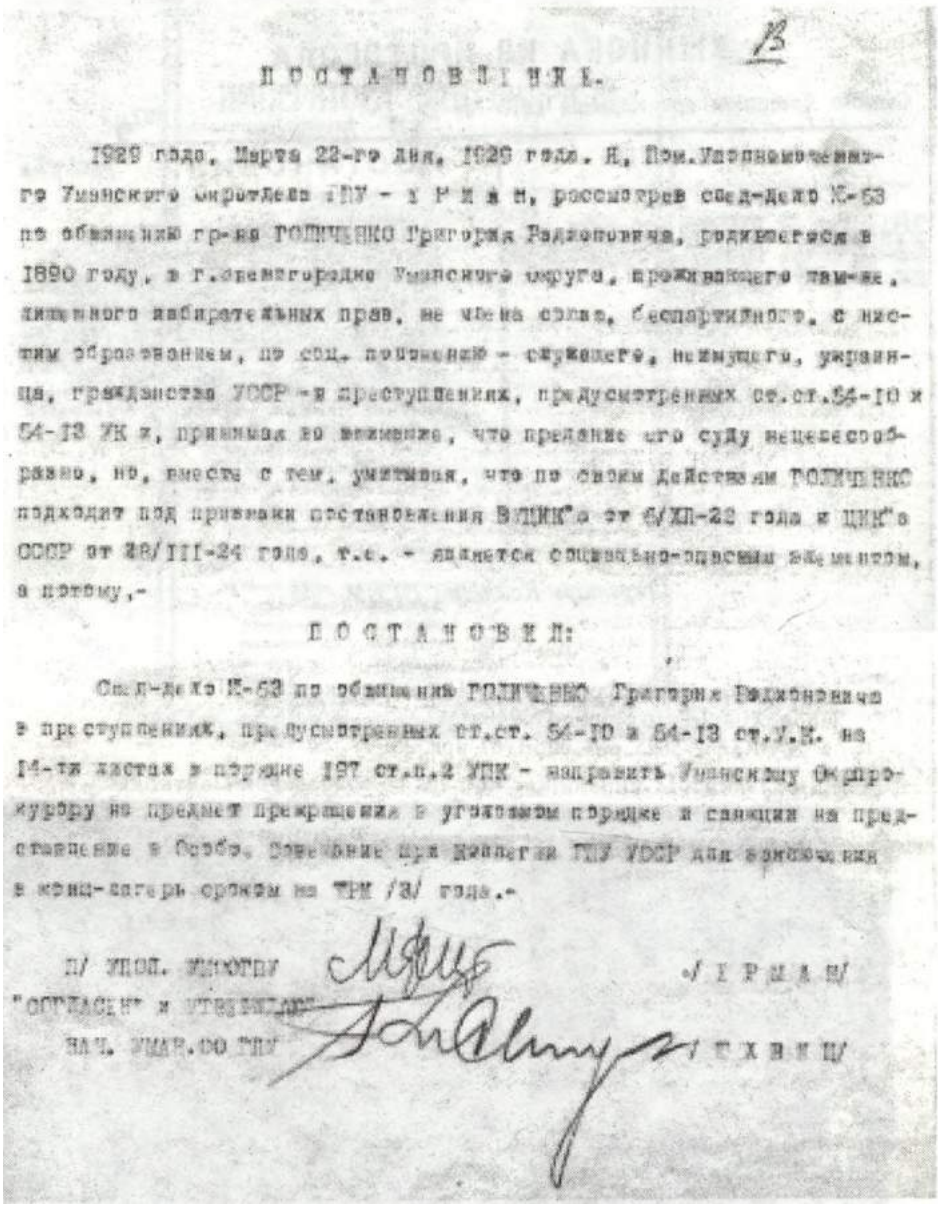

ПОСТАНОВЛЕНИЕ.

1929 года, Марта 22-го дня, 1929 года. Г. Пом.Уполномоченного Уманского окротдела ДПУ - г Р и м а л, рассмотрев след-дело К-63 по обвинению гр-на ГОЛИЧЕНКО Григория Радионовича, родившегося в 1890 году, в г.овенгородке Уманского округа, проживающего там-же, лишенного избирательных прав, не имеющего сана, беспартийного, с низшим образованием, по соц. положению - служащего, имущего, украинца, гражданства УССР -в преступлениях, предусмотренных ст.ст.54-10 и 54-13 УК и, принимая во внимание, что предание его суду нецелесообразно, но, вместе с тем, учитывая, что по своим действиям ГОЛИЧЕНКО подходит под признаки постановления ВЦИК'а от 6/XII-22 года и ЦИК'а СССР от 28/III-24 года, т.е. - является социально-опасным элементом, а потому,-

П О С Т А Н О В И Л:

След-дело К-63 по обвинению ГОЛИЧЕНКО Григория Радионовича в преступлениях, предусмотренных ст.ст. 54-10 и 54-13 ст.У.К. на 14-ти листах в порядке 197 ст.п.2 УПК - направить Уманскому Окрпрокурору на предмет прекращения в уголовном порядке и санкции на представление в Особое Совещание при Коллегии ГПУ УССР для применения к конц-лагерь сроком на ТРИ /3/ года.-

П/ УПОЛ. ИНОГПУ /Г Р И М А Л/

"СОГЛАСЕН и УТВЕРЖДАЮ"

НАЧ. УМАР.ОО ГПУ /Г Х В И Ш/

Постанова Уманського окружного відділу ДПУ про передачу до Особливої Наради ДПУ УРСР слідчої справи по звинуваченню Голіченка Г.Р. 22 березня 1929 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.1737, арк. 13.

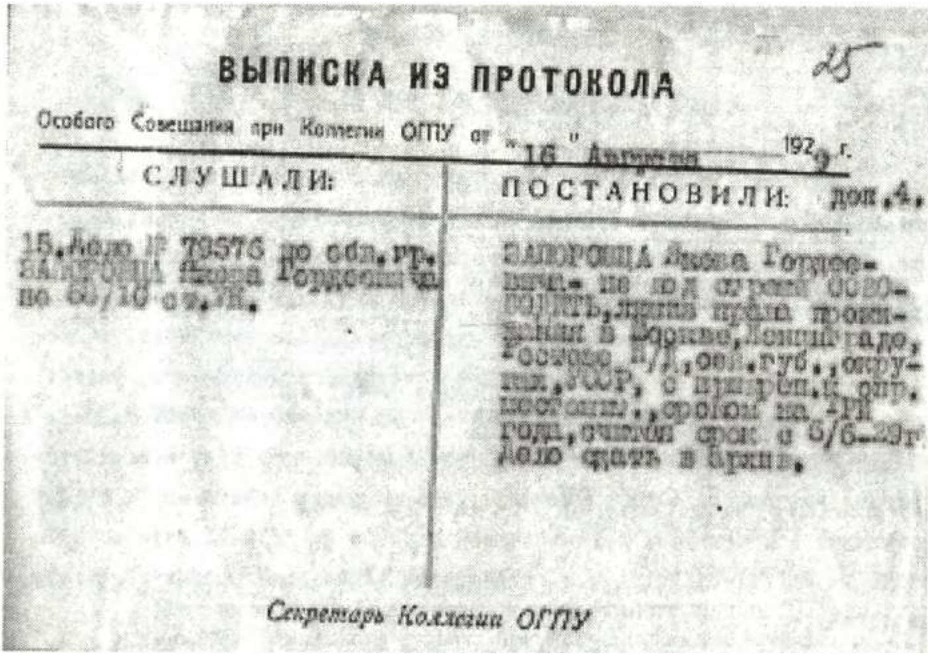

ВЫПИСКА ИЗ ПРОТОКОЛА 25

Особого Совещания при Коллегии ОГПУ от "16" Августа 1929 г.

СЛУШАЛИ:	ПОСТАНОВИЛИ: доп. 4.
15. Дело № 79576 по обв. гр. ЗАПОРОЖЦА Якова Гордеевича по 58/10 ст. УК.	ЗАПОРОЖЦА Якова Гордеевича — из под стражи ОСВОБОДИТЬ, лишив права проживания в Москве, Ленинграде, Ростове н/Д, окр. губ., округах, УССР, с прикреплением к опр. местожит., сроком на три года, считая срок с 6/6-29 г. Дело сдать в архив.

Секретарь Коллегии ОГПУ

Виписка з протоколу Особливої Наради при колегії ОДПУ відносно Запорожця Я.Г. 16 серпня 1929 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.1767, арк. 25.

Запорожець Я.Г. Фото 1929 р.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.1767, арк. 26.

ТОРГОВАЯ ШКОЛА
ИМПЕРАТОРА АЛЕКСАНДРА III,

Свидѣтельство

Свидетельство Рибчевського Г.Л. про закінчення Московської торгівельної школи. 24 травня 1916 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6219, арк. 41.

Листівка. З справи по обвинуваченню Рибчівського Г.Л. 15 серпня 1932 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6219, арк. 52.

Пролетарии всех стран, соединяйтесь!

Хочу всё знать

Научно-технический журнал для новых рабочих
Год издания девятый • Выходит 3 раза в месяц
Адр. редакции: Москва 6, Страстной б. 11, т. 2-11-63

№ 30-31
Ноябрь 1932 г.

15 ЛЕТ ПРОЛЕТАРСКОЙ ДИКТАТУРЫ

15 лет назад Ленин писал: „Революция сделала то, что в несколько месяцев Россия по своему политическому строю догнала передовые страны, но этого мало. Война неумолима — она ставит вопрос с беспощадной резкостью: либо погибнуть, либо догнать передовые страны и перегнать их также экономически... Погибнуть или на всех парах устремиться вперед. Так поставлен вопрос историей".

С тех пор прошло пятнадцать лет напряженной борьбы взявшего в свои руки власть пролетариата. Враги сначала хихикали, предсказывая, что мы не удержимся у власти и 15 дней. Затем, убедившись в том, что пролетарии и не думают выпускать власть из своих рук, капиталисты и помещики при помощи своих иностранных собратьев по разбою пытались в кровавой гражданской войне отвоевать свои поместья, фабрики и заводы. Эта попытка разбилась о несокрушимый союз рабочих и крестьян.

Но враги страны Советов добились одного: народное хозяйство советских республик было разрушено и разметано. Перед победившим пролетариатом и трудовым крестьянством стояла задача: на первых порах хотя бы восстановить разрушенную промышленность и сельское хозяйство.

К этому времени, в 1921 г., по сравнению с 1913 г. мы производили всего 2,8% чугуна и 29% угля. Вся промышленность выпускала всего около одной пятой довоенной продукции. В 1921 г. мы собрали всего 2,3 млрд. пудов хлеба против 5,3 млрд. в 1914 г.

Но уже тогда, когда маловерам казался недосягаемым даже довоенный уровень производства, партия большевиков и ее гениальный вождь Ленин предвидели и подготовляли значительно быстрое развитие нашей страны на новых путях — путях социализма. Это предвидение и подготовка выразились в знаменитом плане государственной электрификации России.

Уже тогда, когда еще на Дальнем Востоке на японских штыках держалась генеральская контрреволюция, Ленин приковывал внимание масс к задачам планомерной организации социализма.

Ленин писал: „Социализм немыслим без крупно-капиталистической техники, построенной по последнему слову новейшей науки, без планомерной государственной организации, подчиняющей десятки миллионов людей строжайшему соблюдению единой нормы в деле производства и распределения продуктов... Социализм немыслим вместе с тем без господства пролетариата в государстве".

Именно электрификация и должна была обеспечить нам „технику, построенную по последнему слову новейшей науки". Волховская гидроэлектрическая станция была первенцем советской электрификации. Так, восстанавливая наследие российской буржуазии, пролетариат одновременно закладывал основы строящейся по социалистическому плану технически-передовой крупной промышленности.

Мы восстанавливали хозяйство страны чрезвычайно быстрыми темпами. Если в 1921 г. об'ем продукции по сравнению с 1913 г. равнялся 19,1%, то в 1922 г. мы дали — 29,9%, в 1923 г. — 38%, в 1924 — 44,4%, 1925 г. — 73,8%, 1926 г. — 102,1% продукции.

Одновременно поднималось и сельское хозяйство. В 1921 г. мы засеяли 77 млн. десятин, в 1926 г. 92 млн. десятин.

Итак довоенный уровень был превзойден: в 1927 г. наша промышленная продукция достигла 119,6% от довоенного уров-

Вирізка з журналу. З справи по обвинуваченню Рибчівського Г.Л.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6219, арк. 57.

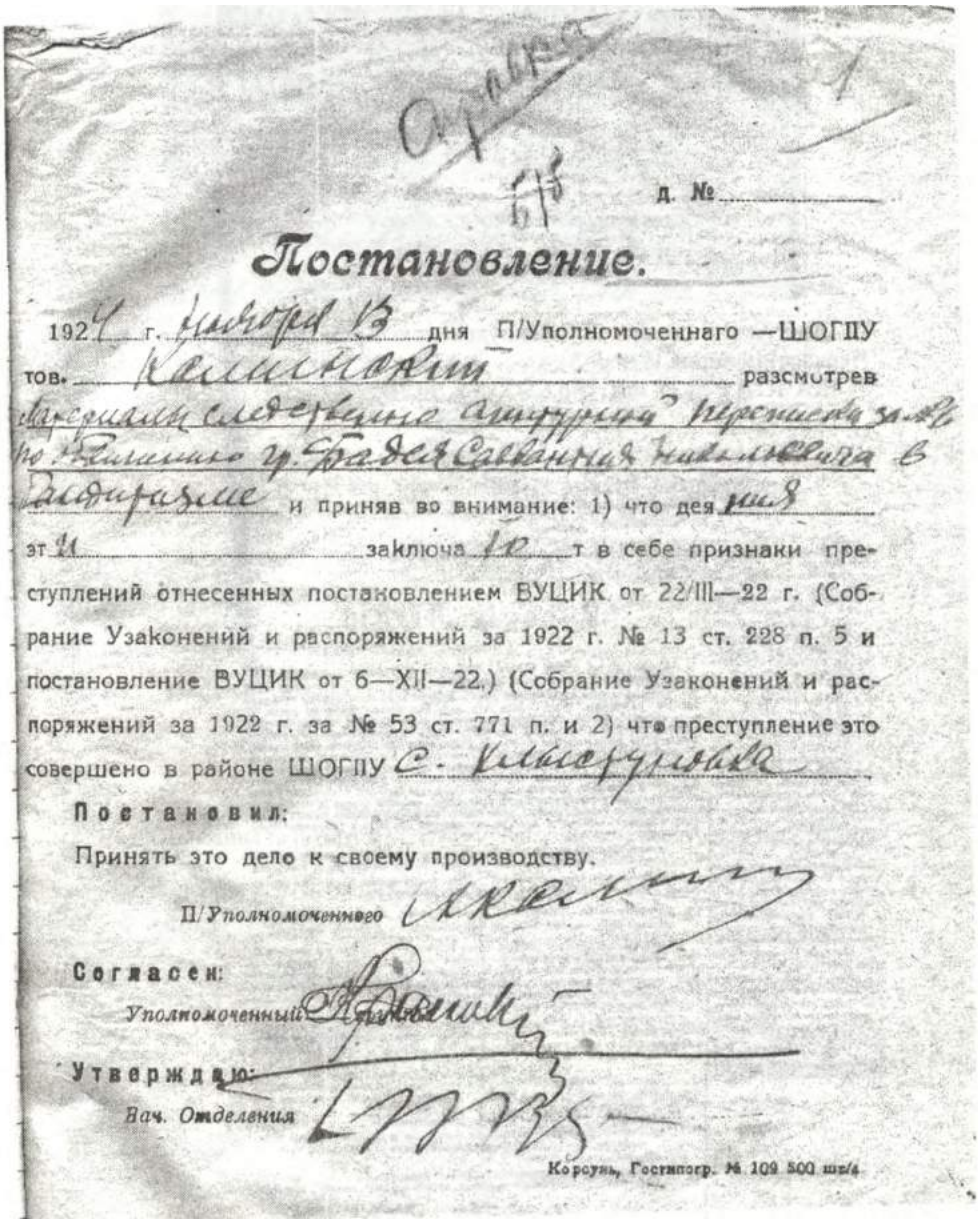

Справка

1

6/8 д. №

Постановление.

1924 г. ноября 13 дня П/Уполномоченнаго —ШОГПУ тов. Калинский разсмотрев материалы следственно агитурной переписки за № по обвинению гр. Федея Савватия Николаевича в Бандитизме и приняв во внимание: 1) что деяния эти и заключа ют в себе признаки преступлений отнесенных постановлением ВУЦИК от 22/III—22 г. (Собрание Узаконений и распоряжений за 1922 г. № 13 ст. 228 п. 5 и постановление ВУЦИК от 6—XII—22.) (Собрание Узаконений и распоряжений за 1922 г. за № 53 ст. 771 п. и 2) что преступление это совершено в районе ШОГПУ с. Кльоступовка

Постановил:

Принять это дело к своему производству.

П/Уполномоченного [signature]

Согласен:

Уполномоченный [signature]

Утверждаю:

Нач. Отделения [signature]

Корсунь, Гостипогр. № 109 500 шт/4

Постанова Шевченківського окружного відділу ДПУ про прийняття до виробництва справи Федяя С.М. 13 листопала 1924 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6233, арк. 1.

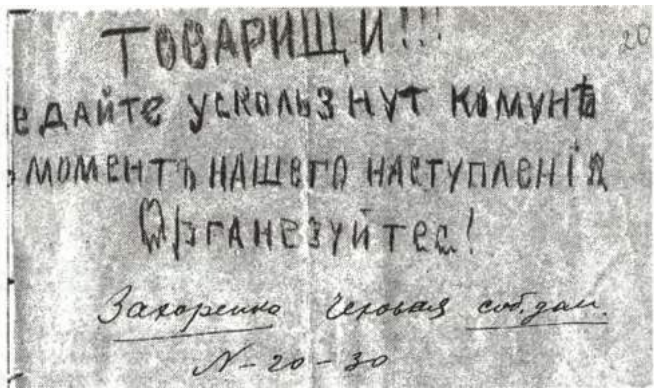

Листівка. З справи по обвинуваченню Кривокобильського І.І. Черкаси. 19 липня 1919 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6237, арк. 20.

КЪ ВѢРНЫМЪ СЫНАМЪ РОССІИ.

Русскіе Люди!

31

Москву, сердце нашей Родины, занимаютъ большевики и держатся тамъ силой латышскихъ и китайскихъ наемниковъ.

Словами нельзя передать весь ужасъ, который тамъ происходитъ: грабежи, насилія, разстрѣлы, голодъ—нѣтъ что дали большевики. Во время войны не было столько ужасовъ. Обобравши всѣ города, они снарядили отряды, которые гребутъ хлѣбъ у крестьянъ въ деревняхъ. Лицъ сопротивляющихся—разстрѣливаютъ. Но самое ужасное это то, что большевики преслѣдуютъ нашу святую Православную Церковь, оскверняютъ наши храмы, вырѣзываютъ изъ иконъ лики святыхъ и запрещаютъ учить дѣтей молитвамъ и Закону Божію. Архіереевъ и священниковъ убиваютъ. На этихъ дняхъ пали отъ ихъ рукъ Архіепископъ Тобольскій Гермогенъ, бывшій епископъ Орловскій Макарій, а епископу Перискому Андронику „товарищи" выкололи глаза, вырвали бороду и окровавленнаго водили по городу. Народъ, видя своего владыку-мученика, падалъ на колѣни и молилъ палачей о пощадѣ, но пощады не было и Святителя Божія Андроника разстрѣляли.

Дальше терпѣть мы не можемъ. Дѣла идутъ все хуже и хуже; всякому разумному человѣку стало ясно, что безъ Царя Россія окончательно погибнетъ.

Нынѣ насталъ часъ уничтожить власть большевиковъ. Для этого образовалась „ЮЖНАЯ АРМІЯ" цѣль и назначеніе которой:

уничтожить власть большевиковъ, возродить Россію, возвести на престолъ законнаго Царя, согласно Законамъ Преемственности и установить порядокъ.

Армія должна драться противъ врага и не можетъ заниматься политикой, когда злѣйшіе враги Россіи дупаютъ русское населеніе, а потому граница будущей Россіи и та или другая форма правленія (но непремѣнно монархическая) можетъ быть установлена только послѣ изгнанія большевиковъ, но внутренній порядокъ должна быть установлена твердая власть, должна дана быть возможность честнымъ людямъ спокойно жить и трудиться.

Со всѣхъ сторонъ земли русской стекаются къ намъ люди и увеличиваютъ составъ нашей Арміи. Мы приглашаемъ всѣхъ вѣрныхъ сыновъ Россіи присоединяться къ намъ и вступать въ „ЮЖНУЮ АРМІЮ". Бюро для записи находится . . . . . .

Солдаты „ЮЖНОЙ АРМІИ" получаютъ полное содержаніе и жалованье:

Фельдфебель, вахмистръ . .	200 руб.	Рядовой	90 руб.
Младшій унтеръ-офицеръ .	150 руб.	Старшій писарь	250 руб.
Отдѣленный	120 руб.	Младшій писарь	200 руб.

Примѣчаніе: обозные, лазаретные служители и проч. построенное получаютъ жалованье по занимаемымъ должностямъ.

Денежныя пособія солдату:

а) за прослуженіе въ строю непрерывно 6 мѣсяцевъ . . . . . 200 руб.
б) женѣ или дѣтямъ убитаго выдается Арміей единовр. пособіе . 1000 руб.

Союзъ „НАША РОДИНА".

Листівки. З справи по обвинуваченню Кривокобильського І.І. Черкаси. 19 липня 1919 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6237, арк. 30,31,32.

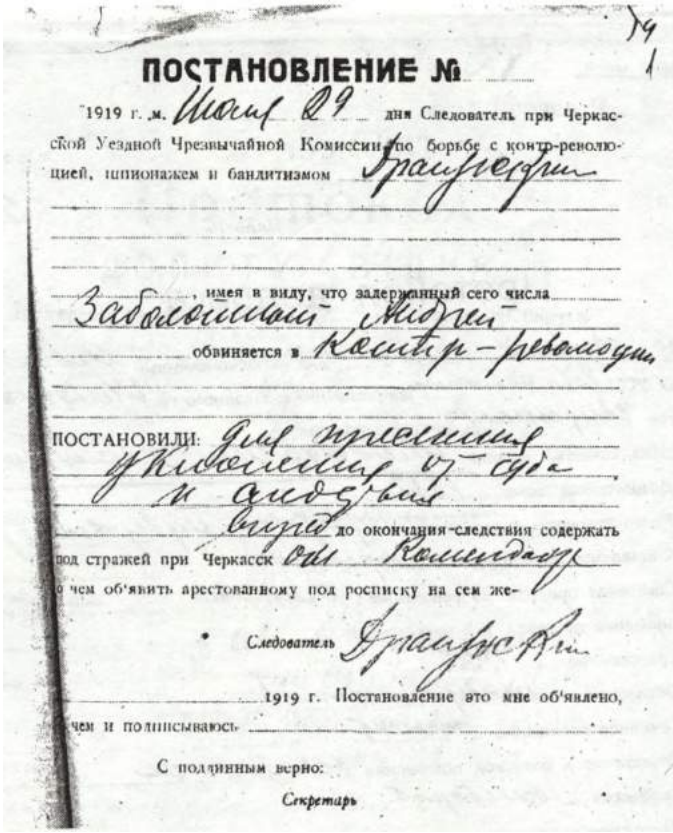

ПОСТАНОВЛЕНИЕ №

1919 г. м. Июля 29 дня Следователь при Черкасской Уездной Чрезвычайной Комиссии по борьбе с контр-революцией, шпионажем и бандитизмом Брандюкрин

, имея в виду, что задержанный сего числа Заболотный Андрей обвиняется в контр-революции

ПОСТАНОВИЛИ: для пресечения уклонения от суда и следствия впредь до окончания следствия содержать под стражей при Черкасск ом Комендатуре о чем об'явить арестованному под росписку на сем же-

Следователь Брандюкрин

1919 г. Постановление это мне об'явлено, чем и подписываюсь

С подлинным верно:

Секретарь

Постанова Черкаської повітової надзвичайної комісії про затримання та початок слідства у справі Заболотнього Андрія. 29 липня 1919 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6238, арк. 1.

ПАРТИЗАНСЬКИЙ ЗАГІН ХОЛОДНОГО ЯРУ на Чигиринщині

191 г.

ПОСВІДЧЕННЯ

Пред'явник цього є дійсн Сотенний Командір І шої сотні ЗАГОНУ ХОЛОДНОГО ЯРУ М. ЗАДОРОЖНИЙ, по підписом і притулк печатки свідчиця

ОТАМАН

Начальнік Штабу

Осавул

Посвідчення командира 1-ї сотні партизанскього загону Холодного Яру М.Задорожнього (1919)

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6238, арк. 12.

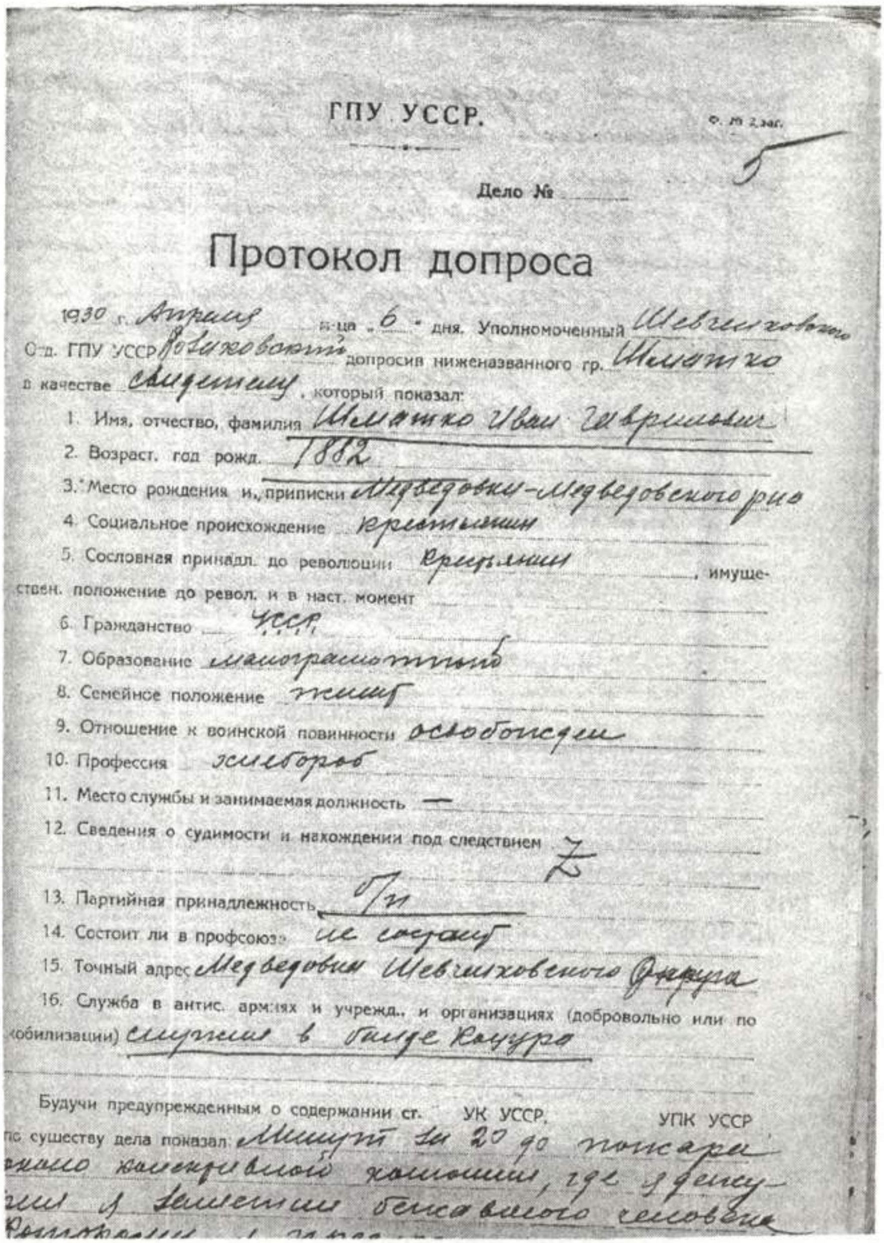
ГПУ УССР.

Ф. № 2 заг.

5

Дело №

Протокол допроса

1930 г. Апреля м-ца 6 дня. Уполномоченный Шевченковского
Отд. ГПУ УССР Волиховский допросил ниженазванного гр. Шмотко
в качестве свидетеля, который показал:

1. Имя, отчество, фамилия Шмотко Иван Гаврилович
2. Возраст, год рожд. 1882
3. Место рождения и приписки Медведовки-Медведовского р-на
4. Социальное происхождение крестьянин
5. Сословная принадл. до революции крестьянин, имущественн. положение до револ. и в наст. момент
6. Гражданство УССР
7. Образование малограмотный
8. Семейное положение женат
9. Отношение к воинской повинности освобожден
10. Профессия хлебороб
11. Место службы и занимаемая должность —
12. Сведения о судимости и нахождении под следствием Z
13. Партийная принадлежность б/п
14. Состоит ли в профсоюзе не состоит
15. Точный адрес Медведовка Шевченковского округа
16. Служба в антис. армиях и учрежд., и организациях (добровольно или по мобилизации) служил в банде Коцура

Будучи предупрежденным о содержании ст. УК УССР, УПК УССР
по существу дела показал: [illegible] 20 го пожара [illegible] комиссии, где я [illegible] [illegible]

Протокол допиту свідків з справи по обвинуваченню Геращенко О.Ф. 1930 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6242, арк. 5.

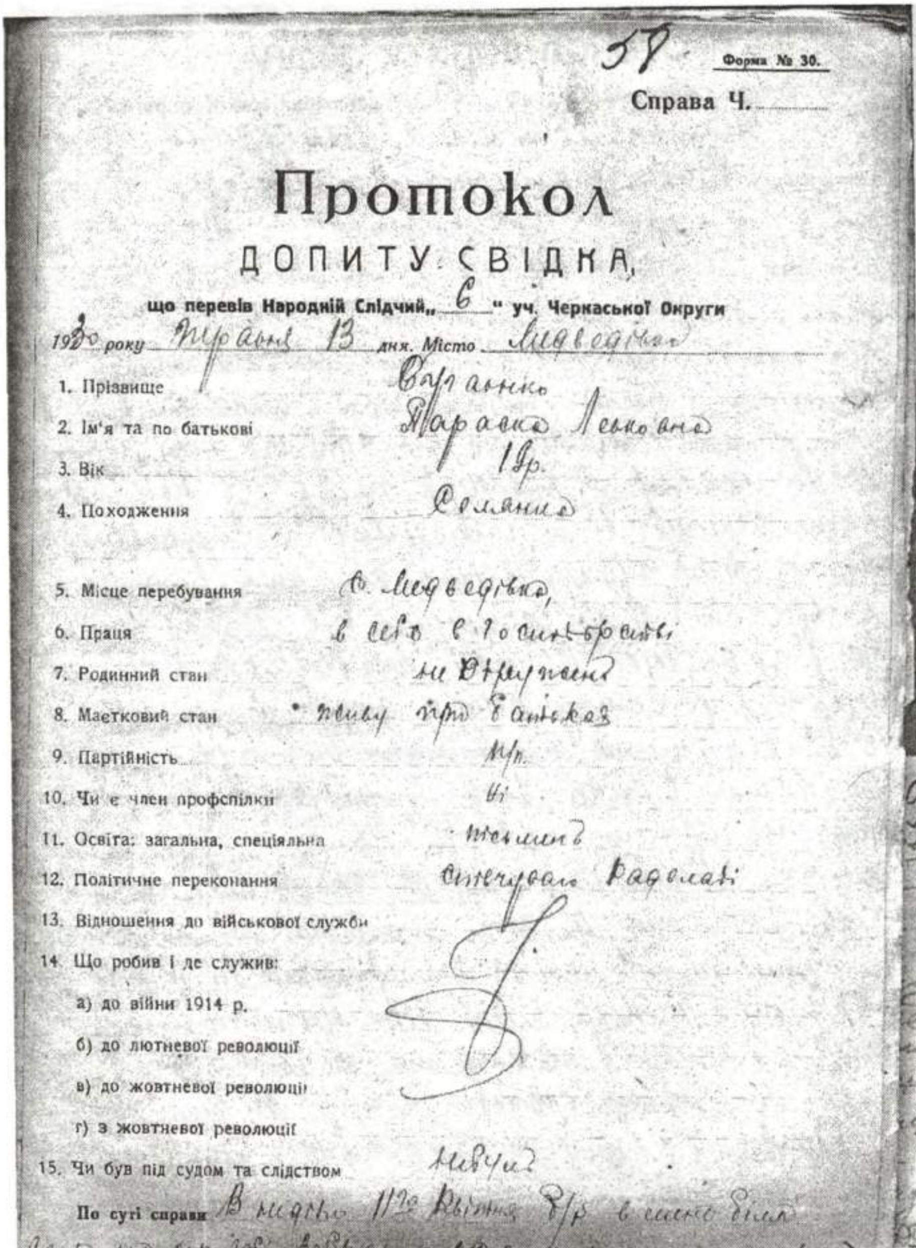
58 Форма № 30.

Справа Ч.

Протокол

ДОПИТУ СВІДКА,

що перевів Народній Слідчий „6“ уч. Черкаської Округи

1930 року травня 13 дня. Місто Медведівка

1. Прізвище
2. Ім'я та по батькові
3. Вік 19р.
4. Походження Селянин
5. Місце перебування с. Медведівка,
6. Праця
7. Родинний стан
8. Маєтковий стан
9. Партійність
10. Чи є член профспілки
11. Освіта: загальна, спеціяльна
12. Політичне переконання
13. Відношення до військової служби
14. Що робив і де служив:
    а) до війни 1914 р.
    б) до лютневої революції
    в) до жовтневої революції
    г) з жовтневої революції
15. Чи був під судом та слідством

По суті справи

Протокол допиту свідків з справи по обвинуваченню Геращенко О.Ф. 1930 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6242, арк. 58.

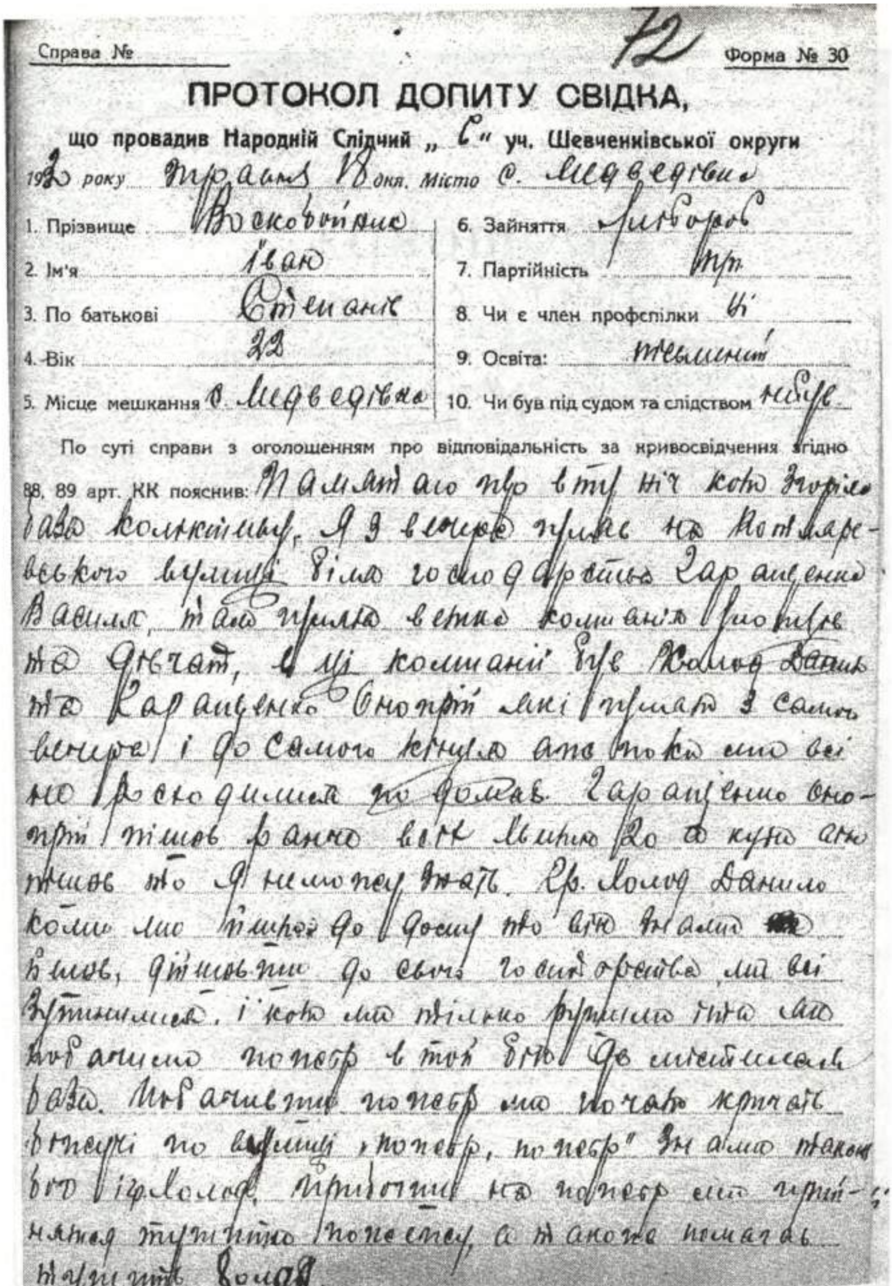

Справа №   12   Форма № 30

ПРОТОКОЛ ДОПИТУ СВІДКА,

що провадив Народній Слідчий „ С " уч. Шевченківської округи

192? року травня 18 дня. місто с. Медведівка

1. Прізвище Восковойнік	6. Зайняття хлібороб
2. Ім'я Іван	7. Партійність б/п
3. По батькові Степанович	8. Чи є член профспілки ні
4. Вік 22	9. Освіта: темний
5. Місце мешкання с. Медведівка	10. Чи був під судом та слідством не був

По суті справи з оголошенням про відповідальність за кривосвідчення згідно 88, 89 арт. КК пояснив: Пам'ятаю про в ту ніч коли згоріла база колгоспу. Я з вечора гуляв на Котляревського вулиці біля господарства Гаращенка Василя, там гуляла велика компанія парубків та дівчат, в цій компанії був Жолуд Данило та Гаращенко Онопрій які гуляли з самого вечора і до самого кінця аж поки усі не порозходились по домах. Гаращенко Онопрій пішов раньше всіх [illegible] куди він пішов то я не можу знать. Гр. Жолуд Данило коли ми пішли до дому то він [illegible] пішов, дійшовши до свого господарства, ми всі зупинились, і коли ми тільки [illegible] побачили пожар в той бік де містилась база. Побачивши пожар ми почали кричать [illegible] по вулиці „пожар, пожар" [illegible] Жолуд, прибігши на пожар ми приймали участь тушіння пожежу, а також помагав [illegible] воду.

Протокол допиту свідків з справи по обвинуваченню Геращенко О.Ф. 1930 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6242, арк. 5,58,72.

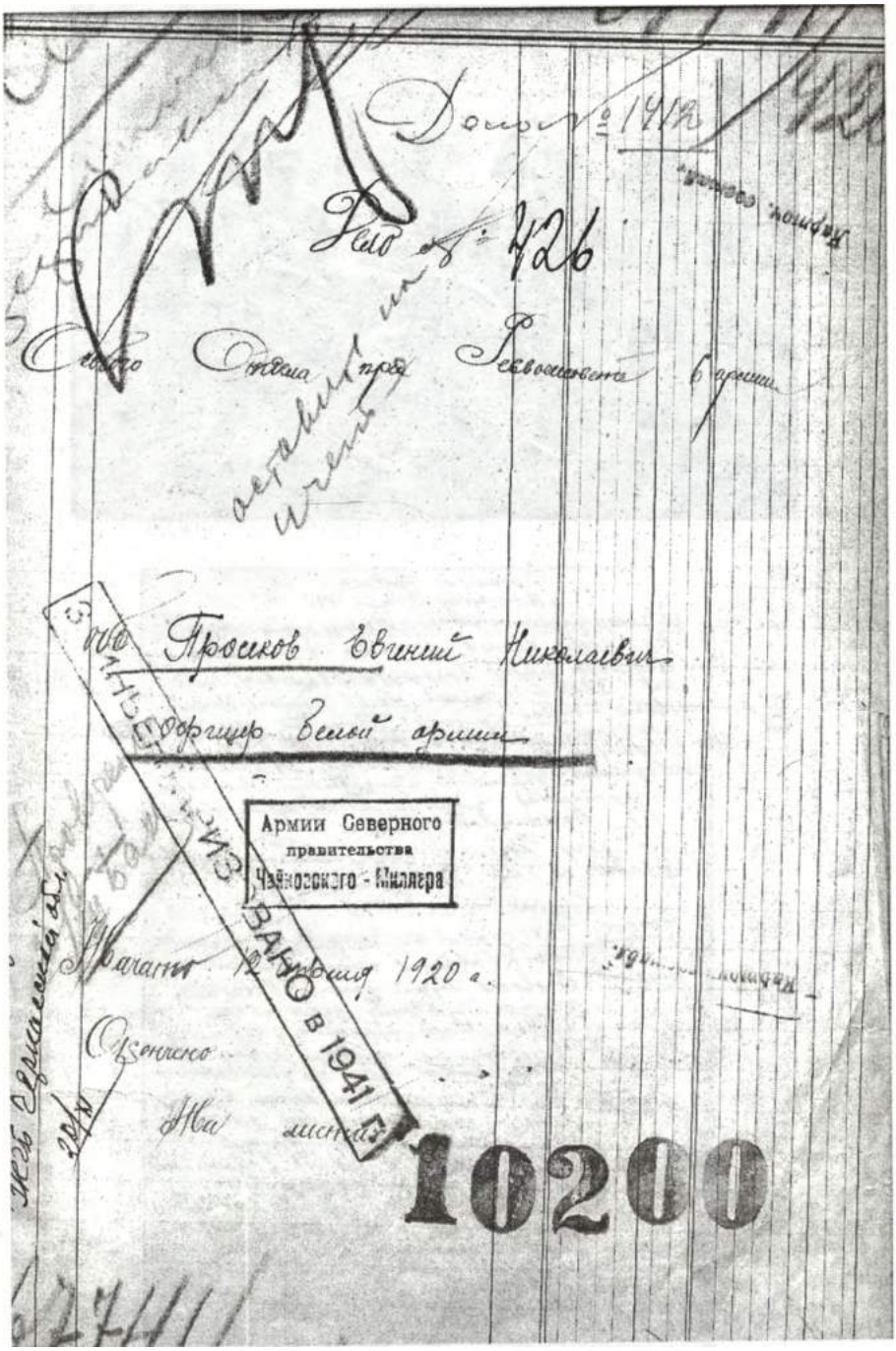

З справи по обвинуваченню Просєкова Є.М.
12 квітня 1920 р.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6243, арк. 1.

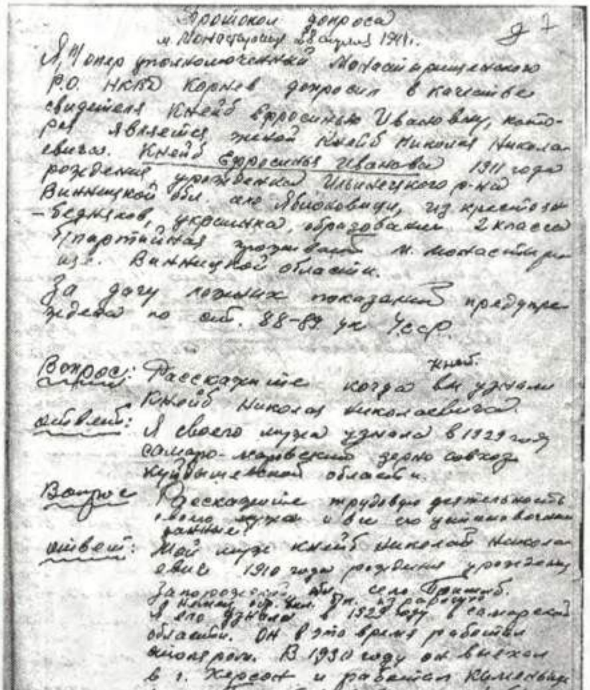

Протокол допроса
м. Монастырище 28 апреля 1944 г.

Я ст. опер уполномоченный Монастырищенского Р.О. НКВД Корнев допросил в качестве свидетеля Кнейб Евросинью Ивановну, которая является женой Кнейб Николая Николаевича. Кнейб Евросинья Ивановна 1911 года рождения, уроженка Ильинецкого р-на Винницкой обл. с. Якубовцы, из крестьян-бедняков, украинка, образование 2 класса, б/партийная проживает м. Монастырище Винницкой области.

За дачу ложных показаний предупреждена по ст. 88-89 ук УССР.

Вопрос: Расскажите когда вы узнали Кнейб Николая Николаевича.

Ответ: Я своего мужа узнала в 1929 году [illegible] зерно совхоз Куйбышевской области.

Вопрос: Расскажите трудовую деятельность своего мужа и все его [illegible] данные?

Ответ: Мой муж Кнейб Николай Николаевич 1910 года рождения уроженец Запорожской обл. село [illegible]. [illegible] Я его узнала в 1929 году в самарской области. Он в это время работал [illegible]. В 1930 году он выехал в г. Херсон и работал каменщиком. Проработав 2 года он был призван в ряды красной армии. Прослужив 2 года в красной армии мой муж приехал в Запорожскую обл. совхоз „Удар[illegible]“

Фото та протокол допиту Кнейб Є.І. З кримінальної справи по обвинуваченню Кнейб М.М. 1944 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6247 арк. 6,7.

СССР
НАРОДНЫЙ КОМИССАРИАТ ВНУТРЕННИХ ДЕЛ
СЕКРЕТАРИАТ
2 отделение
19 XII 1939 г.
№ 2225/17
гор. Москва

115

СЕКРЕТНО

Уж. по Киевской обл. гор. Киев

В порядке приказа НКВД Союза ССР № 00116 от 4 II 1939 направляем вам полученное на имя Народного комиссара внутренних дел СССР тов. А. П. БЕРИЯ заявление Осипчук М.Г.

Начальник 2 отделения Секретариата НКВД СССР

№ 1

Лист секретаріату НКВС СРСР з справи по обвинуваченню Осипчука М.Г. 19 грудня 1939 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6248 арк. 115.

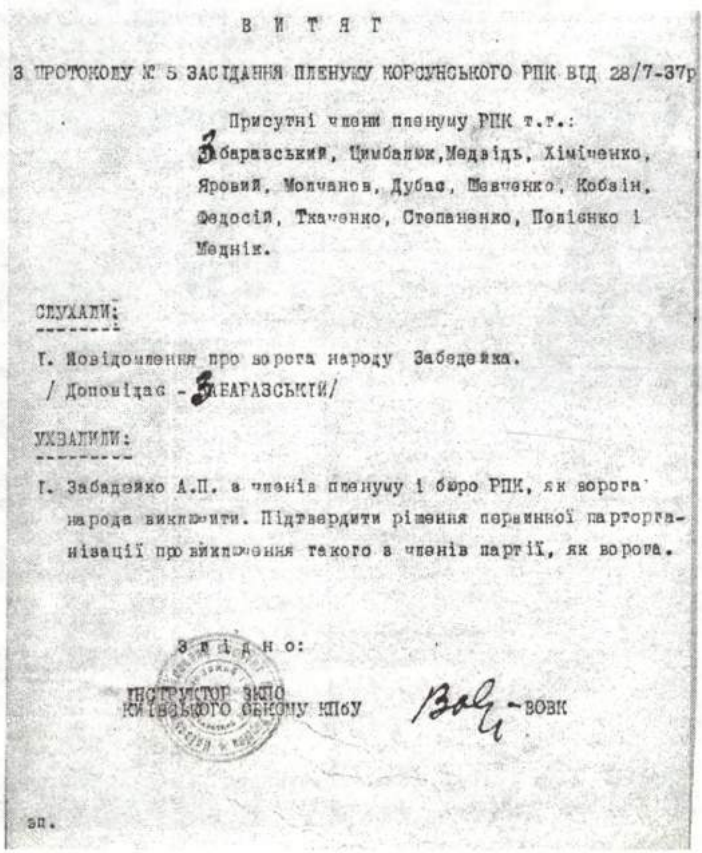

В И Т Я Г

З ПРОТОКОЛУ № 5 ЗАСІДАННЯ ПЛЕНУМУ КОРСУНСЬКОГО РПК ВІД 28/7-37р

Присутні члени пленуму РПК т.т.:
Забаразський, Цимбалюк, Медвідь, Хіміченко, Яровий, Молчанов, Дубас, Шевченко, Кобзін, Федосій, Ткаченко, Степаненко, Полієнко і Меднік.

СЛУХАЛИ:

1. Повідомлення про ворога народу Забедейка.
/ Доповідає - ЗАБАРАЗСЬКІЙ/

УХВАЛИЛИ:

1. Забадейко А.П. з членів пленуму і бюро РПК, як ворога народа виключити. Підтвердити рішення первинної парторганізації про виключення такого з членів партії, як ворога.

З г і д н о:

ІНСТРУКТОР ЗКПО
КИЇВСЬКОГО ОБКОМУ КПбУ — ВОВК

зп.

Витяг з протоколу засідання пленуму Корсунського райпарткому про виключення з лав партії Забадейка А.П. 28 липня 1937 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6266, арк. 11.

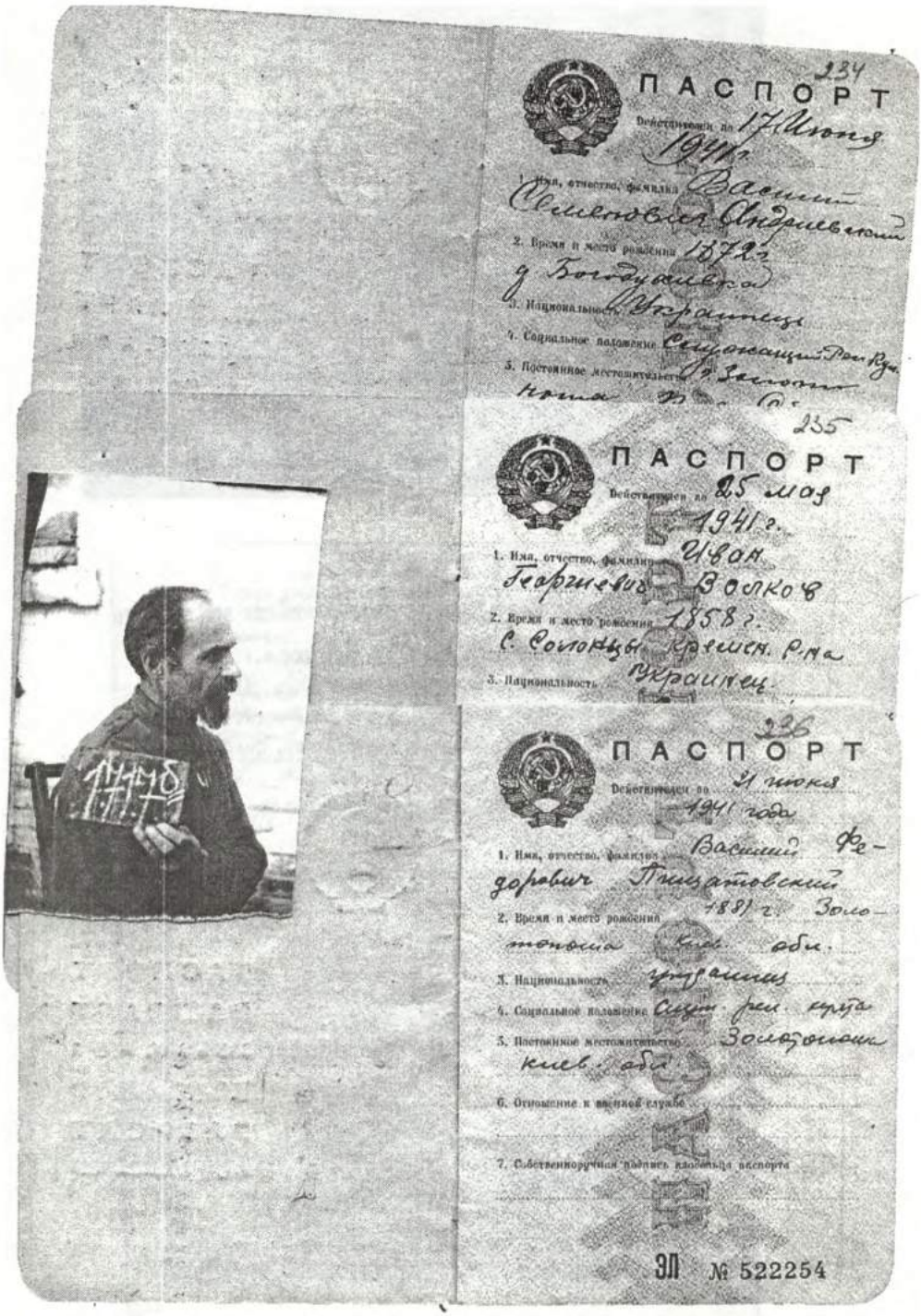

ПАСПОРТ

234

Действителен до 17 Июня 1941 г.

1. Имя, отчество, фамилия Василий Семенович Андриевский

2. Время и место рождения 1879 г. г. Богдановка

3. Национальность Украинец

4. Социальное положение служащий Рай Зу

5. Постоянное местожительство г. Золотоноша

ПАСПОРТ

235

Действителен до 25 мая 1941 г.

1. Имя, отчество, фамилия Иван Георгиевич Волков

2. Время и место рождения 1858 г. с. Сотницы Кремен. р-на

3. Национальность Украинец

ПАСПОРТ

236

Действителен до 21 июня 1941 года

1. Имя, отчество, фамилия Василий Федорович Пилипенковский

2. Время и место рождения 1881 г. Золотоноша Киев. обл.

3. Национальность украинец

4. Социальное положение служ. рем. кружа

5. Постоянное местожительство Золотоноша Киев. обл.

6. Отношение к военной службе

7. Собственноручная подпись владельца паспорта

ЭП № 522254

Паспорти з справи по обвинуваченню Чубова та інших (6 осіб). 29 серпня 1937 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6272, арк. 233.

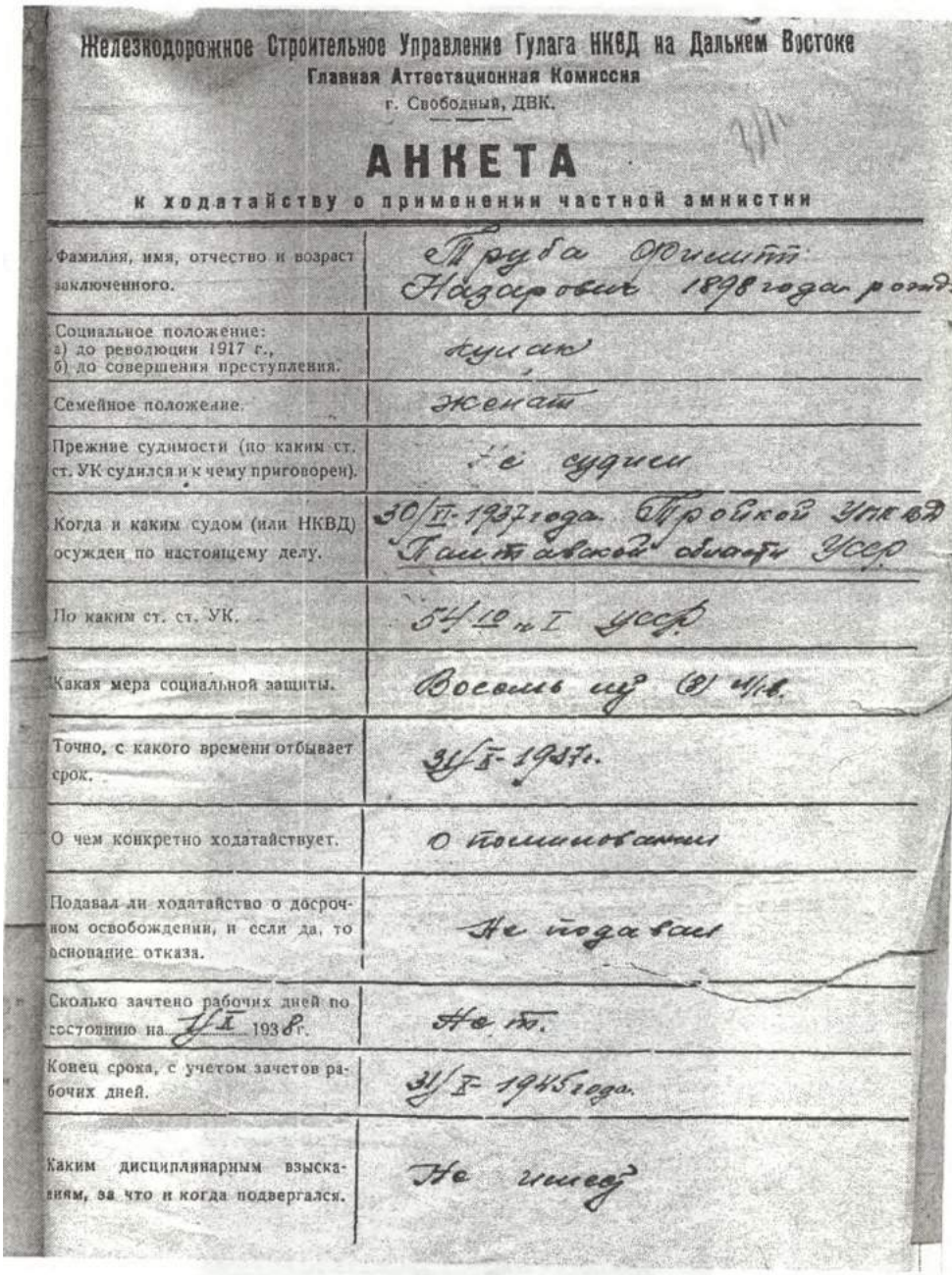

Железнодорожное Строительное Управление Гулага НКВД на Дальнем Востоке
Главная Аттестационная Комиссия
г. Свободный, ДВК.

АНКЕТА

к ходатайству о применении частной амнистии

Фамилия, имя, отчество и возраст заключенного.	Труба Филипп Назарович 1898 года рожд.
Социальное положение: а) до революции 1917 г., б) до совершения преступления.	кулак
Семейное положение.	женат
Прежние судимости (по каким ст. ст. УК судился и к чему приговорен).	Не судим
Когда и каким судом (или НКВД) осужден по настоящему делу.	30/VI-1937 года. Тройкой УНКВД Полтавской области УССР
По каким ст. ст. УК.	54/10 ч I УССР
Какая мера социальной защиты.	Восемь лет (8) л/в.
Точно, с какого времени отбывает срок.	31/X-1937 г.
О чем конкретно ходатайствует.	О помиловании
Подавал ли ходатайство о досрочном освобождении, и если да, то основание отказа.	Не подавал
Сколько зачтено рабочих дней по состоянию на 1/X 1938 г.	Нет.
Конец срока, с учетом зачетов рабочих дней.	31/X-1945 года.
Каким дисциплинарным взысканиям, за что и когда подвергался.	Не имеет

Анкета. Зі справи по обвинуваченню Труби П.Н. 1937-1939 рр.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6275, арк. 60.

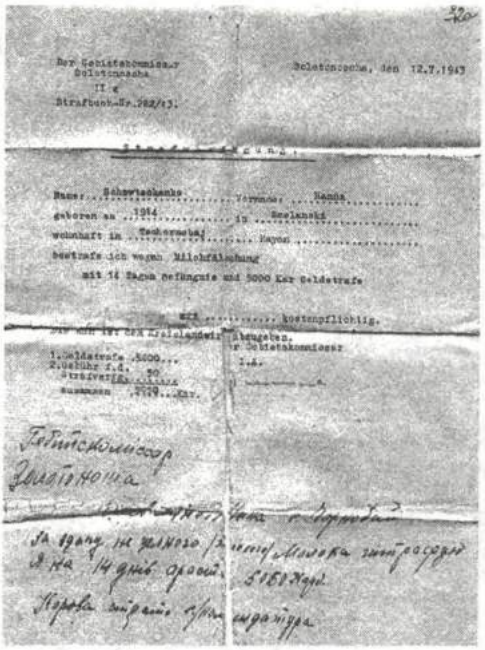

Зі справи по обвинуваченню Чуба Д.Ф. 1944 р.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6330, арк. 32а.

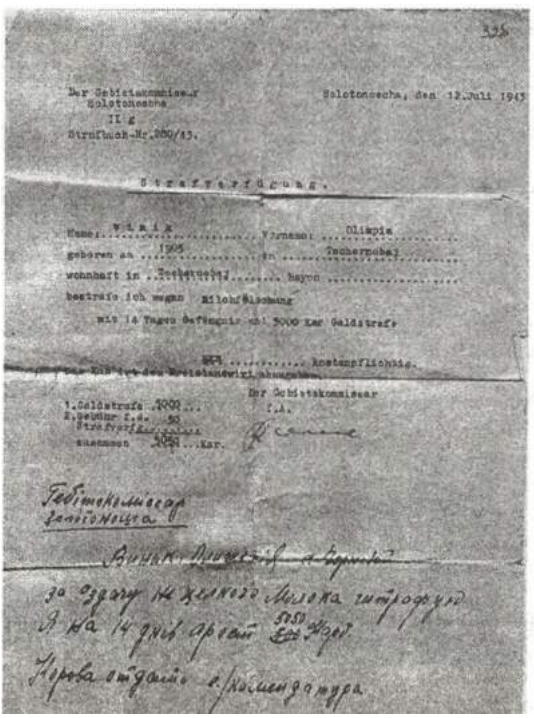

Зі справи по обвинуваченню Чуба Д.Ф. 1944 р.
Постанова про накладення штрафу в період окупації (1943 р.)
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6330, арк. 32б.

ВРЕМЕННОЕ УДОСТОВЕРЕНИЕ

№ 143

Тимчасове посвідчення особи. З справи по обвинуваченню Ляпкала А.А.

25 квітня 1944 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6332, арк. 23а.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

ПОСТАНОВИЛ:

Постанова Вільшанського райвідділу НКВС про пред'явлення обвинувачення Іванчичу Б.Г. 20 лютого 1937 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6208, арк. 12.

Фото. Зі справи по обвинуваченню Пінчука Ю.Г. 1931 р.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6324, арк. 26а.

ПЕРВЫЙ УКРАИНСКИЙ ФРОНТ

Благодарственная
ГРАМОТА

гв. кр-цу тов. НОГА ИВАНУ ЕЛИСЕЕВИЧУ

Дорогой товарищ! Великая Отечественная война победоносно завершена. Красная Армия в жестоких боях с немецко-фашистскими захватчиками отстояла честь, свободу и независимость нашей Родины, обеспечила миллионам людей возможность от фронтовой жизни снова вернуться к мирному созидательному труду. Вы возвращаетесь на Родину с ПОБЕДОЙ.

В суровые годы войны Вы честно выполнили свой патриотический долг — достойно несли службу в доблестных войсках Первого Украинского фронта, заслуживших своими ратными подвигами всеобщую любовь нашего народа.

На знаменах боевой славы войск Первого Украинского фронта записаны выдающиеся исторические победы. Могучими ударами они разгромили врага в районе среднего течения ДОНА, нанесли гитлеровцам беспримерное поражение в районе Курской дуги, героически форсировали реку ДНЕПР и освободили от фашистских оккупантов древний русский город — столицу Советской Украины — КИЕВ.

Стремительно наступая, окружая и уничтожая крупные группировки врага на Правобережной Украине, освободили города — ЖИТОМИР, РОВНО, ПРОСКУРОВ, ВИННИЦУ, КАМЕНЕЦ-ПОДОЛЬСК, КОВЕЛЬ, ТАРНОПОЛЬ, ЧЕРНОВИЦЫ, СТАНИСЛАВ, ДРОГОБЫЧ и ЛЬВОВ.

С жестокими боями прошли южную ПОЛЬШУ, форсировали реки САН и ВИСЛУ, освободили вторую польскую столицу—город КРАКОВ и важнейший промышленный район — ВЕРХНЮЮ СИЛЕЗИЮ.

Ворвались на территорию ГЕРМАНИИ — логово фашистского зверя, форсировали реки ОДЕР [illegible]

Грамота червоноармійцю. Зі справи по обвинуваченню Ноги І.Д. Липень 1945 р.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6331, арк.38.

Українські Новини

Ціна 1 крб.

Смізянський окружковий часопис. Виходить двічі на тиждень — в середу й суботу.
Адреса редакції та друкарні: вул. Богдана Хмельницького № 20. Телефон № 55.

Рік видання 2. Середа, 30 червня 1943 р. № 51 (180).

УСПІШНІ ОПЕРАЦІЇ НІМЕЦЬКИХ УДАРНИХ ЧАСТИН

ГОЛОВНА КВАРТИРА ФЮРЕРА, 29 червня

Верховне Командування повідомляє:

На східному фронті німецькі та румунські війська провели в ряді місць успішні операції ударними частинами.

На північ і північний схід від Орла повторні атаки ворога підтримані танками відбито з великими кривавими втратами для нього.

Відбито сповна ворога перервались через Дінець на північ від Лисичанська.

Відбито советські атаки на південний захід від Белєва. Великих Лук і на північ від озера Ільмень.

23 червня удень сильні з'єднання американських бомбардувальників при ясній погоді намагались бомбардувати північні області Німеччини. Німецькі винищувачі своєчасно їх виявили і вступили в бій, розпорошили їх і збили 25 машин. Бомби падали в морі і на узбережні місця. Німецький сторожовий судна збили ще одну машину.

Вночі проти 25 червня велике з'єднання британських бомбардувальників скинуло розривні та запалювальні бомби на деякі місцевості західної Німеччини і особливо на Бохум. Серед населення був жертви. Збито 30 ворожих літаків. При денних та вночі нальотах англо-американських авіяцій втратило всього 56 машин, німецьких—8.

Англо-американська авіяція знову терористично бомбардувала Неаполь, Мессіну та ряд пунктів північно-італійського узбережжя.

В Середземному морі італійські торпедовці затопили ще три ворожих літаки, а 4 пошкодили.

БІЛЯ ВЕЛИКИХ ЛУК, НА ПІВНІЧ ТА ПІВДЕННИЙ

Перед новими подіями на Сході

Весна і заїзний з нею бездоріжжя настроює нашу і ворожі операції. Отже почекаємо її з сильнішої умови. Після кривавих зимових боїв, що закінчилися поразкою большевиків від Харкова, мало не на всьому фронті панує відносний спокій.

Обумовлений цією зима військового фронту дає змогу всебічно оцінити його теперішню лінію. Якщо протягнути від Ленінграда до Таганрога, то на Озівському морі, повітряну лінію—не відаючи звивистість фронт подекуди зуїзки на 100—150 кілометрів на захід, а семи сюрчатку біля Великих Лук, щитів біля Курська. (посередині цього розтягненого фронту залишається Орел) возникою для нього. В Італії союзників найбільше висунення на Сіцілії. На північні теперішні, як і раніше, бойова лінія пролягає по Волхову й Ловаті, дещо ближче, ніж вже існуючі зими кількох сотень кілометрів. Тут, біля Ладозького озера, фінські й німецькі війська успішно утримують свої позиції, хоч на півночі при надзвичайній розтягненості фронту не може бути мови про суцільну бойову лінію.

Зміна фронту, яку німецькі війська взяли зробили почести під натиском високих большевицьких атак, вочастя зі стратегічних міркувань, — привела безперечно до значного упрощення керування фронтом, отже до концентрації сил. Уже тепер постає питання, коли і на якому саме місці большевицький фронт зібрані німецькі та союзницькі армії, відповідно до надісної ворожої

Газета "Українські новини". 30 червня 1943 р.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6328, арк. 217.

Перепочинок після бою.

Нагородження українських поліцаїв

Українська поліція з перших днів вступу німецького війська активно приймала участь у боротьбі з рештками большевицьких банд. Поліцаї, які сповнені глибокої ненависті до большевизму та цілком віддані німецькому керівництву, визначені, щоб знищити цю звірячу большевицьку нелюдськість і таким чином виконати свій обов'язок перед батьківщиною.

Вже у 1941 р. та 1942 українські поліцаї з сел Білозір'я, Хацьки й Текліно, Тупицький, Дубовичі та Колесник, брали активну участь у подоланні злочинних банд. Через виконання свого обов'язку, через свою відданість, а особливо своєю відвагою, яку вони при цьому виявили, заслужили вони особливого признання від українського населення і німецької влади. Гебітсфюрер СС та поліції нещодавно відзначив найхоробріших тим, що передав їм на скромному свя-

ті вручені Фюрером, відзнаки для відважних представників східних народів. При цій нагоді він висловив нагородженим свою особливу подяку за їх відданість роботі та їх вірність і висловив надію, що вони будуть гідні високої нагороди й надалі виконуватимуть свій обов'язок.

Після того, як українські поліцаї з свого боку висловили об'єднику з найбільшою пильністю та напруженням своїх сил боротись в спілці з німецькою поліцією за спокій та мир своєї української батьківщини, свято закінчилось.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

Зважаючи на напружену роботу, викликану [illegible] ворожими [illegible], та безпосередньо наступаючі жнива, неприпустимо, щоб в робочі дні тисячі людей витрачали дорогий час на базарах і через те затримувалися б важливі

Інформація з газети "Українські новини" з справи по обвинуваченню Колесника А.А.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6328, арк. 217.

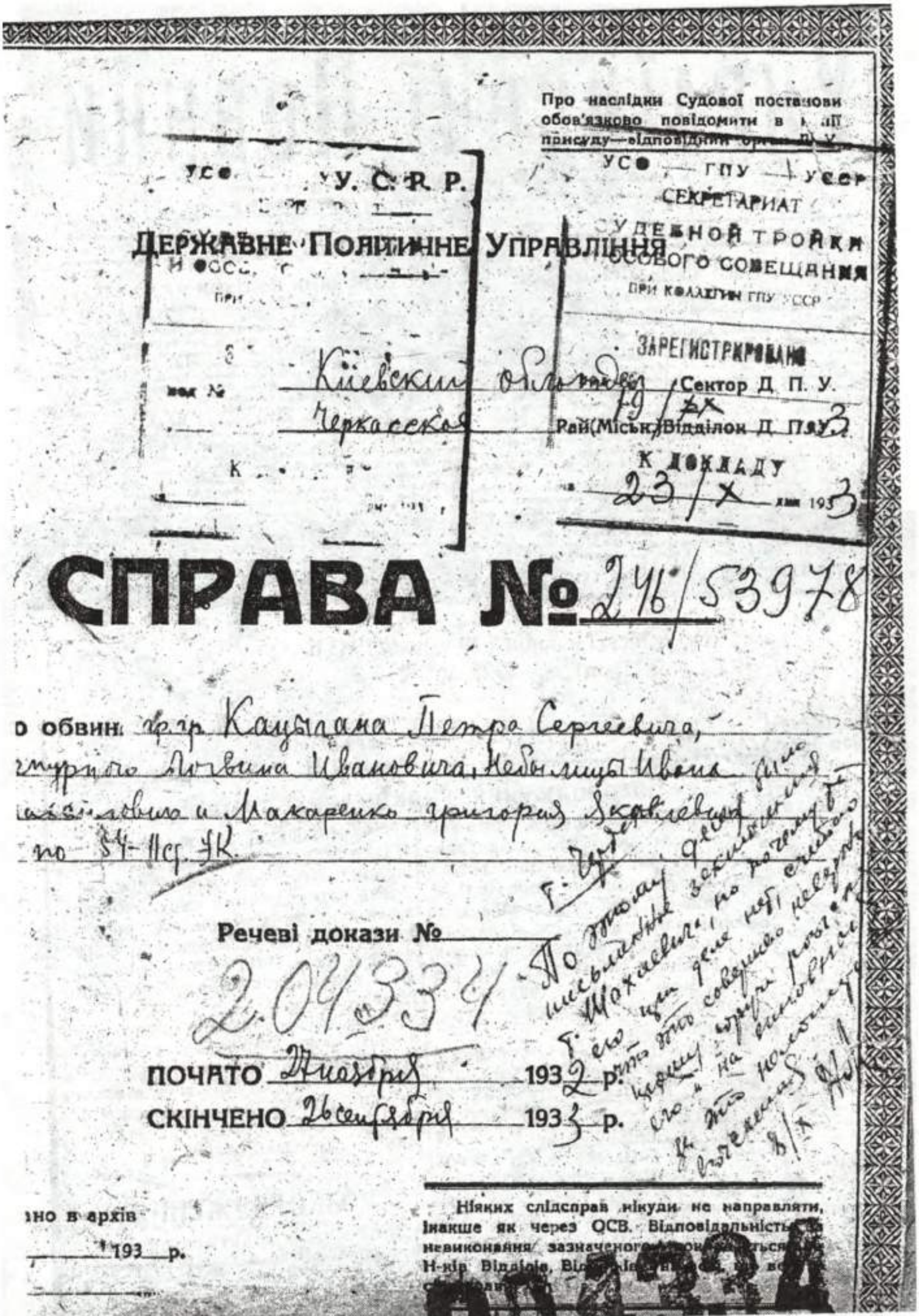

Про наслідки Судової постанови обов'язково повідомити в ... відповідний орган Д. П. У.

УСО — ГПУ — УССР
СЕКРЕТАРИАТ
СУДЕБНОЙ ТРОЙКИ
ОСОБОГО СОВЕЩАНИЯ
ПРИ КОЛЛЕГИИ ГПУ УССР

ЗАРЕГИСТРИРОВАНО

У. С. Р. Р.

ДЕРЖАВНЕ ПОЛІТИЧНЕ УПРАВЛІННЯ

Киевский Облотдел Сектор Д. П. У. 19/IX

Черкасской Рай(Міськ)Відділок Д. П. У. 3

К ДОКЛАДУ 23/X 1933

СПРАВА № 246/53978

о обвин. гр.гр. Кацылапа Петра Сергеевича, ... Ивановича, Небылицы Ивана ... и Макаренко Григория Яковлевича по 54-11 ст. УК

Речеві докази № 204334

ПОЧАТО 27 ноября 1932 р.

СКІНЧЕНО 26 сентября 1933 р.

...но в архів

... 193_ р.

Ніяких слідсправ нікуди не направляти, інакше як через ОСВ. Відповідальність за невиконання зазначеного ... Н-ків Відділів, Відділків ...

Кримінальна справа проти жителів с.Плюваки Черкаського району. 1932-33 рр.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6367, арк.1.

НАРОДНІЙ КОМІСАРІЯТ ЮСТИЦІЇ У.С.Р.Р.
СЛІДЧИЙ

25

Окрпрокуратура

ПРОТОКОЛ

Справа №
193 року

допиту свідка, що перевів Слідчий
161 та 165 арт. арт. КПК виконано 193 р.

1. Прізвище
2. Ім'я та по батькові
3. Вік
4. Осідок
5. Посада, праця, фах, або заняття
6. Соцстан 7. Належність до партії
8. Маєтковий стан
9. Належність до профспілки
10. Освіта
11. Відношення до осіб, що беруть участь у справі
12. Судженість та перебування під слідством

Протокол допиту свідка. З справи по обвинуваченню Макаренка Г.Я. та Пономаря С.М. 1931 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6369, арк.25.

49б

Форма 5.

С. С. С. Р.
Объединенное
ГОСУДАРСТВЕННОЕ ПОЛИТИЧЕСКОЕ УПРАВЛЕНИЕ
при
Совете Народных Комиссаров.

Шевченковск. окр. Губ. или Обл. Отдел.
октябрь 10 дня 1929 г.

Удостоверение № 351

Выдано гр. Макаренку Григорию Яковлю
, проживающему по Белозер ул.,
в доме №, на право ношения и хранения револьвера
Браунинг № 3331, винтовки —
№ —, холодного оружия
Оружие принадлежит Макаренку Г.Я.

Действительно 10 [illegible] 1930 г.

РИМЕЧАНИЕ:
1. Действительно на всей территории ССР.
2. При перемене адреса сообщить в ГПУ.

Нач. Адмиверсуар ОГПУ
(или Нач. Губ. Обл. или Окр. отдела ОГПУ)
Комендант

Посвідчення Макаренка Г.Я. на право носіння та зберігання пістолета. 10 жовтня 1929 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6369, арк.49б.

Выдан штабом МПВО гор. Черкассы 13
тов. Розенберг
заним. должность [illegible]
на право следования к [illegible]
Срок действия пропуска до 1/I 1942 г.
Нач. штаба МПВО города ВЕЙЦМАН

Действительно до 1/I 1942 г.
Нач. штаба МПВО
[illegible] 771 [illegible] черкаси 40 р.—2450-20.

Перепустка з справи по обвинуваченню Розенберга П.І. 26 червня 1941 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6372, арк.13.

Протокол допроса обвиняемого 4

1931 г. апреля месяца 18 дня, Уполномоченный
Рай(Гор)Отдела Сектора
допросил в качестве обвиняемого гр.
, который дал о себе такие сведения:
1. Фамилия, имя и отчество Бабенко Федора Романовича
2. Возраст 1895 г.
3. Место рождения село Киселевка Шполянского району
4. Социальное положение службовец-селянин
5. Имущественное положение пролетарске
6. Гражданство УССР
7. Образование закінчив Кисілівську сельську школу [illegible] в 1904 р.
8. Национальность Українець
9. Семейное положение одружений [illegible]
10. Категория воинского учета
11. Профессия слесарь
12. Место службы и должность или род занятий інструктор по буряко-сіянню в Смілянськім цукрокомбінаті з 1 [illegible] 1931 г.
13. Сведения о судимости и нахождении под следствием Не судився та небув під слідством
14. Партийная принадлежность позапартійний
15. Состоит ли в Профсоюзе в союзі сахарників з 1918 року
16. Точный адрес Сміла, рафінадна вулиця № 8
17. Социальное и политическое прошлое
Будучи допрошенным по существу дела обвиняемый показал следующее:
Народився я в сім'ї батрака. Батько мій весь час до смерти працював в Кисілівській цукроварні та в економії простим робітником. Мати вмерла 1910 р. та батько вмер в 1916 році. Я начав безперервно працювати з 1905 року в Кисілівській цукроварні на різних роботах. З 1907 року почав працювати

Протокол допиту. З справи по обвинуваченню Бабенка Ф.Р. 18 квітня 1931 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6366, арк.4.

ЗА соціалістичний урожай

Орган політвідділу об'єднаних ВОРОШИЛІВСЬКОГО і ДРАБІВСЬКОГО бурякорадгоспів

Неділя 5 ГРУДНЯ 1937 року
№ 53 (272)
Рік видання п'ятий
Виходить 6 раз на місяць

Рік тому, 5 грудня 1936 року затвердження нової Конституц ких Соціалістичних Республік, З'їзд Рад оголосив 5 груд святом.

Хай живе Сталінська К і її творець великий СТАЛІН!

ДЕНЬ ВСЕНАРОДНОГО СВЯТА

Рік тому — 5 грудня 1936 року — Надзвичайний VIII Всесоюзний З'їзд Рад прийняв Сталінську Конституцію. За рішенням З'їзду цей день оголошений всенародним святом.

Конституція СРСР підвела підсумок боротьби робітників і селян нашої країни за своє звільнення, за світле і щасливе життя. На Надзвичайному VIII Всесоюзному З'їзді Рад товариш Сталін говорив:

„У результаті пройденого шляху боротьби і будівництва приємно і радісно мати свою Конституцію, яка фіксує на папері плоди наших перемог. Приємно і радісно знати, за що билися наші люди і як вони добилися всесвітньо-історичної перемоги. Приємно і радісно знати, що кров, густо пролита нашими людьми, не пройшла даремно, що вона дала свої результати. Це озброює духовно наш робітничий клас, наше селянство, нашу трудову інтелігенцію. Це посуває вперед і підносить почуття законної гордості. Це зміцнює віру в свої сили й мобілізує на нову боротьбу для завоювання нових перемог комунізму".

Минув рік з дня затвердження Сталінської Конституції. Трудящі нашої країни з гордістю підраховують перемоги, здобуті ними за минулий час.

Робітники й робітниці фабрик і заводів домоглися нових рекордів продуктивності праці. Закінчене будівництво ряду об'єктів другої п'ятирічки, зокрема канал Москва—Волга.

Селяни-колгоспники й робітники радгоспів любовно виростили і зібрали на соціалістичних полях 6 мільярдів 800 мільйонів пудів хліба — урожай, якого царська Росія не знала ніколи.

Радянські люди завоювали Північний полюс, доказує їм шлях до звільнення від ладу експлуатації, кличе їх до рішучого штурму капіталізму.

Перемоги соціалізму викликають скаженість і злобу наших ворогів. Вони бачать, що Сталінська Конституція стає прапором боротьби передових робітників і селян усього світу. Фашистські держави засилають на радянську територію шпигунів, диверсантів, шкідників і вбивць. Найзлісніші вороги народу — троцькісти, зінов'євці, бухарінці, рикові — діють за завданнями фашистських розвідок. Ці зрадники і вбивці замислювали встановити у нашій країні владу поміщиків і фабрикантів.

Марними виявилися спроби ворогів. Весь радянський народ зірко і непримиренно слідкує за ворожими підступами. Народ знищує і знищить до кінця троцькістсько-бухарінську нечисть, всіх, хто намагається торгувати батьківщиною, хто хоче ввергти наш народ у злидні і кабалу.

Недавно наша країна торжественно і радісно відсвяткувала двадцятиріччя Великої Жовтневої соціалістичної революції. 12 грудня мають бути вибори у Верховну Раду СРСР — коли кожний з нас буде здійснювати одне з найважливіших своїх прав — право вибору вищого органу державної влади, передбачене Сталінською Конституцією. Єдиною дружною сім'єю виступає на виборах наша багатонаціональна країна. Підготовка до виборів у Верховну Раду показує величезну згуртованість радянського народу навколо великої партії більшовиків, навколо нашого вождя товариша Сталіна, ім'ям якого народ назвав величезне завоюван-

КАНДИДАТ У ДЕПУТАТИ РАДИ СОЮ ТИНСЬКОЇ ВИБОРЧОЇ ОКР

тов. УДОВИЧЕНКО ОЛЕКСАНДР ГА

ВІДВІДАВ ВИБОРЦІВ ГРЕБІНКІВСЬК

Тов. УДОВИЧЕНКО Олександр Гаврилович

СТІЙКИЙ БІЛЬШОВИК

Олександра Гавриловича Удовиченка я знаю з 1935 року тов. Удовиченко приїздив не раз у Петрівську філію й подавав всебічну допомогу господарникам і робітникам, бо філія в той час була у прориві з виконанням с.-г. робіт.

Цей чудий комуніст допомагав радгоспній парторгапізації в налагодженні політично-масової роботи, давав окремим товаришам-комуністам поради.

Величезним авторитетом Олександр Гаврилович користувався серед колгоспників району і робітників радгоспу. Я за цього стійкого більшовика віддам свій голос і закликаю всіх робітників Ворошиловського радгоспу віддати голоси за тов. Удовиченка.

Директор радгоспу **Чернінов.**

НЕЗАБУТНІЙ ДЕНЬ

ЗУСТРІЧ З КА

Райцентр ще зранку 2 грудня набрав святкового вигляду. Трудящі Гребінківщини готувалися до зустрічі свого депутата у Раду Союзу — тов. Удовиченка Олександра Гавриловича.

Фасади будинків прикрашені великими портретами керівників партії та уряду, двори й установи уквітчані червоними прапорами, лозунгами та плакатами, що закликають трудящих обирати до верховного органу влади кращих, найвідданіших патріотів справи партії Леніна — Сталіна, своїй вітчизні.

По-святковому одягнені юнаки, дівчата, літні жінки й чоловіки, довірені особи, з'їжджалися на прикрашених автомашинах з сіл району. Цілі колони виборців. Учні несли портрети великого **Сталіна**, його найближчих соратників. Бадьоро і радісно лунали пісні про творця нової Конституції, про Батьківщину.

Тісним колом оточили виборці трибуну в саду.

Появу на трибуні свого депутата виборці зустріли бурхливими, довго незмовкаючими оплесками.

Розповідаючи виборцям свою біографію, тов. Удовиченко сказав, що моє минуле багато схоже на минуле багатьох з нас, товариші виборці.

— Народився я, — говорить він, — в 1904 році, в селі Тарасівці, Зіньківського району, Полтавської області, в сім'ї селянина-бідняка.

У великих нестатках і злиднях пройшла моя юність. Закінчив я лише сільську школу, а то весь

Газета "За соціалістичний урожай". З справи по обвинуваченню Чернігова М.О. 5 грудня 1937 р.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6382, арк.159.

РАСПИСКА

№ 6

Получено от Райотдела НКВД партийний билет № 0708887 принадлежавший РИЖКОВСЬКОМУ Марк Хононович.

Секретар Золотоніського РПК /КВАША/

Розписка секретаря Золотоніського райкому партії про одержання партійного квитка заарештованого Рижковського М.Х. 1938 р.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6376, арк.6.

Пролетарі всіх країн, єднайтесь!

№ 67

ЦК ТАЄМНО

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ (більшовиків) УКРАЇНИ.
ЗОЛОТОНІСЬКИЙ РАЙОНОВИЙ КОМІТЕТ

№_____

_____193 р.

Витяг з протоколу № 9 засідання бюро РПК від 25 липня 1938 р.

СЛУХАЛИ: Про РИЖКОВСЬКОГО Марк Хононовича, народження 1893 року, еврей, службовець, освіта нижча член КП/б/У з 1920 року, в 1918-20 рр був у партіях БОДРП і ЕКП.

/доп. тов. Квача/

УХВАЛИЛИ: РИЖКОВСЬКОГО Марк Хононовича, як репресованого органами НКВС з лав партії - в и к л ю ч и т и.

Секретар Золотоніського РК КП/б/У /КВАША/

Витяг з протоколу засідання бюро Золотоніського райкому КП(б)У про виключення з лав партії Рижковського М.Х. як репресованого органами НКВС.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6376, арк.7.

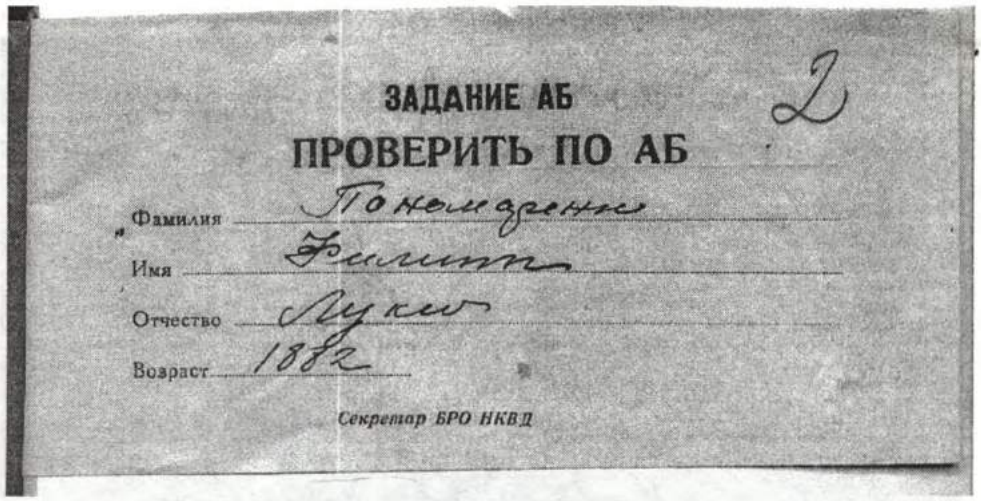

ЗАДАНИЕ АБ

ПРОВЕРИТЬ ПО АБ

2

Фамилия Пономаренко

Имя Филипп

Отчество Луки

Возраст 1882

Секретар БРО НКВД

Зі справи по обвинуваченню Пономаренка Ф.Л. 12 листопада 1939 р. ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6379, арк.2.

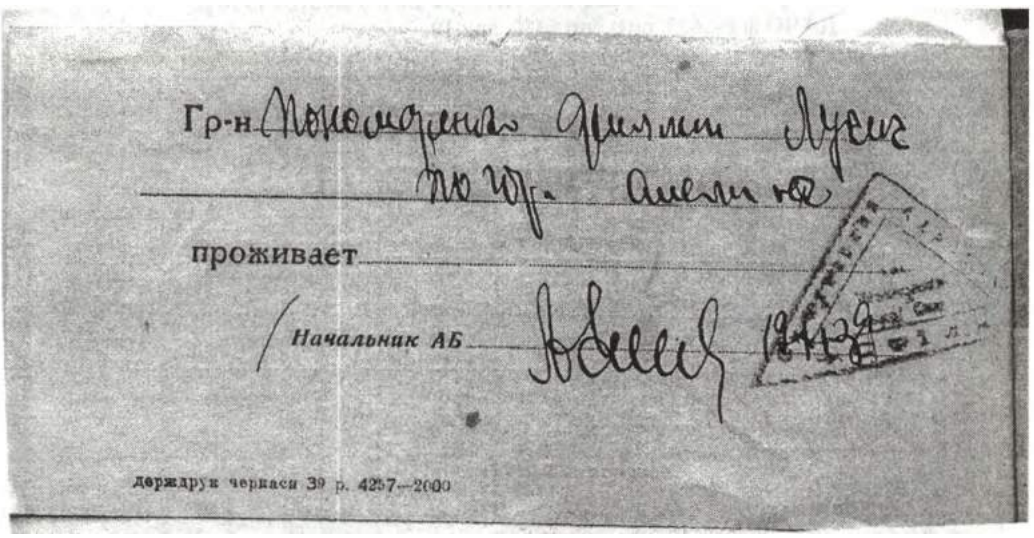

Гр-н Пономаренко Филипп Лукич

по гор. Смелине

проживает

Начальник АБ

Держдрук черкаси 39 р. 4257—2000

Зі справи по обвинуваченню Пономаренка Ф.Л. 12 листопада 1939 р. ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6379, арк.2 зв.

Зі справи по обвинуваченню Ковтуна С.А. 4 жовтня 1930 р.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6380, арк.19.

Книжка Ворошилівського стрілка. 1934 р.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6500, арк.21а.

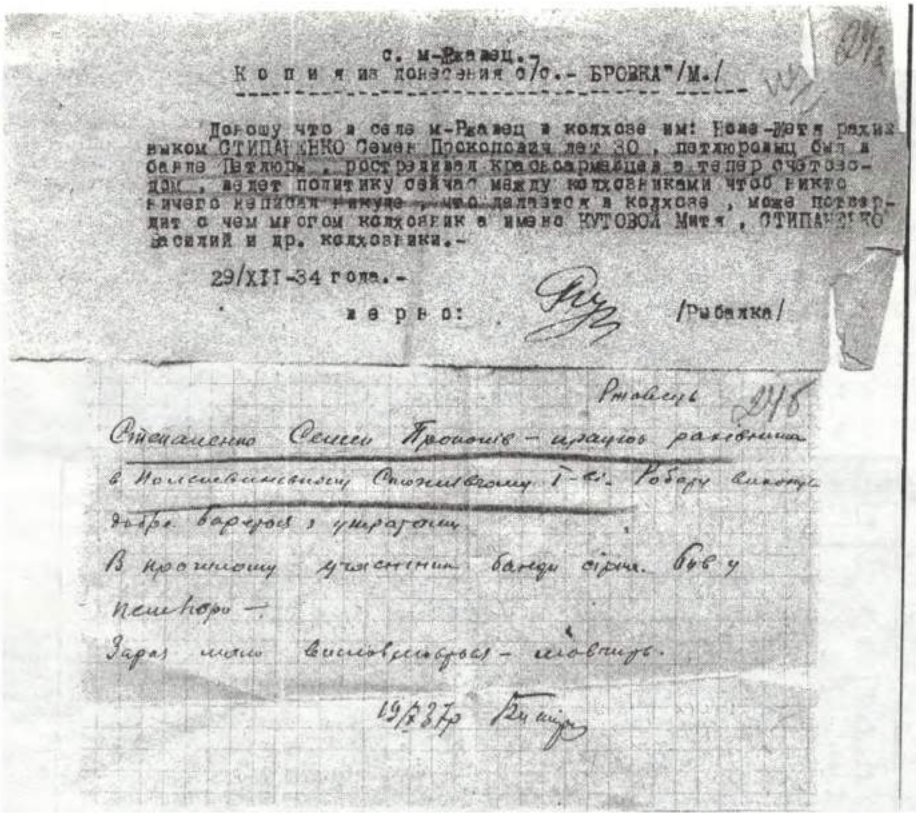

с. М-Ржавец.-
Копия из донесения с/о.- БРОВКА"/М./

Доношу что в селе м-Ржавец в колхозе им: Нова-Жизнь рахиваком СТИПАНЕНКО Семен Прокопович лет 30, петлюровец был в банде Петлюры, расстреливал красноармейцев, а тепер счетоводом, ведет политику сейчас между колхозниками чтоб никто ничего не писал никуде, что делается в колхозе, может подтвердить о чем многом колхозник в имено КУТОВОЙ Митя, СТИПАНЕНКО Василий и др. колхозники.-

29/XII-34 года.-

Верно: /Рыбачка/

Ржавець 24б

Степаненко Семен Прокопів – працює рахівником в Полтавському Сталінському І-ої. Роботу виконує добре, бережно і умілого.

В прошлому учасник банди сірих. Був у Петлюри –

Зараз член висловлювався – ...

19/X 37р

Донесення. Зі справи по обвинуваченню Степаненка С.П.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6451, арк.24а, 24б.

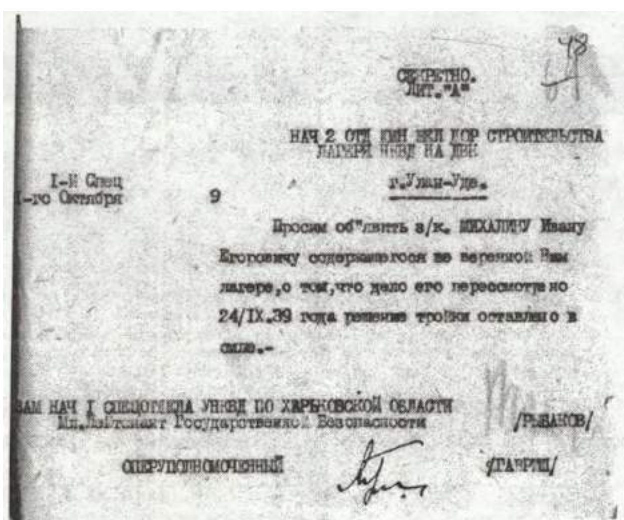

СЕКРЕТНО.
ЛИТ."А"

НАЧ 2 ОТД ... КОР СТРОИТЕЛЬСТВА ЛАГЕРЯ НКВД НА ДВК

г.Улан-Удэ.

1-й Спец
1-го Октября 9

Просим об"явить з/к. МИХАЛИНУ Ивану Егоровичу содержащемуся во вверенном Вам лагере, о том, что дело его пересмотрено 24/IX.39 года решение тройки оставлено в силе.-

ЗАМ НАЧ I СПЕЦОТДЕЛА УНКВД ПО ХАРЬКОВСКОЙ ОБЛАСТИ
Мл.Лейтенант Государственной Безопасности /РЫБАКОВ/

ОПЕРУПОЛНОМОЧЕННЫЙ /ГАВРИШ/

Інформація про результати перегляду справи. Зі справи по обвинуваченню Михлика І.Є. 1939 р.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6421, арк.48.

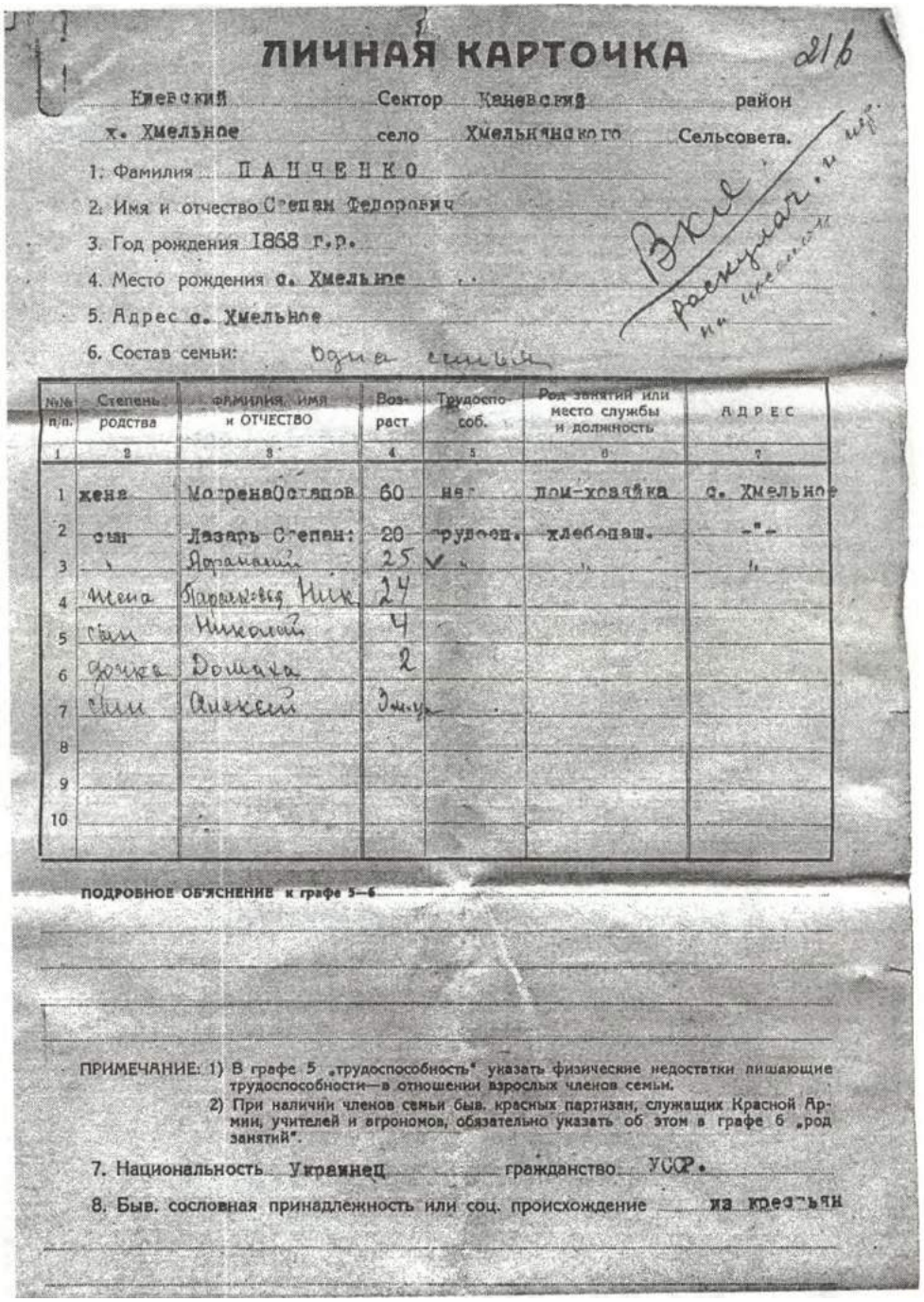

ЛИЧНАЯ КАРТОЧКА

21б

Киевский Сектор Каневский район

х. Хмельное село Хмельнянского Сельсовета.

1. Фамилия ПАНЧЕНКО
2. Имя и отчество Степан Федорович
3. Год рождения 1868 г.р.
4. Место рождения с. Хмельное
5. Адрес с. Хмельное
6. Состав семьи: Одна семья

Вкл. раскулач. и пер. на [illegible]

№№ п/п.	Степень родства	Фамилия, имя и отчество	Возраст	Трудоспособ.	Род занятий или место службы и должность	Адрес
1	2	3	4	5	6	7
1	жена	Мотрена Остапов	60	нет	дом-хозяйка	с. Хмельное
2	сын	Лазарь Степан:	20	трудосп.	хлебопаш.	-"-
3	"	Ярославский	25	"	"	"
4	жена	Парасковья Ник.	24			
5	сын	Николай	4			
6	дочка	Домаха	2			
7	сын	Алексей	3 м-ц			
8						
9						
10						

ПОДРОБНОЕ ОБ'ЯСНЕНИЕ к графе 5—6

ПРИМЕЧАНИЕ: 1) В графе 5 „трудоспособность" указать физические недостатки лишающие трудоспособности—в отношении взрослых членов семьи.
2) При наличии членов семьи быв. красных партизан, служащих Красной Армии, учителей и агрономов, обязательно указать об этом в графе 6 „род занятий".

7. Национальность Украинец гражданство УССР.

8. Быв. сословная принадлежность или соц. происхождение из крестьян

Особиста картка. Зі справи по обвинуваченню Панченка О.С. 1937 р. ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6430, арк.21в.

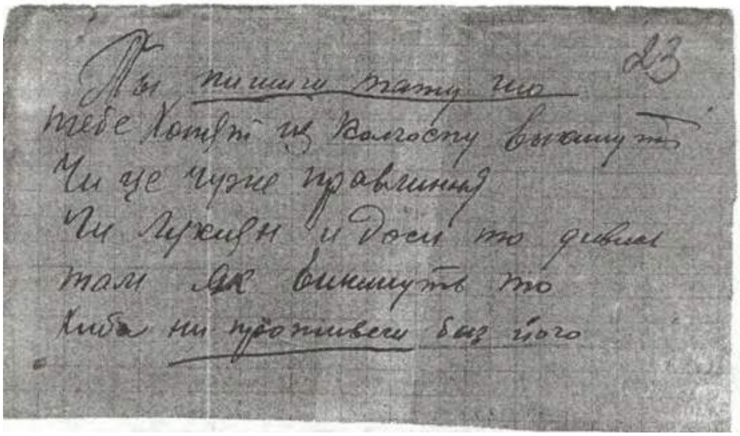

23

Ты пишиш кату що
тебе хотят из колгоспу выкинуть
Чи це чуже правлиння
Чи лужин и доси то дивлюсь
там як викинуть то
хиба ни проживеш без його

28

ПАС ПОРТ

Действителен на ОДИН год

Владельцем настоящего паспорта является:

1. Фамилия, имя и отчество Савчук Дмитрий Ефимович
2. Время и место рождения 1889 г. с. Рыбчи Медвинского р. Киевск. об.
3. Национальность украинец
4. Социальное положение [illegible]
5. Постоянное место жительства [illegible]
6. Отношение к военной службе снят по возрасту.
7. Собственноручная подпись Савчук

ДИГ № 591404

Дата выдачи 2 Февр. 1936 г.

8. Лица, вписанные в паспорт владельца:

№ по пор.	Фамилия, имя и отчество	Возраст	Отношение к владельцу паспорта	На основании каких документов записаны в нем

9. Кем выдан паспорт [illegible]
10. На основании каких документов выдан паспорт Паспорт [illegible]

Нач. Р.-К. Милиции [illegible]

Нач. паспортного стола [illegible]

Записка. Зі справи по обвинуваченню Савчука Д.Ю.
Паспорт Савчука Д.Ю. 1936 р.;
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6434, арк.23, 23 зв.,29.

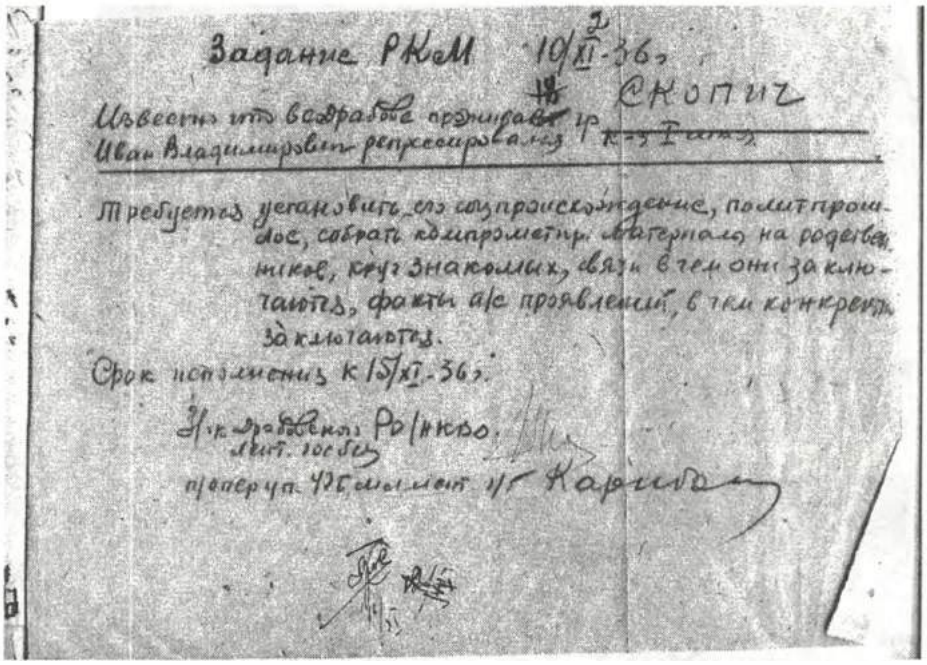

Завдання Драбіського райвідділу НКВС на збір інформації про заарештованого. Зі справи по обвинуваченню Скопича Г.Т. 10 листопада 1936 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6422, арк.2,68а.

Скопич Г.Т., колгоспник, 1887 р. УНКВС по Київській обл. засуджений до 10 р. ВТТ

205

ИЗВЕЩЕНИЕ Ф. № 7.

Гр. Кузьминскому Анатолию Васильевичу

проживающему по ул. в с. [illegible] Собковецкого с/р

дом № — кв. № —

В выдаче паспорта, установленного постановлением ВУЦИК'а и СНК УССР от 31/XII 3[illegible] г. „Об установлении единой паспортной системы по УССР" Вам отказано.

На основании этого предлагается Вам в 10-ти дневный срок выехать за пределы гор. Теофиполь и прилегающей к нему [illegible] клм. полосы.

В случае невыезда в означенный срок—будете выселены в административном порядке.

Срок выезда — 5/IX-1933 г.

(дата)

Настоящее предписание может быть обжаловано в 3-х дневный срок в комиссию Городского Совета или РИК по м[illegible]

[illegible] гор. [illegible]

(подпись)

24/VIII 1933 г.

Настоящее извещение мне вручено, документы возвращены [illegible] Анат.

(подпись)

Повідомлення. Зі справи по обвинуваченню Кузьмінського А.В. 24 серпня 1933 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6424, арк.20б.

Сукач П.А. Фото 1937 р., 1910 р.н., с. Лукашівка Золотоніського р-ну, колгоспниця.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6427, арк.47.

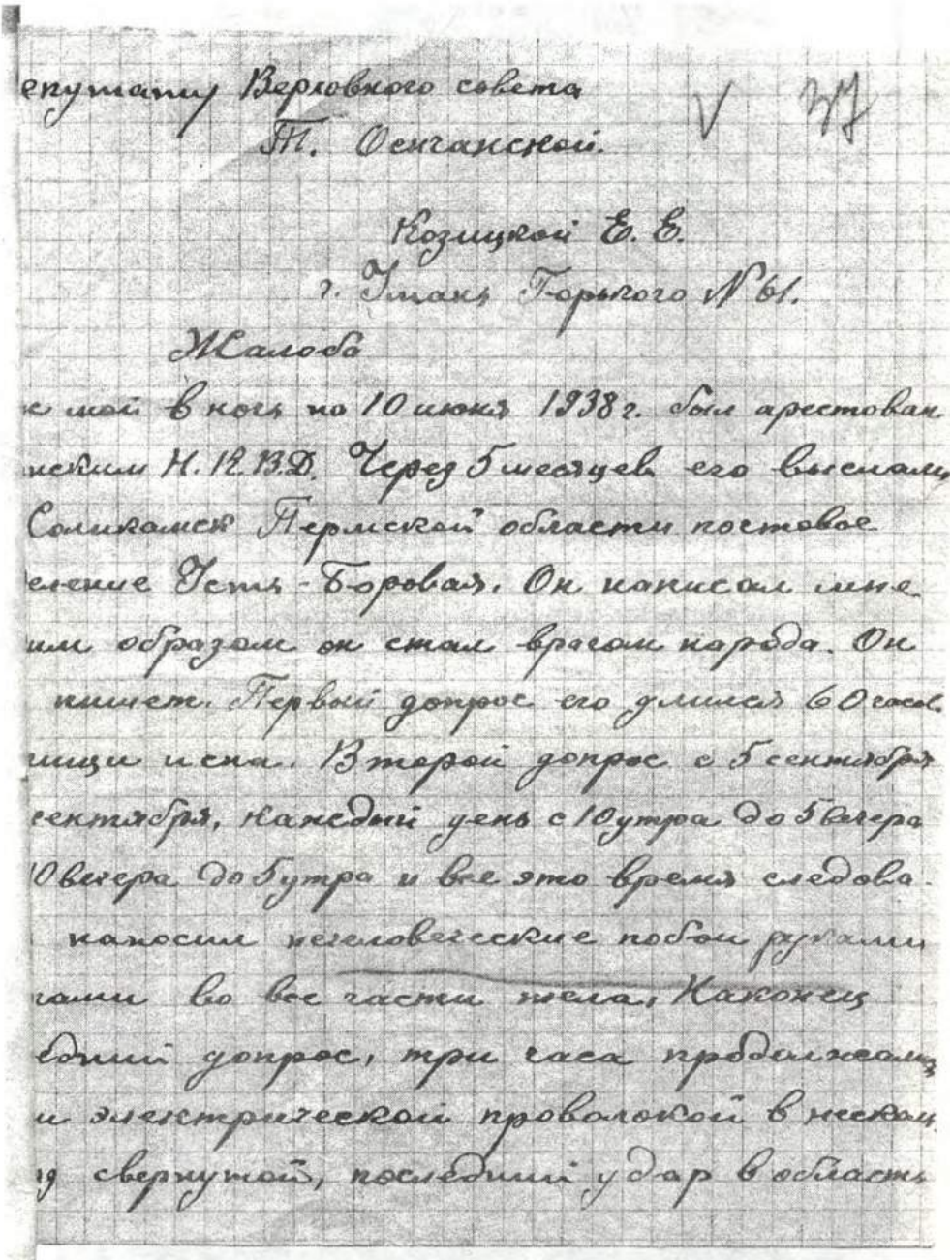

епутату Верховного совета
Н. Осетинской.

Козицкой Е. Е.
г. Глазов Горького № 61.

Жалоба

с мая в ночь по 10 июня 1938 г. был арестован
ским Н. К. В. Д. Через 5 месяцев его выслали
Соликамск Пермской области постовое
ление Усть-Боровая. Он написал мне
им образом он стал врагом народа. Он
пишет. Первый допрос его длился 60 сек.
ницы и сна. Второй допрос с 5 сентября
ентября, каждый день с 10 утра до 5 вечера
0 вечера до 5 утра и все это время следова
наносили нечеловеческие побои руками
ами во все части тела. Каждый
дний допрос, три часа продолжал
и электрической проволокой в несколь
ду свернутой, последний удар в область

Скарга дружини заарештованого. З справи по обвинуваченню Козицького Ф.Є. 1939 р.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6454, арк.37,37 зв.

Грицаченко Г.П. Фото 1937 р.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6437, арк.24.

Руденко М.Д. Фото 1916 р., 21.11. 1987 р.н.,
учитель Баданської школи,
заарештований 10.09.1937 р., засуджений до розстрілу,
вирок виконано 11.11.1937 р.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6534, арк.41а.

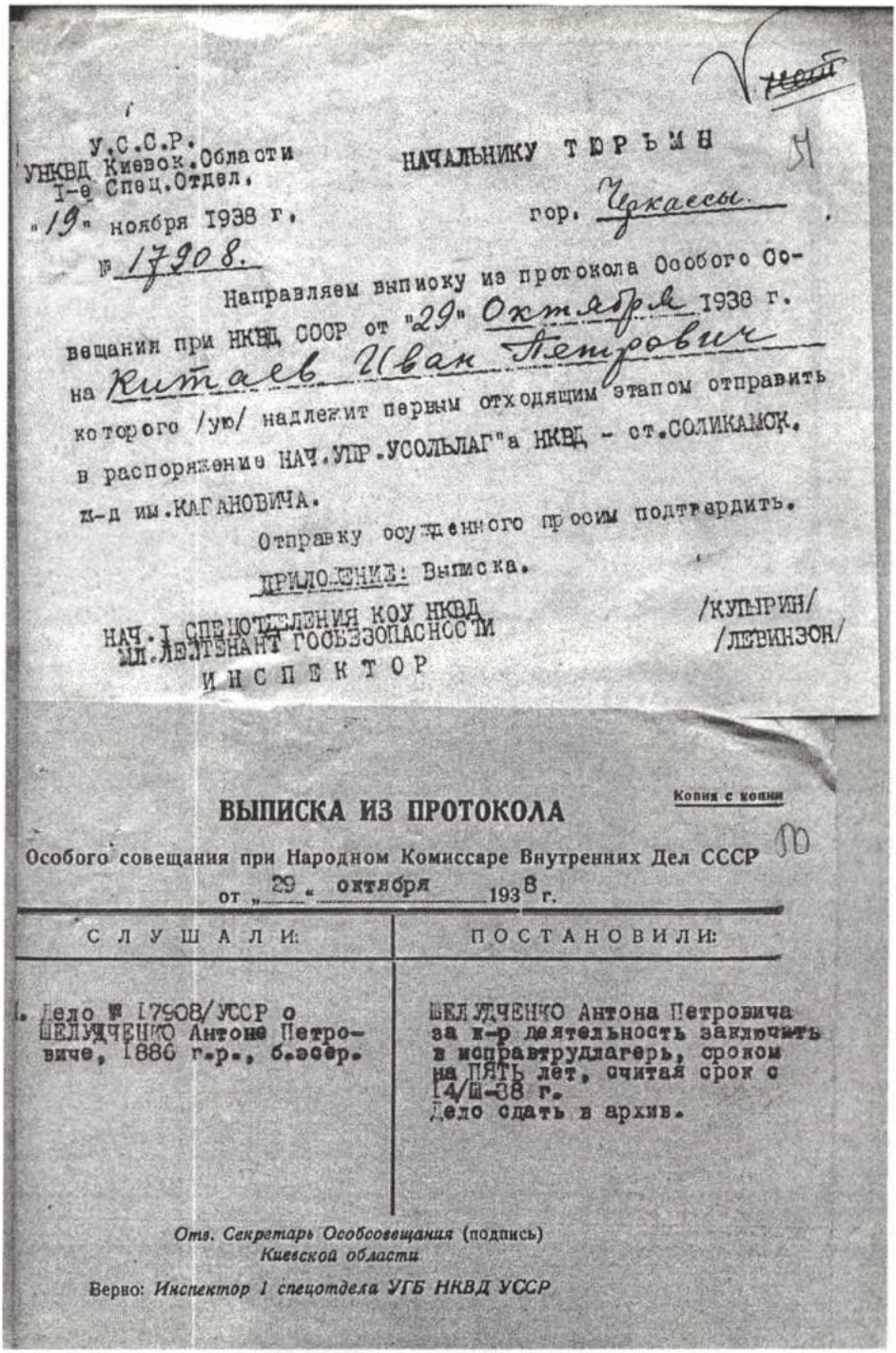

У.С.С.Р.
УНКВД Киевск.Области
I-е Спец.Отдел.

"19" ноября 1938 г.

№ 17908.

НАЧАЛЬНИКУ ТЮРЬМЫ

гор. Черкассы.

Направляем выписку из протокола Особого Совещания при НКВД СССР от "29" Октября 1938 г. на Китаев Иван Петрович которого /ую/ надлежит первым отходящим этапом отправить в распоряжение НАЧ.УПР.УСОЛЬЛАГ"а НКВД - ст.СОЛИКАМСК. ж-д им.КАГАНОВИЧА.

Отправку осужденного просим подтвердить.

ПРИЛОЖЕНИЕ: Выписка.

НАЧ. I СПЕЦОТДЕЛЕНИЯ КОУ НКВД
МЛ.ЛЕЙТЕНАНТ ГОСБЕЗОПАСНОСТИ
ИНСПЕКТОР

/КУПРИН/
/ЛЕВИНЗОН/

Копия с копии

ВЫПИСКА ИЗ ПРОТОКОЛА

Особого совещания при Народном Комиссаре Внутренних Дел СССР

от "29" октября 1938 г.

СЛУШАЛИ:	ПОСТАНОВИЛИ:
1. Дело № 17908/УССР о ШЕЛУДЧЕНКО Антоне Петровиче, 1886 г.р., б.осёр.	ШЕЛУДЧЕНКО Антона Петровича за к-р деятельность заключить в исправтрудлагерь, сроком на ПЯТЬ лет, считая срок с 14/II-38 г. Дело сдать в архив.

Отв. Секретарь Особсовещания (подпись)
Киевской области

Верно: *Инспектор 1 спецотдела УГБ НКВД УССР*

Супроводжуючий лист та виписка з протоколу Особливої наради при НКВС СРСР. Зі справи по обвинуваченню Шелудченка А.П. 1938р. ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6532, арк.50,51.

СССР
МИНИСТЕРСТВО
ВНУТРЕННИХ ДЕЛ

4-ВН

СПРАВКА № 0015957

Довідка. 19 травня 1950 р.
Зі справи по обвинуваченню Лихолая П.Т.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6535, арк.51.

Выписка из протокола № 2

Особого Совещания при Министре Государственной Безопасности Союза ССР

от 13 января 195 г.

СЛУШАЛИ

ПОСТАНОВИЛИ

Нач. Секретариата Особого Совещания

Довідка. 19 травня 1950 р.
З справи по обвинуваченню Лихолая П.Т.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6535, арк.51.

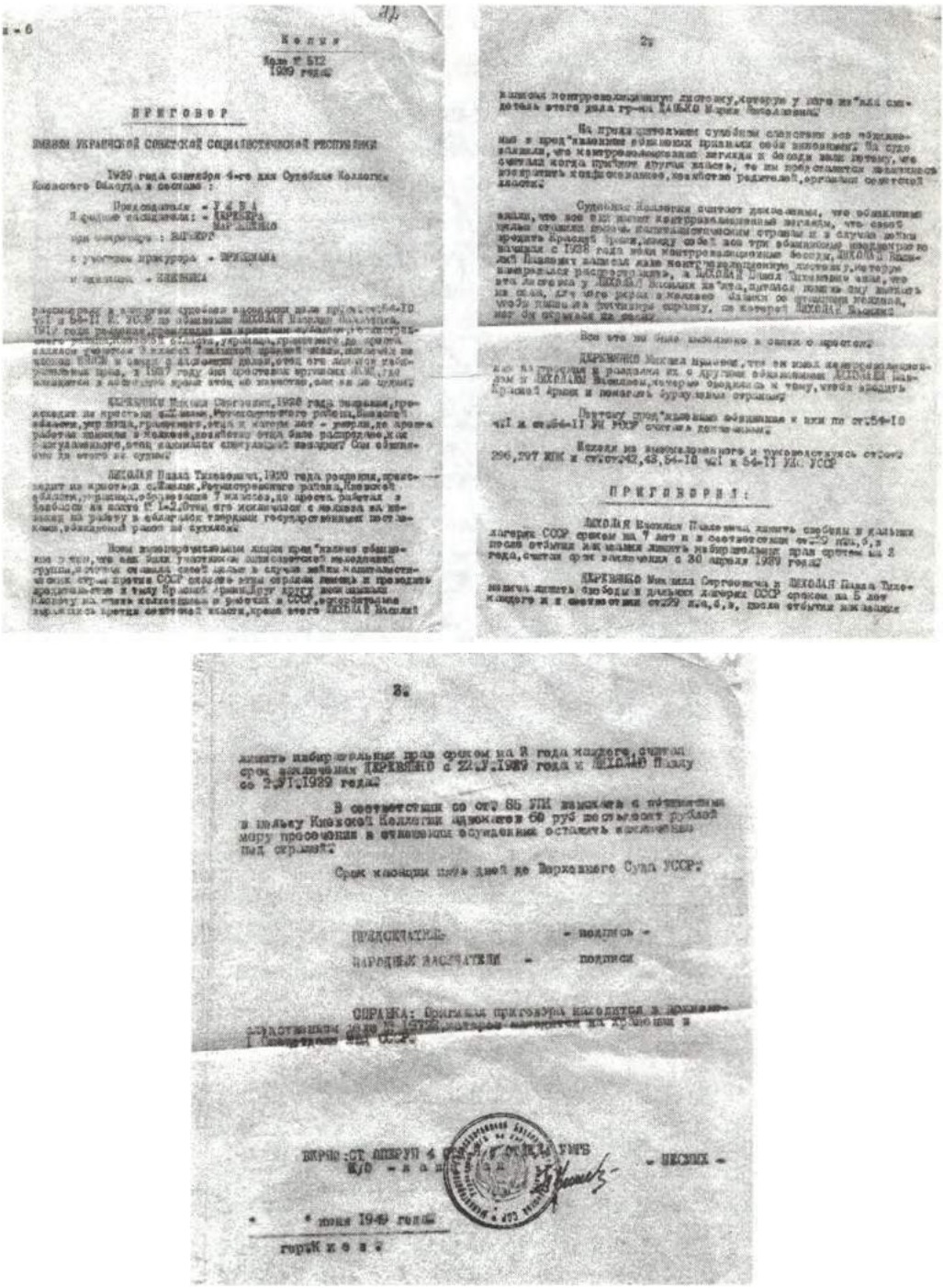

Вирок Судової Колегії Київського облуду 4 вересня 1939 р.
Зі справи по обвинуваченню Лихолая П.Т.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6535, арк.72-74.

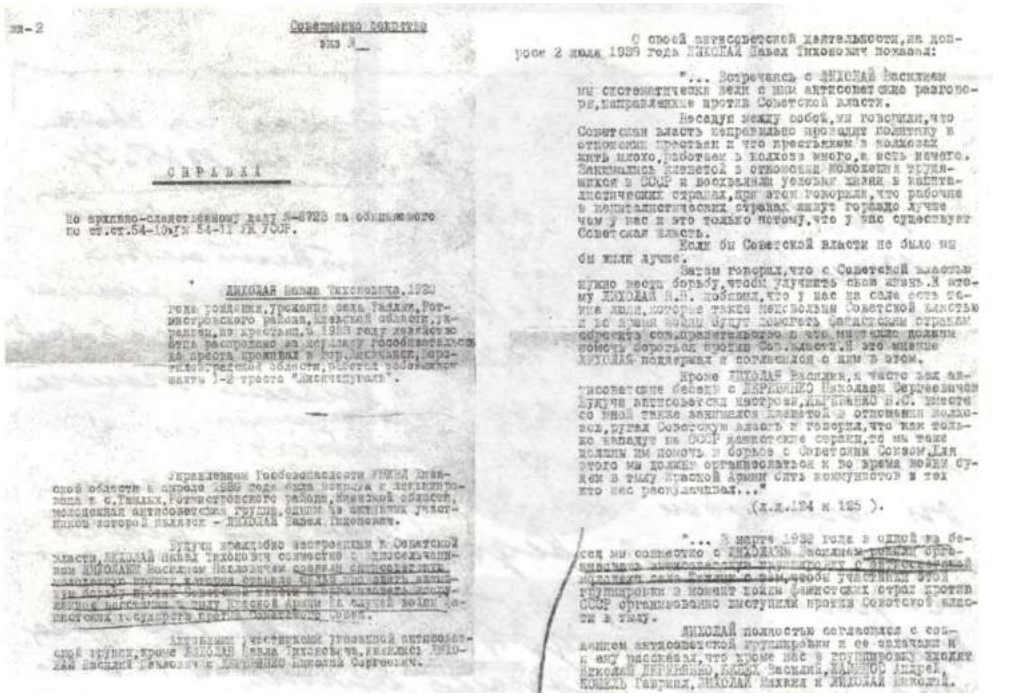

Довідка. 19 травня 1950 р.
Зі справи по обвинуваченню Лихолая П.Т.

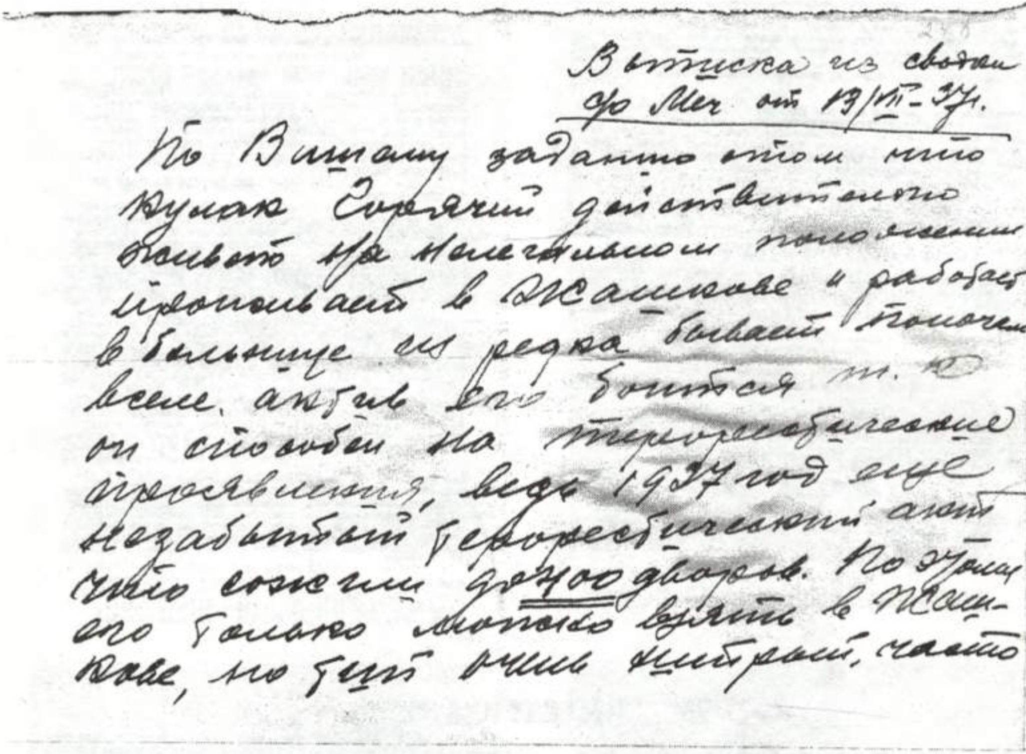

Выписка из сводки
с/о Меч от 13/VII-37 г.

По Вашему заданию о том что кулак Горячий действительно живет на нелегальном положении проживает в Жашкове и работает в больнице из редка бывает по ночам дома. актив его боится т.к. он способен на террористические проявления, ведь 1937 год еще незабытый террористический акт — что сожгли до 400 дворов. По этому его только можно взять в Жашкове, но он очень хитрый, часто

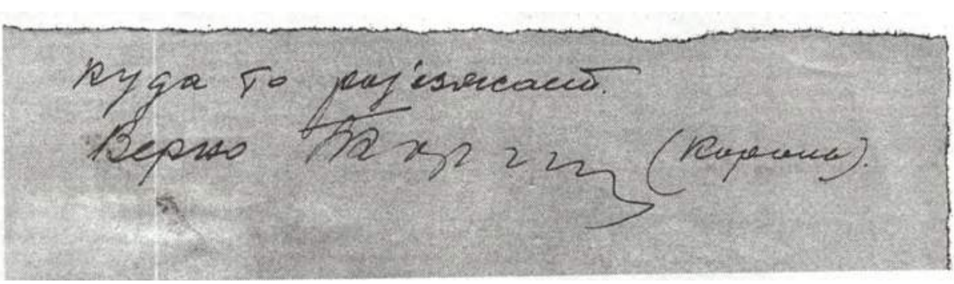

куда то разъезжает.
Верно [signature] (Корнев).

З справи по обвинуваченню Горячого І.П. 1937 р.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6563, арк.24б.

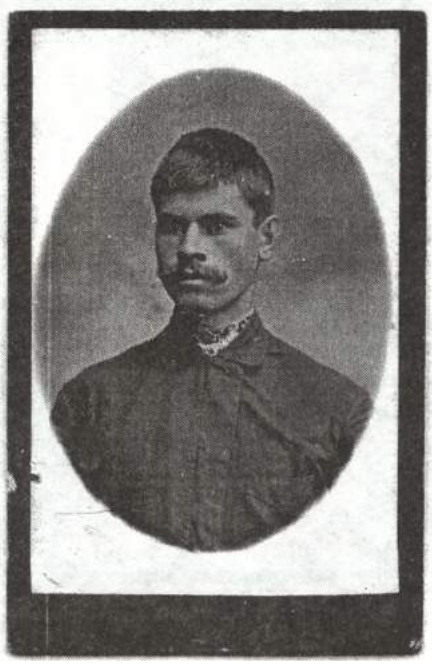

Романенко С.П. Фото мешканець с. Верхнячки, Христинівського р-ну. Засуджений до 10 р. ВТТ.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6589, арк.24.

Нарис програми "Української трудової партії". 1917 р.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6645, арк.66.

Діденко М.А., мешканець с. Поташ Маньківського р-ну, засуджений НКВС 11 вересня 1937 р. до розстрілу.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6646, арк.38

Терещенко Софія Мефодіївна, уродженка с. Попівки (тепер Звенигородський р-н). Дійсний член етнографічної комісії Всеукраїнської Академії Наук, засновник та директор Звенигородського музею старовини. Двічі була у засланні. Померла у Звенигородці 1948 року.

Агатангел Юхимович Кримський, мешканець м.Звенигородки, академік, орденоносець,секретар ВУАН, заарештований НКВС 20 липня 1941 року. Помер у в'язниці №7 25 січня 1942 року.

Володимир Левкович Симиренко, уродженець с.Мліїв, Городищенського р-ну, всесвітньовідомий генетик і організатор садівництва на Україні, професор, перший директор Мліївської науково-дослідної садстанції і перший науковий директор Всеукраїнського науково-дослідного інституту садівництва.

Заарештований НКВС у ніч з 6 на 7 січня 1933 року. Вдруге заарештований 30 березня 1938 року. В ніч з 17 на 18 жовтня 1938 року розстріляний у Курську.

Юрій Йосипович Тютюнник, уродженець с.Будище Звенигородського району, генерал-хорунжий армії УНР, в 20-ті роки викладач школи червоних старшин у Харкові, автор сценарію довженківського фільму "Звенигора". Заарештований ДПУ 12 лютого 1929 року. Розстріляний 20 жовтня 1930 року.

Іван Іванович Падалка — уродженець с.Жорлокльови Драбівського району. Видатний український художник, професор живопису Київського художнього інституту. Заарештований НКВС 30 вересня 1936 року. Розстріляний 13 липня 1937 року.

Іван Семенович Шаповал, уродженець с.Павлівщина Драбівського р-ну, голова колгоспу, заарештований 16 листопада 1937 року, і його листи до сім'ї.

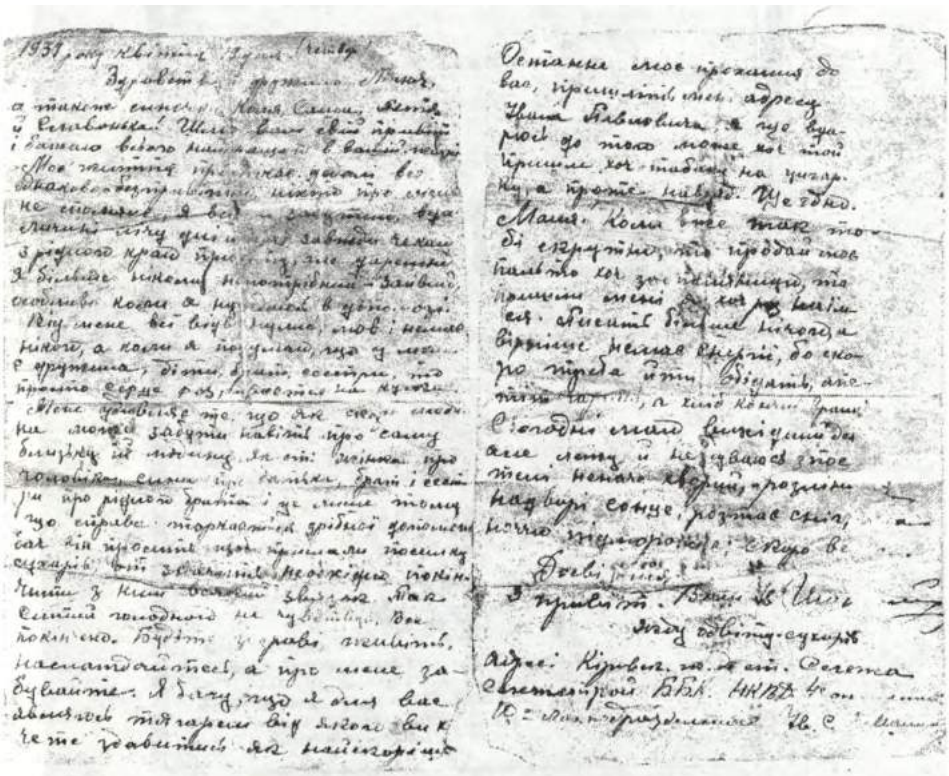

Архів внука І.С. Шаповала І.В. Шаповала.

Фефер Ісаак Соломонович, уродженець м.Шпола, пост. секретар Єврейського Антифашистського комітету. Розстріляний у Москві 12 серпня 1952 року.

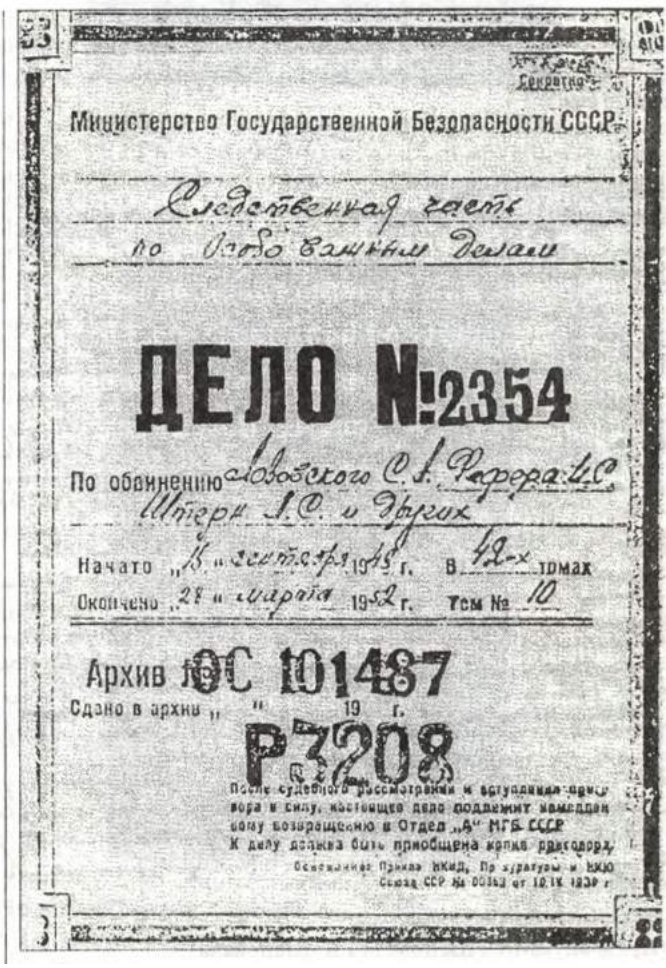

Секретно

Министерство Государственной Безопасности СССР

Следственная часть
по Особо важным делам

ДЕЛО №2354

По обвинению Лозовского С.А. Фефера И.С.
Штерн Л.С. и других

Начато „15" сентября 1948 г. В 42-х томах
Окончено „28" марта 1952 г. Том № 10

Архив № ОС 101487
Сдано в архив „ " 19 г.

Р3208

После судебного рассмотрения и вступления приговора в силу, настоящее дело подлежит немедленному возвращению в Отдел „А" МГБ СССР
К делу должна быть приобщена копия приговора.

Основание: Приказ НКИД, Прокуратуры и НКЮ Союза ССР № 00363 от 10.IX.1939 г.

Справа Фефера І.С.

НАКАЗ.

Форма Ч. 2.

1) Задля успішної боротьби з господарською руїною й ліквідації голоду по неврожайних місцевостях, потрібна правильна робота транспорту й зокрема залізниць. Вважаючи на те, що вороги трудящого люду поставили перед собою мету руйнувати транспорт, знищити Революцію й повернути старий лад, Робітниче - Селянська влада закликає все населення до охорони залізничних шляхів й будівель.

2. З огляду на те, що робота бандитів у боротьбі з Робітниче-Селянською владою провадиться в інтересах куркулів, якими й досі тим чи иншим чином підтримується бандитизм,—на найбільш заможню частину населення покладається особлива відповідальність за найменший злий вчинок народнім інтересам, зокрема за руйнування залізниці.

У виконання постанови наради по боротьбі з бандитизмом при Раді Народніх Комісарів України громадяне по уповноваженню Губнаради на території Черкаського повіту призначаються відповідальними—громадяне сел деревень і хуторів, й кандидати їх.

3) Відповідні з'обовязані: а) стежити за появленням в їх районі бандитських загонів й окремих підозрілих осіб

Примітка 1. В разі появлення банди в районі _____ (сел, лісів і инш.) відповідальні з'обовязані своєчасно попередити.

Примітка 2. Наколи в селі виявляться підозрілі особи або дрібні банди, також й наколи виявляться серед своїх односельчан люде, причастні до бандитизму, відповідальні з'обовязані їх затримувати й передавати в найближчі волості вкупі з постановою Комнезаму або Ради.

4. Наколи в селі буде знайдено бандита, що приймав участь в руйнуванню залізничних шляхів або в инших бандитських виступах, наколи бандита знайдено без допомоги будь-кого із відповідальних, відносно відповідальних вживаються такі-ж самі заходи, як і в разі крушіння потягу.

5) В разі зруйнування на означеній ділянці засобів телеграфного й телефонного звязку, на відповідальних накладається штраф: примірно 2 коняки, або 2 корови за спиляний стовп, одна штука худоби за порізаний дрот.

Примітка 1. В разі систематичного руйнування звязку й після відповідного попередження розмір кари збільшується.

Примітка 2. Полагодіння зруйнованих засобів звязку провадиться за рахунок відповідальних.

6) Відповідальні з'обовязані боротись проти проявлень бандитизму й в инших його формах. Жодний випадок проявлення бандитизму не повинен залишитись не покараний. В разі вбивства або поранення в селі бандитами представника Радвлади, або червонармійця, або члена Комнезаму, розстрілюється один із відповідальних (по постанові Губкомісії). Наколи тіла забитих буде заховано, кара збільшується. Наколи вбивство сталось поміж населенням місцевостями, кару несуть відповідальні цих сел. Майно відповідальних, які втечуть, конфіскується.

7. Громадяне, які по непорозумінню попали в склад відповідальних, які по класовому становищу й минулій своїй діяльности належать до друзів Радвлади, мають право оскаржити постанову комісії в Губнараду, через повітнарраду, яка з'обовязана в найкоротший термін розглянути клопотання. До затвердження або одміни постанови комісії Губнарадою, відповідальні, що подали клопотання, не звільняються.

8. Громадяне, в будинках яких бандити мали притулок, несуть таку-ж саму відповідальність, як і відповідальні. Тому пропонується всім й кожному відомих бандитів, або невідомих прохожих в будинок по себе без дозволу на це голови Ради, або найближчого відповідального не приймати. Осіб підозрілих затримувати.

9. Майно родин, члени яких знаходяться в бандах, конфіскується по постанові Губкомісії.

10. Конфіскованне майно, а також штрафи поступають: половина в розпорядження місцевого Комнезаму, половина в повітовий фонд боротьби з бандитизмом.

11. Відповідальні мають право одлучатись із села не инакше, як за дозвілом місцевого Комнезаму (голови Ради). При чому, його заступає черговий кандидат.

Примітка 1. Виїзд на поле по господарським потребам за одлучку не вважається. Але од відповідальности за події, що трапляться в селі під час їхньої відсутности, вони не звільняються.

одлучки відповідального й наколи в цей

НАКАЗ Ч 3

Київської Окружної Наради по боротьбі з бандитизмом.

З огляду на постанову постійної наради при Раднаркомі України від 22 жовтня ч. 9078 про покладення охорони залізничних шляхів і звязку на місцеве населення з введенням інституту відповідальників, пропонується Губнараді негайно приступити до проведення зазначених заходів в життя, користуючись вказівками Київської Окружної наради, що викладені в наказах форма ч. 1, або форма ч. 2 і пояснюючої до них інструкції.

При розгляданні питань, звязаних з охороною залізного шляху Губнарада поповнюється представниками транспортної Ч. К. і військ залізничної охорони. Губнарада подібного складу виробляє план проведення зазначених заходів в життя, а саме: в якій послідовности і залежности відзначення тої чи иншої ділянки залізляху і поглиблення розвитку бандитизму, повинна доручити охорони шляху і місцев. населенню.

В залежности від цього, а також від наличія сил определяється кількость комісій, которим доручається обїзд залізляхліні і проведення вищезазначених заходів на місцях. При цьому Губвійськнарада повинна мати на увазі, що комісії, котрі признаються відповідальників, повинні бути по можливости більш авторітетними.

Проведення в життя інституту відповідальників супроводиться серйозною політичною працею і правильним освітленням місцевому населенню мети й значіння вживаємих заходів, через що головою комісії повинна бути особа, уповноважена нарадою і котра має право на „вето", себ то відміни постановлення комісії, у випадку коли-б більшість комісії прийняла вирішення на його погляд принціпово неправильне. Членами комісії повинні бути представники транспортної Ч.К. і командированих З Ш.

Примітка: Зазначені комісії по проведенню інституту відповідальників можливо й бажано звязати з Повітнарадою. Незатвердження голови і відповідальність за діяльність комісії, а також за своєчасне проведення цього заходу, починаючи з найбільш важних (опасних) пунктів, цілком залишається на Губнараді.

Комісії мусять бути точно інструктовані, щоб запобігти ріжнобія і можливости непорозумінь при проведенні такого серйозного заходу.

Про діяльність комісії Губнарада зобовязана надсилати щотижневий звіт Київському Однарадї.

У випадку на ділянці залізляха або в селі, де уже проведений інститут відповідальників, виникає інцидент, предбачений в §§ 5, 6, 7, 8 приказов форма № 1, приказ форма № 2 Губнарадї обовязана відправляти на місце надзвичайну тройку звичайного складу, себ то із представника ЧК у випадку транспортного і військового командирування залізляху або Начгуб, або Повітділянка в залежности від обставин під головуванням Уповноваженого Губнарадою.

Зазначений Надзвичайній Трійці надаються вказівки неухильно проводити в життя положення про відповідальників, не ухиляючись в бік судебного ізбірательства і памятаючи що інститут відповідальників є інститут кругової поруки певного шару населення, а в випадку того чи иншого проявлення бандитизма предбачених у відповідних §§ наказів, зовсім не треба персонально провини того чи иншого відповідальника обовязково проводити зазначені загрози в життя, доводячи справу до розстрілу.

Питання про те, хто саме із відповідальників належить розстрілу в порядку терора, вирішується комісією на місці в залежності від обставин.

Само собою розуміється в першу чергу повинні постраждати найбільш ворожі і вредоносні елементи.

Одначе установлення, задане яким би то ни було шляхом черговости відповідальників недопустимо. Відповідальники мусять почувати загрозу всі однаково і постійно.

Втеча того чи иншого відповідальника або групи останньої не звільняє од відповідальности і, як що прийдеться, розстрілу останніх. Конфіскацію майна треба користуватись дуже обережно, з огляду на те що право конфіскації і наложення штрафа надається губкомісіям.

Особливо стежити, щоб на цьому грунті не було зловживань з боку невідповідальних агентів транспортної Ч. К. або залізляхохорони, позаяк не виключена можливість напр., псування звязку з метою шантажа відповідальників.

Як що в районі залізляху або десь близько від нього знаходяться сильні пункти, заводи або другі державні будинки й підприємства, котрі потрібують особливої охорони, треба використати поїздку комісії для проведення подібного принціпа охорони по відношенню до них.

ДАЧО ф.Р-184, оп1, спр.29, арк.13.

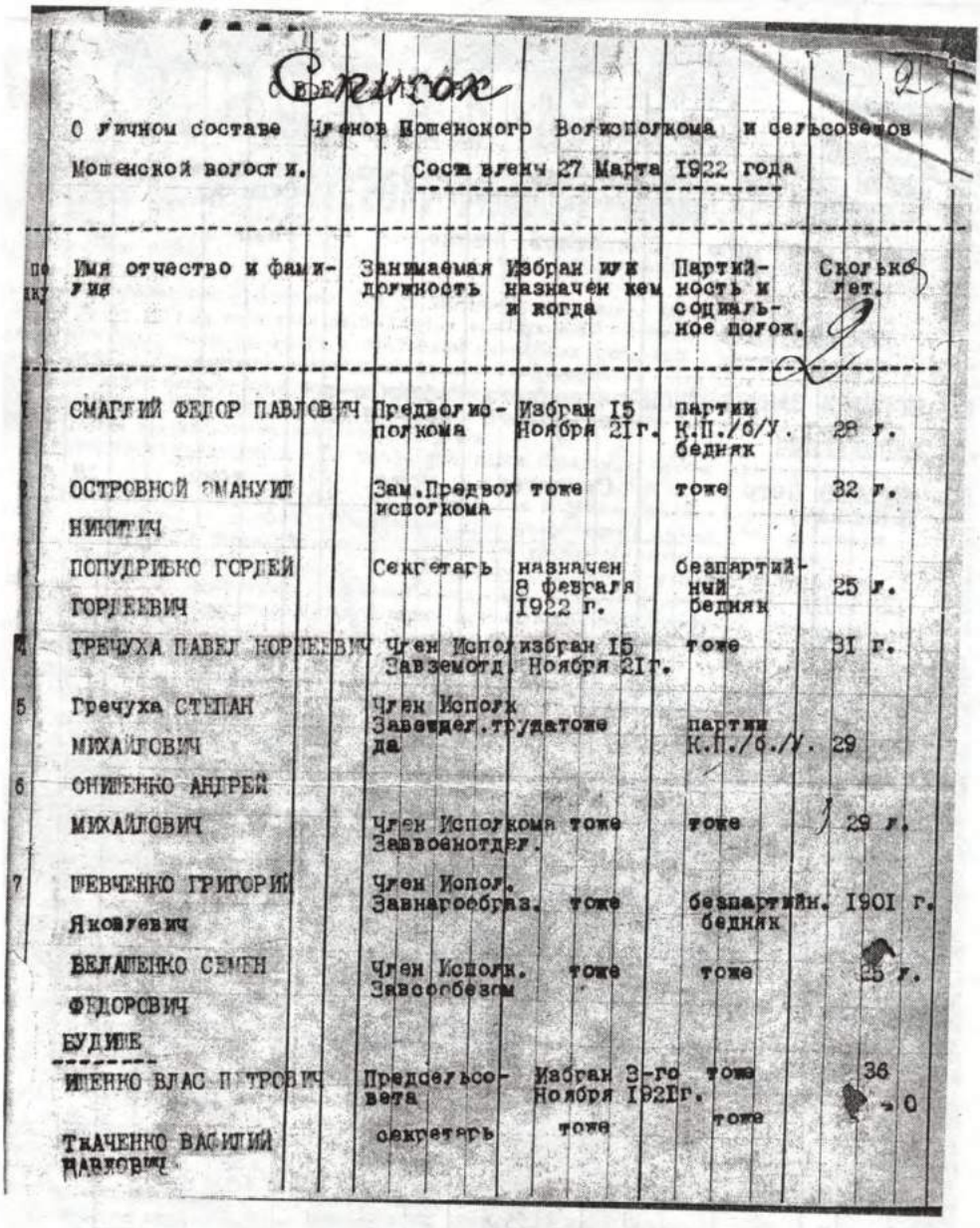

Список

О личном составе членов Мошенского Волисполкома и сельсоветов Мошенской волости. Состав членов 27 Марта 1922 года

по ряду	Имя отчество и фамилия	Занимаемая должность	Избран или назначен кем и когда	Партийность и социальное положение.	Сколько лет.
1	СМАГЛИЙ ФЕДОР ПАВЛОВИЧ	Предволисполкома	Избран 15 Ноября 21г.	партии К.П./б/У. бедняк	28 л.
2	ОСТРОВНОЙ ЭМАНУИЛ НИКИТИЧ	Зам.Предвол испол кома	тоже	тоже	32 л.
3	ПОПУДРИЕНКО ГОРДЕЙ ГОРДЕЕВИЧ	Секретарь	назначен 8 февраля 1922 г.	безпартийный бедняк	25 л.
4	ГРЕЧУХА ПАВЕЛ КОРНЕЕВИЧ	Член Испол Завземотд.	избран 15 Ноября 21г.	тоже	31 г.
5	Гречуха СТЕПАН МИХАЙЛОВИЧ	Член Испол Завведел.трудатоже да		партии К.П./б./У.	29
6	ОНИЩЕНКО АНДРЕЙ МИХАЙЛОВИЧ	Член Исполкома Заввоенотдел.	тоже	тоже	29 л.
7	ШЕВЧЕНКО ГРИГОРИЙ Яковлевич	Член Испол. Завнарообраз.	тоже	безпартийн. бедняк	1901 г.
	ВЕЛАШЕНКО СЕМЕН ФЕДОРОВИЧ	Член Исполк. Завсоцобеспом	тоже	тоже	25 л.
	БУДИНЕ				
	ИШЕНКО ВЛАС ПЕТРОВИЧ	Председатель совета	Избран 3-го Ноября 1921г.	тоже	36
	ТКАЧЕНКО ВАСИЛИЙ ПАВЛОВИЧ	секретарь	тоже	тоже	0

ДАЧО ф.Р-184, оп1, спр.29, арк.14.

ЛОЗОВОК				
11 БЕЛИК КИПРИАН ИВАНОВИЧ	Председатель сельсовета	Избран 2-го Ноября 21г.	Безпартийн. бедняк	35л.
12 ОПАРА АЛЕКСАНДР Денисов	Секретарь	тоже	тоже	37
ЕЛИСАВЕТОВКА				
13 ЩОГОЛЕВ ПАНТЕЛЕЙМОН ВАСИЛЬЕВИЧ	Председатель сельсовета	Избран 4-го ноября 21г.	тоже	35л.
14 МАЛЫШЕВ Петр Иванович	Секретарь	тоже	тоже	28 л.
СЕКИРНА				
15 КРАСНОКУТСКИЙ ПЕТР АФАНАСЬЕВ	Председатель сельсовета	тоже	тоже	38
16 КАЛУЖНЫ АЛЕКСАНДР ЯКОВЛЕ	секретарь	тоже	тоже	36 л.

Председатель Волисполкома [signature]

Секретарь [signature]

Шнуровано и пронумеровано в этом деле два (2) листа.
Зав. орг. инстр. п/о [signature]
8/ІІ 23г.

ДАЧО ф.Р-188, оп1, спр.9, арк.2.

ПРИКАЗ № 328

ЗВЕНИГОРОДСКОГО УЕЗДНОГО ВОЕННОГО КОМИССАРИАТА

14 сентября 1921 г. г. Звенигородка Киевской губ.

Во исполнение постановления Сто от 20 апреля сего года, на основании приказа Р. В. С. Р. от 23 мая сего года за № 1124 и приказа КВО сего года за № 1807 в целях достижения полноты учета и получения подробных сведений о командном и административном составе, как состоящем так и не состоящем на службе в красной армии, назначается регистрация недостигшим к первому января 1921 года шести-десяти-пяти летнего возраста независимо от того состоят ли на службе где либо или не состоят, а также независимо от состояния здоровья:

а) Красным командирам т. е. лицам окончившим Советские курсы командного состава;

б) Всем бывшим офицерам как старой армии так и белых армий, а равно и принявшим гражданство Р. С. Ф. С. Р. офицерам всех иностранных армий, не исключая разжалованных или переименованных по каким бы то либо причинам в солдаты;

в) Бывшим юнкерам, прошедшим ускоренный курс военных училищ и школ прапорщиков, но непроизведенных в офицеры вследствие октябрьской революции;

г) Всем бывшим как старой, так и белых армий, военным чиновникам, чиновникам военного времени, вауряд-военным чиновникам, а также и старшим писарям выдержавшим испытание на звание чиновника военного времени;

д) Всем лицам неполучившим специального военного образования, но занимавшим или занимающим должности Командира взвода и ниже им соответствующие, а по административной службе помощника делопроизводителя и выше и им соответствующие.

Регистрации подлежат лица обоего пола.

Подлежащие этой регистрации лица об'язаны явиться для регистрации лично имея при себе соответствующие документы:

Проживающие в городе 16 и 17 сего сентября, и проживающие в уезде 18, 19 и 20 сентября. Находящиеся в отпусках, командировках и вообще отсутствующие из своих частей и учреждений по каким либо причинам и находящиеся в период регистрации в районе Звенигородского уезда так те подлежат явке.

От явки на регистрацию никто неосвобождается кроме тяжело больных и лишенных свободы. Тяжело больных по своей невозможности явиться на регистрацию посылают извещения в Уездвоенкомат.

ПРИМЕЧАНИЕ: Все лица находящиеся на службе в отрядах, частях и учреждениях расположенных на территории уезда, как-то конвойный отряд, продотряды, милиция и проч. не входящие в состав полевых частей регистрируются на общих основаниях при Уездвоенкомате согласно сего приказа а о лицах лишенных свободы такия же сведения сообщают У. В. К. подлежащие учреждения в ведении коих находятся означенныя лица.

Все безисключения учреждения и предприятия под страхом личной ответственности администрации последних об'язаны безотлагательно сообщить У. В. К. списки на всех состоящих в них на службе или работе лиц означенных выше категорий, кроме того соблюсти за своевременной и аккуратной явкой.

За уклонение от регистрации по каким бы то нибыло причинам и за сокрытие или же искажение требуемых сведений, виновные предаются суду Ревтрибунала.

Звенигородский Уездвоенком ПОПОВ.

Пом. по воен. части САВЕЛЬЕВ.

Начмоботдела ПАСЕЧНИК.

ДАЧО ф.Р-281. оп1, спр.1, арк.70.

Копия

Опись бумагамъ вошедшимъ въ дѣло.

№№ по порядку.	НАИМЕНОВАНІЕ БУМАГЪ.	На которомъ листѣ.

ПРИКАЗ № 4

По гарнизону города Звенигородки и его окрестностей

Октября 1921 г., гор. Звенигородка.

§ 1.

Объявляю для сведения, что 15-го сего Октября Звенигородским увоенпродснабом будет производиться фактическая поверка наличия людей и лошадей в частях и учреждениях гарнизона.

Командирам и Начальникам частей и учреждений оказывать всемерное содействие лицам, коим будет производиться означенная поверка.

§ 2.

Замечается оставление трупов павших животных, не зарытыми, по дорогам и степям, как в районе Звенигородского уезда, так и города. ПРИКАЗЫВАЮ: Все трупы павших животных зарывать в землю, отнюдь не оставляя их незарытыми по дорогам.

Наблюдение за выполнением настоящего параграфа, возлагаю на волостные и сельские исполкомы в уезде, а в районе Города на коммунхоз.

§ 3.

Объявляю для точного и неуклонного исполнения приказ Командующего 3-м кавалерийским корпусом за № 386.

§ 1. Специальными комиссиями командированными из центра для работ по сокращению караульных нарядов для поверки несения карслужбы на местах, состояния караульных помещений, складов и пр., обращено внимание на следующие недочеты: 1) на многих важных постах встречались часовые совершенно не знакомые с основанными правилами гарнизонной службы и со своими прямыми обязанностями. Караульные начальники зачастую слабо знакомы со своими обязанностями и общими правилами гарнизонной службы, дисциплина во многих караульных очень слабая, а в некоторых совершенно отсутствует, винтовки и патроны в караулах содержатся крайне неряшливо, число патронов разнообразно и таковые зачастую носятся в карманах. В некоторых караулах винтовки состоят в описи имущества караула, а при смене стараго караула сдаются новому, не составляя таким образом принадлежности каждого бойца, что совершенно недопустимо. Наблюдались случаи что караулы не имели пароля и стояли по несколько суток без смены. 2) Почти все караульные помещения грязны, не оборудованы и не имеют пирамид для винтовок, в большинстве караулах отсутствует кипяток, стуженная кипяченная вода, в имеющихся баках, люди пьют воду примитивным способом, так у одного из артскладов вода грелась на развалившейся плите, опасной в пожарном отношении. 3) Наблюдались случаи размещения гауптвахты военных частей хозпостройках, в непосредственной близости от огня, на многие склады с огромным количеством взрывчатых веществ не обращено внимания на пожарную безопасность. В большинстве случаев пожарное имущество и [illegible] и содержится в неисправном состоянии, громоотводы не везде полностью. Во многих складах не достает электрического освещения, а керосино-калильное в минимальном количестве. В отношении устройства изгородей и заборов с целью сокращения караульных нарядов, сделано мало. Имущество во многих складах разбросано по всей территории, что требует выставления лишних постов, наряжаемых зачастую к имуществу, не представляющему государственной важности (порожние ящики); жилые помещения кар. команд не приспособлены для зимнего времени, несмотря на наличие во многих складах свободнаго времени для необходимого переустройства, на всех складах отсутствует электрическая сигнализация, в большинстве же случаев для тревоги колокольными свистками, связь в большинстве самая примитивная, телефоны не везде исправны. При осмотре складов была замечена путаница в понятии прав и обязанностей караула и начальников складов, а также при взаимоотношении, что об'ясняется отсутствием руководящих инструкций.

§ 2. ПРИКАЗЫВАЮ Начдивам 7 и 9 кав., всем Начальникам гарнизонов: 1) принять самые энергичные меры поднятию караульной службы на должную высоту, наряжать во всем особе важные караулы: ссыпные пункты, стратег. мосты и пр. вполне надежные, хорошо обученные и дисциплинированные команды. 2) Усилить в частях занятия по изучению уставов гарнизонной службы. 3) Обратить серьезное внимание на хранение караулами оружия и патронов. 4) Немедленно снестись с местными органами Гвид и другими соответствующими учреждениями о спешном приведении в порядок и оборудовании всех караульных помещений. 5) В случае неудовлетворения [illegible] либо из указанных органов неотложных нужд доносить мне.

§ 3. Начдивам 7 и 9 кав. образовать дивизионные комиссии в составе председателя и двух членов с представителями от милиций, коим пересмотреть численность карнарядов во всех гарнизонных караулах с целью окончательного сокращения. О результатах пересмотра донести мне подробной ведомостью для представления в окружную комиссию общую сводку сокращения карнарядов. За истекший месяц составлять к 3-му числу каждаго месяца по спецслужбе и непрерывно следить за экономным расходыванием войск на караульную службу. Периодически проверять наряды на предмет сокращения их. При необходимости выставления новых постов доносить мне немедленно для представления на утверждение в окружную комиссию. Дивизионным комиссиям к работе приступить с получением сего приказа.

§ 4. Утвержденным дивизионным комиссиям путем личного обследования проверять несение [illegible]

ДАЧО ф.Р281, оп1, спр.1, арк.64.

ЗАЯВА.

Особистий листок ч.

ДАЧО ф.Р-461, оп1, спр.1, арк.368.

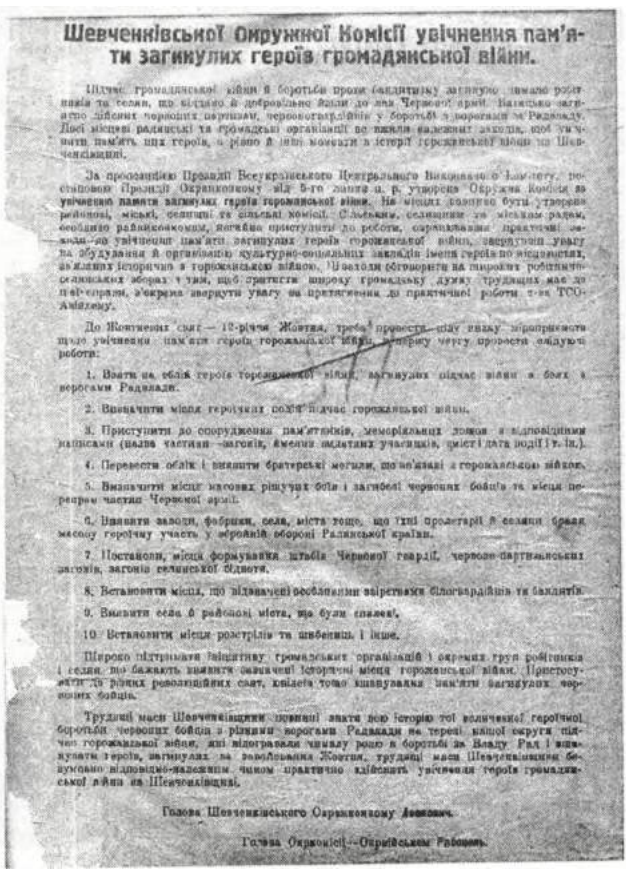

Шевченківської Окружної Комісії увічнення пам'яти загинулих героїв громадянської війни.

ДАЧО ф.Р-461, оп1, спр.1, арк.445.

ОГОЛОШЕННЯ

Шевченківської Окружної Комісії виявлення та обліку колишніх червоних партизан, червоногвардійців та родин загиблих.

ДАЧО ф.Р-461, оп1, спр.1, арк.446.

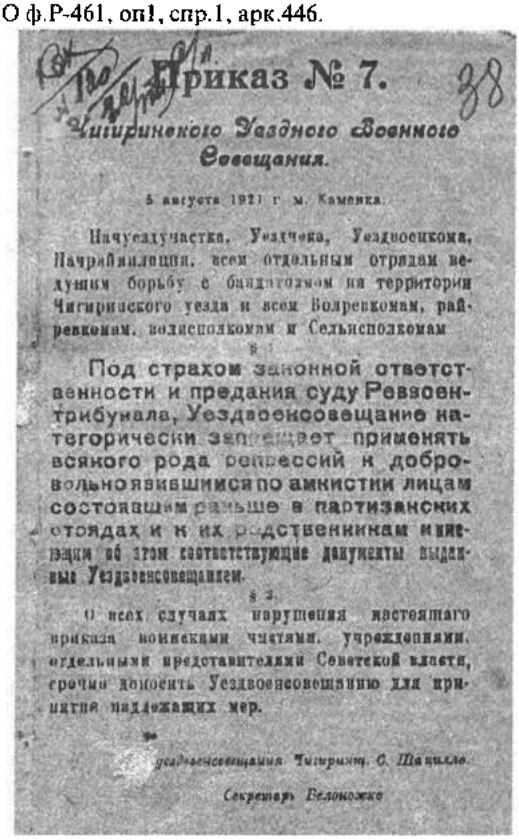

Приказ № 7.

Чигиринского Уездного Военного Совещания.

5 августа 1921 г. м. Каменка.

Начуездучастка, Уездчека, Уездвоенкома, Начрайміліции, всем отдельным отрядам ведущим борьбу с бандитизмом на территории Чигиринского уезда и всем Волревкомам, райревкомам, волисполкомам и Сельисполкомам

§ 1.

Под страхом законной ответственности и предания суду Реввоентрибунала, Уездвоенсовещание категорически запрещает применять всякого рода репрессий к добровольноявившимся по амнистии лицам состоявшим раньше в партизанских отоядах и к их родственникам имеющим об этом соответствующие документы выданные Уездвоенсовещанием.

§ 2.

О всех случаях нарушения настоящего приказа воинскими частями, учреждениями, отдельными представителями Советской власти, срочно доносить Уездвоенсовещанию для принятия надлежащих мер.

Уездвоенсовещания Типограф. С. Шапилло.

Секретарь Белоножко

ДАЧО ф.Р-1000, оп1, спр1, арк. 38.

ВОЗВАНИЕ.

Постановлением Всеукраинского Центрального Исполнительного К-та Советов Рабочих, Крестьянских и Кр.-армейских Депутатов. Амнистия, об'явленная 5-ым С'ездом Советов Украины бандитскому элементу и атаманам, оставившим грабительские шайки и добровольно явившимся к соответствующим властям продлена до 15 мая 1921 года.

Сыны трудящихся! Чем руководствуется Рабоче-Крестьянская власть применяя амнистию к бандитам, нарушителям спокойствия поселян, разрушителям Крестьянского хозяйства?

Рабоче-Крестьянская власть своим постановлением лишний раз доказывает Вам, заблудившимся, что этой власти дорога Ваша жизнь, равно как всех трудящихся, принимая во внимание, что Вы служите слепым орудием у тех кому выгодно затопить страну трудящихся в братской крови.

Щадит-ли Советская власть помещиков, фабрикантов и ярых контр-революционеров и своих классовых врагов? Нет Рабоче-Крестьянская Власть во все время гражданской войны боролась со всеми теми которые мешали устраивать рабочему и крестьянину свою жизнь и, победив на всех контр-революционных фронтах, перейдя к мирному строительству, зорко следит за своими вековыми врагами и продолжает беспощадно их карать.

Как-же относится Советская власть в лице 5 го С'езда Советов Украины к пошедшим в банды, из за несознательности своей, к Вам, к бандитскому элементу?—Всеукраинский Центральный Исполнительный Комитет щадит только Вас применяет амнистию только к Вам потому, что Вы сыны трудящихся с детства терпевших от помещиков и земских начальников, вовлеченных теперь ложью контр-революционеров и науськиванием злостных врагов трудящегося люда, в бандитские шайки, которые вредят своим-же товарищам по труду, своим братьям и отцам, мешая им восстановить свои хозяйства и приняться за мирный труд. Кому это на радость? Кто руки потирает от удовольствия?—Богатей, помещик, кулак бывшее начальство—вот кто.

Во исполнение постановления ВУЦИК о продлении срока амнистии бандитам и атаманам до 15-го мая 1921 года, Кременчугская Губернская Чрезвычайная Комиссия призывает Вас, товарищи, оставить бандитские шайки, явиться в распоряжение властей или прямо в Чрезвычайную Комиссию, а у кого есть оружие принесите с собой оружие, и Вы будете приняты в семью рабочих и крестьян, в семью знающую только честный труд, где Вы, вольные как все, приложите Ваши силы на восстановление хозяйства рабочей страны, на укрепление ея мощи.

Кремгубчека считает, что находящиеся в рядах разных банд, товарищи трудящиеся, которые сознали свою ошибку, немедленно уйдут из этих банд и явятся добровольно к соответствующим властям.

К оставшимся же в бандитских шайках, которые не явятся к 15-му мая 1921 года добровольно, Рабоче-Крестьянская власть будет беспощадна. Она их будет рассматривать, как злостных контр-революционеров, как врагов трудящихся, каковые будут железной метлой, как ненужный сор, выметены с лица Великой Советской Социалистической Федерации.

ДАЧО ф.Р-1000, оп1, спр1, арк. 99 зв.

Про продовження амністії

для повстанських загонів Кремінчугщини.

ДАЧО ф.Р-1000, оп1, спр1, арк. 158 зв.

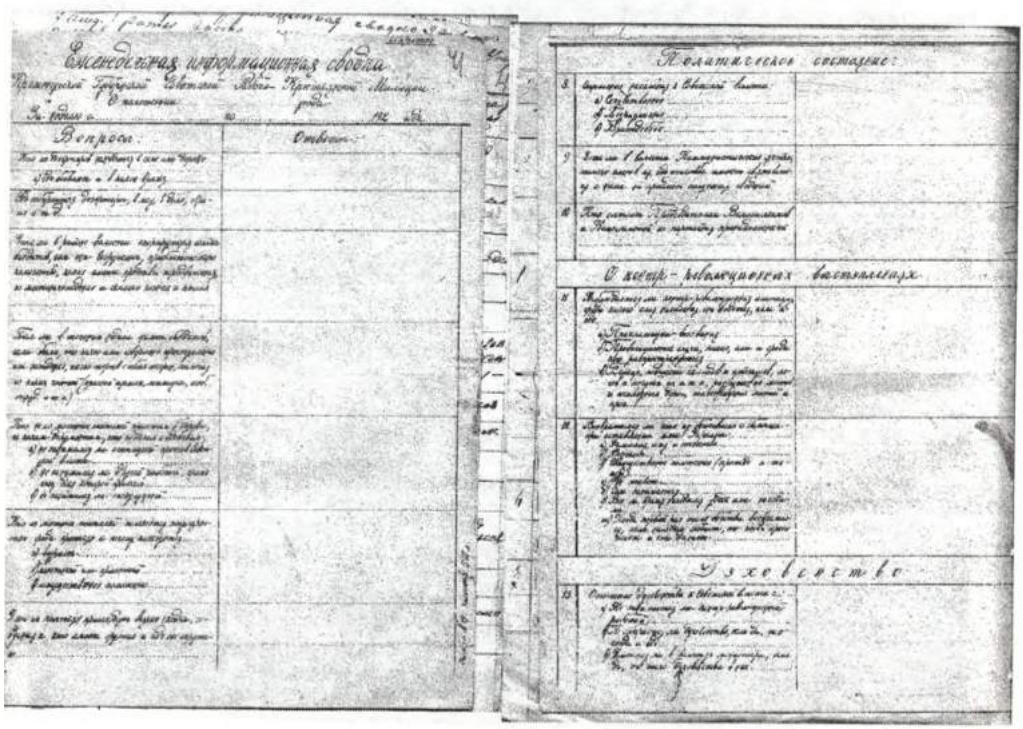

ДАЧО ф.Р-994, оп1, спр1, арк. 41-42.

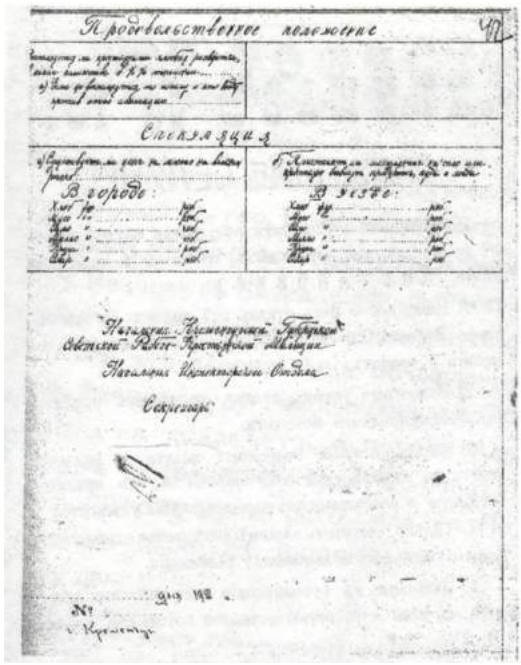

Продовольственное положение

Спекуляция

В городе:

В уезде:

Начальник Чрезвычайной Губернской Советской Рабоче-Крестьянской Милиции

Начальник Черниговского Отдела

Секретарь

ДАЧО ф.Р-994, оп1, спр1, арк. 41-42.

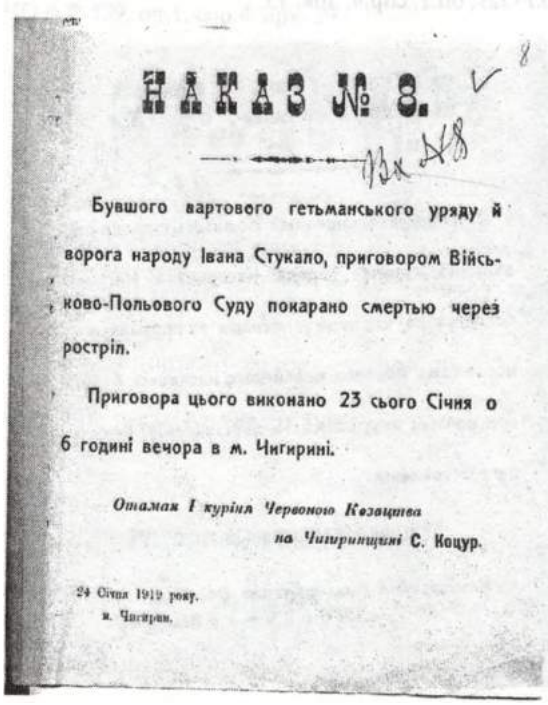

НАКАЗ № 8.

Бувшого вартового гетьманського уряду й ворога народу Івана Стукало, приговором Військово-Польового Суду покарано смертью через розстріл.

Приговора цього виконано 23 сього Січня о 6 годині вечора в м. Чигирині.

Отаман І куріня Червоного Козацтва на Чигиринщині С. Коцур.

24 Січня 1919 року.
м. Чигирин.

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 8.

ПРИКАЗЪ № 10.

ГРАЖДАНЕ СЕЛЯНЕ!

Революціонный Комитетъ обсудивши случаи отказа въ подводахъ для червонныхъ козаковъ и народной армій, ПОСТАНОВИЛЪ:

1) Немедленно безъ отказу всѣ должны по требованію Волостныхъ Управъ выдавать подводы для козаковъ и солдатъ.

2) Волостныя управы о семъ получаютъ приказы изъ Революціоннаго Комитета.

3) Народная армія червонныя козаки и солдаты стоятъ на защитѣ трудового народа и всѣ вредные элементы и разбойники изъ народной арміи удаляются.

4) Только честнымъ людямъ довѣряется охрана свободы и порядка и завоеваній революціи.

5) Виновные въ неисполненіи сего приказа караются со всей строгостью военнаго времени.

Революціонный Комитетъ.

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 13.

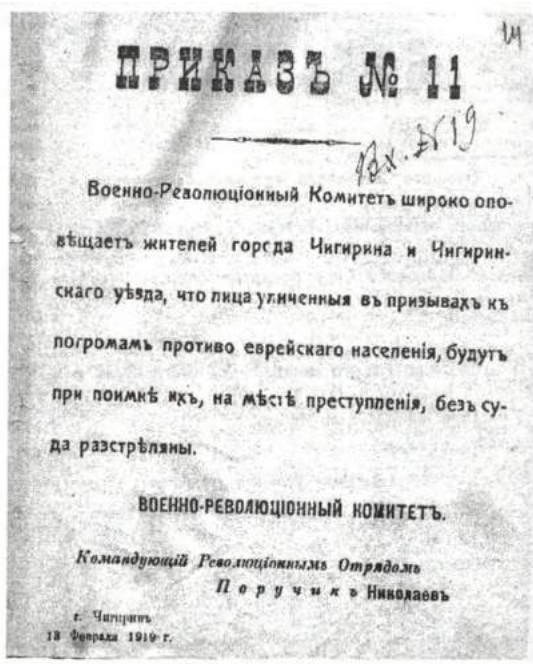

ПРИКАЗЪ № 11

Военно-Революціонный Комитетъ широко оповѣщаетъ жителей города Чигирина и Чигиринскаго уѣзда, что лица уличенныя въ призывахъ къ погромамъ противо еврейскаго населенія, будутъ при поимкѣ ихъ, на мѣстѣ преступленія, безъ суда разстрѣляны.

ВОЕННО-РЕВОЛЮЦІОННЫЙ КОМИТЕТЪ.

Командующій Революціоннымъ Отрядомъ
П о р у ч и к ъ Николаевъ

г. Чигиринъ
13 Февраля 1919 г.

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 14.

ОБЪЯВЛЕНІЕ

Объявляю во всеобщее свѣдѣніе, что пойманный въ гор. Новогеоргіевскѣ, извѣстный контр-революціонеръ Александръ Ивановичъ Безрадецкій, былъ объявленъ Военно-Революціоннымъ Комитетомъ внѣ закона. Лица объявленныя внѣ закона суду Революціоннаго Трибунала не подлежатъ, а потому Александръ Безрадецкій будетъ разстрѣлянъ 22-го Февраля сего года, на Петровской площади (подолъ) въ 1-мъ часу дня.

Командующій Революціоннымъ отрядомъ
Поручикъ Н. Н. НИКОЛАЕВЪ

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 29.

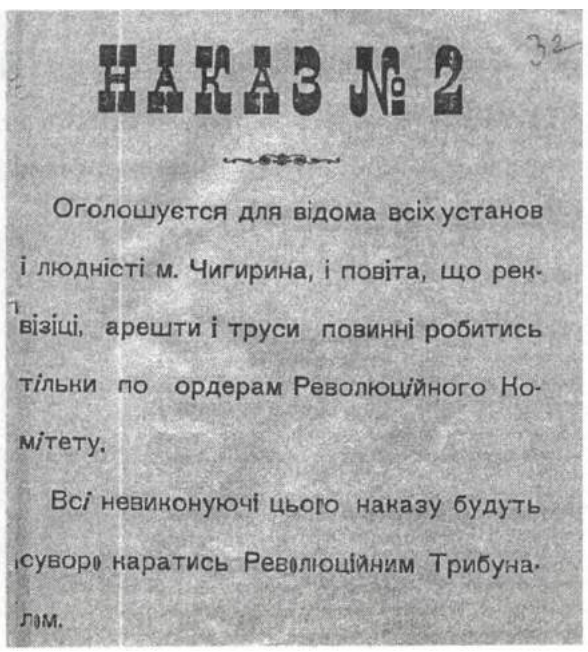

НАКАЗ № 2

Оголошується для відома всіх установ і людності м. Чигирина, і повіта, що реквізіці, арешти і труси повинні робитись тільки по ордерам Революційного Комітету.

Всі невиконуючі цього наказу будуть суворо каратись Революційним Трибуналом.

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 32.

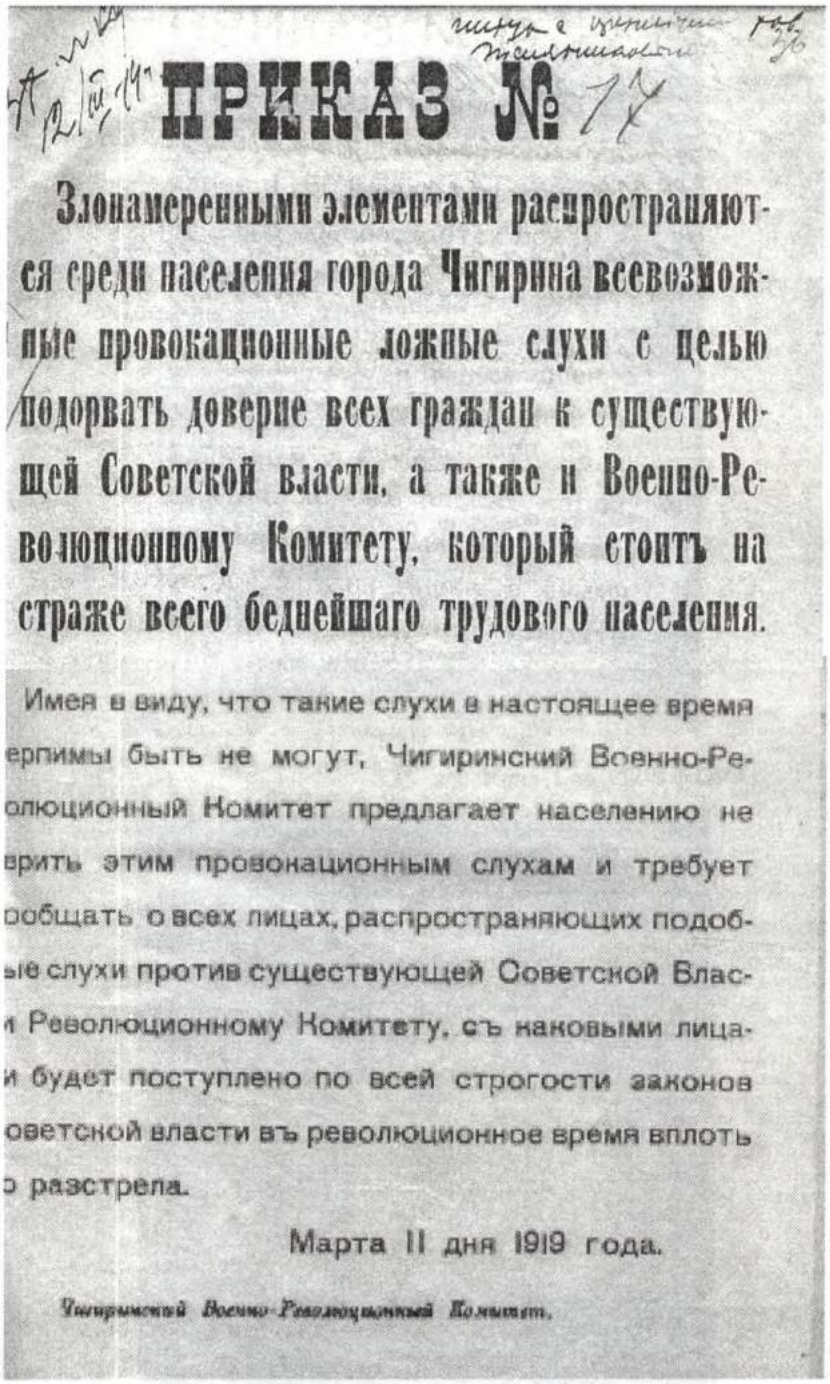

ПРИКАЗ №

Злонамеренными элементами распространяются среди населения города Чигирина всевозможные провокационные ложные слухи с целью подорвать доверие всех граждан к существующей Советской власти, а также и Военно-Революционному Комитету, который стоитъ на страже всего беднейшаго трудового населения.

Имея в виду, что такие слухи в настоящее время ерпимы быть не могут, Чигиринский Военно-Революционный Комитет предлагает населению не ерить этим провокационным слухам и требует общать о всех лицах, распространяющих подобые слухи против существующей Советской Власи Революционному Комитету, съ каковыми лицаи будет поступлено по всей строгости законов оветской власти въ революционное время вплоть о разстрела.

Марта 11 дня 1919 года.

Чигиринский Военно-Революционный Комитетъ.

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 36.

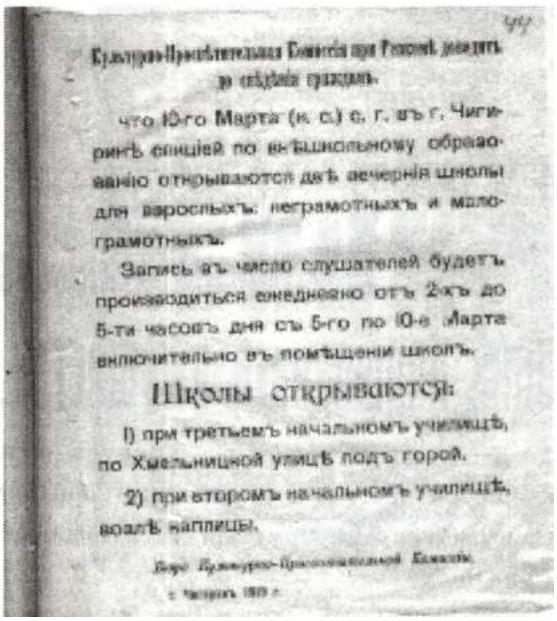

Культурно-Просветительная Комиссія при Ревкомѣ доводитъ
до свѣдѣнія граждан.

что 10-го Марта (н. с.) с. г. въ г. Чигиринѣ согласно по внѣшкольному образованію открываются двѣ вечернія школы для взрослыхъ: неграмотныхъ и малограмотныхъ.

Запись въ число слушателей будетъ производиться ежедневно отъ 2-хъ до 5-ти часовъ дня съ 5-го по 10-е Марта включительно въ помѣщеніи школъ.

Школы открываются:

1) при третьемъ начальномъ училищѣ, по Хмельницкой улицѣ подъ горой.

2) при второмъ начальномъ училищѣ, возлѣ каплицы.

Бюро Культурно-Просветительной Комиссіи.

с. Чигиринъ 1919 г.

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 44.

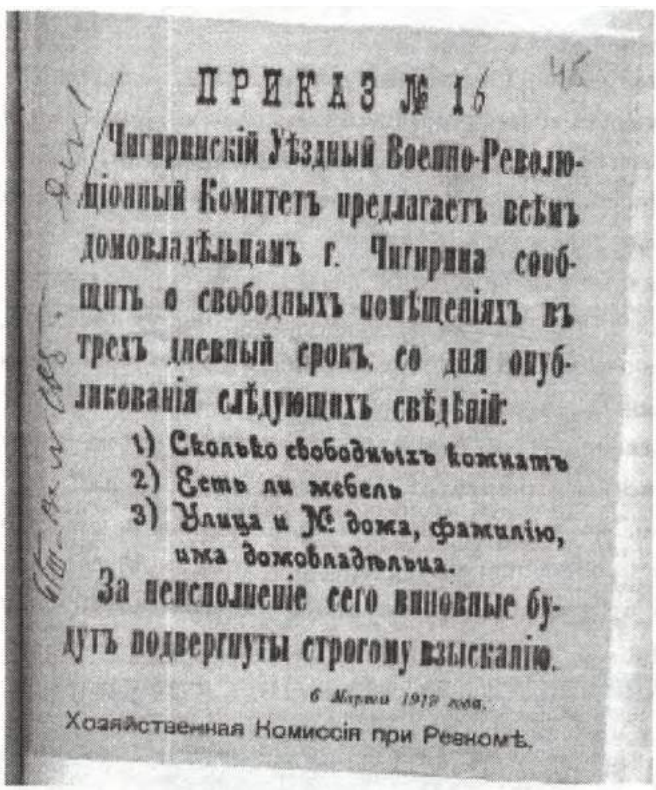

ПРИКАЗЪ № 16

Чигиринскій Уѣздный Военно-Революціонный Комитетъ предлагаетъ всѣмъ домовладѣльцамъ г. Чигирина сообщить о свободныхъ помѣщеніяхъ въ трехъ дневный срокъ, со дня опубликованія слѣдующихъ свѣдѣній:

1) Сколько свободныхъ комнатъ
2) Есть ли мебель
3) Улица и № дома, фамилію, имя домовладѣльца.

За неисполненіе сего виновные будутъ подвергнуты строгому взысканію.

6 Марта 1919 года.

Хозяйственная Комиссія при Ревкомѣ.

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 45.

ПРИКАЗ № 20

На основании приказа Председателя Врем. Рабоче-Крестьянск. Правительства Украины

О конфискации брошеннаго имущества.

Чигиринский Уездный Военно-Революцион. Комитет об'является:

1) Все лица, бежавшие из мест, в которых возстановлена Советская власть, об'являются врагами трудящихся и подлежат суду Революционнаго Трибунала.

2) Все имущество вышеназванных лиц, в чем бы оно ни состояло об'является собственностью Украинской Социалистической Советской Республики.

3) Все оставленное имущество должно быть немедленно взято на учет: промышленные предприятия—местными Советами Народнаго Хозяйства или заменяющими их учреждениями, дома, квартирная обстановка, торговые предприятия и т. п., соответствующими органами городского хозяйства.

4] Все заместители бежавших владельцев: управляющие, доверенные, приказчики или где таковых не осталось, прислуга, дворники, соседи обязаны немедленно сообщить об оставленном имуществе в указанныя учреждения.

5) Ответственность за сохранность оставленнаго имущества возлагается в частных квартирах на домовладельцев или, в случае их отсутствия, на управляющих, а за отсутствием последних на дворников. В промышленных и торговых предприятиях на доверенных, а за отсутствием их на приказчиков и фабрично-заводские комитеты.

6) Виновные в нарушении означеннаго постановления будут преданы суду Революционнаго Трибунала.

А потому Военно-Революционный Комитет просит лиц знаю-

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 65.

ОТДЕЛ НАРОДНОГО ОБРАЗОВАНИЯ

В ВОСКРЕСЕНЬЕ 6 АПРЕЛЯ

В 5 ЧАСОВ ДНЯ

ЛЕКЦИОННОЙ СЕКЦИЕЙ

БУДУТ ПРОЧИТАНЫ

ЛЕКЦИИ

1. В ШКОЛЕ ПОД ГОРОЙ

Нефть и продукты из нея добываемые ТОРОП

Зубы и рот, как очаг заразы · · ИЗИКС

2. В ШКОЛЕ ВОЗЛЕ КАПЛИЦЫ

Для чего нужно образование народу Юровский

Лекционная Секция.

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 70.

ВОЗВАНИЕ.

Каждый час приносит нам новыя радостныя известия.

Могучим порывом двигаются красные полки, одерживая на своем пути ряд блестящих побед на всех фронтах.

Одесса и Севастополь эта послѣдняя крепость мирового капитала, где были сосредоточены все черныя силы, где протянули друг другу руки изменник народа Петлюра и капиталисты Англии и Франции для подавления рабоче-крестьянского правительства не выдержали дружного натиска революционных войск.

Взятие Одессы и Севастополя этих оплотов мировой контр-революции ясно показала всему миру, что рабоче-крестьянской красной армии, защищающей свою землю, свои фабрики и все богатства, которое принадлежит ей по праву мозолистых рук, не страшны даже всесильныя танки, не страшна боевая мощь мировых угнетателей.

Нет спасения помещикам, кулакам и капиталистам нашим врагам.

Вместо защиты которой они ожидали со стороны европейских угнетателей, они узнают о возстаниях и организации Советской власти в различных местностях Англии—Франции, Германии и Америки.

Красное знамя возстания развевается во всех уголках мира.

Крестьяне и рабочие всего мира поняли, что только им принадлежит земля, фабрики, и заводы, орошенные потом и кровью трудящихся.

Но наши угнетатели—помещики и капиталисты не спят. Видя, что открыто они уже больше не могут обманывать крестьян и рабочих, что в честном бою они безсильны, они сеют среди нас темные, провокационные слухи.

Видя свое безсилие, на фронте помещики и капиталисты пробрались к нам в тыл и устами низких душ, продавшихся за помещичьи миллионы, клевещут на честных работников советской власти

Они расхваливают нам времена изменника Петлюры, того Петлюру, который привел на Украину немцев и Гетманъ.

Теперь он заключил союз с Англо-Французской буржуазией, которые ждут только удобного момента забрать наш хлеб, наше добро,

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 78.

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 90.

ВОЗВАНИЕ.

Каждый час приносит нам новыя радостныя известия.

Могучим порывом двигаются красные полки, одерживая на своем пути ряд блестящих побед на всех фронтах.

Одесса и Севастополь эта последняя крепость мирового капитала, где были сосредоточены все черныя силы, где протянули друг другу руки изменник народа Петлюра и капиталисты Англии и Франции для подавления рабоче-крестьянского правительства не выдержали дружного натиска революционных войск.

Взятие Одессы и Севастополя этих оплотов мировой контр-революции ясно показало всему миру, что рабоче-крестьянской красной армии, защищающей свою землю, свои фабрики и все богатства, которое принадлежит ей по праву мозолистых рук, не страшны даже всесильныя танки, не страшна боевая мощь мировых угнетателей.

Нет спасения помещикам, кулакам и капиталистам нашим врагам.

Вместо защиты которой они ожидали со стороны европейских угнетателей, они узнают о восстаниях и организации Советской власти в различных местностях Англии—Франции, Германии и Америки.

Красное знамя восстания развевается по всех уголках мира.

Крестьяне и рабочие всего мира поняли, что только им принадлежит земля, фабрики, и заводы, орошенные потом и кровью трудящихся.

Но наши угнетатели—помещики и капиталисты не спят. Видя, что открыто они уже больше не могут обманывать крестьян и рабочих, что в честном бою они безсильны, они сеют среди вас темные, провокационные слухи.

Видя свое безсилие, на фронте помещики и капиталисты пробрались к вам в тыл и устами низких душ, продавшихся за помещичьи миллионы, клевещут на честных работников советской власти

Они расхваливают вам времена изменника Петлюры, того Петлюру, который привел на Украину немцев и Гетмана.

Поймите селяне, что помещики при помощи Петлюры и его ставленников желают обратно захватить в свои руки НАРОДНУЮ ЗЕМЛЮ, народные фабрики и заводы, и если Вы безпощадно не будете бороться с провокаторами позорящими Советскую власть Вы упустите из своих рук власть Кретьян и рабочих, добытую таким тяжким трудом.

Товарищи селяне! следите зорко за этими врагами народа, пр[illegible] [illegible] горячей [illegible]урой.

[illegible] высоко держите знамя революции, знамя борьбы и [illegible] на счастье народу. НЕ ПОДДАВАЙТЕСЬ ОБМАНУ.

[illegible]игиринский Военный Комиссар ВОРОНА.

[illegible]апреля 1919 г.

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 110.

Циркул

ТОВАРИЩИ!

НА 25 АПРЕЛЯ В Г. ХАРЬКОВЕ

СОЗЫВАЕТСЯ

ВСЕУКРАИНСКИЙ С'ЕЗД ПРОФЕССИОНАЛЬНЫХ СОЮЗОВ

ГОТОВТЕСЬ К С'ЕЗДУ!

С'езд должен быть КОММУНИСТИЧЕСКИМ!

ПОРЯДОК ДНЯ:

1. Доклад „Уцентропрофа"
2. „ Всерос. Ц. Сов. Проф. Союз.
3. Задача Проф. Союзов.
4. Организация производства.
5. Организац. вопросы.
   ...рифная политика,
   ...циальная политика,
   ...юзы и кооперация и
   ...ульт.-просвет. деятельность.

Норма Представительства:

Союзы с кол. членов от 500 до 1000 посылают 1 делегата и на каждые 1000 по 1 представителю, союзы с количеством членов до 500 посылают представителя с правом совещат. голоса. Краевые об'единения до 25000 членов посылают 2 предст., свыше 25000—4 пр. Советы Професс. Союзов от 1000 до 5000—1 предст., от 5000 до 10000—2 предст., свыше — 3 предст. «Уцентропроф»—3 представителей и Всероссийск. Ц. С. Проф. С.—2 предст.

ОТДЕЛ ТРУДА при Чигиринском Исполкоме предлагает ...егировать непосредственно от себя представителей на ...шеуказанный С'ЕЗД.

Отдел Труда при Чигиринском Исполкоме.

...апреля 1919 г.
г. Чигирин.

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 114.

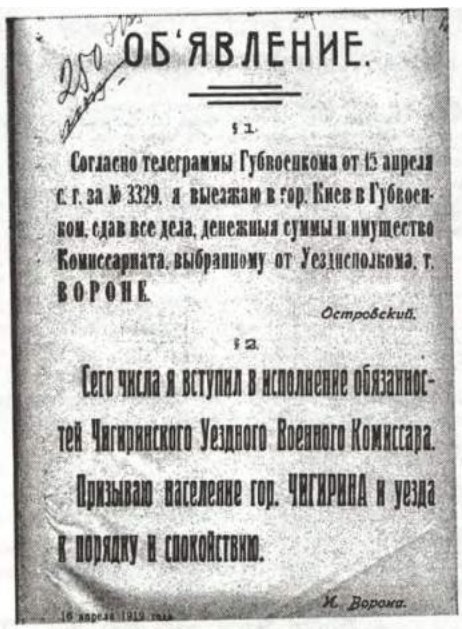

ОБ'ЯВЛЕНИЕ.

§ 1.

Согласно телеграммы Губвоенкома от 15 апреля с. г. за № 3329, я выезжаю в гор. Киев в Губвоенком, сдав все дела, денежныя суммы и имущество Комиссариата, выбранному от Уездисполкома, т. ВОРОНЕ.

Островский.

§ 2.

Сего числа я вступил в исполнение обязанностей Чигиринского Уездного Военного Комиссара.

Призываю население гор. ЧИГИРИНА и уезда к порядку и спокойствию.

И. Ворона.

16 апреля 1919 года.

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 120.

ПРИКАЗ № 1.

ДЛЯ ПОДДЕРЖАНИЯ ТИШИНЫ И ПОРЯДКА В ГОРОДЕ И ОКРЕСТНОСТИ, ПРИКАЗЫВАЮ:

НЕМЕДЛЕННО ПРЕКРАТИТЬ

ОХОТИТЬСЯ

И НЕ ПРОИЗВОДИТЬ НИ ОДНОГО ВЫСТРЕЛА ВПРЕДЬ ДО РАЗРЕШЕНИЯ.

Виновные в неисполнении сего приказа будут наказаны по всей строгости вплоть до расстрела.

Врем. Военно-Революцион. ШТАБ.

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 125.

ВІДОЗВА.

Товаріші Робітники і Селяне!

Наша страна переживає великий тяжкий мент за освобожденя [illegible]бітників і селян з під ярма буржуазії, за для чого потрібна [illegible] реальна праця, для виконання цих змрій, котрі лежать в ос[illegible] Совіцкої влади.

При цих умовинах всі накази, котрі виходят з центра, за для чого [illegible] виконувать без усяких затримовлений и т. ин.; но [illegible] [illegible] темних элементів, бандітів, гайдамаків и иншій погані, [illegible] одиничними громодянами, а навіть де [illegible] [illegible] [illegible] від [illegible] [illegible] виконать [illegible] людей і рухового складу и т. ин.

Таке становище визвано тільки непорозумінням наказів, котрі [illegible]ходят з центра, при цих умовинах [illegible] своим обов'язком [illegible], що взяття на учет, як чоловічого населення, так і всього [illegible] складу, робится не для того щоб, що ни будь [illegible] трудового населення, як то реквізиція и т. ин., як це [illegible] вороги пролетаріата; а навпаки це єсть підготовка праці [illegible] організації червоної армія, на всякій випадок, коли б междуна[illegible] буржуазія задумала опять накинуть свое ярмо на нас, [illegible] котрі лежит в основі Совітскої влади.

Итак товаріші Робітникі і Селяне!

Кому дорогі завоєвания робітничо-селянскої революції той по[illegible] відноситься з повним довірієм к виходящим наказам [illegible] [illegible] к точному негайному іх виконанию, [illegible] проволочка [illegible] ділі-на руку буржуазії.

Помогайте в цім ділі волостнім головам Исполкомів, [illegible] [illegible] військові Комиссари, котріх ви с ами вибрали!

Чигиринский Військовий Комисар Ворона.

М. ЧИГИРИН.

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 135.

ОТКРЫТА

СОВЕТСКАЯ СТОЛОВАЯ

ПО ТЕРЕЩЕНСКОЙ УЛИЦЕ

В ПОМЕЩЕНИИ БЫВШЕЙ НАРОДНОЙ ЧАЙНОЙ.

Чигиринский Уездный Исполнительный Комитет.

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 139.

КОММУНИСТИЧЕСКАЯ ПАРТИЯ (большевиков) УКРАИНЫ.

Товарищи Крестьяне!

Не слушайте провокаторов, зовущих вас на борьбу с Советской властью.

Советская власть—ато ваша власть.

Советская власть—прогнала помещиков.

Советская власть отняла землю у помещиков и передала ее вам.

Советская власть не заставляет и не будет заставлять вас устраивать коммуны.

КОММУНЫ—ЭТО ДОБРОВОЛЬНОЕ ОБЪЕДИНЕНИЕ.

Не верьте тем, кто говорит вам, что большевики-коммунисты принуждают устраивать коммуны.

ЭТО—НЕПРАВДА!

Прикидываясь сторонниками Советской власти, враги рабочих и крестьян обманным путем натравливают вас на Советскую власть.

ГОНИТЕ ИХ В ШЕЮ!

Поддерживайте Советскую власть, не то снова попадетесь в кабалу к помещикам.

Центральный Комитет Коммунистической Партии (Большевиков) Украины.

За Секретаря КОВАЛЕНКО.

Комуністична Партія (більшовиків) України.

Товариші Селяне!

Не слухайте провокаторів, що кличуть вас на боротьбу проти Радянської влади.

Радянська влада—це ваша влада.

Радянська влада—прогнала поміщиків.

Радянська влада забрала землю у поміщиків і передала її вам.

Радянська влада не примушує і не примушуватиме вас закладати коммуни.

КОММУНИ—ЦЕ ДОБРОВІЛНІ СПІЛКИ.

Не Вірте тим, хто тобче вам, що більшовики-комуністи примовлюють вас жити коммуною.

ЦЕ—БРЕХНЯ!

Прикидаючись прихильниками Радянської влади, вороги робітників і селян шахрайським способом хацькобують вас на Радянську владу.

БИЙТЕ ІХ У ПОТИЛИЦЮ!

Підтримуйте Радянську владу, а то знову опинитесь у панському ярмі.

Центральний Комітет Комуністичної Партії (більшовиків) України.

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 146.

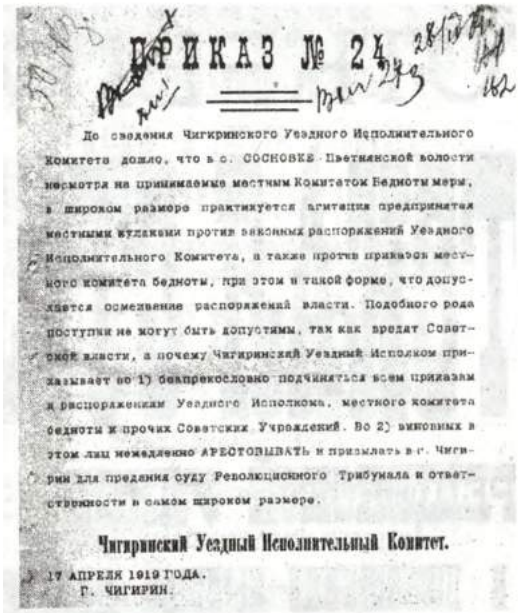

ПРИКАЗ № 24

До сведения Чигиринского Уездного Исполнительного Комитета дошло, что в с. СОСНОВКЕ Цветиловской волости несмотря на принимаемые местным Комитетом Бедноты меры, в широком размере практикуется агитация предпринятая местными кулаками против законных распоряжений Уездного Исполнительного Комитета, а также против приказов местного комитета бедноты, при этом в такой форме, что допускается осмеяние распоряжений власти. Подобного рода поступки не могут быть допустимы, так как вредят Советской власти, а почему Чигиринский Уездный Исполком приказывает во 1) безпрекословно подчиняться всем приказам и распоряжениям Уездного Исполкома, местного комитета бедноты и прочих Советских Учреждений. Во 2) виновных в этом лиц немедленно АРЕСТОВЫВАТЬ и присылать в г. Чигирин для предания суду Революционного Трибунала и ответственности в самом широком размере.

Чигиринский Уездный Исполнительный Комитет.

17 АПРЕЛЯ 1919 ГОДА.
Г. ЧИГИРИН.

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 162.

ВОЗЗВАНІЕ.

ГРАЖДАНЕ!

Съ возстановленіемъ Совѣтской власти на Украинѣ всѣ имѣнія со всѣмъ имуществомъ и хлѣбными запасами взяты на учетъ Уѣздной Земельной Управой. Орудія производства и хлѣбные запасы распредѣляются и будутъ распредѣляться равномѣрно между всѣми нуждающимися Комиссаріатомъ продовольствія. Между тѣмъ поступаютъ сообщенія, что многіе села разграбляютъ имѣнія, уводятъ живой инвентарь и забираютъ хлѣбные запасы; однимъ словомъ производятъ анархію, чѣмъ нарушаютъ планомѣрность работъ Комиссаріата Продовольствія и Земельной Управы.

До конца уронить еще далеко теперь наступаетъ самый острый моментъ и намъ нужно быть очень осторожными и бережливыми. Красноармейцамъ и всѣмъ трудящимся приходится выдерживать страшную борьбу и если мы въ тылу будемъ уничтожать то, что больше всего необходимо намъ для подкрѣпленія нашего фронта: ХЛѢБЪ, то голодные бойцы потеряютъ свои позиціи, ибо самый страшный врагъ-это ЦАРЬ ГОЛОДЪ, который побѣдитъ самаго сильнаго, самаго могучаго противника, а тогда опять придутъ помѣщики и кулаки и будутъ съ насъ опять сдирать кожи, пить кровь и исполнять свои замыслы. Чтобы этого не случилось, чтобы не потерять завоеванія революціи, Исполнительный Комитетъ обращается къ Вамъ, Граждане, съ призывомъ бережно относиться къ народному достоянію, не расхищать имущества помѣщій, не брать самочинно хлѣбъ изъ этихъ запасовъ помня, что для правильнаго распредѣленія продуктовъ Совѣтская власть создала соотвѣтственные органы Комиссаріаты продовольствія и только имъ принадлежитъ право распоряженія этими продуктами. Всякое же самовольное распоряженіе хлѣбомъ только вредитъ дѣлу и помогаетъ врагамъ Совѣтской власти въ ихъ борьбѣ за возстановленіе стараго помѣщичьяго строя.

Исполнительный Комитетъ надѣется, что Вы граждане, понимаете чувствомъ гражданскаго долга передъ Родиной, не допустите принимать никакихъ разрушающихъ мѣръ за расхищеніе Народнаго достоянія.

Чигиринскій Уѣздный Исполнительный Комитетъ.

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 170.

КО ВСЕМ ТРУЖЕНИКАМ УКРАИНЫ.

Товарищи рабочие и крестьяне! В сердцах империалистических хищников, разбойников и угнетателей, пробудилось чувство справедливой расплаты за пролитую кровь миллионов трудящихся рабочего класса. В Германии, Австро-Венгрии и Болгарии уже говорят языком пролетарской борьбы, посылаемые сознанием рабочих масс и угнетенных. Пролетарии всех стран поняли обман своих лже-руководителей и теперь никакая сила не остановит объединения пролетариата в один общий мир. Владыкой которого будет Труд, где не будет границ, разделяющих трудящихся на чужих и своих. Вы, рабочие и крестьяне, являетесь трудящимися Украинской Советской Республики, вы поднялись первыми, когда по Вашему примеру пролетарии других империалистических стран начали борьбу с Вами плечо к плечу, товарищи, реализуют этой борьбы, посредством которой искусственной рукой рабочего и крестьянина, сбрасываются с плеч кровопийцы короны и рубища их прислуги. Ваши сердца, товарищи, могут наполниться радостью, и Вы поймете торжество, как авангард мировой революции, первые подавшие красную зарю на освобождение всего трудящегося народа. Товарищи, но нужно забывать и о том, что борьба с капиталистическим миром будет длительной и упорной, и поэтому еще больше нужно напрячь усилий трудовому классу, в руках которого развевается красное знамя социализма, чтобы раз навсегда покончить с этими кровопийцами.

Смелее, товарищи рабочие и крестьяне, отряды и полки, бригады и дивизии. Путь еще тверже наступит Ваша нога на цивилизации и разрушенный старый мир, который был построен со своего основания на обмане, порабощении и эксплоатации трудящегося класса, на ненависти друг к другу и на вражде народов разных национальностей. Все это должно с той целью, чтобы придать как можно больше власть тунеядцам и хищникам.

Вам, товарищи рабочие и крестьяне, которой дано высокое и почетное место быть передовым отрядом по уничтожению старого прогнившего мира. Революция должна победить. Сомнения нет в победе. Народные буржуазии уже предают от страха перед организованной силой трудящихся. Вы теперь не они отзвенете этими буржуазиями, и у нас—в Германии, Австро-Венгрии, Болгарии, Франции, Англии, Америке и других странах—пролетарии вместе с Вами бьются за одну общую цель, за одну общую идею. Близок, товарищи, час окончательного падения капитала перед штурмующими колоннами трудящихся.

Стройте колонны. Усиливайте напор. Все на штурм—скорей победим. И тогда все разойдемся по местам мирного занятия. К оружию, товарищи, на бой! Последний бой. За создание нового мира, где не будет эксплоатируемых, угнетенных и отчаивающихся в жизни. Вперед, товарищи, к светлому будущему, в царство Социализма!

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 186.

УКРАИНСКАЯ СОЦИАЛИСТИЧЕСКАЯ СОВЕТСКАЯ РЕСПУБЛИКА.

Пролетарии всех стран соединяйтесь!

О „КАЦАПАХ".

КАК ПОМЕЩИКИ И КУЛАКИ ДУРАЧАТ КРЕСТЬЯН.

Приходит к крестьянину всякие самозванцы и гетманцы, стакнувшиеся помещиков и кулаков и говорят ему:

— Худо, брат, твое дело, заедят тебя жалобы эти кацапы.

Крестьянин, привыкший верить людям, настораживается.

Гетманец тогда ему уже шепчет:

— Осталось только одно средство нам вооружиться, войти толпой на кацапов и прогнать их.

Крестьянин чешет себе затылок, он колеблется. Он чует, что тут где-то не правда зарыта.

Но видит помещика уже не выпускает жертвы обида из своих цепких лап. Он предложит заслушать легкомерного крестьянина:

— Ожог эти кацапы, заберут у тебя хлеб, жену и тебя самого еще застрелят.

Несчастный крестьянин запутан до смерти. Он безповоротно возбужается злой волей дьявола и обманщика, берет винтовку и идет, сам не зная куда.

Товарищи-крестьяне, уже многие из вас погибли немилно.

Уже многие из вас во-темноте своей убивали своих друзей, своих братьев.

Пора вам узнать всю правду, дабы не попасть в сеть, расставленные гетманцами, петлюровцами, кулаками и помещиками.

„Кацапами" гетманцы и петлюровцы называют крестьян и рабочих России.

Крестьяне и рабочие Украины десятки и сотни лет лежали своей спиной под игом того же самодержца, тех же помещиков и тех же кулаков, что и крестьяне и рабочие России.

Они и те же царские страшилки пугали крестьян и деревень России и Украины кацапами и те же жандармы расстреливали рабочих в Киеве и Москве.

Трудовые массы Украины бок-о-бок с трудовыми массами России боролись против царя, помещиков и капиталистов.

Лучшие сыны Украины и России гибли в тех же рудниках, в той же Сибири, куда ссылали и тех, и других царских сатрапов.

Когда Николай бросил народы России и Украины в кровавую войну, крестьяне наших деревень и рабочие наших городов вместе с крестьянами и рабочими России долго страдали в тех же окопах и умирали на тех же полях.

Мы все вместе мучались, вместе боролись и вместе также пришли к победе.

В феврале 1917 г. затрещал трон кровавого царя Николая. Все рабочие, все крестьяне, все солдаты всех народов в России и Украине сплотились военною и общею матросскою сирдаш боевого корабля.

Под Николай II он как от рук крестьян и рабочих. На их все власть сразу отдала и крестьянам и рабочим.

Капиталисты и кулаки хотели воспользоваться победой, кулаческий кролью трудового народа, и скорее народ под ноже ярмо.

Начались новая борьба — борьба за власть рабочих и крестьян, борьба за Советы, борьба за мир!

Опять мы все вместе с крестьянами и рабочими России должны дело, наш общую борьбу за освобождение всех трудовых масс.

И наша общая борьба опять закончилась нашей общей победой:

25-го октября 1917 года, после целого ряда кровавых битв, провозглашена была власть Советов—власть рабочих и крестьян.

Но именно тогда, в час величайшей победы трудовых масс Украины и России, украинские кулаки и помещики, по главе с Петлюрой и Голубовичем, поднялся тем в спину рабочих и крестьян России и своим тяжелым сапогом стали на грудь рабочих и крестьян Украины.

Дело было так.

Как только провозглашена была власть Советов в России, правительство крестьян и рабочих потребовало немедленного прекращения кровавой бойни и установления народного мира.

„Мир хижинам, война дворцам"—таков был клич крестьянско-рабочей России.

На Украине Центральная Рада заявила, что она является представительницей крестьян и рабочих Украины и она объявила всем Советам России борьбою против царя, помещиков и капиталистов.

Лучшие сыны Украины и России гибли в тех же рудниках, в той же Сибири, куда ссылали и тех, и других царских сатрапов.

Когда Николай бросил народы России и Украины в кровавую войну, крестьяне наших деревень и рабочие наших городов вместе с крестьянами и рабочими России долго страдали в тех же окопах и умирали на тех же полях.

Мы все вместе мучались, вместе боролись и вместе также пришли к победе.

В феврале 1917 г. затрещал трон кровавого царя Николая. Все рабочие, все крестьяне, все солдаты всех народов в России и Украине сплотились военною и общею матросскою сирдаш боевого корабля.

Под Николай II он как от рук крестьян и рабочих. На их все власть сразу отдала и крестьянам и рабочим.

Капиталисты и кулаки хотели воспользоваться победой, кулаческий кролью трудового народа, и скорее народ под ноже ярмо.

Начались новая борьба — борьба за власть рабочих и крестьян, борьба за Советы, борьба за мир!

Опять мы все вместе с крестьянами и рабочими России должны дело, наш общую борьбу за освобождение всех трудовых масс.

И наша общая борьба опять закончилась нашей общей победой:

25-го октября 1917 года, после целого ряда кровавых битв, провозглашена была власть Советов—власть рабочих и крестьян.

Но именно тогда, в час величайшей победы трудовых масс Украины и России, украинские кулаки и помещики, по главе с Петлюрой и Голубовичем, поднялся тем в спину рабочих и крестьян России и своим тяжелым сапогом стали на грудь рабочих и крестьян Украины.

Дело было так.

Как только провозглашена была власть Советов в России, правительство крестьян и рабочих потребовало немедленного прекращения кровавой бойни и установления народного мира.

„Мир хижинам, война дворцам"—таков был клич крестьянско-рабочей России.

На Украине Центральная Рада заявила, что она является представительницей крестьян и рабочих Украины и она объявила всем Советам России борьбою против царя, помещиков и капиталистов.

На Украине зажигались решительная борьба, за которой наши Советы рабочих, крестьян и солдат вышли огромною победителями.

Центральная Рада была прогнана, и над Киевом развевался красный флаг Красненского Рабочей Украины.

В это время, в Бресте, велись переговоры между Советской Россией и представителями Германии, Австрии, Турции. Там же, в Бресте, находились и представители Центральной Рады, которые высылали туда раньше, чем борьба на Украине закончилась победой советской.

Представители Центральной Рады в Бресте очень скоро узнали, что Центральной Рады уже больше не существует, что она заменена Советской властью.

Но они все-таки из Бреста не уехали.

Да они и уезжать не хотели: они, ведь, сказано в Брест не для того, чтобы защищать интересы народных масс. Цель их была совсем другая: они хотели при помощи немцев набавиться от власти Советов. И они в Бресте остались.

Агенты Центральных прекрасно знали, что правительство Центральной Рады не представляет народных масс Украины.

Но им нетрудно было вместе с украинско-кулацкими шакалами Украину и предать революцию и Россию. И они охотно шли переговоры с представителями украинского народа.

Так в Бресте украинские кулаки вместе с германскими насильниками совершали свое гнусное дело.

Под предлогом войны против „кацапов"-украинские кулаки пригласили немцев, которые пришли на Украину и первым делом передали власть помещикам и буржуям, а затем уже окружили Рабоче-Крестьянскую Россию стальным кольцом.

Немцы, приглашенные украинскими кулаками, чтобы дать борьбы с „кацапами", пришли на помощь Украины Немецкого генерала, друга Каледина, Крымова, Деникина—гетмана Скоропадского.

Под защитой немцев, карательные отряды кулаков начали свой дикий разгул и террор. А в городах пали жестокие преследования рабочих.

Гетманцы, петлюровцы и всякие иные самостийные твердыни крестьянам, что они защищают наши только для борьбы против „засилия кацапов". В действительности, наши кулаки боролись только против кацапов-крестьян и кацапов-рабочих.

Кацапам-кулакам, кацапам-помещикам все немцы помогали.

Здесь, на Украине, вербовались банды для Краснова, Каледина и всяких других контрреволюционных генералов, которые и теперь ведут борьбу против власти трудовых масс России.

Запомните и запишите:

Первое оно предлогом борьбы против „кацапов" кулаки на Украине уничтожили

власть рабочих и крестьян и снова взяли в свои руки нагайки и пулеметы, чтобы властвовать над трудовыми массами Украины.

Второе: под Керенским это же борьбы против кацапов, наши кулаки помогали помещикам и кулакам в России душить русских рабочих и крестьян. И наконец—

Третье: под тем же предлогом борьбы против кацапов наши кулаки дали возможность немецким насильникам монопить наш хлеб, наш сахар и другое богатства нашего трудового народа в Германию и тем укрепили власть Вильгельма, под игом которого рабочий и крестьянин и отпускают общую победу трудовых масс всего мира.

Но предательство кулаков и буржуазии не только на некоторое время спасло их только на время.

Трудовые массы России, Германии и Австрии организовали свое дело борьбы за мир и свержение королей.

Их борьба увенчалась успехом. Вильгельм, и наши кулаки, любимцы его, удрали вслед за ним.

Опять на Украине установилась власть рабочих и крестьян.

Советская Украина и Советская Россия, словно два брата, объединились для общего дела, для общей борьбы.

Нашим кулакам худо стало.

Но у них остались еще силы, помощь которых они находили во Франции, Англии и Америке.

Наши кулаки прекрасно понимают, что вооруженная Советская Украина и Советская Россия сильно для них опасны.

И они делают все, чтобы ослабить наших [illegible].

Они начинают с новых предательств. Подготовляют они, конечно, и нападение, что после того, как вооруженная сила нашей Советской Украины и Советской России, они снова получат власть и свою руку.

Но этого не будет.

Каждый крестьянин должен отметить этих бандитов.

Но нашим предательским делам не вощается нам.

Трудовые массы Украины будут вместе с трудовыми массами всех народов.

Вместе с трудовыми массами всех народов мы пошли против наших кулаков и против вампиров и палачей всего мира.

Капиталы-помещики, капиталы-буржуи являются нашими врагами, как и Украины-помещики и украины-кулаки.

Капиталы же рабочие и капиталы-крестьяне—наши братья по оружию, наши соратники в деле общего освобождения всех угнетенных от всех угнетателей.

Типография Украинского Издательства Народного Комиссариата по делам печати Украины.

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр.4, арк. 187, 187 зв.

Конверт.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6454, арк. 53.

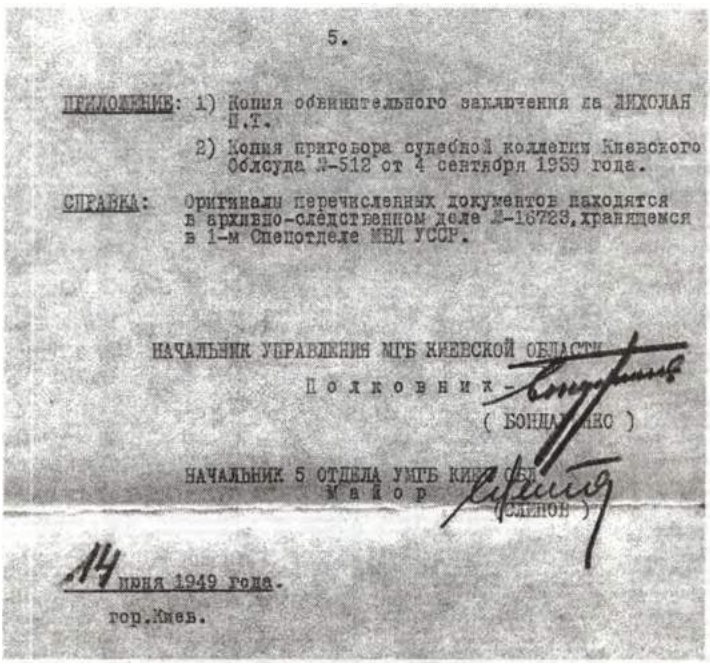

5.

ПРИЛОЖЕНИЕ: 1) Копия обвинительного заключения на ЛИХОЛАЯ П.Т.

2) Копия приговора судебной коллегии Киевского Облсуда Л-512 от 4 сентября 1939 года.

СПРАВКА: Оригиналы перечисленных документов находятся в архивно-следственном деле Л-16723, хранящемся в 1-м Спецотделе МВД УССР.

НАЧАЛЬНИК УПРАВЛЕНИЯ МГБ КИЕВСКОЙ ОБЛАСТИ
Полковник
(БОНДАРЕНКО)

НАЧАЛЬНИК 5 ОТДЕЛА УМГБ КИЕВСКОЙ ОБЛ.
Майор
(СЛИНЬКО)

14 июня 1949 года.
гор.Киев.

Довідка управління КДБ Київської області по архівно-слідчій справі звинуваченого.
Зі справи по обвинуваченню Лихолая П.Т.
ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6535, арк.79-83.

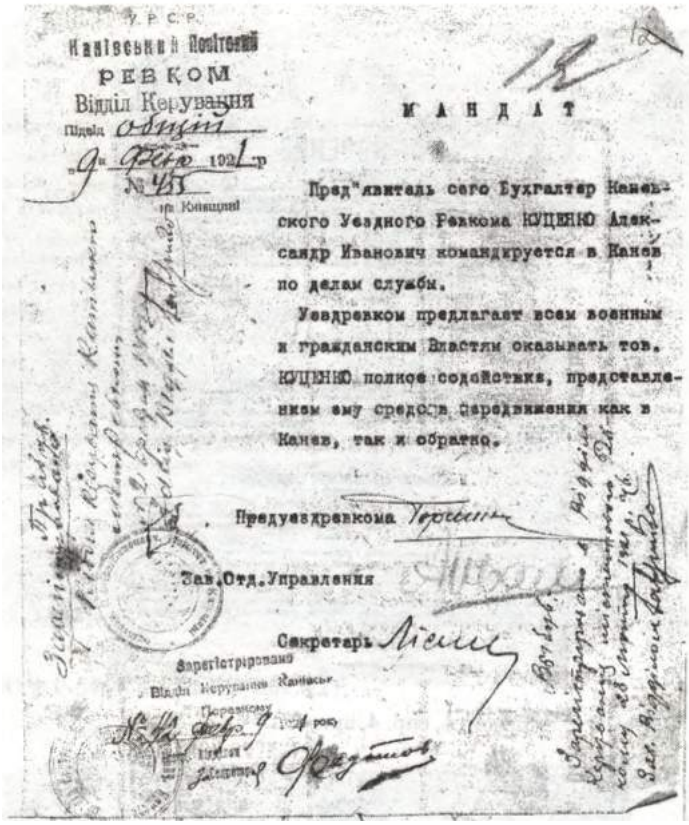

Канівський Повітовий
РЕВКОМ
Відділ Керування

МАНДАТ

Пред"явитель сего Бухгалтер Каневского Уездного Ревкома КУЦЕНКО Александр Иванович командируется в Канев по делам службы.

Уездревком предлагает всем военным и гражданским Властям оказывать тов. КУЦЕНКО полное содействие, предоставлением ему средств передвижения как в Канев, так и обратно.

Председ.Уездревкома

Зав.Отд.Управления

Секретарь

ДАЧО ф.Р-190, оп1, спр. 2, арк.12.

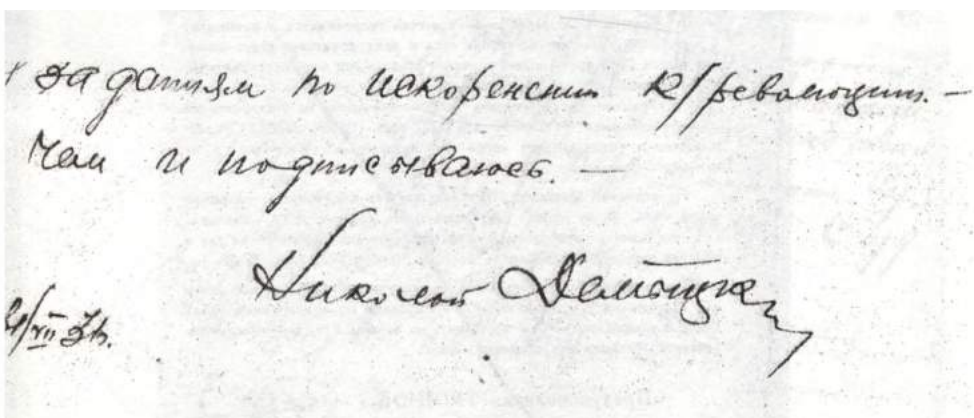

Підписка-клятва. Зі справи по обвинуваченню Домбіцького М.С. 31 липня 1931 р.

ДАЧО ф.Р-5625, оп1, спр.6362, арк.4.

ОБ'ЯВЛЕНИЕ.

По распоряжению Управления Уполномоченного Наркомфина при Совнаркоме У. С. С. Р. от 4/II сего года за № 23/02, в кассе Золотоношского Уфинотдела открыт свободный прием иностранной валюты в кредитных билетах и монеты, в рамке рублей, наложенных золотых и серебряных монет в обмен на Советские рубли, по курсу, сведения о котором каждый раз можно узнавать в Уфинотделе.

Наравне с валютой принимается золото в крупных опробированных слитках.

Обчитав изложенное, Золотоношский Уфинотдел приглашает граждан вносить указанные выше ценности в кассу Уфинотдела.

Председатель Уисполкома ТРОЦЮК.

Зав. Уфинотделом ДОНЧЕНКО.

Зав. Канцелярией ЛУКАШЕВ.

19 Декабря 1921 г.

Об'явление Кременчугского Губфинотдела.

Доводится до сведения, что Кременчугским Губфинотделом и Финотделами губернии принимаются вклады срочные и на текущие счета, с начислением их на внесенные суммы.

Все суммы, внесенные наличными, будут выдаваться наличными же немедленно, по первому требованию и без ограничения сумм. (подписи).

Об'явление Кременчугского Губфинотдела.

Постановление Совнаркома У. С. С. Р. от 24 Октября 1921 года на финансовые отделы исполнена покупка у частных лиц и общественных организаций золота, платины и иностранной валюты по ценам, установленным Наркомфином в соответствии с курсами на иностранных рынках и перевод их об'явленным.

Оповещая об этом, Кременчугский Губфинотдел об'являет, что ими Уфинотделами губернии производится покупка означенных ценностей ежедневно от 10 до 4 час. дня (за исключением праздничных дней).

Организациям, учреждениям и частным лицам (за исключением финорганов) производство указанной выше операции воспрещается, и в случае нарушения сего, виновные будут караться по суду с конфискацией предметов проданных или покупаемых в нелегальном порядке. (подпись).

С оригиналами верно.

Зав. канцелярией Лукашев.

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр. 4, арк. 12.

ПРИКАЗ №2

по Золотоношскому уезду

4-го Января 1922 года.

Ввиду того, что в настоящее время, несмотря на неоднократные приказы и распоряжения о прекращении хищнического уничтожения лесов, населением, разграбление все-таки продолжается и принимает угрожающий характер, истребляя леса и даже фруктовые сады, наводняя рынки Государственными дровами, сбываемыми всем предприятиям, частным лицам и даже вывозя в соседние уезды,—в целях беспощадной борьбы с лицами, расхищающими леса, основываясь на постановлении Уисполкомсовещания от 2-го Января 1922 года, ПРИКАЗЫВАЮ Волисполкомам и Комнезаможам немедленно назначить ответчиков из кулацкого населения.

Начальникам Милиции приказывается всех лиц, везущих на рынки дрова, если они не имеют соответствующих ордеров „УТА", задерживать, составлять протоколы и предавать суду для рассмотрения дел в порядке циркуляра Наркомюста от 10-го Ноября 1921 года № 38.

Уту вменяется в обязанность выдвинуть агентуру на все рынки для задержания указанных выше лиц с дровами (за исключением сухих), каковые конфисковывать и доставлять на склады Ута, а продавцов передавать Милиции для предания Суду.

Предуисполкома ТРОЦЮК.

Начута ВЕРБИЦКИЙ.

за Завземотделом (подпись).

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр. 4, арк. 13.

АНКЕТА

Делегата 4 Золотоніщського Повітового з'їзду Комнезаможн.

1. Призвіще, имя, та по батькові
2. Скільки років, національність
3. Соціяльне становище (рухоме й перухоме мейно до революції)
4. Скільки мав землі до прибуття Рад. влади
5. Скільки має тепер
6. Ваша освіта
7. Коли вступили в Комнезамож
8. Яку несете посаду
9. Партійність
10. Яке відношення селян до Комнезаможа
11. Чи проваде Комнезамож роскулачування
12. Чого бракує вашому Комнезаможу для продуктивної роботи?

1921 року.

Підпись

1420

ДАЧО ф.Р-546, оп.1, спр. 5, арк. 227.

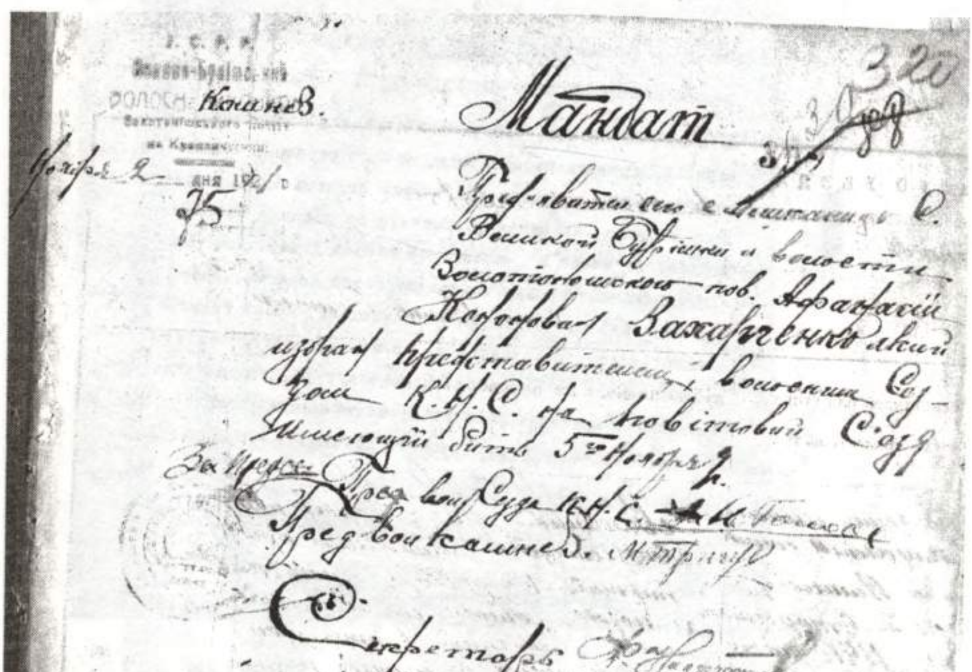

Мандат

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр. 7, арк. 96.

96

ВЪ ПРЕЗИДІУМЪ ВОЕННО-РЕВОЛЮЦІОННАГО

КОМИТЕТА.

От Николая Николаевича/ДИМИТРІЕВА/ НИКОЛАЕВА.

ЗАЯВЛЕНІЕ.

Изъ удостовѣренія при семъ представляемаго отъ 28 Января 1919 года Ревкомъ усмотритъ, что я былъ назначенъ Черкасскимъ Ревкомомъ помощникомъ комиссара финансовъ, а помимо данной должности, я работалъ какъ и здѣсь, во всѣхъ отдѣлахъ Черкасскаго Ревкома. Своей плодотворной дѣятельностью я заслужилъ уваженія Черкасскаго Ревкома и всѣго населенія. Но въ критическій моментъ, когда Черкасскій Ревкомъ долженъ былъ выѣхать, я, желая сохранить спокойствіе въ городѣ, остался до послѣдней минуты въ Черкассахъ, и въ послѣдствіи встрѣтивъ нѣсколько конныхъ всадниковъ атамана Коцура, о которомъ я до той поры ничего не зналъ, думая всеравно отступить къ Чигирину, такъ какъ иные пути отступленія были для меня отрѣзаны,-присоединился къ всадникамъ, а затѣмъ имѣлъ первое свиданіе съ атаманомъ. Прибывъ в Чигиринъ, я большинствомъ голосовъ, былъ оставленъ в управленіе Ревкома, который возложилъ на меня много обязанностей, и которыя я по мѣрѣ силъ и возможности выполняю. Когда я, въ настоящее время со мною считаются какъ съ батракомъ или подчиненнымъ, а не какъ с[...]раннымъ, я какъ свободный гражданинъ Россійской Соціалистической Федеративной Республики, властью не мобилизованный, а работающій только во имя идеи, считаю себя вполнѣ свободнымъ для рѣшенія своего благополучія и свободнаго распоряженія самимъ собой. Принимая во вниманіе, что товарищъ Тихоненко войдя въ кабинетъ въ присутствіи многихъ лицъ нанесъ мнѣ оскорбленіе, а затѣмъ [...]тавилъ мнѣ на видъ что онъ въ правѣ дать мнѣ пулю в лобъ или предать суду-считаю себя свободнымъ отъ подчиненія ему и атаману Коцуру, отказываюсь отъ командировки на меня имъ же и Ревкомомъ возложенныхъ, и считая лишнимъ вступать съ нимъ къ какія-либо разсужденія

Телеграмма.

97

На этомъ основаніи, прошу меня оградить отъ всякихъ насилій, принять къ свѣдѣнію, что съ отрядомъ атамановъ я никуда не выѣду, ибо считаю лишнимъ ѣхать куда-либо съ ними,-ни въ какія соглашенія по данному вопросу входить не желаю и, вмѣстѣ съ тѣмъ подтверждаю, что признаю исключительно власть надъ собой Ревкома, который въ правѣ распоряжатся мною всецѣло, кромѣ Ревкома никакой власти признавать не желаю, ибо считаю ее не правомочной и не законной. Присовокупляю, что являясь человѣкомъ крайнихъ убѣжденій, ни на какія уступки я не пойду, хотя-бы мнѣ грозилъ разстрѣлъ или судъ.

Н. Н. Николаев

За председателя Шевелев

ДАЧО ф.Р-529, оп.1, спр. 7, арк. 112.

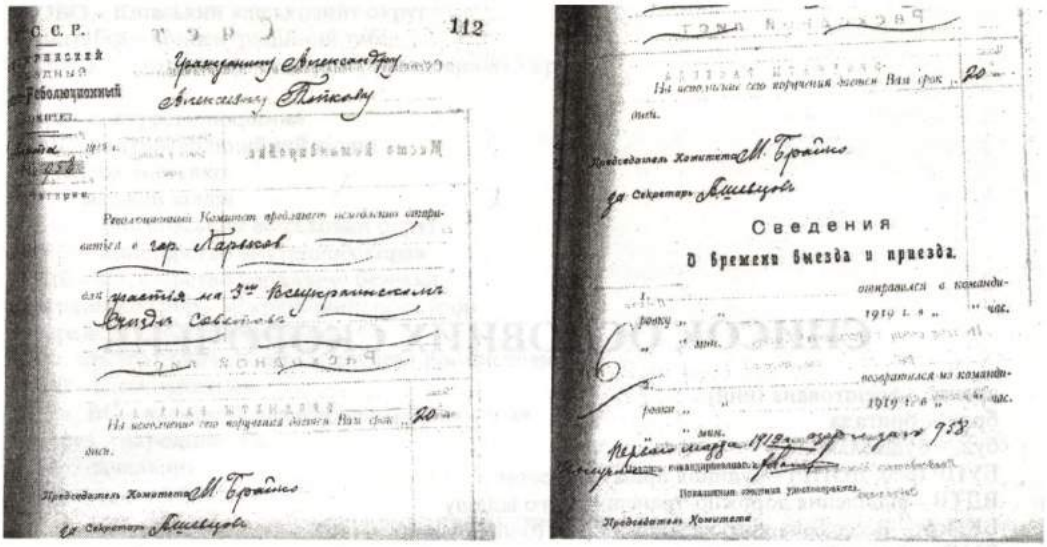

ДАЧО ф.Р-1724, оп.1, спр. 3, арк. 4.

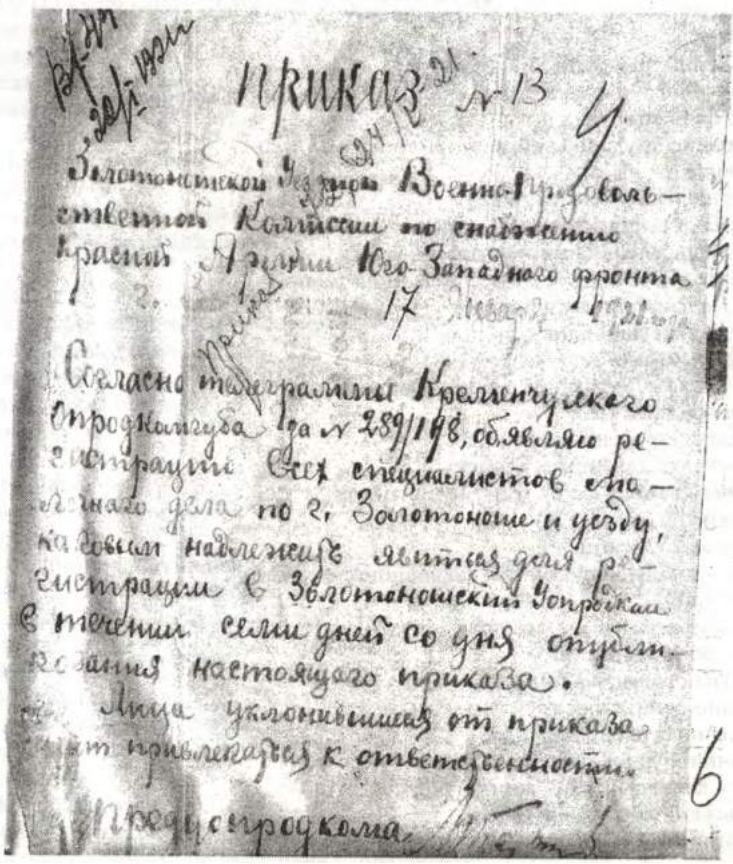

ДАЧО ф. Р-1724, оп. 1, спр. 3, арк. 4.

СПИСОК ОСНОВНИХ СКОРОЧЕНЬ

арешт. – арештована (ний)
бриг. – бригада
буд. – будівельний
БУПР (рос. ДОПР) – будинок примусов. робіт
ВДТВ – відділення дорожно-транспортного відділу
ВКП(б) – Всесоюзна комуністична партія (більшовиків)
ВМП – вища міра покарання
ВМФ – військово –морський флот
ВНО – відділ народної освіти
ВО – військовий округ
вол. – волость
ВП – військовий прокурор (прокуратура)
ВПС ВМФ – Військово-повітряні сили Військово-Морського флоту
ВТ – військовий трибунал
ВТТ – виправно-трудовий табір
гол – головний
губ. – губернія (губернський тощо)
ГубНК – губернська надзвичайна комісія
ГУДБ – головне управління державної безпеки
ГУТАБ – (рос. ГУЛАГ) – головне управління таборів
Дальбуд – Далекобійне будівництво
держбанк – державний банк
дільнич. – дільничний
ДПУ (рос. ГПУ) – Державне політичне управління
ДСЗ – Далекосхідний край
ДТВ – дорожно-транспортний відділ
ЄАО – Єврейська автономна область
ЄХБ – церква євангельських християн-баптистів
зав. – завідуючий (завідувач)
завком – заводський комітет
завшколою – завідуючий школою (неповною середньою)
заст. – заступник
засудж. – засуджена (ий)
звинувач. – звинувачена (ий)
ЗСД – запасна стрілецька дивізія
ЗСК – Західно-сибірський край
ЗСП – запасний стрілецький полк
ЗТВ – залізнично-транспортний відділ
Кавкорпус – кавалерійський корпус
КВО – Київський військовий округ
КДБ – комітет державної безпеки
КК – кримінальний кодекс
кл. – клас

КОВО – Київський військовийт округ
концтабір – концентраційний табір
КП(б)У – Комуністична партія (більшовиків) України
кр. – край
к.-р. – контрреволюційний
КРВ – контрреволюційний відділ
м. – місто, містечко
МВ – міський відділ
МВО – Московський військовий округ
МВС – міністерство внутрішніх справ
МДБ – міністерство державної безпеки
міжрайпрокурор – міжрайонний прокурор
міжрайсуд – міжрайонний суд
місц. мром-ть (місцевпром) – місцева промисловість
МРВ – міськрайвідділ
Нарк. ВС – народний комісар внутрішніх справ
Нарсуд – народний суд
нач. – начальник
НК – надзвичайна комісія
НКВС (рос. НКВД) – народний комісаріат внутрішніх справ
обл. – область
ОВ – особливий відділ
ОдВО – Одеський військовий округ
ОДПУ (рос. ОГПУ) – об'єднане державне політичне управління
ОН – особлива нарада
окр. відділ – окружний відділ
ОСБ – особлива стрілецька бригада
ОСГ – оперативна слідча група
опersектор – оперативний сектор
опертрійка - Оперативна трійка
Пд – південний
Півд.-зах. – південно-західна (-ий)
ПОВ – польська організація військова
пов. – повіт
пом. – помічник
ПрикВО – Прикарпатський військовий округ
прикорд. смуга – прикордонна смуга
прож. – проживав (ла)
ППО – протиповітряна оборона
прокур. – прокурор
р. – рік
райбюро – районне бюро
РПК – районний партійний комітет
райсуд – районний суд
райвиконком – районний виконавчий комітет
райвно – районний відділ народної освіти
райфінвідділ – районний фінансовий відділ
РВ – районний відділ
РВМ – районний відділ міліції
Реабіл. – реабілітована (ий)
ревтрибунал – революційний трибунал
РК – районний комітет
р.н. – рік народження
р-н, р-ну – район, району
рос. – російський (-ка тощо)
РРФСР – Російська Радянська Федеративна Соціалістична Республіка
РСЧА (рос. РККА) – Робітничо-Селянська Червона Армія
РФ – Російська Федерація

с. – село
сб – стрілецький батальйон
СБУ – Служба безпеки України
сд – стрілецька дивізія
ск – стрілецький корпус
служит. реліг. культу – служитель релігійного культу
смт – селище міського типу
соц. – соціальний
сп. - стрілецький полк
ССТ – сільське споживче товариство
ст. 54-10 КК УРСР – стаття Карного кодексу УРСР
ст. Жмеринка – станція залізнична
Судтрійка – Судова трійка
с-ше – селище
ТВ – транспортний відділ
теп. – тепер
т.зв. – так званий
ТСОавіахім (рос. ОСОавиахим) – товариство сприяння обороні, авіаційному та хімічному будівництву в СРСР
ТСОЗ,СОЗ – товариство спільного обробітку землі
УДБ – управління державної безпеки
"Укршляхбуд" – управління шляхового будівництва
"Укрпостач" – управління постачання при РНК УРСР
УМВС – управління міністерства внутрішніх справ
УМДБ – управління міністерства державної безпеки
УНКВС – управління народного комісаріату внутрішніх справ
УСРР,УРСР – Українська Соціалістична Радянська Республіка, Українська Радянська Соціалістична Республіка
учб. – учбовий
ФЗН – фабрично-заводське навчання
фельдекспедиція – спеціальний поштовий зв'язок
х. – хутір
ХВО – Харківський військовий округ
центржитлоспілка – спілка житлових товариств
ч. – частина
шлях. – шляхова
штрафбат – штрафний батальйон

ЗМІСТ

РОЗДІЛ І.
СПИСКИ РЕАБІЛІТОВАНИХ ЖЕРТВ ТОТАЛІТАРНОГО РЕЖИМУ, РЕПРЕСОВАНИХ У ПОЗАСУДОВОМУ ПОРЯДКУ 5
Городищенський район 7
Драбівський район 31
Жашківський район 49

Звенигородський район 73
Золотоніський район 107
Кам'янський район 147
Канівський район 161
Катеринопільський район 183
Корсунь-Шевченківський район 211
Лисянський район 233
Маньківський район 261
Монастирищенський район 297

РОЗІЛ ІІ
НАРИСИ 347
Петро Рогач. «Не цільте в груди, ні в тім'я Божі...» 348
Василь Захарченко. Незнищенність 352
Левко Хмельковський. «Я хотів би ще хоч одним оком подивитися на свій рідний край, а тоді хоч і померти...» 358
Іван Шаповал. Засуджений за гімн України 369
Юрій Артеменко. Мов птах з перебитим крилом 372
Андрій Белень. Сонцелюб 378
Петро Жук. Поезіє, супутнице моя 385
Ольга Мазуренко. Знівечені долі 388
Василь Дергач. Покликаний вірою 391
Василь Дергач. Великомученица Марія 397
Володимир Поліщук. Олексій Савицький: Юхим Гедзь — Олесь Ясний 403
Володимир Поліщук. Дмитро Борзяк 408
Анатолій Новицький. Трагічна доля 414
Світлана Кононенко. Із в'язниці царської до радянської 416
Володимир Поліщук. Юхим Лойцкер 419
Володимир Поліщук. У тіні великого брата 421
Ольга Мазуренко. Співець розстріляного відродження 424
Анатолій Новицький. Несхитність 429
Петро Жук. Комунар Малиновський 430
Володимир Поліщук. Роман Гуцало 436
Місце подвигу — Корсунь-Шевченківський 442

РОДІЛ ІІІ.
ДОКУМЕНТИ, ІЛЮСТРАЦІЇ 447

Список основних скорочень 524

ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСНА РАДА І ОБЛАСНА ДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЯ

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСТЬ

Книга третя

Науково-документальна серія книг

Здано до набору 20.05.2003. Підписано до друку 22.09.2003.
Формат 70x100 1/16. Друк офсетний.
Гарнітура Times New Roman Cyr.
Умов. друк. арк. 55,96. Обл.-вид. арк.55,54.
Зам. № 1262. Тираж 1500.

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції
Серія ДК № 1483 від 01.09.2003 р.

Смілянське комунальне видавничо-поліграфічне підприємство «Тясмин».
20700, м.Сміла, вул.Перемоги, 16.
Тел. (04733) 4-40-20, 4-05-04, 4-40-03.

КАРТА ГУЛАГА

емля Франса Иосифа
о.Врангеля
Эгвекин
Певск
Среднеколымск
Яна
Индигирка
Колыма
Норильськ
Игарка
Колымская Трасса
Магадан
Якутск
Туруханск
Лена
Енисей
Подкаменная Тунгуска
Олекминск
о.Сахалин
Зея
Бурея
Амур
Комсомольск-на-Амуре
Новосибирск
Красноярск
Сретенск
оз.Байкал
Хабаровск
Чита
Иркутск
Улан-Удэ
Кызыл
Владивосток